

NORME METODOLOGICE din 22 ianuarie 2004 de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Forma sintetică la data 13-Jan-2010. Acest act a fost creat utilizând tehnologia SintAct®-Acte Sintetice. SintAct® și tehnologia Acte Sintetice sunt mărci înregistrate ale Wolters Kluwer.

▶(la data 25-Jul-2008 actul a fost reglementat de [Ordinul 2212/2008](#))

▶(la data 25-Oct-2007 actul a fost jurisprudenta [Decizia nr. 1674- din 25-oct-2007](#))

▶(la data 30-Jul-2007 actul a fost reglementat de [Precizari din 2007](#))

▶(la data 06-Feb-2004 actul a fost aprobat de [Hotarirea 44/2004](#))

PARTEA 0: Codul fiscal

[...]

Art. 8: Definiția sediului permanent

(1) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent este un loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, sucursală, birou, fabrică, magazin, atelier, precum și o mină, un puț de țitei sau gaze, o carieră sau alte locuri de extracție a resurselor naturale.

(3) Un sediu permanent presupune un șantier de construcții, un proiect de construcție, ansamblu sau montaj sau activități de supervizare legate de acestea, numai dacă șantierul, proiectul sau activitățile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1) - (3), un sediu permanent nu presupune următoarele:

a) folosirea unei instalații numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparțin nerezidentului;

b) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;

c) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de către o altă persoană;

d) vânzarea de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziții sau târguri fără caracter permanent ori ocazionale, dacă produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lună după încheierea târgului sau a expoziției;

e) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziționării de produse sau bunuri ori culegerii de informații pentru un nerezident;

f) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfășurării de activități cu caracter pregătitor sau auxiliar de către un nerezident;

g) păstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinație a activităților prevăzute la lit. a) - f), cu condiția ca întreaga activitate desfășurată în locul fix să fie de natură preparatorie sau auxiliară.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) și (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce privește activitățile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacă persoana acționează în România în numele nerezidentului și dacă este îndeplinită una din următoarele condiții:

a) persoana este autorizată și exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepția cazurilor în care activitățile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin. (4) lit. a) - f);

b) persoana menține în România un stoc de produse sau bunuri din care livrează produse sau bunuri în numele nerezidentului.

(6) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România dacă doar desfășoară activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care această activitate este activitatea obișnuită a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacă activitățile unui astfel de agent sunt desfășurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relațiile comerciale și financiare dintre nerezident și agent există condiții diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se consideră ca fiind agent cu statut independent.

(7) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România numai dacă acesta controlează sau este controlat de un rezident ori de o persoană ce desfășoară o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.

(8) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 0 modificat de Art. I, alin. (A), punctul 1. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 0¹: Norme metodologice

1. Termenul "loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea" acoperă orice fel de clădiri, echipamente sau instalații utilizate pentru desfășurarea activității nerezidentului indiferent dacă acestea sunt sau nu utilizate exclusiv în acest scop. Un loc de activitate există și acolo unde nu sunt construite sau nu sunt necesare clădiri pentru desfășurarea activității nerezidentului, ci dispune doar de un spațiu. Nu este important dacă clădirile, echipamentele sau instalațiile sunt deținute în proprietate, sunt închiriate sau se găsesc în alt fel la dispoziția nerezidentului. Un loc de activitate poate fi constituit de o tarabă în piață sau locul de activitate poate fi situat în clădirea unei alte societăți, atunci când un nerezident are în permanență la dispoziție anumite clădiri sau părți ale acestora, deținute în proprietate de altă societate.

2. Este suficient ca un nerezident să aibă la dispoziția sa un spațiu utilizat pentru activități economice pentru ca acesta să constituie un loc de activitate, nefiind necesar nici un drept legal oficial de utilizare a respectivului spațiu.

3. Deși nu este necesar nici un drept legal oficial de utilizare a unui anumit spațiu pentru ca locul respectiv să constituie sediu permanent, simpla prezența a unui nerezident într-o anumită locație nu înseamnă că locația respectivă se găsește la dispoziția aceluși nerezident. Acest principiu este ilustrat de următoarele situații în care reprezentanții ai unui nerezident sunt prezenți în spațiile unei alte societăți:

a) Un vânzător care își vizitează cu regularitate un client principal pentru a primi comenzi și se întâlnește cu directorul de achiziții în biroul acestuia. În acest caz, clădirea clientului nu se află la dispoziția societății pentru care lucrează vânzătorul și nu constituie un loc fix de activitate prin care se desfășoară activitățile nerezidentului. Cu toate acestea, în funcție de situația existentă se poate aplica alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal pentru a considera că există un sediu permanent.

b) Un angajat al unei societăți cărui i se permite, pe o perioadă lungă de timp, să utilizeze un birou în sediul unei alte societăți pentru a asigura respectarea de către societatea din urmă a obligațiilor asumate prin contractul încheiat cu prima societate. În acest caz, angajatul desfășoară activități legate de obiectul primei societăți, iar biroul ce se găsește la dispoziția sa în sediul celeilalte societăți va constitui un sediu permanent al angajatorului său, dacă biroul este pus la dispoziția sa pe o perioadă de timp suficient de lungă pentru a constitui un "loc de activitate" și dacă activitățile efectuate acolo depășesc activitățile precizate în alin. (4) al art. 8 din Codul fiscal.

c) O societate de transport rutier care folosește zilnic o perioadă scurtă de timp o platformă de livrare din depozitul clientului său, pentru a livra mărfuri achiziționate de acel client. În acest caz, prezența societății de transport rutier la platforma de livrare este de scurtă durată și societatea nu poate considera că acel loc se află la dispoziția sa și constituie un sediu permanent al societății.

d) Un zugrav care, timp de doi ani, petrece trei zile pe săptămâna într-o mare clădire de birouri ce aparține principalului lui client. În acest caz, prezența zugravului în acea clădire de birouri în care își desfășoară activitatea, respectiv zugrăvește, constituie un sediu permanent al zugravului.

4. Cuvintele "prin care" trebuie să se aplice în toate situațiile în care activitățile economice sunt desfășurate într-o anumită locație ce este la dispoziția societății în acest scop. Astfel, se va considera că o societate angajată pentru pavarea unui drum își desfășoară activitatea "prin" locația în care are loc activitatea.

5. Locul de activitate trebuie să fie "fix", astfel încât să existe o legătură între locul de activitate și un anumit punct geografic. Nu este importantă perioada de timp în care o societate a unui stat contractant operează în celălalt stat contractant dacă nu face acest lucru într-un loc distinct, dar nu înseamnă că echipamentul ce constituie locul de activitate trebuie să fie efectiv fixat pe sol. Este suficient ca echipamentul să rămână într-un anumit loc. Atunci când activitățile economice ale unei societăți sunt deplasate între locații învecinate, pot exista dificultăți în a stabili dacă există un singur "loc de activitate" Dacă există două locuri de

activitate și dacă celelalte condiții ale sediului permanent sunt îndeplinite, la fiecare dintre aceste locuri, societatea va avea două sedii permanente. Se consideră că există un singur loc de activitate atunci când o anumită locație, în interiorul căreia sunt deplasate activitățile, poate fi identificată ca formând un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic, în ceea ce privește activitatea respectivă. Acest principiu, poate fi ilustrat prin exemple:

a) O mină constituie un singur loc de activitate, chiar dacă activitățile pot fi deplasate dintr-o locație în alta în interiorul acelei mine deoarece mina respectivă constituie o singură unitate geografică și comercială din punct de vedere al activității miniere. Un "hotel de birouri" în care o firmă de consultanță închiriază în mod regulat diferite birouri este considerat ca fiind un singur loc de activitate pentru acea firmă deoarece, în acest caz, clădirea constituie un tot unitar din punct de vedere geografic, iar hotelul este unicul loc de activitate al acelei firme de consultanță. O stradă pietonală, o piață deschisă sau un târg în care își fixează standul un comerciant reprezintă unicul loc de activitate al respectivului comerciant.

b) Faptul că activitățile pot fi desfășurate într-o zonă geografică limitată nu are ca rezultat considerarea acelei zone geografice ca fiind loc unic de activitate. Astfel, atunci când un zugrav lucrează succesiv în cadrul unei serii de contracte fără legătură între ele pentru mai mulți clienți diferiți, într-o clădire mare de birouri, fără să existe contract pentru un proiect complex de zugrăvire a clădirii, clădirea nu este considerată ca unic loc de activitate. Dacă însă, un zugrav efectuează, în cadrul unui singur contract, lucrări în toată clădirea pentru un singur client, acest contract reprezintă un singur proiect și clădirea în ansamblul său este un singur loc de activitate pentru lucrările de zugrăvit, deoarece constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic.

c) O zonă în care activitățile sunt desfășurate ca parte a unui singur proiect ce constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și care nu întrunește aceleași condiții din punct de vedere geografic nu constituie un loc unic de activitate. Astfel, atunci când un consultant lucrează în diferite sucursale din locații diferite în cadrul unui singur proiect de instruire profesională a angajaților unei bănci, fiecare sucursală este considerată separat. Dacă însă respectivul consultant se deplasează dintr-un birou în altul în cadrul aceleiași sucursale, se va considera ca el rămâne în același loc de activitate. Locația unică a sucursalei se încadrează în condiția de tot unitar din punct de vedere geografic, situație care lipsește în cazul în care consultantul se deplasează între sucursale aflate în locații diferite.

6. Deoarece locul de activitate trebuie să fie fix, se considera sediu permanent dacă acel loc de activitate are un anumit grad de permanență. Se consideră astfel că, există un sediu permanent atunci când locul de activitate a fost menținut pe o perioadă mai lungă de șase luni. Astfel, activitățile a căror natură este repetitivă, în aceste cazuri, fiecare perioadă în care este utilizat locul de activitate trebuie analizată în combinație cu numărul de ocazii în care s-a utilizat respectivul loc, care se pot întinde pe un număr de ani.

Un loc de activitate poate totuși să constituie un sediu permanent chiar dacă există doar pentru o perioadă scurtă de timp. Astfel:

a) Întreruperile temporare de activitate nu determină încetarea existenței sediului permanent. Când un anumit loc de activitate este utilizat numai în intervale scurte de timp dar aceste utilizări au loc cu regularitate pe perioade lungi, locul de activitate nu trebuie considerat ca fiind de natură strict temporară.

b) De asemenea, în situațiile în care un loc de activitate este utilizat pe perioade foarte scurte de timp de un număr de societăți similare conduse de aceeași persoană sau de persoane asociate. În aceasta situație se evită considerarea locului de activitate ca fiind utilizat altfel decât în scopuri temporare de fiecare dintre societăți.

c) Atunci când un loc de activitate care a fost, la început, conceput pentru a fi utilizat pe o perioadă de timp scurtă încât nu constituia sediu permanent, dar este în realitate menținut mai mult, devine un loc fix de activitate și se transformă retroactiv în sediu permanent. Un loc de activitate poate de asemenea constitui un sediu permanent de la înființarea sa chiar dacă a existat, în practică, doar pe o perioadă scurtă de timp, dacă acesta a fost prematur lichidat datorită unor situații deosebite cum ar fi eșecul investiției.

7. Pentru ca un loc de activitate să constituie sediu permanent, societatea ce îl utilizează trebuie să își desfășoare integral sau parțial activitățile prin acel loc de activitate. Activitatea nu trebuie să fie permanentă în sensul că nu există întreruperi ale operațiunilor, ci operațiunile trebuie desfășurate cu regularitate.

8. Atunci când activele corporale, precum utilajele, echipamentele industriale, comerciale sau științifice, clădirile sau activele necorporale precum brevetele, procedurile și alte proprietăți similare sunt închiriate sau acordate în leasing unor terți printr-un loc fix de activitate menținut de o societate a unui Stat Contractant în celălalt Stat, această activitate va conferi, în general, locului de activitate caracterul de sediu permanent. Același lucru este valabil și atunci când printr-un loc fix de activitate este furnizat capital. Dacă o societate a unui Stat închiriază sau acordă în leasing utilaje, echipamente, clădiri sau proprietăți necorporale unei societăți a celuialt Stat fără ca pentru această închiriere să mențină un loc fix de activitate în celălalt Stat, atunci utilajele, echipamentele, clădirea sau proprietățile necorporale închiriate nu constituie un sediu permanent al locatorului cu condiția ca obiectul contractului să fie limitat la simpla închiriere a utilajelor, echipamentelor. Acesta este și cazul când locatorul furnizează personal, ulterior instalării pentru a opera echipamentul, cu condiția ca responsabilitatea acestuia să fie limitată la operaerea și întreținerea echipamentului sub conducerea, responsabilitatea și controlul locatorului. Dacă personalul are responsabilități mai largi, cum ar fi participarea la deciziile privind lucrările în care va fi utilizat echipamentul sau dacă operează, asigură service, inspectează și întreține echipamentul sub responsabilitatea și controlul locatorului, atunci activitatea locatorului poate depăși simpla închiriere a echipamentului și poate constitui o activitate antreprenorială. În acest caz se consideră că există un sediu permanent dacă este îndeplinit criteriul permanenței.

9. Activitatea unei societăți este desfășurată în principal de către antreprenor sau de către personal aflat într-o relație de angajare retribuită cu societatea. Acest personal include angajați și alte persoane ce primesc instrucțiuni de la societate ca agenți dependenți. Prerogativele acestui personal în relațiile sale cu terții sunt irelevante. Nu are nici o importanță dacă agentul dependent este autorizat sau nu să încheie contracte dacă lucrează la locul fix de activitate. Un sediu permanent este considerat și dacă activitatea societății este desfășurată în principal cu ajutorul echipamentului automatizat, activitățile personalului fiind limitate la montarea, operarea, controlarea și întreținerea acestui echipament. Deci, mașinile cu câștiguri, automatele de vânzare și celelalte echipamente similare instalate de o societate a unui Stat în celălalt Stat constituie un sediu permanent în funcție de desfășurarea de către societate și a altor activități în afară de instalarea inițială a mașinilor. Nu există un sediu permanent atunci când societatea doar instalează mașinile și apoi le închiriază altor societăți. Un sediu permanent există atunci când societatea care instalează mașinile se ocupă pe cont propriu și de operarea acestora și de întreținerea lor. Același lucru este valabil și atunci când mașinile sunt operate și întreținute de un agent dependent al societății.

10. Un sediu permanent există imediat ce societatea începe să își desfășoare activitatea printr-un loc fix de activitate. Acesta este cazul atunci când societatea pregătește activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Perioada de timp în care locul fix de activitate este înființat de către societate nu trebuie luată în calcul, cu condiția ca această activitate să difere substanțial de activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Sediul permanent va înceta să existe odată cu renunțarea la locul fix de activitate sau odată cu încetarea oricărei activități desfășurate prin acesta, respectiv atunci când toate actele și măsurile ce au legătură cu activitățile anterioare ale sediului permanent sunt încheiate cum ar fi finalizarea tranzacțiilor curente, întreținerea și repararea utilajelor. O întrerupere temporară a operațiunilor nu poate fi privită însă ca o încetare a activității. Dacă locul fix de activitate este închiriat unei alte societăți, acesta va servi în mod normal numai activităților acelei societăți și nu activităților locatorului; în general, sediul permanent al locatorului încetează să existe, cu excepția situațiilor în care acesta continuă să își desfășoare activitatea pe cont propriu prin locul fix de activitate.

Comerțul electronic

11. Deși o locație în care echipamentul automat este operat de către o societate poate constitui un sediu permanent în țara în care este situat, trebuie făcută o distincție între computer, ce poate fi instalat într-o locație astfel încât în anumite condiții poate constitui sediu permanent, și datele și software-ul utilizat de respectivul echipament sau stocat pe el. Astfel, un site web Internet, care reprezintă o combinație de software și date electronice nu constituie un activ corporal, nu are o locație care să poată constitui un "loc de activitate" și nu există "un amplasament, cum ar fi clădiri sau, în unele cazuri, echipamente sau utilaje" în ceea ce privește software-ul și datele ce constituie site-ul web. Serverul pe care este stocat acel site web și prin intermediul căruia acesta este accesibil este un echipament ce are o locație fizică și locația fizică poate constitui un "loc fix de activitate" al societății ce operează serverul.

12. Distincția între site-ul web și serverul pe care acesta este stocat și utilizat este importantă deoarece societatea ce operează serverul poate fi diferită de societatea ce desfășoară activități prin site-ul web. Este frecventă situația ca un site web prin care o

societate desfășoară activități să fie găzduit pe serverul unui furnizor de servicii internet. Deși onorariile plătite unui furnizor de servicii internet în cadrul acestui aranjament pot avea la bază dimensiunea spațiului pe disc utilizat pentru a stoca software-ul și datele necesare site-ului web, prin aceste contracte serverul și locația acestuia nu sunt la dispoziția societății, chiar dacă respectiva societate a putut să stabilească ca site-ul sau web va fi găzduit pe un anumit server dintr-o anumită locație. În acest caz societatea nu are nici o prezență fizică în locația respectivă deoarece site-ul web nu este corporal. În aceste cazuri, nu se poate considera că respectiva societate a dobândit un loc de activitate prin aranjamentul de găzduire a site-ului. În cazul în care societatea ce desfășoară activități printr-un site web are serverul la dispoziția sa, aceasta deține în proprietate sau închiriaza serverul pe care este stocat și utilizat site-ul web și operează acest server, locul în care se află serverul constituie un sediu permanent al societății dacă sunt îndeplinite celelalte condiții ale articolului.

13. Computerul într-o anumită locație poate constitui un sediu permanent numai dacă îndeplinește condiția de a fi fix. În cazul unui server, nu este relevantă posibilitatea ca serverul să fie deplasat, ci dacă acesta este în realitate deplasat sau nu. Pentru ca un server să constituie un loc de activitate fix, el trebuie să fie amplasat într-un anumit loc pe o perioadă de timp suficientă pentru a fi considerat fix.

14. Pentru a se stabili dacă activitatea unei societăți este desfășurată integral sau parțial printr-un astfel de echipament trebuie să se analizeze de la caz la caz, dacă datorită acestui echipament, societatea are la dispoziție facilități acolo unde sunt îndeplinite funcțiile de activitate ale societății.

15. Atunci când o societate operează un computer într-o anumită locație, poate exista un sediu permanent chiar dacă nu este necesară prezența nici unui angajat al societății în locația respectivă pentru a opera computerul. Prezența personalului nu este necesară pentru a se considera că o societate își desfășoară activitățile parțial sau total într-o locație, atunci când nu se impune prezența personalului pentru a desfășura activități în acea locație. Această situație se aplică comerțului electronic în aceeași măsură în care se aplică și altor activități în care echipamentul funcționează automat, cum ar fi în cazul echipamentului automat de pompare utilizat în exploatarea resurselor naturale.

16. Un alt aspect este cel legat de faptul că nu se poate considera că există un sediu permanent atunci când operațiunile de comerț electronic desfășurate prin computer într-o anumită locație dintr-o țară sunt limitate la activitățile pregătitoare sau auxiliare descrise în alin. (4) art. 8 din Codul fiscal. Pentru a se stabili dacă anumite activități efectuate într-o astfel de locație intra sub incidența alin. (4) art. 8 din Codul fiscal ele trebuie analizate de la caz la caz, ținând seama de diversele funcții îndeplinite de societate prin respectivul echipament. Activitățile ce sunt în general privite ca fiind activități pregătitoare sau auxiliare includ:

- furnizarea unei legături de comunicații - foarte asemănătoare cu o linie telefonică - între furnizori și clienți;
- publicitatea pentru bunuri sau servicii;
- transmiterea informațiilor printr-un server-oglină în scopuri de securitate și eficiență;
- culegerea de date de piață pentru societate;
- furnizarea de informații.

17. Există un sediu permanent când însă aceste funcții constituie partea esențială și semnificativă a activității de afaceri a societății sau când alte funcții centrale ale societății sunt realizate prin computer, echipamentul constituind un loc fix de activitate al societății, întrucât aceste funcții depășesc activitățile tratate la alin. (4) art. 8 din Codul fiscal.

18. Funcțiile centrale ale unei anumite societăți depind de natura activității desfășurate de respectiva societate. Unii furnizori de servicii internet au ca obiect de activitate operarea serverelor lor în scopul găzduirii site-urilor web sau a altor aplicații pentru alte societăți. Pentru acești furnizori de servicii internet, operarea serverelor ce oferă servicii clienților reprezintă o componentă a activității comerciale ce nu este considerată o activitate pregătitoare sau auxiliară.

O societate denumită "e-tailer" sau "e-comerțiant" ce are ca activitate vânzarea de produse prin internet și nu are ca obiect de activitate operarea serverelor, efectuarea serviciilor printr-o locație nu este suficientă pentru a concluziona că activitățile desfășurate în acel loc sunt mai mult decât activități pregătitoare și auxiliare. Într-o astfel de situație trebuie să se analizeze natura activităților desfășurate din perspectiva activității derulate de societate. Dacă aceste activități sunt strict pregătitoare sau auxiliare față de activitatea de vânzare de produse pe internet și locația este utilizată pentru a opera un server ce găzduiește un site web care, așa cum se întâmplă adesea, este utilizat exclusiv pentru promovare, pentru prezentarea catalogului de produse sau pentru furnizarea de informații potențialilor clienți, se aplică alin. (4) art. 8 din Codul fiscal și locația nu va constitui un sediu permanent. Dacă funcțiile tipice aferente vânzării sunt realizate în acea locație cum ar fi prin încheierea contractului cu clientul, procesarea plății și livrarea produselor care sunt efectuate automat prin echipamentul amplasat în acel loc, aceste activități nu pot fi considerate strict pregătitoare sau auxiliare.

19. În ceea ce privește aplicarea alin. (5) art. 8 din Codul fiscal, pentru a stabili dacă un furnizor de servicii internet constituie un sediu permanent, atunci când acesta oferă serviciul de a găzdui pe server site-urile web ale altor societăți, se pune întrebarea dacă este aplicabil alin. (5) art. 8 din Codul fiscal. Alin. (5) art. 8 din Codul fiscal nu se aplică deoarece furnizorii de servicii internet nu sunt considerați agenți ai societăților cărora le aparțin site-urile web, deoarece aceștia nu au autoritatea de a încheia contracte în numele acestor societăți și nu încheie în mod obișnuit astfel de contracte, sau deoarece ei sunt considerați agenți cu statut independent ce acționează conform activității lor obișnuite, lucru evidențiat și de faptul că, ei găzduiesc site-uri web pentru societăți diferite. Este de asemenea clar că întrucât site-ul web prin care o societate își desfășoară activitatea nu este în sine o "persoană", conform definiției de la pct. 20, alin (1), al art. 7 din Codul fiscal, alin. (5) art. 8 din Codul fiscal nu se poate aplica pentru a considera că există un sediu permanent în virtutea faptului că site-ul web este un agent al societății, în sensul aceluiași alineat.

20. La definirea sediului permanent se au în vedere comentariile la art. 5 "Sediu permanent" din Modelul convenției de evitare a dublei impuneri al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 21. din partea 0^1 abrogat de Art. I, alin. (A) din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 0²: Codul fiscal: [...]

Art. 11: Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(2) În cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește cea mai adecvată dintre următoarele metode:

- a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;
- b) metoda cost-plus, prin care prețul de piață se stabilește pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare;
- c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit;
- d) orice altă metodă recunoscută în liniile directe privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

PARTEA 0^{2^1}: Norme metodologice:

22. Autoritățile fiscale din România pot, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale persoanelor afiliate, să reconsidere evidențele persoanei afiliate din România, în scopul examinării fiscale, dacă în urma relațiilor speciale dintre persoana afiliată română și cea străină aceste evidențe nu reflectă profiturile reale impozabile ce provin din România. Nu se efectuează reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termeni comerciali de piață liberă, precum și în cazul tranzacțiilor între persoane juridice române afiliate. Reconsiderarea evidențelor se referă la ajustarea veniturilor, cheltuielilor, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale persoanelor afiliate. Reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate nu se efectuează atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termenii comerciali de piață liberă, respectiv

ca tranzacții între persoane independente.

În cazul în care România a încheiat o convenție de evitare a dublei impunerii cu statul al cărui rezident este persoana afiliată străină, această convenție este considerată a evidențelor în scopul examinării fiscale se efectuează de către autoritățile române prin coroborare cu "Procedura amiabilă" prevăzută în respectiva convenție. În acest sens, atunci când România include în profiturile unei persoane înregistrate în România și impune în consecință profiturile asupra cărora o persoană rezidentă în alt stat a fost supusă impunerii în statul său de rezidență, iar profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit persoanei din România dacă condițiile stabilite între cele două persoane ar fi fost cele convenite între persoanele independente, statul de rezidență al persoanei afiliate străine poate proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri.

La ajustarea profiturilor între persoanele afiliate se au în vedere termenele de prescripție prevăzute de legislația internă a statelor în care persoanele afiliate în cauză sunt rezidente, în cazul în care prin convenția de evitare a dublei impunerii nu s-a prevăzut altfel.

Ajustarea profiturilor persoanelor afiliate nu conduce la modificarea situațiilor financiare ale persoanelor afiliate.

La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor, autoritățile fiscale nu vor ține cont de împrejurările efective ce nu puteau fi cunoscute de către părțile la tranzacție la data perfectării acesteia și care, dacă ar fi fost cunoscute, ar fi atras o supra- sau o subestimare de către părți a valorii tranzacției.

Autoritățile stabilesc prețul de piață al acestor tranzacții aplicând metoda utilizată de către contribuabil, cu excepția cazurilor în care prin metoda utilizată nu se reflectă prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cazul tranzacției. În acest caz, autoritățile fiscale vor aplica cea mai adecvată dintre metodele prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal.

23. La estimarea prețului de piață al tranzacțiilor se poate utiliza una dintre următoarele metode:

- a) metoda comparării prețurilor;
- b) metoda cost-plus;
- c) metoda prețului de revânzare;
- d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

24. În termeni generali, prețul de piață este determinat prin raportarea la tranzacții comparabile necontrolate. O tranzacție este necontrolată dacă se desfășoară între persoane independente.

25. Metoda comparării prețurilor

Determinarea prețului de piață are la bază comparația prețului tranzacției analizate cu prețurile practicate de alte entități independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, prețul de piață este acel preț pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condițiile existente pe piață, comparabile din punct de vedere comercial pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantități comparabile, în același punct din lanțul de producție și de distribuție și în condiții comparabile de livrare și de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piață se poate recurge la:

- a) compararea prețurilor convenite între persoane afiliate cu prețurile convenite în relațiile cu persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea internă a prețurilor);
- b) compararea prețurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea externă a prețurilor).

Pentru aplicarea metodei comparării prețurilor, prețul de piață al tranzacției este determinat prin compararea prețului de vânzare al mărfurilor și serviciilor identice sau similare, vândute în cantități comparabile, cu prețul de vânzare al mărfurilor și al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantitățile nu sunt comparabile se utilizează prețul de vânzare pentru mărfurile și serviciile identice sau similare, vândute în cantități diferite. Pentru aceasta, prețul de vânzare se corectează cu diferențele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferența de cantitate.

26. Metoda cost-plus

Pentru determinarea prețului pieței, metoda se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marjă de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeași metodă de calcul pe care persoana care face transferul își bazează și politica de stabilire a prețurilor față de persoane independente. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjă de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, prețul de piață al tranzacției controlate reprezintă rezultatul adăugării profitului la costurile de mai sus. În cazul în care mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul și activitățile concrete ale fiecărei persoane afiliate. Costul plus profitul furnizorului într-o tranzacție controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referință la costul plus profitul aceluiași furnizor în comparație cu tranzacțiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folosită este costul plus profitul care a fost câștigat în tranzacții comparabile de către o persoană independentă.

27. Metoda prețului de revânzare

În cazul acestei metode prețul pieței este determinat pe baza prețului de revânzare al produselor și serviciilor către entități independente, diminuat cu cheltuielile de vânzare, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-se de la prețul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preț (prețul de revânzare) este apoi redus cu o marjă brută corespunzătoare (marja prețului de revânzare), reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului încearcă să își acopere cheltuielile de vânzare și alte cheltuieli de operare în funcție de operațiunile efectuate (luând în considerare activele utilizate și riscul asumat) și să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, prețul de piață pentru transferul bunului între entități afiliate este prețul care rămâne după scăderea marjei brute și după ajustarea cu alte costuri asociate achiziționării produsului. Marja prețului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacție controlată poate fi determinată prin referință la marja profitului de revânzare, pe care același ultim vânzător o câștigă pentru bunurile procurate și vândute în cadrul tranzacțiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza și marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacții necontrolate comparabile.

La stabilirea valorii marjei prețului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

- a) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea inițială și revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piață în ceea ce privește cheltuielile, ratele de schimb și inflația;
- b) modificările survenite în starea și gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacției, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;
- c) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influența decizia asupra unei schimbări a marjei de preț.

De regulă, metoda prețului de revânzare este utilizată în cazul în care cel care revinde nu majorează substanțial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată și atunci când, înainte de revânzare, bunurile mai sunt prelucrate și, în aceste circumstanțe, se poate stabili marja adecvată.

28. În sensul art. 11 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte metode recunoscute în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică se înțelege metoda marjei nete și metoda împărțirii profitului.

29. Metoda marjei nete

Metoda marjei nete implică calcularea marjei nete a profitului, obținută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacții cu persoane afiliate, și estimarea acestei marje pe baza nivelului obținut de către aceeași persoană în tranzacții cu persoane independente sau pe baza marjei obținute în tranzacții comparabile efectuate de persoane independente.

Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparații între anumiți indicatori financiari ai persoanelor afiliate și aceiași indicatori ai persoanelor independente, care activează în cadrul aceluiași domeniu de activitate.

În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferențele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuți în vedere următorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piață și a bunurilor echivalente,

eficiența și strategia de management, poziția pe piață, diferența în structura costurilor și nivelul experienței în afaceri.

30. Metoda împărțirii profitului

Metoda împărțirii profitului se folosește atunci când tranzacțiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacții comparabile. Această metodă presupune estimarea profitului obținut de persoanele afiliate în urma uneia sau mai multor tranzacții și împărțirea acestor profituri între persoanele afiliate, proporțional cu profitul care ar fi fost obținut de către persoane independente. Împărțirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate și a costurilor suportate în urma uneia sau a mai multor tranzacții de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărțite astfel încât să reflecte funcțiile efectuate, riscurile asumate și activele folosite de către fiecare dintre părți.

31. În cazul comparării tranzacțiilor între persoane afiliate și cele independente se au în vedere:

- diferențele determinate de particularitățile bunurilor materiale, nemateriale sau serviciilor ce fac obiectul tranzacțiilor comparabile, în măsura în care aceste particularități influențează prețul de piață al obiectului respectivei tranzacții;
- funcțiile îndeplinite de persoane în tranzacțiile respective.

La analiza funcțiilor persoanelor participante într-o tranzacție vor fi avute în vedere: importanța economică a funcțiilor îndeplinite de fiecare participant, împărțirea riscurilor și a responsabilităților între părțile ce participă la tranzacție, volumul resurselor angajate, al utilajelor și echipamentelor, valoarea activelor neorporale folosite.

32. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

- metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite prețurile supuse liberei concurențe pe piețe comparabile din punct de vedere comercial;
- metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcționarea efectivă a persoanelor afiliate, implicate în tranzacții supuse liberei concurențe;
- gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obținerii comparabilității;
- circumstanțele cazului individual;
- activitățile desfășurate efectiv de diferite persoane afiliate;
- metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieței și ale activității contribuabilului;
- documentația care poate fi pusă la dispoziție de către contribuabil.

33. Circumstanțele cazului individual care urmează să fie luate în considerare în examinarea prețului de piață sunt:

- tipul, starea, calitatea, precum și gradul de nouitate al bunurilor, mărfurilor și serviciilor transferate;
- condițiile pieței pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;
- activitățile desfășurate și stadiile din lanțul producției și distribuției ale entităților implicate;
- clauzele cuprinse în contractele de transfer, privind: obligațiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanțiile acordate, asumarea riscului;
- în cazul unor relații de transfer pe termen lung, avantajele și riscurile legate de acestea;
- condițiile speciale de concurență.

34. În aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal se iau în considerare datele și documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul.

În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă terțe părți independente țin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a prețului).

În situația în care în legătură cu transferul bunurilor și al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiții de plată sau facilități de credit pentru client, diferite de practica comercială obișnuită), în cazul furnizării parțiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea prețului de piață trebuie să se ia în considerare și acești factori.

35. La aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal nu se iau în considerare prețurile care au fost influențate de situații competitive speciale, cum ar fi:

- prețuri practicate pe piețe speciale închise, unde aceste prețuri sunt stabilite diferit de condițiile de pe piața din care se face transferul;
- prețuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piață;
- prețuri care sunt influențate de reglementările autorităților publice.

36. Atunci când se stabilește prețul de piață al serviciilor în cadrul tranzacțiilor între persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoanele afiliate.

În cazul furnizării de servicii se iau în considerare tarifele obișnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). În cazul în care nu există tarife comparabile se folosește metoda "cost-plus".

37. În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicității făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporțional cu beneficiul. În situația în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana controlată.

La calcularea profitului, autoritățile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporțional cu beneficiile câștigate de aceste persoane din publicitate. Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază și o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de a doua persoane servicii comerciale, proporțional cu natura și sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă.

Pentru a stabili mai clar proporțiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare piețele pe care s-a făcut publicitatea și cota de piață a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri și servicii cărora li s-a făcut reclamă.

38. Când un contribuabil acordă un împrumut (credit) unei persoane afiliate sau atunci când acesta primește un astfel de împrumut (credit), indiferent de scopul și destinația sa, prețul pieței pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiții comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului.

În cazul serviciilor de finanțare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

- dacă împrumutul dat este în interesul desfășurării activității beneficiarului și a fost utilizată în acest scop;
- dacă a existat o schemă de distribuție a profitului.

Încadrarea împrumutului în schema de distribuție a profitului va fi presupusă dacă la data acordării împrumutului nu se așteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conține clauze defavorabile pentru plătitor.

Atunci când se examinează dobânda, trebuie luate în considerare: suma și durata împrumutului, natura și scopul împrumutului, garanția implicată, valuta implicată, riscurile de schimb și costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb, precum și alte circumstanțe de acordare a împrumutului.

Raportarea condițiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile și în aceeași zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se țină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărți riscul de schimb (de exemplu: clauze care mențin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de devize pentru plată la termen pe cheltuiala împrumutătorului).

39. În cazul dobânzilor aferente furnizării de bunuri și de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obișnuită sau dacă părțile care fac tranzacția cer dobândă acolo unde, în tranzacții comparabile, bunurile și serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere și la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

40. Atunci când se stabilește prețul de piață al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacțiilor între persoane afiliate,

autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoane afiliate.

În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licențelor, know-how și altele de această natură, costurile folosirii proprietății nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii și dacă sunt incluse în prețul acestora.

41. În cazul serviciilor de administrare și conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanță sau funcții similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societății-mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remunerație pentru aceste activități, în măsura în care baza lor legală este relația juridică care guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entități. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entități furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în prețul bunurilor și în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare și serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care folosește aceste servicii luând în considerare relația juridică dintre ele, numai pentru propriile condiții, ținând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existență a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.

Pentru aplicarea prezentelor norme metodologice, autoritățile fiscale vor lua în considerare și liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

(la data 01-Jan-2007 partea 0[^]1 completat de Art. I, alin. (A), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 1: Codul fiscal:

TITLUL II: Impozitul pe profit

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 13: Contribuabili

Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române;

(la data 18-Nov-2004 partea 1 modificat de Art. I, subpunctul I., punctul 1. din [Hotărîrea 1840/2004](#))

(- Anexa nr. 31 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din [Codul fiscal](#))

Nr. înregistrare Data

1. Numele și prenumele persoanei fizice	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea..... Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Descrierea activității ce urmează a se desfășura	Producție ☐ Bere ☐ Vinuri ☐ Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri ☐ Juică ☐ Rachiuri
6. Menționați cantitatea (în litri) obținută în anul anterior: 6.1. - bere 6.2. - vinuri 6.3. - băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri	
7. Menționați instalațiile de producție deținute pentru producție de țuică și rachiuri din fructe*): 7.1. - țuică 7.2. - rachiuri din fructe 7.3. - alte rachiuri	
8. Menționați cantitatea obținută în anul anterior în litri și concentrația alcoolică: 8.1. - țuică 8.2. - rachiuri din fructe 8.3. - alte rachiuri	

***) Se vor anexa și copiile documentelor cu privire la deținerea instalațiilor pentru producție de țuică și rachiuri din fructe.**

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele

Semnătura

Data

PARTEA 1¹: Norme metodologice:

1. Fac parte din această categorie companiile naționale, societățile naționale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societățile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare și de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societățile agricole și alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizațiile cooperatiste, instituțiile financiare și instituțiile de credit, fundațiile, asociațiile, organizațiile, precum și orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislației române.

2. În cazul persoanelor juridice române care dețin participații în capitalul altor societăți comerciale și care întocmesc situații financiare consolidate, calculul și plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.

PARTEA 2: Codul fiscal:

b) persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;

PARTEA 2¹: Norme metodologice:

3. Persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundațiile, asociațiile, organizațiile și orice entități similare, înființate și organizate în conformitate cu legislația unei alte țări, devin subiect al impunerii atunci când își desfășoară activitatea, integral sau parțial, prin intermediul unui sediu permanent în România, așa cum este definit acesta în Codul fiscal, de la începutul activității sediului.

PARTEA 3: Codul fiscal:

Art. 15: Scutiri

(1) Sunt scutiți de la plata impozitului pe profit următorii contribuabili:

[...]

d) fundațiile române constituite ca urmare a unui legat;

PARTEA 3¹: Norme metodologice:

4. Fundația constituită ca urmare a unui legat, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. [26/2000](#) cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare, este subiectul de drept înființat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent și irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, comunitar.

»(la data 08-Feb-2007 punctul 4. din partea 3[^]1 a se vedea jurisprudenta [Decizia nr. 263 din 08-feb-2007](#))

PARTEA 4: Codul fiscal:

e) cultele religioase, pentru veniturile obținute din activități economice care sunt utilizate pentru susținerea activităților cu scop caritabil;

»(la data 28-Dec-2007 partea 4[^]1 abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 1. din [Hotărârea 1579/2007](#))

PARTEA 5: Codul fiscal:

f) cultele religioase, pentru veniturile obținute din producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult, potrivit legii, și pentru veniturile obținute din chirii, cu condiția ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult, pentru lucrările de construcție, de reparație și de consolidare a lăcașurilor de cult și a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ și pentru acțiuni specifice cultelor religioase, inclusiv veniturile din despăgubiri sub formă bănească, obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate;

g) instituțiile de învățământ particular acreditate, precum și cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii învățământului nr. [84/1995](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. [174/2001](#) privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, cu modificările ulterioare;

PARTEA 5¹: Norme metodologice:

6. Veniturile obținute din activități economice de către contribuabilii prevăzuți la art. 15 alin. (1) lit. f), g) și h) din Codul fiscal și care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menționate la literalele respective se supun impozitării cu cota prevăzută la art. 17 din Codul fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile obținute se scad cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri.

»(la data 28-Dec-2007 punctul 6. din partea 5[^]1 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 2. din [Hotărârea 1579/2007](#))

PARTEA 6: Codul fiscal:

(2) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru următoarele tipuri de venituri:

[...]

k) veniturile obținute din reclamă și publicitate, realizate de organizațiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare și funcționare, din domeniul culturii, cercetării științifice învățământului, sportului, sănătății, precum și de camerele de comerț și industrie, organizațiile sindicale și organizațiile patronale.

PARTEA 6¹: Norme metodologice:

7. Sunt venituri neimpozabile din reclamă și publicitate veniturile obținute din închirieri de spații publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărți, reviste, ziare etc. Nu se includ în veniturile descrise anterior veniturile obținute din prestări de servicii de intermediere în reclamă și publicitate.

PARTEA 7: Codul fiscal:

(3) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit și pentru veniturile din activități economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzute la alin. (2). Organizațiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, după caz.

PARTEA 7¹: Norme metodologice:

8. Organizațiile nonprofit care obțin venituri, altele decât cele menționate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, și depășesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la cap. II, titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere următoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor pași:

- calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Națională a României pentru anul fiscal respectiv;
- calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);
- stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;

c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) și b);

d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);

e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:

- (i) stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;
- (ii) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luându-se în considerare prevederile art. 21 din Codul fiscal;
- (iii) stabilirea profitului impozabil ca diferență între veniturile impozabile de la lit. d) și cheltuielile deductibile stabilite la pct. (ii);

f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau la art. 18 din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).

8¹. Veniturile realizate de organizațiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea profitului impozabil.

»(la data 18-Feb-2005 partea 7[^]1 completat de Art. I, alin. (A), punctul 1. din [Hotărârea 84/2005](#))

8². Prevederile alin. (2) și alin. (3) ale art. 15 din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile și persoanelor juridice care sunt constituite și funcționează potrivit Legii nr. [1/2000](#) pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, cu modificările și completările ulterioare.

»(la data 01-Jan-2007 punctul 8[^]1. din partea 7[^]1 completat de Art. I, alin. (B), punctul 2. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 8: Codul fiscal:

Art. 16: Anul fiscal

(1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înființează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

PARTEA 8¹: Norme metodologice:

9. În cazul înființării unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acestuia la registrul comerțului, dacă are această obligație;

b) de la data înregistrării în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, dacă are această obligație;

c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naștere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă se încheie, în cazul divizărilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanelor juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

a) la data înregistrării în registrul comerțului / registrul ținut de instanțele judecătorești competente a noii societăți sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi;

- b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părților în cazul în care se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;
- c) la data înmatriculării persoanei juridice înființate potrivit legislației europene, în cazul în care prin fuziune se constituie asemenea persoane juridice;
- d) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menționate la lit. a), b) și c).

În cazul dizolvării urmată de lichidarea contribuabilului, perioada impozabilă încetează la data depunerii situațiilor financiare la registrul unde a fost înregistrat, conform legii, înființarea acestuia.

(la data 31-Dec-2009 punctul 10. din partea 8[^]1 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 1. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 9: Codul fiscal:

Art. 18: Impozit minim pentru baruri de noapte, cluburi de noapte, discoteci, cazinouri și pariuri sportive

(1) Contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, și în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligați la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.

(2) Contribuabilii, cu excepția celor prevăzuți la alin. (1), la art. 13 lit. c)-e) și la art. 15 și 38, în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin. (3), sunt obligați la plata impozitului la nivelul acestei sume.

(3) Pentru aplicarea prevederilor alin. (2), sumele corespunzătoare impozitului minim, stabilite în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, sunt următoarele:

Venituri totale anuale (lei)	Impozit minim anual (lei)
0 - 52.000	2.200
52.001 - 215.000	4.300
215.001 - 430.000	6.500
430.001 - 4.300.000	8.600
4.300.001 - 21.500.000	11.000
21.500.001 - 129.000.000	22.000
Peste 129.000.001	43.000

(4) Pentru încadrarea în tranșa de venituri totale prevăzută la alin. (3), se iau în calcul veniturile totale, obținute din orice sursă, înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad:

- veniturile din variația stocurilor;
- veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- veniturile din exploatare, reprezentând cota-parte a subvențiilor guvernamentale și a altor resurse pentru finanțarea investițiilor;
- veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, conform reglementărilor legale;
- veniturile rezultate din anularea datoriilor și a majorărilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale;
- veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare;
- veniturile prevăzute la art. 20 lit. d).

(la data 30-Apr-2009 Art. 18 din partea 9 modificat de Art. 1, litera A., punctul 1. din [Hotărîrea 488/2009](#))

PARTEA 9¹: Norme metodologice:

11. Intră sub incidența prevederilor art. 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, încadrați potrivit dispozițiilor legale în vigoare; aceștia trebuie să organizeze și să conducă evidența contabilă pentru a se cunoaște veniturile și cheltuielile corespunzătoare acestor activități. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități. În cazul în care impozitul pe profit datorat este mai mic decât 5% din veniturile obținute din aceste activități, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acesta se adaugă la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activități, impozit calculat potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal. Veniturile care se iau în calcul pentru aplicarea cotei de 5% sunt veniturile aferente activităților respective, înregistrate în conformitate cu reglementările contabile.

11¹. Contribuabilii menționați la art. 18 alin. (2) din [Codul fiscal](#), la determinarea impozitului datorat, vor avea în vedere următoarele:

- calculul impozitului pe profit aferent trimestrului/anului, potrivit prevederilor titlului II din [Codul fiscal](#);
- încadrarea în tranșa de venituri totale anuale prevăzută la art. 18 alin. (3) din [Codul fiscal](#) în funcție de veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la art. 18 alin. (4) din [Codul fiscal](#);
- stabilirea impozitului minim anual/trimestrial datorat corespunzător tranșei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b);
- compararea impozitului pe profit trimestrial/anual cu impozitul minim trimestrial/anual și plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari.

11². În aplicarea prevederilor art. 18 alin. (2) coroborat cu art. 34 alin. (15) lit. a) din [Codul fiscal](#), pentru trimestrul II al anului 2009, la calculul impozitului datorat se vor avea în vedere următoarele:

- calculul impozitului pe profit aferent trimestrului II, potrivit prevederilor titlului II din [Codul fiscal](#);
- încadrarea în tranșa de venituri totale anuale prevăzută la art. 18 alin. (3) din [Codul fiscal](#) în funcție de veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la art. 18 alin. (4) din [Codul fiscal](#);
- stabilirea impozitului minim corespunzător tranșei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b), pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009;
- compararea impozitului pe profit aferent trimestrului II cu impozitul minim calculat potrivit lit. c) și plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari.

Exemplul I

O societate comercială a determinat la sfârșitul trimestrului al II-lea impozit pe profit în sumă de 250 lei. Pentru încadrarea în prevederile art. 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei, corespunzător tranșei de venituri totale anuale în sumă de 40.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțit cu 2 (lunile mai și iunie), astfel: $(2.200/12) \times 2 = 367$ lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 250 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeași perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligația de plată a impozitului minim în sumă de 367 lei.

Exemplul II

O societate comercială a determinat la sfârșitul trimestrului al II-lea impozit pe profit în sumă de 500 lei. Pentru încadrarea în prevederile art. 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei corespunzător tranșei de venituri totale anuale în sumă de 50.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțit cu 2 (lunile mai și iunie), astfel: $(2.200/12) \times 2 = 367$ lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 500 lei, iar impozitul minim calculat

pentru aceeași perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de 500 lei.

11³. Pentru definitivarea impozitului pe profit aferent trimestrului al IV-lea al anului 2009, din impozitul pe profit calculat cumulativ de la începutul anului se scade impozitul pe profit aferent perioadei precedente, inclusiv impozitul minim datorat, după caz, până la nivelul impozitului minim datorat în cursul anului fiscal.

Exemplul III

O societate comercială înregistrează pierdere fiscală la sfârșitul trimestrului I și al II-lea. Pentru încadrarea în prevederile art. 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 6.500 lei, corespunzător tranșei de venituri totale anuale în sumă de 300.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțit cu 2 (lunile mai și iunie), astfel: $(6.500/12) \times 2 = 1.083$ lei. Prin urmare, pentru trimestrul al II-lea societatea datorează impozitul minim în sumă de 1.083 lei.

Impozitul pe profit cumulativ de la începutul anului este în sumă de 6.000 lei. Pentru determinarea impozitului datorat pentru trimestrul al III-lea se efectuează următorul calcul: $6.000 - 1.083 = 4.917$ lei.

Se compară impozitul pe profit aferent trimestrului al III-lea, în sumă de 4.917 lei, cu impozitul minim aferent acestei perioade: $(6.500/12) \times 3 = 1.625$ lei și se datorează impozitul pe profit.

La închiderea exercițiului financiar 2009, contribuabilul înregistrează pierdere fiscală. Prin urmare, pentru trimestrul al IV-lea datorează impozit minim în sumă de 1.625 lei. În acest caz, impozitul pe profit de recuperat reprezintă impozitul datorat în cursul anului respectiv mai puțin impozitul minim.

11⁴. Impozitul pe profit aferent trimestrului/anului se calculează potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal, inclusiv cele referitoare la recuperarea pierderii fiscale prevăzute la art. 26 din titlul II "Impozitul pe profit".

Exemplul IV

O societate comercială înregistrează la sfârșitul anului 2008 pierdere fiscală în sumă de 700 lei. În cursul anului 2009 societatea înregistrează în trimestrul I pierdere fiscală, iar în trimestrul al II-lea înregistrează un profit impozabil în sumă de 13.200 lei.

Impozit pe profit aferent trimestrului al II-lea = $(13.200 - 700) \times 16\% = 2.000$ lei

Pentru încadrarea în prevederile art. 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei, corespunzător tranșei de venituri totale anuale în sumă de 35.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțit cu 2 (lunile mai și iunie), astfel: $(2.200/12) \times 2 = 367$ lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 2.000 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeași perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de 2.000 lei.

11⁵. Prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică societăților în inactivitate temporară înscrise în registrul comerțului, conform prevederilor art. 237 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care contribuabilii intră în inactivitate temporară în cursul anului, prevederile art. 18 alin. (2) se aplică pentru perioada cuprinsă între începutul anului și data când societatea înregistrează la oficiul registrului comerțului cererea de înscriere de mențiuni. Dacă perioada de inactivitate temporară încetează în cursul anului, contribuabilii aplică prevederile art. 18 alin. (2) de la data încetării inactivității temporare, corespunzător cu perioada din an rămasă până la 31 decembrie.

11⁶. Contribuabilii înființați în cursul anului nu intră sub incidența prevederilor art. 18 alin. (2) pentru anul în care se înregistrează la oficiul registrului comerțului, însă aceștia sunt obligați la determinarea impozitului pe profit potrivit prevederilor titlului II "Impozitul pe profit" din Codul fiscal. Nu intră sub incidența impozitului minim societățile care la data de 1 mai 2009 se aflau în inactivitate temporară și aceasta încetează în cursul anului 2009, pentru perioada aferentă de la încetarea inactivității până la 31 decembrie 2009.

11⁷. Contribuabilii care se înființează în cursul anului ca urmare a operațiunilor de reorganizare (fuziune, divizare etc.) aplică prevederile art. 18 alin. (2) de la data înregistrării la oficiul registrului comerțului. În cazul în care contribuabilii se înființează prin fuziunea a două sau mai multe societăți, pentru determinarea impozitului minim datorat, veniturile totale anuale sunt veniturile însumate ale societăților participante, înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent. În cazul în care contribuabilii se înființează prin divizarea unei societăți, pentru determinarea impozitului minim datorat, veniturile totale anuale se determină proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate de către persoana juridică cedentă, conform proiectului întocmit potrivit legii, care stabilește și criteriul de repartizare a activelor și pasivelor transferate. În cazul fuziunilor prin absorbție sau în cazul divizării prin care activele și pasivele se transferă către una sau mai multe societăți existente, pentru determinarea impozitului minim datorat de către societățile beneficiare, la veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, se iau în calcul și veniturile totale anuale ale societăților cedente, proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate.

▶(la data 30-Apr-2009 partea 9[^]1 completat de Art. 1, litera A., punctul 1. din Hotărîrea 488/2009)

PARTEA 10: Codul fiscal:

CAPITOLUL II: Calculul profitului impozabil

Art. 19: Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

PARTEA 10¹: Norme metodologice:

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

Exemple de elemente similare veniturilor:

- diferențele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) și alin. (5¹) din Codul fiscal;

- câștigurile legate de vânzarea sau anularea titlurilor de participare proprii dobândite/răscumpărate.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 12. din partea 10[^]1 modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 2. din Hotărîrea 1620/2009)

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

- diferențele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- cheltuiala ca valoarea neamortizată a cheltuielilor de cercetare și dezvoltare și a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, cheltuiala este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata inițială stabilită conform legii, mai puțin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. În mod similar se va proceda și în cazul obiectelor de inventar, baracamntelor și amenajărilor provizorii trecute în rezultatul reportat cu ocazia retratării situațiilor financiare anuale.

- diferențele nefavorabile dintre prețul de vânzare al titlurilor de participare proprii și valoarea lor de dobândire/răscumpărare, înregistrate la data vânzării titlurilor respective.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 12. din partea 10[^]1 completat de Art. 1, alin. (B), punctul 4. din Hotărîrea 1620/2009)

Veniturile și cheltuielile generate de evaluarea ulterioară și executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, sunt luate în calcul la stabilirea profitului impozabil."

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 12. din partea 10[^]1 modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 3. din Hotărîrea 1579/2007)

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 13. din partea 10[^]1 modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 5. din Hotărîrea 1620/2009)

14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică trimestrial sau potrivit prezentelor norme metodologice, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se încadreze în prevederile legii. Pentru contribuabilii care au obligația de a plăti impozitul pe profit anual, limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică anual.

»(la data 01-Jan-2007 punctul 14. din partea 10[^]1 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 4. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligați să întocmească un registru de evidență fiscală, într-un singur exemplar, compus din cel puțin 100 de file, ținut în formă scrisă sau electronică. Completarea se face în ordine cronologică, iar informațiile înregistrate trebuie să corespundă cu operațiunile fiscale și cu datele prezentate în declarațiile de impunere. Registrul de evidență fiscală se completează în toate situațiile în care informațiile cuprinse în declarația fiscală sunt obținute în urma unor prelucrări ale datelor furnizate din înregistrările contabile. Modul de completare a registrului de evidență fiscală este la latitudinea fiecărui contribuabil, în funcție de specificul activității și de necesitățile proprii ale acestuia. Acestea se referă la: calculul dobânzilor și al diferențelor de curs valutar deductibile fiscal, amortizarea fiscală, reduceri și scutiri de impozit pe profit, evidența fiscală a vânzărilor cu plata în rate, valoarea fiscală în cazul efectuării operațiunilor prevăzute la art. 27 din Codul fiscal, alte asemenea operațiuni.

PARTEA 11: Codul fiscal:

(3) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleași termene scadente, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

»(la data 04-Jul-2005 partea 11 modificat de Art. I, alin. (A), punctul 1. din [Hotărîrea 610/2005](#))

PARTEA 11¹: Norme metodologice:

16. Pentru contribuabilii care au optat la momentul livrării bunurilor, executării lucrărilor sau prestării serviciilor pentru impunerea veniturilor aferente contractelor cu plata în rate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, veniturile și cheltuielile aferente bunurilor mobile și imobile produse, lucrărilor executate și serviciilor prestate, valorificate în baza unui contract cu plata în rate, sunt impozabile, respectiv deductibile, pe măsură ce ratele devin scadente, pe durata derulării contractelor respective.

»(la data 04-Jul-2005 partea 11¹ modificat de Art. I, alin. (A), punctul 1. din [Hotărîrea 610/2005](#))

PARTEA 12: Codul fiscal:

(4) În cazul contribuabililor care desfășoară activități de servicii internaționale, în baza convențiilor la care România este parte, veniturile și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenții.

PARTEA 12¹: Norme metodologice:

17. Intră sub incidența acestui alineat contribuabilii care desfășoară activități de servicii internaționale care aplică regulile de evidență și decontare a veniturilor și cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convențiilor la care România este parte (de exemplu: serviciile poștale, telecomunicațiile, transporturile internaționale).

Partea 12¹: Codul fiscal:

Art. 19²: Scutirea de impozit a profitului reinvestit

(1) Profitul investit în producția și/sau achiziția de echipamente tehnologice (mașini, utilaje și instalații de lucru), astfel cum sunt prevăzute în subgrupa 2.1 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, folosite în scopul obținerii de venituri impozabile, este scutit de impozit.

(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit și pierdere, respectiv profitul contabil cumulat de la începutul anului, utilizat în acest scop în anul efectuării investiției. Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă.

(3) Pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2009, în aplicarea facilității se la în considerare profitul contabil înregistrat începând cu data de 1 octombrie 2009 și investit în activele menționate la alin. (1) produse și/sau achiziționate după aceeași dată.

[...]

(7) Pentru activele prevăzute la alin. (1) care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi, facilitatea se acordă pentru lucrările realizate efectiv, în baza unor situații parțiale de lucrări, pentru investițiile puse în funcțiune parțial în anul respectiv.

[...]

(10) În cazul în care, ca urmare a aplicării prevederilor alin. (1), impozitul pe profit este sub nivelul impozitului minim, contribuabilii sunt obligați la plata impozitului minim în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (2).

[...]

(12) Prin excepție de la prevederile art. 7 alin. (1) pct. 33, valoarea fiscală, respectiv valoarea de intrare a activelor prevăzute la alin. (1) se determină prin scăderea din valoarea de producție și/sau de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea prevăzută la alin. (1).

Partea 12^{1^1}: Norme metodologice

17¹. În sensul prevederilor art. 19² alin. (1) din [Codul fiscal](#), prin producția de echipamente tehnologice se înțelege realizarea acestora în regie proprie și înregistrarea ca mijloace fixe potrivit reglementărilor contabile în corelație cu prevederile art. 24 din [Codul fiscal](#).

17². Exemple de calcul:

Exemplul I. Determinarea scutirii de impozit și a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mare decât valoarea investiției realizate

La sfârșitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 170.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 10.000 lei. Societatea achiziționează la data de 15 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 80.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 fiind în sumă de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

$170.000 \times 16\% = 27.200$ lei

$27.200 - 10.000 = 17.200$ lei;

- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit:

Având în vedere faptul că profitul contabil aferent perioadei

1 octombrie - 31 decembrie 2009 în sumă de 90.000 lei acoperă investiția realizată, impozitul scutit este:

$80.000 \times 16\% = 12.800$ lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din [Codul fiscal](#), prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală = $80.000 - 12.800 = 67.200$

Exemplul II. Determinarea scutirii de impozit și a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mic decât valoarea investiției realizate

La sfârșitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 60.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 4.000 lei. Societatea achiziționează la data de 20 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie fiind 30.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

$60.000 \times 16\% = 9.600$ lei

$9.600 - 4.000 = 5.600$ lei;

- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit: în această situație, profitul contabil nu acoperă investiția realizată, decât până la nivelul de 30.000 lei. Impozitul pe profit aferent părții din investiție finanțată din profit este:

$30.000 \times 16\% = 4.800$ lei; impozit pe profit scutit = 4.800 lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală = $70.000 - 30.000 = 40.000$ lei

Exemplul III. Determinarea impozitului pentru situația în care impozitul pe profit după aplicarea facilității este mai mic decât impozitul minim

La sfârșitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 45.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 2.000 lei.

Societatea achiziționează la data de 15 decembrie un utilaj în valoare de 25.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 fiind 30.000 lei. La data de 31 decembrie 2008 societatea a înregistrat venituri totale anuale în sumă de 250.000 lei, la care corespunde un impozit minim pentru trimestrul IV de 1.625 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit și a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

$45.000 \times 16\% = 7.200$ lei

$7.200 - 2.000 = 5.200$ lei;

- având în vedere faptul că, în acest caz profitul contabil acoperă investiția realizată, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

$25.000 \times 16\% = 4.000$ lei;

- după aplicarea facilității, impozitul pe profit este:

$5.200 - 4.000 = 1.200$ lei;

- în această situație, deoarece impozitul pe profit după aplicarea facilității este mai mic decât impozitul minim, impozitul pentru trimestrul IV se datorează la nivelul impozitului minim în sumă de 1.625 lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală = $25.000 - 25.000 = 0$

Exemplul IV de calcul al scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii obligați la plata anuală a impozitului pe profit

La sfârșitul anului 2010 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 2.500.000 lei. Profitul contabil aferent anului 2010 este de 1.900.000 lei. Societatea achiziționează la data de 15 martie 2010 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, la data de 16 iulie un echipament tehnologic în valoare de 110.000 lei și în data de 15 octombrie un echipament tehnologic în valoare de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit și a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent anului 2010:

$2.500.000 \times 16\% = 400.000$ lei;

- se determină valoarea totală a investițiilor realizate în echipamente tehnologice:

$70.000 + 110.000 + 90.000 = 270.000$ lei;

- având în vedere faptul că profitul contabil acoperă investițiile realizate, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

$270.000 \times 16\% = 43.200$ lei;

- se calculează impozitul pe profit datorat după aplicarea facilității:

$400.000 - 43.200 = 356.800$ lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice achiziționate:

$70.000 - 70.000 = 0$ $110.000 - 110.000 = 0$

$90.000 - 90.000 = 0$

17³. În situația în care investițiile în echipamente tehnologice realizate nu sunt acoperite în totalitate de profitul contabil, pentru determinarea valorii fiscale, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, se are în vedere ordinea cronologică a înregistrării acestora ca mijloace fixe potrivit art. 24 din Codul fiscal.

17⁴. În aplicarea prevederilor art. 19² alin. (7), facilitatea se acordă pentru valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție înregistrate în perioada 1 octombrie 2009 - 31 decembrie 2010 și puse în funcțiune în aceeași perioadă potrivit art. 24 din Codul fiscal.

»(la data 31-Dec-2009 partea 12¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 6. din Hotarirea 1620/2009)

PARTEA 13: Codul fiscal:

Art. 20: Venituri neimpozabile

Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română;

»(la data 01-Jan-2007 partea 13 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 5. din Hotarirea 1861/2006)

PARTEA 13¹: Norme metodologice:

18. În sensul prevederilor art. 20 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dividendele de încasat/încasate de un contribuabil de la o persoană juridică română, reprezintă venituri neimpozabile la data înregistrării acestora în evidența contribuabilului, potrivit reglementărilor contabile.

»(la data 01-Jan-2007 punctul 18. din partea 13¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 5. din Hotarirea 1861/2006)

PARTEA 14: Codul fiscal:

b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele favorabile de valoare rezultate din evaluarea titlurilor de participare și a obligațiilor emise pe termen lung, efectuată potrivit reglementărilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii, lichidării investițiilor financiare, precum și la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;

»(la data 31-Dec-2009 partea 14 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 7. din Hotarirea 1620/2009)

PARTEA 14¹: Norme metodologice:

19. În aplicarea prevederilor art. 20 lit. b) din Codul fiscal, titlurile de participare sunt cele definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 31 din Codul fiscal.

La data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării titlurilor de participare sau a retragerii capitalului social deținut la o persoană juridică, precum și la data lichidării investițiilor financiare, valoarea fiscală utilizată pentru calculul câștigului/pierderii este cea pe care titlurile de participare, respectiv investițiile financiare, au avut-o înainte de înregistrarea diferențelor favorabile respective.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 19. din partea 14¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 7. din Hotarirea 1620/2009)

PARTEA 15: Codul fiscal:

c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, precum și veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile;

»(la data 28-Dec-2007 litera D. din partea 15 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 4. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 15¹: Norme metodologice:

20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor și altele asemenea.

»(la data 28-Dec-2007 punctul 20. din partea 15¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 4. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 16: Codul fiscal:

d) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative.

»(la data 28-Dec-2007 litera E. din partea 16 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 5. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 16¹: Norme metodologice:

21. Contribuabilii pentru care prin acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activități nu este impozabil sunt obligați să organizeze și să conducă evidența contabilă pentru delimitarea veniturilor și a cheltuielilor aferente acestora. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități, în situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestora, după caz.

»(la data 28-Dec-2007 punctul 21. din partea 16¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 5. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 16²: Codul fiscal:

Art. 20¹: Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

(1) După data aderării României la Uniunea Europeană sunt, de asemenea, neimpozabile și:

a) dividendele primite de o persoană juridică română, societate-mamă, de la o filială a sa situată într-un stat membru, dacă persoana juridică română întrunește cumulativ următoarele condiții:

1. plătește impozit pe profit potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;
2. deține minimum 15% din capitalul social al unei persoane juridice dintr-un stat membru, respectiv minimum 10%, începând cu 1 ianuarie 2009;
3. la data înregistrării venitului din dividende, deține participația minimă menționată la pct. 2, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani. Sunt, de asemenea, neimpozabile și dividendele primite de persoana juridică română prin intermediul sediului său permanent situat într-un stat membru, în cazul în care persoana juridică română îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1-3.

b) dividendele primite de sediile permanente din România ale unor persoane juridice străine din alte state membre, societăți-mamă, care sunt distribuite de filialele acestora situate în state membre, dacă persoana juridică străină întrunește, cumulativ, următoarele condiții:

1. are una din formele de organizare prevăzute la alin. (4);
2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată a fi rezident al statului membru respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat tert, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;
3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia;
4. deține minimum 15% din capitalul social al filialei dintr-un stat membru, respectiv o participare minimă de 10%, începând cu data de 1 ianuarie 2009;
5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deține participația minimă prevăzută la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani. [...]

PARTEA 16^{2^1}: Norme metodologice:

21¹. În aplicarea prevederilor art. 20¹ din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, condiția legată de perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărîrea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen - C-284/94, C-291/94 și C-292/94. Astfel, în situația în care, la data înregistrării dividendului de către societatea-mamă, persoană juridică română, respectiv de către sediul permanent al unei societăți-mamă, persoană juridică străină dintr-un stat membru, condiția referitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani nu este îndeplinită, venitul din dividende este supus impunerii. Ulterior, în anul fiscal în care condiția este îndeplinită, contribuabilul urmează să beneficieze de recalcularea impozitului pe profit al anului în care venitul a fost impus, în acest sens, contribuabilul trebuie să depună declarația rectificativă privind impozitul pe profit.

21². Pentru îndeplinirea condiției de la pct. 3 lit. b) alin. (1) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societățile-mamă, persoane juridice străine, trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/ vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Körperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;
- [POZA], în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle societa, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Körperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- Corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- Dan z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- Tulumaks, în Estonia;
- [POZA] în Cipru
- uzbekumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- Pelno mokestis, în Lituania;
- Tarsasagi ado, în Ungaria;
- Taxxa full-income, în Malta;
- Podatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- Davek oddobicka pravnihoseb, în Slovenia;

- Danzpriemov právnickychosob, în Slovacia;
[POZA] în Bulgaria

21³. Pentru aplicarea prevederilor art. 20 Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române și bulgare, societăți-mamă, sunt:

- societățile înființate în baza legii române, cunoscute ca "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată";
[POZA]

↳(la data 01-Jan-2007 partea 16¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 6. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 17: Codul fiscal:

Art. 21: Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

PARTEA 17¹: Norme metodologice:

22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

↳(la data 26-Oct-2005 punctul 22. din partea 17¹ a fost reglementat de [Procedura din 2005](#))

23. În sensul art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și următoarele:

↳(la data 26-Oct-2005 punctul 23. din partea 17¹ a fost reglementat de [Procedura din 2005](#))

a) cheltuielile efectuate cu editarea publicațiilor care sunt înregistrate ca returnuri în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative și în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuție, cu condiția reflectării în contabilitate a veniturilor și cheltuielilor potrivit reglementărilor contabile;

b) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării prorataei, în conformitate cu prevederile titlului VI «Taxa pe valoarea adăugată» din Codul fiscal, precum și în alte situații când taxa pe valoarea adăugată este înregistrată pe cheltuieli, în situația în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile;

c) cheltuielile reprezentând valoarea creanțelor comerciale înstrăinate, potrivit legii.

↳(la data 18-Nov-2004 punctul 23. din partea 17¹ modificat de Art. I, subpunctul II., punctul 2. din [Hotărîrea 1840/2004](#))

d) dobânzile și daunele-interese, stabilite în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane rezidente/nerezidente sunt cheltuieli deductibile pe măsura înregistrării lor;

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 23., litera D. din partea 17¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 8. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

e) pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu;

f) cheltuielile efectuate pentru transportul salariaților la și de la locul de muncă.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 23. din partea 17¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 6. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

g) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată plătită într-un stat membru aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 23., litera F. din partea 17¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 9. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 24. din partea 17¹ abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 10. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 18: Codul fiscal:

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:

[...]

b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protecția muncii și cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;

PARTEA 18¹: Norme metodologice:

25. Intră sub incidența acestei prevederi cheltuielile efectuate în acest scop, în condițiile în care specificul activității desfășurate se încadrează în domeniile pentru care se impune respectarea normelor de protecție a muncii, stabilite conform legislației în materie.

PARTEA 19: Codul fiscal:

c) cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de accidente de muncă, boli profesionale sau riscuri profesionale;

PARTEA 19¹: Norme metodologice:

26. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale, efectuate potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare. Cheltuielile cu primele de asigurare pentru riscul profesional, efectuate potrivit legislației specifice, sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

↳(la data 18-Nov-2004 punctul 26. din partea 19¹ modificat de Art. I, subpunctul II., punctul 3. din [Hotărîrea 1840/2004](#))

PARTEA 20: Codul fiscal:

e) cheltuielile de transport și cazare în țară și în străinătate, efectuate de către salariați și administratori, precum și pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme;

↳(la data 28-Dec-2007 litera E. din partea 20 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 7. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 20¹: Norme metodologice:

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare/mandat. În sensul art. 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, persoanele fizice asimilate salariaților cuprind și:

a) directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii;

b) persoanele fizice rezidente și/sau nerezidente detașate, potrivit legii, în situația în care contribuabilul suportă drepturile legale cuvenite acestora.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 27. din partea 20¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 7. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 28. din partea 20¹ abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 8. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 21: Codul fiscal:

f) contribuția la rezerva mutuală de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit;

PARTEA 21¹: Norme metodologice:

29. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cotizațiile cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit pentru constituirea rezervei mutuale de garantare, în conformitate cu reglementările legale.

PARTEA 22: Codul fiscal:

g) taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile obligatorii, reglementate de acte normative în vigoare, precum și contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă;

PARTEA 22¹: Norme metodologice:

30. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal cheltuielile cu taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile obligatorii, stabilite prin acte normative, de practicare a unor profesii cum sunt: expert contabil, contabil autorizat, arhitect, medic, auditor financiar, avocat, notar și altele asemenea. Contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă sunt cele datorate patronatelor, în conformitate cu prevederile Legii patronatelor nr. [356/2001](#).

PARTEA 23: Codul fiscal:

i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiul curent și/sau din anii precedenți, precum și în situația în care acesta se află înăuntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform legii;

PARTEA 23¹: Norme metodologice:

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 31. din partea 23¹ abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 9. din [Hotărîrea 1861/2006](#))
▶(la data 01-Jan-2007 punctul 32. din partea 23¹ abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 9. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 23^I: Codul fiscal:

n) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor neincasate, în următoarele cazuri:

1. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătorești;
2. debitorul a decedat și creanța nu poate fi recuperată de la moștenitori;
3. debitorul este dizolvat, în cazul societății cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesor;
4. debitorul înregistrează dificultăți financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul.

PARTEA 23^{I^1}: Norme metodologice:

32¹. Dificultățile financiare majore care afectează întregul patrimoniu al debitorului sunt cele care rezultă din situații excepționale determinate de calamități naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe și în caz de război.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 23¹ completat de Art. I, alin. (A), punctul 4. din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 24: Codul fiscal:

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;

PARTEA 24¹: Norme metodologice:

33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferența dintre totalul veniturilor și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent și amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile.

PARTEA 24^I: Codul fiscal:

c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr. 53/2003 - [Codul muncii](#), cu modificările și completările ulterioare. Intră sub incidența acestei limite, cu prioritate, ajutoarele pentru naștere, ajutoarele pentru înmormântare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile și protezele, precum și cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități ori unități aflate în administrarea contribuabililor: grădinițe, creșe, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale și al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamiliști, pentru școlile pe care le au sub patronaj, precum și alte cheltuieli efectuate în baza contractului colectiv de muncă. În cadrul acestei limite, pot fi deduse și cheltuielile reprezentând: tichete de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadouri în bani sau în natură oferite copiilor minori și salariaților, cadouri în bani sau în natură acordate salariaților, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii și pentru membrii de familie ai acestora, ajutoare pentru salariații care au suferit pierderi în gospodărie și contribuția la fondurile de intervenție ale asociației profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din școli și centre de plasament;

PARTEA 24^{I^1}: Norme metodologice:

33¹. Cheltuielile efectuate în baza contractului colectiv de muncă, ce intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (3) lit. c) din [Codul fiscal](#), sunt cheltuielile de natură socială stabilite în cadrul contractelor colective de muncă la nivel național, de ramură, grup de unități și unități, altele decât cele menționate în mod expres în cadrul art. 21 alin. (3) lit. c) din [Codul fiscal](#).

▶(la data 31-Dec-2009 partea 24¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 11. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

▶(la data 01-Jan-2007 partea 25 abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 10. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 25¹: Norme metodologice:

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 34. din partea 25¹ abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 10. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 26: Codul fiscal:

d) perisabilitățile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administrației centrale, împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice;

PARTEA 26¹: Norme metodologice:

35. Nu sunt considerate perisabilități pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obținerea unui serviciu.

PARTEA 26^I: Codul fiscal:

[...]

j) cheltuielile efectuate în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

k) cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 250 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

▶(la data 31-Dec-2009 partea 26^I modificat de Art. I, alin. (B), punctul 12. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 26^{I^1}: Norme metodologice:

35¹. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (3) lit. j) din [Codul fiscal](#) cheltuielile înregistrate de angajator în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, efectuate potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 35¹. din partea 26^{I^1} modificat de Art. I, alin. (B), punctul 12. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

35². Sunt deductibile la determinarea profitului impozabil, potrivit prevederilor art. 21 alin. (3) lit. k) din [Legea nr. 571/2003](#) privind [Codul fiscal](#), cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, efectuate de angajator potrivit Legii privind reforma în domeniul sănătății nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb LEU/EUR comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 26^{I^1} modificat de Art. I, alin. (B), punctul 11. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 partea 26^{II} eliminat de Art. I, alin. (B), punctul 11. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 partea 26^{II^1} eliminat de Art. I, alin. (B), punctul 11. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 27: Codul fiscal:

l) cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea locuințelor de serviciu situate în localitatea unde se află sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor construite prevăzute de legea locuinței, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%. Diferența nedeductibilă trebuie recuperată de la beneficiari, respectiv chiriași/locatari;

PARTEA 27¹: Norme metodologice:

36. În cazul locuinței de serviciu date în folosința unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea

acestea sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafața construită prevăzută de Legea locuinței nr. [114/1996](#), republicată, cu modificările ulterioare, majorată cu 10%, și totalul suprafeței construite a locuinței de serviciu respective.

PARTEA 28: Codul fiscal:

m) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită și în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop;

PARTEA 28¹: Norme metodologice:

37. În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuința proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafața pusă la dispoziție contribuabilului, menționată în contractul încheiat între părți, și suprafața totală a locuinței. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilități și alte documente.

PARTEA 29: Codul fiscal:

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și cheltuielile cu impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România;

PARTEA 29¹: Norme metodologice:

38. Sunt nedeductibile cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și impozitele cu reținere la sursă plătite în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente pentru veniturile realizate din România. Cheltuielile cu impozitul pe profit amânat, înregistrate de contribuabil, sunt nedeductibile.

PARTEA 30: Codul fiscal:

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale;

↳(la data 31-Dec-2009 partea 30 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 13. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 30¹: Norme metodologice:

39. Prin autorități române/străine se înțelege totalitatea instituțiilor, organismelor și autorităților din România și din străinătate care urmăresc și încasează amenzi, dobânzi/majorări și penalități de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 39. din partea 30¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 13. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 40. din partea 30¹ abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 14. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 31: Codul fiscal:

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor Titlului VI. Nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile și mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme; [...]

↳(la data 01-Jan-2007 partea 31 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 12. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 31¹: Norme metodologice:

41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

42. În sensul prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, cheltuielile privind stocurile și mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, în măsura în care acestea se găsesc situate în zone declarate, potrivit prevederilor legale speciale pentru fiecare domeniu, afectate de calamități naturale sau de alte cauze de forță majoră. Totodată, sunt considerate deductibile și cheltuielile privind stocurile și mijloacele fixe amortizabile distruse de epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe și în caz de război. Fenomenele sociale sau economice, conjuncturile externe și în caz de război sunt cele prevăzute de Legea privind rezervele de stat nr. [82/1992](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 42. din partea 31¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 8. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 32: Codul fiscal:

e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii;

PARTEA 32¹: Norme metodologice:

43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanților următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea și repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanți, în favoarea acestora;

b) bunurile, mărfurile și serviciile acordate participanților, precum și lucrările executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria și întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;

d) cheltuielile reprezentând diferența dintre prețul de piață și prețul de cumpărare preferențial, în cazul tranzacțiilor cu acțiuni efectuate în cadrul sistemului stock options pian, precum și cheltuielile cu remunerarea în instrumente de capitaluri proprii acordate salariaților;

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 43., litera D. din partea 32¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 15. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

e) alte cheltuieli în favoarea acestora.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 43. din partea 32¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 9. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 33: Codul fiscal:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

PARTEA 33¹: Norme metodologice:

44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

PARTEA 34: Codul fiscal:

h) cheltuielile determinate de diferențele nefavorabile de valoare a titlurilor de participare la persoanele juridice la care se dețin participații, precum și de diferențele nefavorabile de valoare aferente obligațiunilor emise pe termen lung, cu excepția celor determinate de vânzarea-cesionarea acestora;

PARTEA 34¹: Norme metodologice:

45. Cheltuielile reprezentând pierderi de valoare a titlurilor de participare, ca urmare a reducerii valorii capitalului social la societatea comercială la care se dețin titlurile de participare sau ca urmare a modificării cotației pe piața bursieră, sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

46. Nu intră sub incidența acestor prevederi cheltuielile reprezentând valoarea titlurilor de participare tranzacționate sau cesionate.

47. În cazul vânzării titlurilor de participare, profitul impozabil se determină ca diferență între valoarea obținută în urma vânzării și valoarea

nominală în cazul primei vânzări sau costul de achiziție ori valoarea fiscală definită potrivit art. 27 din Codul fiscal, după caz. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidență a stocurilor.

PARTEA 34^I: Codul fiscal

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

i) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, cu excepția celor prevăzute la art. 20 lit. c);

[...]

PARTEA 34^I¹: Norme metodologice:

47¹. Veniturile din dividende primite de la persoane juridice române sau străine nu au, pentru determinarea profitului impozabil, cheltuieli aferente.

▶(la data 28-Dec-2007 partea 34^I1 completat de Art. I, alin. (B), punctul 10. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 35: Codul fiscal:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și pentru care nu sunt încheiate contracte;

PARTEA 35^I: Norme metodologice:

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

Nu intră sub incidența condiției privitoare la încheierea contractelor de prestări de servicii, prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. m) din Codul fiscal, serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice autorizate și de persoane juridice, cum sunt: cele de întreținere și reparare a activelor, serviciile poștale, serviciile de comunicații și de multiplicare, parcare, transport și altele asemenea.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 48. din partea 35^I1 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 11. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

49. Pentru servicii de management, consultanță și asistență tehnică prestate de nerezidenții afiliați contribuabilului, la analiza tranzacțiilor pentru determinarea deductibilității cheltuielilor trebuie să se aibă în vedere și principiile din comentariul la articolul 9 privind impunerea întreprinderilor asociate din Convenția-model cu privire la impozitele pe venit și impozitele pe capital. Analiza trebuie să aibă în vedere:

(i) părțile implicate;

(ii) natura serviciilor prestate;

(iii) elementele de recunoaștere a cheltuielilor și veniturilor pe baza documentelor justificative care să ateste prestarea acestor servicii.

PARTEA 35^I: Codul fiscal:

p) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă totalul acestor cheltuieli îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1. este în limita a 3 la mie din cifra de afaceri;

2. nu depășește mai mult de 20% din impozitul pe profit datorat.

În limitele respective se încadrează și cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcției de localuri, al dotărilor, achizițiilor de tehnologie a informației și de documente specifice, finanțării programelor de formare continuă a bibliotecilor, schimburilor de specialiști, a burselor de specializare, a participării la congrese internaționale.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 35^I1 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 14. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 35^I¹: Norme metodologice:

49¹. Exemplu de calcul privind scăderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentând sponsorizarea.

Un contribuabil plătitor de impozit pe profit încheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, în calitate de sponsor, în valoare de 15.000.000 lei. Contractul de sponsorizare se încheie în data de 2 februarie 2005.

La calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005, contribuabilul prezintă următoarele date financiare:

Venituri din vânzarea mărfurilor	=	1.000.000.000 lei
Venituri din prestări de servicii	=	2.000.000 lei
Total cifră de afaceri	=	1.002.000.000 lei
Cheltuieli privind mărfurile	=	750.000.000 lei
Cheltuieli cu personalul	=	20.000.000 lei
Alte cheltuieli de exploatare din care:	=	90.000.000 lei
15.000.000 lei sponsorizare		
Total cheltuieli		860.000.000 lei

Calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005:

Profitul impozabil = 1.002.000.000 - 860.000.000 + 15.000.000 = 157.000.000 lei.

Impozitul pe profit înainte de scăderea cheltuielii cu sponsorizarea:

157.000.000 x 16 % = 25.120.000 lei.

Avându-se în vedere condițiile de deducere prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. p) din Codul fiscal, prin aplicarea limitelor, valorile sunt:

- 3^{0/00} din cifra de afaceri reprezintă 3.006.000 lei;

- 20 % din impozitul pe profit înainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezintă 5.024.000 lei.

Suma de scăzut din impozitul pe profit este 3.006.000 lei.

Pentru trimestrul I 2005 impozitul pe profit datorat este de:

25.120.000 - 3.006.000 = 22.114.000 lei.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 35^I1 completat de Art. I, alin. (A), punctul 7. din [Hotărîrea 84/2005](#))

Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, și Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare și/sau care acordă burse private, pe baza de contract, în condițiile Legii nr. 376/2004 privind bursele private, cu modificările ulterioare, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă aceste cheltuieli însumate îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de art. 21 alin. (4) lit. p) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 35^I¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 14. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 35^{II}: Codul fiscal:

[...]

t) în perioada 1 mai 2009 - 31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului,

cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare din următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;
2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu placă, inclusiv pentru activitatea de taxi;
3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfășurarea activității de instruire în cadrul școlilor de șoferi.

PARTEA 35^{II}¹: Norme metodologice:

Termenii și expresiile prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. t) pct. 1 au semnificațiile prevăzute la pct. 451 din normele metodologice date în aplicarea art. 1451 din Codul fiscal din titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată".

» (la data 30-Apr-2009 partea 35^{II}¹ completat de Art. 1, litera A., punctul 2. din [Hotărîrea 488/2009](#))

PARTEA 36: Codul fiscal:

Art. 22: Provizioane și rezerve

(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicată asupra profitului contabil, înainte de determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris și vărsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare și funcționare. În cazul în care aceasta este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, reconstituirea ulterioară a rezervei nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil. Prin excepție, rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilități societăților comerciale care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează poate fi folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acțiuni obținut în urma procedurii de conversie a creanțelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acestora sunt deductibile la calculul profitului impozabil;

PARTEA 36¹: Norme metodologice:

50. Cota de 5% reprezentând rezerva prevăzută la art. 22 alin.(1) lit. a) din Codul fiscal se aplică asupra diferenței dintre totalul veniturilor, din care se scad veniturile neimpozabile, și totalul cheltuielilor, din care se scad cheltuielile cu impozitul pe profit și cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, înregistrate în contabilitate. Rezerva se calculează cumulativ de la începutul anului și este deductibilă la calculul profitului impozabil trimestrial sau anual, după caz. În veniturile neimpozabile care se scad la determinarea bazei de calcul pentru rezervă sunt incluse veniturile prevăzute la art. 20 din Codul fiscal, cu excepția celor prevăzute la lit. c) din același articol. Rezervele astfel constituite se completează sau se diminuează în funcție de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectuează și în funcție de nivelul capitalului social subscris și vărsat sau al patrimoniului. În situația în care, ca urmare efectuării unor operațiuni de reorganizare, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depășește a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, diminuarea rezervei legale, la nivelul prevăzut de lege, nu este obligatorie.

» (la data 28-Dec-2007 punctul 50. din partea 36¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 12. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

51. În cazul în care această rezervă este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, rezerva reconstituită ulterior acestei utilizări în aceeași limită nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil.

PARTEA 37: Codul fiscal:

b) provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților;

PARTEA 37¹: Norme metodologice:

52. Provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților se constituie trimestrial numai pentru bunurile livrate, lucrările executate și serviciile prestate în cursul trimestrului respectiv pentru care se acordă garanție în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în contractele încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzute în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate.

Pentru lucrările de construcții care necesită garanții de bună execuție, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiția reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate și confirmate de beneficiar pe baza situațiilor de lucrări.

Înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanțiile de bună execuție se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanție înscrise în contract.

Aceleași prevederi se aplică și în cazul provizioanelor pentru garanții de bună execuție a contractelor externe, acordate în condițiile legii producătorilor și prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proporțional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiția ca acestea să se regăsească distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate și în facturile emise.

Prin export complex se înțelege exportul de echipamente, instalații sau părți de instalații, separat ori împreună cu tehnologii, licențe, know-how, asistență tehnică, proiectare, construcții-montaj, lucrări de punere în funcțiune și recepție, precum și piesele de schimb și materialele aferente, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Sunt considerate exporturi complexe lucrările geologice de proiectare-explorare, lucrările de exploatare pentru zăcăminte minerale, construcții de rețele electrice, executarea de foraje de sonde, construcții de schele, de instalații și conducte de transport, de depozitare și de distribuire a produselor petroliere și a gazelor naturale, precum și realizarea de nave complete, de obiective în domeniile agriculturii, îmbunătățirilor funciare, amenajărilor hidrotehnice, silvice, organizarea exploatărilor forestiere și altele asemenea, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

PARTEA 38: Codul fiscal:

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005, 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) și i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2004;
2. sunt neincasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului.

PARTEA 38¹: Norme metodologice:

53. Creanțele asupra clienților reprezintă sumele datorate de clienții interni și externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate și servicii prestate, pe bază de facturi, înregistrate după 1 ianuarie 2004 și neincasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței.

Diminuarea sau anularea provizioanelor se efectuează prin trecerea acestora pe venituri în cazul încasării creanței, proporțional cu valoarea încasată sau înregistrarea acestora pe cheltuieli.

În cazul creanțelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influențate cu diferențele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora. Valoarea provizioanelor pentru creanțele asupra clienților este luată în considerare la determinarea profitului impozabil în trimestrul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 22 din Codul fiscal și nu poate depăși valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori. Procentele prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, aplicate asupra creanțelor înregistrate începând cu anii fiscali 2004, 2005 și, respectiv, 2006, nu se recalculează.

Cheltuielile reprezentând pierderile din creanțele incerte sau în litigiu neincasate, înregistrate cu ocazia scoaterii din evidență a acestora, sunt deductibile pentru partea acoperită de provizionul constituit potrivit art. 22 din Codul fiscal.

» (la data 18-Nov-2004 punctul 53. din partea 38¹ modificat de Art. 1, subpunctul II., punctul 6. din [Hotărîrea 1840/2004](#))

» (la data 31-Dec-2009 partea 39 abrogat de Art. 1, alin. (B), punctul 16. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

▶(la data 31-Dec-2009 partea 39[^]1 abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 16. din [Hotarirea 1620/2009](#))

▶(la data 31-Dec-2009 partea 40 abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 16. din [Hotarirea 1620/2009](#))

▶(la data 31-Dec-2009 partea 40[^]1 abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 16. din [Hotarirea 1620/2009](#))

PARTEA 41: Codul fiscal:

h) rezervele tehnice constituite de societățile de asigurare și reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare și funcționare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării;

PARTEA 41¹: Norme metodologice:

56. În cazul societăților din domeniul asigurărilor și reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. [32/2000](#) privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare. Conform dispozițiilor acestei legi rezervele de prime și de daune se constituie din cote-părți corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpirate în anul în care s-au încasat primele.

PARTEA 41²: Codul fiscal

Art. 22

(1) [...]

l) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și reparare a parcului de aeronave și a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere ale aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

PARTEA 41^{2^1}: Norme metodologice

56¹. Pentru aplicarea prevederilor art. 22 alin. (1) lit. l) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, companiile aeriene din România deduc, la calculul profitului impozabil, provizioane constituite pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și reparare a parcului de aeronave și a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere ale aeronavelor aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, la un nivel stabilit pe baza tipului de aeronavă, numărului de ore de zbor aprobat și al tarifului practicat de prestator, prevăzut în contractul încheiat cu acesta.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 41[^]1 completat de Art. I, alin. (B), punctul 15. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 42: Codul fiscal:

(2) Contribuabilii autorizați să desfășoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă și să deducă provizioane pentru refacerea terenurilor afectate și pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenței dintre veniturile și cheltuielile din exploatare, pe toată durata de funcționare a exploatării zăcămintelor naturale.

PARTEA 42¹: Norme metodologice:

57. Provizioanele prevăzute la art. 22 alin. (2) din Codul fiscal sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale, gaze naturale și pentru titularii acordurilor petroliere.

PARTEA 42^I: Codul fiscal:

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinației provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare aceluși provizion sau rezervă.

PARTEA 42^{I^1}: Norme metodologice:

57¹. În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (5), corelate cu dispozițiile art. 19 din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizărilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidențiat potrivit reglementărilor contabile în contul «Rezultatul reportat» sau în contul «Alte rezerve», analitice distincte, se impozitează la momentul modificării destinației rezervei, distribuirii rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv, inclusiv la folosirea acestuia pentru acoperirea pierderilor contabile. Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor.

Înregistrarea și menținerea în capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite în baza unor acte normative nu se consideră modificarea destinației sau distribuție.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 42[^]1 completat de Art. I, alin. (A), punctul 8. din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 42^{II}: Codul fiscal:

(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz.

PARTEA 42^{II^1}: Norme metodologice:

57². Nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5¹) din [Codul fiscal](#) rezervele reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, existente în sold în contul "1065" la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, care au fost deduse la calculul profitului impozabil. Aceste rezerve se impozitează la momentul modificării destinației acestora potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din [Codul fiscal](#).

▶(la data 30-Apr-2009 partea 42[^]I[^]1 completat de Art. I, litera A., punctul 3. din [Hotarirea 488/2009](#))

57³. Nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5¹) din [Codul fiscal](#) partea din rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, dedusă la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale până la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, și care nu a fost capitalizată prin transferul direct în contul 1065 "Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" pe măsură ce mijloacele fixe au fost utilizate. Această parte a rezervei se impozitează potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din [Codul fiscal](#).

De asemenea, nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5¹) din [Codul fiscal](#) rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, aferentă mijloacelor fixe transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, potrivit legii, la momentul scăderii din gestiune a acestora la persoana juridică ce efectuează transferul, în condițiile în care rezerva respectivă este preluată de societatea beneficiară, prevederile art. 22 alin. (5¹) aplicându-se în continuare la societatea beneficiară.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 57[^]2. din partea 42[^]II[^]1 completat de Art. I, alin. (B), punctul 17. din [Hotarirea 1620/2009](#))

PARTEA 43: Codul fiscal:

(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale și rezerve reprezentând facilități fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere, de la data aplicării facilității respective, potrivit legii. Nu se supun impozitării rezervele din influențe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităților în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de societăți comerciale bancare - persoane juridice române și sucursalele băncilor străine, care își desfășoară activitatea în România.

PARTEA 43¹: Norme metodologice:

58. Intră sub incidența art. 22 alin. (6) din Codul fiscal următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanțare, în

conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:

- a) sumele reprezentând diferențele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;
- b) scutirile și reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului investit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferența dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri și/sau servicii și cota standard, precum și cele prevăzute în legi speciale.

PARTEA 44: Codul fiscal:

Art. 23: Cheltuieli cu dobânzile și diferențe de curs valutar

(1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului și sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(2) În condițiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depășesc veniturile din diferențele de curs valutar, diferența va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, potrivit alin. (1), deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitei prevăzute la alin. (1). Cheltuielile din diferențele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare și organizații similare, menționate în norme, și cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obținute de la instituțiile de credit, române sau străine, instituțiile financiare nebancale, de la persoanele juridice care acordă credite potrivit legii, precum și cele obținute în baza obligațiilor admise la tranzacționare pe o piață reglementată, nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.

▶(la data 01-Jan-2007 Art. 23, alin. (4) din partea 44 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 16. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(5) În cazul împrumuturilor obținute de la alte entități, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei; și

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9 %, pentru împrumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobânzii se aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) și (2).

(7) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică societăților comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor străine care își desfășoară activitatea în România, societăților de leasing pentru operațiunile de leasing, societăților de credit ipotecar, instituțiilor de credit, precum și instituțiilor financiare nebancale.

▶(la data 01-Jan-2007 Art. 23, alin. (7) din partea 44 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 16. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(8) În cazul unei persoane juridice străine care își desfășoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu.

▶(la data 18-Feb-2005 Art. 23 din partea 44 modificat de Art. I, alin. (A), punctul 9. din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 44¹: Norme metodologice:

59. În vederea determinării valorii deductibile a cheltuielilor cu dobânzile se efectuează mai întâi ajustările conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal. Valoarea cheltuielilor cu dobânzile care excedează nivelul de deductibilitate prevăzut la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal este nedeductibilă, fără a mai fi luată în calcul în perioadele următoare.

60. În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativă sau gradul de îndatorare este mai mare decât 3, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, până la deductibilitatea integrală a acestora.

61. Intră sub incidența art. 23 alin. (3) din Codul fiscal numai pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente capitalului împrumutat.

62. În sensul art. 23 alin. (4) și (7) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile de credit, persoane juridice române, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Națională a României.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 62. din partea 44¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 16. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

63. În sensul art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an începând de la data încheierii contractului, cu excepția celor prevăzute la alin. (4) al art. 23 din Codul fiscal, indiferent de data la care acestea au fost contractate.

În capitalul împrumutat se includ și creditele sau împrumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situația în care există prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curentă, însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor sau împrumuturilor pe care le prelungesc, depășește un an.

64. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, rezultatul exercițiului și alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale. În cazul sediilor permanente, capitalul propriu cuprinde capitalul de dotare pus la dispoziție de persoana juridică străină pentru desfășurarea activității în România, potrivit documentelor de autorizare, rezervele legale, alte rezerve, rezultatul exercițiului și alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale.

65. Pentru calculul deductibilității cheltuielilor cu dobânzile se au în vedere următoarele:

a) pentru împrumuturile angajate de la alte entități, cu excepția celor prevăzute la art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, se aplică limita prevăzută la art. 23 alin. (5) din același act normativ, indiferent de data la care au fost contractate;

b) în scopul aplicării art. 23 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nivelul ratei dobânzii de referință, recunoscută la calculul profitului impozabil, este cea din ultima lună a trimestrului pentru care se calculează impozitul pe profit, publicată de Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) modul de calcul al dobânzii, conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, va fi cel corespunzător modului de calcul al dobânzii aferente împrumuturilor;

d) rezultatul exercițiului financiar luat în calcul la determinarea capitalului propriu pentru sfârșitul perioadei este cel înregistrat de contribuabil înainte de calculul impozitului pe profit.

66. Cheltuielile cu dobânzile însumate cu pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente împrumuturilor cu termen de rambursare mai mare de un an, luate în considerare la calculul gradului de îndatorare, sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal.

67. În vederea determinării impozitului pe profit, gradul de îndatorare se calculează ca raport între media capitalului împrumutat și media capitalului propriu. Pentru calculul acestor medii se folosesc valorile existente la începutul anului și la sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit, după cum urmează:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\{[\text{Capital împrumutat (începutul anului fiscal)} + \text{Capital împrumutat (sfârșitul perioadei)}] / 2\}}{\{[\text{Capital propriu (începutul anului fiscal)} + \text{Capital propriu (sfârșitul perioadei)}] / 2\}}$$

astfel:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{[\text{Capital împrumutat (începutul anului fiscal)} + \text{Capital împrumutat (sfârșitul perioadei)}]}{[\text{Capital propriu (începutul anului fiscal)} + \text{Capital propriu (sfârșitul perioadei)}]}$$

68. În cazul în care gradul de îndatorare astfel determinat este mai mic sau egal cu trei, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă de curs valutar sunt deductibile integral după ce s-au efectuat ajustările prevăzute la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal.

69. Dacă gradul de îndatorare astfel determinat este mai mare decât trei, suma cheltuielilor cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențe de curs valutar este nedeductibilă în perioada de calcul al impozitului pe profit, urmând să se raporteze în perioada următoare, devenind subiect al limitării prevăzute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal pentru perioada în care se raportează.

70. În sensul prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin bănci internaționale de dezvoltare se înțelege:

- Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.I.R.D.), Corporația Financiară Internațională (C.F.I.) și Asociația pentru Dezvoltare Internațională (A.D.I.);
- Banca Europeană de Investiții (B.E.I.);
- Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.E.R.D.);
- bănci și organizații de cooperare și dezvoltare regională similare.

Prin împrumut garantat de stat se înțelege împrumutul garantat de stat potrivit Legii datoriei publice nr. 313/2004, cu modificările ulterioare.

Intră sub incidența prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și dobânzile/ pierderile din diferențe de curs valutar, aferente împrumuturilor obținute în baza obligațiunilor emise, potrivit legii, de către societățile comerciale cu respectarea cerințelor specifice de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată din România, potrivit prevederilor Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele admise la tranzacționare pe piețe străine de valori mobiliare reglementate de autoritatea în domeniu a statelor respective.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 70. din partea 44^1 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 16. din Hotărîrea 1861/2006)

70¹. Pentru determinarea profitului impozabil începând cu anul fiscal 2009, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută este de 8%.

▶(la data 26-May-2009 punctul 70^1. din partea 44^1 modificat de Art. 1 din Hotărîrea 616/2009)

PARTEA 45: Codul fiscal:

Art. 24: Amortizarea fiscală

(8) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienții următori:

- a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 și 5 ani;
- b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 și 10 ani;
- c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

PARTEA 45¹: Norme metodologice:

71. Exemplu de calcul al amortizării prin utilizarea regimului de amortizare degresivă. Pentru un mijloc fix se dau următoarele date:

- valoarea de intrare: 350.000.000 lei;
- durata normală de funcționare conform catalogului: 10 ani;
- cota anuală de amortizare: $100/10 = 10\%$;
- cota anuală de amortizare degresivă: $10\% \times 2,0 = 20\%$;

Amortizarea anuală se va calcula astfel:

Ani	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresivă (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	$350.000.000 \times 20\%$	70.000.000	280.000.000
2	$280.000.000 \times 20\%$	56.000.000	224.000.000
3	$224.000.000 \times 20\%$	44.800.000	179.200.000
4	$179.200.000 \times 20\%$	35.840.000	143.360.000
5	$143.360.000 \times 20\%$	28.672.000	114.688.000
6	$114.688.000 \times 20\% = 114.688.000/5$	22.937.600	91.750.400
7		22.937.600	68.812.800
8		22.937.600	45.875.200
9		22.937.600	22.937.600
10		22.937.600	0

PARTEA 45²: Codul fiscal

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune;

b) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesiune sau închiriere, după caz;

c) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz;

d) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;

e) amortizarea clădirilor și a construcțiilor minelor, salinelor cu extracție în soluție prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanțe minerale solide și cele din industria extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor și care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, precum și a investițiilor pentru descoperită se calculează pe unitate de produs, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă.

Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează:

1. din 5 în 5 ani la mine, cariere, extracții petroliere, precum și la cheltuielile de investiții pentru descoperită;

2. din 10 în 10 ani la saline;

f) mijloacele de transport pot fi amortizate și în funcție de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcționare prevăzut în cărțile tehnice, pentru cele achiziționate după data de 1 ianuarie 2004;

g) pentru locuințele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeței construite prevăzute de legea locuinței;

h) numai pentru autoturismele folosite în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (3) lit. n).

PARTEA 45^{2^1}: Norme metodologice

70². Pentru perioada în care mijloacele fixe amortizabile nu sunt utilizate cel puțin pe o perioadă de o lună, recuperarea valorii fiscale rămase neamortizate se efectuează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare repunerii în funcțiune a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.

În aplicarea prevederilor lit. c) a alin. (11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, amortizarea fiscală a cheltuielilor cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune, se calculează pe baza perioadei inițiale a contractului, indiferent dacă acesta se prelungește ulterior, sau pe durata normală de utilizare rămasă, potrivit opțiunii contribuabilului, începând cu luna următoare finalizării investiției.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 45^1 completat de Art. I, alin. (B), punctul 17. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 45¹: Codul fiscal

(12) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenție amortizabile și care au dedus cheltuieli

de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora, conform prevederilor legale, la data punerii în funcțiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenție, până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere de la data aplicării facilității respective, potrivit legii.

↳(la data 04-Jul-2005 partea 45^I modificat de Art. I, alin. (A), punctul 2. din [Hotărîrea 610/2005](#))

PARTEA 45^I¹: Norme metodologice

71¹. Întră sub incidența art. 24 alin. (12) din Codul fiscal și mijloacele fixe amortizabile de natura construcțiilor.

Pentru investițiile considerate mijloace fixe amortizabile în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii nu beneficiază de prevederile art. 24 alin. (12) din același act normativ.

Pentru mijloacele fixe amortizabile prevăzute la art. 24 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, deducerea de 20 % se aplică la data punerii în funcțiune, cu ocazia recepției finale, la întreaga valoare a mijlocului fix amortizabil. În acest caz, valoarea fiscală rămasă de recuperat se determină, pe durata normală de utilizare rămasă, scăzând din valoarea totală a mijlocului fix amortizabil deducerea de 20 % și amortizarea calculată până la data recepției finale.

↳(la data 18-Feb-2005 punctul 71¹. din partea 45^I¹ modificat de Art. I, alin. (A), punctul 10. din [Hotărîrea 84/2005](#))

Cheltuielile de amortizare reprezentând deducerea de 20% prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal sunt deductibile numai pentru mijloacele fixe amortizabile, respectiv brevete de invenție amortizabile înregistrate și puse în funcțiune până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. Valoarea fiscală rămasă se determină după scăderea din valoarea de intrare a respectivelor mijloace fixe amortizabile/brevete de invenție amortizabile a sumei egale cu deducerea fiscală de 20% și se recuperează pe durata normală de funcționare. În cazul în care duratele normale de funcționare au fost recalculat, potrivit normelor legale în vigoare, perioada pentru care există obligația păstrării în patrimoniu a acestor mijloace fixe se corelează cu duratele normale de funcționare recalculat.

↳(la data 04-Jul-2005 punctul 71¹. din partea 45^I¹ completat de Art. I, alin. (A), punctul 2. din [Hotărîrea 610/2005](#))

71². Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal:

Un contribuabil care își desfășoară activitatea în domeniul depozitării materialelor și mărfurilor achiziționează în data de 15 septembrie 2004 o clădire-depозit pe care o pune în funcțiune pe data de 20 a aceleiași luni. Valoarea de intrare a clădirii-depозit este de 30.000.000 mii lei. Durata normală de funcționare a clădirii, conform Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, este de 50 de ani. Contribuabilul, din punct de vedere contabil, folosește amortizarea liniară. Din punct de vedere fiscal contribuabilul aplică facilitatea prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal. Ca urmare a aplicării prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal, contribuabilul va înregistra următoarea situație:

- deduce din punct de vedere fiscal, în luna septembrie 2004, o cotă de 20% din valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil: 20% x 30.000.000 mii lei = 6.000.000 mii lei;
- valoarea de recuperat din punct de vedere fiscal pe următoarele 600 de luni, începând cu octombrie 2004, 30.000.000 mii lei - 6.000.000 mii lei = 24.000.000 mii lei;
- amortizarea fiscală lunară din octombrie 2004 până în septembrie 2054, 40.000 mii lei (24.000.000 mii lei/600 luni).
- mii lei -

Luna	Amortizarea fiscală	Cheltuielile de amortizare înregistrate contabil
Septembrie 2004	6.000.000	0
Octombrie 2004	40.000	50.000
Noiembrie 2004	40.000	50.000
Decembrie 2004	40.000	50.000
Ianuarie 2005	40.000	50.000
...
August 2054	40.000	50.000
Septembrie 2054	40.000	50.000
TOTAL:	30.000.000	30.000.000

PARTEA 45^{II}: Norme metodologice

↳(16) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale, precum și înființării și funcționării cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcțiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

PARTEA 45^{II}¹: Norme metodologice

71³. Întră sub incidența prevederilor art. 24 alin. (16) din Codul fiscal mijloacele fixe amortizabile care sunt destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale și sunt certificate de organisme recunoscute de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, potrivit prevederilor Legii protecției muncii nr. 90/1996, republicată.

↳(la data 18-Nov-2004 partea 45^I completat de Art. I, subpunctul II., punctul 8. din [Hotărîrea 1840/2004](#))

PARTEA 45^{III}: Codul fiscal:

↳(10) Cheltuielile aferente achiziționării de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci de comerț sau fabrică și alte valori similare, precum și cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenție se poate utiliza și metoda de amortizare degresivă sau accelerată.

PARTEA 45^{III}¹: Norme metodologice:

71⁴. Pentru încadrarea cheltuielilor de dezvoltare în categoria imobilizărilor necorporale se utilizează criteriile prevăzute de reglementările contabile aplicabile.

PARTEA 45^{IV}: Codul fiscal:

↳(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la data de 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizată, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată.

↳(la data 31-Dec-2009 partea ^{IV} modificat de Art. I, alin. (B), punctul 18. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 45^{IV}¹: Norme metodologice:

71⁵. Pentru determinarea valorii fiscale în cazul transferurilor terenurilor cu valoare contabilă, precum și pentru determinarea valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile evidențiate în sold la 31 decembrie 2003, în valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniu se includ și reevaluările efectuate, potrivit legii, până la acea dată.

Pentru determinarea valorii fiscale a terenurilor, respectiv a valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile, vor fi luate în calcul și reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2007, precum și partea rămasă neamortizată din reevaluările contabile efectuate în perioada 1 ianuarie 2004 - 31 decembrie 2006, evidențiate la data de 31 decembrie 2006. Nu se recuperează prin intermediul amortizării fiscale reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2004 la mijloacele fixe amortizabile care nu mai au valoare fiscală rămasă neamortizată la data reevaluării.

În cazul în care ulterior datei de 31 decembrie 2003 se efectuează reevaluări care determină o descreștere a valorii acestora se

procedează la o scădere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescătoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscală a terenurilor și valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează corespunzător. În aceste situații, partea din rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile ale perioadei în care se efectuează operațiunile de reevaluare ulterioare datei de 31 decembrie 2003.

Prin valoarea fiscală rămasă neamortizată se înțelege diferența dintre valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu și valoarea amortizării fiscale. În valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu se include și taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă, potrivit prevederilor titlului VI.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 71[^]5. din partea [^]IV[^]1 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 18. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

71⁶. În aplicarea prevederilor art. 24 alin. (15) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea fiscală incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Prin casarea unui mijloc fix se înțelege operația de scoatere din funcțiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia și valorificarea părților componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 71[^]6. din partea [^]IV[^]1 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 18. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

71⁷. Cheltuielile cu amortizarea activelor necorporale aferente capitalului imobilizat, cu valoarea contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pe durata rămasă de amortizat, în baza valorii rămase neamortizate.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 45[^]II[^]1 completat de Art. I, alin. (A), punctul 11. din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 46: Codul fiscal:

Art. 25: Contracte de leasing

(1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate. Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatorul deduce chiria (rata de leasing).

PARTEA 46¹: Norme metodologice:

72. Încadrarea operațiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile art. 7 alin. (1) pct. 7 și 8 din Codul fiscal și clauzele contractului de leasing.

PARTEA 47: Codul fiscal:

Art. 26: Pierderi fiscale

(1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care își încetează existența prin divizare sau fuziune nu se recuperează de către contribuabilii nou-înființați sau de către cei care preiau patrimoniul societății absorbite, după caz.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile și cheltuielile atribuibile sediului permanent în România.

(4) Contribuabilii care au fost obligați la plata unui impozit pe venit și care anterior au realizat pierdere fiscală, intră sub incidența prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale și limita celor 5 ani.

PARTEA 47¹: Norme metodologice:

73. Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

74. Pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declarația de impunere a anului precedent.

75. În cazul în care recuperarea pierderii contabile se face din rezervele legale, constituite din profit înainte de impozitare, reconstituirea ulterioară a rezervei legale nu va mai fi o sumă deductibilă la calculul profitului impozabil.

76. Persoana juridică din al cărei patrimoniu se desprinde o parte în urma unei operațiuni de divizare și care își continuă existența ca persoană juridică recuperează partea din pierdere fiscală înregistrată înainte de momentul în care operațiunea de divizare produce efecte, proporțional cu drepturile și obligațiile menținute de persoana juridică respectivă.

77. În cazul fuziunii prin absorbție pierdere fiscală rezultată din declarația de impunere a persoanei juridice absorbante, declarată până la data înscrierii la registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social, se recuperează potrivit prevederilor din lege.

PARTEA 48: Codul fiscal:

Art. 27: Reorganizări, lichidări și alte transferuri de active și titluri de participare

(1) În cazul contribuțiilor cu active la capitalul unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică se aplică următoarele reguli:

a) contribuțiile nu sunt transferuri impozabile în înțelesul prevederilor prezentului titlu și al prevederilor titlului III;

b) valoarea fiscală a activelor primite de persoana juridică este egală cu valoarea fiscală a acelor active la persoana care contribuie cu activul;

c) valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egală cu valoarea fiscală a activelor aduse drept contribuție de către persoana respectivă.

PARTEA 48¹: Norme metodologice:

78. În sensul dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, o persoană juridică poate participa cu active la una sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel ființă, prin constituirea sau majorarea capitalului social al acestora primind în schimb titluri de participare ale societăților respective. Contribuțiile cu active la capitalul social al unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică nu sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil.

79. În cazul în care pentru contribuția cu active se datorează taxa pe valoarea adăugată potrivit dispozițiilor titlului VI din Codul fiscal, iar beneficiarul aportului nu poate exercita dreptul de deducere pentru aceasta, valoarea fiscală, în sensul art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, se majorează cu taxa pe valoarea adăugată.

PARTEA 49: Codul fiscal:

(2) Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi, fie sub formă de dividend, fie ca urmare a operațiunii de lichidare, se tratează ca transfer impozabil, exceptându-se cazurile prevăzute la alin. (3).

PARTEA 49¹: Norme metodologice:

80. Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi se poate realiza în cazul lichidării.

81. Profitul impozabil în cazul lichidării se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulativ de la începutul anului fiscal, luându-se în calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele înregistrate în conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut și care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor.

82. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care își încetează existența în urma operațiunilor de lichidare nu sunt impozitate: rezervele constituite din profitul net, sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanțare pe parcursul perioadei de funcționare, potrivit legii, rezervele constituite din diferențe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, dacă legea nu prevede altfel.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 82. din partea 49[^]1 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 13. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 83. din partea 49[^]1 abrogat de Art. I, alin. (A), punctul 12. din [Hotărîrea 84/2005](#))

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 84. din partea 49[^]1 abrogat de Art. I, alin. (A), punctul 12. din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 50: Codul fiscal:

(3) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operațiuni de reorganizare, dacă acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscală sau evitarea plății impozitelor:

- a) fuziunea între două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la oricare persoană juridică care fuzionează primesc titluri de participare la persoana juridică succesoare;
- b) divizarea unei persoane juridice române în două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la persoana juridică inițială beneficiază de o distribuire proporțională a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

PARTEA 50¹: Norme metodologice:

85. În înțelesul art. 27 alin. (3) lit. a) și b) din Codul fiscal, operațiunile de fuziune și divizare sunt reglementate prin Legea nr. [31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

PARTEA 51: Codul fiscal:

c) achiziționarea de către o persoană juridică română a tuturor activelor și pasivelor aparținând uneia sau mai multor activități economice ale altei persoane juridice române, numai în schimbul unor titluri de participare;

PARTEA 51¹: Norme metodologice:

86. Prevederea de la art. 27 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal are în vedere transferul unei părți din activul unei societăți (transmițătoare) către una sau mai multe societăți (beneficiare) existente sau care iau astfel ființă, în schimbul atribuirii de titluri de participare ale societăților beneficiare.

PARTEA 51^I: Codul fiscal

Art. 27¹: Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre ale Uniunii Europene

(1) Prevederile prezentului articol se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

[...]

12. "societate dintr-un stat membru" reprezintă orice societate care îndeplinește cumulativ următoarele:

- a) are una din formele de organizare prezentate în anexa care face parte integrantă din prezentul titlu;
- b) în conformitate cu legislația fiscală a statului membru este considerată ca avându-și sediul fiscal în statul membru și, în temeiul convenției încheiate cu un stat terț privind evitarea dublei impuneri, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;
- c) plătește impozit pe profit sau un impozit similar impozitului pe profit, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. [...]

PARTEA 51^{I^1}: Norme metodologice:

86¹. Pentru aplicarea prevederilor art. 27¹ alin. (3) pct. 12 lit. a) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române și bulgare sunt:

- societăți înființate în baza legii române, cunoscute ca "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată";

[POZA]

Pentru îndeplinirea condiției de la 27¹ alin. (3) pct. 12 lit. c) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea dintr-un stat membru trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Körperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;
- [POZA], în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franța;
- Corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle società, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Körperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- Corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- D an z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- Tulumaks, în Estonia;
- cpopog sicroSnuaioq, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- P elno mokestis, în Lituania;
- T arsasagi ado, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- D avek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;
- D aii z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- [POZA], în Bulgaria;
- impozit pe profit, în România.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 51^{I^1} completat de Art. I, alin. (B), punctul 20. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 51^{II}: Codul fiscal:

(3) În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

11. ramură de activitate - totalitatea activului și pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin propriile mijloace;

PARTEA 51^{II^1}: Norme metodologice:

86². Criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate se verifică la societatea cedentă și vizează îndeplinirea cumulată a unor condiții referitoare la:

- a) existența ca structură organizatorică distinctă de alte diviziuni organizatorice ale societății cedente;
- b) existența clientelei proprii, activelor corporale și necorporale proprii, stocurilor proprii, personalului propriu și altele. Dacă este cazul, ramura cuprinde și servicii administrative proprii, de exemplu serviciul de contabilitate, serviciul descentralizat de personal etc.;
- c) constituirea, la momentul realizării transferului și în raport cu organizarea societății cedente, într-un ansamblu capabil să funcționeze prin mijloace proprii, în condiții normale pentru sectorul economic de activitate al acesteia;
- d) identificarea totalității activelor și pasivelor care sunt legate în mod direct sau indirect de ramura transferată, sunt înscrise în

bilanțul societății cedente la data în care operațiunea de transfer produce efecte, în funcție de natura lor comercială, industrială, financiară, administrativă etc.;

e) exercitarea efectivă a activității la momentul aprobării operațiunii de transfer de către adunările generale ale celor două societăți, cedentă și beneficiară, sau la data la care operațiunea are efect, dacă aceasta este diferită.

Ramura completă de activitate nu cuprinde:

- a) elemente de activ și/sau de pasiv aferente altor ramuri de activitate ale societății cedente;
- b) elemente de activ și/sau de pasiv referitoare la gestiunea patrimonială a societății cedente;
- c) elemente izolate de activ și/sau de pasiv.

(la data 31-Dec-2009 partea 51¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 19. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

(la data 31-Dec-2009 partea 52 abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 20. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

(la data 31-Dec-2009 partea 52¹ abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 20. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 53: Codul fiscal:

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determină prin tratarea acestuia ca persoană separată și prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea prețului de piață al unui transfer făcut între persoana juridică străină și sediul său permanent. Atunci când sediul permanent nu deține o factură pentru cheltuielile alocate lui de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor și alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile prețurilor de transfer.

(la data 18-Feb-2005 alin. (3) din partea 53 modificat de Art. I, alin. (A), punctul 13. din [Hotărîrea 84/2005](#))

(4) Înainte de a desfășura activitatea printr-un sediu permanent în România, reprezentantul legal la persoanei juridice străine prevăzute la alin. (1) trebuie să înregistreze sediul permanent la autoritatea fiscală competentă.

PARTEA 53¹: Norme metodologice:

88. Persoanele juridice străine care desfășoară activitățile menționate la art. 8 alin. (3) din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la începutul activității, în măsura în care se determină depășirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri, după caz. În situația în care nu se determină înainte de sfârșitul anului fiscal dacă activitățile din România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile celui an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situația în care durata specificată este depășită.

88¹. Pentru încadrarea unui șantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau activități de supervizare legate de acestea și a altor activități similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activității din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau cu alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

(la data 18-Nov-2004 punctul 88. din partea 53¹ completat de Art. I, subpunctul II., punctul 10. din [Hotărîrea 1840/2004](#))

89. În scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de către persoana juridică străină care își desfășoară activitatea prin intermediul acestuia, precum și de către orice altă persoană afiliată acelei persoane juridice străine, pentru serviciile furnizate, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

(1) serviciul furnizat să fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectivă a serviciului, sediul permanent trebuie să prezinte autorităților fiscale orice documente justificative din care să rezulte date privitoare la:

- a) natura și valoarea totală a serviciului prestat;
- b) părțile implicate;
- c) criteriile proprii de împărțire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, dacă este cazul;
- d) justificarea utilizării criteriului ca fiind adecvat naturii serviciului și activității desfășurate de sediul permanent;
- e) prezentarea oricăror alte elemente de recunoaștere a veniturilor și cheltuielilor care pot să ateste prestarea serviciului respectiv.

Justificarea prestării efective a serviciului se efectuează cu situațiile de lucrări, procesele-verbale de recepție, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piață sau cu orice alte asemenea documente;

(2) serviciul prestat trebuie să fie justificat și prin natura activității desfășurate la sediul permanent.

La stabilirea prețului de piață al transferurilor efectuate între persoana juridică străină și sediul său permanent, precum și între acesta și orice altă persoană afiliată acesteia, vor fi utilizate regulile prețurilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate în normele metodologice pentru aplicarea art. 11 din Codul fiscal, completate cu liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

(la data 18-Feb-2005 punctul 89. din partea 53¹ modificat de Art. I, alin. (A), punctul 13. din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 53¹: Codul fiscal:

Art. 30: Venituri obținute de persoanele juridice străine din proprietăți imobiliare și din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare

(1) Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(2) Veniturile din proprietățile imobiliare situate în România includ următoarele:

- a) veniturile din închirierea sau cedarea folosinței proprietăți imobiliare situate în România;
- b) câștigul din vânzarea-cesionarea drepturilor de proprietate sau al oricărui drepturi legate de proprietatea imobiliară situată în România;
- c) câștigul din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă minimum 50 % din valoarea mijloacelor fixe ale persoanei juridice sunt, fie direct, fie prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România;
- d) veniturile obținute din exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv câștigul din vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

PARTEA 53¹: Norme metodologice:

89¹. Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

În cazul vânzării de proprietăți imobiliare situate în România, profitul impozabil reprezintă diferența dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare și costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente vânzării.

Profitul impozabil rezultat din închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România se calculează ca diferență între veniturile obținute și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reținere la sursă.

Veniturile din proprietăți imobiliare situate în România includ și câștigurile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă 50% din valoarea mijloacelor fixe ale acestei persoane juridice sunt, direct sau prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România.

În acest sens, mijloacele fixe ale unei persoane juridice sunt în mod indirect considerate proprietăți imobiliare situate în România atunci când respectiva persoană juridică deține părți sociale sau alte titluri de participare într-o societate care îndeplinește condiția minimală de 50% referitoare la deținerea de proprietăți imobiliare situate în România. Valoarea mijloacelor fixe, inclusiv terenurile, luată în calcul la stabilirea raportului de 50%, este valoarea de înregistrare în contabilitate a acestora, potrivit reglementărilor legale în vigoare la data vânzării-cesionării titlurilor de participare. În cadrul proprietăților imobiliare se

încadrează și investițiile în curs de natura clădirilor sau altor construcții.

Câștigurile din vânzarea-cesionarea de titluri de participare, inclusiv cele obținute în condițiile menționate la alineatele precedente, se determină ca diferență între veniturile realizate din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare și costul de achiziție al acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziționării unor astfel de titluri de participare.

⚡(la data 01-Jan-2007 punctul 89¹. din partea 53¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 21. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 53^{II^1}: Codul fiscal

[...]

(3) Orice persoană juridică străină care obține venituri dintr-o proprietate imobiliară situată în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română are obligația de a plăti impozit pe profit, potrivit art. 34, și de a depune declarații de impozit pe profit, potrivit art. 35. Orice persoană juridică străină poate desemna un reprezentant fiscal pentru a îndeplini aceste obligații.

(4) Orice persoană juridică română sau persoană juridică străină cu sediul permanent în România, care plătește veniturile prevăzute la alin. (1), către o persoană juridică străină, are obligația de a reține impozitul calculat din veniturile plătite și de a vira impozitul reținut la bugetul de stat.

PARTEA 53^{II^2}: Norme metodologice:

89². În aplicarea prevederilor alin. (3) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care plătitorul de venit nu este o persoană juridică română sau un sediu permanent al unei persoane juridice străine, obligația plății și declarării impozitului pe profit revine persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la alin. (1) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv reprezentantului fiscal/împunătorului desemnat pentru îndeplinirea acestor obligații.

În sensul alin. (4) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care plătitorul de venit este o persoană juridică română sau un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, aceștia au obligația declarării și plății impozitului pe profit în numele persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la alin. (1) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

⚡(la data 01-Jan-2007 partea 53¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 22. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 54: Codul fiscal:

Art. 31: Credit fiscal

(1) Dacă o persoană juridică română obține venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu reținere la sursă și veniturile sunt impozitate atât în România, cât și în statul străin, atunci impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect prin reținerea și virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2) Deducerea pentru impozitele plătite către un stat străin într-un an fiscal nu poate depăși impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 alin. (1) la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obținut din statul străin.

(3) Impozitul plătit unui stat străin este dedus, numai dacă persoana juridică română prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit statului străin.

PARTEA 54¹: Norme metodologice:

90. În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, la sfârșitul anului fiscal, operațiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în devize, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cât și impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României.

91. O persoană juridică română care desfășoară activități printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează profitul impozabil la nivelul întregii societăți, potrivit dispozițiilor capitolului II, titlul II din Codul fiscal. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil și impozitul pe profit aferente aceluși sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.

92. Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispozițiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină. În cazul în care documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România este prezentat după depunerea la autoritățile fiscale a declarației privind impozitul pe profit, creditul fiscal se acordă pentru anul la care se referă, prin depunerea, în acest sens, a unei declarații rectificative.

⚡(la data 01-Jan-2007 punctul 92. din partea 54¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 23. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

93. Limitarea prevăzută în art. 31 alin. (2) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursă se află în aceeași țară străină vor fi considerate ca având aceeași sursă. Exemplu: un contribuabil desfășoară activități atât în România, cât și în țara străină X unde realizează venituri atât printr-un sediu permanent, cât și din alte surse, în mod independent de sediul permanent.

Pentru activitatea desfășurată în țara străină X situația este următoarea:

Pentru sediul permanent:

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din țara străină X, 100 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);

- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din țara străină X (cotă de 30%), 30 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 80 milioane lei (legislația română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în țara străină X);

- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform prevederilor din legea română (cotă de 25%), 20 milioane lei.

Alte venituri realizate din țara X:

- venituri din dobânzi: 100 milioane lei;

- impozit de 10% cu reținere la sursă pentru veniturile din dobânzi: 10 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României).

Pentru activitatea desfășurată atât în România, cât și în țara străină X situația este următoarea:

- profit impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 1.000 milioane lei (80 milioane profit impozabil al sediului permanent și 920 milioane profit impozabil pentru activitatea din România);

- impozit pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din legea română (cotă de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situației prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu reținere la sursă (dobânzi).

Deoarece impozitul plătit în străinătate în sumă de 40 milioane lei este mai mare decât limita maximă de 30 milioane lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activități (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

PARTEA 55: Codul fiscal:

Art. 32: Pierderi fiscale externe

(1) Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent din străinătate este deductibilă doar din veniturile obținute din străinătate.

(2) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din străinătate se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează și se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

PARTEA 55¹: Norme metodologice:

94. Potrivit art. 32 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfășurată în străinătate printr-un sediu permanent se recuperează numai din veniturile impozabile realizate în străinătate pe fiecare sursă de venit. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înțelege țara

din care s-au realizat veniturile. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 26 din Codul fiscal.

PARTEA 56: Codul fiscal:

CAPITOLUL IV: Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionării proprietăților imobiliare și titlurilor de participare

Art. 33: Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionării proprietăților imobiliare și titlurilor de participare

(1) Prevederile prezentului articol se aplică persoanelor juridice române și străine care vând-cesionează proprietăți imobiliare situate în România sau titluri de participare deținute la o persoană juridică română.

(2) Dacă câștigurile rezultate din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România și a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română depășesc pierderile rezultate dintr-o astfel de vânzare-cesionare, atunci impozitul pe profit se stabilește prin aplicarea unei cote de 10% la diferența rezultată.

(3) Pierderea rezultată din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România și a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operațiuni de aceeași natură, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

(4) Câștigul rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare sau titlurilor de participare este diferența pozitivă între:

- a) valoarea realizată din vânzarea-cesionarea unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare; și
- b) valoarea fiscală a unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare.

(5) Pierderea rezultată dintr-o vânzare-cesionare a proprietăților imobiliare sau titlurilor de participare este diferența negativă între:

- a) valoarea realizată din vânzare-cesionare a unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare; și
- b) valoarea fiscală a unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare.

(6) În înțelesul prevederilor alin. (4) și (5), valoarea realizată din vânzare-cesionare se reduce cu comisioanele, taxele sau alte sume plătite, aferente vânzării-cesionării.

(7) Valoarea fiscală pentru proprietățile imobiliare sau pentru titlurile de participare se stabilește după cum urmează:

a) în cazul proprietăților imobiliare, valoarea fiscală este costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă unei astfel de proprietăți;

b) în cazul titlurilor de participare, valoarea fiscală este costul de achiziție al titlurilor de participare, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziționării unor astfel de titluri de participare.

(8) Prezentul articol se aplică în cazul proprietăților imobiliare sau titlurilor de participare, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) contribuabilul a deținut proprietatea imobiliară sau titlurile de participare pe o perioadă mai mare de doi ani;
- b) persoana care achiziționează proprietatea imobiliară sau titlurile de participare nu este persoană afiliată contribuabilului;
- c) contribuabilul a achiziționat proprietatea imobiliară sau titlurile de participare după 31 decembrie 2003.

PARTEA 56¹: Norme metodologice:

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 95. din partea 56¹ abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 14. din [Hotărârea 1579/2007](#))

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 96. din partea 56¹ abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 14. din [Hotărârea 1579/2007](#))

97. Profitul impozabil rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România și a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română se impune cu cota de 10% numai pentru tranzacțiile efectuate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. În condițiile în care se realizează pierdere din aceste tranzacții până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, aceasta se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operațiuni de aceeași natură, pe perioada prevăzută la art. 26 din Codul fiscal.

↳(la data 04-Jul-2005 punctul 97. din partea 56¹ modificat de Art. I, alin. (A), punctul 3. din [Hotărârea 610/2005](#))

PARTEA 57: Codul fiscal:

CAPITOLUL V: Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale

Art. 34: Plata impozitului

[...]

(4) Organizațiile nonprofit au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

↳(la data 31-Dec-2009 Art. 34, alin. (4) din partea 57, capitolul V modificat de Art. I, alin. (B), punctul 22. din [Hotărârea 1620/2009](#))

(5) Contribuabilii care obțin venituri majoritar din cultura cerealelor și a plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

↳(la data 31-Dec-2009 Art. 34, alin. (5) din partea 57, capitolul V modificat de Art. I, alin. (B), punctul 22. din [Hotărârea 1620/2009](#))

(6) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a) au obligația de a declara și efectua trimestrial plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual, în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

↳(la data 31-Dec-2009 Art. 34, alin. (5) din partea 57, capitolul V completat de Art. I, alin. (B), punctul 21. din [Hotărârea 1620/2009](#))

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), contribuabilii prevăzuți la alin. (1) nou-înființați efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul impozitului minim anual aferent primei tranșe de venituri totale, prevăzută la art. 18 alin. (3), recalculat în mod corespunzător pentru perioada impozabilă respectivă.

↳(la data 31-Dec-2009 Art. 34, alin. (7) din partea 57, capitolul V modificat de Art. I, alin. (B), punctul 22. din [Hotărârea 1620/2009](#))

PARTEA 57¹: Norme metodologice:

98. Contribuabilii prevăzuți la art. 34 alin. (4) și (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu depun declarații trimestriale pentru impozitul pe profit.

99. Încadrarea în activitățile prevăzute la art. 34 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare.

99¹. În situația în care, în cursul anului pentru care se efectuează plățile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică și se corectează în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, plățile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 99. din partea 57¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 21. din [Hotărârea 1620/2009](#))

100. Pentru aplicarea prevederilor art. 34 alin. (6) din Codul fiscal, contribuabilii care în anul precedent au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor efectuează plăți anticipate trimestriale, datorate în contul impozitului pe profit, în sumă de o pătrime din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat în anul fiscal precedent, actualizat cu indicele de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 100. din partea 57¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 22. din [Hotărârea 1620/2009](#))

PARTEA 57¹: Codul fiscal:

Art. 36: Reținerea impozitului pe dividende

(1) O persoană juridică română care plătește dividende către o persoană juridică română are obligația să rețină și să verse impozitul pe dividende reținut către bugetul de stat, așa cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabilește prin aplicarea unei cote de impozit de 10% asupra dividendului brut plătit către o persoană juridică română.

PARTEA 57¹: Norme metodologice:

100¹. Nu intră sub incidența prevederilor art. 36 din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nefiind considerate dividend, următoarele distribuiri:

a) distribuiri de titluri de participare suplimentare, astfel cum acestea sunt definite la art. 7 pct. 12 lit. a) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, efectuate în legătură cu o operațiune de majorare a capitalului social al unei persoane juridice, care nu modifică, pentru participanții la persoana juridică respectivă, procentul de deținere a titlurilor de participare;

b) distribuiri în legătură cu dobândirea (răscumpărarea) de către o societate comercială de acțiuni proprii potrivit prevederilor Legii nr. [31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum aceste distribuiri sunt definite de art. 7 pct. 12 lit. b) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

c) distribuiri efectuate cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la art. 7 pct. 12 lit. d) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul în care aceste distribuiri sunt efectuate în legătură cu operațiuni la care Legea nr. [31/1990](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare impune efectuarea unor rotunjiri de valoare a titlurilor de participare deținute de participanți, modificarea datorată acestor rotunjiri nu se consideră modificare a procentului de deținere a titlurilor la persoana juridică respectivă.

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 57[^]1 completat de Art. I, alin. (B), punctul 25. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 57^{II}: Codul fiscal

Art. 36: Declararea și reținerea impozitului pe dividende

[...]

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române, dacă beneficiarul dividendelor deține minimum 15%, respectiv 10%, începând cu anul 2009, din titlurile de participare ale acesteia la data plății dividendelor, pe o perioadă de 2 ani împliniți până la data plății acestora. Prevederile prezentului alineat se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

PARTEA 57^{II}¹: Norme metodologice

100². Intră sub incidența prevederilor alin. (4) și dividendele distribuite și plătite, după data de 1 ianuarie 2007, chiar dacă acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exercițiilor financiare anterioare anului 2007, în măsura în care beneficiarul îndeplinește condițiile prevăzute de acest alineat.

În sensul prevederilor alin. (4), condiția privitoare la perioada de deținere a participației minime are în vedere o perioadă de 2 ani consecutivi, împliniți la data plății dividendelor.

↳ (la data 28-Dec-2007 partea 57[^]I¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 15. din [Hotărârea 1579/2007](#))

PARTEA 57^{III}: Codul fiscal:

(5) Cota de impozit pe dividende prevăzută la alin. (2) se aplică și asupra sumelor distribuite fondurilor deschise de investiții.

PARTEA 57^{III}¹: Norme metodologice:

100³. Nu intră sub incidența prevederilor art. 36 din [Codul fiscal](#) dividendele distribuite de persoane juridice române fondurilor de pensii facultative sau fondurilor de pensii administrate privat, entități care, în conformitate cu prevederile specifice de înființare și organizare, nu dobândesc personalitate juridică și nu se încadrează în categoria fondurilor deschise de investiții, potrivit reglementărilor privind piața de capital.

↳ (la data 31-Dec-2009 partea 57[^]II¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 23. din [Hotărârea 1620/2009](#))

PARTEA 58: Codul fiscal:

CAPITOLUL VII: Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 38: Dispoziții tranzitorii

(1) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investițiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenței zonei defavorizate.

PARTEA 58¹: Norme metodologice:

101. În cazul contribuabililor care desfășoară activități în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat înainte de data de 1 iulie 2003 de către agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare.

↳ (la data 18-Feb-2005 punctul 101. din partea 58[^]1 modificat de Art. I, alin. (A), punctul 15. din [Hotărârea 84/2005](#))

102. Investițiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achiziționate de la terțe părți, utilizate efectiv în activitatea proprie, desfășurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. [24/1998](#) privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. [728/2001](#), care determină angajarea de forță de muncă.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenței zonei defavorizate.

104. Profitul realizat în zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operațiunilor de lichidare a investiției, conform legii, din vânzarea de active corporale și necorporale, din câștigurile realizate din investiții financiare, din desfășurarea de activități în afara zonei defavorizate, precum și cel rezultat din desfășurarea de activități în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferentă fiecărei operațiuni/activități este cea care corespunde ponderii veniturilor obținute din aceste operațiuni/activități în volumul total al veniturilor.

PARTEA 59: Codul fiscal:

(4) Cu excepția prevederilor alin. (3), contribuabilii care obțin venituri din activități desfășurate pe bază de licență într-o zonă liberă au obligația de a plăti impozit pe profit în cotă de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la data de 31 decembrie 2004.

PARTEA 59¹: Norme metodologice:

105. Pentru contribuabilii care desfășoară activități în zonele libere pe bază de licențe eliberate potrivit Legii nr. [84/1992](#) privind regimul zonelor libere, cu modificările ulterioare, profitul obținut din aceste activități este impozitat cu cota de 5% până la data de 31 decembrie 2004, cu excepția cazului în care aceștia intră sub incidența prevederilor art. 38 alin. (3) din Codul fiscal.

106. În cazul în care contribuabilul își desfășoară activitatea în zona liberă prin unități fără personalitate juridică, acesta este obligat să țină evidență contabilă distinctă pentru veniturile și cheltuielile aferente acestei activități. La determinarea profitului aferent activității se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte asemenea cheltuieli, proporțional cu veniturile obținute în zona liberă față de veniturile totale realizate de persoana juridică.

107. Pierderea rezultată din operațiunile realizate în zona liberă nu se recuperează din profitul impozabil realizat în afara zonei, aceasta urmând să fie recuperată din profiturile obținute din aceeași zonă.

PARTEA 60: Codul fiscal:

(12) La calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31 decembrie 2006:

b) veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii;

PARTEA 60¹: Norme metodologice:

108. Aplicarea unei invenții înseamnă fabricarea produsului sau folosirea procedurii/metodei. Procedul include și utilizarea unui produs sau efectuarea oricărui alt act generator de profit, cum ar fi:

a) proiectarea obiectului/obiectelor unei invenții;

- (1) proiect de execuție pentru realizarea unui produs, inclusiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, unei instalații sau a altora asemenea;
- (2) proiect tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode;
- b) executarea și/sau experimentarea prototipului/unicatului ori a tehnologiei care face obiectul unei invenții;
- c) executarea și/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalației-pilot;
- d) exploatarea obiectului unei invenții prin realizarea pe scară largă a acestuia, și anume:
 1. fabricarea produsului, cum ar fi: dispozitivul, utilajul, instalația, compoziția, respectiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;
 2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenții;
 3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, instalație, obiect al unei invenții exclusiv pentru necesitățile interne ale unității care aplică;
- e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a)-d) de către deținătorul de drepturi care este și producător, dacă aceste acte au fost efectuate în țară.

109. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum și pentru fiecare dintre licențiații acestuia.

110. Pentru ca titularul brevetului, succesorul său în drepturi sau, după caz, licențiații acestuia să beneficieze de scutire de impozit pe profit trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) să existe o copie, certificată pentru conformitate, a hotărârii definitive a Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci de acordare a brevetului de invenție; în cazul în care solicitantul scutirii de impozit este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar să existe documente, certificate pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci sau autentificate, din care să rezulte una dintre următoarele situații:

- (1) solicitantul este succesorul în drepturi al titularului brevetului;
- (2) solicitantul este licențiat al titularului brevetului;
- (3) solicitantul este licențiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) să existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, din care să rezulte că brevetul de invenție a fost în vigoare pe perioada pentru care s-a solicitat scutirea de impozit;

c) să existe evidență contabilă de gestiune din care să rezulte că în perioada pentru care se solicită scutirea de impozit pentru invenția sau grupul de invenții brevetate a fost efectuat cel puțin unul dintre actele prevăzute la pct. 108 și nivelul profitului obținut în această perioadă;

d) profitul astfel obținut să fi fost realizat în limita perioadei de 5 ani de la prima aplicare și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului.

↳ (la data 18-Nov-2004 punctul 110. din partea 60[^]1 modificat de Art. I, subpunctul II., punctul 11. din [Hotărârea 1840/2004](#))

111. Profitul se stabilește cu referire strictă la invenția sau grupul de invenții brevetate, pe baza elementelor de noutate, așa cum acestea rezultă din revendicările brevetului de invenție. În conformitate cu prevederile art. 33 alin. 3 din Legea nr. [64/1991](#) privind brevetele de invenție, republicată, revendicările se interpretează în legătură cu descrierea și desenele invenției.

112. În cazul în care invenția sau grupul de invenții brevetate se referă numai la o parte a unei instalații ori a unei activități tehnologice, procedeu sau metodă, iar din evidențele contabile rezultă profitul numai pentru întreaga instalație ori activitate tehnologică, se procedează mai întâi la stabilirea ponderii invenției sau a grupului de invenții în instalația ori activitatea tehnologică și, pe această bază, se determină partea de profit obținut prin aplicarea invenției brevetate.

113. Profitul include și câștigurile obținute de titularul brevetului sau de licențiații acestuia din eventualele taxe sau tarife, percepute drept contravaloare a serviciului de utilizare a invenției brevetate având ca obiect și un produs nou, numai în cazul în care brevetul cuprinde și o revendicare de utilizare sau de folosire a noului produs.

PARTEA 61: Codul fiscal:

TITLUL III: Impozitul pe venit

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 41: Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

a) venituri din activități independente, definite conform art. 46;

↳ (la data 09-May-2005 Art. 41, litera A. din partea 61, titlul III, capitolul I a se vedea jurisprudența [Decizia nr. 889 din 09-mai-2005](#))

↳ (la data 29-Sep-2005 Art. 41, litera A. din partea 61, titlul III, capitolul I a se vedea jurisprudența [Decizia nr. 1410 din 29-sep-2005](#))

b) venituri din salarii, definite conform art. 55;

c) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 61;

d) venituri din investiții, definite conform art. 65;

e) venituri din pensii, definite conform art. 68;

f) venituri din activități agricole, definite conform art. 71;

g) venituri din premii și din jocuri de noroc, definite conform art. 75;

h) venituri din alte surse, definite conform art. 78.

↳ (la data 18-Feb-2005 partea 61, titlul III, capitolul I modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărârea 84/2005](#))

PARTEA 61¹: Norme metodologice:

1. Veniturile din activități independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice în cadrul unor asocieri fără personalitate juridică, din cedarea folosinței bunurilor, precum și veniturile din activități agricole sunt venituri pentru care determinarea impozitului se face pe venitul net anual impozabil, corespunzător fiecărei surse de venit, impozitul fiind final.

2. Veniturile din celelalte categorii de venituri se supun impozitării, pe fiecare loc de realizare, în cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

↳ (la data 18-Feb-2005 partea 61[^]1 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărârea 84/2005](#))

PARTEA 62: Codul fiscal:

Art. 42: Venituri neimpozabile

a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, precum și cele de aceeași natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile: indemnizațiile pentru: risc maternal, maternitate, creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii.

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 62 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 1. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 62¹: Norme metodologice:

3. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obținute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

- alocația de stat pentru copii;
- alocația de întreținere pentru fiecare copil încredințat sau dat în plasament familial;
- indemnizația lunară primită de persoanele cu handicap grav și accentuat;
- alocația socială primită de nevăzătorii cu handicap grav și accentuat;
- indemnizația lunară acordată nevăzătorilor cu handicap grav, potrivit legii;
- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care însoțesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi în vârstă de până la 3 ani;
- ajutorul pentru încălzirea locuinței;
- alocația pentru copiii nou-născuți, primită pentru fiecare dintre primii 4 copii născuți vii;
- indemnizația de maternitate;

- indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani și, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, precum și stimulentele acordate potrivit legislației privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului;
- indemnizația pentru risc maternal;
- indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;
- indemnizația lunară pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România, acordată potrivit Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România.
- ajutorul social primit de soții celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;
- ajutorul social acordat potrivit legii;
- ajutorul de urgență acordat de Guvern și de primari în situații de necesitate, ca urmare a calamităților naturale, incendiilor, accidentelor, precum și altor situații deosebite stabilite prin lege, în limita fondurilor existente;
- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;
- ajutorul lunar sau alocația de sprijin primită de cadrele militare trecute în rezervă, fără drept de pensie, apte de muncă, care nu se pot încadra din lipsă de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;
- indemnizația de șomaj și alte drepturi neimpozabile acordate conform legislației în materie;
- sumele plătite din bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajează înainte de expirarea perioadei de șomaj;
- prima de încadrare și prima de instalare acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj;
- sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autorității judecătorești, care a decedat;
- echivalentul salariului primit de membrii familiei funcționarului public, în caz de deces al acestuia;
- indemnizația reparatorie lunară primită de persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, marilor mutilați și urmașilor celor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;
- indemnizația reparatorie lunară primită de părinții persoanelor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;
- indemnizația reparatorie lunară primită de soțul supraviețuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989 și care are în întreținere unul sau mai mulți copii ai acesteia;
- suma fixă pentru îngrijire primită de invalizii și accidentații de război, marii mutilați și cei încadrați în gradul I de invaliditate;
- indemnizația lunară primită de persoanele persecutate din motive politice și etnice;
- indemnizația lunară primită de magistrații care în perioada anilor 1945-1952 au fost înlăturați din justiție din motive politice;
- indemnizația de veteran de război, inclusiv sporul, acordată potrivit legii;
- renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;
- ajutorul anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice, acordat veteranilor de război și văduvelor de război, precum și altor persoane defavorizate, potrivit legii;
- sprijinul material lunar primit de soțul supraviețuitor, precum și de copiii minori, urmași ai membrilor titulari, corespondenți și de onoare din țara ai Academiei Române, acordat în conformitate cu legea privind acordarea unui sprijin material pentru soțul supraviețuitor și pentru urmașii membrilor Academiei Române;
- ajutoarele acordate emigranților politici potrivit legislației în vigoare;
- ajutorul rambursabil pentru refugiați;
- ajutoarele umanitare, medicale și sociale;
- ajutorul de deces acordat potrivit legislației privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ajutorul pentru procurarea de proteze și de alte produse ortopedice, acordate în baza legislației de pensii;
- renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale și din alte fonduri publice, potrivit legii;
- indemnizația de merit acordată în condițiile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit și a Regulamentului de funcționare a Comisiei naționale pentru acordarea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare;
- drepturi reprezentând transportul gratuit urban și interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulții cu handicap accentuat și grav, precum și pentru asistenții personali sau însoțitorii acestora;
- alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 3. din partea 62¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 1. din [Hotărârea 1861/2006](#))

- ajutorul lunar pentru soțul supraviețuitor, acordat potrivit legii privind acordarea unui ajutor lunar pentru soțul supraviețuitor;

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 3. din partea 62¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 2. din [Hotărârea 1861/2006](#))

3¹. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru risc maternal și cele pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani, reprezentând drepturi primite de persoanele fizice conform legii, începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

↳(la data 04-Jul-2005 punctul 3. din partea 62¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 2. din [Hotărârea 610/2005](#))

4. În sensul art. 42 lit. a) din Codul fiscal, prin alte persoane se înțelege, printre alții, și:

- casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale și sociale acordate membrilor din contribuțiile acestora;
- organizațiile umanitare, organizațiile sindicale, Crucea Roșie, unitățile de cult recunoscute în România și alte entități care pot accesa ajutoare umanitare sau sociale.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 62¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărârea 84/2005](#))

PARTEA 63: Codul fiscal:

b) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum și orice alte drepturi, cu excepția câștigurilor primite de la societățile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;

↳(la data 18-Feb-2005 partea 63 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărârea 84/2005](#))

PARTEA 63¹: Norme metodologice:

5. Sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate și orice alte drepturi acordate asiguraților, beneficiarilor sau terțelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislației privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor.

6. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraților pot avea, printre altele, următoarele forme: răscumpărări parțiale în contul persoanei asigurate, plăți eşalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele plătite de asigurați, precum și orice alte sume de aceeași natură, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate.

7. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizică independentă, persoană juridică sau orice altă entitate care desfășoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizică beneficiară.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 63¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărârea 84/2005](#))

PARTEA 63^I: Codul fiscal

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităților naturale, precum și pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

PARTEA 63^{I^1}: Norme metodologice

7¹. În această categorie se includ și produsele oferite gratuit producătorilor agricoli individuali care au suferit pagube ca urmare a calamităților naturale potrivit prevederilor din contractul încheiat între părți.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 63^{I^1} completat de Art. I, alin. (C), punctul 3. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 64: Codul fiscal:

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităților naturale, precum și pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

d) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadrați în gradul I de invaliditate, precum și pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din scheme facultative de pensii ocupaționale și cele finanțate de la bugetul de stat;

e) contravaloarea cupoanelor ce reprezintă bonuri de valoare care se acordă cu titlu gratuit persoanelor fizice conform dispozițiilor legale în vigoare;

f) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile corporale din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare;

h) drepturile în bani și în natură primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții și elevii unităților de învățământ din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională și persoanele civile, precum și cele ale gradaților și soldaților concentrați sau mobilizați;

i) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de școlarizare sau perfecționare în cadru instituționalizat;

↳(la data 18-Feb-2005 partea 64 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 64¹: Norme metodologice:

8. Prin cadru instituționalizat se înțelege orice entitate care are ca obiect de activitate educația școlară, universitară, pregătirea și/sau perfecționarea profesională, recunoscută de autorități ale statului român.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 64¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 65: Codul fiscal:

j) sumele sau bunurile primite cu titlu de moștenire și donație;

k) veniturile din agricultură și silvicultură, cu excepția celor prevăzute la art. 71;

↳(la data 18-Feb-2005 partea 65 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 65¹: Norme metodologice:

9. În categoria veniturilor din agricultură și silvicultură considerate neimpozabile se cuprind:

- veniturile realizate de proprietar/arendăș din valorificarea în stare naturală a produselor obținute de pe terenurile agricole și silvice, proprietate privată sau luate în arendă. Începând cu data de 1 ianuarie 2009 sunt impozabile veniturile bănești realizate din valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială ori către alte unități, pentru utilizare ca atare.

- veniturile provenite din: creșterea animalelor și păsărilor, apicultura și sericicultură;

- veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturală, prin unități specializate, cum ar fi centre sau puncte de achiziție, a produselor culese sau capturate din flora și fauna sălbatică.

- veniturile realizate de persoanele fizice asociate într-o asociație conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, din valorificarea produselor silvice în condițiile legii.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 9. din partea 65¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 1. din [Hotarirea 1579/2007](#))

10. Se consideră în stare naturală: produsele agricole obținute după recoltare, materialul lemnos pe picior sau transformat în bușteni ori în bile, precum și produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, ouă, piei crude și altele asemenea, plante și animale din flora și fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciuperci, melci, scoici, șerpi, broaște și altele asemenea.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 65¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 66: Codul fiscal:

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare pentru activitățile desfășurate în România în calitatea lor oficială, în condiții de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

m) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, în conformitate cu legislația în vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor și organizațiilor internaționale din activitățile desfășurate în România în calitatea lor oficială, cu condiția ca poziția acestora, de oficial, să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetățeni străini pentru activitatea de consultanță desfășurată în România, în conformitate cu acordurile de finanțare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaționale și organizații neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetățeni străini pentru activități desfășurate în România, în calitate de corespondenți de presă, cu condiția reciprocității acordate cetățenilor români pentru venituri din astfel de activități și cu condiția ca poziția acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentând diferența de dobândă subvenționată pentru creditele primite în conformitate cu legislația în vigoare;

r) subvențiile primite pentru achiziționarea de bunuri, dacă subvențiile sunt acordate în conformitate cu legislația în vigoare;

s) veniturile reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii și văduvele de război, accidentații de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmașii eroilor-martiri, răniților, luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, precum și persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945;

↳(la data 18-Feb-2005 partea 66 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 66¹: Norme metodologice:

11. Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale și cuprind, printre altele:

- contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilați și persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesul gratuit la sanatorii și baze de tratament aparținând Ministerului Sănătății, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și altor instituții potrivit legii;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

- contravaloarea asistenței medicale și a medicamentelor acordate în mod gratuit și prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât și pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun și pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o stațiune balneoclimaterică și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

- contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuitățile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent cărbuni, a asistenței medicale gratuite în toate instituțiile medicale civile de stat sau militare și asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât și pe timpul spitalizării, a билетelor de tratament gratuite, în limita posibilităților existente, în stațiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a cărucioarelor, a aparatelor auditive și implanturilor cardiace, mijloacelor moto și auto speciale pentru cei handicapați locomotor și altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru adulții cu handicap accentuat și grav și pentru asistenții personali sau pentru însoșitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistență medicală gratuită în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările și completările ulterioare;

- altele asemenea, aprobate prin lege.

12. Persoanele fizice prevăzute la art. 42 lit. s) din Codul fiscal datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la art. 41 din Codul fiscal.

»(la data 18-Feb-2005 partea 66^1 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 67: Codul fiscal:

t) premiile obținute de sportivi medaliați la campionatele mondiale, europene și la jocurile olimpice. Nu sunt venituri impozabile: premiile, primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți în legislația în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanță: clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale și jocurile olimpice, precum și calificarea și participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale și europene, prima grupă valorică, precum și la jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive. Nu sunt venituri impozabile: primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți de legislația în materie, în vederea pregătirii și participării la competițiile internaționale oficiale ale loturilor reprezentative ale României;

»(la data 18-Feb-2005 partea 67 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 67¹: Norme metodologice:

13. Beneficiază de aceste prevederi și următorii specialiști: profesorii cu diplomă de licență sau de absolvire, instructorii și managerii din domeniu, precum și alte persoane calificate pentru asistență medicală, cercetare și asistență științifică, organizare și conducere tehnică și alte ocupații complementare, potrivit reglementărilor în materie.

»(la data 18-Feb-2005 partea 67^1 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 68: Codul fiscal:

u) premiile și alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport și altele asemenea, obținute de elevi și studenți în cadrul competițiilor interne și internaționale, inclusiv elevi și studenți nerezidenți în cadrul competițiilor desfășurate în România;

»(la data 18-Feb-2005 partea 68 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 68¹: Norme metodologice:

14. În această categorie se cuprind:

- premii obținute la concursuri pe obiecte sau discipline de învățământ, pe meserii, cultural-științifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-științifice, premii obținute la campionate și concursuri sportive școlare, naționale și internaționale;
- contravaloarea avantajelor sub formă de masă, cazare și transport;
- alte drepturi materiale primite de participanți cu ocazia acestor manifestări;
- altele asemenea.

»(la data 18-Feb-2005 partea 68^1 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 69: Codul fiscal:

Venitul anual impozabil (lei)	Impozitul anual (lei)
până la 20.000.000	18%
20.000.001-69.600.000	5.104.000 + 23% pentru ceea ce depășește suma de 20.000.000 lei
69.600.001-111.600.000	14.560.000 + 20% pentru ceea ce depășește suma de 69.600.000 lei
111.600.001-156.000.000	26.320.000 + 34% pentru ceea ce depășește suma de 111.600.000 lei
peste 156.000.000	41.424.000 + 40% pentru ceea ce depășește suma de 156.000.000 lei

v) prima de stat acordată în conformitate cu prevederile Legii nr. 541/2002 privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificările și completările ulterioare;

x) alte venituri care nu sunt impozabile, așa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

Art. 43: Cotele de impozitare

(1) Cota de impozit pentru determinarea impozitului pe veniturile din:

a) activități independente;

b) salarii;

c) cedarea folosinței bunurilor;

d) pensii;

e) activități agricole;

f) premii;

g) alte surse

este de 16 % aplicată asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din categoria respectivă.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevăzute în categoriile de venituri din investiții și din jocuri de noroc.

»(la data 18-Feb-2005 partea 69 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 69¹: Norme metodologice:

15. La determinarea impozitului anual/lunar, la plățile anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevăzute la art. 41 din Codul fiscal, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglijarea fracțiunilor sub 1.000 lei.

»(la data 18-Feb-2005 partea 69^1 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 70: Codul fiscal:

Art. 44: Perioada impozabilă

(1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situația în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

»(la data 18-Feb-2005 partea 70 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 70¹: Norme metodologice:

16. Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri.

17. În cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

»(la data 18-Feb-2005 partea 70^1 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 71: Codul fiscal:

Art. 45: Stabilirea deducerilor personale și a sumelor fixe

- (1) Deducerea personală, precum și celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.
- (2) Sumele sunt calculate prin rotunjire la suta de mii de lei, în sensul că fracțiunile sub 100.000 lei se majorează la 100.000 lei.

CAPITOLUL II: Venituri din activități independente

Art. 46: Definierea veniturilor din activități independente

- (1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.
- (2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii.
- (3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obținute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfășurate în mod independent, în condițiile legii.
- (4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenție, desene și modele, mostre, mărci de fabrică și de comerț, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor și drepturi conexe dreptului de autor și altele asemenea.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 71 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 71¹: Norme metodologice:

18. Se supun impozitului pe veniturile din activități independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea desfășurării de activități în scopul obținerii de venit, asociere care se realizează potrivit dispozițiilor legale și care nu dă naștere unei persoane juridice.

19. Exercițarea unei activități independente presupune desfășurarea acesteia în mod obișnuit, pe cont propriu și urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existența unei activități independente sunt: libera alegere a desfășurării activității, a programului de lucru și a locului de desfășurare a activității; riscul pe care și-l asumă întreprinzătorul; activitatea se desfășoară pentru mai mulți clienți; activitatea se poate desfășura nu numai direct, ci și cu personalul angajat de întreprinzător în condițiile legii.

20. Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obținute din desfășurarea în România, potrivit legii, a unei activități independente, printr-un sediu permanent.

21. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerț de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum și cele obținute din practicarea unei meserii.

Principalele activități care constituie fapte de comerț sunt:

- activități de producție;
- activități de cumpărare efectuate în scopul revânzării;
- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive și altele asemenea;
- activități al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacții comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare și alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;
- vânzarea în regim de consignatie a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;
- activități de editare, imprimare, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, și altele asemenea;
- transport de bunuri și de persoane;
- alte fapte de comerț definite în Codul comercial.

21¹. Sunt venituri comerciale, veniturile obținute din activități desfășurate în cadrul fermei familiale cu caracter comercial, altele decât cele care se încadrează în venituri neimpozabile potrivit prevederilor art. 42 lit. k), precum și cele care sunt impozitate potrivit prevederilor cap. 7 - Venituri din activități agricole.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 21¹. din partea 71¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 1. din [Hotarirea 1620/2009](#))

22. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societății civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

23. Sunt considerate venituri din profesii libere veniturile obținute din prestări de servicii cu caracter profesional, desfășurate în mod individual sau în diverse forme de asociere, în domeniile științific, literar, artistic, educativ și altele, de către: medici, avocați, notari publici, executori judecătorești, experți tehnici și contabili, contabili autorizați, consultanți de plasament în valori mobiliare, auditori financiari, consultanți fiscali, arhitecți, traducători, sportivi, arbitri sportivi, precum și alte persoane fizice cu profesii reglementate desfășurate în mod independent, în condițiile legii.

23¹. Veniturile obținute de avocații stagiați în baza contractelor de colaborare precum și avocații salariați în interiorul profesiei sunt considerate venituri din activități independente.

23². Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârșitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califica aceste venituri în categoria veniturilor din activități independente și le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru aceasta categorie. În aplicarea acestei reglementări se va emite ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 23. din partea 71¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 7. din [Hotarirea 1861/2006](#))

24. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenții, mai puțin realizările tehnice, know-how, mărci înregistrate, franciza și altele asemenea, recunoscute și protejate prin înscrisuri ale instituțiilor specializate, precum și a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Veniturile de această natură se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activități independente și în situația în care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licență, franciza și altele asemenea, precum și cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remunerație directă, remunerație secundară, onorariu, redevență și altele asemenea.

Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală prevăzute în mod expres în contractul încheiat între părți reprezintă venituri din drepturi de proprietate intelectuală. De asemenea, sunt incluse în categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală și veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumția de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

În situația existenței unei activități dependente ca urmare a unei relații de angajare, remunerația prestărilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală care intră în sfera sarcinilor de serviciu reprezintă venituri de natură salarială, conform prevederilor menționate în mod expres în contractul dintre angajat și angajator, și se supun impozitării potrivit prevederilor cap. III «Venituri din salarii» al titlului III din Codul fiscal.

Veniturile reprezentând drepturi bănești ale autorului unei realizări tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuală.

25. Persoanele fizice angajate, precum și cele care încheie contracte, altele decât cele prin care sunt reglementate relațiile de angajare, și care desfășoară activități utilizând baza materială a angajatorului sau a celeilalte părți contractante, în vederea realizării de invenții, realizări tehnice sau procedee tehnice, opere științifice, literare, artistice etc., obțin venituri de natură salarială.

26. Veniturile realizate de sportivii care participă la competiții sportive pe cont propriu și nu au relații contractuale de muncă cu entitatea plătoare de venit sunt considerate venituri din activități independente.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 71¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

▶(la data 31-Dec-2009 partea 72 abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 2. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 31. din partea 72[^]1 abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 3. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 35. din partea 72[^]1 abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 3. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

▶(la data 31-Dec-2009 partea 72[^]1 abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 2. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 73: Codul fiscal:

Art. 48: Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activităţi independente, determinat pe baza contabilităţii în partidă simplă

(1) Venitul net din activităţi independente se determină ca diferenţă între venitul brut şi cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepţia prevederilor art. 49 şi 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

- a) sumele încasate şi echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfăşurarea activităţii;
- b) veniturile sub formă de dobânzi din creanţe comerciale sau din alte creanţe utilizate în legătură cu o activitate independentă;
- c) câştigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, inclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activităţii;
- d) veniturile din angajamentul de a nu desfăşura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;
- e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

- a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia;
- b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;
- c) sumele primite ca despăgubiri;
- d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donaţii.

(4) Condiţiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

- a) să fie efectuate în cadrul activităţilor desfăşurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;
- b) să fie cuprinse în cheltuielile exerciţiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;
- c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;
- d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:
 1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;
 2. activele ce servesc ca garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul;
 3. boli profesionale, risc profesional şi accidente de muncă;
 4. persoane care obţin venituri din salarii, potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu, cu condiţia impozitării sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plăţii de către suportator.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

- a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum şi pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);
▶(la data 01-Jan-2007 Art. 48, alin. (5), litera A. din partea 73 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 8. din [Hotărîrea 1861/2006](#))
- b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2 % din baza de calcul determinată conform alin. (6);
- c) suma cheltuielilor cu indemnizaţia primită pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice;
- d) cheltuielile sociale, în limita sumei obţinute prin aplicarea unei cote de până la 2 % la fondul de salarii realizat anual;
- e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;
- f) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;
- g) contribuţiile efectuate în numele angajaţilor la scheme facultative de pensii ocupaţionale, în conformitate cu legislaţia în vigoare, în limita echivalentului în lei a 200 euro anual pentru o persoană;
- h) prima de asigurare pentru asigurările private de sănătate, în limita echivalentului în lei a 200 euro anual pentru o persoană;
- i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât şi în scopul personal al contribuabilului sau asociaţilor sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activităţii independente;
- j) cheltuielile reprezentând contribuţii sociale obligatorii pentru salariaţi şi contribuabili, potrivit legii;
- k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, utilizate în desfăşurarea activităţii, pe baza contractului încheiat între părţi, în limita nivelului dobânzii de referinţă a Băncii Naţionale a României;
- l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operaţional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing;
- m) cotizaţii plătite la asociaţiile profesionale în limita a 2 % din baza de calcul determinată conform alin. (6).

(6) Baza de calcul se determină ca diferenţă dintre venitul brut şi cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, cheltuielile de protocol şi cotizaţiile plătite la asociaţiile profesionale.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

- a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;
- b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;
- c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venit realizat în străinătate;
- d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. d) şi la alin. (5) lit. h);
- e) donaţii de orice fel;
- f) amenzile, confiscările, dobânzile, penalităţile de întârziere şi penalităţile datorate autorităţilor române şi străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;
- g) ratele aferente creditelor angajate;
- h) dobânzile aferente creditelor angajate pentru achiziţionarea de imobilizări corporale de natura mijloacelor fixe, în cazul în care dobânda este cuprinsă în valoarea de intrare a imobilizării corporale, potrivit prevederilor legale;
- i) cheltuielile de achiziţionare sau de fabricare a bunurilor şi a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;
- j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate şi neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliţă de asigurare;
- k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispoziţiilor legale în vigoare;
- l) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

¹⁾ în perioada 1 mai 2009 - 31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depăşească 3.500 kg şi care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, cu excepţia situaţiei în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenţie, reparaţii, pază şi protecţie, curierat, transport de personal la şi de la locul de desfăşurare a activităţii, precum şi vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenţi de vânzări şi de agenţi de recrutare a forţei de muncă;
2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;
3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfăşurarea activităţii de instruire în cadrul

școlilor de șoferi.

►(la data 30-Apr-2009 Art. 48, alin. (7), litera L. din partea 73 completat de Art. 1, litera B. din [Hotărîrea 488/2009](#))

m) alte sume prevăzute prin legislația în vigoare.

(8) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați să organizeze și să conducă contabilitate în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, și să completeze Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile prevăzute de legislația în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității.

►(la data 18-Feb-2005 partea 73 modificat de Art. 1, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 73¹: Norme metodologice:

36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani și în natură, cum sunt: venituri din vânzarea de produse și de mărfuri, venituri din prestarea de servicii și executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii și orice alte venituri obținute din exercitarea activității, precum și veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilitățile bănești aferente afacerii, din alte activități adiacente și altele asemenea. În venitul brut se includ și veniturile încasate ulterior încetării activității independente, pe baza facturilor emise și neincasate până la încetarea activității.

Prin activități adiacente se înțelege toate activitățile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În cazul încetării definitive a activității, sumele obținute din valorificarea bunurilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloace fixe, obiecte de inventar și altele asemenea, precum și stocurile de materii prime, materiale, produse finite și mărfuri rămase nevalorificate sunt incluse în venitul brut.

În cazul în care bunurile și drepturile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, din punct de vedere fiscal se consideră o înstrăinare, suma reprezentând contravaloarea acestora incluzându-se în venitul brut al afacerii și evaluarea se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

În cazul bunurilor și drepturilor care trec prin reorganizare în patrimoniul altei afaceri a aceluiași contribuabil, cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar, la această valoare care constituie și bază de calcul al amortizării. Pentru bunurile și drepturile complet amortizate care trec prin reorganizare în patrimoniul altei afaceri a aceluiași contribuabil, nu se calculează amortizare ca și cheltuielile deductibile aferente veniturilor noii activități.

Nu constituie venit brut următoarele:

- aporturile făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;
- sumele primite sub formă de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;
- sumele primite ca despăgubiri;
- sumele ori bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații;
- bunuri și drepturi din patrimoniul unei afaceri care trec prin reorganizare în patrimoniul altei afaceri a aceluiași contribuabil, când se păstrează destinația bunurilor.

În cazul reorganizării activității independente în timpul anului, venitul net/pierdere se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfășurată într-o formă de organizare de contribuabil, înscriindu-se separat în declarația de impunere în vederea stabilirii impozitului pe venitul net cumulat aferent întregului an fiscal. În situația în care în perioada impozabilă respectivă s-a înregistrat pierdere fiscală, aceasta poate fi reportată potrivit regulilor de reportare prevăzute la art. 80.

►(la data 31-Dec-2009 punctul 36. din partea 73¹ modificat de Art. 1, alin. (C), punctul 3. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4)-(7) din [Codul fiscal](#).

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile efectuate în scopul realizării veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

►(la data 31-Dec-2009 punctul 37. din partea 73¹ modificat de Art. 1, alin. (C), punctul 3. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu achiziționarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar și mărfuri;
- (la data 31-Dec-2009 punctul 38. din partea 73¹ abrogat de Art. 1, alin. (C), punctul 4. din [Hotărîrea 1620/2009](#))
- cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări și prestarea de servicii pentru clienți;
- chiria aferentă spațiului în care se desfășoară activitatea, cea aferentă utilajelor și altor instalații utilizate în desfășurarea activității, în baza unui contract de închiriere;
- dobânzile aferente creditelor bancare;
- dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

- cheltuielile cu comisioanele și cu alte servicii bancare;

- cheltuielile cu primele de asigurare care privesc imobilizările corporale și necorporale, inclusiv pentru stocurile deținute, precum și primele de asigurare pentru asigurarea de risc profesional potrivit legii;

►(la data 04-Jul-2005 punctul 38. din partea 73¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 3. din [Hotărîrea 610/2005](#))

- cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, când acestea reprezintă garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității independente a contribuabilului;

- cheltuielile poștale și taxele de telecomunicații;
- cheltuielile cu energia și apa;
- cheltuielile cu transportul de bunuri și de persoane;
- cheltuieli de natură salarială;
- cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;
- cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurările sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, pentru asigurările sociale de sănătate, pentru accidente de muncă și boli profesionale, precum și alte contribuții obligatorii pentru contribuabil și angajații acestuia;

►(la data 04-Jul-2005 punctul 38. din partea 73¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 3. din [Hotărîrea 610/2005](#))

- cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările titlului II din [Codul fiscal](#), după caz;

- valoarea rămasă neamortizată a bunurilor și drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din preț de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatarei și limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;

- cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria (rata de leasing) în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;

- cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili și salariații lor;
- cheltuielile ocazionale de participarea la congrese și alte întruniri cu caracter profesional;
- cheltuielile cu funcționarea și întreținerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înțelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;

►(la data 31-Dec-2009 punctul 38. din partea 73¹ abrogat de Art. 1, alin. (C), punctul 4. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

- cheltuielile de delegare, detașare și deplasare, cu excepția celor reprezentând indemnizația de delegare, detașare în altă localitate, în țară și în străinătate, care este deductibilă limitat;

- cheltuielile de reclamă și publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama și publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de

reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

- alte cheltuieli efectuate în scopul realizării veniturilor.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 38. din partea 73[^]1 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 5. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

Sunt cheltuieli deductibile și cele efectuate pentru întreținerea și funcționarea spațiilor folosite pentru desfășurarea afacerilor chiar dacă documentele sunt emise pe numele proprietarului, și nu pe numele contribuabilului.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 38. din partea 73[^]1 completat de Art. I, alin. (C), punctul 6. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

39. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, următoarele:

- cheltuielile cu sponsorizarea și mecenatul sunt deductibile în limitele stabilite la art. 48 din Codul fiscal și potrivit condițiilor din legislația în materie;

- cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, tratații și mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii;

- cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, sunt deductibile în limitele stabilite la art. 48 din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și în condițiile prevăzute de legislația în materie;

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 39. din partea 73[^]1 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 8. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

- cheltuielile reprezentând indemnizația de delegare și detașare în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, sunt deductibile, respectiv în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

- cheltuielile sociale în limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de până la 2% asupra fondului de salarii realizat anual și acordate pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sub forma: ajutoarelor de înmormântare, ajutoarelor pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarelor pentru bolile grave sau incurabile, inclusiv proteze, ajutoarelor pentru naștere, tichetelor de creșă acordate de angajatori în conformitate cu legislația în vigoare, cadourilor pentru copiii minori ai salariaților, cadourilor oferite salariaților, contravalorii transportului la și de la locul de muncă al salariatului, costului prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajaților cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depășește 150 lei.

Limita echivalentului în euro a contribuțiilor efectuate la fondul de pensii facultative și a primelor de asigurare voluntara de sănătate, prevăzute la art. 48 alin. (5) lit. g) și h) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se transformă în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Națională a României.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 39. din partea 73[^]1 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 9. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

Limita echivalentului în euro a contribuțiilor efectuate la schemele facultative de pensii ocupaționale și a primelor de asigurare pentru asigurările private de sănătate, prevăzute la art. 48 alin. (5) lit. g) și h) din Codul fiscal, se transformă în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Națională a României.

- dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, altele decât instituțiile care desfășoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

- cheltuieli reprezentând tichetele de masă acordate de angajator potrivit legii, precum și cheltuieli reprezentând tichetele de vacanță acordate de angajator potrivit legii.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 39. din partea 73[^]1 completat de Art. I, alin. (C), punctul 7. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

39¹. Termenii și expresiile prevăzute la art. 48 alin. (7) lit. l¹) pct. 1 au semnificațiile prevăzute la pct. 45¹ din normele metodologice date în aplicarea art. 145¹ din [Codul fiscal](#) din titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată".

▶(la data 30-Apr-2009 punctul 39. din partea 73[^]1 completat de Art. I, litera B. din [Hotărîrea 488/2009](#))

40. Veniturile obținute din valorificarea în regim de consignatie sau prin vânzare directă către agenți economici și alte instituții a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activități independente. În această situație se vor solicita documentele care atestă proveniența bunurilor respective, precum și autorizația de funcționare. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

40¹. Contribuabilii care realizează venituri care se încadrează în prevederile punctului 21 sunt obligați să conducă evidenta contabilă în partida simplă pentru stabilirea tratamentului fiscal aplicabil.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 40. din partea 73[^]1 completat de Art. I, alin. (C), punctul 10. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

41. Toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității se înscriu în Registrul-inventar și constituie patrimoniul afacerii.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 73[^]1 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 74: Codul fiscal:

Art. 49: Stabilirea venitului net anual din activități independente pe baza normelor de venit

(1) Venitul net dintr-o activitate independentă, care este desemnată conform alin. (2) și care este desfășurată de către contribuabil, individual, fără salariați, se determină pe baza normelor de venit.

(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale au următoarele obligații:

- stabilirea nomenclatorului, conform Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. [656/1997](#), cu modificările ulterioare, pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit;

- stabilirea nivelului normelor de venit;

- publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(3) Ministerul Finanțelor Publice elaborează criteriile metodologice care conțin reguli pentru stabilirea acestor norme de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale. La stabilirea impozitului se va aplica norma de venit de la locul desfășurării activității.

(4) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate independentă pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfășurată activitatea respectivă.

(5) Dacă un contribuabil desfășoară două sau mai multe activități desemnate, venitul net din aceste activități se stabilește pe baza celei mai ridicate norme de venit pentru respectivele activități.

(6) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate din cele prevăzute la alin. (1) și o altă activitate care nu este prevăzută la alin. (1), atunci venitul net din activitățile independente desfășurate de contribuabil se determină pe baza contabilității în partidă simplă, conform art. 48.

(7) Dacă un contribuabil desfășoară activitate de transport de persoane și de bunuri în regim de taxi și desfășoară și o altă activitate independentă, atunci venitul net din activitățile independente desfășurate de contribuabil se determină pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, conform art. 48. În acest caz, venitul net din aceste activități nu poate fi inferior venitului net stabilit pe baza normei de venit pentru activitatea de transport de persoane fizice și de bunuri în regim de taxi.

(8) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligația să organizeze și să conducă contabilitate în partidă simplă pentru activitatea respectivă.

▶(la data 31-Dec-2009 Art. 49 din partea 74 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 8. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 74¹: Norme metodologice:

42. În sensul art. 49 din [Codul fiscal](#), pentru persoanele fizice autorizate care realizează venituri din activități independente și desfășoară activități cuprinse în nomenclatorul stabilit de direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale, individual, fără angajați, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale vor fi consultate consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București, după caz. De asemenea, se vor avea în vedere și caracterul sezonier al unor activități, precum și durata concediului legal de odihnă.

Pentru contribuabilii care desfășoară mai multe activități, printre care și cea de taximetrie, impunerea se face în sistem real. În acest caz, venitul net din activitatea de taximetrie luat în calcul nu poate fi inferior normei de venit, stabilită pentru această activitate.

Persoanele care desfășoară activitatea de taximetrie cu autoturismele proprietate personală sunt supuse impozitării în aceleași condiții cu taximetriștii care își desfășoară activitatea în mod independent, pe bază de norme de venit sau în sistem real.

⚡(la data 31-Dec-2009 punctul 42. din partea 74¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 8. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

43. La stabilirea coeficienților de corecție a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- vadul comercial și clientela;
- vârsta contribuabililor;
- timpul afectat desfășurării activității, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 44 și 45;
- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- activitatea se desfășoară într-un spațiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;
- realizarea de lucrări, prestarea de servicii și obținerea de produse cu material propriu sau al clientului;
- folosirea de mașini, dispozitive și scule, acționate manual sau de forță motrice;
- alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au și calitatea de salariat sau își pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

44. Venitul net din activități independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, se reduce proporțional cu:

- perioada de la începutul anului și până la momentul autorizării din anul începerii activității;
- perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, în situația încetării activității, la cererea contribuabilului.

45. Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizării și altor cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc proporțional cu perioada nelucrată, la cererea contribuabililor. În situația încetării activității în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, persoanele fizice autorizate și asociațiile fără personalitate juridică sunt obligate să depună autorizația de funcționare și să înștiințeze în scris, în termen de 5 zile, organele fiscale în a căror rază teritorială aceștia își desfășoară activitatea. În acest sens se va anexa, în copie, dovada din care să rezulte depunerea autorizației.

46. Pentru contribuabilii impuși pe bază de norme de venit, care își exercită activitatea o parte din an, în situațiile prevăzute la pct. 44 și 45, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determină prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulțește cu numărul zilelor de activitate.

În acest scop organul fiscal întocmește o notă de constatare care va cuprinde date și informații privind:

- situația care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: începutul/sfârșitul activității, întreruperea temporară, conform pct. 45, și altele asemenea;
- perioada în care nu s-a desfășurat activitate;
- documentele justificative depuse de contribuabil;
- recalcularea normei, conform prezentului punct.

47. Pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit și care anterior a fost impus în sistem real, având investiții în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investițiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfășurare a activității sau în caz de încetare a activității majorează norma de venit proporțional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real.

48. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real și a efectuat investiții care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activității vor majora norma de venit.

49. Contribuabilii care în cursul anului fiscal nu mai îndeplinesc condițiile de impunere pe bază de normă de venit vor fi impuși în sistem real de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea fracțiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidența contabilă.

⚡(la data 18-Feb-2005 partea 74¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 75: Codul fiscal:

Art. 50: Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală

(1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală se stabilește prin scăderea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

- a) o cheltuială deductibilă egală cu 40 % din venitul brut;
- b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(2) În cazul veniturilor provenind din crearea unor lucrări de artă monumentală, venitul net se stabilește prin deducerea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

- a) o cheltuială deductibilă egală cu 50 % din venitul brut;
- b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(3) În cazul exploatării de către moștenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum și în cazul remunerației reprezentând dreptul de suită și al remunerației compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1) și (2).

⚡(la data 18-Feb-2005 partea 75 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 75¹: Norme metodologice:

50. În următoarele situații venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferență între venitul brut și comisionul convenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuții de colectare și de repartizare a veniturilor între titularii de drepturi:

- venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;
- venituri din exercitarea dreptului de suită;
- venituri reprezentând remunerația compensatorie pentru copia privată.

⚡(la data 04-Jul-2005 punctul 51. din partea 75¹ abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 5. din [Hotărîrea 610/2005](#))

⚡(la data 04-Jul-2005 punctul 52. din partea 75¹ abrogat de Art. I, alin. (B), punctul 5. din [Hotărîrea 610/2005](#))

PARTEA 76: Codul fiscal:

(4) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii vor completa numai partea din Registrul-jurnal de încasări și plăți referitoare la încasări. Această reglementare este opțională pentru cei care consideră că își pot îndeplini obligațiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Acești contribuabili au obligația să arhiveze și să păstreze documentele justificative cel puțin în limita termenului de prescripție prevăzut de lege.

⚡(la data 18-Feb-2005 partea 76 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 76¹: Norme metodologice:

53. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât și reținerile în contul plăților anticipate efectuate cu titlu de impozit și contribuțiile obligatorii reținute de plătitorii de venituri.

În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu există obligativitatea înregistrării în evidența contabilă a cheltuielilor efectuate în scopul realizării venitului.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 53. din partea 76¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 9. din [Hotarirea 1620/2009](#))

54. Cheltuielile forfetare includ comisioanele și alte sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plători de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceștia din urmă către titularii de drepturi.

55. Sunt considerate opere de artă monumentală următoarele:

- lucrări de decorare, cum ar fi pictura murală a unor spații și clădiri de mari dimensiuni, interior-exterior;
- lucrări de artă aplicată în spații publice, cum ar fi: ceramică, metal, lemn, piatră, marmură și altele asemenea;
- lucrări de sculptură de mari dimensiuni, design monumental, amenajări de spații publice;
- lucrări de restaurare a acestora.

56. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală obținute din străinătate se supun regulilor aplicabile veniturilor din străinătate, indiferent dacă sunt încasate direct de titulari sau prin intermediul entităților responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuală, potrivit legii.

57. Cota de cheltuieli forfetare nu se acordă în cazul în care persoanele fizice utilizează baza materială a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuală.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 76¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 77: Codul fiscal:

Art. 51: Opțiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă

(1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuși pe bază de norme de venit, precum și cei care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 48.

(2) Opțiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reinnoită pentru o nouă perioadă dacă nu se depune o cerere de renunțare de către contribuabil.

(3) Cererea de opțiune pentru stabilirea venitului net în sistem real se depune la organul fiscal competent până la data de 31. ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate și în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 77 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 77¹: Norme metodologice:

58. Opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfășurat activitate în anul precedent și au fost impuși pe bază de norme de venit, prin depunerea până la data de 31 ianuarie a anului fiscal a cererii de opțiune pentru sistemul real de impunere, precum și a declarației privind venitul estimat;

b) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin depunerea în termen de 15 zile de la începerea activității a declarației privind venitul estimat, însoțită de cererea de opțiune pentru sistemul real de impunere.

59. Contribuabilii impuși în sistem real au dreptul de a renunța la opțiune pe baza unei cereri depuse până la data de 31 ianuarie a anului fiscal.

60. Cererea depusă, cuprinzând opțiunea pentru sistemul real, precum și cererea de renunțare la opțiune se consideră aprobate de drept prin depunere și înregistrare la organul fiscal.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 77¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 78: Codul fiscal:

Art. 52: Reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente

(1) Plătitorii următoarelor venituri au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite:

- a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;
- b) venituri din vânzarea bunurilor în regim de consignatie;
- c) venituri din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;
- d) venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil, altele decât cele menționate la art. 78 alin. (1) lit. e);
- e) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară;
- f) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asociere cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV, care nu generează o persoană juridică.

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabilește după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - e), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut;

b) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor la veniturile ce revin persoanei fizice din asociere;

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepția impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 78 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 11. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 78¹: Norme metodologice:

61. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală au obligația de a calcula și de a reține în cursul anului fiscal o sumă reprezentând 10 % din venitul brut realizat de titularii de drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a exploatarea drepturilor respective. Această sumă reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili.

62. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligația calculării și reținerii impozitului anticipat, sunt, după caz:

- utilizatorii de opere, invenții, know-how și altele asemenea, în situația în care titularii de drepturi își exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relația contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală și utilizatorul respectiv este directă;

- organismele de gestiune colectivă sau alte entități, care, conform dispozițiilor legale, au atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredințată de către titulari. În această situație se încadrează și producătorii și agenții mandatați de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează și se repartizează drepturile respective.

63. În situația în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entități asemănătoare, obligația calculării și reținerii impozitului anticipat revine organismului sau entității care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

64. În cazul contribuabililor ale căror plăți anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) lit. b)-e) din Codul fiscal pentru veniturile de această natură și care realizează venituri din activități independente și în alte condiții, pentru acestea din urmă au obligația să le evidențieze în contabilitate separat și să plătească în cursul anului plăți anticipate trimestriale, în conformitate cu art. 82 din Codul fiscal.

64¹. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual este stabilit în sistem real și pentru care plătitorii de venituri au obligația reținerii la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate în conformitate cu art. 52 din Codul fiscal determină venitul net anual pe baza contabilității în partidă simplă. Fac excepție contribuabilii prevăzuți la art. 52 alin. (4) care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 78.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 64¹. din partea 78¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 10. din [Hotarirea 1620/2009](#))

65. Impozitul anticipat se calculează și se reține în momentul efectuării plății sumelor către beneficiarul venitului.

66. Impozitul reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care se fac plata venitului și reținerea impozitului.

»(la data 18-Feb-2005 partea 78¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

66¹. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din vânzarea bunurilor în regim de consignație, precum și din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial, contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil și de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară, au dreptul să opteze pentru impunerea venitului brut cu cota de 16%, impozitul fiind final, potrivit art. 78 din [Codul fiscal](#).

»(la data 31-Dec-2009 punctul 66¹. din partea 78¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 10. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 79: Codul fiscal:

CAPITOLUL III: Venituri din salarii

Art. 55: Definierea veniturilor din salarii

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

- a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;
- b) indemnizații din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;
- c) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile și alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;
- d) indemnizația lunară brută, precum și suma din profitul net, convenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și la regiile autonome;
- d¹) remunerația obținută de directori în baza unui contract de mandat conform prevederilor legii societăților comerciale;
- d²) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;
- e) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;
- f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și în comisia de cenzori;
- g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;
- h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale;
- i) sumele acordate de organizații nonprofit și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizația primită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru salariații din instituțiile publice;
- j) indemnizația administratorilor, precum și suma din profitul net convenite administratorilor societăților comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;
- j¹) sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicele de inflație;
- j²) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;
- k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor în vederea impunerii.

»(la data 31-Dec-2009 Art. 55 din partea 79, capitolul III modificat de Art. I, alin. (C), punctul 11. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 79¹: Norme metodologice:

67. Veniturile de natură salarială prevăzute la art. 55 din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activități dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare angajator și angajat, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru și locul desfășurării activității;
- partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă și altele asemenea;
- persoana care activează contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu și cu capitalul propriu;
- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate, și alte cheltuieli de această natură, precum și indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;
- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane și este obligată să respecte condițiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau considerate asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

»(la data 31-Dec-2009 punctul 68. din partea 79¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 11. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:

- salariile de bază;
 - sporurile și adaosurile de orice fel;
 - indemnizații pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum și alte indemnizații de orice fel, altele decât cele menționate la pct. 3, având aceeași natură;
- »(la data 04-Jul-2005 punctul 68., litera A. din partea 79¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 6. din [Hotărîrea 610/2005](#))
- recompensele și premiile de orice fel;
 - sumele reprezentând premiul anual și stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaților agenților economici;
 - sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului și familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum și eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;
 - sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;
 - orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;

b) indemnizațiile, precum și orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorității publice, alese sau numite în funcție, potrivit legii, precum și altora asimilate cu funcțiile de demnitate publică, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate și ale militarilor angajați pe bază de contract, reprezentând solda lunară compusă din solda de grad, solda de funcție, gradații și indemnizații, precum și prime, premii și alte drepturi stabilite potrivit legislației speciale;

d) drepturile administratorilor obținute în baza contractului de administrare încheiat cu companiile/societățile naționale, societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și cu regiile autonome, stabilite potrivit legii, cum ar fi: indemnizația lunară brută, suma convenită prin participare la profitul net al societății;

e) sumele plătite membrilor fondatori ai unei societăți comerciale constituite prin subscripție publică, potrivit cotei de

participare la profitul net, stabilită de adunarea constitutivă, potrivit legislației în vigoare;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și în comisia de cenzori;

⚡(la data 31-Dec-2009 punctul 68., litera F. din partea 79[^]1 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 11. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, conform legii;

h) indemnizațiile, primele și alte asemenea sume acordate membrilor aleși ai unor entități, cum ar fi: organizații sindicale, organizații patronale, alte organizații neguvernamentale, asociații de proprietari/chiriași și altele asemenea;

i) indemnizațiile acordate ca urmare a participării în comisii, comitete, consilii și altele asemenea, constituite conform legii;

j) veniturile obținute de condamnații care execută pedepse la locul de muncă;

k) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiții sportive, precum și sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști în domeniu pentru rezultatele obținute la competițiile sportive, de către structurile sportive cu care aceștia au relații contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepția celor prevăzute la art. 42 lit. t) din Codul fiscal;

l) compensații bănești individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispozițiilor prevăzute în contractul de muncă;

m) indemnizații sau alte drepturi acordate angajaților cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziții legale, cu excepția celor prevăzute la art. 55 alin. (4) lit. h) și i) din Codul fiscal;

n) indemnizația administratorilor, precum și suma din profitul net, alta decât cea calificată drept dividend, cuvenite administratorilor societăților comerciale, potrivit actului constitutiv, sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

n¹) indemnizațiile lunare plătite, conform legii, de angajator pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

n²) indemnizații prevăzute în contractul de munca plătite de angajator pe perioada suspendării contractului de munca urmare a participării la cursuri sau la stagiile de formare profesională ce presupune scoaterea integrală din activitate, conform legii.

n³) indemnizații lunare brute și alte avantaje de natură salarială acordate membrilor titulari, corespondenți și membrilor de onoare ai Academiei Române.

⚡(la data 01-Jan-2007 punctul 68., litera N. din partea 79[^]1 completat de Art. I, alin. (C), punctul 13. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

n⁴) indemnizații primite la data încetării raporturilor de serviciu.

⚡(la data 31-Dec-2009 punctul 68., litera N[^]3. din partea 79[^]1 completat de Art. I, alin. (C), punctul 12. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

o) alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

⚡(la data 18-Feb-2005 partea 79[^]1 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 80: Codul fiscal:

(3) Avantajele, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menționată la alin. (1) și (2) includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanță dus-întors la domiciliu la locul de muncă;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preț mai mic decât prețul pieței;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariile proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plății primei respective, altele decât cele obligatorii.

⚡(la data 31-Dec-2009 alin. (3) din partea 80 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 13. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 80¹: Norme metodologice:

69. Avantajele în bani și în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz.

70. La stabilirea venitului impozabil se au în vedere și avantajele primite de persoana fizică, cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, cherestea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică și altele;

c) abonamentele la radio și televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;

d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;

e) cadourile primite cu diverse ocazii, cu excepția celor menționate la art. 55 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;

f) contravaloarea folosinței unei locuințe în scop personal și a cheltuielilor conexe de întreținere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică și termică și altele asemenea, cu excepția celor prevăzute în mod expres la art. 55 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;

g) cazarea și masa acordate în unități proprii de tip hotelier;

h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate, pentru angajații proprii, precum și pentru alți beneficiari, cu excepția primelor de asigurare obligatorii potrivit legislației în materie.

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

- pentru beneficiarii care obțin venituri salariale și asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

- pentru alți beneficiari care nu au o relație generatoare de venituri salariale și asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 78 din Codul fiscal.

71. Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere.

72. Avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă.

73. Fac excepție veniturile care sunt expres menționate ca fiind neimpozabile, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 55 alin. (4) din Codul fiscal.

74. Veniturile în natură, precum și avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la prețul pieței la locul și data acordării avantajului. Avantajele primite cu plata parțială sunt evaluate ca diferență între prețul pieței la locul și data acordării avantajului și suma reprezentând plata parțială.

75. Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7 % pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terță persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a locuinței primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafețele locative deținute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreținere și reparații și altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul și locuința se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul prețului practicat pentru terți.

76. Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosință mixtă se face astfel:

- a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 75 lit. a), iar avantajul se determină proporțional cu numărul de kilometri parcurși în interes personal din totalul kilometrilor;
- b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 75 și avantajul se determină proporțional cu numărul de metri pătrați folosiți pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

77. Nu sunt considerate avantaje:

- contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajații a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localității;
- reducerile de prețuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienții persoane fizice;
- costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice efectuate, precum și utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;
- diferențele de tarif la cazare în locațiile reprezentând amenajări recreative și sportive din dotarea ministerelor de care beneficiază personalul propriu, conform legii.
- contribuțiile la un fond de pensii facultative suportate de angajator pentru angajații proprii, în limita a 400 euro anual pe participant.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 77. din partea 80¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 13. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

- primele de asigurare aferente contractelor de asigurare civilă profesională pentru administratori/directori, încheiate și suportate de societatea comercială pentru care desfășoară activitatea, potrivit prevederilor Legii nr. [31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 77. din partea 80¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 14. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

78. Angajatorul stabilește partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosința în scop personal, care reprezintă avantaj imposibil, în condițiile art. 55 alin. (3) din Codul fiscal, și se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primește acest avantaj. În acest scop angajatorul stabilește limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depășește această limită să fie considerat avantaj în natură, în situația în care salariatului în cauză nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

79. La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosință mixtă, pus la dispoziție unui angajat, nu se iau în considerare distanța dus-întors de la domiciliu la locul de muncă, precum și cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

»(la data 18-Feb-2005 partea 80¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 81: Codul fiscal:

(4) Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit:

- a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru naștere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaților, cadourile oferite salariaților, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajaților cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depășește 1.500.000 lei.

Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și finanțate din buget;

»(la data 18-Feb-2005 partea 81 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 81¹: Norme metodologice:

80. Ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât și în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale.

81. Plafonul stabilit pentru cadourile oferite de angajatori copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și pentru cadourile oferite angajaților cu ocazia zilei de 8 martie se aplică atât darurilor constând în bunuri, cât și celor în bani, în cazul tuturor angajatorilor de forță de muncă.

»(la data 18-Feb-2005 partea 81¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

81¹. Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile nici veniturile primite de persoanele fizice în baza unor legi speciale și finanțate din buget, cu respectarea destinațiilor și cuantumului prevăzute la paragrafele 1 și 2 ale alin. (4).

»(la data 31-Dec-2009 punctul 81. din partea 81¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 15. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 82: Codul fiscal:

- b) tichetele de masă și drepturile de hrană acordate de angajatori angajaților, în conformitate cu legislația în vigoare;

»(la data 18-Feb-2005 partea 82 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 82¹: Norme metodologice:

»(la data 18-Nov-2004 punctul 86., litera E. din partea 82¹ abrogat de Art. I, subpunctul III., punctul 6. din [Hotărîrea 1840/2004](#))

82. În această categorie se cuprind:

- alocația individuală de hrană acordată sub forma tichetelor de masă, primită de angajați și suportată integral de angajator, potrivit legii;
- alocațiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanță, internă și internațională, diferențiată pe categorii de acțiuni;
- contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarului acordat sportivilor pentru asigurarea alimentației de efort necesare în perioada de pregătire;
- drepturile de hrană în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională;
- alte drepturi de această natură primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocația de hrană zilnică pentru personalul navigant și auxiliar îmbarcat pe nave; alocația zilnică de hrană pentru consumurile colective din unitățile bugetare și din regiile autonome/societățile comerciale cu specific deosebit; alocația de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocația de hrană pentru consumurile colective din unitățile sanitare publice și altele asemenea.

»(la data 18-Feb-2005 partea 82¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 83: Codul fiscal:

c) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu sau a locuinței din incinta unității, potrivit repartizării de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și compensarea diferenței de chirie, suportate de persoana fizică, conform legilor speciale;

»(la data 18-Feb-2005 partea 83 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 83¹: Norme metodologice:

83. Prin locuințe acordate ca urmare a specificității activității se înțelege acele locuințe asigurate angajaților când activitatea se desfășoară în locuri izolate, precum stațiile meteo, stațiile pentru controlul mișcărilor seismice, sau în condițiile în care este solicitată prezența permanentă pentru supravegherea unor instalații, utilaje și altele asemenea.

»(la data 18-Feb-2005 partea 83¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 84: Codul fiscal:

d) cazarea și contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția oficialităților publice, a angajaților consulari și diplomați care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;
e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare;

»(la data 18-Feb-2005 partea 84 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 84¹: Norme metodologice:

84. Nu sunt venituri impozabile:

- contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;
- contravaloarea echipamentului individual de protecție cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;
- contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea și încălțămîntea;
- contravaloarea alimentației de protecție primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în locuri de muncă cu condiții grele și vătămătoare;
- contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice care își desfășoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igienă personală deosebită;
- contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, sportivi, personalul navigant și alte categorii de personal, potrivit legii;
- contravaloarea echipamentului și a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat și de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierul de reparații și întreținere, rechizite și furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, în condițiile legii;
- altele asemenea.

»(la data 18-Feb-2005 partea 84¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 85: Codul fiscal:

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au domiciliul și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) sumele primite de angajați pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, a indemnizației primite pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit peste limita de 2,5 ori indemnizația acordată salariaților din instituțiile publice;

»(la data 18-Feb-2005 partea 85 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 85¹: Norme metodologice:

85. În categoria cheltuielilor de delegare și detașare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum și indemnizația de delegare și de detașare în țară și în străinătate, stabilită potrivit legii.

»(la data 18-Feb-2005 partea 85¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 86: Codul fiscal:

h) sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

»(la data 18-Feb-2005 partea 86 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 86¹: Norme metodologice:

86. Prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înțelege cheltuielile cu transportul personal și al membrilor de familie ai angajatului, precum și al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situația în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

»(la data 18-Feb-2005 partea 86¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 87: Codul fiscal:

i) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum și indemnizațiile de instalare și mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice și celor care își stabilesc domiciliul în localități din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care își au locul de muncă;

»(la data 18-Feb-2005 partea 87 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

k¹) veniturile din salarii realizate de către persoanele fizice cu handicap grav și accentuat, încadrate cu contract individual de muncă;

»(la data 04-Jul-2005 partea 87 completat de Art. I, alin. (B), punctul 7. din [Hotărîrea 610/2005](#))

PARTEA 87¹: Norme metodologice:

87. Sunt considerate venituri neimpozabile indemnizațiile de instalare și mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

»(la data 18-Feb-2005 partea 87¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

87¹. Nu sunt venituri impozabile veniturile din salarii realizate de persoanele fizice cu handicap grav și accentuat, încadrate cu contract individual de muncă, încasate începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

»(la data 04-Jul-2005 partea 87¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 7. din [Hotărîrea 610/2005](#))

PARTEA 88: Codul fiscal:

Art. 55: Definirea veniturilor din salarii

j) sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, precum și sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, acordate potrivit legii;

k) sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, precum și ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestora la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum și ajutoare sau plăți compensatorii primite de polițiști aflați în situații similare, al căror cuantum se determină în raport cu salariul de bază lunar net, acordate potrivit legislației în materie;

l) veniturile din salarii, ca urmare a activității de creare de programe pentru calculator; încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și al ministrului finanțelor publice;

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activități dependente desfășurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepție veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, care sunt impozabile indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate;

n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională și perfecționarea angajatului legată de activitatea desfășurată de acesta pentru angajator;

- o) costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;
- p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul angajării și implicit la momentul acordării;
- r) diferența favorabilă dintre dobânda preferențială stabilită prin negociere și dobânda practică pe piață, pentru credite și depozite.

(5) Avantajele primite în bani și în natură și imputate salariatului în cauză nu se impozitează.

Art. 56: Deducere personală

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază.

(2) Deducerea personală se acordă pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de până la 10.000.000 lei inclusiv, astfel:

- pentru contribuabilii care nu au persoane în întreținere - 2.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au o persoană în întreținere - 3.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au două persoane în întreținere - 4.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au trei persoane în întreținere - 5.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreținere - 6.500.000 lei.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 10.000.001 lei și 30.000.000 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive față de cele de mai sus și se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 30.000.000 lei nu se acordă deducerea personală.

(3) Persoana în întreținere poate fi soția/soțul, copiii sau alți membri de familie, rudele contribuabilului sau ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv, ale cărei venituri, impozabile și neimpozabile, nu depășesc 2.500.000 lei lunar.

(4) În cazul în care o persoană este întreținută de mai mulți contribuabili, suma reprezentând deducerea personală se atribuie unui singur contribuabil, conform înțelegerii între părți.

(5) Copiii minori, în vârstă de până la 18 ani impliniți, ai contribuabilului sunt considerați întreținuți.

(6) Suma reprezentând deducerea personală se acordă pentru persoanele aflate în întreținerea contribuabilului, pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreținute. Perioada se rotunjește la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(7) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere:

a) persoanele fizice care dețin terenuri agricole și silvice în suprafață de peste 10.000 mp în zonele colinare și de șes și de peste 20.000 mp în zonele montane;

b) persoanele fizice care obțin venituri din cultivarea și din valorificarea florilor, legumelor și zarzavaturilor în sere, în solarii speciale destinate acestor scopuri și/sau în sistem irigat, din cultivarea și din valorificarea arbuștilor, plantelor decorative și ciupercilor, precum și din exploatarea pepinierelor viticole și pomicele, indiferent de suprafață.

(8) Deducerea personală determinată potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 88 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 88¹: Norme metodologice:

88. Deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală se acordă pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază, în limita venitului realizat.

Deducerea personală este stabilită în funcție de venitul brut lunar din salarii realizat la funcția de bază de către contribuabil și numărul de persoane aflate în întreținerea acestuia.

89. Obligația stabilirii persoanelor aflate în întreținerea contribuabilului în funcție de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii, la funcția de bază.

90. Pentru ca o persoană să fie în întreținere, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- existența unor raporturi juridice între contribuabil și persoana aflată în întreținere;
- persoana fizică întreținută să aibă venituri impozabile și neimpozabile mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

Persoana aflată în întreținere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul în a cărui întreținere se află.

91. Sunt considerate persoane aflate în întreținere soțul/soția contribuabilului, copiii acestuia, precum și alți membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

92. În sensul art. 56 alin. (3) din Codul fiscal, în categoria "alt membru de familie aflat în întreținere" se cuprind rudele contribuabilului și ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

93. După gradul de rudenie rudele se grupează astfel:

- rude de gradul întâi, cum ar fi: părinți și copii;
- rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoți și frați/surori.

94. Sunt considerate persoane aflate în întreținere militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții și elevii militari ai instituțiilor de învățământ militar și civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obținute sunt mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

95. Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere persoanele majore condamnate, care execută pedepse privative de libertate.

96. Copilul minor este considerat întotdeauna întreținut, cu excepția celor încadrați în muncă, indiferent dacă se află în unități speciale sanitare sau de protecție specială și altele asemenea, precum și în unități de învățământ, inclusiv în situația în care costul de întreținere este suportat de aceste unități. În acest caz eventualele venituri obținute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 2.500.000 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat în întreținerea părinților sau a tutorelui, deducerea personală se acordă integral unuia dintre părinți, conform înțelegerii dintre aceștia, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul de a fi preluat în întreținere revine părintelui căruia i-a fost încredințat copilul sau unuia dintre soți care formează noua familie, conform înțelegerii dintre aceștia, indiferent dacă s-a făcut o adopție cu efecte restrânse și chiar dacă părinții firești ai acestuia contribuie la întreținerea lui prin plata unei pensii de întreținere. Plata unei pensii de întreținere nu dă dreptul la preluarea în întreținere a copilului, părintelui obligat la această plată.

Pentru copilul minor primit în plasament sau încredințat unei persoane ori unei familii, dreptul de a fi preluat ca persoană în întreținere pentru acest copil se acordă:

- persoanei care l-a primit în plasament sau căreia i s-a încredințat copilul;
- unuia dintre soții care formează familia căreia i-a fost încredințat sau i-a fost dat în plasament copilul, conform înțelegerii dintre aceștia.

Pentru copiii aflați în întreținerea unei familii, dreptul de a fi luat în întreținere se acordă unuia dintre părinți, conform înțelegerii dintre aceștia. Astfel, în situația în care într-o familie sunt mai mulți copii aflați în întreținere, aceștia vor fi preluați în întreținerea unuia dintre părinți conform înțelegerii dintre părți. În aceste situații contribuabilii vor prezenta plătitorului de venit fie o declarație pe propria răspundere din partea soțului/soției, fie o adeverință emisă de plătitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul și identitatea copiilor care sunt preluați în întreținere de fiecare soț/soție.

Nu se acordă dreptul de a prelua în întreținere următoarele persoane:

- părinților ai căror copii sunt dați în plasament sau încredințați unei familii ori persoane;
- părinților copiilor încredințați unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, în cazul în care părinții respectivi sunt puși sub interdicție sau sunt decăzuți din drepturile părintești.

Copilul minor cu vârsta cuprinsă între 16 și 18 ani, încadrat în muncă în condițiile Codului muncii, devine contribuabil și

beneficiază de deducerea personală, situație în care părinții nu mai au dreptul de a-l lua în întreținere, întrucât deducerea personală se acordă o singură dată.

97. Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în sumă de 2.500.000 lei lunar se realizează prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreținere.

98. În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obține venituri la funcția de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreținere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreținere cu suma de 2.500.000 lei lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreținere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizațiilor, alocațiilor și altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreținută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câștiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competiții, dividende, dobânzi și altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreținere se determină prin împărțirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreținută realizează atât venituri lunare, cât și aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

99. Dacă venitul unei persoane aflate în întreținere depășește 2.500.000 lei lunar, ea nu este considerată întreținută.

În funcție de venitul lunar al persoanei întreținute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situația în care una dintre persoanele aflate în întreținere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obține în cursul anului un venit lunar mai mare de 2.500.000 lei lunar, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreținere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situația în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreținere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub 2.500.000 lei lunar, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreținere o dată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.

100. Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la plătitorul de venituri din salarii o declarație pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informații:

- datele de identificare a contribuabilului care realizează venituri din salarii (numele și prenumele, domiciliul, codul numeric personal);

- datele de identificare a fiecărei persoane aflate în întreținere (numele și prenumele, codul numeric personal).

În ceea ce privește copiii aflați în întreținere, la această declarație contribuabilul care realizează venituri din salarii va anexa și adeverința de la plătitorul de venituri din salarii a celui alt soț sau declarația pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală pentru acel copil.

101. Declarația pe propria răspundere a persoanei aflate în întreținere, cu excepția copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informații:

- datele de identificare a persoanei aflate în întreținere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

- datele de identificare a contribuabilului care beneficiază de deducerea personală corespunzătoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

- acordul persoanei întreținute ca întreținătorul să o preia în întreținere;

- nivelul și natura veniturilor persoanei aflate în întreținere, inclusiv mențiunea privind suprafețele de teren agricol și silvic deținute, precum și declarația afirmativă sau negativă cu privire la desfășurarea de activități de: cultivare a terenurilor cu flori, legume și zarzavat în sere, în solarii amenajate și în sistem irigat; cultivare a arbuștilor și plantelor decorative, ciupercilor; exploatarea a pepinierelor viticole și pomicole;

- angajarea persoanei întreținute de a comunica persoanei care contribuie la întreținerea sa orice modificări în situația venitului realizat.

Declarațiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale nu sunt formulare tipizate.

102. Contribuabilul va prezenta plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreținere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naștere ale copiilor, adeverința de venit a persoanei întreținute sau declarația pe propria răspundere și altele. Documentele vor fi prezentate în original și în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.

103. Dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influență asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată și această schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat să înștiințeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel încât angajatorul/plătitorul să reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul.

104. În situația în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariției evenimentului care modifică, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderată o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

105. Deducerea personală nu se fracționează în funcție de numărul de ore în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parțial, la funcția de bază.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 88^1 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 89: Codul fiscal:

Art. 57: Determinarea impozitului pe venitul din salarii

(1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;

- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 200 euro;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

(2¹) În cazul veniturilor din salarii și/sau al diferențelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind veniturile realizate în afara funcției de baza la data plății, și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(3) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(5) Obligația calculării, reținerii și virării acestei sume prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) și (5) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 89 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 15. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 89¹: Norme metodologice:

106. Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună conform art. 55 alin. (1)-(3) din Codul

fiscal de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

107. Pentru persoanele fizice care desfășoară activități pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum și de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

108. Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat și reținut de către plătitorul de venituri.

Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 16 %, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul a impozitului la funcția de bază și deducerea personală stabilită potrivit art. 56 din Codul fiscal, după caz.

109. Drepturile salariale acordate în natură, precum și avantajele acordate angajaților se evaluează conform pct. 74-76 și se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor și avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

110. Transformarea în lei a sumelor obținute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, astfel:

- în situația în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata; sau
- în celelalte cazuri, cursul de schimb valutar în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

111. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 16% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obținute la locul unde se află funcția de bază, ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;
- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;
- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, potrivit legii, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 400 euro.

Transformarea contribuțiilor reținute pentru fondurile de pensii facultative din lei în euro, pentru verificarea încadrării în plafonul anual, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

Plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro reprezentând contribuțiile reținute pentru fondurile de pensii facultative și verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 111., litera A. din partea 89¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 16. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică și în cazul veniturilor sub forma:

- indemnizației lunare a asociatului unic;
- drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;
- salariilor sau diferențelor de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 111. din partea 89¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 15. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

112. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcția de bază se înțelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, ultimul loc înscris în carnetul de muncă sau în documentele specifice care, potrivit reglementărilor legale, sunt asimilate acestora;

b) în cazul cumulului de funcții, locul declarat/ales de persoanele fizice.

Funcția de bază poate fi declarată de angajat în condițiile legii și la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial.

113. Suma care reprezintă prima de vacanță sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plătește această primă.

114. Indemnizațiile aferente concediilor de odihnă se defalchează pe lunile la care se referă și se impun cumulat cu veniturile realizate în aceste luni.

115. Contribuțiile obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit pct. 111 pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, cum ar fi:

- contribuția individuală de asigurări sociale;
- contribuția individuală pentru asigurările sociale de sănătate;
- contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj;
- alte contribuții individuale obligatorii stabilite prin lege.

116. Se admit la deducere contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât suma acestora să nu depășească echivalentul în lei a 400 euro pentru fiecare participant la nivelul anului.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 116. din partea 89¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 17. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

117. Nu se admit la deducere pentru calculul lunar al impozitului pe venitul din salarii primele de asigurare voluntara de sănătate.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 117. din partea 89¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 16. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

117¹. Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

În categoria entităților nonprofit se cuprind, de exemplu: asociațiile, fundațiile, organizațiile sindicale, patronatele, partidele politice, asociațiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaților, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare și funcționare desfășoară activități nonprofit iar sumele primite din impozit să fie folosite în acest scop.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 117. din partea 89¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 17. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 90: Codul fiscal:

Art. 58: Termen de plată a impozitului

Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 90 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 90¹: Norme metodologice:

118. Veniturile în natură se consideră plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor și avantajelor în natură se reține din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeași lună.

119. Impozitul pe veniturile din salarii se calculează și se reține lunar de angajatori/plătitori pe baza statelor de salarii/plată.

120. Calculul și reținerea impozitului lunar se efectuează de către plătitori, la data ultimei plăți a veniturilor din salarii aferente fiecărei luni, conform prevederilor art. 57 din Codul fiscal, indiferent dacă veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe lună sau sub formă de avans și lichidare.

În situația în care în cursul unei luni se efectuează plăți de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat și altele asemenea, reprezentând plăți intermediare, impozitul se calculează și se reține la fiecare plată, prin aplicarea cotei asupra plăților intermediare diminuate cu contribuțiile obligatorii, după caz.

La data ultimei plăți a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează potrivit art. 57 din Codul fiscal, asupra veniturilor totale din luna respectivă, prin cumularea drepturilor salariale respective cu plățile intermediare.

Impozitul de reținut la această dată reprezintă diferența dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale și suma impozitelor reținute la plățile intermediare.

121. În cazul în care un angajat care obține venituri din salarii la funcția de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursă de venit (loc de realizare a venitului).

Deducerea personală se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate în luna respectivă, până la data lichidării.

Dacă reangajarea are loc în aceeași lună cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate în această lună de la angajatorul următor nu se va lua în calcul deducerea personală.

122. Impozitul calculat și reținut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

123. Contribuțiile obligatorii reprezentând cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determină conform reglementărilor legale în materie.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 90¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 91: Codul fiscal:

Art. 59: Fișe fiscale

(1) Informațiile referitoare la calculul impozitului pe veniturile din salarii se cuprind în fișele fiscale.

(2) Plătitorul de venituri are obligația să completeze formularele prevăzute la alin. (1), pe întreaga durată de efectuare a plății salariilor. Plătitorul este obligat să păstreze fișele fiscale pe întreaga durată a angajării și să transmită organului fiscal competent o copie, pentru fiecare an, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul fiscal expirat. Modelul și conținutul formularelor se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 91 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 91¹: Norme metodologice:

124. Fișele fiscale se completează de angajatorul/plătitorul de venit și se depun la organul fiscal la care angajatorul/plătitorul de venit este înregistrat în evidență fiscală. Angajatorul/plătitorul de venit este obligat să înmâneze angajatului, câte o copie pentru fiecare an, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent pentru anul fiscal expirat.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 124, din partea 91¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 18, din [Hotărîrea 1861/2006](#))

124¹. Pentru persoanele fizice care încetează să obțină venituri din salarii sau asimilate salariilor în timpul anului, angajatorii vor înmâna un exemplar al fișei fiscale odată cu definitivarea formelor de lichidare sau la încetarea raporturilor în baza cărora au fost obținute veniturile din salarii.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 124, din partea 91¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 18, din [Hotărîrea 1620/2009](#))

125. Fișele fiscale pentru salariații care au fost detașați la o altă unitate se completează de către unitatea care a încheiat contractele de muncă cu aceștia.

126. În situația în care plata venitului salarial se face de unitatea la care salariații au fost detașați, angajatorul care a detașat comunică angajatorului la care aceștia sunt detașați date referitoare la deducerea personală la care este îndreptățit fiecare salariat.

Pe baza acestor date unitatea la care salariații au fost detașați întocmește statele de salarii, calculează impozitul și transmite lunar unității de la care au fost detașați informațiile solicitate prin ordinul ministrului finanțelor publice, în scopul completării fișei fiscale.

127. Fiecare angajator/plătitor de venituri din salarii este obligat, potrivit prevederilor art. 57 alin. (3) din Codul fiscal, să determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil prin însumarea impozitului aferent venitului fiecărei luni din anul fiscal, indiferent de numărul de luni în care contribuabilul a realizat venituri din salarii de la acesta.

128. Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 60 din [Codul fiscal](#) care realizează venituri din salarii și pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului aferent acestor venituri, obligația determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine contribuabilului.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 128, din partea 91¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 19, din [Hotărîrea 1620/2009](#))

129. În situația în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din salarii și/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective și stabilirea diferențelor de impozit constatate se efectuează pentru luna la care se referă, iar diferențele de impozit rezultate vor majora/diminua impozitul datorat începând cu luna constatării.

În situația în care la data efectuării operațiunii de stabilire a diferențelor de impozit de către angajator/plătitor există relații contractuale generatoare de venituri din salarii, între acesta și persoana fizică, atunci se procedează astfel:

- impozitul reținut în plus se restituie persoanei fizice prin diminuarea cu sumele respective a impozitului pe veniturile din salarii începând cu luna efectuării acestei operațiuni și până la lichidarea acestuia;
- impozitul nereținut se reține de angajator/plătitor din veniturile din salarii începând cu luna constatării și până la lichidarea acestuia.

În situația în care persoana fizică pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar/anual nu mai are relații contractuale generatoare de venituri din salarii și angajatorul/plătitorul nu poate să efectueze operațiunea de plată/incasare a diferențelor de impozit, atunci acestea vor fi administrate de organul fiscal competent.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 91¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 92: Codul fiscal:

Art. 60: Plata impozitului pentru anumite venituri salariale

(1) Contribuabilii care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, precum și persoanelor fizice române care obțin venituri din salarii, ca urmare a activității desfășurate la misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligația de a declara și de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul aferent unei luni se stabilește potrivit art. 57.

(3) Misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, precum și reprezentanțele organismelor internaționale ori reprezentanțele societăților comerciale și ale organizațiilor economice străine, autorizate potrivit legii să își desfășoare activitatea în România, pot opta ca pentru angajații acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor, în cazul în care opțiunea de mai sus este formulată și comunicată organului fiscal competent.

(4) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul își desfășoară activitatea, potrivit alin. (1), este obligată să ofere informații organului fiscal competent referitoare la data începerii desfășurării activității de către contribuabil și, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, cu excepția situației în care îndeplinește obligația privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din salarii, potrivit alin. (3).

▶(la data 01-Jan-2007 partea 92 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 19, din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 92¹: Norme metodologice:

130. Contribuabilii care desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum și persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice și ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplinește obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe salarii, au obligația să depună lunar o declarație la organul fiscal competent.

131. Organul fiscal competent este definit potrivit legislației în materie.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 131, din partea 92¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 19, din [Hotărîrea 1861/2006](#))

132. Persoanele fizice sau juridice la care își desfășoară activitatea contribuabilii prevăzuți la art. 60 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să depună o declarație informativă privind începerea/încetarea activității acestor contribuabili. Declarația informativă se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială este înregistrată în evidența fiscală persoana fizică ori juridică la care își desfășoară activitatea contribuabilul. Declarația informativă se depune ori de câte ori apar modificări de natura începerii/încetării activității în documentele care atestă raporturile de muncă, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

»(la data 01-Jan-2007 punctul 132. din partea 92¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 19. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 93: Codul fiscal:

CAPITOLUL IV: Venituri din cedarea folosinței bunurilor

Art. 61: Definierea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor

Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

»(la data 18-Feb-2005 partea 93 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 93¹: Norme metodologice:

133. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri și subînchirieri de bunuri mobile și imobile, precum și veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

134. Veniturile obținute din închirieri și subînchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinței locuinței, caselor de vacanță, garajelor, terenurilor și altele asemenea, a căror folosință este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct, arendare și altele asemenea, inclusiv a unor părți din acestea, utilizate în scop de reclamă, afișaj și publicitate.

»(la data 18-Feb-2005 partea 93¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 94: Codul fiscal:

Art. 62: Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor

(1) Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură și se stabilește pe baza chiriei sau a arendei prevăzute în contractul încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei sau a arendei. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene și, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului București, ca urmare a propunerilor direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiași termen direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, pentru a fi comunicate unităților fiscale din subordine.

»(la data 18-Feb-2005 partea 94 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 94¹: Norme metodologice:

135. În vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani și/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, și valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispozițiilor legale sau înțelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

135¹. Reprezintă venit brut și valoarea investițiilor la bunurile mobile și imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau ale altui deținător legal, care fac obiectul unor contracte de cedare a folosinței bunurilor, inclusiv a contractelor de comodat, și care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal valoarea investiției. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal are obligația să declare la organul fiscal competent valoarea investiției, în declarația de impunere.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 135¹, din partea 94¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 20. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

136. În conformitate cu legislația în materie, proprietarul are obligația de a efectua cheltuielile referitoare la întreținerea și repararea locuinței închiriate, ca de exemplu:

- întreținerea în bune condiții a elementelor structurii de rezistență a clădirii, elementelor de construcție exterioară a clădirii, cum ar fi: acoperiș, fațadă, curțile și grădinile, precum și spații comune din interiorul clădirii, cum ar fi: casa scării, casa ascensorului și altele asemenea;

- întreținerea în bune condiții a instalațiilor comune proprii clădirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalații de alimentare cu apă, de canalizare, instalații de încălzire centrală și de preparare a apei calde, instalații electrice și de gaze;

- repararea și menținerea în stare de siguranță în exploatare și de funcționare a clădirii pe toată durata închirierii locuinței.

137. În cazul efectuării de către chiriaș a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului și se încadrează în cota forfetară de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificată.

»(la data 18-Feb-2005 partea 94¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

137¹. În situația în care chiria/arenda reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei/arendei lunare evaluate la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 137¹, din partea 94¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 20. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 95: Codul fiscal:

(2) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se stabilește prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25 % asupra venitului brut.

»(la data 18-Feb-2005 partea 95 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 95¹: Norme metodologice:

138. Venitul net se determină ca diferența dintre sumele reprezentând chiria/arenda în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părți, și cota de cheltuieli forfetară de 25 %, reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

139. Pentru recunoașterea deductibilității cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetară de 25 % aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate și cheltuielile ocazionale de întreținere și repararea acestora, impozitele și taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reținut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosință, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiții naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundații, incendii și altele asemenea.

»(la data 18-Feb-2005 partea 95¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 95¹: Codul fiscal:

Art. 65: Definierea veniturilor din investiții

(1) Veniturile din investiții cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobânzi;

c) câștiguri din transferul titlurilor de valoare definite potrivit prevederilor art. 7;

d) venituri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni similare;

e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.

PARTEA 95^{I^1}: Norme metodologice:

139¹. Nu reprezintă dividend următoarele distribuții efectuate de la persoane juridice, potrivit legii:

- în legătură cu excluderea, retragerea, dobândirea prin succesiune a titlurilor de valoare, venituri care sunt calificate drept câștiguri din transferul titlurilor de valoare;
- care aplică regimul transparentenței fiscale, potrivit legii speciale.

► (la data 31-Dec-2009 partea 95^{^1} completat de Art. I, alin. (C), punctul 21. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 96: Codul fiscal:

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(4) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la art. 51 alin. (2) și (3) se aplică și în cazul contribuabililor menționați la alin. (3).

CAPITOLUL V: Venituri din investiții

Art. 65: Definirea veniturilor din investiții

(1) Veniturile din investiții cuprind:

- a) dividende;
- b) venituri impozabile din dobânzi;
- c) câștiguri din transferul titlurilor de valoare;
- d) venituri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni similare.

► (la data 01-Jan-2007 Art. 65, alin. (1), litera D. din partea 96, capitolul V modificat de Art. I, alin. (C), punctul 22. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

e) venituri din lichidare/dizolvare fără lichidare a unei persoane juridice.

Reprezintă titlu de valoare orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investiții sau alt instrument financiar calificat astfel de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, precum și părțile sociale.

(2) Sunt neimpozabile următoarele venituri din dobânzi:

- a) venituri din dobânzi la depozitele la vedere/conturile curente;
- b) venituri din dobânzi aferente titlurilor de stat și obligațiunilor municipale;
- c) venituri sub forma dobânzilor bonificate la depozitele clienților constituite în baza Legii nr. 541/2002, cu modificările și completările ulterioare.

► (la data 01-Jan-2007 Art. 65, alin. (2) din partea 96, capitolul V modificat de Art. I, alin. (C), punctul 23. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

Art. 66

(1) Câștigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții și părțile sociale, reprezintă diferența pozitivă/negativă dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu costurile aferente tranzacției. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni primite de persoanele fizice, cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, prețul de cumpărare la prima tranzacționare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni cumpărate la preț preferențial, în cadrul sistemului stock options plan, câștigul se determină ca diferență între prețul de vânzare și prețul de cumpărare preferențial, diminuat cu costurile aferente tranzacției.

► (la data 01-Jan-2007 Art. 66, alin. (1) din partea 96 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 24. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 96¹: Norme metodologice:

140. Sunt considerate venituri din dobânzi următoarele:

- dobânzi obținute din obligațiuni;
- dobânzi obținute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;
- suma primită sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate;
- alte venituri obținute din titluri de creanță.

► (la data 18-Feb-2005 partea 96^{^1} modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

140¹. În cadrul operațiunilor similare contractelor de vânzare-cumpărare de valuta la termen se includ și următoarele instrumente financiare derivate tranzacționale pe piața la buna înțelegere (OTC) și definite ca atare în legislația care reglementează aceste tranzacții:

- swap pe cursul de schimb
- swap pe rata dobânzii
- opțiuni pe cursul de schimb
- opțiuni pe rata dobânzii

► (la data 01-Jan-2007 punctul 140^{^1}. din partea 96^{^1} modificat de Art. I, alin. (C), punctul 22. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

140². Veniturile din dobânzi realizate începând cu data de 1 ianuarie 2007 la depozitele la vedere/conturile curente sunt neimpozabile.

► (la data 01-Jan-2007 punctul 140^{^2}. din partea 96^{^1} modificat de Art. I, alin. (C), punctul 23. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

140³. Prețul de cumpărare al unui titlu de valoare, altul decât titlul de participare la fonduri deschise de investiții este prețul determinat și evidențiat de intermediar pentru respectivul titlu, deținut de un client, pe fiecare simbol, la care se adaugă costurile aferente, conform normelor aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, potrivit art. 67 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Prețul de cumpărare pentru determinarea impozitului pe câștigul obținut din transferul titlurilor de valoare se stabilește prin aplicarea metodei prețului mediu ponderat.

Ordinea de vânzare a titlurilor de valoare, raportată la deținerile pe simbol, se înregistrează cronologic, în funcție de data dobândirii, de la cea mai veche dețineră la cea mai nouă dețineră.

► (la data 01-Jan-2007 punctul 140^{^3}. din partea 96^{^1} modificat de Art. I, alin. (C), punctul 24. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 97: Codul fiscal:

Art. 66: Stabilirea venitului din investiții

[...]

► (la data 04-Jul-2005 Art. 66, alin. (1) din partea 97 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 8. din [Hotărîrea 610/2005](#))

(2) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investiții, câștigul se determină ca diferență pozitivă între prețul de răscumpărare și prețul de cumpărare/subscriere. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitorul persoană fizică pentru achiziționarea titlului de participare.

► (la data 18-Feb-2005 partea 97 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 97¹: Norme metodologice:

141. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond și este format din valoarea unitară a activului net din ziua anterioară depunerii cererii de răscumpărare, din care se scad comisioanele de răscumpărare.

142. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitor, persoană fizică, și este format din valoarea unitară a activului net la care se adaugă comisionul de cumpărare, dacă este cazul.

► (la data 18-Feb-2005 partea 97^{^1} modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

142¹. În cazul transferurilor titlurilor de valoare exprimate în valută, cursul de schimb valutar utilizat în vederea determinării

câştigului și a impozitului aferent este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ziua determinării câştigului.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 142. din partea 97¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 22. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 98: Codul fiscal:

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părților sociale, câştigul din înstrăinarea părților sociale se determină ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și valoarea nominală/prețul de cumpărare. Începând cu a doua tranzacție, valoarea nominală va fi înlocuită cu prețul de cumpărare, care include și cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzacției și alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea câştigului potrivit alin. (1)-(3) se efectuează la data încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți.

(5) Veniturile obținute sub forma câştigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen, reprezintă diferențele de curs favorabile rezultate din aceste operațiuni în momentul încheierii operațiunii și evidențierii în contul clientului.

»(la data 18-Feb-2005 partea 98 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 98¹: Norme metodologice:

143. În cazul veniturilor realizate ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine:

- societății de investiții, în cazul în care nu are încheiat un contract de administrare;
- societății de administrare, în cazul în care societatea de investiții are încheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

»(la data 18-Feb-2005 partea 98¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 98¹: Codul fiscal:

Art. 66: Stabilirea venitului din investiții

(7) Veniturile obținute sub forma câştigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni de acest gen reprezintă diferențele de curs favorabile rezultate din aceste operațiuni, în momentul încheierii operațiunii și evidențierii în contul clientului. Câştigul net anual se determină ca diferență între câştigurile și pierderile înregistrate în cursul anului respectiv din astfel de operațiuni. Câştigul net anual se calculează pe baza declarației privind venitul realizat, deșusă conform prevederilor art. 83. Pentru tranzacțiile din anul fiscal, fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are următoarele obligații:

- a) calcularea câştigului anual/pierderii anuale pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;
- b) transmiterea informațiilor privind câştigul anual/pierdereă anuală, precum și impozitul calculat și reținut ca plată anticipată, în formă scrisă către acesta, până la data de 28 februarie a anului următor celui pentru care se face calculul.

»(la data 28-Dec-2007 Art. 66, alin. (8) din partea 98¹ abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 4. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 98¹: Norme metodologice:

143¹. În cazul contractelor forward pe cursul de schimb (contracte de vânzare-cumpărare valuta la termen), baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă dintre cursul forward la care se încheie tranzacția și cursul spot/forward prevăzute în contract la care tranzacția se încheie în piața la scadența prin operațiunea de sens contrar multiplicată cu suma contractului și evidențiată în contul clientului la încheierea tranzacției

În cazul swapului pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferența de curs favorabilă între cursul de schimb spot și cel forward folosite în tranzacție, multiplicată cu suma noțională a contractului rezultată din aceste operațiuni în momentul încheierii operațiunii și evidențierii în contul clientului.

În cazul swapului pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferența de dobândă favorabilă dintre rata de dobândă fixă și rata de dobândă variabilă stabilite în contract multiplicată cu suma noțională a contractului, rezultată din aceste operațiuni în momentul includerii operațiunii și evidențiate în contul clientului.

În cazul opțiunii pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă de curs între cursul de schimb de cumpărare/vânzare și cursul de schimb la care se efectuează în piața operațiunea de sens contrar - vânzare, respectiv cumpărare multiplicată cu suma contractului, rezultată din aceste operațiuni în momentul exercitării opțiunii și evidențiată în contul clientului.

În cazul opțiunii pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă dintre dobândă variabilă încasată și dobândă fixă convenită în contract, rezultată în momentul exercitării opțiunii și evidențiată în contul clientului.

143². În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice la transmiterea universală a patrimoniului societății către asociatul unic, proprietățile imobiliare din situațiile financiare vor fi evaluate la valoarea justă, respectiv prețul de piață.

Baza impozabilă în cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice se stabilește astfel:

- a) determinarea sumei reprezentând diferența între valoarea elementelor de activ și sumele reprezentând datoriile societății;
- b) determinarea excedentului sumei stabilite la pct. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

»(la data 01-Jan-2007 partea 98¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 25. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 99: Codul fiscal:

Art. 67: Reținerea impozitului din veniturile din investiții

(1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

»(la data 01-Jan-2007 Art. 67, alin. (1) din partea 99 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 26. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 99¹: Norme metodologice:

144. Impozitul pe veniturile sub formă de dividende, inclusiv asupra sumelor primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, distribuite începând cu anul fiscal 2006, se calculează și se reține prin aplicarea cotei de 16% asupra sumei acestora.

»(la data 01-Jan-2007 punctul 144. din partea 99¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 26. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 99¹: Codul fiscal:

(2) Veniturile sub formă de dobânzi pentru: depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, începând cu data de 1 ianuarie 2007, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat se efectuează la momentul plății dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plății dobânzii, pentru veniturile de această natură, pe baza contractelor civile. Pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, depozitele la vedere/conturile curente constituite anterior datei de 1 ianuarie 2007, dar a căror scadență este începând cu data de 1 ianuarie 2007, pentru determinarea impozitului pe veniturile din dobânzi se aplică cota de impozit de la data constituirii.

»(la data 01-Jan-2007 alin. (2) din partea 99¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 27. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 99^I¹: Norme metodologice

144¹. Veniturile neimpozabile generate de raporturi juridice încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2007 rămân neimpozabile până la data încetării acestora.

Înnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire generează un nou depozit/achiziționarea unui nou instrument de economisire.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 99^I¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 27. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 99^{II}: Codul fiscal

(3) Calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează astfel:

a) câștigul determinat din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se impune cu o cotă de 1%, impozitul reținut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului reprezentând plata anticipată revine intermediarilor, societăților de administrare a investițiilor în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiții sau altor plătitori de venit, după caz, la fiecare tranzacție. Impozitul calculat și reținut la sursă se virează la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. Pentru tranzacțiile din anul fiscal contribuabilul are obligația depunerii declarației privind venitul realizat, pe baza căreia organul fiscal stabilește impozitul anual datorat, respectiv impozitul anual pe care contribuabilul îl are de recuperat, și emite o decizie de impunere anuală, luându-se în calcul și impozitul reținut la sursă, reprezentând plată anticipată. Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent astfel:

1. prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (5), pentru titlurile de valoare înstrăinate sau răscumpărate, în cazul titlurilor de participare la fonduri deschise de investiții, începând cu data de 1 ianuarie 2007, într-o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii;

2. prin aplicarea cotei de 1% asupra câștigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (5), pentru titlurile de valoare înstrăinate sau răscumpărate, în cazul titlurilor de participare la fonduri deschise de investiții, începând cu data de 1 ianuarie 2007, într-o perioadă mai mare de 365 de zile de la data dobândirii;

↳(la data 01-Jan-2007 partea 99^{II} modificat de Art. I, alin. (C), punctul 28. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 99^{II}¹: Norme metodologice

144². Pentru determinarea perioadei de deținere a titlurilor de valoare, conform prevederilor art. 67 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, intermediarii vor evidenția la fiecare operațiune de cumpărare data intrării titlurilor de valoare în portofoliul persoanelor care dețin și efectuează tranzacții cu acestea.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 99^{II}¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 28. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 99^{III}: Codul fiscal

b) în cazul câștigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăților închise, și din transferul părților sociale, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine dobânditorului. Calculul și reținerea impozitului de către dobânditor se efectuează la momentul încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți. Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului, la fiecare tranzacție, impozitul fiind final. Transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare sau a părților sociale trebuie înscrisă în registrul comerțului și/sau în registrul asociaților/acționarilor, după caz, operațiune care nu se poate efectua fără justificarea virării impozitului la bugetul de stat. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eşalonat;

↳(la data 01-Jan-2007 litera B. din partea 99^{III} modificat de Art. I, alin. (C), punctul 29. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 99^{III}¹: Norme metodologice

144³. Pentru tranzacțiile cu valori mobiliare în cazul societăților închise și părți sociale, încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care părțile contractante au convenit ca plata să se facă eşalonat, cotele de impozit sunt cele în vigoare la data încheierii contractului iar termenul de virare a impozitului pentru plătitorii de astfel de venituri este până la data 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. După data de 1 ianuarie 2007 pentru aceste tranzacții termenul de virare a impozitului datorat calculat la momentul încheierii tranzacției pe baza contractului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 99^{III}¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 29. din [Hotarirea 1861/2006](#))

În cazul operațiunilor de excludere/retragere/dobândire prin succesiune a părților sociale, baza impozabilă se stabilește astfel:

a) se determină suma reprezentând diferența între valoarea elementelor de activ și sumele reprezentând datorii societății;

b) se determină excedentul sumei stabilite la lit. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. În cazul succesiunilor suma reprezentând aportul la capitalul social este zero.

Calculul, reținerea și virarea impozitului se efectuează de persoana juridică la care persoana fizică asociată a deținut părți sociale. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru înregistrarea operațiunilor respective la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eşalonat.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 144³. din partea 99^{III}¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 23. din [Hotarirea 1620/2009](#))

PARTEA 99^{IV}: Codul fiscal:

Art. 67: Reținerea impozitului din veniturile din investiții

(3) Calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează astfel:

.....

↳(la data 28-Dec-2007 Art. 67, alin. (3), litera D. din partea 99^{IV} abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 5. din [Hotarirea 1579/2007](#))

PARTEA 99^{IV}¹: Norme metodologice:

144⁴. În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine reprezentantului legal al persoanei juridice.

Impozitul calculat și reținut la sursă se virează până la data depunerii situației financiare finale la oficiul registrului comerțului, întocmită de reprezentantul legal al persoanei juridice.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 99^{III}¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 30. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 100: Codul fiscal:

CAPITOLUL VI: Venituri din pensii

Art. 70: Reținerea impozitului din venitul din pensii

(1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligația de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reține și de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se reține la data efectuării plății pensiei și se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reținut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reținut se stabilește prin împărțirea pensiei plătite la

fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalchează pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reținerii și virării acestuia.

(7) Veniturile din pensii de urmaș vor fi individualizate în funcție de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaș.

(8) În cazul veniturilor din pensii și/sau al diferențelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează asupra venitului impozabil lunar și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

↳(la data 01-Jan-2007 Art. 70 din partea 100, capitolul VI modificat de Art. I, alin. (C), punctul 31. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 100¹: Norme metodologice:

145. Venitul din pensii se determină de către plătitor pentru drepturile cu titlu de pensie prevăzute la art. 68 din Codul fiscal.

146. Începând cu 1 ianuarie 2008, impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat prin deducerea din venitul din pensii, în ordine, a următoarelor:

- a contribuțiilor obligatorii calculate, reținute și suportate de persoana fizică; și
- a unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 146. din partea 100¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 6. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

146¹. La stabilirea impozitului datorat pentru sumele primite ca plată unică în urma participării la fondurile de pensii administrate privat, potrivit Legii nr. [411/2004](#) privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei aferent sumei respective.

146². Diferențele de venituri din pensii primite de la același plătitor și stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat față de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar din pensii se stabilește prin deducerea din suma totală, reprezentând diferențele de venituri din pensie, a plafonului neimpozabil lunar de 1.000 lei și a contribuțiilor obligatorii.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 146. din partea 100¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 24. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

147. Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reține lunar de către administratorii fondurilor de pensii și se virează de către unitățile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază își au sediul plătitorii de venituri.

148. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 147.

149. Eventualele sume reprezentând impozit pe veniturile din pensii, reținute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia plăților din luna următoare.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 100¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 100^I: Codul fiscal

Calculul și plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole

Art. 74

(4) În cazul contribuabililor care realizează venituri bănești din agricultură, potrivit prevederilor art. 71 lit. d), prin valorificarea produselor vândute către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități pentru utilizare ca atare, impozitul se calculează prin reținere la sursă prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii produselor livrate, începând cu data de 1 ianuarie 2008, impozitul fiind final.

PARTEA 100^{I^1}: Norme metodologice

149¹. Termenul de virare a impozitului reținut, potrivit prevederilor art. 74 alin. (4) este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 100¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 32. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 101: Codul fiscal:

CAPITOLUL VIII: Venituri din premii și din jocuri de noroc

Art. 75: Definierea veniturilor din premii și din jocuri de noroc

(1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la art. 42.

(2) Veniturile din jocuri de noroc cuprind câștigurile realizate ca urmare a participării la jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot definite conform normelor metodologice, altele decât cele realizate la jocuri de tip cazino și mașini electronice cu câștiguri.

↳(la data 01-Jan-2007 Art. 75 din partea 101, capitolul VIII modificat de Art. I, alin. (C), punctul 33. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 101¹: Norme metodologice:

150. În această categorie se cuprind venituri în bani și/sau în natură, ca de exemplu:

- venituri sub formă de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultură, știință și artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naționale sau internaționale, concursuri pe meserii sau profesii;

- venituri sub formă de premii în bani și/sau în natură acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști prevăzuți în legislația în materie, pentru rezultatele obținute la competiții sportive interne și internaționale, altele decât:

a) veniturile prevăzute la art. 42 din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) veniturile plătite de entitatea cu care aceștia au relații generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului III din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- venituri sub forma de premii obținute urmare practicilor comerciale privind promovarea produselor/serviciilor prin publicitate, potrivit legii.

- venituri impozabile obținute din jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, potrivit legii.

Prin câștiguri de tip jack-pot se înțelege câștigurile acordate aleatoriu, prin intermediul mașinilor mecanice sau electronice cu câștiguri, din sumele rezultate ca urmare a adăunerii separate a unui anumit procent din sumele derulate ca urmare a exploatării acestor mijloace de joc, în scopul acordării unor câștiguri suplimentare persoanelor participante la joc în momentul respectiv.

Adiționarea sumelor din care se acordă câștigurile de tip jack-pot se realizează în cadrul unui sistem electronic prin care sunt interconectate cel puțin două mașini mecanice sau electronice cu câștiguri, evidențierea acumulării putând fi realizată prin dispozitive auxiliare sau în cadrul sistemului uneia sau mai multor mijloace de joc interconectate în sistem.

Organizatorii activității de exploatare a mașinilor mecanice sau electronice cu câștiguri au obligația de a evidenția distinct câștigurile de tip jack-pot acordate.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 150. din partea 101¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 33. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

150¹. În scopul delimitării veniturilor din premii de veniturile din jocuri de noroc, sunt considerate câștiguri de natura jocurilor de noroc cele acordate participanților la joc de către orice persoana juridică autorizată să exploateze astfel de jocuri de noroc, conform legislației în materie.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 150. din partea 101¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 34. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 102: Codul fiscal:

Art. 77: Reținerea impozitului aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc

(1) Venitul sub formă de premii dintr-un singur concurs se impune, prin reținere la sursă, cu o cotă de 16% aplicată asupra venitului net.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținere la sursă, cu o cotă de 20% aplicată asupra venitului net care nu depășește cuantumul de 100 milioane lei și cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net care depășește cuantumul de 100

milioane lei.

(3) Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile veniturile obținute din premii și din jocuri de noroc, în bani și/sau în natură, sub valoarea sumei neimpozabile stabilite în sumă de 6.000.000 lei pentru fiecare concurs sau joc de noroc, realizate de același organizator sau plătitor într-o singură zi.

(5) Impozitul calculat și reținut în momentul plății este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat și reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

▶(la data 04-Jul-2005 Art. 77 din partea 102 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 10. din [Hotărîrea 610/2005](#))

PARTEA 102¹: Norme metodologice:

151. Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligați să organizeze evidența astfel încât să poată determina câștigul realizat de fiecare persoană fizică și să rețină impozitul datorat aferent acestuia.

În situația în care în cursul aceleiași zile aceeași persoană fizică efectuează mai multe operațiuni care generează câștiguri la jocuri de tip cazino, de la același organizator, atunci organizatorul are obligația să recalculeze impozitul stabilit anterior astfel:

- se însumează câștigurile realizate;
- se diminuează nivelul astfel stabilit cu suma reprezentând venitul neimpozabil de 600 lei/zi;
- la baza impozabilă astfel determinată se aplică cotele de impozit prevăzute la art. 77 alin. (2), determinându-se astfel impozitul datorat;
- din impozitul datorat se deduce impozitul calculat și reținut anterior rezultând impozitul datorat recalculat la sfârșitul zilei.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 151. din partea 102¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 25. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

151¹. Începând cu data de 1 mai 2005 inclusiv, veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținere la sursă, aplicându-se cotele de impozit de mai jos asupra venitului net calculat ca diferență între venitul brut și suma neimpozabilă de 6 milioane lei, astfel:

- cu o cotă de 20% aplicată asupra venitului net care este mai mic sau egal cu 100 milioane lei; și
- cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net care depășește cuantumul de 100 milioane lei.

▶(la data 04-Jul-2005 partea 102¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 10. din [Hotărîrea 610/2005](#))

PARTEA 102¹: Codul fiscal

Art. 77¹: Definirea venitului din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

(1) La transferul dreptului de proprietate și al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcțiilor de orice fel și a terenurilor aferente acestora, precum și asupra terenurilor de orice fel fără construcții, contribuabilii datorează un impozit care se calculează astfel:

a) pentru construcțiile de orice fel cu terenurile aferente acestora, precum și pentru terenurile de orice fel fără construcții, dobândite într-un termen de până la 3 ani inclusiv:

- 3% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 6.000 lei + 2% calculate la valoarea ce depășește 200.000 lei inclusiv;

b) pentru imobilele descrise la lit. a), dobândite la o dată mai mare de 3 ani:

- 2% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 4.000 lei + 1% calculat la valoarea ce depășește 200.000 lei inclusiv.

▶(la data 19-Oct-2007 Art. 77¹ din partea 102¹ modificat de Art. I, subpunctul I., punctul 1. din [Hotărîrea 1195/2007](#))

PARTEA 102^{1^1}: Norme metodologice

151². Definirea unor termeni:

a) prin contribuabil, în sensul art. 77¹ din Codul fiscal, se înțelege persoana fizică căreia îi revine obligația de plată a impozitului.

În cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii, contribuabil este cel din patrimoniul căruia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele acestuia: vânzătorul, credentierul, transmitătorul în cazul contractului de întreținere, al actului de dare în plată, al contractului de tranzacție etc., cu excepția transferului prin donație.

În contractele de schimb imobiliar calitatea de contribuabil o au toți copermutanții, coschimbașii, cu excepția schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, situație în care calitatea de contribuabil o are numai proprietarul bunului imobil.

În cazul transferului dreptului de proprietate prin donație, calitatea de contribuabil revine donatarului.

Contribuabil este și persoana fizică din patrimoniul căreia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia cu titlu de aport la capitalul social.

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauză de moarte, prin succesiune legală sau testamentară, calitatea de contribuabil revine moștenitorilor legali sau testamentari, precum și legatarilor cu titlu particular;

b) prin construcții de orice fel se înțelege:

- construcții cu destinația de locuință;
- construcții cu destinația de spații comerciale;
- construcții industriale, hale de producție, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcuri;
- orice construcție sau amenajare subterană ori supraterană cu caracter permanent, pentru a cărei edificare este necesară autorizația de construcție în condițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) prin terenul aferent construcțiilor se înțelege terenuri-curți, construcții și anexele acestora, conform titlului de proprietate, identificat printr-un identificator unic - numărul cadastral - sau care constituie un singur corp funciar;

d) prin terenuri de orice fel, fără construcții, se înțelege terenurile situate în intravilan sau extravilan, indiferent de categoria de folosință, cum ar fi: curți, grădini, arabil, pășune, fâneață, forestier, vii, livezi și altele asemenea pe care nu sunt amplasate construcții și nu pot fi încadrate în categoria terenurilor aferente construcțiilor în înțelesul lit. c);

e) prin transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia se înțelege înstrăinarea, prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, indiferent de tipul sau natura actului prin care se realizează acest transfer: vânzare-cumpărare, donație, rentă viageră, întreținere, schimb, dare în plată, tranzacție, aport la capitalul social, inclusiv în cazul când transferul se realizează în baza unei hotărâri judecătorești și altele asemenea;

e¹) nu constituie transfer impozabil constatarea prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă a dobândirii dreptului de proprietate ca efect al uzucapiunii.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 151², litera E. din partea 102^{1^1} completat de Art. I, alin. (C), punctul 26. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

f) data de la care începe să curgă termenul este data dobândirii, iar calculul termenului se face în condițiile dreptului comun.

Termenul în raport cu care se calculează data dobândirii este:

- pentru construcțiile noi și terenul aferent acestora, termenul curge de la data încheierii procesului-verbal de recepție finală, în condițiile prevăzute de lege;
- pentru construcțiile neterminat și terenul aferent acestora, termenul se calculează de la data dobândirii dreptului de proprietate sau dezmembrămintelor sale asupra terenului;

g) data dobândirii se consideră:

- pentru imobilele dobândite prin reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate în baza legilor fondului funciar: Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea

dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, data dobândirii este considerată data validării, prin hotărârea comisiei județene de aplicare a legilor de mai sus, a propunerilor făcute de comisiile locale de aplicare a acestor legi. Numărul și data hotărârii sunt înscrise în adeverințele eliberate de comisiile locale fiecărui solicitant îndreptățit la restituire ori constituire;

- pentru imobilele atribuite, restituite, retrocedate etc. în baza legilor: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, data dobândirii este considerată data emiterii actului administrativ, respectiv ordinul prefectului, dispoziția de restituire sau orice alt act administrativ în materie;
- în cazul în care foștii proprietari sau moștenitorii acestora au dobândit dreptul de proprietate prin hotărâre judecătorească, data dobândirii este considerată data rămânerei definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești;
- pentru imobilele dobândite cu titlu de uzucapiune, constatată prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, data dobândirii este considerată data la care a început să curgă termenul de uzucapiune;
- în cazul înstrăinării unor imobile rezultate din dezmembrarea, respectiv dezlipirea unui imobil, data dobândirii acestor imobile este data dobândirii imobilului inițial care a fost supus dezlipirii, respectiv dezmembrării;
- în cazul înstrăinării terenurilor alipite și ulterior dezmembrate, respectiv dezlipite, data dobândirii este considerată data la care a fost dobândit imobilul cu suprafața cea mai mare din operația de alipire;
- în cazul înstrăinării unor imobile rezultate din alipirea unor terenuri dobândite la date diferite, impozitul se va calcula în funcție de data dobândirii parcelei cu suprafața cea mai mare;
- în cazul în care parcelele alipite au suprafețele egale, data dobândirii este considerată data la care a fost dobândită ultima parcelă;
- în cazul schimbului, data dobândirii imobilelor care fac obiectul schimbului va fi data la care fiecare copermutant, respectiv cocschimbaș, a dobândit proprietatea.

▶(la data 19-Oct-2007 punctul 151². din partea 102^I modificat de Art. 1, subpunctul I., punctul 1. din [Hotărârea 1195/2007](#))

PARTEA 102^{II}: Codul fiscal

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1) nu se datorează în următoarele cazuri:

- a) la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;
- b) la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donație între rude și afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 102^{II} modificat de Art. 1, alin. (C), punctul 36. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 102^{II}¹: Norme metodologice

151³. Nu se datorează impozit la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și orice alte acte normative cu caracter reparativ.

Este exceptată de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate prin donație între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți. Dovada calității de soț, rudă sau afin se face cu acte de stare civilă.

Înstrăinarea ulterioară a proprietăților imobiliare dobândite în condițiile prevăzute la paragrafele 1 și 2 va fi supusă impozitării, cu excepția transmiterii dreptului de proprietate prin donație între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți.

Face excepție de la impunerea transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia pentru proprietățile imobiliare din patrimoniul afacerii definite conform pct. 41^{*)} din normele metodologice date în aplicarea art. 48 din Codul fiscal, acestea fiind incluse în categoriile de venituri pentru care venitul net anual se determină pe baza contabilității în partidă simplă.

În cazul partajului judiciar sau voluntar nu se datorează impozit.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 84/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 18 februarie 2005.

▶(la data 19-Oct-2007 punctul 151³. din partea 102^{II}¹ modificat de Art. 1, subpunctul I., punctul 2. din [Hotărârea 1195/2007](#))

PARTEA 102^{III}: Codul fiscal

(3) Pentru transmiterea dreptului de proprietate și a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moștenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută și finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesorale în termenul prevăzut mai sus, moștenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorale.

▶(la data 19-Oct-2007 alin. (3) din partea 102^{III} modificat de Art. 1, subpunctul I., punctul 3. din [Hotărârea 1195/2007](#))

PARTEA 102^{III}¹: Norme metodologice

151⁴. În cazul procedurii succesorale se aplică următoarele reguli:

- a) finalizarea procedurii succesorale are loc la data întocmirii încheierii de finalizare a succesiunii;
- b) impozitul datorat va fi achitat de către contribuabil la data întocmirii încheierii finale de către notarul public;
- c) în situația în care succesiunea legală sau testamentară este dezbătută și finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, nu se datorează impozit. Nu se datorează impozit nici în situația în care, după finalizarea succesiunii, se solicită certificat de moștenitor suplimentar și se întocmește încheierea finală suplimentară înainte de expirarea termenului de 2 ani;
- d) în cazul finalizării succesiunii prin întocmirea încheierii finale după expirarea termenului de 2 ani, moștenitorii datorează impozitul de 1% prevăzut în art. 77¹ alin. (3) din Codul fiscal;
- e) în cazul în care succesiunea a fost finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare înainte de expirarea termenului de 2 ani și se solicită certificat de moștenitor suplimentar după expirarea termenului de 2 ani, calculat de la data decesului autorului succesiunii, moștenitorii datorează impozit în condițiile art. 77¹ alin. (3) din Codul fiscal numai pentru proprietățile imobiliare ce se vor declara și menționa în încheierea finală suplimentară;
- f) în cazul succesiunilor vacante și a partajului succesor nu se datorează impozit;
- g) impozitul se calculează și se încasează la valoarea proprietăților imobiliare cuprinse în masa succesorale.

Masa succesorale, din punct de vedere fiscal și în condițiile art. 77¹ alin. (1) și (3) din Codul fiscal, cuprinde numai activul net imobiliar. În scop fiscal, prin activul net imobiliar se înțelege valoarea proprietăților imobiliare după deducerea pasivului succesorale corespunzător acestora. În pasivul succesiunii se includ obligațiile certe și lichide dovedite prin acte autentice și/sau executorii, precum și cheltuielile de înmormântare până la concurența sumei de 1.000 lei, care nu trebuie dovedite cu înscrineri.

În cazul în care în activul succesorale se cuprind și bunuri mobile, drepturi de creanță, acțiuni, certificate de acționar etc., se va stabili proporția valorii proprietăților imobiliare din totalul activului succesorale, iar pasivul succesorale se va deduce din valoarea bunurilor mobile, respectiv imobile, proporțional cu cota ce revine fiecăreia din categoriile de bunuri mobile sau imobile.

După deducerea pasivului succesorale corespunzător bunurilor imobile, din valoarea acestora se determină activul net imobiliar reprezentând baza impozabilă;

h) în cazul în care procedura succesorală se finalizează prin hotărâre judecătorească, se aplică dispozițiile pct. 151⁷ paragraful 6 din prezentele norme metodologice.

▶(la data 19-Oct-2007 punctul 151⁴. din partea 102[^]III[^]1 modificat de Art. 1, subpunctul I., punctul 3. din [Hotărârea 1195/2007](#))

PARTEA 102^{IV}: Codul fiscal

§(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembărămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la această valoare.

▶(la data 19-Oct-2007 alin. (4) din partea 102[^]IV modificat de Art. 1, subpunctul I., punctul 4. din [Hotărârea 1195/2007](#))

PARTEA 102^{IV}¹: Norme metodologice

151⁵. La transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la art. 77¹ alin. (1) și (3) din Codul fiscal se calculează la valoarea declarată de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este mai mică decât valoarea orientativă stabilită prin expertizele întocmite de camerele notarilor publici, impozitul se va calcula la această valoare.

În cazul proprietăților imobiliare transferate cu titlu de aport la capitalul social, valoarea la care se va stabili impozitul este aceea din actul prin care s-a realizat aducerea bunului imobil ca aport în natură la capitalul social, astfel:

- în cazul în care legislația în materie impune întocmirea unei expertize de evaluare, impozitul se va stabili la valoarea din act, dar nu mai puțin de valoarea rezultată din expertiza de evaluare;

- în cazul în care legislația în materie nu impune întocmirea unei expertize de evaluare, impozitul se va stabili la valoarea din act, dar nu mai puțin de valoarea stabilită în condițiile art. 77¹ alin. (4) din Codul fiscal.

La constituirea sau transmiterea dezmembărămintelor dreptului de proprietate, impozitul se determină la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 20% din valoarea orientativă stabilită prin expertiza întocmită de camera notarilor publici. Aceeași valoare se va stabili și la stingerea pe cale convențională sau prin consimțământul titularului a acestor dezmembărăminte.

La transmiterea nudei proprietăți, impozitul se determină la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 80% din valoarea orientativă stabilită prin expertizele camerei notarilor publici.

Pentru construcțiile neterminate, la înstrăinarea acestora, valoarea se va stabili pe baza unui raport de expertiză, care va cuprinde valoarea construcției neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent declarată de părți, dar nu mai puțin decât valoarea stabilită pentru teren prin expertizele camerei notarilor publici. Raportul de expertiză va fi întocmit pe cheltuiala contribuabilului de un expert autorizat în condițiile legii.

La schimb imobiliar, impozitul se calculează la valoarea fiecăreia din proprietățile imobiliare transmise.

În cazul schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, impozitul se calculează la valoarea bunului imobil, calitatea de contribuabil fiind a persoanei fizice care transmite proprietatea imobiliară.

▶(la data 19-Oct-2007 punctul 151⁵. din partea 102[^]IV[^]1 modificat de Art. 1, subpunctul I., punctul 4. din [Hotărârea 1195/2007](#))

PARTEA 102^V: Codul fiscal

§(5) Camerele notarilor publici vor actualiza cel puțin o dată pe an expertizele privind valoarea de circulație a bunurilor imobile, care vor fi comunicate la direcțiile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

▶(la data 31-Dec-2009 alin. (5) din partea 102[^]V modificat de Art. 1, alin. (C), punctul 27. din [Hotărârea 1620/2009](#))

PARTEA 102^V¹: Norme metodologice

151⁶. Expertizele privind valoarea de circulație a proprietăților imobiliare vor fi comunicate direcțiilor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru a fi utilizate începând cu data de întâi a lunii următoare primirii acestora.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 151⁶. din partea 102[^]V[^]1 modificat de Art. 1, alin. (C), punctul 27. din [Hotărârea 1620/2009](#))

PARTEA 102^{VI}: Codul fiscal

§(6) Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se va calcula și se va încasa de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. Impozitul calculat și încasat se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembărămintelor acestuia, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) și (3), se va realiza printr-o hotărâre judecătorească, impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se va calcula și se va încasa de către organul fiscal competent. Instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești definitive și irevocabile comunică organului fiscal competent hotărârea și documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii. Pentru înscrierea drepturilor dobândite în baza actelor autentificate de notarii publici ori a certificatelor de moștenitor sau, după caz, a hotărârilor judecătorești, registratorii de la birourile de carte funciară vor verifica îndeplinirea obligației de plată a impozitului prevăzut la alin. (1) și (3) și, în cazul în care nu se va face dovada achitării acestui impozit, vor respinge cererea de înscriere până la plata impozitului.

▶(la data 19-Oct-2007 alin. (6) din partea 102[^]VI modificat de Art. 1, subpunctul I., punctul 6. din [Hotărârea 1195/2007](#))

PARTEA 102^{VI}¹: Norme metodologice:

151⁷. Impozitul se va calcula și se va încasa de către notarul public, pe chitanță sau bon fiscal, anterior autentificării actului sau semnării încheierii de finalizare a procedurii succesoriale.

Impozitul poate fi plătit de către contribuabil fie în numerar, la sediul biroului notarului public, fie prin virament bancar, într-un cont al biroului notarial. În cazul plății impozitului prin virament bancar, dovada achitării se face cu ordinul de plată.

Documentul de plată a impozitului de către contribuabil se va menționa în încheierea de autentificare, respectiv în încheierea de finalizare a procedurii succesoriale și în certificatul de moștenitor.

Modelul chitanțelor ce vor fi utilizate de către notarii publici la încasarea impozitului se va stabili și se va tipări de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România.

În îndeplinirea obligației ce le revine, registratorii de carte funciară vor verifica dacă în cuprinsul actului notarial sunt menționate documentele de plată a impozitului, prevăzute la paragrafele 1-3.

Instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în cauze referitoare la transferul dreptului de proprietate sau al dezmembărămintelor acestuia vor comunica organului fiscal din raza de competență teritorială a instanței de fond hotărârea și documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii. În situația în care instanțele judecătorești nu transmit în termenul legal documentația prevăzută de lege, organul fiscal poate stabili impozitul datorat, la solicitarea contribuabilului, pe baza documentației prezentate de acesta. În situația în care la primirea documentației transmise de instanțele judecătorești constată diferențe care conduc la modificarea bazei de impunere, organul fiscal emite o decizie de impunere, conform procedurii legale.

Baza de calcul a impozitului datorat este cea stabilită potrivit hotărârii judecătorești sau documentației aferente hotărârii, în situația în care acestea includ valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condițiile legii, respectiv expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului.

În cazul în care în hotărârea judecătorească nu este precizată valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condițiile legii sau în documentația aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului, baza de calcul a impozitului se va stabili în condițiile pct. 151⁶ din prezentele norme metodologice.

În cazul transferurilor prin alte modalități decât procedura notarială sau judecătorească, contribuabilul are sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, în termen de 10 de zile, inclusiv, de la data transferului, în vederea stabilirii impozitului, în condițiile legii.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 151⁷. din partea 102[^]VI[^]1 modificat de Art. 1, alin. (C), punctul 7. din [Hotărârea 1579/2007](#))

În cazul în care se solicită intabularea dreptului de proprietate sau a dezmembărămintelor acestuia, în temeiul hotărârii judecătorești, registratorii de carte funciară vor verifica existența deciziei de impunere emise de organul fiscal competent și dovada achitării impozitului.

▶(la data 19-Oct-2007 punctul 151⁷. din partea 102[^]VI[^]1 modificat de Art. 1, subpunctul I., punctul 6. din [Hotărârea 1195/2007](#))

În cazul transferurilor prin executare silită, după expirarea termenului de 10 zile inclusiv, în care contribuabilul avea sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, pentru transferurile prin alte modalități decât procedura notarială sau judecătorească, organul de executare silită sau cumpărătorul, după caz, trebuie să solicite organului fiscal competent stabilirea impozitului și emiterea deciziei de impunere, conform procedurilor legale, prin depunerea documentației aferente transferului.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 151⁷. din partea 102^{VI}¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 28. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

▶(la data 01-Jan-2007 partea 102^{VII} abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 41. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 partea 102^{VII}¹ abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 41. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 partea 102^{VIII} abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 41. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 partea 102^{VIII}¹ abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 41. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 102^{IX}: Codul fiscal:

Obligațiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăților imobiliare

Art. 77³

Notarii publici au obligația să depună semestrial la organul fiscal teritorial o declarație informativă privind transferurile de proprietăți imobiliare, cuprinzând următoarele elemente pentru fiecare tranzacție:

- părțile contractante;
- valoarea înscrisă în documentul de transfer;
- impozitul pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;
- taxele notariale aferente transferului.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 102^{IX}¹ abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 41. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 103: Codul fiscal:

Art. 78: Definierea veniturilor din alte surse

(1) În această categorie se includ, însă nu suni limitate, următoarele venituri:

- prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activități pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relație generatoare de venituri din salarii, potrivit cap. III din prezentul titlu;
- câștiguri primite de la societățile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare;
- venituri, sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii și alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foști salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;
- venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial;
- venituri primite de persoanele fizice din activitățile menționate la art. 52 alin. (1) lit. a)-e), în cazul în care contribuabilul a exercitat opțiunea de impozitare a acestor venituri potrivit prevederilor art. 79. Opțiunea de impunere a venitului brut se exercită în scris, în momentul încheierii fiecărui raport juridic/contract și este aplicabilă veniturilor realizate ca urmare a activității desfășurate pe baza acestuia.

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a)-h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol.

▶(la data 31-Dec-2009 Art. 78 din partea 103 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 29. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 103¹: Norme metodologice:

152. În aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

- remunerațiile pentru munca prestată în interesul unităților aparținând Direcției Generale a Penitenciarelor, precum și în atelierele locurilor de deținere, acordate, potrivit legii, condamnaților care execută pedepse privative de libertate;
- veniturile primite de studenți sub forma indemnizațiilor pentru participarea la ședințele senatului universitar;
- veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea și care nu provin din gospodăria proprie;
- sumele plătite de către organizatori persoanelor care însoțesc elevii la concursuri și alte manifestări școlare;
- indemnizațiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor și personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuțiilor privind desfășurarea alegerilor prezidențiale, parlamentare și locale;
- veniturile obținute de persoanele care fac figurație la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate și altele asemenea.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 103¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

- tichetele cadou acordate persoanelor fizice în afara unei relații generatoare de venituri din salarii;
- venituri, altele decât cele de la art. 42 lit. k) distribuite de persoanele juridice constituite în conform legislației privind constituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 152. din partea 103¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 42. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

- venituri sub forma anumitor bunuri, servicii și alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foști salariați, și membrii de familie ai acestora, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;
- venituri realizate de persoana fizică ca urmare a contractului de administrare/prestări de servicii silvice încheiat potrivit Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 152. din partea 103¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 29. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 104: Codul fiscal:

CAPITOLUL X: Venitul net anual impozabil

Art. 80: Stabilirea venitului net anual impozabil

(1) Venitul net anual impozabil se stabilește de către contribuabil pe fiecare sursă din categoriile de venituri menționate la art. 41 lit. a), c) și f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate și se înscrie în Declarația de impunere.

(2) Veniturile din categoriile prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f), ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual.

▶(la data 31-Dec-2009 Art. 80 din partea 104, capitolul X modificat de Art. I, alin. (C), punctul 30. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 104¹: Norme metodologice:

153. Venitul net anual se determină de către contribuabil, pe fiecare sursă, din următoarele categorii:

- venituri din activități independente;
- venituri din cedarea folosinței bunurilor;
- venituri din activități agricole.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 153. din partea 104¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 30. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

154. Venitul impozabil ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite, ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual impozabil.

155. Impozitul pe venitul anual impozabil se calculează pentru veniturile din România și/sau din străinătate.

156. Pentru determinarea venitului net anual impozabil se procedează astfel:

- se determină venitul net anual/pierdere fiscală anuală pentru activitatea desfășurată în cadrul fiecărei surse din categoriile de venit menționate la pct. 153, potrivit regulilor proprii. Pentru persoanele fizice asociate venitul net/pierdere anuală

luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierderea distribuit/distribuită;

b) venitul net anual impozabil se determină pe fiecare sursă de venit prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale din aceeași sursă admise la report pentru anul fiscal de impunere.

Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

157. Rezultatul negativ dintre venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, înregistrate pentru fiecare sursă de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru acea sursă de venit.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 104¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

▶(la data 31-Dec-2009 partea 105 abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 31. din [Hotarirea 1620/2009](#))

▶(la data 31-Dec-2009 partea 105¹ abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 31. din [Hotarirea 1620/2009](#))

PARTEA 106: Codul fiscal:

(4) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 5 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal și netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 106 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 106¹: Norme metodologice:

159. Dacă în urma compensării admise pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al cincilea an inclusiv.

160. Regulile de compensare și reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectivă, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal și supus identității contribuabilului; nu poate fi transmis moștenitorilor sau oricărei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, și reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 106¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 107: Codul fiscal:

Art. 81: Declarații de venit estimat

(1) Contribuabilii, precum și asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația să depună o declarație privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat se depune o dată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți.

(3) Contribuabilii care, în anul anterior, au realizat pierderi și cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun, o dată cu declarația privind venitul realizat, și declarația estimativă de venit.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum și cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar și au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun, o dată cu cererea de opțiune, și declarația de venit estimat.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 107 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 43. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 107¹: Norme metodologice:

161. Contribuabilii care încep o activitate independentă au obligația declarării veniturilor și cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă și categorie de venit. Declararea veniturilor și a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declarațiilor privind venitul estimat, pe fiecare sursă și categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Obligația depunerii declarațiilor privind venitul estimat revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real și desfășoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naștere unei persoane juridice, cât și contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

Nu depun declarații privind venitul estimat contribuabilii care desfășoară activități independente pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obține venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică.

162. Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă au obligația să depună o declarație privind venitul estimat la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are sediul asociația, în termen de 15 zile de la încheierea contractului de asociere, o dată cu înregistrarea acestuia la organul fiscal.

163. Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația depunerii la organul fiscal competent a declarației privind venitul estimat pe fiecare sursă de realizare a venitului, o dată cu înregistrarea contractului de cedare a folosinței bunurilor, în termen de 15 zile de la încheierea acestuia.

Nu depun declarație privind venitul estimat contribuabilii care realizează venituri dinarendă.

164. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente și din activități agricole, impuși pe bază de norme de venit, și care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunere în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat până la data de 31 ianuarie, o dată cu cererea de opțiune.

Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit și optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declarațiile privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, o dată cu cererea de opțiune.

165. Organul fiscal competent este definit potrivit legislației în materie.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 165. din partea 107¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 43. din [Hotarirea 1861/2006](#))

166. În sensul art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, prin motive obiective care conduc la depunerea unei noi declarații de venit estimat în vederea recalculării nivelului plăților anticipate se înțelege: întreruperi temporare de activitate în cursul anului din cauza unor motive medicale, justificate cu documente, situații de forță majoră, alte cauze care generează modificarea veniturilor.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 107¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 108: Codul fiscal:

Art. 82: Stabilirea plăților anticipate de impozit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor dinarendare, precum și veniturile din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal.

Pentru declarațiile de venit estimativ depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării, pe baza declarației de impunere. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau
b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Fac excepție veniturile din arendare, pentru care contribuabilul stabilește impozitul, pe baza declarației de impunere. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 72 și 73, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit, până la data de 1 septembrie inclusiv, și 50% din impozit, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele și procedura de emiteră a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul net din declarația de impunere pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16%, prevăzută la art. 43 alin. (1).

(6) Plățile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2), precum și pentru veniturile din activități independente și agricole, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.

▶(la data 31-Dec-2009 Art. 82 din partea 108 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 32. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 108¹: Norme metodologice:

167. Plățile anticipate se stabilesc de către organul fiscal competent definit potrivit legislației în materie.

Plata sumelor astfel stabilite se efectuează la organul fiscal care a făcut stabilirea lor.

Pentru stabilirea plăților anticipate se va utiliza cota de impunere prevăzută la art. 43 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 167. din partea 108¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 44. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

168. Sumele reprezentând plăți anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 decembrie, cu excepția veniturilor din activități agricole, pentru care sumele reprezentând plăți anticipate se achită până la 1 septembrie și 15 noiembrie. Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor sub forma arendei plata impozitului se efectuează pe baza declarației de impunere.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 168. din partea 108¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 32. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

169. În cazul contribuabililor impuși pe bază de norme de venit, stabilirea plăților anticipate se face pe baza normelor de venit aprobate pentru anul de impunere, corespunzător activității desfășurate.

170. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipată, potrivit art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declarații privind venitul estimat.

171. În cazul contribuabililor care obțin venituri de aceeași natură, pentru care plățile anticipate se stabilesc atât de organul fiscal, cât și prin reținere la sursă, la stabilirea plăților anticipate de către organul fiscal se exclud din venitul net veniturile pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă, proporțional cu ponderea acestora în totalul veniturilor brute.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 108¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 109: Codul fiscal:

Art. 83: Declarația privind venitul realizat

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație de impunere la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația de impunere se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierdere distribuită din asociere.

(2) Declarația de impunere se completează și pentru câștigul net anual/pierdere netă anuală, generată de:

a) tranzacții cu titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;
b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.

(3) Nu se depun declarații de impunere pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bază de norme de venit, cu excepția contribuabililor care au depus declarații de venit estimativ în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

b) venituri din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la art. 63 alin. (2), a căror impunere este finală;

c) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în fișele fiscale, care au regim de declarații de impozite și taxe sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 60;

d) venituri din investiții, cu excepția celor prevăzute la alin. (2), precum și venituri din premii și din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

e) venituri din pensii;

f) venituri din activități agricole a căror impunere este finală, potrivit prevederilor art. 74 alin. (4);

g) venituri din transferul proprietăților imobiliare;

h) venituri din alte surse.

▶(la data 31-Dec-2009 Art. 83 din partea 109 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 33. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 109¹: Norme metodologice:

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 172. din partea 109¹ abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 45. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 173. din partea 109¹ abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 45. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 174. din partea 109¹ abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 45. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

175. Declarațiile de impunere sunt documentele prin care contribuabilii declară veniturile și cheltuielile efectiv realizate, pe fiecare categorie de venit și pe fiecare sursă, în vederea stabilirii de către organul fiscal a plăților anticipate.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 175. din partea 109¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 33. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

176. Declarațiile de impunere se depun de contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția celor de la art. 63 alin. (2), și venituri din activități agricole pentru care venitul net se determină în sistem real.

Declarațiile de impunere se depun în intervalul 1 ianuarie - 25 mai inclusiv al anului următor celui de realizare a venitului la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere venitul declarat va fi venitul net/pierdere distribuit/distribuită din asociere.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 176. din partea 109¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 33. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

177. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligația să declare în România veniturile respective până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 177. din partea 109¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 33. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

178. Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își au domiciliul fiscal o declarație de impunere.

Declarațiile vor cuprinde veniturile și cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 178. din partea 109¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 33. din [Hotarirea 1620/2009](#))

PARTEA 110: Codul fiscal:

Art. 84: Stabilirea și plata impozitului pe venitul net anual impozabil

(1) Impozitul pe venitul net anual impozabil/câștigul net anual datorat este calculat de organul fiscal, pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil/câștigul net anual din anul fiscal respectiv, cu excepția prevederilor art. 67 alin. (3) lit. a).

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume, reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil, câștigul net anual din transferul titlurilor de valoare, câștigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen, pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(3) Organul fiscal competent are obligația calculării, reținerii și virării sumei reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe:

a) venitul net anual impozabil;

b) câștigul net anual din transferul titlurilor de valoare;

c) câștigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (2) și (3) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 110 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 47. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 110¹: Norme metodologice:

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 179. din partea 110¹ abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 34. din [Hotarirea 1620/2009](#))

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 180. din partea 110¹ abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 34. din [Hotarirea 1620/2009](#))

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 181. din partea 110¹ abrogat de Art. I, alin. (C), punctul 34. din [Hotarirea 1620/2009](#))

181¹. Sfera de cuprindere a entităților nonprofit este cea prevăzută la punctul 117 dat în aplicarea art. 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 181. din partea 110¹ completat de Art. I, alin. (C), punctul 48. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 111: Codul fiscal:

CAPITOLUL XI: Proprietatea comună și asociațiile fără personalitate juridică

Art. 85: Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deținute în comun

Venitul net obținut din exploatarea bunurilor și drepturilor de orice fel, deținute în comun, este considerat ca fiind obținut de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscrși într-un document oficial, și se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceștia le dețin în acea proprietate sau în mod egal, în situația în care acestea nu se cunosc.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 111 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 111¹: Norme metodologice:

182. Venitul net obținut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală deținute în comun se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care titularii acestora le dețin în acea proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.

În cazul în care cotele-părți nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

183. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun pe cote-părți se repartizează între coproprietari proporțional cu cotele deținute de aceștia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun în devălmășie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condițiile în care în contractul de cedare a folosinței se menționează că partea contractantă care cedează folosința este reprezentată de coproprietari. În condițiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărțiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voința părților.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 111¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotarirea 84/2005](#))

PARTEA 112: Codul fiscal:

Art. 86

(1) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

- pentru asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 28;

- fondurilor de investiții constituite ca asociații fără personalitate juridică;

- asocierilor cu o persoană juridică plătitoare de impozit pe profit, caz în care sunt aplicabile numai reglementările fiscale din titlul II.

(2) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociații au obligația să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activității, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

a) părțile contractante;

b) obiectul de activitate și sediul asociației;

c) contribuția asociaților în bunuri și drepturi;

d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuției fiecăruia;

e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice;

f) condițiile de încetare a asocierii. Contribuțiile asociaților conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociație. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.

(3) În cazul în care între membrii asociații există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părțile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociații și persoanele fizice care au dobândit capacitate de exercițiu restrânsă.

▶(la data 31-Dec-2009 Art. 86, alin. (3) din partea 112 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 35. din [Hotarirea 1620/2009](#))

(4) Asocierile au obligația să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declarații anuale de venit, conform modelului stabilit de Agenția Națională de Administrare Fiscală, care vor cuprinde și distribuția venitului net/pierderii pe asociații.

▶(la data 31-Dec-2009 Art. 86, alin. (4) din partea 112 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 35. din [Hotarirea 1620/2009](#))

PARTEA 112¹: Norme metodologice:

184. Sunt supuse obligației de încheiere și înregistrare a unui contract de asociere atât asociațiile fără personalitate juridică, ale căror constituire și funcționare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociații familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocați, societate civilă profesională de avocați, notari publici asociați, asociații în participațiune constituite potrivit legii, cât și orice asociere fără personalitate juridică

constituită în baza Codului civil.

185. Asociatul desemnat conform prevederilor art. 86 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare are și următoarele obligații:

- să asigure organizarea și conducerea evidențelor contabile;
- să determine venitul net/pierderea obținut/obținută în cadrul asociației, precum și distribuirea venitului net/pierderii pe asociații;
- să depună o declarație privind veniturile și cheltuielile estimate, la termenele stabilite! la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidenta fiscală;
- să înregistreze contractul de asociere, precum și orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidenta fiscală, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociației se înțelege locul principal de desfășurare a activității asociației;
- să reprezinte asociația în verificările efectuate de organele fiscale, precum și în ceea ce privește depunerea de obiecțiuni, contestații, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;
- să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociația, cât și cele privind asociații, legate de activitatea desfășurată de asociație;
- să completeze Registrul pentru evidența aportului și rezultatului distribuit;
- alte obligații ce decurg din aplicarea titlului III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

186. Asociația, prin asociatul desemnat, depune până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, o declarație anuală care cuprinde venitul net/pierderea realizat/realizată pe asociație, precum și distribuția venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declarație se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociații vor cuprinde în declarația de impunere venitul net/pierderea ce le revine din activitatea asociației.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 186. din partea 112^1 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 35. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

↳(la data 01-Jan-2007 partea 113 eliminat de Art. I, alin. (C), punctul 49. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

↳(la data 01-Jan-2007 partea 113^1 eliminat de Art. I, alin. (C), punctul 49. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 114: Codul fiscal:

(5) Venitul/pierderea anual/anuală, realizate în cadrul asocierii, se distribuie asociațiilor, proporțional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuției, conform contractului de asociere.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 114 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 114¹: Norme metodologice:

187. Venitul net se consideră distribuit și dacă acesta rămâne la asociație sau este pus la dispoziție asociațiilor.

188. În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:

- a) se determină un venit net/o pierdere intermediar/ intermediară la sfârșitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut și a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidențele contabile;
- b) venitul net/pierderea intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcție de cotele de participare, până la data modificării acestora;
- c) la sfârșitul anului, din venitul net/pierderea anual/ anuală se deduce venitul net/pierderea intermediar/ intermediară, iar diferența se alocă asociațiilor, în funcție de cotele de participare ulterioare modificării acestora;
- d) venitul net/pierderea anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) și c).

↳(la data 18-Feb-2005 partea 114^1 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 115: Codul fiscal:

(6) Tratatamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât asocierea cu o persoană juridică, va fi stabilit în aceeași manieră ca și pentru categoria de venituri în care este încadrat.

(7) Profitul/venitul cuvenit unei persoane fizice, dintr-o asociere cu o persoană juridică română, microîntreprindere care nu generează o persoană juridică, determinat cu respectarea regulilor stabilite în titlul IV, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, venitului din activități independente, din care se deduc contribuțiile obligatorii în vederea obținerii venitului net.

(8) Impozitul reținut de persoana juridică în contul persoanei fizice, pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridică română care nu generează o persoană juridică, reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual pe venit. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului, determinat conform metodologiei stabilite în legislația privind impozitul pe venitul microîntreprinderii, revine persoanei juridice române.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 115 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 115¹: Norme metodologice:

189. Persoanele fizice care obțin profituri dintr-o activitate desfășurată în asociere cu o persoană juridică română - microîntreprindere, care nu dă naștere unei persoane juridice, au obligația să asimileze acest venit distribuit din asociere venitului brut din activități independente. Venitul net se determină prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii prevăzute de lege, datorate de persoanele fizice.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 115^1 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 116: Codul fiscal:

CAPITOLUL XII: Aspecte fiscale internaționale

Art. 87: Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități independente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care desfășoară o activitate independentă, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net anual impozabil din activitatea independentă, ce este atribuit sedului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independentă ce este atribuit unui sediu permanent se determină conform art. 48, în următoarele condiții:

- a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuite sediului permanent;
- b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 116 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 116¹: Norme metodologice:

190. Pentru veniturile realizate de un nerezident din activități independente atribuite unui sediu permanent definit potrivit art. 8 din Codul fiscal, impozitul se determină prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului net anual impozabil aferent acestuia.

191. Pentru calculul impozitului pe veniturile din activități independente, altele decât cele prevăzute la art. 52 din Codul fiscal, sumele reprezentând plăți anticipate în contul impozitului anual pe venit se stabilesc de către organul fiscal pe a cărui rază teritorială se realizează în întregime sau cu preponderență venitul.

192. După încheierea anului fiscal organul fiscal menționat la pct. 191 va elibera documentul care atestă venitul realizat și impozitul plătit.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 192. din partea 116^1 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 36. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 117: Codul fiscal:

Art. 88: Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități dependente

Persoanele fizice nerezidente, care desfășoară activități dependente în România, sunt impozitate, potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu, numai dacă se îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

- a) persoana nerezidentă este prezentă în România timp de una sau mai multe perioade de timp care, în total, depășesc 183 de zile din oricare perioadă de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic în cauză;
- b) veniturile salariale sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident;
- c) veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România.

↳(la data 18-Feb-2005 partea 117 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 117¹: Norme metodologice:

193. Veniturile obținute de persoanele fizice nerezidente din România din activități dependente se impozitează separat pe fiecare sursă/loc de realizare, impozitul lunar calculat potrivit pct. 194 fiind impozit final. După încheierea anului fiscal, organul fiscal va elibera documentul care să ateste venitul realizat și impozitul plătit pentru anul fiscal respectiv, la cererea contribuabilului.

Profesorii și cercetătorii nerezidenți care desfășoară o activitate în România ce depășește perioada de scutire stabilită prin convențiile de evitare a dublei impunerii, încheiate de România cu diverse state, se impun pentru veniturile realizate în intervalul de timp ce depășește perioada de scutire potrivit titlului III.

194. _

a) Veniturile din salarii realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 88 lit. a) din Codul fiscal, care își desfășoară activitatea în România, vor fi impozitate dacă persoana fizică este prezentă în România una sau mai multe perioade de timp ce depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză.

b) Veniturile din salarii realizate de persoane fizice nerezidente care își desfășoară activitatea în România și sunt prezente în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză vor fi impozitate în România dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

- salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;
- salariul este suportat de un sediu permanent pe care angajatorul nerezident îl are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România).

c) Veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedită cu viza de intrare în România de pe pașaport.

La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfârșesc în anul calendaristic în cauză. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezență. Contribuabilul are posibilitatea să furnizeze dovezi referitoare la prezența sa, pe baza datelor din documentele de transport, pașaport și alte documente prin care se atestă intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare și toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracțiune de zi în care contribuabilul este prezent în România contează drept zi de prezență pentru calculul celor 183 de zile.

195. Contribuabilii prevăzuți la pct. 194 sunt obligați ca în termen de 15 zile de la data începerii activității să se adreseze organului fiscal în a cărui rază teritorială se realizează venitul, în vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil acestor venituri, în conformitate cu prevederile convențiilor de evitare a dublei impunerii, încheiate de Guvernul României cu alte state.

Astfel, contribuabilul va depune la organul fiscal, după caz, următoarele:

- cerere;
- copie de pe documentul care reglementează raportul de muncă și traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizați;
- certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală competentă a statului al cărui rezident este sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală, document vizat de organul fiscal al statului său de rezidență, tradus și legalizat de organul autorizat din România;
- documentele care atestă dreptul de muncă și de ședere, după caz, pe teritoriul României.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 195. din partea 117¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 37. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

Dacă persoanele fizice nerezidente nu prezintă în termenul stabilit documentele prevăzute la alineatul precedent, acestea datorează impozit pe veniturile din salarii din prima zi de desfășurare a activității. În situația în care persoanele respective depun ulterior documentele solicitate, organul fiscal va efectua regularizarea impozitului plătit.

196. În cazul în care contribuabilii plătiți din străinătate de un angajator nerezident își prelungească perioada de ședere în România, precum și cei care, prin prezențe repetate în România, totalizează peste 183 de zile sunt obligați să înștiințeze în scris organul fiscal competent despre depășirea acestui termen, caz în care datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activității în România.

197. În situația în care persoanele fizice au desfășurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile, în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză, și au fost plătite din străinătate, își prelungească perioada de ședere în România peste 183 de zile, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfășurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz contribuabilul depune la organul fiscal competent declarații lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii șederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate.

În situația în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile, sumele înscrise în declarații se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărțită la numărul de luni din acea perioadă.

198. Persoanele fizice care realizează venituri din România și care au rezidență într-un stat contractant cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii se impun în România conform titlului III din Codul fiscal pentru veniturile, altele decât cele supuse impunerii potrivit titlului V din Codul fiscal, atunci când nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală.

În aceeași condiții și pentru aceleași categorii de venituri se impun și persoanele fizice care realizează venituri din România și sunt rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenții de evitare a dublei impunerii.

199. În situația în care există convenții de evitare a dublei impunerii, persoana fizică cu dublă rezidență - română și a unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii -, cu domiciliul în România, se va impune în România, coroborat cu prevederile convențiilor de evitare a dublei impunerii.

Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impunerii persoana fizică respectivă va prezenta autorităților fiscale române certificatul de rezidență fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală, precum și traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizați.

Pentru a stabili al cărui rezident este persoana fizică respectivă, contribuabilul va face dovada «centrului intereselor vitale», respectiv va prezenta organului fiscal documentele necesare prin care se atestă că veniturile obținute în celălalt stat sunt superioare celor realizate în România și autoritatea fiscală a statului respectiv își rezervă dreptul de a-l considera rezident fiscal din punct de vedere al impunerii veniturilor mondiale, caz în care impunerea acestui contribuabil în România se va face numai pentru veniturile din România.

Prin documente necesare se înțelege: copiile declarațiilor de impunere din celălalt stat, declarația pe propria răspundere privind situația copiilor școlarizați, situația de avere, după caz, a familiei și altele asemenea. În situația în care veniturile din celălalt stat nu sunt la nivelul care să conducă la acordarea rezidenței fiscale în acest stat și autoritatea fiscală română apreciază că sunt îndeplinite condițiile pentru impunerea veniturilor în România, acestui contribuabil i se vor impune în România veniturile mondiale și, prin schimb de informații, autoritățile competente române și din celălalt stat se vor informa asupra acestui caz.

200. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în străinătate și care își mențin domiciliul în România se impun în România pentru veniturile impozabile conform prevederilor titlului III din [Codul fiscal](#), realizate atât în România, cât și în străinătate, iar obligațiile fiscale se exercită direct sau, în situația în care nu își îndeplinesc obligațiile în mod direct, prin desemnarea unui împuternicit sau reprezentant fiscal.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 200. din partea 117¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 38. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

201. Cetățenii străini refugiați și care sunt prezenți în România, potrivit autorizărilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

»(la data 18-Feb-2005 partea 117^I1 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 117^I: Codul fiscal:

Art. 89: Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care obțin alte venituri decât cele prevăzute la art. 87, 88 și la titlul V, datorează impozit potrivit reglementărilor prezentului titlu.

(2) Veniturile supuse impunerii, din categoriile prevăzute la alin. (1), se determină pe fiecare sursă, potrivit regulilor specifice fiecărei categorii de venit, impozitul fiind final.

(3) Cu excepția plății impozitului pe venit prin reținere la sursă, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligația să declare și să plătească impozitul corespunzător fiecărei surse de venit, direct sau printr-un împuternicit, conform Ordonanței Guvernului nr. [92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

PARTEA 117^I¹: Norme metodologice

201¹. Persoanele fizice nerezidente, care realizează venituri din România și cărora le revin potrivit prezentului titlu obligații privind declararea acestora, depun declarațiile de impunere la organul fiscal competent definit potrivit legislației în materie.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 201¹. din partea 117^I¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 39. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 118: Codul fiscal:

Art. 90: Venituri obținute din străinătate altele decât cele prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f)

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și cele care îndeplinesc condiția prevăzută la art. 40 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obținute din străinătate, altele decât cele prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f).

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligația să le declare, potrivit declarației specifice, până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a venitului.

(4) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Diferențele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.

»(la data 18-Feb-2005 partea 118 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 118¹: Norme metodologice:

202. Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform art. 90 alin. (1) au obligația stabilirii impozitului datorat.

Pentru veniturile din pensii și sume asimilate acestora, obținute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligația să completeze și să depună declarația de impunere.

Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor art. 69 din [Codul fiscal](#), calculată la nivelul anului. Suma lunară neimpozabilă se acordă pentru fiecare sursă de venit din pensii.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 202. din partea 118¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 40. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 119: Codul fiscal:

Art. 91: Creditul fiscal extern

(1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru același venit și în decursul aceleiași perioade impozabile, sunt supuși impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât și în străinătate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, denumit în continuare credit fiscal extern, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obținut în străinătate, a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizică sau de reprezentantul său legal ori prin reținere la sursă de către plătitorul venitului. Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de:

1. autoritatea fiscală a statului străin respectiv;
2. angajator, în cazul veniturilor din salarii;
3. alt plătitor de venit, pentru alte categorii de venituri;

b) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 41.

(3) Creditul fiscal extern se acordă la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului impozabil din străinătate. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul fiscal extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare țară și pe fiecare natură de venit.

(4) Veniturile realizate din străinătate, altele decât cele prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f), de către persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și cele care îndeplinesc condiția de la art. 40 alin. (2), se supun impozitării în România, ridicându-se impozitul plătit în străinătate sub forma creditului fiscal, dar limitat la impozitul pe venitul similar datorat în România.

(5) În vederea calculului creditului fiscal extern, sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum și impozitul aferent, exprimate în unități monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Națională a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursă într-o valută de circulație internațională, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din țara de sursă;

b) din valuta de circulație internațională în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului respectiv.

»(la data 18-Feb-2005 partea 119 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 119¹: Norme metodologice:

203. Următoarele persoane fizice sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din orice sursă, atât din România, cât și din afara României:

- persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România;
- persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

În situația în care pentru venitul din străinătate de natura celor prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f) din Codul fiscal statul respectiv și-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul să deducă din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate pentru fiecare sursă de venit, în condițiile prevăzute de Codul fiscal.

Veniturile din străinătate realizate de contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și cei prevăzuți la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, precum și impozitul aferent, a cărui plată în străinătate este atestată cu document justificativ eliberat de autoritatea fiscală a statului străin, de angajator sau de alt plătitor de venituri, exprimate în unitățile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

204. Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venit datorat în România, este limitat la partea de impozit pe

venit datorat în România.

Prin venit mondial se înțelege suma veniturilor impozabile din România și din străinătate din categoriile de venituri realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și de cele care îndeplinesc condiția menționată la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru veniturile menționate la art. 41 lit. a), c) și f) din Codul fiscal, care au fost globalizate în străinătate, creditul fiscal extern pentru fiecare venit este limitat la impozitul pe venit calculat prin aplicarea cotei medii de impozit din străinătate, aplicată asupra fiecărei surse de venit obținut în străinătate, dar nu mai mult decât cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal, aferentă venitului respectiv.

Cota medie de impozit se calculează astfel:

Cota medie de impozit = (impozit plătit în străinătate)/(venit global obținut în străinătate).

Venitul global obținut în străinătate reprezintă toate categoriile de venituri care, conform legii din statul respectiv, se globalizează în străinătate.

205. Pentru veniturile realizate în străinătate și care nu au fost globalizate în vederea impozitării, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit plătit în străinătate, dar nu mai mult decât cel datorat pentru un venit similar în România, potrivit Codului fiscal.

206. Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în străinătate, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situația în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mică decât impozitul plătit în străinătate, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform pct. 204.

207. Calcularea creditului fiscal extern se face de contribuabil, separat pe fiecare sursă de venit. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare sursă de venit și pe fiecare țară.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 207. din partea 119¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 41. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

208. În cazul veniturilor menționate la art. 41 lit. d), e), g) și h) din Codul fiscal, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din străinătate, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situația în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în titlul III din Codul fiscal pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în acest titlu;

b) în situația în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferență între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal și impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Pentru veniturile menționate la art. 41 lit. d), e), g) și h) din Codul fiscal, creditul fiscal se acordă potrivit prevederilor pct. 205.

209. Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal, care desfășoară activitate salarială în străinătate și sunt plătite pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către angajatorul român, se impun în România pentru veniturile realizate din activitatea salarială desfășurată în străinătate.

În cazul în care același venit din salarii este supus impunerii atât în România, cât și în străinătate, statului străin revenindu-i dreptul de impunere potrivit convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu respectivul stat, pentru veniturile realizate în perioada în care România nu are drept de impunere, organul fiscal competent va restitui impozitul reținut de angajatorul român, la cererea rezidentului român. Procedura de restituire a impozitului reținut de angajatorul român se va stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Veniturile din salarii prevăzute la art. 41 lit. b) din Codul fiscal, care nu sunt impozabile în România, nu fac obiectul creditului fiscal extern.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 209. din partea 119¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 41. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

210. La sfârșitul anului fiscal vizat, contribuabilul în cauză anexează declarației de impunere documentele justificative privind venitul realizat și impozitul plătit, eliberate de organul fiscal abilitat din țara în care s-a obținut venitul, angajator sau alt plătitor, documente utilizate pentru calculul creditului fiscal în condițiile stabilite prin prezentele norme metodologice.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 210. din partea 119¹ modificat de Art. I, alin. (C), punctul 41. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 120: Codul fiscal:

Art. 92: Pierderi fiscale externe

(1) Pierderile fiscale obținute de contribuabilii persoane fizice rezidente dintr-un stat străin se compensează numai cu veniturile de aceeași natură și sursă, din străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în cursul aceluiași an fiscal.

(2) Pierderea care nu este acoperită, în temeiul alin. (1), se reportează pentru o perioadă de 5 ani fiscali consecutivi și se compensează numai cu veniturile de aceeași natură și sursă, din statul respectiv.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 120 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

*) N.n.: La data de 4 iunie 2005, articolul 92 din Codul Fiscal a fost abrogat prin Legea nr. 163/2005, art. I, pct. 34.

▶(la data 04-Jun-2005 Art. 92 din partea 120 abrogat de Art. I, punctul 34. din [Legea 163/2005](#))

PARTEA 120¹: Norme metodologice:

211. Regulile de report al pierderilor înregistrate din străinătate sunt cele prevăzute la art. 80 alin. (4) din Codul fiscal.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 120¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

▶(la data 18-Feb-2005 partea 121 modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

▶(la data 18-Feb-2005 partea 121¹ modificat de Art. I, alin. (B) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 122: Codul fiscal:

TITLUL IV: Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

Art. 103: Definiția microîntreprinderii

În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) realizează venituri, altele decât cele din consultanță și management, în proporție de peste 50% din veniturile totale;

▶(la data 01-Jan-2007 Art. 103, litera A. din partea 122, titlul IV modificat de Art. I, alin. (D), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

b) are de la 1 până la 9 salariați inclusiv;

c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 100.000 euro;

d) capitalul social al persoanei juridice este deținut de persoane, altele decât statul, autoritățile locale și instituțiile publice.

PARTEA 122¹: Norme metodologice:

1. Numărul de salariați reprezintă numărul de persoane angajate cu contract individual de muncă, potrivit dispozițiilor Codului muncii, indiferent de durata timpului de muncă, înscrise lunar în statele de plată și/sau în registrul general de evidență a salariaților.

2. La analiza îndeplinirii condiției privind numărul de salariați nu se iau în considerare cazurile de încetare a raporturilor de muncă ca urmare a pensionării sau desfacerii contractului individual de muncă în urma săvârșirii unor acte care, potrivit legii, sunt sancționate inclusiv prin acest mod. Pentru persoanele juridice care au un singur angajat care demisionează în cursul unei luni, condiția prevăzută la art. 103 lit. b) din Codul fiscal se consideră îndeplinită dacă în cursul lunii următoare este angajat un alt salariat.

3. Pentru încadrarea în condiția privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 108 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiași exercițiu financiar.

3¹. Condiția prevăzută la lit. a) a art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care intră în vigoare la 1 ianuarie 2007, trebuie verificată pentru anul fiscal 2008 pe baza veniturilor realizate de contribuabilii în

anul fiscal 2007, cu excepția situației prevăzută la art. 107¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Pentru anii fiscali următori condiția va fi verificată pe baza veniturilor realizate în anul fiscal precedent, încadrarea în categoria veniturilor din consultanță și management se efectuează prin analizarea contractelor încheiate.

►(la data 01-Jan-2007 punctul 3. din partea 122[^]1 completat de Art. I, alin. (D), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

4. La încadrarea în condiția privind capitalul social, nu poate fi microîntreprindere persoana juridică română care are capitalul social deținut de un acționar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajați.

PARTEA 123: Codul fiscal:

Art. 104: Opțiunea de a plăti impozit pe veniturile microîntreprinderii

(1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este opțional.

(2) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 103 și dacă nu au mai fost plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) O persoană juridică română care este nou-înființată poate opta să plătească impozit pe venitul microîntreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacă cerințele prevăzute la art. 103 lit. a) și d) sunt îndeplinite la data înregistrării la registrul comerțului și condiția prevăzută la art. 103 lit. b) este îndeplinită în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării.

(4) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art. 103.

(5) Nu pot opta pentru sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice române care:

a) desfășoară activități în domeniul bancar;

b) desfășoară activități în domeniile asigurărilor și reasigurărilor, al pieței de capital, cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii;

c) desfășoară activități în domeniile jocurilor de noroc, pariurilor sportive, cazinourilor;

d) au capitalul social deținut de un acționar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajați.

(6) **Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor pot opta pentru plata impozitului pe profit începând cu anul fiscal următor. Opțiunea se exercită până la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor celui pentru care s-a datorat impozit pe veniturile microîntreprinderilor.**

►(la data 18-Feb-2005 Art. 104 din partea 123 completat de Art. I, alin. (C) din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 123¹: Norme metodologice:

5. În sensul alin. (4) și (6) ale art. 104 din Codul fiscal, ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează începând cu anul următor celui în care nu se mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal sau prin opțiune.

În sensul art. 104 alin. (6) din Codul fiscal, opțiunea se exercită și de către contribuabilii care la data de 31 decembrie 2004 îndeplineau condițiile pentru încadrarea în categoria microîntreprinderilor, prevăzute la art. 103 din Codul fiscal.

►(la data 18-Feb-2005 punctul 5. din partea 123[^]1 modificat de Art. I, alin. (C) din [Hotărîrea 84/2005](#))

6. În cazul în care angajarea nu se realizează în termen de 60 de zile de la data eliberării certificatului de înregistrare, microîntreprinderea este plătitoare de impozit pe profit de la data înregistrării acesteia la registrul comerțului. Perioada de 60 de zile se prelungește în anul următor celui pentru care s-a exercitat opțiunea, după caz.

7. În înțelesul art. 104 alin. (4), dacă pe parcursul anului fiscal una dintre condițiile impuse la art. 103 din Codul fiscal nu mai este îndeplinită, contribuabilul este obligat ca începând cu anul fiscal următor să nu mai aplice impozitul pe venit chiar dacă ulterior îndeplinește criteriile prevăzute la art. 103 lit. b) și c).

8. Persoanele juridice care nu pot opta pentru acest sistem de impunere sunt:

a) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul bancar (băncile, casele de schimb valutar, societățile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc);

b) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul asigurărilor (de exemplu: societățile de asigurare-reasigurare), al pieței de capital (de exemplu: burse de valori sau de mărfuri, societățile de servicii de investiții financiare, societățile de registru, societățile de depozitare), cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii (brokerii și agenții de asigurare);

c) persoanele juridice care desfășoară activități în domeniul jocurilor de noroc, al pariurilor sportive și al cazinourilor.

PARTEA 124: Codul fiscal:

Art. 106: Anul fiscal

(1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei persoane juridice care se înființează sau își încetează existența, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

PARTEA 124¹: Norme metodologice:

9. În cazul înființării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe de la data înregistrării acesteia la registrul comerțului, dacă are această obligație, sau de la data înregistrării în registrul condus special de judecătorii, după caz.

10. În cazul lichidării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă încetează o dată cu data radierii din registrul unde a fost înregistrată înființarea acesteia.

PARTEA 124¹: Codul fiscal:

Art. 107¹

Prin excepție de la prevederile art. 109 alin. (2) și (3), dacă, în cursul unui an fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanță și management în veniturile totale este de peste 50%, inclusiv, aceasta va plăti impozit pe profit luând în calcul veniturile și cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal, fără posibilitatea de a mai beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu. Calculul și plata impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care s-a depășit oricare din limitele prevăzute în acest articol, fără a se datora majorări de întârziere. La determinarea impozitului pe profit datorat se scad plățile reprezentând impozitul pe veniturile microîntreprinderilor efectuate în cursul anului fiscal.

PARTEA 124^{I^1}: Norme metodologice:

10¹. În situația în care, în cursul anului fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 de euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanță și management în veniturile totale este de peste 50%, inclusiv, aceasta datorează impozit pe profit începând cu trimestrul în care limita sau ponderea au fost depășite, luându-se în calcul veniturile și cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal. Contribuabilul va înștiința organul fiscal cu privire la modificarea tipului de impozit datorat prin depunerea în acest scop a declarației de mențiuni, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru încadrarea în condiția privind nivelul veniturilor realizate în cursul anului fiscal, inclusiv pentru stabilirea ponderii veniturilor realizate din consultanță și management în veniturile totale, se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 108 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Cursul de schimb LEU/EUR pentru determinarea echivalentului în euro a veniturilor realizate de microîntreprindere este cel comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a fiecărei luni a perioadei a căreia îi este aferent venitul respectiv.

Impozitul pe profit datorat de contribuabil, începând cu trimestrul în care s-a depășit limita prevăzută la art. 107¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă diferența dintre impozitul pe profit calculat de la începutul anului fiscal până la sfârșitul perioadei de raportare și impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat în cursul anului respectiv.

►(la data 01-Jan-2007 partea 124[^]1 completat de Art. I, alin. (D), punctul 2. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 125: Codul fiscal:

Art. 108: Baza impozabilă

(1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

- a) veniturile din variația stocurilor;
- b) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- c) veniturile din exploatare, reprezentând cota-parte a subvențiilor guvernamentale și a altor resurse pentru finanțarea investițiilor;
- d) veniturile din provizioane;
- e) veniturile rezultate din anularea datoriilor și a majorărilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale;
- f) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare, pentru pagubele produse la activele corporale proprii.

(2) În cazul în care o microîntreprindere achiziționează case de marcat, valoarea de achiziție a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcțiune, potrivit legii.

PARTEA 125¹: Norme metodologice:

11. Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venit organizează și conduc contabilitatea potrivit Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene.

12. Baza impozabilă asupra căreia se aplică cota de 1,5% este totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a "Conturi de venituri", cu excepția celor înregistrate în:

- "Variația stocurilor";
- "Venituri din producția de imobilizări necorporale";
- "Venituri din producția de imobilizări corporale";
- "Alte venituri din exploatare" analitic reprezentând veniturile din cota-parte a subvențiilor guvernamentale și altor resurse similare pentru finanțarea investițiilor;
- "Venituri din provizioane privind activitatea de exploatare" și "Venituri financiare din provizioane";
- veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii; precum și
- veniturile rezultate din anularea datoriilor și a majorărilor datorate către bugetul de stat, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale.

13. Diferențele favorabile de curs valutar rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriilor în valută existente la data de 31 decembrie 2002, înregistrate în contabilitate în "Rezultatul reportat" sunt venituri impozabile pe măsura încasării creanțelor sau plății datoriilor.

14. La calculul impozitului pe venit datorat de microîntreprindere care își încetează existența în urma operațiunilor de divizare, dizolvare sau lichidare nu sunt impozitate: rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferențe de curs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, precum și sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit, repartizate ca surse proprii de finanțare pe parcursul perioadei de funcționare, potrivit legii, pentru societățile care pe parcursul perioadei de funcționare au fost și plătitoare de impozit pe profit.

»(la data 28-Dec-2007 punctul 14. din partea 125¹ modificat de Art. I, alin. (D) din Hotărîrea 1579/2007)

15. În cazul în care se achiziționează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcțiune. Punerea în funcțiune se face potrivit prevederilor legale.

PARTEA 126: Codul fiscal:

Art. 109: Procedura de declarare a opțiunii

(1) Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit comunică opțiunea organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, prin depunerea declarației de mențiuni pentru persoanele juridice, asociațiile familiale și asociațiile fără personalitate juridică, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(2) Persoanele juridice care se înființează în cursul unui an fiscal înscriu opțiunea în cererea de înregistrare la registrul comerțului. Opțiunea este definitivă pentru anul fiscal respectiv și pentru anii fiscali următori, cât timp sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 103.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condițiile impuse nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea are obligația de a păstra pentru anul fiscal respectiv regimul de impozitare pentru care a optat, fără posibilitatea de a beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu, chiar dacă ulterior îndeplinește condițiile prevăzute la art. 103.

(4) Pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu și microîntreprinderile care desfășoară activități în zonele libere și/sau în zonele defavorizate.

PARTEA 126¹: Norme metodologice:

16. Opțiunea se înscrie în cererea de înregistrare la registrul comerțului și este definitivă pentru anul fiscal respectiv și pentru anii fiscali următori, atâta timp cât sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal. Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru impozitul pe venit numai la începutul anului fiscal, dacă la finele anului precedent sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal și nu au fost plătitori de impozit pe venitul microîntreprinderilor pe parcursul funcționării lor.

Opțiunea se comunică organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, prin depunerea Declarației de mențiuni pentru persoane juridice, asociații familiale și asociații fără personalitate juridică, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

Pot opta și persoanele juridice care desfășoară activități în zonele libere și/sau în zonele defavorizate.

PARTEA 127: Codul fiscal:

Art. 111: Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microîntreprindere

În cazul unei asocieri fără personalitate juridică dintre o microîntreprindere plătitoare de impozit, conform prezentului titlu, și o persoană fizică, rezidentă sau nerezidentă, microîntreprinderea are obligația de a calcula, de a reține și de a vărsa la bugetul de stat impozitul datorat de persoana fizică, impozit calculat prin aplicarea cotei de 1,5% la veniturile ce revin acesteia din asocieri.

PARTEA 127¹: Norme metodologice:

17. Persoana fizică rezidentă va definitiva impozitul pe venitul din asocieri în conformitate cu prevederile titlului III din Codul fiscal.

PARTEA 128: Codul fiscal:

TITLUL V: Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

CAPITOLUL I: Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

Art. 115: Venituri impozabile obținute din România

(1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt următoarele:

- a) dividende de la o persoană juridică română;
- b) dobânzi de la un rezident;
- c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

PARTEA 128¹: Norme metodologice:

1. Veniturile de natura dobânzilor, redevențelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenți și care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului V din Codul fiscal.

PARTEA 129: Codul fiscal:

d) redevențe de la un rezident;

PARTEA 129¹: Norme metodologice:

2. _

(1) Termenul redevență cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copiilor ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(1¹) Nu reprezintă redevențe sumele plătite în schimbul obținerii drepturilor exclusive de distribuție a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinței sau dreptului de folosință a unui element de proprietate inclus în definiție. Intermediarul distribuitor rezident nu plătește dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obține doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 2., alin. (1) din partea 129¹ completat de Art. I, alin. (D), punctul 1. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

(2) În cazul unei tranzacții care implică transferul de software, încadrarea ca redevență a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(3) În cazul transferului unui drept parțial dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită este o redevență dacă primitorul dobândește dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a copyright-ului. Exemple de astfel de tranzacții sunt transferurile de drepturi de a reproduce și distribui către public orice software, precum și transferurile de drept de a modifica și a face public orice software.

(4) În analiza caracterului unei tranzacții care implică transferul de software nu se ține cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecință, o sumă care trebuie plătită nu este o redevență dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Același rezultat se aplică și pentru "drepturi de rețea sau site", în care primitorul obține dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în rețeaua primitorului.

(5) În cazul achiziției tuturor drepturilor dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită nu este pentru folosirea sau dreptul de a folosi acel software, în consecință nefiind o redevență.

(5¹) Nu reprezintă redevențe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuție a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere. Distribuția poate fi făcută pe suporturi tangibile sau pe cale electronică, fără ca distribuitorul să aibă dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu reprezintă redevență suma plătită pentru un software ce urmează a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalării sale. În aceste tranzacții, intermediarii distribuitori plătesc numai pentru achiziționarea exemplarelor de software și nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 2., alin. (5) din partea 129¹ completat de Art. I, alin. (D), punctul 2. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

(6) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmi sau limbajele de programare, este o redevență.

(7) În înțelesul acestei norme, software este orice program sau serie de programe care conține instrucțiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare) cât și pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicație).

(8) _

a) În cazul unei tranzacții care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevență dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea și exploatarea computerului, rețelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afișare a utilizatorului. În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce și a face public un produs digital este o redevență.

b) tranzacțiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conținutului digital este acordat prin contract. Atunci când compensația este esențială plătită pentru altceva decât pentru folosirea, sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, și folosirea dreptului de autor este limitată la drepturile necesare pentru a putea descărca, stoca și opera pe computerul, rețeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influențeze analiza caracterului plății atunci când se urmărește aplicarea definiției "redevenței".

c) se considera redevență situația tranzacțiilor în care plata este făcută în scopul acordării dreptului de folosință a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic. Acesta ar fi situația, unei edituri care plătește pentru a obține dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărți pe care o editează. În această tranzacție, motivația esențială a plății este achiziționarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce și distribui fotografia, și nu simpla achiziție a conținutului digital.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 2., alin. (8) din partea 129¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(9) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, precum și transferul unei alte proprietăți sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărțită, conform diverselor porțiuni de contract, pe baza condițiilor contractului sau pe baza unei împărțiri rezonabile, fiecărei porțiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuși o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porțiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porțiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(10) Este considerată redevență și suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtășească cunoștințele și experiența sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său și să nu le dezvăluie publicului. În același timp vânzătorul nu joacă nici un rol în aplicarea cunoștințelor puse la dispoziție cumpărătorului și nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(11) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părți se angajează să utilizeze cunoștințele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevență.

↳(la data 18-Nov-2004 punctul 2. din partea 129¹ completat de Art. I, subpunctul IV., punctul 1. din [Hotărîrea 1840/2004](#))

PARTEA 130: Codul fiscal:

e) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevență este o cheltuială a sediului permanent;

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

h) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management, de intermediere sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

PARTEA 130¹: Norme metodologice:

3. Veniturile obținute din România din prestări de servicii de management sau de consultanță în orice domeniu, care nu sunt efectuate în România, sau veniturile care sunt cheltuieli atribuibile unui sediu permanent în România al unui nerezident sunt impozabile potrivit titlului V atunci când nu sunt încheiate convenții de evitare a dublei impuneri între România și statul de rezidență al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezintă documentul care atestă rezidența sa fiscală.

↳(la data 18-Feb-2005 punctul 3. din partea 130¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 1. din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 131: Codul fiscal:

j) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România;

l) venituri din profesii independente desfășurate în România - doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor și alte profesii similare -, în cazul când sunt obținute în alte condiții decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă sau în mai multe perioade care nu depășesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) venituri din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, în măsura în care pensia lunară depășește plafonul

prevăzut la art. 73;

- n) venituri din transportul internațional aerian, naval, feroviar sau rutier, ce se desfășoară între România și un stat străin;
- o) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

PARTEA 131¹: Norme metodologice:

4. Prin concursuri organizate în România se înțelege concursuri organizate în orice domeniu în România.

PARTEA 132: Codul fiscal:

p) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România, de la fiecare joc de noroc, obținute de la același organizator într-o singură zi de joc.

PARTEA 132¹: Norme metodologice:

5. Venituri obținute la jocuri de noroc înseamnă câștiguri în bani și/sau în natură acordate participanților de către orice persoană juridică română, autorizată să organizeze și să exploateze jocuri de noroc.

PARTEA 133: Codul fiscal:

(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol și se impozitează conform titlurilor II sau III, după caz:

- a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent în România;
- b) veniturile unei persoane juridice străine obținute din proprietăți imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deținute într-o persoană juridică română;

PARTEA 133¹: Norme metodologice:

6. Venituri din proprietăți imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum și din cedarea dreptului de folosință asupra proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate (închiriere, concesiune sau arendă).

PARTEA 134: Codul fiscal:

- c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obținute dintr-o activitate dependentă desfășurată în România;
- d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deținute într-o persoană juridică română.

PARTEA 134¹: Norme metodologice:

7. Prin cedarea dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare se înțelege și arendarea sau concesiunea proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate.

PARTEA 135: Codul fiscal:

Art. 116: Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

(1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se varsă la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

PARTEA 135¹: Norme metodologice:

8. _

(1) Pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, plătitorii de venituri au obligația calculării și reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă și virării lor la bugetul de stat în termenul stabilit la art. 116 alin. (5) din Codul fiscal.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 8., alin. (1) din partea 135¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 2. din [Hotărîrea 84/2005](#))

(2) În cazurile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. c), e), g) și i) din Codul fiscal, plătitorul impozitului prevăzut la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidența căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

PARTEA 135^I: Codul fiscal:

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

[...]

Art. 116

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) 10% pentru veniturile din dobânzi și redevențe dacă beneficiarul efectiv al acestor venituri este o persoană juridică rezidentă într-un stat membru sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru, situat într-un alt stat membru. Această cotă de impunere se aplică în perioada de tranziție, de la data aderării României la Uniunea Europeană și până la data de 31 decembrie 2010, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să dețină minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor.

PARTEA 135^I¹: Norme metodologice:

8¹. Cota prevăzută pentru veniturile din dobânzi și redevențe la art. 116 alin. (2) lit. a) se aplică asupra veniturilor provenind din România. În acest sens, o plată făcută de o întreprindere din România sau de un sediu permanent situat în România se va considera că provine din România. Această prevedere se va aplica numai dacă întreprinderea plătitoare sau întreprinderea al cărei sediu permanent este considerat plătitor de dobânzi sau redevențe este o întreprindere asociată, în înțelesul art. 124 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu întreprinderea care este beneficiarul efectiv sau al cărei sediu permanent este considerat beneficiar efectiv al acelor dobânzi sau redevențe.

Condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: *Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen - C-284/94, C - 291/94 și C - 292/94 și anume:*

Dacă la data plății, perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, cota redusă prevăzută la art. 116 alin. (2) lit. a) din Codul Fiscal nu se va aplica.

În situația în care, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România pot face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România pot cere restituirea impozitelor plătite în plus.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 135¹ completat de Art. I, alin. (E), punctul 2. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 136: Codul fiscal:

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) cota de impozit de 10% se aplică pentru dobânzile la depozite la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, constituite/achiziționate începând cu data de 1 iunie 2005. Pentru depozitele la termen, certificatele de depozit și alte instrumente de economisire a căror scadență este ulterioară datei de 1 iunie 2005, în scop fiscal, data scadenței este asimilată cu data constituirii;

▶(la data 04-Jul-2005 alin. (2), litera A. din partea 136 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 2. din [Hotărîrea 610/2005](#))

b) 20% pentru veniturile obținute din jocurile de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

c) 15% în cazul oricăror alte venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115.

(3) În înțelesul alin. (2), venitul brut este venitul care ar fi fost plătit unui nerezident, dacă impozitul nu ar fi fost reținut din venitul plătit nerezidentului.

(4) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reținut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române, potrivit prevederilor art. 58;

PARTEA 136¹: Norme metodologice:

9. La impunerea veniturilor ce reprezintă remunerații primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfășurată în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispozițiile titlului III din Codul fiscal.

9¹. Cota de 16% se aplica și altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi: dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit Normelor Băncii Naționale a României, constituite începând cu data de 1 ianuarie 2007, inclusiv. Pentru dobânzile aferente depozitelor colaterale, inclusiv conturilor escrow constituite anterior datei de 1 ianuarie 2007 se aplică cotele de impozit prevăzute în legislația fiscală la momentul constituirii depozitului/contului.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 9¹. din partea 136¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 3. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 9². din partea 136¹ abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 3. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 9³. din partea 136¹ abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 3. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 9⁴. din partea 136¹ abrogat de Art. I, alin. (E), punctul 5. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

9⁷. Impozitul pe dobânda rezultată din calcul se determină prin aplicarea cotei de 5% din suma acestora pentru depozitele la termen, certificatele de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, constituite/achiziționate înainte de 4 iunie 2005 și a căror scadență este ulterioară datei de 4 iunie 2005.

9⁸. Veniturile din dobânzi pentru depozitele la termen, certificatele de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, constituite/achiziționate între 4 iunie și 31 decembrie 2005 inclusiv, se impun cu cota de 10% din suma acestora. Veniturile din dobânzi pentru depozitele la termen, certificatele de depozit și alte instrumente de economisire constituite/achiziționate începând cu data de 1 ianuarie 2006 se impun cu cota de 16%.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 9⁸. din partea 136¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 8. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 136^I: Codul fiscal:

(5) Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului și se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține și se varsă, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua reținerii impozitului pentru nerezidenți.

PARTEA 136^{I^1}: Norme metodologice:

9⁵. _

a) Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obținute din România de nerezidenți se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care s-a plătit venitul către nerezident și impozitul în lei rezultat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

b) Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenți, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 9⁵. din partea 136^{I^1} modificat de Art. I, alin. (E), punctul 6. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

9⁶. _

a) Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câștigurilor din transferul titlurilor de participare la societăți închise și din transferul părților sociale, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/imputernicit desemnat în România pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative. Aceeași prevedere se aplică și în cazul câștigurilor din transferul titlurilor de participare obținute de o persoană juridică nerezidentă atunci când acest câștig este generat de transferul titlurilor de participare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, hi cazul persoanelor fizice nerezidente care obțin câștiguri din transferul titlurilor de participare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. (13) alin. (1) se depune la intermediarul care a efectuat tranzacția.

b) În cazul în care dobânditorul titlurilor de participare ale unei societăți închise sau al părților sociale este o persoană juridică nerezidentă, iar beneficiarul câștigurilor din transferul titlurilor de participare este o persoană fizică rezidentă, obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe câștigul determinat din transferul acestor titluri de participare sau părți sociale revine dobânditorului, respectiv persoanei juridice nerezidente, prin reprezentat fiscal/imputernicit, desemnat conform legii pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative.

c) În cazul tranzacțiilor cu titluri de participare efectuate între nerezidenți, sunt aplicabile prevederile menționate în titlul II și titlul III din Codul fiscal în ceea ce privește obligațiile de calcul, reținere și virare a impozitului în condițiile neprezentării certificatului de rezidență fiscală, sau atunci când România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidență al beneficiarului câștigurilor din transferul titlurilor de participare, ori în cazul în care, prin convenție, România are dreptul de impunere asupra câștigului.

d) Aceleași prevederi ca și cele de mai sus se aplică și în cazul transferului oricăror altor categorii de titluri de valoare, altele decât titlurile de participare. Respectiv, atunci când transferul oricăror titluri de valoare, altele decât titlurile de participare deținute de o persoană fizică nerezidentă, se realizează printr-un intermediar, obligația de calcul, reținere și virare a impozitului pe câștigul din transferul unor astfel de titluri, precum și celelalte obligații declarative și de păstrare a certificatului de rezidență fiscală al beneficiarului câștigului revin acestui intermediar. În situația în care beneficiarul câștigului din transferul oricăror titluri de valoare, altele decât titlurile de participare, este o persoană fizică nerezidentă, iar transferul acestor titluri nu se face printr-un intermediar, obligația de calcul, reținere și virare a impozitului, precum și celelalte obligații declarative și de păstrare a certificatului de rezidență fiscală al beneficiarului câștigului revin, după caz, reprezentantului fiscal/imputernicitului desemnat de beneficiar.

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 9⁶., litera D. din partea 136^{I^1} modificat de Art. I, alin. (D), punctul 4. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

e) Deținerile persoanelor juridice străine la fondurile închise de investiții se impun potrivit prevederilor privind asocierile de la titlul II din Codul fiscal.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 9⁶. din partea 136^{I^1} modificat de Art. I, alin. (E), punctul 7. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 137: Codul fiscal:

Art. 117: Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

a) venitul din dobânzi la depozitele la vedere/conturile curente pentru care ratele dobânzilor sunt mai mici sau egale cu nivelurile ratelor dobânzilor de referință pe piețele interbancare la depozitele la o lună, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denominate depozitele la vedere/conturile curente respective, precum și la depunerile la casele de ajutor reciproc;

▶(la data 04-Jul-2005 Art. 117, litera A. din partea 137 modificat de Art. I, alin. (C), punctul 2. din [Hotărîrea 610/2005](#))

b) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise și/sau garantate de Guvernul României, consiliile locale, Banca Națională a României, precum și de bănci sau alte instituții financiare care acționează în calitate de agent al Guvernului român;

c) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de o persoană juridică română, dacă instrumentele/titlurile de creanță sunt tranzacționate pe o piață de valori mobiliare recunoscută și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emitătorului instrumentelor/titlurilor de creanță;

PARTEA 137¹: Norme metodologice:

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 9⁹. din partea 137¹ abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 5. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

▶(la data 31-Dec-2009 punctul 9¹⁰. din partea 137¹ abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 5. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

»(la data 31-Dec-2009 punctul 9[^]11. din partea 137[^]1 abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 5. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

10. În aplicarea prevederilor art. 117 lit. h), condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărîrea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkvit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C-291/94 și C-292/94, și anume:

Dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în [Codul fiscal](#) nu se va acorda.

În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

Întră sub incidența prevederilor art. 117 lit. h) și dividendele distribuite și plătite după data de 1 ianuarie 2007, chiar dacă acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exercițiilor financiare anterioare anului 2007, în măsura în care beneficiarul dividendelor îndeplinește condițiile prevăzute de lege.

În sensul prevederilor art. 117 lit. h), condiția privitoare la perioada de deținere a participației minime are în vedere o perioadă de 2 ani consecutivi, împliniți la data plății dividendelor.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 10. din partea 137[^]1 modificat de Art. I, alin. (D), punctul 6. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 137^I: Codul fiscal:

Art. 117: Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

c) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile comerciale române, constituite potrivit Legii nr. [31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă instrumentele/titlurile de creanță sunt tranzacționate pe o piață de valori mobiliare reglementată de autoritatea în domeniu a statului în care se află această piață și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emițătorului instrumentelor/titlurilor de creanță;

»(la data 31-Dec-2009 Art. 117 din partea 137[^]I modificat de Art. I, alin. (D), punctul 6. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

[...]

h) dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română sau persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă persoana juridică străină beneficiară a dividendelor întrunește cumulativ următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute în art. 20¹ alin. (4);

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, este considerată a fi rezidentă a statului respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezident în scopul impunerii în afara Uniunii Europene sau Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei;

3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;

4. deține minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoană juridică română pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului.

Dacă beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, pentru acordarea acestei scutiri persoana juridică străină pentru care sediul permanent își desfășoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1-4.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică română care plătește dividendul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

1. este o societate înființată în baza legii române și are una dintre următoarele forme de organizare: "societate pe acțiuni", "societate în comandită pe acțiuni", "societate cu răspundere limitată";

2. plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, care plătește dividendul, trebuie să plătească impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

»(la data 31-Dec-2009 Art. 117, litera H. din partea 137[^]I modificat de Art. I, alin. (D), punctul 6. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 137^{I^1}: Norme metodologice:

9¹². _

(1) În înțelesul acestui paragraf, dobânzile scutite de impozit sunt cele generate de instrumente/titluri de creanță emise de societățile comerciale române înființate potrivit Legii nr. [31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

(2) Piața de valori mobiliare reglementată, pentru care se aplică prevederile art. 117 lit. c) din [Codul fiscal](#), este cea reglementată de autoritatea în domeniu a statului în care se află această piață.

(3) În categoria instrumentelor/titlurilor de creanță emise de o persoană juridică română se cuprind obligațiunile emise în lei și în valută, cambiile, precum și alte asemenea instrumente/titluri de creanță.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 9[^]12. din partea 137[^]I¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 6. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 137^{II}: Codul fiscal:

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale și internaționale artistice, culturale și sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor și studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice;

i) după data aderării României la Uniunea Europeană, veniturile din economii sub forma plăților de dobândă, așa cum sunt definite la art. 124⁵, obținute din România de persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene, sunt scutite de impozit;

»(la data 31-Dec-2009 litera I. din partea 137[^]II modificat de Art. I, alin. (D), punctul 6. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

f) veniturile obținute de nerezidenți din România, care prestează servicii de consultanță, asistență tehnică și alte servicii similare în orice domeniu, în cadrul contractelor finanțate prin împrumut, credit sau alt acord financiar încheiat între organisme financiare internaționale și statul român ori persoane juridice române, inclusiv autorități publice, având garanția statului român, precum și în cadrul contractelor finanțate prin acorduri de împrumut încheiate de statul român cu alte organisme financiare, în cazul în care dobânda percepută pentru aceste împrumuturi se situează sub nivelul de 3% pe an;

...

»(la data 31-Dec-2009 litera E. din partea 137[^]II modificat de Art. I, alin. (D), punctul 6. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 137^{II^1}: Norme metodologice:

9¹³. Premiile prevăzute la art. 117 lit. d) și e) din [Codul fiscal](#) sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituțiilor publice centrale și locale.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 9[^]13. din partea 137[^]II¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 6. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 137^{III}: Codul fiscal:

[...]

j) Începând cu data de 1 ianuarie 2011, veniturile din dobânzi sau redevențe, așa cum sunt definite la art. 124¹⁹, obținute din România de persoane juridice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor deține minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor.

PARTEA 137^{III}¹: Norme metodologice:

9¹⁴. În sensul art. 117 lit. f) din Codul fiscal, prin organisme financiare internaționale cu care statul român a încheiat acorduri de finanțare se înțelege: Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, cu componentele sale, Corporația Financiară Internațională și Asociația pentru Dezvoltare Internațională, Fondul Monetar Internațional, Banca Europeană pentru Investiții și altele asemenea.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 9¹⁴. din partea 137^{III}¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 6. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 138: Codul fiscal:

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale și internaționale artistice, culturale și sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor și studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice;

PARTEA 138^I: Norme metodologice:

11. Începând cu 1 ianuarie 2007, scutirea veniturilor din economii sub forma plăților de dobândă în cazul persoanelor fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aplică pentru depozitele constituite atât înainte de 1 ianuarie 2007, cât și după 1 ianuarie 2007, sub condiția atestării rezidenței.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 11. din partea 138^I modificat de Art. I, alin. (D), punctul 6. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 138^I: Codul fiscal

f) veniturile obținute de nerezidenți din România, care prestează servicii de consultanță, asistență tehnică și alte servicii similare în orice domeniu, în cadrul contractelor finanțate prin împrumut, credit sau alt acord financiar încheiat între organisme financiare internaționale și statul român ori persoane juridice române, inclusiv autorități publice, având garanția statului român, precum și în cadrul contractelor finanțate prin acorduri de împrumut încheiate de statul român cu alte organisme financiare, în cazul în care dobânda percepută pentru aceste împrumuturi se situează sub nivelul de 3% pe an;

↳(la data 31-Dec-2009 litera F. din partea 138^I modificat de Art. I, alin. (D), punctul 6. din Hotărîrea 1620/2009)

[...]

j) Începând cu data de 1 ianuarie 2011, veniturile din dobânzi sau redevențe, așa cum sunt definite la art. 124¹⁹, obținute din România de persoane juridice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau de un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor deține minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor;

↳(la data 31-Dec-2009 litera F. din partea 138^I completat de Art. I, alin. (D), punctul 6. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 138^I¹: Norme metodologice

11¹. În aplicarea prevederilor art. 117 lit. j), condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărîrea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkvit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen - C-284/94, C-291/94 și C-292/94, și anume:

Dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 11¹. din partea 138^I¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 6. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 139: Codul fiscal:

Art. 118: Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri

(1) În înțelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit, prevăzută în convenție, care se aplică asupra acelui venit, potrivit alin. (2). În situația în care cotele de impozitare din legislația internă sunt mai favorabile decât cele din convențiile de evitare a dublei impuneri se aplică cotele de impozitare mai favorabile.

PARTEA 139¹: Norme metodologice:

12. _

(1) Dispozițiile alin. 2 ale articolelor «Dividende», «Dobânzi», «Comisioane», «Redevențe» din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în țara de sursă a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislația internă prevede în mod expres o cotă de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislației interne.

(2) Dispozițiile alin. 2 ale articolelor «Dividende», «Dobânzi», «Comisioane», «Redevențe» din convențiile de evitare a dublei impuneri derogă de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convențiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri care prevăd impunerea în statul de sursă nu conduce la o dublă impunere pentru același venit, întrucât statul de rezidență acordă credit fiscal pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri.

(4) În cazul când în România s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc prevederile din convențiile de evitare a dublei impuneri, suma impozitului reținut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(5) Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire la plătitorul de venit rezident român. Restituirea impozitului către persoana nerezidentă se va face prin intermediul rezidentului român plătitor al venitului. Procedura de restituire se va realiza conform prevederilor Codului de procedură fiscală.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 12., alin. (5) din partea 139¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 7. din Hotărîrea 1620/2009)

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 12., alin. (6) din partea 139¹ abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 8. din Hotărîrea 1620/2009)

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 12., alin. (7) din partea 139¹ abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 8. din Hotărîrea 1620/2009)

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 12., alin. (7¹) din partea 139¹ abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 8. din Hotărîrea 1620/2009)

(8) Dispozițiile titlurilor II și III din Codul fiscal reprezintă legislația internă și se aplică atunci când România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România și acesta prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

În acest sens, se vor avea în vedere veniturile menționate la art. 115 alin. (2) din Codul fiscal, veniturile obținute de artiști și sportivi, precum și alte venituri pentru care România are potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri drept de impozitare.

↳(la data 31-Dec-2009 punctul 12., alin. (8) din partea 139¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 9. din Hotărîrea 1620/2009)

(9) Prevederile titlului V din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului obținut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau când beneficiarul venitului obținut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, nu prezintă certificatul de

rezidentă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) ori atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.

⤴(la data 18-Feb-2005 punctul 12. din partea 139¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 5. din [Hotărîrea 84/2005](#))

Ⓜ(10) În situația în care pentru același venit sunt cote diferite de impunere în legislația internă, legislația comunitară sau în convențiile de evitare a dublei impuneri se aplică cota de impozit mai favorabilă.

⤴(la data 01-Jan-2007 punctul 12. din partea 139¹ completat de Art. I, alin. (E), punctul 14. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 140: Codul fiscal:

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit certificatul de rezidență fiscală.

PARTEA 140¹: Norme metodologice:

13. _

Ⓜ(1) Nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să justifice în România dreptul de a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri, încheiate între România și statul său de rezidență, prin prezentarea certificatului de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv. Pentru dovedirea rezidenței se poate prezenta și un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluia stat.

⤴(la data 18-Feb-2005 punctul 13., alin. (1) din partea 140¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 7. din [Hotărîrea 84/2005](#))

(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia certificatului de rezidență fiscală ori documentul menționat la alin. (1), tradus și legalizat de organul autorizat din România.

⤴(la data 18-Nov-2004 punctul 13., alin. (3) din partea 140¹ abrogat de Art. I, subpunctul IV., punctul 5. din [Hotărîrea 1840/2004](#))

Ⓜ(4) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale sau puncte de lucru în diferite localități din România și care fac plăți, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va transmite la fiecare subunitate o copie tradusă și legalizată a certificatului de rezidență fiscală în original al beneficiarului de venituri din România sau a documentului prevăzut la alin. (1). Pe copia legalizată primitorul certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

Ⓜ(5) Prevederile alin. (4) sunt valabile și în situația în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înființată o filială în România care are relații contractuale cu diverși clienți din localități diferite din România și care primește un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparținând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienților români.

PARTEA 141: Codul fiscal:

(3) Macheta certificatului de rezidență fiscală și termenul de depunere a acestuia de către nerezident se stabilesc prin norme.

PARTEA 141¹: Norme metodologice:

14. Ministrul finanțelor publice aprobă prin ordin macheta certificatului de rezidență fiscală atât pentru rezidenți, cât și pentru persoanele fizice nerezidente care au îndeplinit condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) și c) din [Codul fiscal](#) timp de 3 ani consecutivi, fiind supuși impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu al patrulea an fiscal, deci având în România obligație fiscală integrală.

⤴(la data 31-Dec-2009 punctul 14. din partea 141¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 10. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

14¹. Pentru sediile permanente din România ale nerezidenților, la cererea acestora se poate elibera un document de către organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca plătitor de impozite și taxe, prin care se atestă că sediul permanent a desfășurat activitate în România.

⤴(la data 18-Nov-2004 punctul 14. din partea 141¹ completat de Art. I, subpunctul IV., punctul 6. din [Hotărîrea 1840/2004](#))

15. _

Ⓜ(1) Pentru a beneficia de prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri și de prevederile legislației Uniunii Europene, nerezidenții care au realizat venituri din România vor depune în momentul realizării venitului la plătitorul de venituri originalul sau copia certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), tradus și legalizat de organul autorizat din România, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene.

⤴(la data 31-Dec-2009 punctul 15., alin. (1) din partea 141¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 11. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

Ⓜ(1¹) Până la prezentarea certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. (13) alin. (1), precum și, după caz, a declarației pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar potrivit legislației Uniunii Europene, se aplică prevederile titlului V din [Codul fiscal](#).

⤴(la data 31-Dec-2009 punctul 15., alin. (1¹) din partea 141¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 11. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

Ⓜ(1²) După prezentarea certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. (13) alin. (1) și, după caz, a declarației pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar, se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

⤴(la data 31-Dec-2009 punctul 15., alin. (1²) din partea 141¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 11. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

Ⓜ(1³) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat și ca urmare a informațiilor primite pe baza schimbului de informații inițiat/procedurii amiabile declanșate de o țară parteneră de convenție de evitare a dublei impuneri.

⤴(la data 18-Nov-2004 punctul 15., alin. (1) din partea 141¹ completat de Art. I, subpunctul IV., punctul 8. din [Hotărîrea 1840/2004](#))

Ⓜ(2) În certificatul de rezidență fiscală sau în documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1), prezentat de nerezidenții care au obținut venituri din România, trebuie să se ateste că aceștia au fost rezidenți în statele cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obținerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

⤴(la data 18-Feb-2005 punctul 15., alin. (2) din partea 141¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 9. din [Hotărîrea 84/2005](#))

Ⓜ(3) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei certificatului de rezidență fiscală ori a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) și pentru aplicarea prevederilor din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

⤴(la data 28-Dec-2007 punctul 15., alin. (3) din partea 141¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 2. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

Ⓜ(4) Forma și conținutul certificatului de rezidență fiscală sau ale documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) pentru nerezidenți sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidență al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum și a autorității care a emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1), ca de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, mențiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum și data emiterii certificatului sau a documentului.

⤴(la data 18-Feb-2005 punctul 15. din partea 141¹ completat de Art. I, alin. (D), punctul 10. din [Hotărîrea 84/2005](#))

*) Anul obținerii venitului pentru anul 2004 este perioada 1 ianuarie - 31 decembrie. În situația în care prezentarea certificatului de rezidență fiscală în anul 2004 s-a făcut cu depășirea termenului prevăzut la pct. 15 alin. (1) din Normele metodologice de

aplicare a prevederilor titlului V din Codul fiscal, acesta se va reconsidera potrivit procedurii instituite prin prezenta hotărâre.

»(la data 18-Feb-2005 partea 141¹ reglementat de Art. III din [Hotărârea 84/2005](#))

PARTEA 141¹: Codul fiscal:

[...]

Declarații anuale privind reținerea la sursă

(1) Plătitorii de venituri care au obligația să rețină la sursă impozitul pentru veniturile obținute de contribuabili din România trebuie să depună o declarație la autoritatea fiscală competentă până la data de 28, respectiv 29 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care s-a plătit impozitul.

PARTEA 141^{1^1}: Norme metodologice:

15¹. Declarația depusă de plătitorii de venituri care au obligația să rețină la sursă impozitul pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, are conținutul din anexa de mai jos:

PARTEA 141^{1^2}: ANEXĂ: DECLARAȚIE INFORMATIVĂ PRIVIND IMPOZITUL REȚINUT ȘI PLĂTIT PENTRU VENITURILE CU REGIM DE REȚINERE LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE, PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENȚI

Anul _____

A. DATE DE IDENTIFICARE ALE PLĂTITORULUI DE VENIT

Denumire/Nume, prenume	Cod de identificare fiscală/CNP
------------------------	---------------------------------

Adresa:

Județ	Sector	Localitate
-------	--------	------------

Stradă	Nr.	Bloc	Scara	Etaj	Ap.
--------	-----	------	-------	------	-----

Cod poștal	Telefon	fax	Email
------------	---------	-----	-------

B. DATE DE IDENTIFICARE A BENEFICIARULUI DE VENIT NEREZIDENT

Nr. crt.	Denumirea statului de Denumire/Nume, rezidenta prenume al beneficiarului de venit	Date de identificare a beneficiarului de venit nerezident

C. DATE INFORMATIVE PRIVIND IMPOZITUL REȚINUT LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENȚI

Nr. crt.	Denumire/Nume, prenume beneficiar de venit nerezident	Natura venitului	Venitul beneficiarului de venit nerezident (suma brută)	Impozit reținut și vărsat la bugetul statului/ scutire de impozit	Actul normativ care reglementează impunerea/scutirea

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Nume, prenume

Semnătura și stampila

Funcția

Loc rezervat organului fiscal

Număr de înregistrare

Data

Declarația se completează în două exemplare:

- Originalul se depune la organul fiscal în a cărui raza teritorială se afla domiciliul fiscal al plătitorului de venit.

- Copia se păstrează de către plătitorul de venit

»(la data 01-Jan-2007 partea 141¹ completat de Art. I, alin. (E), punctul 16. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 142: Codul fiscal:

Art. 120: Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenți

(1) Orice nerezident poate depune o cerere la autoritatea fiscală competentă prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuși sau de o altă persoană, în numele său.

PARTEA 142¹: Norme metodologice:

16. Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

PARTEA 143: Codul fiscal:

(2) Autoritatea fiscală competentă are obligația de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți.

(3) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și condițiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

PARTEA 143¹: Norme metodologice:

17. _

(1) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.

»(la data 01-Jan-2007 punctul 17., alin. (1) din partea 143¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 17. din [Hotărârea 1861/2006](#))

(2) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și instrucțiunile de completare și eliberare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

PARTEA 144: Codul fiscal:

CAPITOLUL II: Impozitul pe reprezentanțe

Art. 122: Contribuabili

Orice persoană juridică străină, care are o reprezentanță autorizată să funcționeze în România, potrivit legii, are obligația de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol.

PARTEA 144¹: Norme metodologice:

18. _

- (1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanțe înființate în România, nu sunt abilitate să facă fapte de comerț, aceste reprezentanțe neavând calitatea de persoană juridică.
- (2) Persoanele juridice străine care doresc să-și înființeze o reprezentanță în România trebuie să obțină autorizația prevăzută de lege.
- (3) Autorizația obținută poate fi anulată în condițiile care sunt stabilite prin același act normativ.

PARTEA 145: Codul fiscal:

Art. 123: Stabilirea impozitului

- (1) Impozitul pe reprezentanță pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro, stabilită pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează plata impozitului către bugetul de stat.
- (2) În cazul unei persoane juridice străine, care în cursul unui an fiscal înființează sau desființează o reprezentanță în România, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporțional cu numărul de luni de existență a reprezentanței în anul fiscal respectiv.

PARTEA 145¹: Norme metodologice:

19. În cazul persoanelor juridice străine care înființează o reprezentanță în România în cursul unei luni din anul de impunere, impozitul pentru anul de impunere se calculează începând cu data de 1 a lunii în care reprezentanța a fost înființată până la sfârșitul anului respectiv. Pentru reprezentanțele care se desființează în cursul anului de impunere impozitul anual se recalculează pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care a avut loc desființarea reprezentanței.

PARTEA 146: Codul fiscal:

Art. 124: Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

- (1) Orice persoană juridică străină are obligația de a plăti impozitul pe reprezentanță la bugetul de stat, în două tranșe egale, până la datele de 20 iunie și 20 decembrie.

PARTEA 146¹: Norme metodologice:

»(la data 31-Dec-2009 punctul 20, din partea 146¹ abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 12, din [Hotărîrea 1620/2009](#))

20¹. Impozitul datorat la data de 25 iunie de reprezentanțele care sunt înființate în primul semestru al anului este proporțional cu numărul de luni de activitate desfășurată de reprezentanță în cursul semestrului I. Pentru semestrul II, impozitul reprezentând echivalentul în lei al sumei de 2.000 de euro se va plăti până la data de 25 decembrie inclusiv.

»(la data 31-Dec-2009 punctul 20¹, din partea 146¹ modificat de Art. I, alin. (D), punctul 13, din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 147: Codul fiscal:

- (2) Orice persoană juridică străină care datorează impozitul pe reprezentanță are obligația de a depune o declarație anuală la autoritatea fiscală competentă, până la data de 28, respectiv 29 februarie a anului de impunere.

PARTEA 147¹: Norme metodologice:

21. _

- (1) Forma declarației fiscale care va fi depusă anual la autoritatea fiscală competentă și instrucțiunile de completare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.
- (2) Declarația anuală de impunere, precum și declarația fiscală în cazul înființării sau desființării reprezentanței în cursul anului pot fi depuse în numele persoanei juridice străine și de reprezentantul reprezentanței la organul fiscal teritorial în raza căruia reprezentanța își desfășoară activitatea.

PARTEA 148: Codul fiscal:

- (3) Orice persoană juridică străină, care înființează sau desființează o reprezentanță în cursul anului fiscal, are obligația de a depune o declarație fiscală la autoritatea fiscală competentă, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanța a fost înființată sau desființată.

PARTEA 148¹: Norme metodologice:

22. _

- (1) Forma declarației fiscale care va fi depusă la autoritatea fiscală competentă în caz de înființare sau de desființare a reprezentanței și instrucțiunile de completare vor fi aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.
- (2) În termen de 30 de zile de la data depunerii declarației fiscale de înființare sau de desființare a reprezentanței, organul fiscal teritorial stabilește sau recalculează impozitul stabilit pentru perioada în care reprezentanța va desfășura sau își va înceta activitatea, după caz.

PARTEA 149: Codul fiscal:

- (4) Reprezentanțele sunt obligate să conducă evidența contabilă prevăzută de legislația în vigoare din România.

PARTEA 149¹: Norme metodologice:

23. _

- (1) Reprezentanțele vor conduce contabilitatea în partidă simplă, conform prevederilor legislației din România.
- (2) Cheltuielile efectuate pentru exercitarea activității reprezentanțelor vor fi justificate cu documente financiar-contabile întocmite în condițiile legii.
- (3) Impozitul pe venitul reprezentanțelor pentru anul 2003 va fi definitivat potrivit actelor normative care au reglementat sistemul de impunere a acestor entități până la 31 decembrie 2003.

»(la data 31-Dec-2009 partea 149^I abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 14, din [Hotărîrea 1620/2009](#))

»(la data 31-Dec-2009 partea 149^I abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 14, din [Hotărîrea 1620/2009](#))

»(la data 31-Dec-2009 partea 149^{II} abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 14, din [Hotărîrea 1620/2009](#))

»(la data 31-Dec-2009 partea 149^{II} abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 14, din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 149^{III}: Codul fiscal:

Art. 124²⁸: Prevederi generale

[...]

- (3) Impozitele la care se face referire la alin. (2) sunt în prezent, în mod special:

[...]

PARTEA 149^{III}¹: Norme metodologice:

26. În cazul României, impozitele la care sunt aplicabile prevederile Capitolului V sunt:

- impozitul pe venit;
- impozitul pe profit;
- impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;
- impozitul pe clădiri;
- impozitul pe teren.

În cazul Bulgariei, impozitele la care sunt aplicabile prevederile Capitolului V sunt:

[POZA]

PARTEA 149^{IV}: Codul fiscal:

Prevederi generale

Art. 124²⁸

[...]

(5) Sintagma autoritate competentă înseamnă:

[...]

PARTEA 149^{IV^1}: Norme metodologice:

27. În cazul Bulgariei autoritate competentă înseamnă [POZA]

»(la data 01-Jan-2007 partea 149^{^1} completat de Art. I, alin. (E), punctul 18. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 150: Codul fiscal:

TITLUL VI: Taxa pe valoarea adăugată

Art. 125¹: Semnificația unor termeni și expresii

[...]

(2) În înțelesul prezentului titlu:

- a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România este considerată a fi stabilită în România;
- b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice și umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri și/sau prestări de servicii impozabile;
- c) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României și care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă.

»(la data 01-Jan-2010 partea 150, titlul VI modificat de Art. I, alin. (E), punctul 1. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 150¹: Norme metodologice:

1. _

(1) Locul unde o persoană impozabilă își are stabilit sediul activității economice este locul unde sunt adoptate deciziile esențiale privind managementul persoanei impozabile și unde sunt exercitate funcțiile administrației sale centrale. Pentru a stabili locul unde o persoană impozabilă își are stabilit sediul activității sale economice este necesar să se aibă în vedere o serie de factori, cum ar fi, în cazul persoanelor juridice, sediul înregistrat al acestora, locul unde se desfășoară administrația centrală, locul unde se întrunesc directorii și locul, de regulă același, unde se stabilește politica generală a companiei. De asemenea, mai pot fi avuți în vedere și alți factori, cum ar fi locui unde domiciliază principalii directori, locul unde se întrunesc adunările generale, locul unde sunt stocate documentele administrative și contabile, precum și locul unde tranzacțiile financiare și în special cele bancare sunt realizate în principal. Faptul că locul de la care sunt realizate efectiv activitățile de persoana impozabilă nu este situat într-un stat membru nu exclude posibilitatea ca persoana impozabilă să aibă stabilit sediul activității sale economice în statul membru respectiv. Prezența unei cutii poștale sau a unor reprezentanțe comerciale nu poate fi considerată ca sediu al activității economice a unei persoane impozabile, dacă nu sunt îndeplinite condițiile menționate în tezele anterioare.

(2) În cazul persoanelor fizice care sunt persoane impozabile pentru care nu poate fi identificat un sediu al activității economice în sensul alin. (1), domiciliul stabil al acestor persoane va fi considerat sediul activității economice, în scopul determinării statului în care acestea sunt stabilite, în sensul art. 125¹ alin. (2) lit. a) din [Codul fiscal](#).

(3) În scopul aplicării prevederilor art. 125¹ alin. (2) lit. c) și art. 150 din [Codul fiscal](#):

- a) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, respectiv resursele tehnice și/sau umane din România nu sunt utilizate pentru realizarea acestor operațiuni, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru respectivele operațiuni;
- b) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii înainte sau în timpul realizării acestor operațiuni sau conform unor înțelegeri este prevăzut că sediul fix poate să intervină ulterior derulării operațiunilor pentru operațiuni post-vânzare ori pentru respectarea unor clauze contractuale de garanție și această potențială participare nu constituie o operațiune separată din perspectiva TVA, măsura în care sunt utilizate resursele umane și/sau materiale în legătură cu aceste operațiuni nu este relevantă, deoarece se va considera că în orice situație acest sediu fix participă la realizarea operațiunilor respective;
- c) atunci când resursele tehnice și/sau umane ale sediului fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României sunt utilizate numai pentru scopuri administrative-suport, cum sunt serviciile de contabilitate, de emiteră a facturilor și colectarea titlurilor de creanță, utilizarea acestor resurse nu va fi considerată ca participare la realizarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii, fiind tratate doar ca servicii-suport necesare îndeplinirii obligațiilor legate de aceste operațiuni. În această situație, se va considera că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru aceste operațiuni;
- d) atunci când factura este emisă indicând codul de înregistrare în scopuri de TVA al sediului fix din România, acesta va fi considerat că a participat la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii, cu excepția situației în care persoana impozabilă poate face dovada contrariului.

(4) Atunci când gazul sau energia electrică sunt livrate de o persoană impozabilă sau către o persoană impozabilă care deține în România o licență care îi permite să desfășoare activitatea economică în sectorul gazului sau al energiei electrice, incluzând și cumpărări și revânzări ale gazului natural sau ale energiei electrice, existența licenței în sine nu este suficientă pentru a considera că respectiva persoană impozabilă are un sediu fix în România. Pentru ca sediul fix să existe în România este necesar ca persoana impozabilă să îndeplinească condițiile art. 125¹ alin. (2) lit. b).

»(la data 01-Jan-2010 punctul 1. din partea 150^{^1} modificat de Art. I, alin. (E), punctul 1. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 150^I: Codul fiscal:

Art. 125²: Aplicare teritorială

(1) În sensul prezentului titlu:

- a) Comunitate și teritoriu comunitar înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol;
- b) stat membru și teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității pentru care se aplică Tratatul de înființare a Comunității Europene, în conformitate cu art. 299 din acesta, cu excepția teritoriilor prevăzute la alin. (2) și (3);
- c) teritorii terțe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) și (3);
- d) țară terță înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului de înființare a Comunității Europene.

(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

- a) Republica Federală Germania:
 1. Insula Heligoland;
 2. teritoriul Busingen;
- b) Regatul Spaniei:
 1. Ceuta;
 2. Melilla;

c) Republica Italiană:

1. Livigno;
2. Campione d'Italia;
3. apele italiene ale Lacului Lugano.

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

- a) Insulele Canare;
- b) Republica Franceză: teritoriile din străinătate;
- c) Muntele Athos;
- d) Insulele Aland;
- e) Insulele Channel.

(4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menționate mai jos:

- a) Republica Franceză: Principatul Monaco;
- b) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: Insula Man;
- c) Republica Cipru: zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

PARTEA 150^{I^1}: Norme metodologice:

1¹. _

(1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la art. 125² alin. (2) și (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Comunității.

(2) Insula Man, Principatul Monaco și zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de la Akrotiri și Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operațiunile cu originea sau destinația în:

- a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinația în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinația în Republica Franceză;
- c) zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de la Akrotiri și Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinația în Republica Cipru.

↳(la data 01-Jan-2010 partea 150¹ completat de Art. I, alin. (E), punctul 2. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 151: Codul fiscal:

Art. 126: Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;
- b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;
- c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;
- d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

(2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă și importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 132².

(3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile și următoarele operațiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 132¹:

- a) o achiziție intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acționează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de derogarea prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acționează ca atare și care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, și căreia nu i se aplică prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 132 alin. 2) cu privire la vânzările la distanță;

b) o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziție intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acționează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;
- b) valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depășește pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depășit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin norme.

(5) Plafonul pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază sau se transportă bunurile, a achizițiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

(6) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru derogarea prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici.

(7) Regulile aplicabile în cazul depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opțiunii sunt stabilite prin norme.

(8) Nu sunt considerate operațiuni impozabile în România:

a) achizițiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 143 alin. (1) lit. h)- m);

b) achiziția intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operațiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile art. 132¹ alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

1. achiziția de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;
2. achiziția de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective, în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;
3. bunurile astfel achiziționate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana căreia urmează să-i efectueze livrarea ulterioară, denumită beneficiarul livrării ulterioare;
4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România;
5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu art. 150 alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

c) achizițiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și de antichități, în sensul prevederilor art. 152², atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 și 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitație publică, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva

112;

d) achiziția intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operațiunile impozabile pot fi:

a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140;

b) operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții, în prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 143-144¹;

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141;

d) importuri și achiziții intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 142;

e) operațiuni prevăzute la lit. a)- c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții.

↳(la data 01-Jan-2010 Art. 126 din partea 151 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 3. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 151¹: Norme metodologice:

2. _

(1) În sensul art. 126 alin. (1) din [Codul fiscal](#), operațiunea nu este impozabilă în România dacă cel puțin una dintre condițiile prevăzute la lit. a)- d) nu este îndeplinită.

(2) În sensul art. 126 alin. (1) lit. a) din [Codul fiscal](#), o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii trebuie să se efectueze cu plată. Condiția referitoare la «plată» implică existența unei legături directe între operațiune și contrapartida obținută. O operațiune este impozabilă în condițiile în care această operațiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obținută, este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiția referitoare la existența unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri și/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absența plății, când operațiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiție este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligație legală;

b) condiția existenței unei legături între operațiune și contrapartida obținută este îndeplinită chiar dacă prețul nu reflectă valoarea normală a operațiunii, respectiv la forma unor cotizații, bunuri sau servicii, reduceri de preț, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terț.

(3) În sensul art. 126 alin. (3) lit. b) din [Codul fiscal](#), achiziția intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă sau de orice persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din [Codul fiscal](#), dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform art. 132¹ din [Codul fiscal](#).

(4) În sensul art. 126 alin. (3) lit. c) din [Codul fiscal](#), achiziția intracomunitară de produse accizabile efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din [Codul fiscal](#), dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform art. 132¹ din [Codul fiscal](#).

(5) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziții intracomunitare de 10.000 euro, prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din [Codul fiscal](#), aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 și prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(6) În aplicarea art. 126 alin. (5), pentru calculul plafonului de achiziții intracomunitare se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achizițiilor intracomunitare, cu excepția achizițiilor intracomunitare prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacției ce conduce la depășirea plafonului pentru achiziții intracomunitare;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import.

(7) La calculul plafonului pentru achiziții intracomunitare nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achizițiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achizițiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) din [Codul fiscal](#);

d) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare la distanță, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (2) și (3) din [Codul fiscal](#);

e) valoarea achizițiilor de bunuri second-hand, de opere de artă, de obiecte de colecție și antichități, așa cum sunt definite la art. 152² din [Codul fiscal](#), în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevăzut la art. 152² din [Codul fiscal](#) în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achizițiilor de gaze naturale și energie electrică a căror livrare a fost efectuată în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) lit. e) și f) din [Codul fiscal](#).

(8) În cazul în care plafonul pentru achiziții intracomunitare este depășit, persoana prevăzută la art. 126 alin. (4) lit. a) din [Codul fiscal](#) va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (1) lit. a) din [Codul fiscal](#). Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârșitul anului calendaristic în care a fost depășit plafonul de achiziții și cel puțin pentru anul calendaristic următor.

(9) Persoana prevăzută la art. 126 alin. (4) lit. a) din [Codul fiscal](#) poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat, conform art. 153¹ alin. (5) din [Codul fiscal](#). Prin excepție, persoana respectivă rămâne înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153¹ din [Codul fiscal](#) pentru toate achizițiile intracomunitare efectuate cel puțin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziții intracomunitare este depășit și în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost înregistrată.

(10) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care persoana a fost înregistrată persoana respectivă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 153¹ din [Codul fiscal](#), se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6) din [Codul fiscal](#), cu excepția cazului în care este obligată să rămână înregistrată în urma depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare în anul următor anului în care s-a înregistrat, situație în care se aplică prevederile alin. (9).

(11) În sensul art. 126 alin. (6) din [Codul fiscal](#), persoanele impozabile care efectuează numai operațiuni pentru care taxa nu este deductibilă și persoanele juridice neimpozabile, care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din [Codul fiscal](#), care nu depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 126 alin. (3) lit. a) din [Codul fiscal](#). Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achizițiile intracomunitare de la data la care își exercită opțiunea și vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (2) din [Codul fiscal](#). Aceste persoane pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat, conform art. 153¹ alin. (6) din [Codul fiscal](#).

(12) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare persoanele prevăzute la alin. (11) efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 153¹ din [Codul fiscal](#),

se consideră că aceste persoane și-au reexercitat opțiunea în condițiile art. 126 alin. (6) și art. 153¹ alin. (7) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic anterior, situație în care se aplică prevederile alin. (9).

(13) În scopul aplicării prevederilor art. 126 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, relația de transport al bunurilor din primul stat membru în România trebuie să existe între furnizor și cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceștia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condițiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale. Dacă transportul este realizat de beneficiarul livrării, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare pentru operațiuni triunghiulare. Obligațiile ce revin beneficiarului livrării ulterioare, dacă România este al treilea stat membru:

- a) să plătească taxa aferentă livrării efectuate de cumpărătorul revânzător care nu este stabilit în România în conformitate cu prevederile art. 150 alin. (4) și art. 157 alin. (1) sau (2), după caz;
- b) să înscrie achiziția efectuată în rubricile alocate achizițiilor intracomunitare de bunuri din decontul de taxă prevăzut la art. 156² sau 156³ din Codul fiscal, precum și în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal.

(14) În cazul operațiunilor triunghiulare efectuate în condițiile art. 126 alin. (8) lit. b), dacă România este al doilea stat membru al cumpărătorului revânzător și acesta a transmis furnizorului din primul stat membru codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153 din Codul fiscal, cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

- a) să emită factura prevăzută la art. 155 din Codul fiscal, în care să fie înscris codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România și codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru al beneficiarului livrării;
- b) să nu înscrie achiziția intracomunitară de bunuri care ar avea loc în România ca urmare a transmiterii codului de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153 din Codul fiscal în declarația recapitulativă privind achizițiile intracomunitare, prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, aceasta fiind neimpozabilă. În decontul de taxă aceste achiziții se înscriu la rubrica rezervată achizițiilor neimpozabile;
- c) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica rezervată livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă a decontului de taxă și în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal următoarele date:

1. codul de înregistrare în scopuri de TVA, din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării;
2. codul T în rubrica corespunzătoare;
3. valoarea livrării efectuate.

» (la data 01-Jan-2010 punctul 2. din partea 151¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 3. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 152: Codul fiscal:

Art. 127: Persoane impozabile și activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

(2¹) Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme.

(3) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului.

(4) Instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum și a celor prevăzute la alin. (5) și (6).

(5) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 141.

(6) Instituțiile publice sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități:

- a) telecomunicații;
- b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;
- c) transport de bunuri și de persoane;
- d) servicii prestate în porturi și aeroporturi;
- e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;
- f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;
- g) depozitarea;
- h) activitățile organismelor de publicitate comercială;
- i) activitățile agențiilor de călătorie;
- j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare;
- k) operațiunile posturilor publice de radio și televiziune.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare.

(8) În condițiile și în limitele prevăzute în norme, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relații strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar și economic.

(9) Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizații fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activități economice care nu sunt desfășurate în numele asocierii sau organizației respective.

(10) Asocierile în participațiune nu dau naștere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică și sunt constituite în temeiul legii, sunt tratate drept asocieri în participațiune.

» (la data 01-Jan-2010 Art. 127 din partea 152 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 4. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 152¹: Norme metodologice:

3. _

(1) În sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în concordanță cu principiul de bază al sistemului de TVA potrivit căruia taxa trebuie să fie neutră, se referă la orice tip de tranzacții, indiferent de forma lor juridică, astfel cum se menționează în constatările Curții Europene de Justiție în cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie dauphinoise, C-77/01 Empresa de Desenvolvimento MineiroSA(EDM).

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a taxei atunci când obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. În categoria bunurilor utilizate în scopuri personale se includ construcțiile și, după caz, terenul aferent acestora, proprietate personală a persoanelor fizice care au fost utilizate în scop de locuință, inclusiv casele de vacanță, orice alte bunuri utilizate în scop personal de persoana fizică, precum și bunurile de orice natură moștenite legal sau dobândite ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate.

(3) Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activități, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, dacă acționează ca atare, de o manieră independentă, și activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din

Codul fiscal.

(4) În cazul construirii de bunuri imobile de către persoanele fizice, în vederea vânzării, activitatea economică este considerată începută în momentul în care persoana fizică respectivă intenționează să efectueze o astfel de activitate, iar intenția persoanei respective trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare inițierii activității economice. Activitatea economică este considerată continuă din momentul începerii sale, incluzând și livrarea bunului sau părților din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil.

(5) În cazul achiziției de terenuri și/sau de construcții de către persoana fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă persoana fizică realizează mai mult de o singură tranzacție în cursul unui an calendaristic. Totuși, dacă persoana fizică derulează deja construcția unui bun imobil în vederea vânzării, conform alin. (4), activitatea economică fiind deja considerată începută și continuă, orice alte tranzacții efectuate ulterior nu vor mai avea caracter ocazional. Deși prima livrare este considerată ocazională, dacă intervine o a doua livrare în cursul aceluiași an, prima livrare nu va fi impozitată dar va fi luată în considerare la calculul plafonului prevăzut la art. 152 din Codul fiscal. Livrările de construcții și terenuri, scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activității economice, cât și la calculul plafonului de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O persoană fizică, care nu a mai realizat tranzacții cu bunuri imobile în anii precedenți, a livrat în cursul anului 2010 două terenuri care nu sunt construibile. Deși persoana fizică a devenit persoană impozabilă pentru aceste livrări, totuși livrările respective fiind scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică nu are obligația înregistrării în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal. Dacă aceeași persoană fizică livrează în cursul anului 2010 o construcție nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă dacă livrarea respectivă cumulată cu livrările anterioare depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O persoană fizică (familie) vinde în cursul anului 2010 un teren construibil sau o construcție nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deși în principiu operațiunea nu ar fi scutită de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, indiferent de valoarea livrării, dacă persoana fizică nu realizează și alte operațiuni pentru care ar deveni persoană impozabilă în cursul anului 2010, această operațiune este considerată ocazională și persoana fizică nu are obligația înregistrării în scopuri de taxă. Dacă în același an, aceeași persoană fizică livrează un teren construibil sau o construcție nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, respectiva persoană va deveni persoană impozabilă și va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă înainte de efectuarea celei de-a doua livrări, dacă prima livrare a depășit plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal. Dacă a doua livrare ar fi scutită conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, fiind o construcție care nu este nouă sau un teren care nu este construibil, persoana fizică ar avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă conform art. 153 înainte de realizarea celei de-a doua livrări dacă prima livrare depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O persoană fizică realizează în cursul anului 2010 două livrări care ar fi scutite conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Dacă nu mai realizează nicio operațiune în anul 2010, iar în anul 2011 va livra o construcție nouă sau un teren construibil în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă în anul 2011 numai dacă va depăși plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O persoană fizică a început în cursul anului 2009 construcția unui bun imobil cu intenția de a vinde această construcție. În cursul anului 2009 nu a încasat avansuri și în principiu nu are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de taxă. Dacă în anul 2010, înainte să înceapă să încaseze avansuri sau înainte să facă livrări ale unor părți ale bunului imobil sau livrarea respectivului imobil în integralitatea sa, livrează un teren construibil sau o construcție nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică ar avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă atunci când depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal. Această livrare nu este considerată ocazională, activitatea economică fiind considerată continuă din momentul începerii construcției, respectiv din anul 2009.

În cazul exemplelor prezentate au fost avute în vedere numai persoanele fizice care nu sunt considerate persoane impozabile pentru alte activități economice desfășurate și faptul că orice livrare de locuințe personale, de case de vacanță sau de alte bunuri prevăzute la alin. (2) nu este luată în considerare pentru stabilirea caracterului de continuitate al activității nefiind considerată operațiune în sfera de aplicare a taxei.

(6) În cazul în care bunurile imobile sunt deținute în coproprietate de o familie, dacă există obligația înregistrării în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor bunuri imobile, unul dintre soți va fi desemnat să îndeplinească această obligație.

(7) Transferul în patrimoniul afacerii al bunurilor sau serviciilor achiziționate sau dobândite de persoanele fizice și care au fost folosite în scopuri personale, în vederea utilizării pentru desfășurarea de activități economice, nu este o operațiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la art. 148 și 149 din Codul fiscal.

(8) Nu sunt considerate activități economice:

- a) acordarea de bunuri și/sau servicii în mod gratuit de organizațiile fără scop patrimonial;
- b) livrarea următoarelor obiecte de cult religios: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, cruci, crucifixe, cruciulițe și medalioane cu imagini religioase specifice cultului, obiecte de portaj religios, calendare religioase, produse necesare exercitării activității de cult religios, precum tămâia, lumânările, dar cu excepția celor decorative și a celor pentru nunți și botezuri.

(9) În sensul art. 127 alin. (4) din Codul fiscal, distorsiuni concurențiale rezultă atunci când aceeași activitate este desfășurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferențial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, față de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxa contravaloarea livrărilor de bunuri și/sau a prestărilor de servicii efectuate.

(10) În situația în care instituția publică desfășoară activități pentru care este tratată ca persoană impozabilă, instituția publică este considerată persoană impozabilă în legătură cu acele activități sau, după caz, cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activități. Prin excepție, în scopul stabilirii locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal, o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(11) În sensul art. 127 alin. (7) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. De asemenea, orice altă persoană juridică neimpozabilă se consideră persoană impozabilă pentru livrarea intracomunitară de mijloace de transport noi. Aceste persoane nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal pentru aceste livrări intracomunitare de mijloace de transport noi în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (3) din Codul fiscal.

⚡(la data 01-Jan-2010 punctul 3. din partea 152^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 4. din Hotărârea 1620/2009)

4. _

(1) În sensul art. 127 alin. (8) din Codul fiscal, grupul de persoane impozabile stabilite în România, independente din punct de vedere juridic și aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic și organizatoric, poate opta să fie tratat drept grup fiscal, cu următoarele condiții:

- a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal; și
- b) opțiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puțin 2 ani; și
- c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeași perioadă fiscală.

(2) Opțiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se referă la grup, nu la fiecare membru al grupului.

(3) Grupul fiscal se poate constitui din minimum două persoane impozabile.

(4) Până la data de 1 ianuarie 2012, grupul fiscal se poate constitui numai de către persoane impozabile care sunt considerate mari contribuabili.

(5) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic și organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deținut direct sau indirect în proporție de mai mult de 50% de către aceeași acționari, îndeplinirea acestei condiții se dovedește prin certificat constatator eliberat de către Registrul Comerțului și/sau, după caz, alte documente justificative.

(6) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent o cerere semnată de către reprezentanții legali ai tuturor membrilor grupului, care să cuprindă următoarele:

- a) numele, adresa, obiectul de activitate și codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;
- b) dovada că membrii sunt în strânsă legătură conform alin. (5);
- c) numele membrului numit reprezentant.

(7) Organul fiscal competent va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal și va comunica acea decizie reprezentantului grupului, precum și fiecărui organ fiscal în jurisdicția căruia se află membrii grupului fiscal, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii menționate la alin. (6).

(8) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menționate la alin. (7).

(9) Reprezentantul grupului va notifica organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

- a) încetarea opțiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;
- b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1)-(5), care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal sau a unei persoane ca membru al grupului fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;
- c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;
- d) părăsirea grupului fiscal de către unul dintre membri, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;
- e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(10) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) și b), organul fiscal competent va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal sau, după caz, al unei persoane ca membru al grupului fiscal, astfel:

- a) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;
- b) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație.

(11) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. c)- e) organul fiscal competent va lua o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării și va comunica această decizie reprezentantului, precum și fiecărui organ fiscal competent în jurisdicția căruia se află membrii grupului fiscal. Această decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului. Până la primirea deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus inițial opțiunea de a fi tratați ca grup fiscal unic și au fost acceptați în acest sens de către organul fiscal competent. În situația în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal și în aceeași notificare va numi un alt reprezentant propus de membri grupului.

(12) Organul fiscal competent va putea în urma verificărilor efectuate:

- a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;
- b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;

(13) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (8):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

- 1.va raporta în decontul de taxă menționat la art. 156² din Codul fiscal orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri sau orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;
- 2.va trimite decontul său de taxă reprezentantului, iar o copie a acestui document organului fiscal de care aparține;
- 3.nu va plăti nicio taxă datorată și nu va solicita nicio rambursare conform decontului său de taxă.

b) reprezentantul:

- 1.va raporta în propriul decont de taxă, menționat în art. 156² din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri sau de servicii, precum și orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;
- 2.va raporta într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alți membri ai grupului fiscal, precum și rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;
- 3.va depune la organul fiscal de care aparține toate deconturile de taxă ale membrilor, precum și formularul de decont de taxă consolidat;
- 4.va plăti sau, după caz, va cere rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.

(14) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

- a) să depună declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, la organul fiscal de care aparține;
- b) să se supună controlului organului fiscal de care aparține;
- c) să răspundă separat și în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparține respectivului grup fiscal.

(15) Livrările de bunuri și prestările de servicii realizate de fiecare membru al grupului sunt supuse regimului normal de impozitare prevăzut de titlul VI din Codul fiscal, indiferent dacă sunt realizate către terți sau către ceilalți membri ai grupului fiscal, fiecare membru al grupului fiind considerat o persoană impozabilă separată.

»(la data 01-Jan-2010 punctul 4. din partea 152¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 4. din Hotărîrea 1620/2009)

5. **Obligațiile și drepturile din punct de vedere al taxei pentru operațiunile derulate de asocierile prevăzute la art. 127 alin. (10) din Codul fiscal sunt prevăzute la pct. 79¹**

»(la data 01-Jan-2010 punctul 5. din partea 152¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 4. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 153: Codul fiscal:

Art. 128: Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziționat și livrat bunurile respective ea însăși, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

- a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing;
- b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;
- c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

- a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;
- b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total

sau parțial;

c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziționate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operațiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la data achiziției;

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)- c).

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă bunul este transportat direct beneficiarului final.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, și de pasive, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă. Primitorul activelor este considerată fi succesorul cedentului în ceea ce privește ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor în condițiile stabilite prin norme;

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme.

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilată cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția nontransferurilor prevăzute la alin. (12).

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricărui bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfășurării activității sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul următoarelor operațiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (5) și (6) privind vânzarea la distanță;

b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Comunității, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 143 alin. (1) lit. a) și b) cu privire la scutiile pentru livrările la export și la art. 143 alin. (1) lit. h), i), j), k) și m) cu privire la scutiile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și organizațiilor internaționale și forțelor NATO;

e) livrarea de gaz prin rețeaua de distribuție a gazelor naturale sau de electricitate, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) și f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică lucrări asupra bunurilor corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea sau transportul bunului, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate inițial;

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinație, de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depășește 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condițiile în care importul celuiiași bun dintr-un stat terț, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu scutire integrală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una din condițiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiția nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanțelor publice, se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10)-(13).

Ⓜ(la data 01-Jan-2010 Art. 128 din partea 153 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 5. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 153¹: Norme metodologice:

6. _

(1) În sensul art. 128 alin. (1) din [Codul fiscal](#), preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă pentru a fi folosite în cursul desfășurării activității sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. c) din [Codul fiscal](#). Aceleași prevederi se aplică și prestărilor de servicii.

(2) Valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie livrare de bunuri în sensul art. 128 alin. (1) din [Codul fiscal](#).

(3) În sensul art. 128 alin. (2) din [Codul fiscal](#), persoana impozabilă care acționează în calitate de comisionar, primind facturi pe numele său de la comitentul vânzător sau, după caz, de la furnizor și emițând facturi pe numele său către comitentul cumpărător ori, după caz, către client, se consideră că acționează în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punctul de vedere al taxei cumpărător și revânzător al bunurilor, indiferent dacă acționează în contul vânzătorului sau al cumpărătorului, respectiv se consideră că furnizorul ori, după caz, comitentul vânzător face o livrare de bunuri către comisionar și, la rândul său, comisionarul face o altă livrare de bunuri către comitentul cumpărător sau, după caz, către client. Dacă, potrivit contractului, comisionarul acționează în numele și în contul comitentului ca mandatar, dar primește și/sau emite facturi pe numele său, acest fapt îl transformă în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 19 alin. (4).

(5) În sensul art. 128 alin. (4) lit. d) din [Codul fiscal](#), casarea activelor corporale fixe de natura bunurilor de capital prevăzute la art. 149 din [Codul fiscal](#) nu constituie livrare de bunuri. Se aplică prevederile art. 149 din [Codul fiscal](#) pentru activele corporale fixe de natura bunurilor de capital casate, dacă la achiziția sau, după caz, transformare, modernizarea, fabricarea, construcția acestora taxa a fost dedusă total ori parțial și dacă următoarele operațiuni au intervenit în legătură cu un bun de capital după data aderării: achiziția sau, după caz, fabricarea, construcția, prima utilizare după modernizare ori transformare.

(6) Pierderile tehnologice stabilite potrivit legii sau, după caz, stabilite de persoana impozabilă în norma proprie de consum nu intră sub incidența prevederilor art. 128 alin. (4) lit. d) din [Codul fiscal](#). Deducerea taxei pentru achizițiile de bunuri utilizate în

activități economice care dau naștere la pierderi tehnologice se realizează pe baza prevederilor generale ale art. 145 alin. (2) sau, după caz, ale art. 147 din Codul fiscal. Pierderile care depășesc normele de consum sunt asimilate livrărilor de bunuri conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Atunci când norma de consum este stabilită de persoana impozabilă, organul de inspecție fiscală poate modifica coeficientul stabilit în scopul aplicării art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, dacă sunt indicii obiective că pierderea tehnologică a fost supradimensionată

(7) În sensul art. 128 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă.

(8) Transferul de active prevăzut la art. 128 alin. (7) din Codul fiscal este un transfer universal de bunuri și/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana impozabilă cedentă, indiferent dacă este un transfer total sau parțial de active. Se consideră transfer parțial de active în sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal transferul tuturor activelor sau al unei părți din activele investite într-o anumită ramură a activității economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activități economice separate, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți. De asemenea, se consideră că transferul parțial are loc și în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activității aflate în uzul cedentului. Simplul transfer al unor active nu garantează posibilitatea continuării unei activități economice în orice situație. Pentru ca o operațiune să poată fi considerată transfer de active, în sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal, primitorul activelor trebuie să intenționeze să desfășoare activitatea economică sau partea din activitatea economică care i-a fost transferată, și nu să lichideze imediat activitatea respectivă și, după caz, să vândă eventualele stocuri. Pentru calificarea unei activități ca transfer de active, nu este relevant dacă primitorul activelor este autorizat pentru desfășurarea activității care i-a fost transferată sau dacă are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-497/01 - ZitaModes.

(9) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (8) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrat în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile și obligațiile cedentului, inclusiv cele privind livrările către sine prevăzute la art. 128 alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la art. 148 și 149 din Codul fiscal. Dacă beneficiarul transferului este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal și nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui să plătească la bugetul de stat suma rezultată ca urmare a ajustărilor conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161, după caz. Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili procedura de declarare și plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei. Momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obținerii bunului de către cedent, conform art. 149 sau 161, după caz. Cedentul va trebui să transmită cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării.

(10) În sensul art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal:

a) prin cauze de forță majoră se înțelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare și/sau alte rapoarte oficiale;
2. război, război civil, acte de terorism;
3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forța majoră;

b) prin bunuri pierdute se înțelege bunurile dispărute în urma unor calamități naturale, cum ar fi inundațiile, alunecările de teren, sau a unor cauze de forță majoră;

c) prin bunuri furate se înțelege bunurile lipsă din gestiune, neimputabile, pentru care persoana impozabilă poate prezenta dovada constatării furtului de către organele de poliție, care este acceptată la despăgubire de societățile de asigurări.

(11) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

(12) Prevederile art. 148 și 149 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere, nu se aplică în situațiile în care, conform art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, nu se consideră că are loc o livrare de bunuri cu plată.

(13) În sensul art. 128 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal, se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente. Sunt incluse în această categorie și produsele accizabile pentru care autoritatea competentă a emis decizie de aprobare a distrugerii în cadrul antrepozitului fiscal;

c) se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intră în circuitul economic.

a) pe lângă bunurile oferite în mod gratuit ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, și orice alte bunuri care sunt destinate pentru reclamă și publicitate;

b) în alte cazuri decât cele prevăzute la lit. a), bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obișnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de același fel ca și cele care sunt sau au fost livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă și/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obișnuit de persoana impozabilă, acordarea gratuită a acestora nu va fi considerată livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziționat de la respectiva persoană impozabilă; sau
2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final și valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate clientului.

(14) În sensul art. 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

a) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală a bunurilor acordate gratuit în cursul unui an calendaristic este sub plafonul în care aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, astfel cum este stabilit la titlul II din Codul fiscal. Aceleași prevederi se aplică și în cazul microintreprinderilor;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri determinată potrivit art. 152 alin. (2) din Codul fiscal;

c) prin bunuri acordate în mod gratuit potrivit destinațiilor prevăzute de lege se înțelege bunurile pe care persoana impozabilă este obligată prin lege să le acorde gratuit angajaților săi și care sunt legate de desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt, de exemplu: masa caldă pentru mineri, echipamentul de protecție, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Plafonul până la care nu sunt considerate livrări de bunuri cu plată este cel prevăzut prin actele normative care instituie acordarea acestor bunuri, dacă este cazul. Nu se încadrează în prevederile art. 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal orice gratuități acordate propriilor angajați sau altor persoane, prin lege sau prin hotărâri ale consiliilor locale, dacă nu există nicio legătură cu desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane și altele de aceeași natură.

(15) Încadrarea în plafoanele prevăzute la alin. (14) lit. a) și b) se determină pe baza datelor raportate prin situațiile financiare anuale. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările, acțiunile de mecenat sau alte acțiuni prevăzute prin lege, acordate în numerar, precum și bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă. Depășirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată și se colectează taxa, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor care depășesc plafoanele. Taxa colectată aferentă depășirii se calculează și se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a depus sau trebuie să depună situațiile financiare anuale, respectiv în anul următor celui în care au fost efectuate cheltuielile.

(16) În sensul art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, transferul este o operațiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condițiile și regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operațiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru, acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal și pe cale de consecință, aceeași persoană

impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor va declara și achiziția intracomunitară asimilată în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacții în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun imobil în respectivul stat membru de către persoana impozabilă, precum și alte operațiuni care inițial au constituit nontransferuri, dar ulterior au devenit transferuri.

(17) Nontransferul cuprinde și expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru, de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(18) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoțită de licență obișnuită care interzice copierea și distribuirea acestora și care permite doar instalarea lor pe un anumit număr de stații de lucru, care este egal cu numărul de dischete sau de alte suporturi purtătoare de date furnizate, constituie livrare de bunuri, conform art. 128 din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosință generală care conține date preînregistrate, este comercializat ca atare și, după instalare și eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienți în formatul standard pentru aceleași aplicații și funcții.

(19) Procesarea fotografiilor digitale constituie livrare de bunuri conform art. 128 din Codul fiscal, atunci când fotografiile tipărite sunt predate clientului.

Ⓜ(la data 01-Jan-2010 punctul 6. din partea 153^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 5. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 154: Codul fiscal:

Art. 129: Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128.

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, la parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit pentru uzul personal al angajaților săi sau pentru uzul altor persoane.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată:

a) utilizarea bunurilor rezultate din activitatea economică a persoanei impozabile, ca parte a unei prestări de servicii efectuate în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, precum și pentru alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor;

c) servicii prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) Abrogat.

(7) Prevederile art. 128 alin. (5) și (7) se aplică în mod corespunzător și prestărilor de servicii.

Ⓜ(la data 01-Jan-2010 Art. 129 din partea 154 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 6. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 154¹: Norme metodologice:

7. _

(1) În sensul art. 129 alin. (1) din Codul fiscal, atunci când nu există un contract de comision sau intermediere între părți și nu se refacează cheltuielile conform pct. 19 alin. (4), dar pentru aceeași prestare de servicii intervin mai multe persoane impozabile care acționează în nume propriu, prin tranzacții succesive, se consideră că fiecare persoană a primit și a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacție se consideră o prestare separată și se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

(2) Normele metodologice prevăzute la pct. 6 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 129 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii conform art. 129 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. La sfârșitul perioadei de leasing, dacă locatarul/finanțatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operațiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul. Se consideră a fi sfârșitul perioadei de leasing și data la care locatarul/utilizatorul poate opta pentru cumpărarea bunului înainte de sfârșitul perioadei de leasing, dar nu mai devreme de 12 luni, situație în care valoarea de transfer va cuprinde și suma ratelor care nu au mai ajuns la scadență, inclusiv toate cheltuielile accesorii facturate odată cu rata de leasing. Dacă opțiunea de cumpărare a bunului de către locatar/utilizator se exercită înainte de derularea a 12 luni consecutive de la data începerii contractului de leasing, respectiv data de la care bunul este pus la dispoziția locatarului/utilizatorului, se consideră că nu a mai avut loc o operațiune de leasing, ci o livrare de bunuri la data la care bunul a fost pus la dispoziția locatarului/utilizatorului. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatarului/finanțatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatarul/finanțatorul, operațiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operațiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleași obligații ca și cedentul în ceea ce privește taxa.

(4) Este considerată prestare de servicii, conform art. 129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoană care acționează în numele și în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acționează în numele și în contul altei persoane este persoana care acționează în calitate de mandatar potrivit Codului comercial. În cazul în care mandatarul intermediază livrări de bunuri sau prestări de servicii, furnizorul/prestatorul efectuează livrarea de bunuri/prestarea de servicii către beneficiar, pentru care emite factura direct pe numele beneficiarului, iar mandatarul efectuează o prestare de servicii, pentru care întocmește factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către mandant, respectiv către beneficiar sau, după caz, către furnizor/prestator.

(5) Emiterea de către mandatar a unei facturi în numele său către cumpărător, pentru livrarea de bunuri intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 6 alin. (3). De asemenea, mandatarul devine din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primește de la vânzător o factură întocmită pe numele său.

(6) Prevederile alin. (5) sunt aplicabile și în cazul în care mandatarul intermediază o prestare de servicii.

(7) Prevederile pct. 6 alin. (13)-(15) se aplică corespunzător și pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (5) lit. a) și b) din Codul fiscal.

(8) Prevederile pct. 6 alin. (8) și (9) se vor aplica corespunzător și pentru prevederile art. 129 alin. (7) din Codul fiscal.

(9) Transferul cu plată al unui sportiv de la un club sportiv la un alt club sportiv este considerat o prestare de servicii cu plată în sensul art. 129 din Codul fiscal. Sumele plătite drept compensație pentru încetarea contractului sau drept penalități pentru neîndeplinirea unor obligații prevăzute de părțile contractante nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(10) În sensul art. 129 din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă rețea electronică și care este în principal automatizată, necesitând intervenție umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform art. 125¹ alin. (1) pct. 26 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licențe în cadrul unui contract de licență privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse stații de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform art. 129 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal.

c) furnizarea de programe informatice software personalizate, chiar și în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienților, conform cerințelor exprimate de aceștia.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 7. din paragraf 154¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 6. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 155: Codul fiscal:

Art. 130: Schimbul de bunuri sau servicii

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 155 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 155¹: Norme metodologice:

8. _

(1) Operațiunile prevăzute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obținere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele și regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 155¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 156: Codul fiscal:

Art. 130¹: Achizițiile intracomunitare de bunuri

(1) Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfășurării activității economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziționate, dobândite ori importate de către aceasta, în scopul desfășurării activității economice proprii, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (10) și (11);

b) preluarea de către forțele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forțelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, și la a căror achiziție nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel alt stat membru, în situația în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. g).

(3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată.

(4) Este asimilată unei achiziții intracomunitare și achiziționarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Comunitate și transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedește că achiziția sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinație a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (2) lit. a).

▶(la data 01-Jan-2007 partea 156 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 156¹: Norme metodologice:

9. _

(1) Art. 130¹ alin. (1) din Codul fiscal, este definiția "în oglindă" a definiției livrării intracomunitare de bunuri prevăzută la art. 128 alin. (9) din Codul fiscal, respectiv dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitară de bunuri, într-un alt stat membru are loc o achiziție intracomunitară de bunuri în funcție de locul acestei operațiuni stabilit conform prevederilor de la art. 132¹ din Codul fiscal.

(2) Prevederea de la art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este prevederea "în oglindă" a celei de la art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, cu privire la transferul bunurilor din România într-un alt stat membru. Atunci când un bun intră în România în aceste condiții, persoana impozabilă trebuie să analizeze dacă din punct de vedere al legislației române operațiunea ar fi constituit un transfer de bunuri dacă operațiunea s-ar fi realizat din România în alt stat membru. În acest caz, transferul bunurilor din alt stat membru în România da naștere unei operațiuni asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată. Tratarea acestor transferuri ca și achiziții intracomunitare nu depinde de tratamentul aplicat pentru același transfer în statul membru de origine.

(3) Prevederile art. 130¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică bunurilor achiziționate de forțele armate române în alt stat membru, în situația în care aceste bunuri, după ce au fost folosite de forțele armate, sunt expediate în România.

(4) În sensul art. 130¹ alin. (3) din Codul fiscal este considerată a fi efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în țară ar fi fost asimilată unei livrări de bunuri cu plată.

(5) Conform art. 130¹ alin. (4) din Codul fiscal, dacă o persoană juridică neimpozabilă din România importă bunuri în alt stat membru, pe care apoi le transportă/expediază în România, operațiunea respectivă este asimilată unei achiziții intracomunitare cu plată în România, chiar dacă taxa aferentă importului a fost plătită în statul membru de import. În temeiul dovezii achitării taxei aferente achiziției intracomunitare în România, persoana juridică neimpozabilă poate solicita statului membru de import restituirea taxei achitate pentru import. În cazul invers, când o persoană juridică neimpozabilă stabilită în alt stat membru, importă bunuri în România, pe care apoi le transportă/expediază în alt stat membru, poate solicita în România restituirea taxei achitate pentru importul respectiv, dacă face dovada că achiziția intracomunitară a bunurilor a fost supusă taxei în celălalt stat membru.

(6) Nu este asimilată unei achiziții intracomunitare efectuate cu plată, utilizarea în România de către o persoană impozabilă în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice

neimpozabile " de produse accizabile transportate sau expediate din alt stat membru de persoana impozabilă sau de altă persoană, în numele acesteia.

⤵(la data 01-Jan-2007 partea 156^1 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 157: Codul fiscal:

Art. 132: Locul livrării de bunuri

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului comunitar, Socul livrării realizate de către importator și locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor sau de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Comunității, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Comunității reprezintă partea transportului, efectuată fără nicio oprire în afara Comunității, între locul de plecare și locul de sosire ale transportului de pasageri;

2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Comunității, eventual după o oprire în afara Comunității;

3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Comunității pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Comunității, eventual înainte de o oprire în afara Comunității;

e) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau al livrării de energie electrică, către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră locul unde comerciantul persoană impozabilă își are sediul activității economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile sau, în absența unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală în ceea ce privește cumpărăriile de gaz și energie electrică o reprezintă revânzarea de astfel de produse și al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau de energie electrică, în situația în care o astfel de livrare nu se regăsește la lit. e), locul livrării reprezintă Socul în care cumpărătorul utilizează și consumă efectiv gazul natural sau energia electrică. În situația în care bunurile nu sunt consumate de cumpărător, ci sunt livrate unei alte persoane, partea neutilizată de gaz sau energie electrică se consideră ca fiind utilizată și consumată la locul în care noul cumpărător își are sediul activității economice sau are un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat și a consumat bunurile în locul în care își are domiciliul sau reședința sa obișnuită.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanță care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea de la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță al căror transport sau expediție în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește prin norme; sau

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a).

(4) Derogarea prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 313, 326 sau 333 din Directiva 112, privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecție și antichitățile, astfel cum sunt definite la art. 1522 alin. (1);

d) de gaz distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural și de electricitate;

e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile și persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanță efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță, efectuate de furnizor și care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță, stabilit conform legislației privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opțiunea se exercită în condițiile stabilite prin norme și se aplică tuturor vânzărilor la distanță, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opțiunea și în următorii doi ani calendaristici.

(6) În cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Derogarea prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din România către un alt stat membru:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, prevăzut la art. 1522;

d) de gaz distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural și de electricitate;

e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile și persoane impozabile.

(8) În aplicarea alin. (2)-(7), atunci când o vânzare la distanță presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terț și importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.

⤵(la data 01-Jan-2010 Art. 132 din partea 157 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 7. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 157¹: Norme metodologice:

10. _

(1) În sensul art. 132 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț care acționează în numele și în contul unuia dintre aceștia, dacă transportul este în sarcina furnizorului sau a cumpărătorului. Terța persoană care realizează transportul în numele și în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul sau orice altă persoană care intervine în numele și în contul furnizorului ori al cumpărătorului în realizarea serviciului de transport.

(2) Prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se aplică în situația în care cumpărătorul a optat pentru calitatea de importator al bunurilor conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. b).

(3) Conform art. 132 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportate sau expediate se cuprind bunurile imobile, precum și orice alte bunuri mobile corporale care, deși sunt livrate, între vânzător și cumpărător nu există relație de transport. Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană care cumpără bunurile de la B. În primul caz persoana obligată să realizeze transportul este A sau B. Pe relația A-B se consideră o livrare cu transport, iar pe relația B-C se consideră o livrare fără transport. În al doilea caz, dacă persoana obligată să realizeze transportul este C, pe relația A-B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziția lui B, iar în relația B-C se consideră o livrare cu transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul, respectiv în statul membru al furnizorului A, unde se află bunurile atunci când începe transportul.

»(la data 01-Jan-2010 punctul 10. din partea 157¹ modificat de Art. 1, alin. (E), punctul 7. din Hotărîrea 1620/2009)

11. _

(1) În sensul art. 132 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, echivalentul în lei al plafonului de 35.000 de euro pentru vânzările la distanță se stabilește pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare, când cifra sutelor este egală cu sau mai mare decât 5, și prin reducere, când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 118 000 lei.

(2) În cazul în care vânzările la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România depășesc plafonul prevăzut la alin. (1), se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizor din acel stat membru în România au loc în România pe perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, la depășirea plafonului calculat conform alin. (4) și (5). Înregistrarea rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a anului calendaristic următor celui în care furnizorul a depășit plafonul pentru vânzări la distanță în România, cu excepția situației prevăzute la alin. (3).

(3) În cazul în care plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit și în anul calendaristic următor se aplică prevederile alin. (2) referitoare la locul acestor vânzări.

(4) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri care au fost livrate dintr-un teritoriu terț și care sunt considerate că au fost livrate în România din statul membru de import în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării la distanță ce conduce la depășirea plafonului.

(5) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea oricărei livrări de bunuri cu instalare sau montare, efectuată în România de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia, conform art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de furnizor în statul membru de plecare în cadrul tranzacției supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități prevăzute la art. 152² din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de energie electrică și de gaz natural, distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural, conform art. 132 alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.

(6) Furnizorul unei vânzări la distanță în România poate opta în statul membru în care este stabilit să schimbe locul livrării în România pentru toate vânzările sale la distanță din acel stat membru în România. Opțiunea se comunică și organelor fiscale competente din România printr-o scrisoare recomandată în care furnizorul va specifica data de la care intenționează să aplice opțiunea. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, înainte de prima livrare care va fi realizată ulterior exprimării opțiunii. Înregistrarea ca urmare a opțiunii rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin. (7).

(7) Dacă plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (6), se aplică prevederile alin. (2)-(5) în privința locului pentru vânzările la distanță în România.

(8) Vânzarea la distanță are loc într-un stat membru, altul decât România, conform art. 132 alin. (5) din Codul fiscal, dacă valoarea totală a vânzărilor la distanță efectuate de furnizorul din România depășește plafonul vânzărilor la distanță stabilit de statul membru de destinație, care poate să difere de cel stabilit la alin. (1), valabil pentru România, sau în cazul în care furnizorul și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (6). Plafonul pentru vânzări la distanță se calculează pe fiecare an calendaristic. În sensul art. 132 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele din alt stat membru care nu comunică furnizorului din România un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA sunt persoanele care beneficiază în statul lor membru de derogarea prevăzută la art. 3 alin. (2) din Directiva 112, al cărei echivalent în Codul fiscal este art. 126 alin. (4).

(9) În cazul în care furnizorul depășește plafonul pentru vânzări la distanță stabilit de statul membru de destinație, se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizorul din România în statul membru de destinație au loc în acel stat membru pentru perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor. Dacă se depășește plafonul și în anul următor, se aplică aceleași reguli referitoare la locurile acestor vânzări. Furnizorii trebuie să comunice printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România, în termen de 30 de zile de la data înregistrării în alt stat membru pentru vânzări la distanță ca urmare a depășirii plafonului pentru vânzări la distanță din alt stat membru, locul acestor livrări nemaifiind în România, ci în statul membru în care s-a depășit plafonul.

(10) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor din România către un anumit stat membru, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri expediate dintr-un teritoriu terț și importate în România, care se consideră că au fost expediate din România, în condițiile art. 132 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării care conduce la depășirea plafonului în celălalt stat membru.

(11) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea livrărilor de bunuri cu instalare, efectuate în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de un furnizor din România în cadrul unei tranzacții supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform art. 152² din Codul fiscal.

e) valoarea oricărei livrări de energie electrică și de gaz natural distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural.

(12) Furnizorul poate opta să schimbe locul livrării într-un alt stat membru pentru toate vânzările sale la distanță efectuate din România către acel stat membru. Opțiunea se comunică printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România și se exercită de la data trimiterii scrisorii recomandate, rămânând valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-

al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin. (13).

(13) Dacă plafonul pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru este depășit și în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (12), se aplică prevederile alin. (9)-(11) pentru locul vânzării la distanță în celălalt stat membru.

⚡(la data 01-Jan-2010 punctul 11. din partea 157¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 7. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 158: Codul fiscal:

Art. 132¹: Locul achiziției intracomunitare de bunuri

(1) Locul achiziției intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 126 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autoritățile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziții intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziție intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), și în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în statul membru în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) nu se vor aplica în cazul operațiunilor triunghiulare atunci când cumpărătorul revănzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 153 face dovada că a efectuat o achiziție intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru în condiții similare celor prevăzute la art. 126 alin. (8) lit. b) în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligațiile persoanelor implicate în operațiuni triunghiulare sunt prevăzute în norme.

⚡(la data 01-Jan-2010 Art. 132¹ din partea 158 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 8. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 158¹: Norme metodologice:

12. _

(1) Conform art. 132¹ alin. (1) din Codul fiscal, locul unei achiziții intracomunitare de bunuri este întotdeauna în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care, conform art. 132 alin. (2) din Codul fiscal, cumpărătorul furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA dintr-un alt stat membru, decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, se aplică rețeaua de siguranță, respectiv achiziția intracomunitară se consideră că are loc și în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA și în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În sensul art. 132¹ alin. (3) din Codul fiscal, dacă cumpărătorul face dovada că a supus la plata taxei achiziția intracomunitară și în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor și în statul membru care a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achiziției intracomunitare se realizează astfel:

a) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, prin înregistrarea cu semnul minus în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal a achiziției intracomunitare și a taxei aferente;

b) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal, restituirea taxei se realizează conform normelor procedurale în vigoare.

Exemplu: o persoană impozabilă din România înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153¹ din Codul fiscal, achiziționează în Ungaria (locul unde se încheie transportul bunurilor) bunuri livrate din Franța. Persoana respectivă nu este înregistrată în Ungaria în scopuri de TVA, dar comunică furnizorului din Franța codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România, pentru a beneficia de scutirea de taxă aferentă livrării intracomunitare realizată de furnizorul din Franța. După înregistrarea în scopuri de TVA în Ungaria și plata TVA aferentă achiziției intracomunitare conform art. 132¹ alin. (1) din Codul fiscal, persoana respectivă poate solicita restituirea taxei plătite în România aferente achiziției intracomunitare, care a avut loc și în România conform art. 132¹ alin. (2) din Codul fiscal.

(3) În conformitate cu prevederile art. 132¹ alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care până la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară efectuată în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 132 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru unde se încheie expedierea sau transportul bunurilor, nu se mai aplică prevederile art. 132 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Obligațiile părților implicate în operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132¹ alin. (5) din [Codul fiscal](#) sunt cele stabilite la pct. 2 alin. (13)-(14).

⚡(la data 01-Jan-2010 punctul 12., alin. (4) din partea 158¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 8. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 159: Codul fiscal:

Art. 133: Locul prestării de servicii

(1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfășoară și activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 126 alin. (1)-(4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care l-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți și agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți și de societățile care asigură supravegherea pe șantier;

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători;

c) locul prestării efective, în cazul serviciilor principale și auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau alte activități similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, inclusiv serviciile prestate de organizatorii acestor activități;

d) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant și catering, cu excepția celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în cadrul Comunității;

e) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înțelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile și, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

f) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant și catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate. Parte a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate înseamnă acea parte a operațiunii efectuate, fără escală în afara Comunității, între punctul de plecare și punctul de sosire a transportului de călători. Punctul de plecare a unui transport de călători înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Comunității, dacă este cazul, după o oprire în afara Comunității. Punctul de sosire a unui transport de călători înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Comunității a călătorilor care s-au îmbarcat în Comunitate, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Comunității. În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operațiune de transport separată.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) locul în care este efectuată operațiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acționează în numele și în contul altei persoane și beneficiarul este o persoană neimpozabilă;

b) locul unde are loc transportul, proporțional cu distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile;

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri ale cărui loc de plecare și loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri;

d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:

1. servicii constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora;

2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;

3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;

e) locul unde beneficiarul este stabilit sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

3. transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate;

5. serviciile consultanților, inginerilor, juriștilor și avocaților, contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare, precum și prelucrarea de date și furnizarea de informații;

6. operațiunile de natură financiar-bancară și de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;

7. punerea la dispoziție de personal;

8. acordarea accesului la sistemele de distribuție a gazelor naturale și a energiei electrice, inclusiv serviciile de transport și transmitere prin intermediul acestor sisteme, precum și alte prestări de servicii legate direct de acestea;

9. serviciile de telecomunicații. Sunt considerate servicii de telecomunicații serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații. În cazul în care serviciile de telecomunicații sunt prestate de către o persoană care își are stabilit sediul activității economice în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

10. serviciile de radiodifuziune și televiziune. În cazul în care serviciile de radiodifuziune și de televiziune sunt prestate de către o persoană care își are stabilit sediul activității sale economice în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

11. serviciile furnizate pe cale electronică. În cazul serviciilor furnizate pe cale electronică, prestate de o persoană care își are sediul activității economice în afara Comunității sau care deține un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în România, se consideră că locul prestării este în România;

12. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (3), pentru serviciile de închiriere de mijloace de transport, altele decât cele de închiriere pe termen scurt, și pentru serviciile de leasing de mijloace de transport, se consideră că locul prestării este:

a) în România, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care își are sediul activității economice sau care are un sediu fix în afara Comunității, de la care serviciile sunt prestate, către un beneficiar persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în România, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) în afara Comunității, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care are sediul activității economice sau un sediu fix în România, de la care serviciile sunt prestate, către un beneficiar persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunității.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale și evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul Comunității, locul prestării se consideră a fi în România dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România.

⌘ (la data 01-Jan-2010 Art. 133 din partea 159 modificat de Art. 1, alin. (E), punctul 9. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 159¹: Norme metodologice:

13. _

(1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, se are în vedere noțiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influențează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primește servicii. Regulile prevăzute la art. 133 alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care serviciile nu se pot încadra pe niciuna dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4)-(7) din Codul fiscal. Dacă serviciile pot fi încadrate pe una dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4)-(7), întotdeauna excepția prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la art. 133 alin. (2) și (3).

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană juridică neimpozabilă se determină conform art. 133 alin. (3)-(6) din Codul fiscal, cu excepția situației în care respectiva persoană este deja înregistrată în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform art. 153¹ sau, pentru alte operațiuni, conform art. 153 din Codul fiscal ori conform echivalentului acestor articole din

legislația altui stat membru. În această situație, locul prestării serviciilor către persoana juridică neimpozabilă se determină, ca regulă generală, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Pentru a se califica drept sediu fix al unei persoane impozabile, gradul de permanență și structura acestuia în ceea ce privește resursele tehnice și umane trebuie să fie suficiente pentru a efectua regulat prestări de servicii impozabile, în cazul sediului fix de la care sunt prestate servicii conform art. 133 alin. (3) din Codul fiscal, sau pentru a fi capabil să primească și să utilizeze serviciile respective, în cazul sediului fix către care sunt furnizate servicii, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În situația în care un prestator stabilit în România furnizează servicii care intră sub incidența art. 133 alin. (2) din Codul fiscal către:

a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România prin sediu/sedii fixe, se va considera că locul prestării serviciilor este locul în care beneficiarul și-a stabilit sediul activității sale economice, sau, după caz, un sediu fix situat în alt stat, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii au fost prestate către sediul activității sale economice, sau către un sediu fix stabilit în alt stat, și nu către sediul/sediile fixe din România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România, dar este stabilită în afara României prin sediu/sedii fixe, se va considera că locul prestării serviciilor este sediul fix către care serviciile sunt prestate, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii nu au fost prestate către sediul activității economice din România, ci către sediul/sediile fixe din afara României.

Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către sediul activității sale economice sau către un sediu fix pot consta în: contractul și/sau formularul de comandă care identifică sediul care primește serviciile, faptul că sediul respectiv este entitatea care plătește dovezile serviciilor respective sau costul serviciilor este în fapt suportat de respectiva entitate, natura serviciilor permite identificarea, în mod particular, a sediului/sediilor către care serviciul este prestat, orice alte informații relevante pentru stabilirea locului prestării.

(5) În cazul serviciilor care intră sub incidența art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă nestabilă în România către o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România, se consideră că locul prestării nu este în România, dacă beneficiarul poate face dovada că serviciul este prestat către un sediu fix situat în afara României. Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către un sediu fix sunt cele menționate la alin. (4).

(6) Un contract global reprezintă un acord de afaceri care poate acoperi toate serviciile prestate către o persoană impozabilă. Pentru serviciile prestate în baza unui astfel de contract global, care urmează să fie utilizate în mai multe locuri, locul de prestare este considerat în principiu locul în care beneficiarul și-a stabilit sediul activității sale economice. În situația în care serviciile care fac obiectul unui astfel de contract sunt destinate a fi utilizate de către un sediu fix și acest sediu fix suportă costurile respectivelor servicii, locul prestării acestora este locul în care se află respectivul sediu fix.

(7) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul Comunității, se numesc prestări de servicii intracomunitare și se declară în declarația recapitulativă conform prevederilor art. 156⁴ din Codul fiscal, dacă nu beneficiază de o scutire de taxă. Persoanele impozabile care prestează astfel de servicii și care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la art. 153 și 153¹ din Codul fiscal.

(8) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți în afara Comunității, sau, după caz, sunt prestate de prestatori stabiliți în afara Comunității către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul României, urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă conform prevederilor art. 156⁴ din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă și nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 153 și 153¹ din Codul fiscal.

(9) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, și serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix, aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în Comunitate. Se consideră ca această condiție este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activității economice, sau, după caz, a unui sediu fix, din Comunitate, precum și un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA. Se consideră că prestatorul a acționat de bună credință, în ceea ce privește stabilirea faptului că beneficiarul său este o persoană impozabilă, atunci când a obținut confirmarea validității codului de TVA atribuit beneficiarului său de autoritățile fiscale din alt stat membru prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar. Dacă beneficiarul, care este stabilit în alt stat membru decât România, nu comunică un cod valabil de TVA, și/sau prestatorul nu obține confirmarea validității codului de TVA al clientului său, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133, în funcție de natura serviciului. Totuși, în situația în care ulterior emiterii facturii de către prestator, beneficiarul comunică un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, prestatorul va aplica prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv va considera că operațiunea nu este impozabilă în România, fiind impozabilă la locul unde este stabilit beneficiarul, dacă beneficiarul poate face dovada că avea calitatea de persoană impozabilă în momentul în care taxa a devenit exigibilă. Dovada constă într-o confirmare oficială a autorităților fiscale din statul membru în care beneficiarul este stabilit. În cazul reconsiderării locului prestării serviciului, prestatorul aplică prevederile art. 159 din Codul fiscal. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(10) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană impozabilă stabilit în alt stat membru care a comunicat prestatorului un cod valabil de TVA, pentru a stabili dacă serviciile prestate sunt utilizate în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestatorul va ține cont de natura serviciilor prestate. Numai atunci când datorită naturii serviciilor prestate se prezumă că acestea ar putea fi utilizate în scopuri personale, prestatorul va solicita o declarație din partea clientului sau în ce privește scopul în care serviciile vor fi utilizate. Dacă din această declarație reiese că beneficiarul nu va utiliza serviciile în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților se consideră că prestatorul a acționat de bună credință în ceea ce privește determinarea locului prestării serviciilor și este scutit de orice viitoare obligație de plată a taxei. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar parțial pentru scopuri personale sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile și parțial în scopul activității economice, sau integral în scopuri personale sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relația cu o persoană neimpozabilă. În ce privește utilizarea fiecărui serviciu pentru stabilirea locului prestării, vor fi luate în considerare numai circumstanțele existente în momentul prestării serviciului. Orice modificare subsecventă a uzului serviciului respectiv de către beneficiar în sensul acestui alineat, nu va avea consecințe în ce privește stabilirea locului prestării, cu excepția situației în care se poate face dovada abuzului de lege.

(11) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană impozabilă care nu este stabilit pe teritoriul Comunității, nu au locul în România. De asemenea, nu au locul în România aceleași servicii care sunt prestate către persoane impozabile stabilite în afara Comunității, fiind aplicabile prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. În ambele situații, este suficient ca prestatorul să facă dovada că beneficiarul, indiferent de statutul său, este stabilit în afara Comunității. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când clientul comunică prestatorului adresa sediului activității economice, sau a sediului fix, sau, în absența acestora, a domiciliului stabil sau a reședinței obișnuite, din afara Comunității. Prestatorul trebuie să verifice autenticitatea acestora prin procedurile curente de verificare existente.

(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității și care intră sub incidența art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în afara Comunității. În acest scop prestatorul trebuie să obțină suficiente dovezi de la clientul său care să demonstreze că este o

persoană impozabilă. Aceste dovezi pot consta în codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului care este stabilit în țări terțe care aplică TVA, sau un alt cod de înregistrare similar care identifică persoana impozabilă, atribuit beneficiarului de țara în care este stabilit, însoțite de alte informații relevante cum sunt materiale printate de pe un website care confirmă statutul de persoană impozabilă al beneficiarului, informații obținute de la autoritatea fiscală din țara beneficiarului care confirmă că acesta este o persoană impozabilă, formularul de comandă al beneficiarului care conține adresa sediului activității economice și codul de înregistrare comercială sau informații printate de pe website-ul beneficiarului din care să rezulte că acesta efectuează o activitate economică. Dacă prestatorul nu poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal în funcție de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(13) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România și care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la art. 140 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de TVA prevăzute la art. 141, 143, 144 sau 144¹ din Codul fiscal. Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziție intracomunitară de servicii care se declară în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România nu este înregistrat în scopuri de taxă, trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare pentru achiziții intracomunitare de servicii prevăzute la art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal.

(14) În aplicarea prevederilor art. 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) și alin. (7) din Codul fiscal, lucrările efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operațiunile umane și mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele de natură intelectuală sau științifică, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale. Evaluarea bunurilor mobile corporale reprezintă examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora. Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrări ori evaluări, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. În situația în care pe teritoriul României se efectuează lucrări și evaluări ale bunurilor mobile corporale de origine comunitară, persoana care primește bunurile în vederea realizării lucrărilor trebuie să înscrie bunurile în registrul bunurilor primite prevăzut la pct. 79. Beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România care trimite bunuri mobile corporale pentru a fi efectuate lucrări sau evaluări într-un alt stat membru, va ține evidența bunurilor cu ajutorul registrului nontransferurilor prevăzut la pct. 79. Pentru determinarea locului prestării acestor servicii se vor aplica, în funcție de statutul beneficiarului, prevederile art. 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) sau alin. (7) din Codul fiscal.

(15) Tipărirea cărților sau a altor tipărituri poate fi considerată fie o livrare de bunuri, fie o prestare de servicii, în funcție de modul de derulare a operațiunilor, astfel:

a) în situația în care clientul care deține drepturile de editare a unei cărți sau a altei tipărituri se limitează la a transmite conținutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă sau alt suport, iar tipografia se obligă să tipărească sau, după caz, să și editeze cartea sau altă tipăritură, utilizând hârtia și/sau alte materiale proprii necesare realizării cărții sau altei tipărituri, se consideră că tipografia realizează o livrare de bunuri către clientul său, în sensul art. 128 din Codul fiscal, locui livrării bunurilor stabilindu-se conform prevederilor art. 132 din Codul fiscal;

b) în situația în care clientul care deține drepturile de editare a unei cărți sau a altei tipărituri transmite tipografiei conținutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă sau alt suport, precum și hârtia necesară realizării acestora și/sau, după caz, alte materiale care servesc la realizarea cărții/tipăriturii, se consideră că tipografia realizează o prestare de servicii către clientul său, în sensul art. 129 din Codul fiscal. Locul prestării serviciilor, în acest caz, se stabilește conform prevederilor art. 133 alin. (2), sau după caz, art. 133 alin. (5) lit. d) sau alin. (7) din Codul fiscal, în funcție de statutul beneficiarului.

(16) Transferul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră efectuat cu plată de către o persoană impozabilă reprezintă o prestare de servicii, pentru care locul prestării se stabilește conform prevederilor art. 133 alin. (2), sau după caz, art. 133 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal. Dacă locul prestării pentru un astfel de serviciu este în România, niciuna dintre scutirile prevăzute la art. 141 din Codul fiscal nu poate fi aplicată.

↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 13. din partea 159¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 9. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 160: Codul fiscal:

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport, altele decât cele de transport intracomunitar de bunuri;

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 160 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 160¹: Norme metodologice:

14. _

(1) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (4) din Codul fiscal fac excepție de la regulile generale prevăzute la art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal în ceea ce privește stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art. 156⁴ din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, și nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil conform prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Pe lângă serviciile menționate la art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile cuprind, printre altele, operațiuni precum:

a) lucrările de construcții-montaj, transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, curățare și demolare, efectuate asupra unui bun imobil prin natura sa, precum și orice operațiuni ce se efectuează în legătură cu livrarea de bunuri mobile și încorporarea acestora într-un bun imobil astfel încât bunurile mobile devin bunuri imobile prin destinația lor;

b) studiile și activitățile de supervizare, care fac parte în mod obișnuit din ocupația arhitecților, supervizorilor sau inginerilor și care au ca obiectiv pregătirea și coordonarea unei activități prevăzute la lit. a);

c) activitățile de evaluare a unui bun imobil;

d) punerea la dispoziție de spații de parcare;

e) punerea la dispoziție de spații de depozitare a bunurilor;

f) închirierea de seifuri ce sunt bunuri imobile prin natura lor;

g) operațiunile de închiriere, arendare, concesiune sau leasing a bunurilor imobile;

h) serviciile de administrare a bunurilor imobile prin natura lor;

i) acordarea accesului și a drepturilor de folosință pentru căi rutiere și structuri care fac parte din acestea, ca de exemplu poduri și tuneluri;

j) serviciile de natură juridică în legătură cu cesiunea sau transferul titlului de proprietate asupra unui bun imobil, atâta timp cât acestea au drept scop modificarea naturii juridice a bunurilor imobile;

k) serviciile constând în elaborarea unui contract de vânzare sau de cumpărare a unui bun imobil, chiar dacă acestea reprezintă servicii distincte față de cele menționate la lit. j).

(3) Atunci când sunt prestate servicii juridice având drept scop transferul dreptului de proprietate asupra unui bun imobil, dar totuși tranzacția finală ce ar fi avut ca rezultat modificarea naturii juridice a respectivului bun imobil nu are loc, aceste servicii se încadrează totuși în prevederile art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal.

(4) Serviciile juridice menționate la alin. (3) nu se cuprind în prevederile art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, atunci când prestarea acestora are loc în legătură cu diferite aspecte referitoare la contracte, care, în termeni generali, pot privi orice alte chestiuni de natură juridică și care nu sunt specifice transferului proprietății unui bun imobil.

(5) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidența prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.

↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 14. din partea 160¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 9. din Hotărîrea 1620/2009)

14¹. _

(1) Conform art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de călători este locul în care se efectuează transportul în funcție de distanțele parcurse.

(2) Transporturile naționale de călători sunt transporturi care au locul prestării în România, având punctul de plecare și punctul de sosire pe teritoriul României.

(3) Transporturile internaționale de călători sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara țării, fie ambele puncte sunt situate în afara țării. Locul prestării serviciilor de transport internațional de călători este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul țării, denumită traseu național.

(4) Pentru transportul internațional de călători, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire al transportului de călători, determinată după cum urmează:

a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare al pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere al frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transportul care are punctul de plecare în afara României și punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcați în afara României;

c) pentru transportul care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a)- c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat și debarcat în interiorul țării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internațional, partea de transport dintre locul de îmbarcare și locul de debarcare pentru acești pasageri se consideră a fi transport național.

14². În sensul art. 133 alin. (4) lit. d) și f) din Codul fiscal, atât serviciile de restaurant, cât și cele de catering sunt caracterizate printr-un complex de activități în care predomină serviciile, iar furnizarea de hrană și/sau de băuturi este doar o componentă. Serviciile de restaurant constau în furnizarea, la locația prestatorului, de hrană preparată sau nepreparată și/sau băuturi pentru consum uman, însoțite de suficiente servicii aferente care să permită consumul imediat, în timp ce serviciile de catering constau în aceleași activități, desfășurate însă în afara locației prestatorului.

14³. _

(1) În scopul aplicării prevederilor art. 133 alin. (2), alin. (3), alin. (4) lit. e), și alin. (6) din Codul fiscal, sunt considerate mijloace de transport vehiculele, motorizate sau nu, și alte echipamente și dispozitive destinate transportului de persoane sau de obiecte dintr-un loc în altul și care au capacitatea de a fi utilizate efectiv pentru desfășurarea transportului, care ar putea fi trase, tractate sau împinse de vehicule. Această categorie cuprinde bunuri precum:

a) vehiculele terestre motorizate și nemotorizate, precum autoturismele, motocicletele, bicicletele, tricicletele și rulotele care nu sunt fixate de sol;

b) navele motorizate și nemotorizate;

c) aeronavele motorizate și nemotorizate;

d) vehiculele special amenajate pentru transportul bolnavilor și al persoanelor accidentate;

e) tractoarele și alte vehicule agricole;

f) vehiculele utilizate pentru scopuri militare, supraveghere sau de apărare civilă;

g) dispozitivele mecanice sau electronice pentru propulsia cărucioarelor pentru invalizi.

(2) Conform art. 10 din Regulamentul Consiliului nr. 1.777/2005 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 77/388/CEE privind sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată, remorcile, semiremorcile și vagoanele feroviare reprezintă mijloace de transport.

(3) Containerele nu sunt considerate mijloace de transport.

(4) În sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, durata posesiei sau utilizării continue a mijlocului de transport se stabilește pe baza prevederilor contractului încheiat între părțile implicate. Totuși, contractul este o simplă prezumție care poate fi respinsă prin orice mijloace de fapt sau de drept în vederea stabilirii duratei efective a posesiei sau utilizării continue a mijlocului de transport.

(5) În situația în care două sau mai multe contracte de închiriere a aceluiași mijloc de transport încheiate cu același client se succed cu o întrerupere de două zile sau mai puțin, termenul primului contract va fi luat în considerare pentru a se stabili dacă al doilea contract va fi considerat sau nu pe termen scurt în sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal.

(6) Atunci când se încheie cu un client contracte în aceleași condiții pentru aceleași mijloace de transport, durata fiecăruia dintre contractele precedente se ia în considerare la stabilirea duratei contractelor următoare, în sensul aplicării prevederilor art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Cu toate acestea, durata unui contract pe termen scurt, derulat anterior unui contract care se califică drept contract pe termen lung ca urmare a contractelor anterioare, nu va fi reevaluată retroactiv, cu excepția situației în care se poate face dovada abuzului de lege.

(7) În situația în care un contract pe termen scurt în sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal face obiectul unei prelungiri care are ca efect depășirea termenului de 30, respectiv de 90 de zile, este necesară o reevaluare a respectivului contract, cu excepția cazului în care prelungirea contractului se datorează unor circumstanțe independente de voința părților, datorate unor cauze de forță majoră.

(8) Atunci când un contract pe termen scurt este urmat de un alt contract pe termen scurt încheiat între aceleași părți, dar pentru mijloace de transport diferite, fiecare contract va fi analizat separat, în vederea încadrării sau neîncadrării în prevederile art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, dacă nu se dovedește o încălcare a legii.

(9) În sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, un mijloc de transport este considerat ca fiind pus efectiv la dispoziția clientului la locul în care se află mijlocul de transport atunci când clientul preia efectiv controlul fizic asupra acestuia. Controlul juridic, respectiv semnarea contractului, intrarea în posesia celorlalte, nu este suficient pentru a determina locul efectiv al punerii la dispoziția clientului a mijlocului de transport.

(10) Acordarea, de către o persoană impozabilă care deține vagoane de tren, a dreptului de utilizare a acestora reprezintă, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, o prestare de servicii asimilată închirierii de mijloace de transport, locul prestării fiind stabilit în funcție de perioada de utilizare. Același regim se aplică și pentru acordarea de către întreprinderile feroviare a dreptului de utilizare a vagoanelor în trafic internațional, pentru care se încasează taxa stabilită prin Regulamentul pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internațional, aprobat de Uniunea Internațională a Căilor Ferate.

14⁴. _

(1) Locul prestării este locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant și catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate, astfel cum este prevăzut la art. 133 alin. (4) lit. f) din Codul fiscal. Caracteristicile serviciilor de restaurant și catering sunt cele prevăzute la pct. 14².

(2) Pentru a identifica partea transportului de călători efectuată în interiorul Comunității, mijlocul de transport este decisiv și nu călătoria individuală a fiecărui pasager. Prin urmare, se consideră că se efectuează o singură parte de transport de călători în interiorul Comunității, chiar și atunci când există opriri în afara Comunității, în situația în care călătoria este efectuată cu un singur mijloc de transport.

(3) O călătorie efectuată cu aeronave, căreia i s-a atribuit un singur număr de zbor și care implică scări în interiorul Comunității se consideră ca reprezentând o singură parte de transport de călători efectuată în Comunitate. Pentru călătoriile cu trenul, în vederea identificării părții unice a transportului de călători în interiorul Comunității, itinerarul este decisiv.

(4) Pentru aplicarea art. 133 alin. (4) lit. f) din Codul fiscal, locurile în care pasagerii, în mod individual, se îmbarcă sau debarcă în/din mijlocul de transport nu au relevanță în stabilirea părții unei operațiuni de transport efectuată în interiorul Comunității.

(5) Partea din serviciile de catering și restaurant oferite în timpul unei părți a unei operațiuni de transport care nu este considerată a fi efectuată în Comunitate, dar totuși pe teritoriul unui stat membru, intră sub incidența art. 133 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, respectiv are locul la locul prestării efective.

►(la data 01-Jan-2010 punctul 14, din partea 160^1 completat de Art. I, alin. (E), punctul 10, din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 161: Codul fiscal:

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri. Prin excepție, în cazul în care serviciul de transport este prestat unui client care, pentru prestarea respectivă, furnizează un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului, se consideră că transportul are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri ale cărui:

1. loc de plecare și loc de sosire sunt situate în două state membre diferite; sau
2. loc de plecare și loc de sosire sunt situate în același stat membru, dar transportul este efectuat în legătură directă cu un transport intracomunitar de bunuri;

⚡(la data 01-Jan-2007 partea 161 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 161¹: Norme metodologice:

15. _

(1) Locul serviciilor prestate către persoane neimpozabile se determină în conformitate cu prevederile art. 133 alin. (3) din [Codul fiscal](#) dacă nu se aplică excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4), (5) sau (6) din [Codul fiscal](#).

(2) În aplicarea prevederilor art. 133 alin. (6) din [Codul fiscal](#), un mijloc de transport se consideră că este efectiv exploatat și utilizat pe teritoriul României dacă mijlocul de transport este utilizat în principal în România. Se consideră că mijlocul de transport este efectiv utilizat și exploatat în afara Comunității, dacă mijlocul de transport este utilizat în principal în afara Comunității. Dovada faptului că mijlocul de transport este utilizat în principal în România sau în afara Comunității constă în declarația pe proprie răspundere dată de beneficiar. Pentru încadrarea corectă a mijloacelor de transport se vor aplica prevederile pct. 14³.

⚡(la data 01-Jan-2010 punctul 15. din partea 161¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 11. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 161¹: Codul fiscal

Art. 133: Locul prestării de servicii

[...]

h) locul unde sunt prestate serviciile, în cazul următoarelor servicii:

[...]

2. expertize privind bunurile mobile corporale, precum și lucrările efectuate asupra acestora. Prin excepție, se consideră că aceste servicii au loc:

- în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care aceste servicii sunt prestate unui client care îi comunică prestatorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, valabil atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel în care se prestează efectiv serviciile, și se referă la bunuri transportate în afara statului membru în care serviciile sunt prestate;

[...]

PARTEA 161¹: Norme metodologice:

15¹. _

(1) În aplicarea art. 133 alin. (7) din [Codul fiscal](#):

a) serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora se consideră a fi efectiv utilizate și exploatate în România dacă sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale și evaluări ale bunurilor mobile corporale se consideră a fi efectiv utilizate și exploatate în România dacă sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în România sunt serviciile al căror punct de plecare și punct de sosire se află pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate și exploatate pe teritoriul României.

(2) Dacă locul prestării serviciilor conform art. 133 alin. (7) din [Codul fiscal](#) este situat pe teritoriul României, operațiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxă prevăzute la art. 140 din [Codul fiscal](#), sau, după caz, scutirile de taxă prevăzute la art. 141, 143, 144, 144¹ și 152 din [Codul fiscal](#).

(3) Prevederile art. 133 alin. (7) din [Codul fiscal](#) nu se aplică în situația în care beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara Comunității, dar comunică prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru și adresa unui sediu fix din Comunitate către care sunt prestate serviciile. Se consideră că prestatorul a acționat de bună-credință în ceea ce privește determinarea faptului că beneficiarul este o persoană impozabilă, atunci când a obținut confirmarea validității codul de TVA atribuit beneficiarului de autoritățile fiscale din alt stat membru, prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar.

⚡(la data 01-Jan-2010 punctul 15¹. din partea 161¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 11. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 162: Codul fiscal:

Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

Art. 134¹

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignatar la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

(4) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producție.

(5) Prin norme sunt definite contractele de consignație, stocurile la dispoziția clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformității.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari. Totuși, perioada de decontare nu poate depăși un an.

(8) În cazul livrărilor de bunuri și al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică și altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăși un an.

(9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesiune și arendare de bunuri, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății.

(10) Pentru prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 150 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an și care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

⚡(la data 01-Jan-2010 Art. 134¹ din partea 162 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 12. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 162¹: Norme metodologice:

16. _

(1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignatie, se consideră că livrarea bunurilor de la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi. În sensul titlului VI din Codul fiscal, contractul de consignatie reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acționează în nume propriu, dar în contul consignantului când livrează bunurile către cumpărători.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că transferul proprietății bunurilor a avut loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformității sunt bunurile oferite de furnizor clienților, aceștia având dreptul fie să le achiziționeze, fie să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a bunurilor este condiționată de obținerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potențial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv.

(3) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că transferul proprietății bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia bunurilor. Stocurile la dispoziția clientului reprezintă o operațiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietății bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producție, dar și pentru alte activități economice.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică în situația în care bunurile provin din import și beneficiarul înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal a optat pentru calitatea de persoană obligată la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. e) pct. 1, fiind aplicabile prevederile art. 136 din Codul fiscal referitoare la exigibilitatea taxei pentru un import.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 16. din partea 162¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 12. din Hotarirea 1620/2009)

PARTEA 162¹: Codul fiscal

Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

Art. 134³

(1) Prin excepție de la prevederile art. 134², în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine în cea de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) exigibilitatea taxei intervine la emiterea facturii prevăzute la art. 155 alin. (1), dacă factura este emisă înainte de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

PARTEA 162^{1^1}: Norme metodologice:

16¹. _

(1) În sensul art. 134³ alin. (2) din Codul fiscal, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă, exigibilitatea intervine la data emiterii unei facturii înainte de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, indiferent dacă factura a fost emisă pentru încasarea unui avans sau pentru contravaloarea integrală sau parțială a livrării.

(2) Exigibilitatea determină perioada fiscală în care livrarea intracomunitară scutită se înregistrează în decontul de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la art. 156² din Codul fiscal și în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal.

▶(la data 28-Dec-2007 partea 162¹ completat de Art. I, alin. (F), punctul 14. din Hotarirea 1579/2007)

PARTEA 163: Codul fiscal:

Art. 134²: Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturii, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare.

(3) Taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimentele menționate la art. 138. Totuși, regimul de impozitare și cotele aplicabile sunt aceleași ca și ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 134² din partea 163 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 13. din Hotarirea 1620/2009)

Art. 134³: Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

Prin derogare de la prevederile art. 134, în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutită de taxă conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data la care este emisă factura pentru întreaga contravaloare a livrării în cauză, dar nu mai târziu de a cincisprezece zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Art. 135: Faptul generator și exigibilitatea pentru achiziții intracomunitare de bunuri

(1) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția.

(2) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislația altui stat membru la articolul echivalent art. 155 alin. (1), dacă aceasta este emisă înainte de cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 135 din partea 163 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 14. din Hotarirea 1620/2009)

Art. 136: Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) și d), faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

▶(la data 01-Jan-2010 partea 163 completat de Art. I, alin. (E), punctul 15. din Hotarirea 1620/2009)

PARTEA 163¹: Norme metodologice:

16¹. Prevederile art. 134² alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situația în care facturile totale sau parțiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă și includ și situația în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

17. Există o relație clară între faptul generator în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri și faptul generator în cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, care intervin în același moment, respectiv în momentul livrării de bunuri. Pentru a evita orice neconcordanță între livrările intracomunitare de bunuri, scutite de TVA, care se includ în declarația recapitulativă pentru astfel de livrări, în statul membru de origine, și achizițiile intracomunitare, evidențiate în decontul de TVA și în declarația recapitulativă

pentru achiziții intracomunitare, prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, în România, momentul exigibilității a fost stabilit fie în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, fie la data facturii pentru contravaloarea totală sau parțială, atât pentru livrările intracomunitare, cât și pentru achizițiile intracomunitare.

17¹. _

(1) În sensul art. 136 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import și în regim de transformare sub control vamal, regimuri care din punct de vedere al TVA constituie importuri de bunuri care nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată conform art. 144 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, exigibilitatea TVA intervine atunci când intervine obligația de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective.

(2) În cazul în care bunurile plasate în regimurile prevăzute la alin. (1) sunt scutite de taxe vamale, taxe agricole sau alte taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune, exigibilitatea TVA pentru importul bunurilor respective intervine atunci când ar fi intervenit obligația de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective, dacă acestea ar fi fost datorate.

⚡(la data 01-Jan-2010 punctul 17. din partea 163^{^1} modificat de Art. I, alin. (E), punctul 15. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 163^I: Codul fiscal

Art. 137: Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. c), compensația aferentă;

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 130¹ alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin norme;

d) pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 și, în general, atunci când plata se face parțial ori integral în natură sau atunci când valoarea plății pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi ușor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea de piață pentru respectiva livrare/prestare. În sensul prezentului titlu, valoarea de piață înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor sau serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeași etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor sau prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piață înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul livrării;

2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.

(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat și care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii.

⚡(la data 01-Jan-2010 Art. 137 din partea 163^{^I} modificat de Art. I, alin. (E), punctul 16. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 163^{I^1}: Norme metodologice

18. _

(1) Potrivit art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvențiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, legate direct de prețul bunurilor livrate și/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenții intervine la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Se consideră că subvenția este legată direct de preț dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) subvenția este concret determinabilă în prețul bunurilor și/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual;

b) cumpărătorii trebuie să beneficieze de subvenția acordată furnizorului/prestatorului, în sensul că prețul bunurilor/serviciilor achiziționate de aceștia trebuie să fie mai mic decât prețul la care aceleași produse/servicii s-ar vinde/presta în absența subvenției.

(2) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei subvențiile sau alocațiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale, de la bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), respectiv subvențiile care sunt acordate pentru atingerea unor parametri de calitate, subvențiile acordate pentru acoperirea unor cheltuieli sau alte situații similare.

(3) Baza de impozitare pentru uniforme de serviciu, echipamentul de lucru și/sau de protecție acordat angajaților este constituită din contravaloarea care este suportată de angajați. Dacă echipamentul de lucru și/sau de protecție este acordat gratuit angajaților, operațiunea nu constituie livrare de bunuri în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal. Pentru partea din contravaloarea uniformelor de serviciu, echipamentelor de lucru și/sau de protecție acordat angajaților, care este suportată de angajator, acesta își păstrează dreptul de deducere în condițiile art. 145 din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 137 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, altele decât bunurile imobile, este constituită din valoarea rămasă la care aceste bunuri sunt înregistrate în contabilitate, calculată în funcție de amortizarea contabilă, dar nu mai puțin decât valoarea la care bunurile au fost imputate, în cazul bunurilor constatate lipsă din gestiune. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero sau, după caz, valoarea imputată, în cazul lipsurilor imputabile.

(5) În situațiile prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. a) și b) din Codul fiscal, baza de impozitare a activelor corporale fixe, altele decât bunurile imobile, se determină conform prevederilor alin. (4).

(6) Pentru livrările de bunuri prevăzute la art. 128 alin. (5) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe, inclusiv pentru bunurile imobile, se determină conform procedurii stabilite la alin. (4).

(7) Orice cheltuieli cu impozitele și taxele datorate de o persoană impozabilă în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, dacă nu sunt incluse în prețul bunurilor livrate ori al serviciilor prestate, ci sunt recuperate de la clienți prin refacturare, se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 137 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. De exemplu, ecotaxa datorată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, chiar dacă nu este cuprinsă în prețul bunurilor livrate, ci este facturată separat, se cuprinde în baza impozabilă.

(8) În sensul art. 137 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, orice cheltuieli accesorii efectuate de persoana care realizează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă fac obiectul unui

contract separat. Cheltuielile accesorii nu reprezintă o tranzacție separată, ci sunt parte componentă a livrării/prestării de care sunt legate, urmând aceleași reguli referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile ca și livrarea/prestarea de care sunt legate. Furnizorul/Prestatorul nu poate aplica structura de comisionar prevăzută la pct. 19 alin. (4) pentru a refactura cheltuieli accesorii și nici pentru a refactura cheltuieli cu impozite și taxe conform prevederilor alin. (7).

(9) Cheltuielile cu transportul bunurilor livrate intracomunitar sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a livrării intracomunitare numai dacă, potrivit prevederilor contractuale, acestea cad în sarcina vânzătorului.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 18. din partea 163[^]I[^]1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 16. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 163 ^{II}: Codul fiscal:

Art. 137

[...]

(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

- a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț, acordate de furnizori direct clienților la data exigibilității taxei;
- b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;
- c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăți cu întârziere;
- d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă și clienți, prin schimb, fără facturare;
- e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele și în contul altei persoane și care apoi se decontează acesteia, precum și sumele încasate de o persoană impozabilă în numele și în contul unei alte persoane.

▶(la data 01-Jan-2010 partea ^{II} modificat de Art. I, alin. (E), punctul 17. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 163 ^{II}[^]1: Norme metodologice:

19. _

(1) În sensul art. 137 alin. (3) lit. a) din [Codul fiscal](#), rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării și nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări. De exemplu, un furnizor livrează bunuri și, potrivit înțelegerii dintre părți, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventuale remedieri sau reparații ale bunurilor livrate în condițiile în care aceste operațiuni sunt realizate de către client. Furnizorul nu va putea considera că sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli sunt considerate reduceri de preț, acestea fiind în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.

(2) În cazul reducerilor de preț acordate consumatorului final pe bază de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoționale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate și în beneficiul comercianților care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianți s-au interpus unul sau mai mulți intermediari cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conțină minimum următoarele elemente:

- a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preț în scopuri promoționale;
- b) produsul pentru care se face promoția;
- c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conține și taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menționată distinct în cupon;
- d) termenul de valabilitate a cuponului;
- e) mențiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreeate în desfășurarea promoției în cauză;
- f) instrucțiunile privind utilizarea acestor cupoane;
- g) denumirea societății specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

(3) În sensul art. 137 alin. (3) lit. e) din [Codul fiscal](#), sumele achitate de o persoană impozabilă în numele și în contul altei persoane impozabile reprezintă sumele achitate de o persoană impozabilă pentru facturi emise de diverși furnizori/prestatori pe numele altei persoane și care apoi sunt recuperate de cel care le achită de la beneficiar. Persoana care achită sume în numele și în contul altei persoane nu primește facturi pe numele său și nici nu emite facturi pe numele său. Pentru recuperarea sumelor achitate în numele și în contul altei persoane se poate emite, în mod opțional, o factură de decontare de către persoana impozabilă care a achitat respectivele facturi. În situația în care părțile convin să își deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu va fi menționată distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite beneficiarului însoțită de factura achitată în numele său. Persoana care a achitat facturile în numele altei persoane nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate, nu colectează taxa pe baza facturii de decontare și nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Beneficiarul ale cărui facturi au fost achitate de altă persoană își va deduce în condițiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său de furnizori/prestatori, factura de decontare fiind doar un document care se anexează la factura achitată.

Exemplul nr. 1: Persoana A emite o factură de servicii de transport către persoana B, dar factura lui A este plătită de C în numele lui B. Pentru recuperarea de la B a sumelor plătite, C are posibilitatea să emită o factură de decontare, dar care nu este obligatorie. B își va exercita dreptul de deducere a TVA în condițiile stabilite de lege pe baza facturii emise de A, în timp ce o eventuală factură de decontare de la C va fi doar atașată acestei facturii.

(4) În cazul în care se refacturează cheltuieli efectuate pentru altă persoană, respectiv atunci când o persoană impozabilă primește o factură sau alt document pe numele său pentru livrări de bunuri/prestări de servicii/importuri efectuate în beneficiul altei persoane și refacturează contravaloarea respectivelor livrări/prestări/importuri, se aplică structura de comisionar conform prevederilor pct. 6 alin. (3) și (4) sau, după caz, ale pct. 7 alin. (2). Totuși, structura de comisionar nu se aplică în situația în care se aplică prevederile pct. 18 alin. (8). Persoana care refacturează cheltuieli nu este obligată să aibă înscrisă în obiectul de activitate realizarea livrărilor/prestărilor pe care le refacturează. Spre deosebire de situația prezentată la alin. (3), în cazul structurii de comisionar persoana impozabilă are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor de bunuri/servicii care vor fi refacturate, în condițiile legii, și are obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile taxabile.

Exemplul nr. 2: Un furnizor A din România realizează o livrare intracomunitară de bunuri către beneficiarul B din Ungaria. Condiția de livrare este ex-works, prin urmare transportul este în sarcina cumpărătorului, a lui B. Totuși, B îl mandatează pe A să angajeze o firmă de transport, urmând să îi achite costul transportului. Transportatorul C facturează lui A serviciul de transport din România în Ungaria, iar A, aplicând structura de comisionar, va refactura serviciul lui B. Se consideră că A a primit și a prestat el însuși serviciul de transport. Acest serviciu de transport va fi facturat de către C către A cu TVA, locul prestării fiind în România, conform art. 133 alin. (2) din [Codul fiscal](#). A va refactura transportul către B fără TVA, serviciul fiind neimpozabil în România conform art. 133 alin. (2) din [Codul fiscal](#).

Exemplul nr. 3: O societate care derulează operațiuni imobiliare are încheiate contracte de închiriere pentru diverse spații dintr-un bun imobil. Pentru utilitățile necesare, printre care electricitatea, apa, telefonul, sunt încheiate contracte pe numele societății imobiliare, dar acestea sunt furnizate în beneficiul direct al chiriașilor. În cazul în care prin contractul de închiriere se stipulează distinct că plata utilităților nu este inclusă în prețul chiriei, societatea imobiliară poate aplica structura de comisionar pentru refacturarea acestor cheltuieli către chiriași.

Exemplul nr. 4: Societatea A din Franța își trimite angajații în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înțelegerii dintre părți, facturile pentru cazare, transport local și alte cheltuieli efectuate pentru angajații trimiși din Franța vor fi emise către partenerii din România, aceștia urmând să-și recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franța. Pentru fiecare cheltuielă în parte refacturată se va avea în vedere în primul rând locul prestării serviciului și dacă locul este în România refacturarea se va face aplicându-se același regim ca și cel aplicat de prestatorul

acestor servicii. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal] și vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal] și vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA de 19%.

Exemplul nr. 5: Societatea A încheie un contract de proiectare a unui bun imobil cu societatea B. În contract se stipulează că B va suporta cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc. ale salariaților lui A care realizează acest proiect. Pe factura emisă A menționează separat costul proiectării și costul așa-numitelor cheltuieli suportate de B. În această situație nu este vorba despre o refacturare de cheltuieli în sensul prevederilor pct. 19 alin. (4). Toate cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc., facturate de A lui B, sunt cheltuieli accesorii serviciilor de proiectare și trebuie să urmeze aceleași reguli referitoare la locul prestării, cotele sau regimul aplicabil ca și serviciul de proiectare de care sunt legate, conform prevederilor pct. 18 alin. (8).

(5) În sensul art. 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele și în contul altei persoane, care nu se cuprind în baza de impozitare, cuprind operațiuni precum:

a) cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți încasate în contul unei instituții publice, dacă pentru acestea instituția publică nu este persoană impozabilă în sensul art. 127 din Codul fiscal. În această categorie se cuprind, printre altele, și taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, taxa hotelieră prevăzută la art. 278 din Codul fiscal, contribuția la Fondul cinematografic prevăzută la art. 13 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările și completările ulterioare, taxa asupra activităților dăunătoare sănătății, prevăzută la art. 363 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terț. Pentru decontarea sumelor încasate de la terț cu persoana care a emis factura, conform înțelegerii dintre părți, pot fi întocmite facturi de decontare conform alin. (3).

(6) În cazul sumelor încasate de persoana impozabilă în contul altei persoane, dacă persoana impozabilă acționează în nume propriu, respectiv emite facturi sau alte documente către clienți și primește facturi sau alte documente pe numele său de la persoana în numele căreia încasează sumele, se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 6 alin. (3) și (4) sau, după caz, la pct. 7 alin. (2), chiar dacă nu există un contract de comision între părți.

Exemplul nr. 6: O companie B încasează contravaloarea taxei radio TV de la clienți, pe care o virează apoi companiilor de radio și televiziune. Această taxă este menționată pe factura emisă de compania B, alături de propriile sale livrări/prestări efectuate. Întrucât taxa radio TV reprezintă o operațiune scutită de TVA conform art. 141 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, fiind efectuată de posturile publice de radio și televiziune, compania B va păstra același regim la facturarea acestei taxe către clienți. Conform structurii de comisionar, posturile de radio și televiziune vor factura către compania B serviciile pentru care aceasta a încasat sumele în contul lor.

(7) În sensul art. 137 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă și clienți prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu dețin cantitățile de ambalaje necesare efectuării schimbului și achită o garanție bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unități care au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanției bănești încasate pentru ambalaje se evidențiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanțiilor bănești nu se reflectă în documente fiscale.

(8) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanții bănești au obligația să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantitățile de ambalaje scoase din evidență ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeași natură. În termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, furnizorii de ambalaje sunt obligați să factureze cu taxă cantitățile de ambalaje respective. Dacă garanțiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenței vechimii garanțiilor primite și nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanții mai vechi de un an calendaristic.

↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 19. din partea ^II^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 17. din Hotărârea 1620/2009)

19. _

PARTEA 164: Codul fiscal:

Art. 138: Ajustarea bazei de impozitare

Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

a) dacă a fost emisă o factură și, ulterior, operațiunea este anulată total sau parțial, înainte de livrarea bunurilor sau de prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum și în cazul anulării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părți sau ca urmare a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile sau în urma unui arbitraj;

c) în cazul în care rabaturile, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expedit marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

↳ (la data 01-Jan-2010 Art. 138 din partea 164 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 18. din Hotărârea 1620/2009)

PARTEA 164¹: Norme metodologice:

—prețul de referință (baza de impozitare)	300 unități x 19% = 57 unități T.V.A.
—subvenția acordată (33,33% din prețul de referință)	100 unități
—prețul de referință (baza de impozitare)	300 unități x 19% = 57 unități T.V.A.
—subvenția acordată (100%)	300 unități
—prețul impus care trebuie facturat beneficiarilor, inclusiv T.V.A.	130 unități
—din care T.V.A. colectată (130 x 15,966%)	21 unități

20. _

(1) În situațiile prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru livrări intracomunitare.

(2) Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial, potrivit prevederilor art. 148 lit. b) și art. 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operațiunile prevăzute la art. 138 lit. a)- c) și e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru achizițiile intracomunitare.

(3) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 138 lit. d) din Codul fiscal, este permisă numai în situația în care data declarării falimentului beneficiarului a intervenit după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de această dată, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului.

(4) Reducerile de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice în cadrul unor campanii promoționale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianților care au

acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali;

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăți specializate în administrarea cupoanelor valorice, producătorii/distribuitorii emit o singură factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preț acordate în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societățile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preț acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 20. din partea 164¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 18. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 165: Codul fiscal:

Art. 138¹: Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare

(1) Pentru achizițiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabilește pe baza aceluiași elemente utilizate conform art. 137 pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceluiași bunuri în interiorul țării. În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, conform art. 130¹ alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c) și ale art. 137 alin. (2).

(2) Baza de impozitare cuprinde și accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziției intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziționat bunurile obține o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziției intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 138¹ din partea 165 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 19. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 165¹: Norme metodologice:

21. În sensul art. 138¹ din [Codul fiscal](#), baza de impozitare a achiziției intracomunitare cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (2) din [Codul fiscal](#) și nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) din [Codul fiscal](#) și/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile art. 138 din [Codul fiscal](#). Cheltuielile de transport sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a bunurilor achiziționate intracomunitar numai dacă acestea cad în sarcina vânzătorului conform contractului dintre părți.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 21. din partea 165¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 19. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 165^I: Codul fiscal:

Art. 139: Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a)- d).

PARTEA 165^{I^1}: Norme metodologice:

21¹. _

(1) În sensul art. 137 alin. (3) din [Codul fiscal](#), baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a)- d) din [Codul fiscal](#), dacă acestea sunt cunoscute în momentul în care intervine exigibilitatea taxei pentru un import conform art. 136 din [Codul fiscal](#).

(2) Baza de impozitare pentru importul de bunuri nu se ajustează în cazul modificării ulterioare a elementelor care au stat la baza determinării valorii în vamă a bunurilor, ca urmare a unor evenimente prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a)-d) din [Codul fiscal](#), cu excepția situațiilor în care aceste modificări sunt cuprinse într-un document pentru regularizarea situației emis de organele vamale.

(3) În cazul bunurilor care au fost achiziționate din afara Comunității și înainte de a fi importate pe teritoriul comunitar sunt supuse unor lucrări sau evaluări asupra bunurilor mobile corporale în afara Comunității, pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din [Codul fiscal](#), pentru serviciile prestate în afara Comunității se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din [Codul fiscal](#). Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a importului de bunuri. Ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a taxei pentru aceste servicii va cuprinde și eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prevăzute la alin. (3) prestate în afara Comunității este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din [Codul fiscal](#), baza de impozitare a importului va cuprinde și valoarea serviciilor prestate în afara Comunității, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 139 alin. (2) din [Codul fiscal](#).

▶(la data 01-Jan-2010 partea 165¹ completat de Art. I, alin. (E), punctul 20. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 166: Codul fiscal:

Art. 139¹: Cursul de schimb valutar

(1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabilește conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă.

(2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operațiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 166 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 166¹: Norme metodologice:

22. _

(1) În sensul art. 139¹ alin. (2) din [Codul fiscal](#), prin ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României se înțelege cursul de schimb comunicat de respectiva bancă în ziua anterioară și care este valabil pentru operațiunile care se vor desfășura în ziua următoare.

(2) În contractele încheiate între părți trebuie menționat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României. În cazul încasării de avansuri înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare

a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.

Exemplu: O persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal încasează 1.000 de euro drept avans pentru livrarea unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 3,5 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA = 1.000 euro x 3,5 lei/euro = 3.500 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 3.500 x 19% = 665 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 de euro. Cursul din data livrării bunului este de 3,6 lei/euro. Baza de impozitare a TVA se determină astfel:

$[(1.000 \text{ euro} \times 3,5 \text{ lei/euro}) + (4.000 \text{ euro} \times 3,6 \text{ lei/euro})] \times 19\% = 17.900 \times 19\% = 3.401 \text{ lei.}$

(3) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul țării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plății, diferențele de curs dintre cursul de schimb menționat în factura întocmită conform alin. (1) și cursul de schimb utilizat la data încasării nu sunt considerate diferențe de preț și nu se emite o factură în acest sens.

(4) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilității taxei, astfel cum este stabilit la art. 135 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi recepționate bunurile.

(5) În cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilității taxei, astfel cum este stabilit la art. 134³ din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi livrate bunurile.

(6) Pentru operațiunile în interiorul țării, dacă baza impozabilă este stabilită în valută, transformarea în lei se va efectua la cursul din data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 134-134².

(7) Prevederile alin. (6) se aplică și pentru serviciile prestate către persoane stabilite în Comunitate sau în afara Comunității, precum și pentru serviciile achiziționate de la prestatori stabiliți în Comunitate sau în afara Comunității, precum și în cazul livrărilor de bunuri care nu au loc în România conform art. 132, efectuate de persoane impozabile stabilite în România, sau al achizițiilor de bunuri care au loc în România și pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 22. din partea 166¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 21. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 167: Codul fiscal:

Art. 140: Cotele

(1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură și arheologice, grădini zoologice și botanice, târguri, expoziții și evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 141 alin. (1) lit. m);

b) livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, cu excepția celor destinate exclusiv sau în principal publicității;

c) livrarea de proteze și accesorii ale acestora, cu excepția protezelor dentare;

d) livrarea de produse ortopedice;

e) livrarea de medicamente de uz uman și veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(2¹) Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru livrarea locuințelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuința include și amprenta la sol a locuinței. În sensul prezentului titlu, prin locuință livrată ca parte a politicii sociale se înțelege:

a) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni și de pensionari;

b) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii și centre de recuperare și reabilitare pentru minori cu handicap;

c) livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 m², exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depășește suma de 380.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de orice persoană necăsătorită sau familie. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare și dacă terenul pe care este construită locuința nu depășește suprafața de 250 m², inclusiv amprenta la sol a locuinței, în cazul caselor de locuit individuale. În cazul imobilelor care au mai mult de două locuințe, cota indiviză a terenului aferent fiecărei locuințe nu poate depăși suprafața de 250 m², inclusiv amprenta la sol aferentă fiecărei locuințe. Orice persoană necăsătorită sau familie pot achiziționa o singură locuință cu cota redusă de 5%, respectiv:

1. în cazul persoanelor necăsătorite, să nu fi deținut și să nu dețină nicio locuință în proprietate pe care au achiziționat-o cu cota de 5%;

2. în cazul familiilor, soțul sau soția să nu fi deținut și să nu dețină, fiecare sau împreună nicio locuință în proprietate pe care au achiziționat-o cu cota de 5%.

d) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenționată unor persoane sau familii, a căror situație economică nu le permite accesul la o locuință în proprietate sau închirierea unei locuințe în condițiile pieței.

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2).

(5) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun.

(6) Cota aplicabilă pentru achiziții intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiași bun și care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

▶(la data 22-Dec-2008 Art. 140 din partea 167 modificat de Art. 1, alin. (A), punctul 3. din Hotărîrea 1618/2008)

PARTEA 167¹: Norme metodologice:

23. _

(1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv 19 x 100/119 în cazul cotei standard și 9 x 100/109 sau 5 x 100/105 în cazul cotelor reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii direct către populație, pentru care nu este necesară emiterea unei facturi conform art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.

(3) Cota redusă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărțile și manualele școlare sunt tipăriturile care au cod ISBN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele și revistele sunt orice tipărituri care

au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărți, ziare și reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicității. Prin în principal se înțelege că mai mult de jumătate din conținutul cărții, ziarului sau revistei este destinat publicității. De asemenea, nu se aplică cota redusă a taxei pentru livrarea de cărți, ziare și reviste, în cazul în care acestea sunt furnizate pe cale electronică, operațiunile fiind considerate prestări de servicii conform art. 11 din Regulamentul Consiliului nr. 1.777/2005 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 77/388/CEE privind sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată.

(4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale și accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată în condițiile prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical care amplifică, restabilește sau înlocuiește zone din țesuturile moi ori dure, precum și funcții ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât și extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

(5) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal se aplică pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea țesuturilor moi ori dure, precum și a unor funcții ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale și funcționale ale sistemului neuromuscular și scheletic, precum și încălțăminte ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele și dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante și/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părți și/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(6) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situația în care costul micului dejun este inclus în prețul de cazare, cota redusă se aplică asupra prețului de cazare, fără a se defalca separat micul dejun. Orice persoană care acționează în condițiile prevăzute la pct. 7 alin. (1) sau care intermediază astfel de operațiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, aplică cota de 9% a taxei, cu excepția situațiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenții de turism, prevăzut la art. 1521 din Codul fiscal.

(7) Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la art. 140 alin. (2¹) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, a locuințelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca și un proprietar de bunurile prevăzute la art. 140 alin. (2¹) lit. a) - d) din Codul fiscal. Pentru livrările prevăzute la art. 140 alin. (2¹) lit. a), b) și d) din Codul fiscal, cota redusă de TVA de 5% se aplică inclusiv pentru terenul pe care este construită locuința.

(8) În aplicarea art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, prin locuință se înțelege construcția alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care, la data livrării, satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii.

(9) În sensul art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, suprafața utilă a locuinței de 120 m² nu include anexele gospodărești. Suprafața terenului pe care este construită locuința, precum și suprafața utilă a locuinței, menționate la art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, trebuie să fie înscrise în documentația cadastrală anexată la actul de vânzare-cumpărare încheiat în condițiile legii. Valoarea-limită de 380.000 lei prevăzută la art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal cuprinde valoarea locuinței, inclusiv valoarea cotelor indivize din părțile comune ale imobilului și a anexelor gospodărești și, după caz, a terenului pe care este construită locuința, dar exclude unele drepturi de servitute legate de locuința respectivă. În calculul suprafeței maxime de 250 m², prevăzute la art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, se cuprind și suprafețele anexelor gospodărești, precum și cotele indivize din orice alte suprafețe dobândite împreună cu locuința, chiar dacă se află la numere cadastrale diferite.

(10) În vederea îndeplinirii condiției prevăzute la art. 140 alin. (2¹) lit. c) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului, înainte sau în momentul livrării bunului imobil, o declarație pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile stabilite la art. 140 alin. (2¹) lit. c) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%.

(11) Persoanele impozabile care livrează locuințe vor aplica cota de 5% inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condițiile impuse de art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal și sunt în posesia declarației prevăzute la alin. (10). În situația în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei de 19%, datorită neprezentării de către cumpărător a declarației prevăzute la alin. (10) sau din alte motive obiective, la livrarea bunului imobil se pot efectua regularizările prevăzute la art. 140 alin. (4) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condițiile impuse de art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate și de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.

(12) Pentru clădirile prevăzute la art. 140 alin. (2¹) lit. a), b) și d) din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului o declarație pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că va utiliza aceste clădiri conform destinației prevăzute de lege, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%. Declarația trebuie prezentată înainte sau în momentul livrării locuinței.

↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 23, din partea 167¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 22, din Hotărârea 1620/2009)

PARTEA 168: Codul fiscal:

Art. 141: Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

(1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale și operațiunile strâns legate de acestea, desfășurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete și laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală și de diagnostic, baze de tratament și recuperare, stații de salvare și alte unități autorizate să desfășoare astfel de activități;

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 168 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1, din Hotărârea 1861/2006)

PARTEA 168¹: Norme metodologice:

24. _

(1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal:

a) se aplică pentru operațiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare către pacienți în perioada tratamentului, precum și furnizarea de hrană și cazare către pacienți în timpul spitalizării și îngrijirii medicale. Totuși, scutirea nu se aplică meselor pe care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod și nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului;

b) nu se aplică pentru furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacia, chiar și în situația în care acestea sunt situate în incinta unui spital sau a unei clinici și/sau sunt conduse de către acestea;

c) nu se aplică pentru serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul CEJ C-122/87).

(2) În conformitate cu prevederile art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală, precum și serviciile de cazare și masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale, prestate de operatori economici autorizați să desfășoare astfel de activități, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 109/2000 privind stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice și asistența medicală balneară și de recuperare, cu modificările și completările ulterioare. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienților ale căror bilete sunt decontate de Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi Sociale, cât și pentru cele prestate pacienților care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare și masă beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt furnizate de aceeași persoană care furnizează serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de

tratament - cazul CEJ C-349/96 - Card Protection Plan Ltd. În acest sens, persoana care furnizează serviciul de tratament poate presta serviciile de cazare și masă cu mijloace proprii sau achiziționate de la terți. Nu beneficiază de scutirea de TVA serviciile de cazare și masă prestate de către o altă societate decât cea care se efectuează tratamentul.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 24. din partea 168¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 23. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 169: Codul fiscal:

d) transportul bolnavilor și al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entități autorizate în acest sens;

▶(la data 01-Jan-2007 partea 169 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 169¹: Norme metodologice:

25. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal privind activitatea de transport al bolnavilor și răniților cu vehicule special amenajate în acest sens se aplică pentru transporturile efectuate de stațiile de salvare sau de alte unități sau vehicule autorizate de Ministerul Sănătății pentru desfășurarea acestei activități.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 169¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 169^I: Codul fiscal:

Art. 141: Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

(1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă:

[...]

f) activitatea de învățământ prevăzută în Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formarea profesională a adulților, precum și prestările de servicii și livrările de bunuri strâns legate de aceste activități, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate;

PARTEA 169^I¹: Norme metodologice:

25¹. _

(1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din [Codul fiscal](#) pentru formarea profesională a adulților se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din [Codul fiscal](#) nu se aplică pentru studiile sau cercetarea efectuate cu plată de școli, universități sau orice altă instituție de învățământ pentru alte persoane. În acest sens a fost pronunțată hotărîrea Curții Europene de Justiție în cazul C-287/00.

(3) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din [Codul fiscal](#) se aplică și pentru livrările de bunuri și prestările de servicii strâns legate de serviciile educaționale, precum vânzarea de manuale școlare, organizarea de conferințe legate de activitatea de învățământ, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formare profesională a adulților.

(4) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din [Codul fiscal](#) nu este aplicabilă pentru achizițiile de bunuri sau servicii efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formare profesională a adulților, destinate activității scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. f) din [Codul fiscal](#).

▶(la data 01-Jan-2010 partea 169¹ completat de Art. I, alin. (E), punctul 24. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 170: Codul fiscal:

i) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social;

▶(la data 01-Jan-2007 partea 170 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 170¹: Norme metodologice:

26. În sensul art. 141 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, entitățile recunoscute ca având caracter social sunt entități precum: căminele de bătrâni și de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupațională, centrele de plasament autorizate să desfășoare activități de asistență socială.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 170¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 171: Codul fiscal:

j) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de protecția copiilor și a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social;

▶(la data 01-Jan-2007 partea 171 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 171¹: Norme metodologice:

27. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, se aplică centrelor-pilot pentru tineri cu handicap, caselor de copii, centrelor de recuperare și reabilitare pentru minori cu handicap și altor organisme care au ca obiect de activitate asigurarea supravegherii, întreținerii sau educării tinerilor.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 171¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 172: Codul fiscal:

k) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum și obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență;

▶(la data 01-Jan-2007 partea 172 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 172¹: Norme metodologice:

28. În sensul art. 141 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal:

a) Cuantumul cotizațiilor este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizațiilor fără scop patrimonial;

b) activitățile desfășurate în favoarea membrilor în contul cotizațiilor încasate în baza art. 6 din Decretul-lege nr. 139/1990 privind camerele de comerț și industrie din România, cu modificările și completările ulterioare, de către Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București și camerele de comerț și industrie teritoriale, sunt scutite de taxă.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 172¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 173: Codul fiscal:

(1) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică;

▶(la data 01-Jan-2007 partea 173 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 173¹: Norme metodologice:

29. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. 1) din Codul fiscal se aplică pentru prestările de servicii ce au strâns legătură cu practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate în beneficiul persoanelor care practică sportul sau educația fizică, în situația în care aceste servicii sunt prestate de către organizații fără scop patrimonial, cum sunt organizațiile și ligile sportive, cluburile sportive, bazele sportive de antrenament, hotelurile și cantinele pentru uzul exclusiv al sportivilor. Nu se aplică scutirea de taxă pentru încasările din publicitate, încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio și la televiziune a manifestărilor sportive și încasările din acordarea dreptului de a intra la orice manifestări sportive.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 173¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 173^I: Codul fiscal

m) prestările de servicii culturale și/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituțiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii și Cultelor;

»(la data 01-Jan-2007 partea 173¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 173¹: Norme metodologice

30. Prestările de servicii culturale prevăzute de art. 141 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal efectuate de instituțiile publice sau de organizații culturale nonprofit cuprind activități precum: reprezentațiile de teatru, operă, operetă, organizarea de expoziții, festivaluri și alte activități culturale recunoscute de Ministerul Culturii și Cultelor. Livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broșuri, pliante și alte materiale care popularizează o activitate culturală.

»(la data 28-Dec-2007 punctul 30. din partea 173¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 21. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 174: Codul fiscal:

n) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operațiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) și i)-m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar și organizate în profitul lor exclusiv, cu condiția ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurențiale;

»(la data 01-Jan-2007 partea 174 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 174¹: Norme metodologice:

31. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activități cum sunt: reprezentații teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziții, concerte, conferințe, simpozioane, altele decât cele prevăzute la pct. 30, cu condiția ca veniturile obținute din aceste activități să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

»(la data 28-Dec-2007 punctul 31. din partea 174¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 22. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 175: Codul fiscal:

o) activitățile specifice posturilor publice de radio și televiziune, altele decât activitățile de natură comercială;

»(la data 01-Jan-2007 partea 175 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 175¹: Norme metodologice:

32. Prin posturi publice naționale de radio și televiziune se înțeleg Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune.

»(la data 01-Jan-2007 partea 175¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

»(la data 04-Jul-2005 partea 176 abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 4. din [Hotărîrea 610/2005](#))

»(la data 04-Jul-2005 partea 176¹ abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 4. din [Hotărîrea 610/2005](#))

PARTEA 177: Codul fiscal:

p) serviciile publice poștale, precum și livrarea de bunuri aferentă acestora;

»(la data 01-Jan-2007 partea 177 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 177¹: Norme metodologice:

33. Serviciile publice poștale sunt serviciile poștale din sfera serviciului universal, astfel cum sunt reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, cu modificările și completările ulterioare.

»(la data 01-Jan-2007 partea 177¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 178: Codul fiscal:

q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operațiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităților acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părți de cheltuieți comune, în limitele și în condițiile stabilite prin norme și în condițiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurențiale.

»(la data 01-Jan-2007 partea 178 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 178¹: Norme metodologice:

34. _

(1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal se aplică în situația în care membrii unui grup independent de persoane sunt de acord să împartă cheltuieli comune și direct necesare pentru exercitarea activității de către membri. În acest caz alocarea de cheltuieți se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane. Această prestare de servicii este scutită de taxă în cazul în care condițiile stabilite la alin. (2)-(9) sunt îndeplinite cumulativ.

(2) Membrii grupului independent trebuie:

a) să fie persoane neimpozabile sau persoane impozabile, neînregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, care realizează operațiuni fără drept de deducere a taxei, în cazul membrului desemnat să asigure conducerea administrativă, această condiție se consideră îndeplinită chiar dacă pe lângă activitățile fără drept de deducere a taxei acesta desfășoară și activitățile de administrare a grupului;

b) să efectueze activități de aceeași natură sau să aparțină aceluiași grup financiar, economic, profesional sau social.

(3) Activitățile grupului independent trebuie să aibă un caracter nonprofit. Unul dintre membri va fi desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent.

(4) În cazul grupurilor independente toate achizițiile efectuate de la terți sau de la alți membri ai grupului în interesul direct al grupului vor fi efectuate de membrul desemnat pentru conducerea administrativă a grupului, care acționează în numele și pe contul grupului.

(5) Grupul independent va presta numai servicii de aceeași natură tuturor membrilor grupului, în interesul direct și comun al acestora. Grupul independent nu poate efectua livrări de bunuri, cu excepția cazului în care aceste livrări de bunuri sunt auxiliare prestărilor de servicii menționate la acest punct. Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul tuturor membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru și reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Ca urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obține niciun profit.

(6) Decontarea menționată la alin. (5) se efectuează în baza unui decont justificativ întocmit de membrul desemnat să asigure conducerea administrativă, ce stabilește:

a) cota-parte exactă de cheltuieți comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei-părți a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreeate între membrii grupului.

(7) Grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi, cu condiția ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depășească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(8) În situația în care membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului decontează costurile de administrare a grupului independent către ceilalți membri, acestea nu sunt scutite de taxă în condițiile art. 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal. Chiar dacă membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului se înregistrează în scopuri de taxă pe valoarea adăugată pentru activitatea de administrare, acesta poate face parte din grup.

(9) Se interzice grupului independent să efectueze operațiuni către terți. De asemenea, se interzice prestarea de servicii de către grupul independent doar unuia dintre membrii sau numai pentru o parte a membrilor grupului.

(10) În vederea implementării grupului independent se depune la Agenția Națională de Administrare Fiscală din cadrul Ministerului Finanțelor Publice o cerere semnată de către toți membrii grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate și codul de înregistrare ale fiecărui membru;

b) elementele care să demonstreze că membrii îndeplinesc condițiile alin. (2);

c) numele membrului desemnat să asigure conducerea administrativă.

(11) Agenția Națională de Administrare Fiscală va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului independent și va comunica acea decizie fiecărui membru al grupului, precum și fiecărui organ fiscal în jurisdicția căruia se află membrii grupului independent, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii menționate la alin. (10).

(12) Implementarea grupului independent va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menționate la alin. (11).

(13) Membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului va notifica Agenției Naționale de Administrare Fiscală oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opțiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup independent, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2), care conduce la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup independent, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;

c) numirea unui alt membru desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(14) În situațiile prevăzute la alin. (13) lit. a) și b), Agenția Națională de Administrare Fiscală va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație.

(15) Agenția Națională de Administrare Fiscală va putea, în urma verificărilor efectuate de organele fiscale competente:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup independent în cazul în care acea persoană nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent în cazul în care grupul nu îndeplinește și/sau nu respectă condițiile prevăzute la alin. (1)-(9) pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente.

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 34. din partea 178^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 25. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

↳(la data 04-Jul-2005 partea 179 abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 5. din [Hotărîrea 610/2005](#))

↳(la data 04-Jul-2005 partea 179^1 abrogat de Art. I, alin. (D), punctul 5. din [Hotărîrea 610/2005](#))

PARTEA 180: Codul fiscal:

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea și negocierea de credite, precum și administrarea creditelor de către persoana care le acordă;

2. negocierea garanțiilor de credit ori a altor garanții sau orice operațiuni cu astfel de garanții, precum și administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;

3. tranzacții, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri și alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor;

4. tranzacții, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele și monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepția obiectelor de colecție, și anume monede de aur, argint sau din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic;

5. tranzacții, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranță, cu acțiuni, părți sociale în societăți comerciale ori asociații, obligațiuni garantate și alte instrumente financiare, cu excepția documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor;

6. administrarea de fonduri speciale de investiții;

↳(la data 28-Dec-2007 alin. (2) din partea 180 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 23. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 180¹: Norme metodologice:

35. _

(1) În sensul art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru a se califica drept operațiuni scutite de taxă, serviciile externalizate trebuie să fie servicii distincte care să îndeplinească caracteristicile specifice și esențiale ale serviciului principal scutit de taxă. Scutirile se aplică numai în funcție de natura serviciilor, și nu de statutul persoanei care le prestează sau căreia îi sunt prestate. În acest sens au fost date și deciziile Curții Europene de Justiție: C-2/95 SDC; C-235/00 CSC; C-169/04 Abbey National. Serviciile externalizate aferente operațiilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, precum serviciile de marketing, cercetare, serviciile juridice, serviciile de contabilitate și/sau de audit, nu se cuprind în sfera operațiilor scutite de taxă.

(2) Este considerată negociere în operațiuni financiar-bancare asigurarea tuturor demersurilor necesare pentru ca cele două părți direct implicate, respectiv clientul și prestatorul de servicii financiar-bancare, să intre în relație contractuală. Simpla culegere, prelucrare a datelor și furnizare a rezultatelor nu reprezintă negociere în operațiuni financiar-bancare, așa cum rezultă și din decizia Curții Europene de Justiție în Cazul C-235/00 CSC.

(3) Printre altele, se cuprind în sfera operațiilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal și împrumuturile acordate de asociați/acționari societăților comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societății comerciale, împrumuturile garantate cu bunuri imobile, inclusiv împrumuturile ipotecare, împrumuturile garantate cu bunuri mobile corporale, inclusiv împrumuturile acordate de casele de amanet.

(4) Componentele de finanțare din cadrul vânzărilor de bunuri cu plata în rate sau din cadrul operațiilor de leasing nu se cuprind în sfera operațiilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, aceste componente reprezentând o parte a remunerației pentru respectivele bunuri sau servicii.

(5) Se cuprind în sfera operațiilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal servicii precum depozitarea, transferul și retragerea banilor către sau din conturile bancare, inclusiv prin mijloace electronice, transferul de fonduri dintr-un cont specific în alte mijloace bănești, precum cărduri telefonice și alte mijloace prin care se poate face plata pentru bunuri și servicii.

(6) În sfera operațiilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se cuprind și servicii auxiliare, precum verificarea plăților, eliberarea extraselor de cont duplicat, punerea la dispoziția clienților băncii, la cererea acestora, a copiilor mesajelor SWIFT legate de plățile acestora.

(7) Excepția prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se aplică în funcție de natura operațiunii, indiferent de terminologia utilizată, respectiv recuperare de creanțe sau factoring.

(8) În situația în care, conform contractului, scopul operațiunii la care se face referire la alin. (7) nu îl constituie recuperarea de creanțe, ci acordarea unui credit, societatea care preia creanțele aferente unui credit acordat asumându-și poziția creditorului, operațiunea este scutită de taxa pe valoarea adăugată, nefăcând obiectul excepției prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal. În această situație nu se aplică Decizia Curții de Justiție Europene C- 305/01 MKG.

(9) În cazul în care din analiza contractului rezultă că operațiunea la care se face referire la alin. (7) reprezintă recuperare de creanțe, aceasta este considerată pentru persoana care preia creanțele o prestare de servicii efectuată cu plată, taxabilă din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată conform prevederilor art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, indiferent dacă persoana care preia creanțele preia sau nu riscul privind neincasarea acestora, așa cum rezultă și din Decizia Curții Europene de Justiție nr. C-305/01 MKG.

(10) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la alin. (9) o reprezintă contravaloarea serviciului, inclusiv componenta de finanțare, și se determină în funcție de tipul contractului, putând fi calculată fie ca sumă a dobânzii aferente finanțării și a comisionului de administrare și colectare a creanțelor, fie ca diferență între valoarea nominală a creanțelor și prețul de achiziție al acestora, în cazul creanțelor care nu au depășit termenul de scadență, fie ca diferență între

valoarea economică sau de piață a creanțelor agreată de părți și stipulată în contractul încheiat și prețul de achiziție al acestora în cazul recuperării creanțelor cu termenul de scadență depășit.

(11) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal operațiuni precum schimbarea bancomatelor sau monedelor într-o altă valută sau în aceeași valută și distribuirea de numerar.

(12) În sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum: furnizarea de informații financiare cu caracter general, analize privind evoluția cursului valutar sau a ratei dobânzii, vânzarea ori închirierea dispozitivelor pentru numărarea sau sortarea banilor, serviciile externalizate privind transportul de numerar.

(13) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal, printre altele, și transferul și/sau orice alte operațiuni cu părți sociale și acțiuni necotate la bursă.

(14) În sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum: depozitarea activelor fondurilor speciale de investiții, așa cum rezultă și din Decizia Curții Europene de Justiție nr. C-169/04 Abbey National, administrarea și depozitarea titlurilor de valoare.

(15) În sensul art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 6 din Codul fiscal, fondurile speciale de investiții sunt următoarele:

a) organismele de plasament colectiv prevăzute la titlul III al Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, și în reglementările Comisiei Naționale de Valori Mobiliare emise în aplicarea acesteia. Aceste organisme de plasament colectiv includ atât organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, care fac obiectul cap. V din titlul III al Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, cât și alte organisme de plasament colectiv, care fac obiectul cap. VI din titlul III al Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) fondurile de pensii administrate privat și fondurile de pensii facultative;

c) fondurile comune de garantare a creanțelor.

↳ (la data 28-Dec-2007 punctul 35. din partea 180^I modificat de Art. I, alin. (F), punctul 23. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 180^I: Codul fiscal

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

Art. 141

[...]

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

[...]

b) operațiunile de asigurare și/sau de reasigurare, precum și prestările de servicii în legătură cu operațiunile de asigurare și/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operațiuni;

PARTEA 180^I¹: Norme metodologice:

35¹. _

(1) În sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum serviciile de marketing și serviciile administrative, cum ar fi acceptarea cererilor de asigurare, gestionarea modificării contractelor și a primelor de asigurare, încheierea, administrarea și rezilierea polițelor, organizarea și managementul sistemului informatic, furnizarea de informații și întocmirea rapoartelor pentru părțile asigurate, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristică esențială a unui serviciu de asigurare o reprezintă existența unei relații contractuale între prestator și beneficiarul serviciilor. Scutirea de taxă pentru serviciile de asigurare și/sau de reasigurare se aplică de către societatea care suportă riscul și care încheie contractul cu clienții, inclusiv în cazul externalizării tranzacțiilor în domeniul asigurărilor/reasigurărilor. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-240/99 Skandia.

(3) Nu sunt scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal serviciile de evaluare a riscurilor și/sau a daunelor, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-8/01 Taksatorringen.

↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 35¹. din partea 180^I¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 26. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 181: Codul fiscal:

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spații sau locații pentru parcare a autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor;

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 181 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 181¹: Norme metodologice:

-Taxa pe valoarea adăugată aferentă bunului imobil	5.700 milioane lei
-Taxa dedusă inițial	4.560 milioane lei
-Diferența de taxă rezultată din recalculare la sfârșitul anului 2002	570 milioane lei
-Taxa dedusă efectiv pentru bunul imobil (-4.560-570)	3.990 milioane lei
-Taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru modernizare	1.200 milioane lei

36. În sensul art. 141 alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal, mașinile și utilajele fixate definitiv în bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detașate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseși.

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 181¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 182: Codul fiscal:

Art. 141: Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

[...]

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

[...]

f) livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construite. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construitul reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;

↳ (la data 01-Jan-2010 Art. 141 din partea 182 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 27. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 182¹: Norme metodologice:

37. _

(1) În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când construcția și terenul pe care este edificată formează un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral:

- a) terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției așa cum rezultă din raportul de expertiză;
- b) construcția va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului așa cum rezultă din raportul de expertiză;
- c) dacă terenul și construcția au valori egale, așa cum rezultă din raportul de expertiză, regimul corpului funciar va fi stabilit în funcție de bunul imobil cu suprafața cea mai mare. Se va avea în vedere suprafața construită desfășurată a construcției.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care se livrează un teren pe care se află o construcție a cărei demolare a început înainte de livrare și a fost asumată de vânzător. Asemenea operațiuni de livrare și de demolare formează o operațiune unică în ceea ce privește TVA, având în ansamblu ca obiect livrarea unui teren, iar nu livrarea construcției existente și a terenului pe care se află aceasta, indiferent de stadiul lucrărilor de demolare a construcției în momentul livrării efective a terenului. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-461/08 Don Bosco Onroerend Goed BV.

(3) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcții sau a unei părți din construcție care nu a suferit transformări de natura celor menționate la pct. 4 al art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a construcției sau a unei părți din construcție. În cazul unei construcții realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcția sau partea din construcție este înregistrată în evidențele contabile drept activ corporal fix.

(4) Data primei utilizări a unei construcții se referă la construcția care nu a suferit transformări de natura celor menționate la pct. 4 al art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înțelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză sau a unei părți a construcției. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții sau a unei părți din construcție, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcției sau a unei părți din construcție cu valoarea transformării respective.

(5) O construcție care nu a fost ocupată în sensul prevăzut la alin. (2) va fi considerată o construcție nouă până la data primei ocupări, chiar dacă livrarea intervine înainte de această dată.

(6) În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren constructibil sau teren cu altă destinație, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism.

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 37. din partea 182¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 27. din Hotărârea 1620/2009)

PARTEA 183: Codul fiscal:

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 183 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărârea 1861/2006)

PARTEA 183¹: Norme metodologice:

38. _

(1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) În aplicarea alin. (1), un bun imobil reprezintă o construcție care are înțelesul prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal și orice teren.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare și nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condițiile art. 145-147¹ din Codul fiscal. Dreptul de deducere la beneficiar la naștere și poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, și nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizată pentru operațiuni taxabile se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal.

(4) Persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, va solicita înregistrarea, dacă optează pentru taxare, și va depune și notificarea prevăzută în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Opțiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ține loc de opțiune de taxare a operațiunilor prevăzute la alin. (1).

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condițiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (7).

(6) Persoanele impozabile care au depus notificări pentru taxarea operațiunilor de închiriere, concesiune sau arendare de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu mai au obligația să aplice acest regim de taxare pe o perioadă de 5 ani de la data înscrisă în notificare, dacă depun notificarea pentru renunțarea la regimul de taxare prevăzută la alin. (7), și nu este necesară modificarea notificării în sensul menționării suprafeței bunului imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform mențiunilor din anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(7) Persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente cu privire la anularea opțiunii, prin formularul prezentat în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice.

Aplicarea scutirii de taxă este permisă de la data înscrisă în notificare.

(8) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente imobilului sau părții din imobil care face obiectul opțiunii, persoana impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în condițiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(9) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal și care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil sau părții din bunul imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (8) și (9), pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal cu bunuri imobile sau părți ale acestora, construite, achiziționate, transformate sau modernizate, înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii ale art. 161 din Codul fiscal referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(11) În cazul notificărilor prevăzute la alin. (3) și (7) depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenți sau au început în anii precedenți și sunt încă în derulare după data de 1 ianuarie 2010, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(12) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfășurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni. Aceleași prevederi se aplică corespunzător și pentru notificarea prevăzută la alin. (7).

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 38. din partea 183¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 28. din Hotărârea 1620/2009)

39. _

↳(la data 22-Dec-2008 punctul 39., alin. (2) din partea 183¹ abrogat de Art. 1, alin. (A), punctul 6. din Hotărârea 1618/2008)

(1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea operațiunilor scutite prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) Opțiunea de taxare prevăzută la alin. (1) nu se va aplica la transferul titlului de proprietate asupra bunurilor imobile de către persoanele care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal pentru leasingul cu bunuri imobile.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice și se exercită pentru bunurile imobile menționate în notificare. Opțiunea se poate exercita și numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opțiunii de taxare exercitate de vânzător și nici la anularea dreptului de deducere exercitat de beneficiar în condițiile art. 145-147¹ din Codul fiscal. Notificarea trebuie transmisă în copie și cumpărătorului. Dreptul de deducere la beneficiar la nașterea și poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, și nu la data primirii copie de pe notificarea transmisă de vânzător.

(4) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se referă numai la o parte a bunurilor imobile, această parte care va fi vândută în regim de taxare, identificată cu exactitate, va fi înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (3). Dacă, după depunerea notificării, persoana impozabilă dorește să renunțe la opțiunea de taxare, în cazul în care livrarea bunului nu a avut loc, va transmite o înștiințare scrisă în acest sens organelor fiscale competente.

(5) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului ce face obiectul opțiunii, această persoană impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în conformitate cu prevederile art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(6) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal și care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (5) și (6), pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cu bunuri imobile, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, se aplică prevederile tranzitorii ale art. 161 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(8) În cazul notificării depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenți, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(9) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfășurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificarea, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni.

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 39, din partea 183¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 28, din Hotărîrea 1620/2009)

⊕(1) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operațiunile scutite prevăzute de art. 141 din Codul fiscal. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri și sau prestări de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile art. 159 din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă și emiterea unei noi facturi fără taxă.

⊕(2) În cazul operațiunilor scutite de taxă pentru care prin opțiune se aplică regimul de taxare conform prevederilor art. 141 alin.

⊕(3) din Codul fiscal, nu se aplică prevederile alin. (1), fiind aplicabile prevederile pct. 38 și 39. Prin excepție, prevederile alin. (1) se aplică atunci când persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) și f) din Codul fiscal nu a depus notificările prevăzute la pct. 38 și 39, dar a taxat operațiunile și nu depune notificarea în timpul inspecției fiscale.

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 40, din partea 183¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 28, din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 184: Codul fiscal:

Art. 142: Scutiri pentru importuri de bunuri și pentru achiziții intracomunitare

(1) Sunt scutite de taxă:

[...]

f) importul de bunuri efectuat de reprezentanțele organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România, precum și de către membrii acestora, în limitele și în conformitate cu condițiile stabilite în convențiile de înființare a acestor organizații;

↳(la data 01-Jan-2007 partea 184 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 184¹: Norme metodologice:

41. Scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. f) din Codul Fiscal se acordă de către birourile vamale de control și vămuire, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor și condițiilor precizate în convențiile de înființare a acestor organizații.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 184¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 185: Codul fiscal:

h) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, în aceeași stare în care se aflau la momentul exportului, și care beneficiază de scutire de taxe vamale;

↳(la data 01-Jan-2007 partea 185 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 185¹: Norme metodologice:

42. În sensul art. 142 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, bunurile re-importate trebuie:

a) să fi rămas în proprietatea persoanei care era proprietarul acestora în momentul exportului;

b) să fi fost supuse regimului normal de taxă pe piața internă a unui Stat Membru și să nu fi făcut obiectul unei rambursări în virtutea exportului.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 185¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 186: Codul fiscal:

i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, pentru a fi supuse unor reparații, transformări, adaptări, asamblări, cu condiția ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Comunității;

↳(la data 01-Jan-2007 partea 186 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 186¹: Norme metodologice:

43. _

(1) În sensul art. 142 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, scutirea parțială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:

a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Comunității;

b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate sau evaluate în afara Comunității, inclusiv asamblate sau montate;

c) reimportul de părți de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunității pentru a fi încorporate în aceste bunuri;

d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunității în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parțială menționată la alin. (1) se acordă în următoarele condiții:

a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România în afara Comunității, după plasarea acestora în regim de perfecționare pasivă;

b) bunurile trebuie să fi fost supuse regimului normal de taxă în România;

c) exportul și reimportul bunurilor trebuie efectuate de aceeași persoană.

(3) Pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal, pentru

serviciile prestate în afara Comunității se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a reimportului menționat la alin. (1). Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările menționate la alin. (1), sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a TVA pentru aceste servicii va cuprinde și eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prestate în afara Comunității este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal, baza de impozitare a reimportului menționat la alin. (1) este constituită din valoarea serviciilor prestate în afara Comunității, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 139 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Scutirea totală se acordă pentru reimportul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunității uneia sau mai multor operațiuni, în condițiile în care aceleași operațiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 43. din partea 186¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 29. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 187: Codul fiscal:

Art. 142: Scutiri pentru importuri de bunuri și pentru achiziții intracomunitare

(1) Sunt scutite de taxă:

[...]

l) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terț sau o țară terță, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită, conform art. 143 alin. (2);

▶(la data 28-Dec-2007 partea 187 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 28. din Hotărîrea 1579/2007)

PARTEA 187¹: Norme metodologice:

44. Scutirea menționată la art. 142 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se acordă în cazurile în care importul este urmat de livrarea bunurilor scutite în temeiul art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, numai dacă, la data importului, importatorul a pus la dispoziția organelor vamale cel puțin informațiile următoare:

a) codul său de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 153 din Codul fiscal;

b) codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului căruia îi sunt livrate produsele în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, atribuit în alt stat membru, sau codul său de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul produselor, atunci când acestea sunt transportate în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal;

c) dovada faptului că produsele importate urmează să fie transportate sau expediate din statul membru în care se face importul spre un alt stat membru în aceeași stare în care se aflau în momentul importului.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 44. din partea 187¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 29. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 187¹: Codul fiscal

Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

Art. 144

(1) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import;
2. să fie prezentate autorităților vamale în vederea vămuirii și, după caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar;
3. să fie introduse într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber;
4. să fie plasate în regim de antrepozit vamal;
5. să fie plasate în regim de perfecționare activă, cu suspendare de la plata drepturilor de import;
6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;
7. să fie admise în apele teritoriale:

- pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producție, în scopul construirii, reparării, întreținerii, modificării sau reutilizării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producție la continent;

- pentru alimentarea cu carburanți și aprovizionarea platformelor de forare sau de producție;

8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:

- pentru produse accizabile, orice locație situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 4 lit. (b) din Directiva 92/12/CEE, cu modificările și completările ulterioare;

- pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locație situată în România și definită prin norme;

b) livrarea de bunuri efectuată în locațiile prevăzute la lit. a), precum și livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situațiile precizate la lit. a);

c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locațiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situațiile prevăzute la lit. a);

d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum și prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la art. 144¹;

e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA.

(2) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 144 din partea 187¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 30. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 187¹: Norme metodologice:

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 44¹, alin. (2) din partea 187¹ abrogat de Art. I, alin. (A), punctul 8. din Hotărîrea 1618/2008)

44¹. Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 144 din Codul fiscal nu se aplică în cazul regimurilor vamale suspensive care nu se regăsesc la alin. (1) lit. a) al acestui articol, cum sunt cele de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, transformare sub control vamal, perfecționare activă în sistemul de rambursare.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 44¹. din partea 187¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 30. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 188: Codul fiscal:

Art. 145: Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere la nașterea momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 143, 144 și 144¹;

d) operațiuni scutite de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1-5 și lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Comunității sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunității, precum și în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când aceștia intervin în derularea unor astfel de operațiuni;

e) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (7) și la art. 129 alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei și pentru cazurile prevăzute la art. 128 alin. (8) și la art. 129 alin. (5).

(4) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 153.

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele și în contul altei persoane și care apoi se decontează acesteia, precum și taxa aferentă sumelor încasate în numele și în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

↳(la data 01-Jan-2010 Art. 145 din partea 188 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 31. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 188¹: Norme metodologice:

45. _

(1) În sensul art. 145 alin. (4) din [Codul fiscal](#), orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153 din [Codul fiscal](#), din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din [Codul fiscal](#). Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din [Codul fiscal](#), depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din [Codul fiscal](#). Prin excepție, în cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României, se aplică prevederile art. 147² din [Codul fiscal](#) în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din [Codul fiscal](#).

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) trebuie îndeplinite condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145-147¹ din [Codul fiscal](#). Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din [Codul fiscal](#), factura nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operațiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 153 din [Codul fiscal](#).

(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 152 din [Codul fiscal](#), și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din [Codul fiscal](#), taxa pentru achiziții efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (6)-(8) și pct. 62 alin. (4)-(6).

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 45. din partea 188¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 31. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 188¹: Codul fiscal:

Art. 145¹: Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

b) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

c) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane, instruirea de către școlile de șoferi, transmiterea folosinței în cadrul unui contract de leasing financiar sau operațional;

d) vehiculele utilizate în scop comercial, respectiv în vederea revânzării.

(2) Prin achiziție de vehicule, în sensul alin. (1), se înțelege cumpărarea unui vehicul din România, importul sau achiziția intracomunitară a vehiculului.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică pentru avansurile care au fost achitate înainte de data de 1 mai 2009 pentru valoarea totală sau parțială a vehiculelor rutiere motorizate, dacă livrarea acestora intervine după data de 1 mai 2009 inclusiv.

(4) Prevederile prezentului articol se aplică până la data de 31 decembrie 2010 inclusiv.

(5) În cazul vehiculelor exceptate potrivit alin. (1) se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art. 145 și art. 146-147¹.

PARTEA 188^{1^1}: Norme metodologice:

45¹. _

(1) În aplicarea art. 145¹ alin. (1) lit. a) din [Codul fiscal](#), termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru reparații și/sau intervenție reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservesc personalul specializat în vederea reparării bunurilor, precum și cele utilizate pentru deplasarea în acțiuni de intervenție;

b) vehiculele utilizate exclusiv pentru pază și protecție sunt vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclită viața, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, cu modificările și completările ulterioare;

c) vehiculele utilizate exclusiv pentru curierat reprezintă vehiculele care servesc la primirea, transportul și distribuirea scrisorilor, coletelor și pachetelor;

d) vehiculele utilizate exclusiv drept care de reportaj reprezintă vehiculele rutiere special amenajate pentru a găzdui tehnica specifică pentru înregistrări audio-video sau transmisii complexe video, audio și/sau date prin unde hertziene sau medii optice, capabile să efectueze producții de televiziune sau radio înregistrate sau transmise în direct sau să transmită la distanță prin tehnologia de radiofrecvență (radiorelee, transmisii prin satelit) sau prin fibră optică semnalul unei producții de televiziune sau de radio către alte care de reportaj sau către un telecentru sau un sediu central de radiodifuziune;

e) vehiculele destinate exclusiv utilizării de agenți de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări. În această categorie se cuprind și vehiculele de test-drive utilizate de dealerii auto;

f) vehiculele utilizate exclusiv pentru transportul personalului la și de la locul de desfășurare a activității reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaților în scopul desfășurării activității economice la și de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la sediul angajatorului sau la și de la sediul angajatorului la locul în care se desfășoară efectiv activitatea sau la și de la reședința angajaților/locul convenit de comun acord la locul de desfășurare a activității, atunci când există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport și există un acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport;

g) vehiculele utilizate exclusiv de agenți de recrutare a forței de muncă sunt vehiculele utilizate în cadrul activității agenților de plasare a forței de muncă de către personalul care se ocupă în principal cu recrutarea și plasarea forței de muncă. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de recrutare a forței de muncă.

(2) În sensul art. 145¹ alin. (1) lit. c) din [Codul fiscal](#), prin vehicule utilizate pentru prestarea de servicii cu plată se înțelege

vehiculele care contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată și fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

▶(la data 30-Apr-2009 partea 188^1 completat de Art. 1, litera C., punctul 5. din [Hotărîrea 488/2009](#))

PARTEA 189: Codul fiscal:

Art. 146: Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (2)-(6), să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (2)-(6), să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 sau documentele prevăzute la art. 155¹ alin. (1);

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum și documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA, pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import, trebuie să dețină o declarație de import pentru TVA și accize;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 157 alin. (4) și (5), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum și suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri, să dețină o factură sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1);

f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 130¹ alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la art. 155 alin. (4), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1).

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 146 din partea 189 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 32. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 189¹: Norme metodologice:

46. _

(1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din [Codul fiscal](#), inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din [Codul fiscal](#), cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. Facturile transmise prin poșta electronică sunt considerate facturi în original. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește documentul inițial. Duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleași date ca și factura inițială, și pe care să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială sau o fotocopie a facturii inițiale, pe care să se aplice ștampila furnizorului/prestatorului și să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declarației vamale pentru import sau al documentului pentru regularizarea situației, persoana impozabilă va solicita un duplicat certificat de organele vamale.

(2) Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. [28/1999](#) privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45¹.

(3) Facturile emise pe numele salariaților unei persoane impozabile aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unități similare, permit deducerea taxei pe valoarea adăugată de către persoana impozabilă dacă sunt însoțite de decontul de deplasare. Aceleași prevederi se aplică și în cazul personalului pus la dispoziție de o altă persoană impozabilă sau pentru administratorii unei societăți comerciale.

(4) Pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii pentru care persoana impozabilă, care este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din [Codul fiscal](#), este obligată la plata taxei prin mecanismul taxării inverse conform art. 151, art. 150 alin. (2)-(6) și art. 157 alin. (4) din [Codul fiscal](#), nu poate fi anulat dreptul de deducere a taxei în situația în care obligațiile prevăzute la art. 157 alin. (2) sau, după caz, la art. 157 alin. (5) din [Codul fiscal](#) nu au fost îndeplinite, dar achizițiile sunt destinate operațiunilor cu drept de deducere conform art. 145-147 din [Codul fiscal](#) și persoana respectivă deține un document care corespunde cerințelor prevăzute la art. 146 din [Codul fiscal](#). În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cauzele conexe C-95/07 și C-96/07.

(5) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 157 alin. (2) sau, după caz, la art. 157 alin. (5) din [Codul fiscal](#) vor proceda astfel:

a) dacă achizițiile de bunuri și servicii menționate la alin. (4) sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor art. 157 alin. (2) sau, după caz, ale art. 157 alin. (5) din [Codul fiscal](#) în perioada fiscală în care s-a finalizat inspecția fiscală;

b) dacă achizițiile de bunuri și servicii prevăzute la alin. (4) sunt destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferența dintre taxa colectată și taxa dedusă potrivit pro rata aplicabilă la data efectuării operațiunii. În cazul în care inspecția fiscală are loc în cursul anului fiscal în care operațiunea a avut loc, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro rata provizorie aplicată. Dacă inspecția fiscală are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operațiunea, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operațiunea. Diferențele astfel stabilite vor fi achitate sau, după caz, compensate, în conformitate cu normele procedurale în vigoare;

c) dacă achizițiile de bunuri și servicii prevăzute la alin. (4) sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată sau, după caz, compensată, în conformitate cu normele procedurale în vigoare.

(6) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2)-(4) și (6) și art. 151 din [Codul fiscal](#), trebuie să dețină o factură care cuprinde cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 din [Codul fiscal](#) sau o autofaktură emisă în conformitate cu prevederile art. 155¹ alin. (1) sau (2) din [Codul fiscal](#).

(7) În sensul art. 146 alin. (1) lit. c) și d) din [Codul fiscal](#), prin actul constatator emis de organele vamale se înțelege documentul pentru regularizarea situației, emis inclusiv ca urmare a unui control vamal.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 46. din partea 189^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 32. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 190: Codul fiscal:

Art. 147: Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt și persoana parțial impozabilă

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operațiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 127, cât și operațiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parțial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achizițiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt se

determină conform prezentului articol. Persoana parțial impozabilă nu are drept de deducere pentru achizițiile destinate activității pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parțial impozabilă desfășoară activități în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operațiuni cu drept de deducere, cât și operațiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activități și aplică prevederile prezentului articol. În condițiile stabilite prin norme, persoana parțial impozabilă poate solicita aplicarea unei pro-rata speciale în situația în care nu poate ține evidențe separate pentru activitatea desfășurată în calitate de persoană impozabilă și pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestora se deduce integral.

(4) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operațiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce.

(5) Achizițiile pentru care nu se cunoaște destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere se evidențiază într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata.

(6) Pro-rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

- suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvențiile legate direct de preț, a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; și
- suma totală, fără taxă, a operațiunilor prevăzute la lit. a) și a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul statului sau bugetele locale, acordate în scopul finanțării operațiunilor scutite fără drept de deducere sau operațiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro-rata următoarele:

- valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică;
- valoarea oricărui livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă și prevăzute la art. 128 alin. (4) și la art. 129 alin. (4), precum și a transferului prevăzut la art. 128 alin. (10);
- valoarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) și b), precum și a operațiunilor imobiliare, altele decât cele prevăzute la lit. a), în măsura în care acestea sunt accesorii activității principale.

(la data 01-Jan-2007 partea 190 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 190¹: Norme metodologice:

635 "Cheltuieli cu impozite și taxe datorate bugetului de stat" = 4426 "Taxa pe valoarea adăugată deductibilă"

47. _

(1) În aplicarea art. 147 alin. (3) și alin. (4) din Codul fiscal, dacă bunurile sau serviciile achiziționate pot fi alocate parțial activității care nu dă drept de deducere și parțial activității care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: O societate care cumpără o clădire, cunoaște din momentul achiziționării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire și partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părții din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare și nu va deduce taxa aferentă părții din clădire, care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

(2) În sensul art. 147 alin. (7) lit. c) din Codul fiscal, operațiunile imobiliare reprezintă operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesiune și alte operațiuni similare efectuate în legătură cu bunurile imobiliare.

(3) O operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- realizarea acestei operațiuni necesită resurse tehnice limitate privind echipamentele și utilizarea de personal;
- operațiunea nu este direct legată de activitatea principală a persoanei impozabile; și
- suma achizițiilor efectuate în scopul operațiunii și suma taxei deductibile aferente operațiunii, sunt nesemnificative.

(4) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta să nu aplice prevederile art. 147 în ce privește posibilitatea exercitării dreptului de deducere, situație în care taxa aferentă achizițiilor de bunuri destinate operațiunilor cu sau fără drept de deducere nu va fi dedusa.

(la data 01-Jan-2007 partea 190¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(5) În cazul în care ulterior depunerii decontului de taxă se constată erori în calculul pro rata definitivă pentru perioade anterioare:

- dacă pro rata corect determinată este mai mică decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are obligația să procedeze la regularizarea diferențelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 147¹ alin. (2) din [Codul fiscal](#);
- dacă pro rata corect determinată este mai mare decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are dreptul să procedeze la regularizarea diferențelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 147¹ alin. (2) din [Codul fiscal](#).

Regularizarea se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care sunt constatate aceste erori.

(la data 01-Jan-2010 punctul 47., alin. (4) din partea 190¹ completat de Art. I, alin. (E), punctul 33. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 190^I: Codul fiscal:

Art. 147: Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145-147.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.

(3) Prin norme se vor preciza condițiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situația în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naștere.

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) și (2).

(la data 01-Jan-2007 partea 190^I modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 190^{I^1}: Norme metodologice:

48. _

(1) Prevederile art. 147¹ alin. (2) și (3) din [Codul fiscal](#) se aplică de persoanele impozabile și ulterior unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziții era exigibilă în perioada supusă inspecției fiscale.

(2) În aplicarea art. 147¹ alin. (3) din [Codul fiscal](#), persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente printr-o scrisoare recomandată, însoțită de copii de pe facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, faptul că va exercita dreptul de deducere după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept a luat naștere.

(la data 01-Jan-2010 punctul 48. din partea 190^{I^1} modificat de Art. I, alin. (E), punctul 34. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

(la data 01-Jan-2007 partea 191 eliminat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 partea 191^1 eliminat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 192: Codul fiscal:

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România

Art. 147²

(1) În condițiile stabilite prin norme:

- a) persoana impozabilă nestabilă în România care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România;
- b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilă în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă;
- c) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depășească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naștere și poate fi exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou;
- d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau în alte situații prevăzute prin norme.

(2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, în condițiile prevăzute în norme.

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat și orice penalități și dobânzi aferente, fără să contravină dispozițiilor privind asistența reciprocă pentru recuperarea TVA.

(4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 147^2 din partea 192 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 35. din [Hotarirea 1620/2009](#))

PARTEA 192¹: Norme metodologice:

49. _

(1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din [Codul fiscal](#) orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;
- b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din [Codul fiscal](#);
- c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:
 1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)- f), h)- m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din [Codul fiscal](#);
 2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din [Codul fiscal](#).

(2) Nu se rambursează:

- a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;
- b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 143, 144 și 144¹ din [Codul fiscal](#);
- c) taxa pe valoarea adăugată facturată agențiilor de turism, inclusiv a tur-operatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 152¹ din [Codul fiscal](#);
- d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 147¹ din [Codul fiscal](#).

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată achitată pentru achiziții de bunuri/servicii, inclusiv pentru importuri, efectuate în România, în măsura în care bunurile și serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

- a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;
- b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din [Codul fiscal](#).

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din [Codul fiscal](#).

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilă în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în România efectuează, în statul membru în care este stabilită, atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere în respectivel stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operațiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în aceleași condiții ca și cele aplicabile pentru operațiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obține o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică și o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv.

(7) Cererea de rambursare conține următoarele informații:

- a) numele și adresa completă ale solicitantului;
- b) o adresă de contact pe cale electronică;
- c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile și serviciile;
- d) perioada de rambursare acoperită de cerere;
- e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) pct. 1 și 2;
- f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;
- g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN și BIC.

(8) În afară de informațiile menționate la alin. (7), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

- a) numele și adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

- b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;
- c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, respectiv codul RO;
- d) data și numărul facturii sau documentului de import;
- e) baza impozabilă și cuantumul TVA, exprimate în lei;
- f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) și (5), exprimat în lei;
- g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) și exprimată ca procent;
- h) natura bunurilor și a serviciilor achiziționate, descrisă conform codurilor de la alin. (9).

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform următoarelor coduri:

- 1.combustibil;
- 2.inchiriere de mijloace de transport;
- 3.cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile și serviciile prevăzute la codurile 1 și 2);
- 4.taxe rutiere de acces și taxa de utilizare a drumurilor;
- 5.cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;
- 6.cazare;
- 7.servicii de catering și restaurant;
- 8.acces la târguri și expoziții;
- 9.cheltuieli pentru produse de lux, activități de divertisment și spectacole;
- 10.altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate și a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informații suplimentare codificate cu privire la codurile 1 și 3 prevăzute la alin. (9), aceste informații fiind necesare pentru a determina existența unor restricții asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puțin 250 euro, în vederea obținerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile de import a căror valoare nu depășește sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obținerii rambursării, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităților sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34a alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile din cererea de rambursare și eventualele informații suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

(14) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată, ca urmare a calculului pro rata definitivă, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o altă cerere de rambursare depusă pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

- a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare, achitate până la data solicitării rambursării;
- b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile/documentele cerute conform alin. (7)-(12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii, și transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7)-(9) și informațiile/documentele prevăzute la alin. (10)-(12).

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(21) După primirea cererii transmise pe cale electronică de autoritatea competentă din alt stat membru, organul fiscal competent din România îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea. Decizia de aprobare sau respingere a cererii de rambursare se comunică solicitantului în termen de 4 luni de la data primirii cererii, dacă nu se solicită informații suplimentare conform alin. (22).

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

(24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de două luni de la data primirii informațiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informații, în termen de două luni de la data expirării termenului prevăzut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii.

(25) În cazul în care cererea de rambursare se aprobă, rambursarea sumei aprobate este efectuată cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la alin. (21) sau, în cazul în care au fost solicitate informații suplimentare sau alte informații ulterioare, a termenelor menționate la alin. (24).

(26) Rambursarea se efectuează în lei într-un cont bancar din România sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt reținute din suma care urmează a fi plătită solicitantului.

- (27) În cazul în care cererea de rambursare este respinsă, integral sau parțial, organul fiscal competent din România comunică solicitantului motivele respingerii, împreună cu decizia. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare în România.
- (28) Absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul prevăzut la alin. (25), nu este considerată ca fiind echivalentă aprobării sau respingerii cererii, dar poate fi contestată conform normelor procedurale în vigoare.
- (29) În cazul în care o rambursare a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organul fiscal competent din România va solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat și a majorărilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organul fiscal competent din România va suspenda orice rambursare ulterioară, către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite sau, dacă nu există o rambursare ulterioară, va proceda la recuperarea sumelor rambursate eronat și a majorărilor aferente potrivit prevederilor referitoare la asistența reciprocă în materie de colectare,
- (30) Orice rectificare făcută în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu alin. (14) sau, în cazul în care o declarație separată este depusă, sub forma unei recuperări sau plăți separate, reprezintă o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.
- (31) În cazul nerespectării termenului de rambursare prevăzut la alin. (25) se plătește o dobândă solicitantului pentru suma ce va fi rambursată după expirarea acestui termen. Dobânda se calculează începând din ziua următoare ultimei zile prevăzute pentru plată în temeiul alin. (25) până în ziua în care suma este efectiv plătită. Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursărilor de TVA către persoanele impozabile stabilite România.
- (32) În cazul în care solicitantul nu transmite organului fiscal competent din România, în termenul prevăzut, informațiile suplimentare sau alte informații solicitate, prevederile alin. (31) nu se aplică. De asemenea, prevederile alin. (31) nu se aplică până în momentul primirii de către statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronică în temeiul alin. (11).
- (33) Prevederile alin. (1)-(32) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se soluționează potrivit prevederilor legale în vigoare la data depunerii lor.
- (34) Prevederile alin. (1)-(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L44 din 20 februarie 2008.
- ↳(la data 01-Jan-2010 punctul 49. din partea 192^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 35. din [Hotărîrea 1620/2009](#))
- 49¹. _
- (1) Conform art. 147² alin. (2) din [Codul fiscal](#), persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, denumit în continuare stat membru de rambursare, în condițiile și conform procedurilor stabilite de legislația statului respectiv, care transpune prevederile Directivei 2008/9/CE.
- (2) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat conform legislației din statul membru de rambursare.
- (3) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă stabilită în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în România. În cazul în care o persoană impozabilă efectuează în România atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă care corespunde operațiunilor cu drept de deducere.
- (4) Pentru a obține o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru respectiv pe care o înainteaază organului fiscal competent din România, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de acesta. Organul fiscal competent din România va transmite electronic autorității competente din statul membru de rambursare cererea de rambursare completată corespunzător.
- (5) Cererea de rambursare trebuie să cuprindă:
- a) numele și adresa completă ale solicitantului;
 - b) o adresă de contact pe cale electronică;
 - c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile și serviciile;
 - d) perioada de rambursare acoperită de cerere;
 - e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția serviciilor de transport și serviciilor auxiliare transportului, scutite în temeiul art. 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE și a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 194-197 și 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum au fost transpuse în legislația statului membru de rambursare;
 - f) codul de înregistrare în scopuri de TVA al solicitantului;
 - g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN și BIC.
- (6) În afară de informațiile menționate la alin. (5), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare stat membru de rambursare și pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:
- a) numele și adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;
 - b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare;
 - c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, cu excepția Greciei care utilizează prefixul "EL";
 - d) data și numărul facturii sau documentului de import;
 - e) baza impozabilă și cuantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;
 - f) cuantumul TVA deductibil, exprimat în moneda statului membru de rambursare;
 - g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (3) și exprimată ca procent;
 - h) natura bunurilor și a serviciilor achiziționate.
- (7) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform codurilor prevăzute la pct. 49 alin. (9).
- (8) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată conform art. 147 alin. (8) din [Codul fiscal](#), solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înainteaază nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de România.
- (9) Cererea de rambursare se referă la următoarele:
- a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca TVA să fi devenit exigibilă înainte sau la momentul facturării, sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca achizițiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;
 - b) importul de bunuri efectuat pe parcursul perioadei de rambursare.
- (10) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (9), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.
- (11) Cererea de rambursare este transmisă electronic organului fiscal competent din România prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de acesta, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Organul fiscal competent din România va trimite solicitantului de îndată o confirmare electronică de primire a cererii.
- (12) Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare

pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(13) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului de rambursare.

(14) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului de rambursare.

(15) Organul fiscal competent din România nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, solicitantul se încadrează în oricare dintre situațiile următoare:

- a) nu este persoană impozabilă în sensul TVA;
- b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA fără drept de deducere în temeiul art. 141 din Codul fiscal;
- c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la art. 152 din Codul fiscal.

(16) Organul fiscal competent din România îi comunică solicitantului, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alin. (15).

(17) Contestațiile împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de solicitant în conformitate cu legislația statului membru de rambursare. În cazul în care absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE nu este considerată conform legislației statului membru de rambursare ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare prevăzute de legislația statului membru de rambursare. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.

(18) Prevederile alin. (1)-(17) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009.

↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 49, din partea 192¹ completat de Art. I, alin. (E), punctul 36, din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 193: Codul fiscal:

b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă;

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 193 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1, din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 193¹: Norme metodologice:

50. _

(1) În baza art. 1472 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri mobile corporale și de servicii, efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește următoarele condiții:

- a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;
- b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)- f), h)- m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(2) Nu se va acorda rambursarea pentru:

- a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;
- b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 143, 144 și 144¹ din Codul fiscal;
- c) taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România deducerea taxei în condițiile art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal;
- d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 147¹ din Codul fiscal.

(3) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

- a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;
- b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(4) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(5) Pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării.

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acționează în numele și în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă și va fi ținut răspunzător individual și în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligațiile și drepturile persoanei impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligații, în numele și în contul solicitantului:

- a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;
- b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condițiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepție, în cazul în care organele fiscale competente dețin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;
- c) să prezinte o declarație scrisă a solicitantului ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).

(8) Pentru a se asigura că o cerere de rambursare este justificată și pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente îi vor impune imputernicitului ce solicită o rambursare conform art. 147² alin. (1) lit. b) din Codul fiscal orice alte obligații în plus față de cele prevăzute la alin. (7).

(9) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) va fi aferentă facturilor pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă și facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operațiunilor încheiate în anul calendaristic la care se referă cererea.

(10) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) trebuie depusă la autoritatea fiscală competentă în termen de maximum 9 luni de la sfârșitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(11) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic, dar nu mai mică de 3 luni, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 400 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 50 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(12) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoțită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primește de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursările se efectuează în lei într-un cont deschis în România și indicat de reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentație reprezentantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (12).

(15) Atunci când s-a obținut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat și a oricăror accesorii aferente de la imputernicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoana impozabilă respectivă orice altă rambursare pe o perioadă de maximum 10 ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, care dorește să solicite rambursarea taxei într-un stat terț, organele fiscale competente vor emite un certificat din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

(18) Persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă, fapt dovedit prin existența unor acorduri/declarații de reciprocitate semnate de reprezentanții autorităților competente din România și din țara solicitantului. În vederea semnării unor astfel de acorduri/declarații, autoritățile competente ale țărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanțelor Publice. Țările cu care România a semnat acorduri/declarații de reciprocitate în ceea ce privește rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice. (19) Prevederile alin. (1)-(18) transpun Directiva 86/560/CEE, a treisprezecea directivă a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 326 din 21 noiembrie 1986.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 50. din partea 193¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 37. din Hotărârea 1620/2009)

PARTEA 194: Codul fiscal:

c) persoana neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară scutită de mijloace de transport noi poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depășească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă;

▶(la data 01-Jan-2007 partea 194 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărârea 1861/2006)

PARTEA 194¹: Norme metodologice:

51. _

(1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana prevăzută la art. 147² alin. (1) lit. c) din Codul fiscal va îndeplini următoarele obligații:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice;

b) va anexa factura și - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidențieze taxa achitată de această persoană pentru achiziția a cărei rambursare se solicită;

c) va prezenta dovezi asupra faptului că mijlocul de transport:

1.a făcut obiectul unei livrări intracomunitare scutite de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

2.era un mijloc de transport nou în condițiile art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal, la momentul livrării care rezultă din documentele prevăzute la lit. b).

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii și a tuturor documentelor menționate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) și orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca factura, documentul de import sau orice alt document anexat la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere și vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 194¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărârea 1861/2006)

PARTEA 195: Codul fiscal:

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau în alte situații prevăzute prin norme.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 195 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărârea 1861/2006)

PARTEA 195¹: Norme metodologice:

52. _

(1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, prevăzută la art. 147² alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, va îndeplini următoarele obligații:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice;

b) va anexa toate facturile și - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidențieze taxa datorată sau achitată de această persoană pentru achizițiile efectuate pentru care se solicita rambursarea;

c) va prezenta documente din care să rezulte că taxa prevăzută la lit. b) este aferentă operațiunilor ce dau drept de deducere a taxei în condițiile art. 145 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii și a tuturor documentelor menționate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) și orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată, la cererea de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere și vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 195¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din Hotărârea 1861/2006)

PARTEA 196: Codul fiscal:

Art. 148: Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

- deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;
- dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 138;
- persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate și serviciile neutilizate la momentul pierderii dreptului de deducere.

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 196 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 196¹: Norme metodologice:

4426 "Taxa pe valoarea adăugată deductibilă"

4427 "Taxa pe valoarea adăugată colectată"

53. _

(1) Potrivit prevederilor art. 148 din [Codul fiscal](#), se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din [Codul fiscal](#). Ajustarea taxei deductibile se efectuează numai în situația în care nu are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă, prevăzută la art. 128 alin. (4) sau art. 129 alin. (4) din [Codul fiscal](#).

(2) În baza prevederilor art. 148 lit. a) din [Codul fiscal](#), persoana impozabilă poate să ajusteze taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din [Codul fiscal](#), constatate pe bază de inventariere:

- în orice situații, cum ar fi cele în care apar modificări legislative, se modifică obiectul de activitate, anumite operațiuni fără drept de deducere desfășurate de persoana impozabilă devin operațiuni care dau drept de deducere;
- în situația în care persoana impozabilă a alocat direct un anumit bun/serviciu pentru operațiuni care nu dau drept de deducere și ulterior bunul/serviciul respectiv este utilizat pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere.

Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere.

(3) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 152 din [Codul fiscal](#), se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 153 din [Codul fiscal](#), se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 61 și 62.

(4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (2) trebuie îndeplinite cerințele prevăzute la art. 145-147¹ din [Codul fiscal](#).

(5) Conform art. 148 lit. b) din [Codul fiscal](#), se ajustează taxa deductibilă, în situații precum:

- cazurile prevăzute la art. 138 lit. a)- c) și e) din [Codul fiscal](#);
- când pro rata definitivă, calculată la sfârșitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului;
- cazul în care persoana impozabilă în mod eronat a dedus o sumă de taxă mai mare decât avea dreptul sau mai mică.

(6) În baza art. 148 lit. c) din [Codul fiscal](#), în orice situații în care persoana impozabilă care desfășoară operațiuni care dau drept de deducere va desfășura operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și în situația în care persoana impozabilă a alocat direct un anumit serviciu pentru operațiuni care dau drept de deducere și ulterior serviciul respectiv este utilizat pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, persoana impozabilă trebuie să ajusteze taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate la data modificării intervenite. Ajustarea dreptului de deducere se efectuează și pentru bunurile mobile aflate în stoc, în situația în care persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere și nu se aplică prevederile referitoare la livrările către sine. Ajustarea reprezintă în această situație anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial.

(7) În cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor inactivi conform art. 11 din [Codul fiscal](#), precum și al persoanelor în inactivitate temporară, înscrise în Registrul Comerțului, a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de către organele fiscale competente, conform art. 153 alin. (9) din [Codul fiscal](#), se consideră că activele corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din [Codul fiscal](#), care nu sunt amortizate integral, sunt alocate pe perioada de inactivitate unei activități fără drept de deducere, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 148 lit. c) din [Codul fiscal](#) pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. Dacă persoanele impozabile solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din [Codul fiscal](#), atunci când încetează situația care a condus la scoaterea din evidență, pot ajusta conform alin. (2) lit. b) taxa aferentă activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital potrivit art. 149 din [Codul fiscal](#) pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 53. din partea 196¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 38. din [Hotarirea 1620/2009](#))

PARTEA 197: Codul fiscal:

Art. 149: Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

- bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, a căror durată normală de funcționare este egală sau mai mare de 5 ani, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a bunurilor imobile, exclusiv reparațiile sau lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane;
- bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziția altei persoane;
- ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;
- taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparațiilor ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparațiilor ori întreținerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a)- d):

- pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);
- pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

- de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziționate sau fabricate după data aderării;
- de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;
- de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b),

care sunt achiziționate, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un al ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, și se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un al ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;
2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;
3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situația în care bunul de capital își încetează existența, cu excepția cazurilor în care se dovedește că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

e) în cazurile prevăzute la art. 138.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial și se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) și d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevăzute în norme.

(5¹) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) și c) se vor efectua pentru același bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile și al ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă și se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente și jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeași perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.

Ⓜ(la data 01-Jan-2010 Art. 149 din partea 197 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 39. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 197¹: Norme metodologice:

54. _

(1) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane se efectuează de către persoana care închiriază, dă în leasing sau pune la dispoziția altei persoane bunurile respective, cu excepția situației prevăzute la alin. (2). Data la care bunul se consideră achiziționat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locatar/finanțator. Pentru taxa aferentă achiziției bunurilor de capital care au fost cumpărate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunurilor de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate. În sensul art. 149 alin. (1) lit. a) din [Codul fiscal](#), prin durată normală de funcționare a activelor corporale fixe se înțelege durata normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală.

(2) Taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă transformării sau modernizării unui bun imobil sau a unei părți a acestuia se ajustează de către persoana la dispoziția căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia în situația în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către această persoană, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală după transformare ori modernizare a bunului imobil sau a părții de bun imobil. În sensul prezentelor norme sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calculării acestei depășiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, așa cum sunt înregistrate în contabilitate. Se consideră că bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la art. 149 alin. (2) lit. b) din [Codul fiscal](#), la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia cu valoarea transformării respective este majorată valoarea activului corporal fix.

(3) În situația în care în cursul perioadei de ajustare expiră contractul de închiriere, leasing, concesiune sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusă la dispoziția altei persoane și bunul de capital este restituit proprietarului, se consideră că bunul de capital constând în modernizările/transformările efectuate conform alin. (2) își încetează existența în cadrul activității economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform art. 149 alin. (4) lit. d) din [Codul fiscal](#). Ajustarea deducerii aferente operațiunilor de transformare sau modernizare se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (5) lit. c) din [Codul fiscal](#).

(4) În cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor inactivi conform art. 11 din [Codul fiscal](#), precum și al persoanelor în inactivitate temporară, înscrise în registrul comerțului, a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de către organele fiscale competente, conform art. 153 alin. (9) din [Codul fiscal](#), se consideră că bunurile de capital sunt alocate pe perioada de inactivitate unei activități fără drept de deducere, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din [Codul fiscal](#). Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. Dacă persoanele impozabile solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din [Codul fiscal](#), atunci când încetează situația care a condus la scoaterea din evidență, pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, conform art. 149 alin. (4) lit. c) din [Codul fiscal](#). Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(5) Începând cu anul 2008, conform art. 149 alin. (4) lit. a) din [Codul fiscal](#), dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în

alte scopuri decât activitățile economice ori pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare și proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri. În cazul în care dreptul de deducere aferent bunului de capital achiziționat se exercită pe bază de pro rata se aplică prevederile alin. (6). Dispoziții tranzitorii pentru bunurile de capital pentru care în anul 2007 nu s-a exercitat dreptul de deducere pe bază de prorata, ci s-a aplicat ajustarea pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare, datorită faptului că nu erau utilizate integral pentru operațiuni care dau drept de deducere: la finele anului 2008, taxa aferentă părții din bunul de capital utilizate pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, respectiv diferența rămasă de 4/5 sau 19/20, va fi ajustată o singură dată și înscrisă în decontul lunii decembrie 2008 la rândul corespunzător din decontul de taxă. Dispoziția tranzitorie nu se aplică în cazul în care în cursul anului 2008 trebuie efectuată ajustarea o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, conform art. 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă cumpără o clădire pentru activitatea sa economică la data de 23 iulie 2007. La 1 august 2009, această persoană se decide să utilizeze clădirea integral în scop de locuință sau pentru operațiuni scutite fără drept de deducere. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009-2026) și persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial. Dacă ulterior clădirea va fi din nou utilizată pentru operațiuni cu drept de deducere, se va realiza ajustarea pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, în favoarea persoanei impozabile, conform art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinației bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operațiuni care dau sau nu drept de deducere.

Exemplul nr. 2, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal achiziționează un imobil în anul 2007 în vederea desfășurării de operațiuni cu drept de deducere și deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziționării. În anul 2009 închiriază în întregime imobilul în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009-2026) și persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial.

Exemplul nr. 3, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal deține un hotel care a fost cumpărat în anul 2007 și s-a dedus TVA de 6 milioane lei pentru cumpărarea acestui imobil. În anul 2010, la parterul hotelului se amenajează un cazinou care ocupă 30% din suprafața clădirii. Activitatea de jocuri de noroc fiind scutită de TVA fără drept de deducere, persoana respectivă trebuie să ajusteze taxa dedusă inițial, proporțional cu suprafața ocupată de cazinou. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până la finele anului 2026. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, la schimbarea destinației unei părți din clădire, astfel:

- pentru 2007, 2008, 2009, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă inițial, aferentă acestor ani, care reprezintă 300.000 lei x 3 ani = 900.000 lei;

- pentru perioada rămasă 2010-2026 = 17 ani, taxa se ajustează astfel:

- 5.100.000 lei x 30% = 1.530.000 lei - taxa nedeductibilă, care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată din perioada fiscală în care apare modificarea de destinație. În situația în care partea alocată cazinoului de 30% din clădire se mărește sau se micșorează, se fac ajustări suplimentare în plus sau în minus conform aceleiași procedurii.

Exemplul nr. 4, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, dispoziții tranzitorii:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal închiriază în cursul anului 2007 o clădire care a fost cumpărată în cursul aceluiași an și s-a dedus TVA de 9 milioane lei aferentă bunului cumpărat. În cursul anului 2007, o parte din bunul imobil este închiriat în regim de scutire conform art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, respectiv 50% din suprafața bunului imobil. Persoana impozabilă a efectuat următoarea ajustare în anul 2007:

9.000.000: 20 = 450.000; 450.000 x 50% = 225.000 lei, taxă de ajustat aferentă anului 2007, care s-a înscris în decontul din decembrie 2007 la rubrica corespunzătoare cu semnul minus.

În anul 2008, persoana impozabilă trebuie să efectueze următoarea ajustare: 225.000 x 19 = 4.275.000 lei, care se va înscrie în decontul lunii decembrie cu semnul minus. Dacă, începând cu data de 1 ianuarie 2008 și până în anul 2026 inclusiv, se va modifica suprafața închiriată în regim de scutire în plus sau în minus, de fiecare dată se vor efectua ajustări ale taxei pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în decontul lunii în care a apărut fiecare modificare.

Dacă taxa aferentă aceluiași bun imobil s-ar fi dedus pe bază de pro rata în anul 2007, nu se mai aplică ajustările din exemplul nr. 4, ci se aplică ajustarea prevăzută la alin. (6).

(6) Pentru cazul prevăzut la art. 149 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse, în funcție de pro rata definitivă a finele fiecărui an, conform procedurii descrise în exemplu. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziția cărora se aplică prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal. Față de ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a), care se face de câte ori apare un eveniment care conduce la ajustare, în cazul prevăzut la prezentul alineat ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atâta timp cât bunul de capital este alocat unei activități pentru care nu se poate determina proporția în care este utilizat pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apar unul din următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operațiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau își încetează existența, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (5), (8) sau (9).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 noiembrie 2008, în valoare de 20.000 lei, plus 19% TVA, adică 3.800 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusă este de 1.520 lei (3.800 x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2008 este de 30%.

La sfârșitul anului 2008 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 3.800 x 30% = 1.140 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (1.520 lei), iar diferența de 380 se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă inițial provizoriu și prin urmare acoperă și ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2009, 2010, 2011 și 2012 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: 3.800: 5 = 760

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: 1.140: 5 = 228

Rezultatul lui 760 înmulțit cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 228.

Diferența rezultată va constitui ajustarea deducerii fie în favoarea statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2009:

pro rata definitivă pentru anul 2009 este de 50%

deducere autorizată: 760 x 50% = 380

deja dedus: 228

deducerea suplimentară permisă: 380 - 228 = 152.

Ajustarea pentru anul 2010:

Pro rata definitivă pentru anul 2010 este de 20%

deducere autorizată: 760 x 20% = 152

deja dedus: 228

ajustare în favoarea statului: 228 - 152 = 76

Ajustarea pentru anul 2011:

Pro rata definitivă pentru 2011 este de 25%

deducere autorizată: $760 \times 25\% = 190$

deja dedus: 228

ajustare în favoarea statului: $228 - 190 = 38$

Ajustarea pentru anul 2012:

Pro rata definitivă pentru anul 2012 este de 70%

deducere autorizată: $760 \times 70\% = 532$

deja dedus: 228

deducere suplimentară permisă: $532 - 228 = 304$.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2012) nu va mai influența deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

Dacă presupunem că utilajul ar fi vândut în cursul anului 2011 la valoarea de 15.000 lei plus TVA 19% - 2850 lei, persoana impozabilă ar avea dreptul să efectueze o ajustare în favoarea sa, astfel:

Taxa nededusă: 2660

Taxa colectată: 2850

Ajustare permisă: $2660 \times 2/5 = 1064$ (deoarece este mai mică decât taxa colectată)

Dacă presupunem că același utilaj ar fi alocat în cursul anului 2010 unui sector de activitate care nu dă drept de deducere sau își încetează existența ori este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, persoana impozabilă ar avea obligația să efectueze următoarele ajustări:

Perioada rămasă din perioada de ajustare: 2 ani

Taxa dedusă inițial: 1140

Ajustare în favoarea bugetului de stat: $228 \times 2/5 = 456$

(7) Ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) și (5) din Codul fiscal nu se efectuează în situația în care sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. a), b) și d) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum și în situația în care nu are loc livrarea de bunuri în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, cu excepția casării activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

(8) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, fiind de până la o cincime ori, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării și se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care apare livrarea sau orice altă operațiune pentru care taxa aferentă bunului de capital este deductibilă. Prevederile prezentului alineat se completează cu cele de la pct. 38 și 39.

(9) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, și este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei deduse inițial, fiind operată în decontul TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital își încetează existența, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (7). Casarea unui bun de capital înainte de expirarea duratei normale de funcționare a acestuia nu este considerată livrare către sine, dar se aplică prevederile referitoare la ajustare, dacă bunul își încetează existența în cadrul perioadei de ajustare.

Exemplul 1: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată normală de funcționare este de 7 ani, la data de 30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900 lei), și deduce 1.900 lei.

La data de 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz există o ajustare în favoarea statului, în valoare de trei cincimi din 1.900 lei, respectiv 1.140 lei.

(10) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform art. 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform art. 138 lit. a)- c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în perioada fiscală în care apar situațiile prevăzute la art. 138 lit. a)- c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor. Ajustările ulterioare prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. a)- d) din Codul fiscal se vor efectua ținându-se cont de taxa dedusă după efectuarea ajustării prevăzute de prezentul alineat.

(11) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să țină un registru al bunurilor de capital, în care să evidențieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informații:

a) data achiziției, fabricării, finalizării construirii sau transformării/modernizării;

b) valoarea (baza de impozitare) a bunului de capital;

c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;

d) taxa dedusă;

e) ajustările efectuate conform art. 149 alin. (4) din Codul fiscal.

(12) Prevederile art. 149 din Codul fiscal și ale prezentului punct se aplică și de către persoanele impozabile care efectuează operațiuni imobiliare constând în operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesiune și alte operațiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobiliare.

(13) În sensul art. 149 alin. (7) din Codul fiscal nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, în situația în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustării fiecărui bun de capital este mai mică de 1.000 lei.

(la data 01-Jan-2010 punctul 54, din partea 197¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 39, din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 198: Codul fiscal:

Art. 150: Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) și art. 160.

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiar al serviciilor care au loc în România conform art. 133 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 153 sau 153¹, căreia i se livrează gaze naturale sau energie electrică în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, în următoarele condiții:

1. cumpărătorul revanzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru și să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România care nu este impozabilă conform art. 126 alin. (8) lit. b); și

2. bunurile aferente achiziției intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revanzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revanzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revanzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; și

3. cumpărătorul revanzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea

respectivă.

(5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) și d).

(6) În alte situații decât cele prevăzute la alin. (2) - (5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2) și care nu este înregistrată în România conform art. 153, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România sau nestabilită în România, dar înregistrată prin reprezentant fiscal, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform art. 132 sau 133.

↳(la data 01-Jan-2010 Art. 150 din partea 198 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 40. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 198¹: Norme metodologice:

55. _

(1) O persoană impozabilă care are sediul activității economice în România și livrează bunuri sau prestează servicii de la un sediu fix situat în afara României către beneficiari persoane impozabile stabilite în România, iar locul acestor operațiuni este considerat a fi în România conform art. 132 sau 133 din [Codul fiscal](#), nu poate fi considerată ca nefiind stabilită în România, chiar dacă sediul activității economice nu participă la livrarea bunurilor și/sau la prestarea serviciilor, fiind persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din [Codul fiscal](#).

(2) În sensul art. 150 alin. (5) din [Codul fiscal](#), persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) din [Codul fiscal](#), cu excepția cazului în care bunurile ies din regimurile sau situațiile respective printr-un import, caz în care se aplică prevederile art. 151¹ din [Codul fiscal](#) și pct. 59.

(3) Prevederile art. 150 alin. (6) din [Codul fiscal](#) nu se aplică în cazul vânzărilor la distanță realizate dintr-un stat membru în România de o persoană nestabilită în România, pentru care locul livrării este în România conform art. 132 alin. (2) și (3) din [Codul fiscal](#), persoana nestabilită în România fiind obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din [Codul fiscal](#).

(4) În cazul serviciilor taxabile achiziționate intracomunitar taxa este datorată conform art. 150 alin. (2) din [Codul fiscal](#), inclusiv în situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România nu și-a îndeplinit obligația de a se înregistra în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din [Codul fiscal](#).

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 55. din partea 198¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 40. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 199: Codul fiscal:

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

↳(la data 01-Jan-2010 partea 199 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 41. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 199¹: Norme metodologice:

56. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66¹.

↳(la data 01-Jan-2010 partea 199¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 41. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 199¹: Codul fiscal:

Art. 151: Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare

(1) Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.

(2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziția intracomunitară, conform alin. (1), este:

a) o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

PARTEA 199¹: Norme metodologice:

57. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66¹.

↳(la data 01-Jan-2010 partea 199¹ completat de Art. I, alin. (E), punctul 42. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

↳(la data 01-Jan-2010 partea 200 abrogat de Art. I, alin. (E), punctul 43. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

4426 "Taxa pe valoarea adăugată deductibilă" = 4427 "Taxa pe valoarea adăugată colectată"

↳(la data 01-Jan-2010 partea 200¹ abrogat de Art. I, alin. (E), punctul 43. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 201: Codul fiscal:

Art. 151¹: Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligația importatorului.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 201 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 201¹: Norme metodologice:

59. _

(1) În aplicarea art. 151¹ din [Codul fiscal](#), importatorul care are obligația plății taxei pentru un import de bunuri taxabil este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absența acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepție, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România;

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor ori în numele acestuia și dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condițiile art. 132 alin. (1) lit. b) din [Codul fiscal](#), sau cumpărătorul către care se expediază bunurile, dacă acesta a optat pentru calitatea de importator;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operațiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Comunității, pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. h) și i) din [Codul fiscal](#);

e) proprietarul bunurilor sau persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 din [Codul fiscal](#), care importă bunuri în România:

1. în regim de consignație sau stocuri la dispoziția clientului, pentru verificarea conformității ori pentru testare. Beneficiarul înregistrat conform art. 153 din [Codul fiscal](#) poate fi importatorul bunurilor care are obligația plății taxei pentru respectivul import, cu condiția ca bunurile respective să fie cumpărate de acesta sau dacă nu le achiziționează să le reexporte în afara Comunității;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiția ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operațiuni să fie reexportate în afara Comunității sau să fie achiziționate de către persoana impozabilă înregistrată

conform art. 153 din Codul fiscal care a efectuat importul.

(2) Orice persoană care nu este obligată la plata taxei pentru un import conform alin. (1), dar pe numele căreia au fost declarate bunurile în momentul în care taxa devine exigibilă conform art. 136 din Codul fiscal, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă importului respectiv decât în situația în care va aplica structura de comisionar, respectiv va refactura valoarea bunurilor importate și taxa pe valoarea adăugată aferentă către persoana care ar fi avut calitatea de importator conform alin. (1).

(3) Persoanele impozabile care au obligația plății taxei în calitate de importatori conform alin. (1) au dreptul să deducă taxa în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147² din Codul fiscal.

»(la data 01-Jan-2010 punctul 59. din partea 201¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 44. din Hotărîrea 1620/2009)

1. în regim de consignație sau stocuri la dispoziția clientului, pentru verificarea conformității ori pentru testare, cu condiția ca bunurile respective să fie cumpărate de persoana impozabilă respectivă sau dacă persoana impozabilă nu le achiziționează pentru a fi reexportate de către aceasta în afara Comunității;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiția ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operațiuni să fie reexportate în afara Comunității sau achiziționate de către persoana impozabilă respectivă.

(2) Orice persoană care nu este importator în scopul taxei conform alin. (1), dar deține o declarație vamală de import în care este menționată ca importator al bunurilor, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă importului respectiv decât în situația în care va aplica structura de comisionar, respectiv va refactura valoarea bunurilor importate și taxa pe valoarea adăugată aferentă către persoana care ar fi avut calitatea de importator conform alin. (1).

»(la data 28-Dec-2007 punctul 59. din partea 201¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 36. din Hotărîrea 1579/2007)

PARTEA 201¹: Codul fiscal:

Art. 151²: Răspunderea individuală și în solidar pentru plata taxei

(1) Beneficiarul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, conform art. 150 alin. (1) lit. a), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate ori serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare;

c) nu menționează valoarea taxei sau o menționează incorect.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedește achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei.

(3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2)-(4) și (6), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate/serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(4) Furnizorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziție intracomunitară de bunuri este beneficiarul, conform art. 151, dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declarația vamală de import sau declarația de import pentru TVA și accize și proprietarul bunurilor sunt ținuți răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu importatorul prevăzut la art. 151¹.

(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul și transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ținuți răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform art. 150 alin. (1), (5) și (6) și art. 151¹.

(7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform art. 150 alin. (7) și/sau art. 151 alin. (2), este ținută răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal.

»(la data 01-Jan-2010 Art. 151² din partea 201¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 45. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 201¹: Norme metodologice:

60. Obligațiile beneficiarului prevăzute la art. 151² alin. (1) din Codul fiscal nu afectează exercitarea dreptului de deducere în condițiile prevăzute la art. 145 din Codul fiscal.

»(la data 01-Jan-2010 punctul 60. din partea 201¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 45. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 202: Codul fiscal:

Art. 152: Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, operațiunile rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), operațiunile scutite cu drept de deducere și cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(4) O persoană impozabilă nou-înființată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activității economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) În sensul alin. (4), pentru persoana impozabilă care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) se determină proporțional cu perioada rămasă de la înființare și până la sfârșitul anului, fracțiunea de lună considerându-se o lună calendaristică întreagă.

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau

egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrați în scopuri de taxă, conform art. 153.

(7) După atingerea sau depășirea plafonului de scutire sau după exercitarea opțiunii prevăzute la alin. (3), persoana impozabilă nu mai poate aplica din nou regimul special de scutire, chiar dacă ulterior realizează o cifră de afaceri anuală inferioară plafonului de scutire.

(8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

- a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 și 146;
- b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document;
- c) Abrogat.

(9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare și ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

↳ (la data 01-Jan-2010 Art. 152 din partea 202 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 46. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 202¹: Norme metodologice:

61. _

(1) În sensul art. 152 alin. (2) din [Codul fiscal](#), o operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la pct. 47 alin. (3).

(2) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din [Codul fiscal](#) se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neincasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din [Codul fiscal](#).

(3) Persoanele impozabile care, dacă ar fi înregistrate normal în scopuri de taxă conform art. 153 din [Codul fiscal](#), ar aplica un regim special de taxă conform prevederilor art. 152¹ și 152² din [Codul fiscal](#) vor lua în calculul determinării cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din [Codul fiscal](#) numai baza impozabilă pentru respectivele operațiuni determinată în conformitate cu prevederile art. 152¹ și 152² din [Codul fiscal](#).

(4) Actele fixe corporale prevăzute la art. 152 alin. (2) lit. a) din [Codul fiscal](#) sunt cele definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3 din [Codul fiscal](#), iar actele necorporale sunt cele definite de legislația contabilă și care din punct de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(5) În sensul art. 152 alin. (3) din [Codul fiscal](#), persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform art. 153 din [Codul fiscal](#) și să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(6) În sensul art. 152 alin. (9) din [Codul fiscal](#), persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opțiune conform prevederilor art. 152 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 153 alin. (1) lit. c) din [Codul fiscal](#), și persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depășirii plafonului de scutire în termenul stabilit la art. 152 alin. (6) din [Codul fiscal](#) au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

- a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, în momentul trecerii la regimul normal de taxare;
- b) activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea lor în momentul trecerii la regimul normal de taxă, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din [Codul fiscal](#), să nu fi expirat.

(7) Ajustările efectuate conform alin. (6) se înscriu în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 153 din [Codul fiscal](#) a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(8) Pentru ajustarea taxei prevăzută la alin. (6), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145-149 din [Codul fiscal](#). Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din [Codul fiscal](#), factura pentru achiziția de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din [Codul fiscal](#).

↳ (la data 01-Jan-2010 partea 202¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 46. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 203: Codul fiscal:

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 203 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 203¹: Norme metodologice:

411 = %707

4428

% = 404

212

4428

62. _

(1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din [Codul fiscal](#), au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și a serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor art. 152 alin. (6) din [Codul fiscal](#), organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

- a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din [Codul fiscal](#), acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din [Codul fiscal](#), pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;
- b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din [Codul fiscal](#), organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din [Codul fiscal](#), pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și data la care a fost înregistrată.

(3) După determinarea taxei de plată conform alin. (2), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

(4) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare

sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145-149 din Codul fiscal:

- a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;
- b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat;
- c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.

⚡(5) Pentru ajustarea taxei prevăzută la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145-149 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

⚡(6) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 din Codul fiscal și care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operațiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidență conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidență, aceste persoane impozabile vor realiza operațiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile art. 152 din Codul fiscal.

⚡(la data 01-Jan-2010 punctul 62, din partea 203¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 46, din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204: Codul fiscal:

Art. 152¹: Regimul special pentru agențiile de turism

⚡(1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenție de turism se înțelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent, intermediază, oferă informații sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup, servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeți, cămine, locuințe de vacanță și alte spații folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate și alte servicii turistice. Agențiile de turism includ și touroperatorii.

⚡(2) În cazul în care o agenție de turism acționează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului și utilizează livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operațiunile realizate de agenția de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenție în beneficiul călătorului.

⚡(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are Socol prestării în România, dacă agenția de turism este stabilită sau are un sediu fix în România și serviciul este prestat prin sediul din România.

⚡(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferență între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, și costurile agenției de turism, inclusiv taxa, aferente livrării de bunuri și prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări și prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

⚡(5) În cazul în care livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Comunității, serviciul unic al agenției de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar și este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât și în afara Comunității, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenția de turism aferentă operațiunilor realizate în afara Comunității.

⚡(6) Fără să contravină prevederilor art. 145 alin. (2), agenția de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri și prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului și utilizate de agenția de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

⚡(7) Agenția de turism poate opta și pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepții, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

- a) când călătorul este o persoană fizică;
- b) în situația în care serviciile de călătorie cuprind și componente pentru care locul operațiunii se consideră ca fiind în afara României.

⚡(8) Agenția de turism trebuie să țină, în plus față de evidențele care trebuie ținute conform prezentului titlu, orice alte evidențe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

⚡(9) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special.

⚡(10) Atunci când agenția de turism efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxare, cât și operațiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidențe contabile separate pentru fiecare tip de operațiune în parte.

⚡(11) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agențiile de turism care acționează în calitate de intermediar și pentru care sunt aplicabile prevederile art. 137 alin. (3) lit. e) în ceea ce privește baza de impozitare.

⚡(la data 01-Jan-2010 Art. 152¹ din partea 204 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 47, din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204¹: Norme metodologice:

⚡(la data 02-Mar-2007 punctul 63., alin. (2) din partea 204¹ abrogat de Art. I, litera B., punctul 5, din Hotărîrea 213/2007)

63. _

⚡(1) În sensul art. 152¹ din Codul fiscal, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă și orice altă persoană neimpozabilă.

⚡(2) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenția de turism exclusiv cu mijloace proprii.

⚡(3) În sensul art. 152¹ alin. (4) din Codul fiscal, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce va fi plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care va fi obținută de agenția de turism din partea călătorului sau de la un terț pentru serviciul unic, inclusiv subvențiile direct legate de acest serviciu, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele și cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal. Dacă elementele folosite pentru stabilirea sumei ce va fi plătită de călător sunt exprimate în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data întocmirii facturii pentru vânzarea serviciilor, inclusiv pentru facturile parțiale sau de avans;

b) costurile agenției de turism pentru livrările de bunuri și prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă prețul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operațiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering și alte cheltuieli precum cele cu asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă și cazarea pentru sofer, taxele de drum, taxele de parcare, combustibilul, cu excepția cheltuielilor generale ale agenției de turism care sunt incluse în costul serviciului unic. Dacă elementele folosite pentru stabilirea costurilor sunt exprimate în valută, cursul de schimb se determină potrivit art. 139¹ din Codul fiscal.

⚡(4) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agențiile de turism vor ține jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care se înregistrează numai totalul de pe documentul de vânzare care include taxa. Aceste jurnale, respectiv borderouri se vor ține separat de operațiunile pentru care se aplică regimul normal de taxare. De asemenea, agențiile de turism vor ține jurnale de cumpărări separate în care se vor evidenția achizițiile de bunuri și/sau servicii cuprinse în costurile serviciului unic. Baza de impozitare și valoarea taxei colectate pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală vor fi stabilite în baza calculelor efectuate pentru toate operațiunile supuse regimului special de taxare în perioada fiscală respectivă și evidențiate corespunzător în decontul de taxă. La determinarea bazei impozabile nu vor fi luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente și, de asemenea, nu pot fi scăzute

cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client.

(5) În sensul art. 152¹ alin. (7) coroborat cu art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când agenția de turism aplică regimul normal de taxare, va refactura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte, în plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde și marja de profit a agenției de turism.

(6) Agențiile de turism acționează în calitate de intermediari, conform art. 152¹ alin. (11) din Codul fiscal, pentru serviciile prevăzute la art. 152¹ alin. (5) din Codul fiscal, precum și în situația în care acționează în numele și în contul altei persoane, potrivit art. 129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal și pct. 7 alin. (4). De exemplu, agenția de turism acționează în calitate de intermediar atunci când intermediază operațiuni de asigurare medicală în folosul călătorilor și acestea nu sunt vândute împreună cu alte servicii turistice.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2010, agențiile de turism vor aplica regimul special prevăzut la art. 152¹ din Codul fiscal și în cazul când serviciul unic cuprinde și o singură prestare de servicii, cu excepțiile prevăzute la alin. (2) și cu excepția situației în care optează pentru regimul normal de taxă în limitele art. 152¹ alin. (7) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-163/91 Van Ginkel. Totuși pentru transportul de călători agenția de turism poate aplica regimul normal de taxă, cu excepția situației în care transportul este vândut împreună cu alte servicii turistice.

» (la data 01-Jan-2010 punctul 63, din partea 204^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 47, din Hotărârea 1620/2009)

Numele și prenumele

funcția

Semnătura și ștampila

PARTEA 204²: Codul fiscal

Art. 152²: Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de arta, obiecte de colecție și antichități

(1) În sensul prezentului articol:

a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje și plachete decorative similare, picturi și desene, executate integral de mână, altele decât planurile și desenele de arhitectură, de inginerie și alte planuri și desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată și copii carbon obținute după planurile, desenele sau textele enumerate mai sus și articolele industriale decorate manual (NC cod tarifar 9701);

2. gravuri, stampe și litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/plașe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice (NC cod tarifar 9702 00 00);

3. producții originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului (NC cod tarifar 9703 00 00);

4. tapiserii (NC cod tarifar 5805 00 00) și carpete de perete (NC cod tarifar 6304 00 00), executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiția să existe cel mult 8 copii din fiecare;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist și semnate de acesta;

6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepția bijuteriilor din aur sau argint;

7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate și limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile și monturile;

b) obiectele de colecție reprezintă:

1. timbre poștale, timbre fiscale, mărci poștale, plicuri "prima zi", serii poștale complete și similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs (NC cod tarifar 9704 00 00);

2. colecții și piese de colecție de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic (NC cod tarifar 9705 00 00);

c) antichitățile sunt obiectele, altele decât operele de artă și obiectele de colecție, cu o vechime mai mare de 100 de ani (NC cod tarifar 9706 00 00);

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparații, altele decât operele de artă, obiectele de colecție sau antichitățile, pietrele prețioase și alte bunuri prevăzute în norme;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfășurării activității economice, achiziționează sau importă bunuri second-hand și/sau opere de artă, obiecte de colecție sau antichități în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzări prin licitație publică este persoana impozabilă care, în desfășurarea activității sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitație publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu prețul cel mai mare;

g) marja profitului este diferența dintre prețul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare și prețului de cumpărare, în care:

1. prețul de vânzare constituie suma obținută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terț, inclusiv subvențiile direct legate de această tranzacție, impozitele, obligațiile de plată, taxele și alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport și asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepția reducerilor de preț;

2. prețul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obținută, conform definiției prețului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare;

h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități la cota de marjă a profitului.

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziționat din interiorul Comunității, de la unul dintre următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziția respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecție sau antichități pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziționate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) și (3), pentru care se exercită opțiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepție, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), prețul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 139, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condițiile art. 143 alin. (1) lit. a), b), h) - m) și o).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) și (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opțiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

- a) importul de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități;
- b) pentru opere de artă achiziționate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) la naștere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziționate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

- a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziționate în interiorul Comunității de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform art. 142 alin. (1) lit. a) și e)- g) și art. 143 alin. (1) lit. h)- m), la cumpărare, la achiziția intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;
- b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienților.

(13) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

- a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156¹ și 156²;
- b) să țină evidența operațiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă, cât și regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

- a) să țină evidențe separate pentru operațiunile supuse fiecărui regim;
- b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156¹ și 156².

(15) Dispozițiile alin. (1)-(14) se aplică și vânzărilor prin licitație publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acționează ca organizatori de vânzări prin licitație publică în condițiile stabilite prin norme.

⌘ (la data 01-Jan-2010 Art. 152² din partea 204² modificat de Art. 1, alin. (E), punctul 48. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

Numele și prenumele,
Semnătura și ștampila

funcția

PARTEA 204³: Norme metodologice

64. _

(1) În sensul art. 152² alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate «ca atare» sau în urma unor reparații. Bunurile second-hand includ de asemenea și obiectele vechi care sunt executate din metale prețioase și pietre prețioase sau semiprețioase, cum ar fi bijuteriile (clasice și fantezie, obiectele de aurărie și argintărie și toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parțial formate din aur, argint, platină, pietre prețioase și/sau perle, indiferent de gradul de puritate a metalelor și pietrelor prețioase).

(2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul art. 152² alin. (1) lit. d) din Codul fiscal:

- a) aurul și argintul și platină ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea altor bunuri, fie pure, fie în aliaj cu alte metale și prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foițe, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod;
- b) aurul de investiții conform definiției prevăzute la art. 152³ alin. (1) din Codul fiscal;
- c) monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecție în sensul art. 152² alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;
- d) reziduuri de obiecte vechi formate din metale prețioase recuperate în scopul topirii și refolosirii ca materii prime;
- e) pietrele prețioase și semiprețioase și perlele, indiferent dacă sunt sau nu tăiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau șlefuite însă nu pe fir, montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice și fantezie, obiecte de aurărie și argintărie și similare;
- f) bunurile vechi reparate sau restaurate astfel încât nu se pot deosebi de bunuri noi similare;
- g) bunurile vechi care au suferit înainte de revânzare o astfel de transformare încât la revânzare nu mai este posibilă nicio identificare cu bunul în starea inițială de la data achiziției;
- h) bunurile care se consumă la prima utilizare;
- i) bunurile ce nu mai pot fi refolosite în niciun fel.

(3) Opțiunea prevăzută la art. 152² alin. (3) din Codul fiscal:

- a) se exercită pentru toate categoriile de bunuri prevăzute la respectivul alineat;
- b) se notifică organului fiscal competent și rămâne în vigoare până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor exercitării opțiunii.

(4) În scopul aplicării art. 152² alin. (13) și (14) din Codul fiscal:

- a) baza de impozitare pentru livrările de bunuri cărora li se aplică aceeași cotă de taxă este diferența dintre totalul marjei de profit realizate de persoana impozabilă revânzătoare și valoarea taxei aferente marjei respective;
- b) totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, va fi egal cu diferența dintre:

1. suma totală, egală cu prețurile de vânzare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă; și

2. suma totală, egală cu prețurile de cumpărare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achizițiilor de bunuri prevăzute la art. 152² alin. (2) și (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă;

c) totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic va fi egal cu diferența dintre:

(5) În cazul în care totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, este negativă, marja se reportează pe perioada fiscală următoare prin înregistrarea acestei marje negative ca atare în jurnalul special prevăzut la alin. (7).

(6) În cazul în care totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic este negativă, marja nu poate fi reportată pentru anul calendaristic următor.

(7) În scopul aplicării art. 152² alin. (13) și (14) din Codul fiscal, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligații:

- a) va ține un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

- b) va ține un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;
- c) va ține un registru comparativ care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală și, după caz, taxa colectată;
- d) va ține evidența separată pentru stocurile de bunuri supuse regimului special;
- e) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziționează bunuri supuse regimului special și care nu este obligat să emită o factură. La factură se anexează declarația furnizorului care confirmă că acesta nu a beneficiat de nicio scutare sau rambursare a taxei pentru cumpărarea, importul sau achiziția intracomunitară de bunuri livrate de persoana impozabilă revânzătoare. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informații:

(10) Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său va fi egală cu diferența dintre:

- a) prețul bunurilor la licitația publică; și
- b) valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obținut sau care va fi obținut de organizatorul vânzării prin licitație publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.

(11) Organizatorul vânzării prin licitație publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz, bunurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcare electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu trebuie să menționeze separat valoarea taxei, dar care trebuie să menționeze următoarele informații:

- a) prețul bunurilor vândute la licitație;
- b) impozitele, taxele și alte sume de plată;
- c) cheltuielile accesorii cum ar fi comisionul, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, percepute de organizator de la cumpărătorul de bunuri.

(12) Organizatorul vânzării prin licitație publică căruia i-au fost transmise bunuri în cadrul unui contract de comision la vânzare trebuie să emită un document către comitentul său, care trebuie să indice valoarea tranzacției, adică prețul bunurilor la licitație, fără a cuprinde valoarea comisionului obținut sau ce va fi obținut de la comitent și pe baza căreia comitentul, atunci când este persoană impozabilă, trebuie să emită factura organizatorului vânzării prin licitație publică conform art. 155 alin. (1) din Codul fiscal, sau care va servi drept factură pentru orice alte persoane decât cele impozabile înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal.

(13) Organizatorii de vânzări prin licitație publică care livrează bunuri în condițiile prevăzute la alin. (9) trebuie să evidențieze în conturile de terți (Debitori/Creditori diverși) sumele obținute sau ce vor fi obținute de la cumpărătorul de bunuri și suma plătită sau de plată vânzătorului de bunuri. Aceste sume trebuie justificate corespunzător cu documente.

(14) Livrarea de bunuri către o persoană impozabilă care este organizator de vânzări prin licitație publică va fi considerată ca fiind efectuată când vânzarea respectivelor bunuri prin licitație publică este efectuată. Prin excepție, în situația în care o licitație publică are loc pe parcursul mai multor zile, livrarea tuturor bunurilor vândute pe parcursul acelei licitații publice se consideră a fi efectuată în ultima zi a licitației în cauză.

⚡(la data 01-Jan-2010 punctul 64. din partea 204^3 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 48. din Hotărîrea 1620/2009)

1. suma totală, egală cu prețurile de vânzare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă; și

2. suma totală, egală cu prețurile de cumpărare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achizițiilor de bunuri prevăzute la art. 152² alin. (2) și (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în regim special în anul respectiv, plus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la începutul anului calendaristic, minus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la sfârșitul anului calendaristic, plus valoarea marjelor de profit, pozitive sau negative, deja declarate pentru perioadele fiscale anterioare ale anului respectiv.

1. numărul de ordine și data emiterii facturii;

2. data achiziției și numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;

3. numele și adresa părților;

4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;

5. descrierea și cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;

6. prețul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignatie.

(8) O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform art. 152² alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, va menționa în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la art. 152² alin. (1) lit. a)- d) din Codul fiscal și că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, așa cum sunt acestea definite la art. 1251 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) În scopul aplicării art. 152² alin. (15) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuate de un organizator de vânzări prin licitație publică, acționând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la art. 152² alin. (2) lit. a)- d) din Codul fiscal, este constituită din suma totală facturată conform alin. (11) cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitație publică, din care se scad următoarele:

1. suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său, stabilită conform alin. (10); și

2. suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitație publică pentru livrarea sa.

PARTEA 204⁴: Codul fiscal:

Art. 152³: Regimul special pentru aurul de investitii

(1) Aurul de investitii înseamnă:

a) aurul, sub forma de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe pietele de metale pretioase, având puritatea minima de 9950/00, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu exceptia lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc urmatoarele conditii:

1. au titlul mai mare sau egal cu 9000/00;

2. sunt reconfectionate dupa anul 1800;

3. sunt sau au constituit moneda legala de schimb în statul de origine; si

4. sunt vândute în mod normal la un pret care nu depaseste valoarea de piata libera a aurului continut de monede cu mai mult de 80%;

(2) Nu intra în sfera prezentului articol monedele vândute în scop numismatic.

(3) Urmatoarele operatiuni sunt scutite de taxa:

a) livrarile, achizițiile intracomunitare si importul de aur de investitii, inclusiv investitiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur si cuprinzând mai ales împrumuturile si schimburile cu aur care confera un drept de proprietate sau de creanta asupra aurului de investitii, precum si operatiunile referitoare la aurul de investitii care constau în contracte la termen futures si forward, care dau nastere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanta asupra aurului de investitii;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investitii, prestate de agenti care actioneaza în numele si pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabila care produce aurul de investitii sau transforma orice aur în aur de investitii poate opta pentru regimul normal de taxa pentru livrarile de aur de investitii catre alta persoana impozabila, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabila care livreaza în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxa, pentru livrarile de aur de investitii prevazut la alin. (1) lit. a) catre alta persoana impozabila, care în mod normal ar fi scutite, conform

prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele și în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opțiunile prevăzute la alin. (4)-(6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opțiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poșta, cu confirmare de primire, după caz, și se aplică tuturor livrarilor de aur de investiții efectuate de la data respectivă. În cazul opțiunii exercitate de un intermediar, opțiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiași mandant care și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opțiunilor prevăzute la alin. (4)-(6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiții este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă:

- taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile de aur de investiții efectuate de la o persoană care și-a exercitat opțiunea de taxare;
- taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiții de persoana impozabilă sau de un tert în numele persoanei impozabile;
- taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutateii sau purității aurului, inclusiv aurului de investiții.

(9) Persoana impozabilă care produce aur de investiții sau transformă aurul în aur de investiții are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții legate de producția sau transformarea aurului respectiv.

(10) Pentru livrarile de aliaje sau semifabricate din aur cu titlu mai mare sau egal cu 3250/00, precum și pentru livrarile de aur de investiții, efectuate de persoane impozabile care și-au exercitat opțiunea de taxare către cumpărători persoane impozabile, cumpărătorul este persoana obligată la plata taxei, conform normelor.

(11) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiții va ține evidența tuturor tranzacțiilor cu aur de investiții și va păstra documentația care să permită identificarea clientului în aceste tranzacții. Aceste evidente se vor păstra minimum 5 ani de la sfârșitul anului în care operațiunile au fost efectuate.

PARTEA 204^{4^1}: Norme metodologice:

65. _

(1) În scopul implementării art. 152³ alin. (1) din Codul fiscal, greutățile acceptate pe pietele de lingouri cuprind cel puțin următoarele unități și greutăți:

Unitate	Greutăți tranzactionate
Kg	12,5/1
Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Uncie(1 oz=31,1035 g)	100/10/5/1/ 1/2/ 1/4
Tael (1 tael= 1,193 oz) (unitate de masura chinezeasca)	10/5/1
Tola(10 tolas= 3,75 oz) (unitate de masura, indiana)	10

(2) În sensul art. 152³ alin. (1) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, prin monede reconfecționate după anul 1800, se înțelege monedele care sunt bătute după anul 1800.

(3) Notificarea prevăzută la art. 152³ alin. (7) din Codul fiscal, trebuie să fie efectuată anterior operațiunilor cărora le este aferentă și trebuie să cuprindă următoarele informații:

- prevederile legale în baza cărora este efectuată, precum și dacă persoana impozabilă exercită opțiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;
- numele și codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul căreia s-au efectuat sau se vor efectua livrarile, precum și baza de impozitare a acestora.

(4) Persoana desemnată prin art. 152³ alin. (10) din Codul fiscal, ca obligată la plata taxei aferente achizițiilor prevăzute la respectiva prevedere, va păstra evidente separate pentru aceste achiziții și va achita taxa datorată conform art. 157 alin. (2) din Codul fiscal.

PARTEA 204⁵: Codul fiscal:

Art. 153: Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează:

- înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:
 - dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;
 - dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;
- dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon;
- dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;
- dacă efectuează operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3).

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

- înaintea primirii serviciilor, în situația în care urmează să primească pentru sediu fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 125¹ alin. (2) în alt stat membru;
- înainte de prestarea serviciilor, în situația în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 125¹ alin. (2) în alt stat membru care are obligația de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 150 alin. (2);
- înainte de realizarea unor activități economice de la respectivul sediu fix în condițiile stabilite la art. 125¹ alin. (2) lit. b) și c) care implică:
 - livrări de bunuri taxabile și/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 143 alin. (2);
 - prestări de servicii taxabile și/sau scutite de taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) și b);
 - operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3);
 - achiziții intracomunitare de bunuri taxabile.

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2), și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153, va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate

pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2)-(6). Nu sunt obligate să se înregistreze în România conform acestui articol persoanele stabilite în afara Comunității care efectuează servicii electronice către persoane neimpozabile din România și care sunt înregistrate într-un alt stat membru, conform regimului special pentru servicii electronice, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate.

(5) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operațiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România și neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenționează:

- a) să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform art. 151; sau
- b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă.

(6) Persoana impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condițiile stabilite prin norme, să își îndeplinească această obligație prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

(7) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(8) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1), (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(9) Organele fiscale competente pot anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol. De asemenea, organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 11, precum și a persoanelor impozabile în inactivitate temporară, înscrisă în Registrul Comerțului, potrivit legii. Procedura de scoatere din evidență este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA persoanele impozabile pot solicita înregistrarea în scopuri de TVA numai dacă încetează situația care a condus la scoaterea din evidență.

(10) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente.

(11) În cazul încetării desfășurării de operațiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activității sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidența persoanelor impozabile în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidență și procedura aplicabilă.

Ⓜ(la data 01-Jan-2010 Art. 153 din partea 204⁵ modificat de Art. 1, alin. (E), punctul 49. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 204⁵¹: Norme metodologice:

66. _

(1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din [Codul fiscal](#), înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

- a) data comunicării certificatului de înregistrare, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. a), alin. (2), (4) și (5) din [Codul fiscal](#);
- b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. c) și d) din [Codul fiscal](#);
- c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) din [Codul fiscal](#);
- d) prima zi a lunii următoare celei în care s-a comunicat persoanei impozabile actul administrativ de înregistrare, în cazul prevăzut la art. 153 alin. (8) din [Codul fiscal](#).

(2) În aplicarea art. 153 alin. (1) din [Codul fiscal](#), activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.

(3) Instituțiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform art. 153 alin. (8) din [Codul fiscal](#), li se va atribui un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 127 din [Codul fiscal](#), în timp ce pentru activitățile pentru care nu au calitatea de persoană impozabilă, respectiv pentru partea din structură prin care desfășoară numai activități în calitate de autoritate publică, li se va atribui un cod de înregistrare fiscală distinct. Instituțiilor publice care desfășoară numai activități pentru care au calitatea de persoană impozabilă, respectiv operațiuni taxabile, scutite fără drept de deducere conform art. 141 din [Codul fiscal](#) sau scutite cu drept de deducere conform art. 143, 144, 144¹ din [Codul fiscal](#), și solicită înregistrarea în scopuri de TVA, sau sunt înregistrate din oficiu, conform art. 153 alin. (8) din [Codul fiscal](#), li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. După atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta va fi valabil pentru orice alte operațiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, pe care le va realiza ulterior. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din [Codul fiscal](#), va fi considerată persoană impozabilă conform art. 133 alin. (1) din [Codul fiscal](#), dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 133 din [Codul fiscal](#).

(4) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și care are pe teritoriul României sucursale și alte sedii secundare, fără personalitate juridică, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 153 din [Codul fiscal](#).

(5) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b) din [Codul fiscal](#), va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 153 din [Codul fiscal](#). În acest scop persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României va desemna unul din sediile fixe aflate pe teritoriul României care să depună decontul de taxă și să fie responsabil pentru toate obligațiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale persoanei impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică și poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 125¹ alin. (2) lit. b) din [Codul fiscal](#).

(6) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și nu este stabilită prin sediul/sediile fixe în România este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operațiunile prevăzute la art. 153 alin. (4) și (5) din [Codul fiscal](#). În cazul operațiunilor prevăzute la art. 153 alin. (4) din [Codul fiscal](#), organul fiscal competent nu va înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România dacă urmează să realizeze în România numai operațiuni pentru care potrivit prevederilor art. 150 alin. (2)-(6) din [Codul fiscal](#) beneficiarul este persoana obligată la plata TVA. În scopul înregistrării persoanei impozabile nestabilită în România trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent în care să menționeze că va realiza în România operațiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din [Codul fiscal](#) și/sau că urmează să desfășoare operațiuni scutite cu drept de deducere, cu excepția serviciilor de transport și a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)- f), h)- m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din [Codul fiscal](#) pentru care înregistrarea este opțională. Pe lângă declarația pe propria răspundere vor fi prezentate contractele sau comenzile din care rezultă aceste informații. În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România solicită înregistrarea conform art. 153 alin. (5) din [Codul fiscal](#), va trebui să prezinte contractele/comenzile în baza cărora urmează să efectueze livrări și/sau achiziții intracomunitare care au locul în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă, după cum urmează:

- a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în spațiul comunitar. În cazul înregistrării directe, această persoană va declara adresa din România la care pot fi examinate toate evidențele și documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile acestui titlu;
- b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în spațiul comunitar.
- (8) Dacă ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilă în România va fi stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.
- (9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în afara României și care se înregistrează în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (2) prin sedii fixe, altele decât sucursalele, și ulterior vor înființa sucursale în România, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.
- (10) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care ulterior înregistrării respective desfășoară exclusiv operațiuni ce nu dau dreptul la deducere va solicita anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfășoară exclusiv operațiuni fără drept de deducere. Dovada faptului că persoana nu mai realizează operațiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate și, după caz, din declarația pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operațiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal.
- (11) Anularea înregistrării în scopuri de TVA se va efectua în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea înregistrării conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal sau înregistrarea este anulată în condițiile art. 153 alin. (9) din Codul fiscal.
- (12) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care își încetează activitatea economică va solicita anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidențiază acest fapt. Persoanele impozabile care s-au înregistrat în România conform art. 153 alin. (5) din Codul fiscal pot solicita anularea înregistrării în scopuri de TVA în care nu mai realizează achiziții sau livrări intracomunitare în România pentru care sunt obligate la plata taxei în România conform art. 151 din Codul fiscal. Persoanele impozabile care s-au înregistrat în România conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal pot solicita anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează livrări de bunuri/prestări de servicii în România pentru care sunt obligate la plata taxei în România conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal. Anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declarația de încetare a activității.
- (13) În situația în care art. 153 prevede că persoana impozabilă trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA anticipat, respectiv înainte de realizarea unei operațiuni, dar această obligație este îndeplinită ulterior, organele fiscale vor înregistra persoana respectivă atunci când aceasta solicită înregistrarea, dacă între timp nu a fost înregistrată din oficiu. Pentru neînregistrarea anticipată prevăzută de lege, organele fiscale vor stabili consecințele acesteia în conformitate cu prevederile prezentului titlu, precum și ale Codului de procedură fiscală.
- (14) Organele fiscale competente vor înregistra din oficiu persoanele impozabile obligate să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (1), (2), (4) sau (5), și care nu solicită înregistrarea, indiferent dacă sunt persoane care au sediul activității economice în România, un sediu fix în România sau sunt nestabilite în România.
- ↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 66, din partea 204^5^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 49, din Hotărârea 1620/2009)
- 66¹. _
- (1) Desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusă de persoana impozabilă nestabilă în România la organul fiscal competent la care reprezentantul propus este înregistrat în scopuri de TVA. Cererea trebuie însoțită de:
- a) declarația de începere a activității, care va cuprinde: data, volumul și natura activității pe care o va desfășura în România. Ulterior începerii activității, volumul și natura activității pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificări urmând a fi comunicate și organului fiscal competent la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, conform art. 153 din Codul fiscal;
- b) copie de pe actul de constituire în străinătate al persoanei impozabile nestabilite în România;
- c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligațiile ce îi revin conform legii și în care aceasta trebuie să precizeze natura operațiunilor și valoarea estimată a acestora.
- (2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operațiunilor desfășurate în România de persoana impozabilă nestabilă în România. Nu se admite coexistența mai multor reprezentanți fiscali cu angajamente limitate. Pot fi desemnate ca reprezentanți fiscali orice persoane impozabile stabilite în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.
- (3) Organul fiscal competent verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) și, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile nestabilite în România, cât și persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta. În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal ca mandatar al persoanei impozabile, care trebuie să fie diferit de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit pentru activitatea proprie a acestuia. În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părți, cu motivarea refuzului.
- (4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor și obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operațiunile efectuate în România de persoana impozabilă nestabilă în România atât timp cât durează mandatul său. În situația în care mandatul reprezentantului fiscal încetează înainte de sfârșitul perioadei în care, potrivit legii, persoana impozabilă nestabilă în România ar avea obligația plății taxei pe valoarea adăugată în România, aceasta este obligată fie să prelungească mandatul reprezentantului fiscal, fie să mandateze alt reprezentant fiscal pe perioada rămasă sau să se înregistreze conform art. 153 alin. (4) sau art. 153 alin. (5) din Codul fiscal, dacă este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate. Operațiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile nestabilite în România nu se evidențiază în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal. Prevederile art. 152 din Codul fiscal, cu privire la întreprinderile mici, nu sunt aplicabile persoanelor impozabile nestabilite în România.
- (5) Reprezentantul fiscal poate să renunțe la angajamentul asumat printr-o cerere adresată organului fiscal competent. În cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată pe care îl va depune în această calitate și să propună o dată ulterioară depunerii cererii când va lua sfârșit mandatul său. De asemenea, este obligat să precizeze dacă renunțarea la mandat se datorează încetării activității în România a persoanei impozabile nestabilite în România sau se datorează înregistrării directe în România, fără reprezentant fiscal, a persoanei impozabile stabilite în Comunitate pe care o reprezintă.
- (6) În cazul în care persoana impozabilă nestabilă în România își continuă activitatea economică în România, cererea poate fi acceptată numai dacă persoana impozabilă nestabilă în România a întocmit toate formalitățile necesare desemnării unui alt reprezentant fiscal, iar acest nou reprezentant fiscal a fost acceptat ca atare de către organul fiscal competent sau, după caz, în situația în care persoana impozabilă, dacă este stabilită în Comunitate, optează să se înregistreze în România fără să desemneze un reprezentant fiscal.
- (7) Persoana impozabilă nestabilă în România poate manda reprezentantul fiscal să emită factura destinată beneficiarului său. Persoana impozabilă nestabilă în România sau, după caz, reprezentantul fiscal emite factura pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă nestabilă în România, aplicând regimul de taxă corespunzător operațiunilor respective, pe care o transmite beneficiarului. Prezentele norme metodologice nu instituie obligații privind moneda în care se fac decontările sau privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal sau direct între persoana impozabilă nestabilă în România și clienții/furnizorii acesteia.
- (8) Factura emisă de persoana impozabilă nestabilă în România trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, inclusiv denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 ale reprezentantului fiscal.
- (9) Reprezentantul fiscal depune decontul de taxă prevăzut la art. 156² pentru operațiunile desfășurate în România de persoana impozabilă nestabilă în România pe care o reprezintă, în care include și facturile emise de persoana impozabilă nestabilă în România sub codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal conform art. 153 din Codul fiscal. În situația

în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont de taxă pentru fiecare persoană impozabilă nestabilă în România pe care o reprezintă. Nu este permis reprezentantului fiscal să evidențieze în decontul de taxă depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat în scopuri de TVA, operațiunile desfășurate în numele persoanei impozabile nestabile în România, pentru care depune un decont de taxă separat.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente achizițiilor efectuate în numele persoanei impozabile nestabile în România, reprezentantul fiscal trebuie să dețină documentele prevăzute de lege.

(11) Orice persoană stabilită printr-un sediu fix în România, conform prevederilor art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, nu mai poate să își desemneze un reprezentant fiscal în România. Această persoană se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal la organul fiscal competent.

(12) Dacă ulterior desemnării unui reprezentant fiscal persoana impozabilă nestabilă în România va avea unul sau mai multe sedii fixe pe teritoriul României în conformitate cu prevederile art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, ca persoană stabilită în România. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care a devenit stabilită în România. Din punct de vedere al taxei operațiunile realizate prin reprezentant fiscal sunt operațiuni aparținând persoanei impozabile care inițial nu a fost stabilită în România, iar ulterior a devenit stabilită în România prin sediu fix.

⚡(la data 01-Jan-2010 punctul 66, din partea 204⁶5¹ completat de Art. I, alin. (E), punctul 50. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204⁶: Codul fiscal:

Art. 153¹: Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare

(1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) sau c) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 153, și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) sau a alin. (2), dacă prestează servicii care au sediul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 150 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) sau a alin. (2), dacă primește de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), înainte primirii serviciilor respective.

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 153, și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 126 alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior și dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu excepția cazului în care a depășit plafonul de achiziții intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) și c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5)-(7).

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, dacă:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, și solicită anularea conform alin. (5), (6) și (8).

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziții intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), permise de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru.

(11) Prevederile art. 153 alin. (9) se aplică corespunzător și pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

⚡(la data 01-Jan-2010 Art. 153¹ din partea 204⁶ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 51. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204⁶1: Norme metodologice:

67. _

(1) Au obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal numai persoanele impozabile care au sediul activității economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la art. 126 alin. (4) din Codul fiscal sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare de bunuri conform art. 153¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare de 10.000 Euro stabilit conform pct. 2 alin. (5)-(7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153¹ alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situația în care obligația înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal revine unei persoane impozabile care realizează achiziții intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru achiziții intracomunitare și după înregistrare, până la depășirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (1) lit. b) și c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal sau pentru achizițiile intracomunitare de bunuri conform art. 153¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, sau echivalentul acestui articol din legislația altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării. Nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal dacă serviciile se încadrează pe oricare din prevederile art. 133 alin. (3)-(7) din Codul fiscal. De asemenea nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal în

cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, dar nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității, sau sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile art. 153¹ alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opțiunea de a aplica regimul general prevăzut la art. 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condițiile art. 153¹ alin. (5), (6) sau (8) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform art. 153¹ din Codul fiscal nu pot comunica acest cod pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate către alte persoane, acesta fiind comunicat altor persoane numai pentru achiziții intracomunitare de bunuri, pentru prestări de servicii intracomunitare și pentru achiziții de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, și care efectuează achiziții intracomunitare de bunuri accizabile, nu are obligația să se înregistreze conform art. 153¹ din Codul fiscal, pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(9) Orice persoană care efectuează achiziții intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, nu are obligația să se înregistreze conform art. 153¹ din Codul fiscal, pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme se completează cu prevederile pct. 2.

(11) Instituțiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru parte din structură, nu vor solicita înregistrarea conform art. 153¹ din Codul fiscal. Pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru prestările de servicii intracomunitare și pentru achizițiile de servicii intracomunitare, vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153, indiferent dacă achizițiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfășurată în calitate de autoritate publică, pentru care instituția publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activități pentru care instituția publică are calitatea de persoană impozabilă. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal, va fi considerată persoană impozabilă conform art. 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal.

»(la data 01-Jan-2010 punctul 67. din partea 204^6^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 51. din Hotarirea 1620/2009)

PARTEA 204⁷: Codul fiscal:

Art. 154: Prevederi generale referitoare la înregistrare

(1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 și 153¹, are prefixul «RO», conform Standardului internațional ISO 3166 - alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acțiune anterioară datei anulării și de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu.

(3) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România, conform art. 150 alin. (1), pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.

(4) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 153, vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților;

b) conform art. 153¹, vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:

1.furnizorului/prestatorului, atunci când au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2)-(6) și art. 151;

2.beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al art. 150 alin. (2).

»(la data 01-Jan-2010 Art. 154 din partea 204^7 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 52. din Hotarirea 1620/2009)

PARTEA 204^{7^1}: Norme metodologice:

68. _

(1) În sensul art. 154. alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă nestabilă în România care este obligată la plata TVA în România conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal poate fi scutită de obligația înregistrării în scopuri de TVA în următoarele situații:

a) când efectuează în România servicii prestate ocazional, dacă aceste operațiuni nu sunt precedate de achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România;

b) când efectuează în România livrări ocazionale de bunuri, cu excepția:

1.vânzărilor la distanță;

2.livrărilor de bunuri precedate de achiziții intracomunitare de bunuri în România;

(2) În sensul alin. (1) lit. a) și b), livrările de bunuri și prestările de servicii sunt considerate ocazionale dacă sunt realizate o singură dată în cursul unui an.

(3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate să facă plata taxei datorate în România în condițiile prevăzute la art. 157 alin. (6) din Codul fiscal.

»(la data 01-Jan-2010 punctul 68. din partea 204^7^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 52. din Hotarirea 1620/2009)

PARTEA 204⁸: Codul fiscal:

(5) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 153 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților. Informarea este opțională, dacă persoana beneficiază de prestări de servicii, conform art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. li) pct. 2 si lit. i);

b) conform art. 153¹ vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorului, de fiecare dată când realizează o achiziție intracomunitară de bunuri. Comunicarea codului este opțională în cazul în care persoana respectivă beneficiază de prestări de servicii, conform art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 si lit. i). Pentru alte operațiuni constând în livrări de bunuri si prestări de servicii este interzisă comunicarea codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut în temeiul art. 153¹, furnizorilor/prestatorilor sau clienților.

(6) Persoana impozabilă nestabilă în România, care și-a desemnat un reprezentant fiscal, va comunica denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 reprezentantului sau fiscal, clienților și furnizorilor săi, pentru operațiunile efectuate sau de care a beneficiat în România.

Art. 155: Facturarea

(1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi lucrătoare a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi lucrătoare a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

PARTEA 204^{8^1}: Norme metodologice:

69. _

(1) Prevederile art. 155 alin. (1) din Codul fiscal se aplică și pentru situațiile prevăzute la art. 132 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, nu are obligația întocmirii unei facturi, dar operațiunile vor fi consemnate în

documente potrivit legislației contabile. Emiterea facturii nu este interzisă fiind opțiunea persoanei impozabile de a factura operațiunile respective. În situația în care factura este emisă, aceasta trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansuri, sau în cazul emiterii de facturi parțiale pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii, se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeași factură pe care se evidențiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau facturile parțiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeași operațiune, în conformitate cu prevederile art. 155 alin. (5) lit. n) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor pentru care baza impozabilă este stabilită în valută, la regularizare se vor avea în vedere prevederile art. 139¹ din Codul fiscal și pct. 22. Nu se impune regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, conform art. 150 alin. (2)-(6), art. 151 sau art. 1511 din Codul fiscal, în cazul facturilor de avans sau a facturilor parțiale emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii.

(4) În cazul reducerilor de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 19 alin. (2), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.

↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 69, din partea 204⁸ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 53, din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204⁹: Codul fiscal:

(2) Persoana înregistrată conform art. 153 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (1), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine.

PARTEA 204⁹¹: Norme metodologice:

70. _

(1) Auto-factura pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine trebuie emisă numai dacă operațiunile în cauză sunt taxabile și numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

- numărul facturii, care va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;
- data emiterii;
- numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile, la rubrica furnizor;
- pentru situațiile prevăzute la 128 alin. (4) lit. a), c) și d) din Codul fiscal, și la prima teză a art. 129 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, la rubrica comparator se înscriu informațiile menționate la lit. c);
- numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA ale beneficiarului, la rubrica comparator, pentru situațiile prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. b), și a doua teză a art. 129 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal;
- denumirea și descrierea bunurilor livrate sau serviciilor prestate;
- valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxă;
- cota de taxă aplicabilă;
- valoarea taxei colectate.

(2) Informațiile din factura emisă prin autofacturare se înscriu în jurnalele pentru vânzări și sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 156 din Codul fiscal, ca taxă colectată.

(3) În cazul depășirii plafoanelor stabilite la pct. 6 alin. (11) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (8) lit. f) și art. 129 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal au obligația să întocmească autofactura conform prevederilor alin. (1) numai în scopuri de TVA. Autofactura va cuprinde la rubrica «Cumpărător» informațiile de la alin. (1) lit. c), iar în cazul bunurilor/serviciilor acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol, sponsorizare, mecenat, în loc de denumirea și descrierea bunurilor livrate sau serviciilor prestate se poate menționa, după caz: depășire plafon protocol, sponsorizare sau mecenat.

↳ (la data 28-Dec-2007 punctul 70, din partea 204⁹¹ completat de Art. I, alin. (F), punctul 41, din Hotărîrea 1579/2007)

PARTEA 204¹⁰: Codul fiscal:

(3) Persoana impozabilă va emite o factură, în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile art. 132 alin. (2).

(4) Persoana impozabilă va emite o autofaktură în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru, în condițiile art. 128 alin. (10) și pentru fiecare achiziție intracomunitară efectuată în România în condițiile stabilite la art. 130¹ alin. (2) lit. a).

↳ (la data 01-Jan-2010 partea 204¹⁰ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 54, din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204¹⁰¹: Norme metodologice:

71. _

(1) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 153 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

- numărul facturii va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;
- data emiterii;
- la rubrica furnizor, numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se va înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează transferul, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;
- numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica cumpărător;
- adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile;
- denumirea și cantitatea bunurilor transferate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal, în definiția bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;
- data la care au fost transferate bunurile;
- valoarea bunurilor transferate;

(2) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 153 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal, pentru fiecare achiziție intracomunitară de bunuri efectuată în România în condițiile stabilite la art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, respectiv care urmează unui transfer pe care l-a efectuat din alt stat membru. Autofactura nu se va emite în situația în care a fost emis un document pentru transferul realizat în alt stat membru și care cuprinde cel puțin elementele menționate la alin. (1), pe baza căruia se va înregistra achiziția intracomunitară de bunuri în România. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

- numărul facturii va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;
- data emiterii;
- la rubrica cumpărător, numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se va înscrie

- denumirea/numele persoanei care efectuează achiziția intracomunitară de bunuri, precum și denumirea/ numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;
 - d) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica furnizor;
 - e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile din alt stat membru, precum și adresa exactă din România în care au fost achiziționate bunurile;
 - f) denumirea și cantitatea bunurilor achiziționate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;
 - g) data la care au fost transferate bunurile din alt stat membru;
 - h) valoarea bunurilor transferate;
- (3) Informațiile din facturile emise prin autofacturare conform alin. (1) se înscriu în jurnalele pentru vânzări, iar cele emise conform alin. (2) se înscriu în jurnalul pentru cumpărări și sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal.

↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 71. din partea 204¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 54. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204¹¹: Codul fiscal:

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

- a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;
- b) data emiterii facturii;
- c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;
- d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care emite factura;
- e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 ale reprezentantului fiscal;
- f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;
- g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal;
- h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;
- i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;
- j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;
- k) în cazul în care nu se datorează taxa, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;
- l) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152¹, la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;
- m) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152², la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;
- n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune.

(6) Semnarea și ștampilarea facturilor nu sunt obligatorii.

(7) Prin derogare de la alin. (1) și fără să contravină prevederilor alin. (3), persoana impozabilă este scutită de obligația emiterii facturii, pentru următoarele operațiuni, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită factura:

- a) transportul persoanelor cu taximetre, precum și transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau a abonamentelor;
- b) livrările de bunuri prin magazinele de comerț cu amănuntul și prestările de servicii către populație, consemnate în documente, fără nominalizarea cumpărătorului;
- c) Abrogat.

(8) Prin norme se stabilesc condițiile în care:

- a) se poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri sau prestări separate de servicii;
- b) se pot emite facturi de către cumpărător sau client în numele și în contul furnizorului/prestatorului;
- c) se pot transmite facturi prin mijloace electronice;
- d) se pot emite facturi de către un terț în numele și în contul furnizorului/prestatorului;
- e) se pot păstra facturile într-un anumit loc.

↳ (la data 01-Jan-2010 partea 204¹¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 55. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204^{11^1}: Norme metodologice:

72. _

(1) Factura prevăzută la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal va fi întocmită în orice limbă oficială a statelor membre ale Uniunii Europene, dar la solicitarea organelor de inspecție fiscală trebuie asigurată traducerea în limba română. Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operațiunea nu este scutită de taxă, suma taxei trebuie înscrisă și în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă va fi convertită în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139¹ din Codul fiscal.

(2) În situația în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la art. 155 alin. (5), cu excepția informațiilor prevăzute la art. 155 alin. (5) lit. h)- m) din Codul fiscal, se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situație este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conține factura și a numărului total de poziții cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise și achitate prin numerar pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menționarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă mențiunea «conform bon fiscal nr. /data».

(3) Potrivit prevederilor art. 155 alin. (5) lit. b) și c) din Codul fiscal:

- a) dacă factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau înainte de data încasării unui avans, pe factură se va menționa numai data emiterii facturii;
- b) în cazul în care factura este emisă în data în care a avut loc livrarea/prestarea sau încasarea unui avans, pe factură se va menționa numai data emiterii facturii, care este aceeași cu data livrării/prestării sau încasării unui avans;
- c) în cazul în care factura este emisă ulterior datei livrării/prestării sau a încasării unui avans, pe factură se va menționa atât data emiterii facturii, cât și data livrării/prestării sau a încasării unui avans;

(4) Prevederile art. 155 alin. (5) lit. f) din Codul fiscal referitoare la adresa furnizorului/prestatorului vor cuprinde cel puțin următoarele informații: localitatea, strada și numărul. În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activității economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului activității economice a persoanei juridice și, opțional, se poate înscrie și adresa sediului secundar prin care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile. În cazul furnizorilor / prestatorilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului fix din România care a realizat livrarea de bunuri și/sau prestarea de servicii. Persoanele impozabile care au sediul activității economice în România și au sedii fixe în alte

state de la care livrează bunuri sau prestează servicii vor înscrie pe facturi adresa sediului fix prin care au fost realizate aceste operațiuni.

(5) Prevederile art. 155 alin. (5) lit. d) din Codul fiscal referitoare la adresa beneficiarului vor cuprinde cel puțin următoarele informații: localitatea, strada și numărul. În cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa persoanei juridice și, opțional, se poate înscrie și adresa sediului secundar către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile. În cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa sediului fix din România către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile. De asemenea, în cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe în alt stat decât cel în care își au stabilit sediul activității economice, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa sediului fix din România către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile.

(6) Prevederile art. 155 alin. (5) lit. n) din Codul fiscal cu privire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit facturi de avans sau facturi parțiale pentru aceeași operațiune, se aplică atunci când se efectuează regularizările prevăzute la pct. 69 alin. (3).

(7) În sensul art. 155 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal, factura centralizatoare se poate întocmi dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) să se refere la livrări de bunuri, inclusiv livrări intracomunitare, și/sau prestări de servicii către același client, pentru care faptul generator al taxei ia naștere într-o perioadă ce nu depășește o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri sau prestării de servicii să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

(8) În sensul art. 155 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiții:

a) părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

b) să existe o procedură scrisă de acceptare a facturii;

c) cumpărătorul să fie stabilit în Comunitate și înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal;

d) atât furnizorul/prestatorul, în cazul în care este înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal, cât și cumpărătorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent aplicarea acestei proceduri de facturare, cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a o iniția, și să anexeze la notificare acordul și procedura de acceptare prevăzute la lit. a) și, respectiv, b);

e) factura să fie emisă în numele și în contul furnizorului / prestatorului de către cumpărător și trimisă furnizorului / prestatorului;

f) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;

g) factura să fie înregistrată într-un jurnal special de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 72. din partea 204^11^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 55. din Hotarirea 1620/2009)

73. _

(1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal, se pot transmite facturi prin mijloace electronice în următoarele condiții:

a) pentru operațiuni efectuate în România, inclusiv pentru livrări intracomunitare:

1.părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

2.să se garanteze autenticitatea sursei și integritatea conținutului facturii prin:

(i)semnătură electronică, conform prevederilor Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică;

(ii)schimbul electronic de date EDI definit la art. 2 din Recomandările Comisiei 1994/820/EC din 19 octombrie 1994 referitor la aspectele legale ale schimbului electronic de date;

(iii)alte modalități de garantare a autenticității sursei și integrității conținutului facturii decât cele prevăzute la lit. (i) și (ii), situație în care persoana care transmite facturi prin mijloace electronice va trebui să solicite confirmarea Direcției generale a tehnologiei informației din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală că sunt îndeplinite condițiile și modalitățile de garantare a autenticității sursei și integrității conținutului facturii;

3.să existe un document centralizator pe suport hârtie, cu evidența tuturor facturilor transmise prin schimbul electronic de date EDI într-o lună calendaristică de o persoană impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal sau a tuturor facturilor astfel permise într-o lună calendaristică de orice persoană obligată la plata taxei, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal;

b) pentru achizițiile intracomunitare efectuate în România:

1.părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

2.să existe un document pe suport hârtie cu evidența tuturor facturilor primite prin schimbul electronic de date EDI într-o lună calendaristică de orice persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă înregistrată conform art. 153¹ din Codul fiscal;

(2) În sensul alin. (1) lit. b) condițiile pentru facturarea prin mijloace electronice sunt stabilite de țara în care au loc livrările intracomunitare.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 73. din partea 204^11^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 55. din Hotarirea 1620/2009)

74. _

(1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întocmi de un tert în următoarele condiții:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organul fiscal competent că emiterea de facturi va fi realizată de un tert, cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a iniția această procedură, și să anexeze la scrisoare numele, adresa și, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA al terțului;

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 74., alin. (1), litera A. din partea 204^11^1 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 44. din Hotarirea 1579/2007)

b) factura sa fie emisă de catre tert în numele si în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura sa cuprinda toate elementele prevazute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;

d) facturile sa fie puse la dispozitia organelor fiscale competente fara nici o întârziere, ori de câte ori se solicita acest lucru.

75. _

(1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite care sunt livrate prin organele de executare silite, factura se va întocmi de către organele de executare silite pe numele și în contul debitorului executat silite. În factura se face o mențiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silite către care se fac și plățile de către cumpărător. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv judecătoarei, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silite. Prin organe de executare silite se înțelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silite.

(2) Dacă organul de executare silite încasează contravaloarea bunurilor inclusiv taxa de la cumpărător sau de la judecătoarei, are obligația să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător sau judecătoarei în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care judecătoarea a devenit executorie. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silite, debitorul executat silite evidențiază suma achitată, cu semnul minus, în decontul de taxa pe valoarea adăugată la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxa prevăzut la art. 156² din Codul fiscal.

(3) Dacă, potrivit legii, cumpărătorul sau judecătoarei are obligația să plătească la unitățile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silite nu-i mai revin obligații referitoare la plata taxei. Organul de executare silite sau, după caz, cumpărătorul/judecătoarei transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silite. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situațiile prevăzute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile

regulile specifice referitoare la taxarea inversa.

(4) Organele de executare silita înregistreaza taxa din facturile pentru operatiuni de executare silita emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adaugata. Daca organul de executare silita este persoana înregistrata în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, nu va evidentia în decontul de taxa operatiunile respective.

(5) În situatia în care valorificarea bunurilor supuse executarii silita a fost realizata prin organele de executare silita, debitorul executat silit trebuie sa înregistreze în evidenta proprie operatiunea de livrare de bunuri pe baza facturii de executare silita transmise de organele de executare silita, inclusiv taxa colectata aferenta. Prevederile acestui alineat nu se aplica pentru situatiile prevazute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversa.

(6) Factura de executare silita emisă de organul de executare silita va conține, pe lângă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, numele și datele de identificare ale organului de executare silita prin care se realizează livrarea bunurilor.

↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 75., alin. (6) din partea 204^11^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 56. din Hotarirea 1620/2009)

76. În sensul art. 155 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal, facturile emise și primite se pot stoca prin orice metode și în orice loc în următoarele condiții:

a) locul de stocare să se afle pe teritoriul României, cu excepția facturilor transmise și primite prin mijloace electronice, care se pot stoca în orice loc dacă, pe perioada stocării:

1. se garantează accesul on-line la datele respective;
2. se garantează autenticitatea sursei și integritatea conținutului facturilor, precum și faptul că acestea sunt lizibile;
3. datele care garantează autenticitatea sursei și integritatea conținutului facturilor sunt de asemenea stocate;

b) facturile sau conținutul facturilor transmise și primite, în cazul stocării prin mijloace electronice, să fie puse la dispoziția organelor fiscale competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru.

↳ (la data 28-Dec-2007 punctul 76. din partea 204^11^1 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 45. din Hotarirea 1579/2007)

77. Transmiterea și stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezintă transmiterea sau punerea la dispoziția beneficiarului, precum și stocarea, prin echipamente electronice de procesare și stocarea de date, inclusiv compresia digitală, pe baza de cabluri telegrafice, transmisie radio, tehnologiilor optice sau de alte mijloace electromagnetice.

PARTEA 204¹²: Codul fiscal:

(9) Prin excepție de la dispozițiile alin. (5) se pot întocmi facturi simplificate în cazurile stabilite prin norme. Indiferent de situație, trebuie ca facturile emise în sistem simplificat să conțină cel puțin următoarele informații:

- a) data emiterii;
- b) identificarea persoanei impozabile emitente;
- c) identificarea tipurilor de bunuri și servicii furnizate;
- d) suma taxei de achitat sau informațiile necesare pentru calcularea acesteia.

↳ (la data 28-Dec-2007 alin. (9) din partea 204^12 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 46. din Hotarirea 1579/2007)

PARTEA 204^{12^1}: Norme metodologice:

78. _

(1) Nu se pot emite facturi simplificate pentru livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) În vederea emiterii de facturi simplificate, persoanele impozabile interesate trebuie să depună o solicitare la Direcția de legislație în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care trebuie să conțină modelul facturii simplificate propuse, motivația solicitării unui model simplificat de factură și, după caz, instrucțiuni de completare. Din motivația prezentată trebuie să rezulte cu certitudine motivele pentru care nu este posibilă emiterea facturilor care conțin toate elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal. Direcția de legislație în domeniul TVA va analiza dacă modelul propus respectă condițiile minimale prevăzute lege și dacă există motive obiective pentru care se solicită un model simplificat de factură. Dacă nu sunt îndeplinite condițiile minimale prevăzute de lege și/sau se constată că nu există motive obiective pentru solicitare, aceste informații se comunică solicitantului. Solicitățile avizate favorabil de Direcția de legislație în domeniul TVA se transmit în vederea consultării Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei 112. Facturile simplificate se pot emite numai după consultarea Comitetului TVA și după transmiterea unui răspuns pozitiv către solicitanți.

↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 78., alin. (2) din partea 204^12^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 57. din Hotarirea 1620/2009)

PARTEA 204¹³: Codul fiscal:

Art. 156: Evidenta operatiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să tina evidente corecte și complete ale tuturor operatiunilor efectuate în desfasurarea activitatii lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operatiune sau care se identifica drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfasurării oricarei operatiuni, trebuie să tina evidente pentru orice operatiune reglementata de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile trebuie să tina evidente corecte și complete ale tuturor achizițiilor intracomunitare.

(4) Evidentele prevazute la alin. (1)-(3) trebuie întocmite și pastrate astfel încât să cuprinda informatiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.

(5) În cazul asociatiilor în participatiune care nu constituie o persoana impozabila, drepturile și obligatiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizeaza veniturile și cheltuielile, potrivit contractului încheiat între parti.

PARTEA 204^{13^1}: Norme metodologice:

79. _

(1) În sensul art. 156 alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoană impozabilă va ține următoarele evidențe și documente:

- a) evidențe contabile ale activității sale economice;
- b) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta și legate de activitatea sa economică, conform prevederilor pct. 76;
- c) facturile sau alte documente primite și legate de activitatea sa economică;
- d) documentele vamale și, după caz, cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitară și achiziția intracomunitară de bunuri realizate de respectiva persoană;
- e) facturile și alte documente emise sau primite de respectiva persoană pentru majorarea sau reducerea contravalorii livrărilor de bunuri, prestațiilor de servicii, achizițiilor intracomunitare sau importurilor;
- f) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul acesteia în afara României, dar în interiorul Comunității pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (12) lit. f)- h) din Codul fiscal, precum și pentru alte situații în care se aplică măsuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. Registrul nontransferurilor va cuprinde: denumirea și adresa primitorului, un număr de ordine, data transportului bunurilor, descrierea bunurilor transportate, cantitatea bunurilor transportate, valoarea bunurilor transportate, data transportului bunurilor care se întorc după prelucrare sau expertiză, descrierea bunurilor returnate, cantitatea bunurilor returnate, descrierea bunurilor care nu sunt returnate, cantitatea acestora și o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu aceste operațiuni, după caz, precum și data emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru următoarele bunuri:

1. mijloacele de transport înmatriculate în România;
2. paleți, containere și alte ambalaje care circulă fără facturare;

3. bunurile necesare desfășurării activității de presă, radiodifuziune și televiziune;

4. bunurile necesare exercitării unei profesii sau meserii dacă:

- prețul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depășește nivelul de 1.250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru și cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României; sau

- prețul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depășește nivelul de 250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru și cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;

5. computerele portabile și alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasări de afaceri de către personalul unei entități economice sau de către o persoană fizică autorizată;

g) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Comunității în România sau care au fost importate în România ori achiziționate din România de o persoană impozabilă nestabilă în România și care sunt date unei persoane impozabile în România în scopul expertizării sau pentru lucrări efectuate asupra acestor bunuri în România, cu excepția situațiilor în care prin ordin al ministrului finanțelor publice nu se impune o asemenea obligație. Registrul bunurilor primite nu trebuie ținut în cazul bunurilor care sunt plasate în regimul vamal de perfecționare activă.

Acest registru va cuprinde:

1. denumirea și adresa expeditorului;

2. un număr de ordine;

3. data primirii bunurilor;

4. descrierea bunurilor primite;

5. cantitatea bunurilor primite;

6. data transportului bunurilor transmise clientului după expertizare sau prelucrare;

7. cantitatea și descrierea bunurilor care sunt returnate clientului după expertizare sau prelucrare;

8. cantitatea și descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;

9. o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu serviciile prestate, precum și data emiterii acestor documente.

(2) Jurnalele pentru vânzări și pentru cumpărări, registrele, evidențele și alte documente similare ale activității economice a fiecărei persoane impozabile se vor întocmi astfel încât să permită stabilirea următoarelor elemente:

a) valoarea totală, fără taxă, a tuturor livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii efectuate de această persoană în fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. livrările intracomunitare de bunuri scutite;

2. livrări/prestări scutite de taxă sau pentru care locul livrării/prestării este în afara României;

3. livrările de bunuri și/sau prestațiile de servicii taxabile și cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. prestațiile de servicii efectuate conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal către beneficiari persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite prestații de servicii intracomunitare, pentru care locul este în afara României.

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achizițiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. achiziții intracomunitare de bunuri;

2. achiziții de bunuri/servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (3)-(6) din Codul fiscal;

3. achiziții de bunuri, inclusiv provenite din import, și de servicii, taxabile, cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. achiziții de servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite achiziții intracomunitare de servicii.

c) taxa colectată de respectiva persoană pentru fiecare perioadă fiscală;

d) taxa totală deductibilă și taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;

e) calculul taxei deduse provizoriu pentru fiecare perioadă fiscală, al taxei deduse efectiv pentru fiecare an calendaristic și al ajustărilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercită pe bază de pro rata, evidențiat distinct:

1. taxa dedusă conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal;

2. taxa nededusă conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal;

3. taxa dedusă pe bază de pro rata conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) nu sunt formulare tipizate stabilite de Ministerul Finanțelor Publice. Fiecare persoană impozabilă poate să își stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată și taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie să conțină informațiile minimale stabilite la alin. (2) și să asigure întocmirea decontului de taxă prevăzut la art. 1562 din Codul fiscal.

»(la data 01-Jan-2010 punctul 79. din partea 204^13^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 58. din Hotărîrea 1620/2009)

79¹.

(1) În cazul asocierilor în participațiune sau al altor asocieri tratate drept asocieri în participațiune conform art. 127 alin. (10) din Codul fiscal, denumite în continuare asocieri, drepturile și obligațiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VI al Codului fiscal revin asociatului desemnat în acest scop potrivit contractului încheiat între părți, care contabilizează veniturile și cheltuielile, denumit în continuare asociatul administrator. Prin drepturi și obligații legale se înțelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achiziții conform prevederilor art. 145-147¹ din Codul fiscal, obligația de a emite facturi către beneficiar și de a colecta taxa în cazul operațiunilor taxabile, dreptul/obligația de ajustare a taxei conform art. 148, 149 sau 161 din Codul fiscal.

(2) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie prestare de servicii/livrare de bunuri cu plată în sensul art. 129, respectiv 128 din Codul fiscal. Asociații care au pus la dispoziția asocierii bunurile și serviciile menționate în teza anterioară, ca aport la asociere, își păstrează dreptul de deducere și nu vor efectua ajustări pe perioada funcționării asocierii, cu condiția ca asociatul administrator să ajusteze taxa aferentă în conformitate cu prevederile alin. (5). În cazul bunurilor de capital se va face o mențiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziția asocierii, perioadă în care membrii asociații nu fac ajustări.

(3) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi, altele decât cele prevăzute la alin. (2), reprezintă livrare de bunuri sau prestare de servicii cu plată în sensul art. 128, respectiv 129 din Codul fiscal.

(4) Asociatul administrator efectuează achizițiile asocierii pe numele său și emite facturi în nume propriu către terți pentru livrările de bunuri și prestațiile de servicii realizate de asociere, urmând ca veniturile și cheltuielile să fie atribuite fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere.

(5) Asociatul administrator are dreptul/obligația de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform art. 148, 149 sau 161 din Codul fiscal, pe perioada de existență a asocierii, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocierea;

b) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii și care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocierea;

c) pentru bunurile/serviciile pe care membrii asociații le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (2).

(6) În situațiile prevăzute la alin. (5) lit. a) și b), asociatul administrator va aplica regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deține aceste bunuri/servicii. În situația prevăzută la alin. (5) lit. c), momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obținerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziția asocierii. Membrii asocierii, cărora le aparțin bunurile, trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării. Asociatul administrator va păstra copia de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la art. 149 alin. (6) din Codul fiscal și va menționa ajustările pe care le-a

efectuat în perioada de existență a asocierii. Atunci când asocierea își încetează existența sau unul ori mai mulți asociați se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul/obligația să ajusteze taxa aferentă bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (5) lit. c) pentru perioada rămasă din perioada de ajustare, pentru bunurile/serviciile care sunt restituite membrului asocierii cărui i-au aparținut. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asocierii cărui îi aparțin sunt alocate unei activități cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcție de activitățile pe care le va realiza după încetarea existenței asocierii.

(7) Alocarea cheltuielilor și veniturilor asocierii de către asociatul administrator către membrii asociații nu constituie operațiune impozabilă în sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, dacă alocarea se face proporțional cu cota de participare a fiecărui membru al asocierii, astfel cum este stabilită în contractul de asociere.

(8) În cazul în care scopul asocierii este acela de a atinge obiective comune, dar membrii asociații acționează în nume propriu față de terți, fiecare persoană va fi tratată drept o persoană impozabilă separată în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (9) din Codul fiscal și tranzacțiile respective se impozitează distinct în conformitate cu regulile stabilite la titlul VI din Codul fiscal. În această situație nu se aplică prevederile alin. (1) (7).

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 79. din partea 204^13^1 completat de Art. I, alin. (E), punctul 59. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204¹⁴: Codul fiscal:

Art. 156¹: Perioada fiscală

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere și/sau neimpozabile în România conform art. 132 și 133, dar care dau drept de deducere conform art. 145 alin. (2) lit. b), care nu a depășit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 153, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârșitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 153, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepția situației în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obținută în anul înregistrării, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) și (5), are obligația depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declarație de mențiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent, obținută sau, după caz, recalculată și o mențiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri în anul precedent.

(6¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2)-(6), pentru persoana impozabilă care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală și care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, perioada fiscală devine luna calendaristică începând cu:

- a) prima lună a unui trimestru calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare intervine în această primă lună a respectivului trimestru;
- b) a treia lună a trimestrului calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Primele două luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadă fiscală distinctă, pentru care persoana impozabilă va avea obligația depunerii unui decont de taxă conform art. 156² alin. (1);
- c) prima lună a trimestrului calendaristic următor, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare intervine în a treia lună a unui trimestru calendaristic.

(6²) Persoana impozabilă care potrivit alin. (6¹) este obligată să își schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declarație de mențiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziției intracomunitare care generează această obligație, și va utiliza ca perioadă fiscală luna calendaristică pentru anul curent și pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziție intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declarația de mențiuni prevăzută la alin. (6).

(7) Prin norme se stabilesc situațiile și condițiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiția ca această perioadă să nu depășească un an calendaristic.

▶(la data 01-Jan-2010 Art. 156^1 din partea 204^14 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 60. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204^{14^1}: Norme metodologice:

80. _

(1) În sensul art. 156¹ alin. (1) din Codul fiscal, în orice situație, echivalentul în lei al plafonului de 100.000 de euro se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 156¹ alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 156¹ alin. (7) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

- a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 3 luni calendaristice dintr-un semestru;
- b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 6 luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (2) se va transmite autorităților fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opțiunea și va fi valabilă pe durata păstrării condițiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pentru unitățile cu personalitate juridică din subordinea acesteia, perioada fiscală este anul calendaristic.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 80. din partea 204^14^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 60. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204^I: Codul fiscal:

Art. 156³: Decontul special de taxă și alte declarații

(1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, astfel:

- a) pentru achiziții intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 153¹;

- b) pentru achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153¹;
- c) pentru achiziții intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹;
- d) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (2)-(4) și (6);
- e) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei conform art. 150 alin. (5), cu excepția situației în care are loc un import de bunuri sau o achiziție intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunilor menționate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei. Prin excepție, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153¹, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, al cărui model și conținut va fi stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 125¹ alin. (3), efectuate de persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b), în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 10.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

- a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, precum și suma taxei aferente;
- b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, precum și suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152, dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este între 10.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului, și 35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

- a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;
- b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;
- c) suma totală și taxa aferentă achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;
- d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.

(6) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care prestează servicii de transport internațional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România.

(7) Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declarație de import pentru TVA și accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 136.

PARTEA 204^I: Norme metodologice:

80¹. În sensul art. 156³ alin. (4) și (5), prin cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului se înțelege cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României în ziua anterioară și care este valabil pentru ultima zi lucrătoare a anului.

PARTEA 204^{II}: Codul fiscal:

Art. 156⁴: Declarația recapitulativă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153¹ trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează:

- a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) și d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naștere în luna calendaristică respectivă;
- b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132¹ alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor și care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;
- c) prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;
- d) achizițiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;
- e) achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate.

(2) Declarația recapitulativă se întocmește conform modelului stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru fiecare lună calendaristică în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru astfel de operațiuni.

(3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:

- a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 143 alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;
- b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) sau prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;
- c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;
- d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru și

pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. d), precum și codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum și codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 143 alin. (2) lit. d), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 138 și art. 138¹. Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

(4) Declarațiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru operațiunile menționate la alin. (1).

PARTEA 204^{II}: Norme metodologice:

80². _

(1) În sensul art. 156⁴ alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, în cazul prestărilor de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, prestatorul va raporta în declarația recapitulativă numai serviciile care nu beneficiază de scutire de taxă în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se va considera că operațiunea este scutită de taxă în statul membru în care este impozabilă dacă respectiva operațiune ar fi scutită de taxă în România. În situația în care în România nu este aplicabilă o scutire de taxă, prestatorul este exonerat de obligația de a declara în declarația recapitulativă respectivul serviciu, dacă primește o confirmare oficială din partea autorității fiscale din statul membru în care operațiunea este impozabilă, din care să rezulte că în statul membru respectiv se aplică o scutire de taxă.

(2) În sensul art. 156⁴ alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, beneficiarii persoane impozabile din România au obligația de a declara în declarația recapitulativă achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, atunci când au obligația plății taxei pentru respectivele servicii conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru serviciul respectiv.

↳(la data 01-Jan-2010 partea 204¹⁴ completat de Art. I, alin. (E), punctul 61. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204¹⁵: Codul fiscal:

Art. 157: Plata taxei la buget

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 155³.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (2)-(6).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), până la data de 31 decembrie 2012 inclusiv, nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. De la data de 1 ianuarie 2013, prin excepție de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.

(5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidențiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145- 147¹.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România și este scutită, în condițiile art. 154 alin. (4), de la înregistrare, conform art. 153, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condițiile prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. l), organele vamale pot solicita constituirea de garanții privind taxa pe valoarea adăugată. Garanția privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie și se eliberează în conformitate cu condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

↳(la data 01-Jan-2010 Art. 157 din partea 204¹⁵ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 62. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204¹⁵¹: Norme metodologice:

81. _

(1) În scopul aplicării prevederilor art. 157 alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2013, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor care fac dovada că sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. Nu se aplică aceste prevederi în cazul persoanelor care sunt înregistrate în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform art. 153¹ din Codul fiscal, care fac plata taxei în conformitate cu prevederile art. 157 alin. (3) din Codul fiscal.

(3) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declarației vamale de import sau, după caz, a documentului pentru regularizarea situației emis de autoritatea vamală. Contabil, taxa aferentă importului se înregistrează concomitent atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 145, 146, 147 și 147¹ din Codul fiscal.

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 81. din partea 204¹⁵¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 62. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 204¹⁵^I: Codul fiscal

Corectarea documentelor

Art. 159

(1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

- a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;
- b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semn minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semn minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semn minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semn minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit. d).

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal și au fost constatate și stabilite erori în ce privește stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face mențiunea că sunt emise după control și vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹.

↳(la data 01-Jan-2010 Art. 159 din partea 204¹⁵I modificat de Art. I, alin. (E), punctul 63. din [Hotarirea 1620/2009](#))

PARTEA 204¹⁵I¹: Norme metodologice:

81¹. _

(1) În sensul prevederilor art. 159 alin. (1) din [Codul fiscal](#), documentul care ține loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligațiile impuse de un acord sau tratat la care România este parte, care conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din [Codul fiscal](#).

(2) În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare și ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143, 144 sau 144¹ din [Codul fiscal](#), aceasta poate corecta facturile emise, conform art. 159 alin. (1) lit. b) din [Codul fiscal](#), aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate.

(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din [Codul fiscal](#) sau și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din [Codul fiscal](#). Furnizorul/prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 159 alin. (1) lit. b) din [Codul fiscal](#) pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii conform art. 155 alin. (5) din [Codul fiscal](#), care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor, sau nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă au fost supuși unei inspecții fiscale - această factură va fi atașată facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/prestatorii care emit facturi de corecție după inspecția fiscală, în conformitate cu prevederile art. 159 alin. (3) din [Codul fiscal](#), vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată care vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situațiile de abuz și pentru a permite identificarea situațiilor în care se emit facturi după inspecția fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii vor menționa că sunt emise după inspecția fiscală. Beneficiarii vor avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹ din [Codul fiscal](#), taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achizițiilor de bunuri și servicii. Emiterea facturilor de corecție nu poate depăși perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din [Codul fiscal](#).

(5) Prevederile alin. (4) și ale art. 159 alin. (3) din [Codul fiscal](#) se aplică și pentru situațiile în care facturile de corecție se referă la perioade fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2010.

(6) Prevederile alin. (4) și (5) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA conform art. 153 din [Codul fiscal](#) la depășirea plafonului prevăzut de art. 152 din [Codul fiscal](#) și organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de taxă colectată de plată conform pct. 62 alin. (2).

(7) Prevederile art. 159 se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate și nu au obligația înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile art. 155 alin. (11) din [Codul fiscal](#).

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 81¹. din partea 204¹⁵I¹ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 63. din [Hotarirea 1620/2009](#))

PARTEA 204¹⁶: Codul fiscal:

Art. 160: Măsuri de simplificare

(1) Prin excepție de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153.

(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

- a) livrarea de deșeurii și materii prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;
- b) livrarea de masă lemnoasă și materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât și beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxarea inversă.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării.

↳(la data 01-Jan-2010 Art. 160 din partea 204¹⁶ modificat de Art. I, alin. (E), punctul 64. din [Hotarirea 1620/2009](#))

PARTEA 204¹⁶I¹: Norme metodologice:

82. _

(1) În sensul art. 160 alin. (5) din [Codul fiscal](#), prin livrări de bunuri/prestări de servicii în interiorul țării se înțelege operațiunile realizate numai între persoane care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au locul livrării sau locul prestării în România conform art. 132, respectiv art. 133, din [Codul fiscal](#), și sunt operațiuni taxabile conform titlului VI din [Codul fiscal](#).

(2) În cazul livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160 alin. (2) din [Codul fiscal](#), inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii emit facturi fără taxă și înscriu în aceste facturi o mențiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă. Taxa se calculează de către beneficiar și se înscrie în facturi și în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.

(3) Înregistrarea taxei de către cumpărător atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situații în care se aplică taxarea inversă.

(4) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziții supuse taxării inverse, conform art. 160 din [Codul](#)

fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele și în condițiile stabilite la art. 145, 145¹, 146, 147 și 147¹ din Codul fiscal.

(5) Furnizorii/prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operațiuni taxabile, valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxare inversă.

(6) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor din prezentele norme. În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere.

(7) Pentru soluționarea situațiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operațiuni în categoria celor pentru care se aplică taxare inversă în cadrul art. 160 din Codul fiscal, se aplică prevederile art. 134 alin. (6) din Codul fiscal, respectiv se va aplica regimul în vigoare la data exigibilității de taxă. În acest sens se va proceda conform următorului exemplu:

Exemplu: o persoană impozabilă aflată în stare de insolvență a emis facturi parțiale și/sau de avansuri în cursul anului 2009. Faptul generator de taxă are loc după data de 1 ianuarie 2010. La regularizarea facturilor parțiale și/sau de avansuri emise în anul 2009 se va menține regimul aplicat la data exigibilității de taxă, respectiv taxarea inversă, furnizorul/prestatorul fiind obligat la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal numai pentru diferența între valoarea livrării/prestării și sumele facturate în anul 2009.

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 82. din partea 204^16^1 modificat de Art. I, alin. (E), punctul 64. din Hotarirea 1620/2009)

PARTEA 204¹⁷: Codul fiscal:

Art. 161: Dispozitii tranzitorii

(1) În aplicarea alin. (2)-(14):

a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat ca fiind construit înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat prima dată înainte de data aderării;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat achiziționat înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării;

c) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat transformat sau modernizat până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, a fost utilizat prima dată înainte de data aderării.

(2) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei și care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opțiunea de taxare a oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor.

(3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor.

(4) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor.

(5) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 149.

(6) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor.

(7) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, va ajusta taxa, conform prevederilor art. 149.

(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, și care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condițiile prevăzute la art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, și care optează la sau după data aderării, pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(10) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte și după data aderării, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(11) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte și după data aderării, conform art. 149.

(12) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte și după data aderării, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(13) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este

construibil, construite, achizitionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depășește 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte și după data aderării, conform art. 149.

(14) Prevederile alin. (8)-(13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcții noi sau a unei părți din aceasta, astfel cum este definită la art. 141 alin. (2) lit. f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plată în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează și după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, și care se derulează și după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei.

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în țară înainte de data aderării de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, și care au fost plasate în regimul vamal de import, cu excepția de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziționate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

(17) Obiectivele de investiții finalizate printr-un bun de capital, al cărui următor celui de punere în funcțiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la art. 149.

(18) Certificatele de scutire de taxa eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri și prestări de servicii finanțate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile, acordate de guverne străine, de organisme internaționale și de organizații nonprofit și de caritate din țară și din străinătate sau de persoane fizice, își păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2006.

(19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operațiuni:

a) activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor și proiectelor, precum și a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare, dezvoltare și inovare, în programele-nucleu și în planurile sectoriale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum și activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare finanțate în parteneriat internațional, regional și bilateral;

b) lucrările de construcții, amenajări, reparații și întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului și ale Revoluției din decembrie 1989.

(20) Actelor adiționale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării.

(21) Pentru garanțiile de bună execuție reținute din contravaloarea lucrărilor de construcții-montaj, evidențiate ca atare în facturi fiscale până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanțiilor respective, în ceea ce privește exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

(22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care și-au exprimat această opțiune.

(23) Asocierile în participatiune dintre persoane impozabile române și persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislației în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte și rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operațiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol și de art. 161.

PARTEA 204^{17^1}: Norme metodologice:

83. _

(1) Pentru aplicarea art. 161 alin. (2) și (4) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă pentru bunurile mobile achiziționate, construite, transformate sau modernizate în ultimii 5 ani, proporțional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru realizarea operațiilor scutite și proporțional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Aplicarea prevederilor art. 161 alin. (4) se limitează la modernizările și transformările care au fost începute înainte de aderare și finalizate după data aderării. Orice modernizare sau transformare începută după data aderării va fi considerată bun de capital obținut după aderare numai în condițiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal. Ajustarea este operată într-o perioadă de 5 ani în cadrul căreia bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt transformate sau modernizate, ajustarea taxei deduse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de transformare sau modernizare. Pentru ajustare, suma taxei pentru fiecare an reprezintă o cincime din taxa dedusă aferentă achiziției, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Suma care nu poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de taxare, iar rezultatul se înmulțește cu ajustarea lunară. Frațiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa nedeductibilă obținută prin ajustare se înregistrează din punct de vedere contabil pe cheltuieli, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de scutire.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere

O persoană impozabilă dobândește la data de 15 aprilie 2005, prin achiziție sau investiții, un bun imobil având o valoare de 30.000.000 lei. Taxa dedusă aferentă acestui imobil a fost de 5.700.000 lei. În anul 2006 au fost începute lucrări de modernizare, finalizate în data de 20 aprilie 2007, care au mărit valoarea bunului imobil cu 1.000.000 lei (mai puțin de 20% din valoarea bunului imobil), pentru care taxa dedusă aferentă este de 190.000 lei.

De la data de 15 aprilie 2005 până la 31 decembrie 2007, persoana impozabilă închiriaza imobilul 100% în regim de taxare.

Pe data de 1 ianuarie 2008, persoana impozabilă renunță la opțiunea de a taxa operațiunea de închiriere, aplicând scutirea prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

Ajustarea dreptului de deducere se efectuează astfel:

A) Ajustarea pentru taxa dedusă aferentă dobândirii bunului imobil

- Taxa dedusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei
- Taxa dedusă pentru perioada 15 aprilie 2005 - 31 decembrie 2007, respectiv 33 de luni, nu se ajustează.
- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2010:
 - 5.700.000 lei: 5 ani = 1.140.000 lei
 - 1.140.000 lei: 12 luni = 95.000 lei
 - 5 x 12 = 60 luni - 33 luni = 27 luni x 95.000 lei = 2.565.000 lei - taxa care se ajustează.

B) Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007

- Taxa dedusă aferentă modernizării: 190.000 lei
- Taxa dedusă pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007, respectiv 9 luni, nu se ajustează.
- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2011:
 - 190.000 lei: 5 ani = 38.000 lei

- 38.000 lei: 12 luni = 3.166,7 lei

- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 3.166,7 lei = 161.501,7 lei - taxa care se ajustează.

Suma de 2.565.000 lei + 161.501,7 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A și B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, și corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă. Aceeași procedură de ajustare se aplică și în cazul transformărilor sau modernizărilor începute și finalizate înainte de data aderării, indiferent de valoarea acestora.

(2) Pentru aplicarea art. 161 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării sau începute și finalizate după data aderării, care depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (1) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani, și metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi, și nu lunar. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării și modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării, care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (1).

Același exemplu ca la alin. (1), în situația în care persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în 2006, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (1) lit. A.

(3) Pentru aplicarea art. 161 alin. (3) și (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile pot deduce din taxa nededusă, aferentă bunurilor imobile achiziționate, construite, transformate sau modernizate în ultimii 5 ani, o sumă proporțională cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru aceste operațiuni și cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Aplicarea prevederilor art. 161 alin. (6) se limitează la modernizările și transformările care au fost începute înainte de aderare și finalizate după data aderării. Orice modernizare sau transformare începută după data aderării va fi considerată bun de capital obținut după aderare numai în condițiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal. Ajustarea se realizează într-o perioadă de 5 ani în cadrul căreia bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate sau transformate, ajustarea taxei nededuse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de modernizare sau transformare. Pentru ajustare se va ține cont de suma taxei nededuse pentru fiecare an, care reprezintă o cincime din taxa aferentă achiziției, construirii, transformării sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Stabilirea sumei care poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de scutire, iar rezultatul va fi înmulțit cu ajustarea lunară. Frațiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa de dedusă rezultată în urma ajustării se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de taxare.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere:

Același exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situației, considerăm că persoana a închiriat în regim de scutire bunul imobil în totalitate și nu a dedus TVA aferentă achiziției și nici modernizării efectuate și optează pentru regimul de taxare a tuturor operațiunilor de închiriere de la data de 1 ianuarie 2008. Aceeași procedură de ajustare se aplică și în cazul transformărilor sau modernizărilor începute și finalizate înainte de data aderării, indiferent de valoarea acestora.

A) Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil

- Taxa nededusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Ajustarea pentru restul perioadei de 5 ani: 27 luni (60 luni - 33 luni):

- 5.700.000 lei: 5 ani = 1.140.000 lei

- 1.140.000 lei: 12 luni = 95.000 lei

- 5 x 12 = 60 luni - 33 luni = 27 luni x 95.000 lei = 2.565.000 lei - taxa care se ajustează.

B) Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007

- Taxa nededusă: 190.000 lei

- Taxa nededusă pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007, respectiv 9 luni, nu se ajustează.

- Ajustarea taxei pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2011:

- 190.000 lei: 5 ani = 38.000 lei

- 38.000 lei: 12 luni = 3.166,7 lei

- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 3.166,7 lei = 161.501,7 lei - taxa care se ajustează.

Suma de 2.565.000 lei + 161.501,7 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A și B, se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(4) Pentru aplicarea art. 161 alin. (7) din Codul fiscal, persoanele impozabile vor ajusta taxa nededusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării sau începute și finalizate după data aderării, care depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (3) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani, și prin metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi, și nu lunar. Pentru taxa nededusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării și modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării, care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (3).

Același exemplu ca la alin. (1), dar inversând datele situației, considerăm că persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei, a închiriat în regim de scutire bunul imobil în totalitate și nu a dedus TVA aferentă modernizării efectuate și optează pentru regimul de taxare a tuturor operațiunilor de închiriere de la data de 1 ianuarie 2008.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (3) lit. A.

(5) Pentru aplicarea art. 161 alin. (8) și (10) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

Același exemplu ca la alin. (1), în situația în care persoana impozabilă vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008 și nu a optat pentru taxarea acestei vânzări.

A) Ajustarea taxei deduse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa dedusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Anul 2005 (anul achiziției și al primei utilizări), precum și anii 2006 și 2007 sunt luați în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

5.700.000 lei x 2/5 = 2.280.000 lei

B) Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007: 4/5

- Taxa dedusă: 190.000 lei

- Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

$190.000 \text{ lei} \times 4/5 = 152.000 \text{ lei}$

Suma de 2.280.000 lei + 152.000 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A și B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, și corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(6) Pentru aplicarea art. 161 alin. (11) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării sau începute și finalizate după data aderării, care depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (5) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării și modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării, care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (5).

Același exemplu ca la alin. (1), în situația în care persoana impozabilă vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008 și nu a optat pentru taxarea acestei vânzări. Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (5) lit. A.

(7) Pentru aplicarea art. 161 alin. (9) și (12) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Același exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situației, considerăm că persoana nu a dedus TVA aferentă achiziției și nici modernizării efectuate și vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008, optând pentru taxarea acestei vânzări. Valoarea de vânzare a bunului imobil este de 30.000.000 lei, taxa colectată aferentă fiind de 5.700.000 lei.

A) Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa nededusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Anul 2005 (anul achiziției și al primei utilizări), precum și anii 2006 și 2007 sunt luați în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia ia naștere dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

$5.700.000 \text{ lei} \times 2/5 = 2.280.000 \text{ lei}$

B) Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007: 4/5

- Taxa nededusă: 190.000 lei

- Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia ia naștere dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

$190.000 \text{ lei} \times 4/5 = 152.000 \text{ lei}$

Suma de 2.280.000 lei + 152.000 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A și B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă, taxa de dedus rezultată în urma ajustării fiind mai mică decât taxa colectată.

(8) Pentru aplicarea art. 161 alin. (13) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării sau începute și finalizate după data aderării, care depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (7) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani. Pentru taxa nededusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării și modernizărilor sau transformărilor efectuate după data aderării, care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (7). Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Același exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situației, considerăm că persoana nu a dedus TVA aferentă achiziției și nici modernizării efectuate și vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008, optând pentru taxarea acelei vânzări.

Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (7) lit. A.

↳(la data 22-Dec-2008 punctul 83. din partea 204^17^1 modificat de Art. 1, alin. (A), punctul 12. din Hotarirea 1618/2008)

↳(la data 22-Dec-2008 punctul C. din partea 204^17^1 modificat de Art. 1, alin. (A), punctul 12. din Hotarirea 1618/2008)

84. În sensul art. 161 alin. (16) din Codul fiscal, prin aplicarea reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului de leasing, se înțelege ca bunurile respective vor fi importate din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată la data finalizării contractelor și se datorează taxa pe valoarea adăugată la valoarea reziduală a bunurilor. Taxa pe valoarea adăugată datorată pentru aceste importuri, nu se plătește efectiv la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, ci se evidenciază în decontul de taxa, conform prevederilor art. 157 alin. (5) din Codul fiscal.

85. În sensul art. 161 alin. (18) din Codul fiscal, nu este permisă suplimentarea certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007. Totuși, în situația în care în cadrul aceleiași sume înscrise în certificatul de scutire se modifică contractorii și/sau subcontractorii, aceste corecții pot fi efectuate de către organele fiscale competente la solicitarea beneficiarilor fondurilor nerambursabile. în certificatul deja eliberat.

PARTEA 204¹⁸: Codul fiscal:

Art. 161¹: Operațiuni efectuate înainte și de la data aderării

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situațiile menționate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului comunitar, astfel cum este acesta de la data aderării; sau

b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport și sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate și către persoana care le-a exportat; sau

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloace de transport care au fost achiziționate sau importate înaintea datei aderării, în condițiile generale de impozitare din România, Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, și/sau nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 și suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor

din norme.

▶(la data 28-Dec-2007 Art. 161¹ din partea 204¹⁸ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 52. din [Hotarirea 1579/2007](#))

PARTEA 204¹⁸¹: Norme metodologice:

86. _

(1) În sensul art. 161¹ alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, suma taxei datorate la import este nesemnificativă dacă este mai mică de 1.000 de lei.

(2) În aplicarea art. 161¹ alin. (3) lit. b) din Codul fiscal nu există niciun fapt generator de taxă pe valoarea adăugată și organele vamale nu vor percepe plata taxei dacă importatorul face dovada că importul este direct destinat reexpedierii sau transportului bunurilor către statul membru din care au fost exportate și către persoana care le-a exportat și, după caz, dovada încheierii unui contract de transport și/sau asigurare.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 86. din partea 204¹⁸¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 52. din [Hotarirea 1579/2007](#))

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 87. din partea 204¹⁸¹ abrogat de Art. I, alin. (F), punctul 53. din [Hotarirea 1579/2007](#))

PARTEA 204¹⁹: ANEXA Nr. 1 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal
3. Adresa
4. Data de la care se optează pentru taxare
5. Bunurile imobile pentru care se aplică opțiunea (adresa completă dacă opțiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafața din bunul imobil. În cazul operațiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menționa dacă opțiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafață trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului).....

Confirm că datele declarate sunt corecte și complete.

Numele și prenumele, funcția

Semnătura și ștampila

▶(la data 28-Dec-2007 partea 204¹⁹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 54. din [Hotarirea 1579/2007](#))

PARTEA 204²⁰: ANEXA Nr. 2 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE privind anularea opțiunii de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal
3. Adresa
4. Data de la care se anulează opțiunea de taxare
5. Bunurile imobile pentru care se anulează opțiunea de taxare (adresa completă " dacă opțiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau dacă s-a referit la o parte din bunul imobil se va înscrie suprafața din bunul imobil. În cazul operațiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menționa dacă opțiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafața trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului)

Confirm ca datele declarate sunt complete si corecte.

Numele si prenumele, functia

Semnatura si stampila

PARTEA 204²¹: ANEXA Nr. 3 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal
3. Adresa
4. Bunurile imobile (constructii, terenuri) pentru care se aplica opțiunea de taxare (adresa completa a bunului imobil, adresa completa si suprafata terenului, în cazul în care opțiunea de taxare privește numai o parte a bunului imobil se va identifica cu exactitate aceasta parte a bunului imobil)

Confirm ca datele declarate sunt corecte si complete.

Numele si prenumele, functia

Semnatura si stampila

▶(la data 01-Jan-2007 partea 204³ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 205: Codul fiscal:

TITLUL VII: Accize

Art. 162: Sfera de aplicare

Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

- a) bere;
- b) vinuri;
- c) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri;
- d) produse intermediare;
- e) alcool etilic;
- f) tutun prelucrat;
- g) produse energetice;
- h) energie electrică.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 205, titlul VII modificat de Art. I, alin. (G), punctul 1. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 205¹: Norme metodologice:

1. _

(1) Sumele reprezentând accize se calculează în lei, pe baza cursului de schimb stabilit în conformitate cu prevederile art. 218 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

- a) pentru bere:

$A = C \times K \times R \times Q$ unde:

A = cuantumul accizei

C = numărul de grade Plato

K = acciza unitară, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr. ort. 1 din Anexa nr. 1 la titlul VII -Accize din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

Q=cantitatea în hectolitri

Concentrația zaharometrică exprimată în grade Plato, în funcție de care se calculează și se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisă în specificația tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment, care trebuie să fie aceeași cu cea înscrisă pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. Abaterea admisă este de 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și produse intermediare:

$A = K \times R \times Q$

unde:

A = cuantumul accizei

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 2.2, 3.2 și 4 din Anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

c) pentru alcool etilic:

$A = C/100 \times K \times R \times Q$

unde:

A = cuantumul accizei

C = concentrația alcoolică exprimată în procente de volum

K = acciza specifică, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr. art. 5 din Anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

d) pentru țigarete:

Total acciza = $A1 + A2$

în care:

$A1 = \text{acciza specifică}$ $A2 = \text{acciza ad valorem}$ $A1 = K1 \times R \times Q1$ $A2 = K2 \times PA \times Q2$ unde:

K1 = acciza specifică prevăzută la nr. crt. 6 din Anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

K2 = acciza ad valorem prevăzută la nr. crt. 6 din Anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

PA = prețul maxim de vânzare cu amănuntul

Q1= cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigarete

Q2 = numărul de pachete de țigarete aferente lui Q1

e) pentru țigări și țigări de foi:

$A = Q \times K \times R$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigări

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 7 din Anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare R = cursul de schimb leu/euro

f) pentru tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete și pentru alte tutunuri de fumat:

$A = Q \times K \times R$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea în kg

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 8 și 9 din Anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare R = cursul de schimb leu/euro

g) pentru produse energetice:

$A = Q \times K \times R$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în tone, 1000 litri sau gigajouli

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 10-17 din Anexa nr. I la titlul VII - Accize din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

Pentru gazul natural, determinarea conținutului de energie furnizată se face în conformitate cu Regulamentul de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate angro, aprobat prin decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Gazelor Naturale.

h) pentru electricitate:

$A = Q \times K \times R$ unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea de energie electrică activă exprimată în MWh K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 18 din Anexa nr. 1 la titlul VII - Accize din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro.

(2) Pentru băuturile alcoolice - altele decât bere; vinuri; băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri și produse intermediare -, precum și pentru produsele din grupa tutunului prelucrat, se calculează contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la art. 363 din Legea nr. [95/2006](#) privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru băuturile alcoolice, țigaretele, țigările și țigările de foi, se calculează cota de 1% datorată Agenției Naționale pentru Sport, prevăzută în Legea educației fizice și sportului nr. [69/2000](#), cu modificările și completările ulterioare, cotă care se aplică asupra valorii accizelor determinată potrivit prevederilor alin. (1), diminuată cu valoarea contribuției pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la alin. (2).

(4) Valoarea accizelor datorate bugetului de stat reprezintă diferența între valoarea accizelor determinată potrivit prevederilor alin. (1) din care se deduc: contribuția prevăzută la alin. (2), cota de 1% prevăzută la alin. (3) și după caz, contravaloarea marcajelor utilizate pentru marcarea produselor supuse acestui regim, conform procedurii prevăzute la pct. 29.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 1. din partea 205^1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 206: Codul fiscal:

Art. 163: Definiții

În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții:

[...]

b) producția de produse accizabile reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă;

PARTEA 206^I: Norme metodologice:

2. _

(1) Prin noțiunea de activitate de producție se înțelege orice operațiune prin care produsele accizabile sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă, inclusiv operațiunile de îmbuteliere și ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum a acestora.

(2) În activitatea de producție este inclusă și operațiunea de extracție a produselor energetice, așa cum sunt definite la art. 175 alin. (1) din Codul fiscal.

↳(la data 28-Dec-2007 partea 206^I modificat de Art. I, alin. (G), punctul 1. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1), operațiunea exclusivă de aditivare a produselor energetice în regim suspensiv poate fi realizată în antrepozite fiscale de depozitare.

↳(la data 22-Dec-2008 punctul 2. din partea 206^I completat de Art. 1, alin. (B), punctul 1. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

PARTEA 206^I: Codul fiscal:

Art. 163: Definiții

În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții:

[...]

c) antrepozitul fiscal este locul, aflat sub controlul autorității fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de către antrepozitarul autorizat, în exercițiul activității, în anumite condiții prevăzute de prezentul titlu și de norme;

PARTEA 206^I¹: Norme metodologice:

2¹. _

(1) În înțelesul prezentelor norme, autoritatea fiscală competentă poate fi autoritatea fiscală centrală sau autoritatea fiscală teritorială.

(2) Prin autoritate fiscală centrală se înțelege Ministerul Economiei și Finanțelor - direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală sau Autoritatea Națională a Vămilelor.

↳(la data 22-Dec-2008 punctul 2¹, alin. (2) din partea 206^I¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 2. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(3) Prin autoritate fiscală teritorială se înțelege, după caz, direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor cu atribuții în domeniu, direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București.

↳(la data 22-Dec-2008 punctul 2¹, alin. (3) din partea 206^I¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 2. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

PARTEA 206^a: Codul fiscal

Art. 163: Definiții

În înțelesul prezentului titlu se vor folosi următoarele definiții:

[...]

i) codul NC reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, așa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul CE nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 cu privire la nomenclatura tarifară și statistică și la tariful vamal comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun, corespondența între codurile NC prevăzute în prezentul titlu cu noile coduri NC se va realiza potrivit prevederilor din norme;

[...]

PARTEA 206^a¹: Norme metodologice:

2¹¹. _

(1) Pentru produsele supuse accizelor armonizate, poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CE nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 cu privire la nomenclatura tarifară și statistică și la tariful vamal comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992.

(2) Pentru produsele energetice, poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CE nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 cu privire la nomenclatura tarifară și statistică și la tariful vamal comun, amendat prin Regulamentul CE nr. 2031/2001.

(3) Actualizarea codurilor nomenclurii combinate pentru produsele energetice se va face printr-o decizie de actualizare în conformitate cu prevederile art. 2 paragraful 5 și art. 27 din Directiva 2003/96/CE, decizie adoptată de Comitetul privind accizele, stabilit prin art. 24 (1) al Directivei 12/92/CEE.

↳(la data 28-Dec-2007 partea 206^a¹ completat de Art. I, alin. (G), punctul 2. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 206^{II}: Codul fiscal:

Art. 167: Importul

(1) În înțelesul prezentului titlu, import reprezintă orice intrare de produse accizabile din afara teritoriului comunitar, cu excepția:

a) plasării produselor accizabile importate sub regim vamal suspensiv în România;

[...]

c) plasării produselor accizabile în zone libere, antrepozite libere sau porturi libere în condițiile prevăzute de legislația vamală în vigoare.

PARTEA 206^{II}¹: Norme metodologice:

2². _

(1) Noțiunea de "regim vamal suspensiv" are următoarele semnificații:

a) tranzit extern,

b) antrepozit vamal,

c) perfecționare activă sub forma sistemului suspensiv,

d) transformare sub supraveghere vamală

și

e) admitere temporară.

(2) Acciza se consideră a fi suspendată atunci când produsele supuse accizelor sunt livrate între România și alte state membre via țări AELS - Asociația Europeană a Liberului Schimb -, sau între România și o țară AELS sub o procedură intra-comunitară de tranzit sau via una sau mai multe țări terțe ne-membre AELS, în baza unui carnet TIR sau ATA.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 206^I completat de Art. I, alin. (G), punctul 3. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(3) Acciza se consideră suspendată atunci când produsele supuse accizelor provin din sau sunt destinate unor țări sau unor teritorii menționate la art. 163¹ din Codul fiscal.

↳(la data 02-Mar-2007 punctul 2², alin. (2) din partea 206^{II}¹ completat de Art. I, litera C., punctul 1. din [Hotărîrea 213/2007](#))

PARTEA 207: Codul fiscal:

Art. 168: Producerea și deținerea în regim suspensiv

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

PARTEA 207¹: Norme metodologice:

3. În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost plătită, iar prin circuitul economic, se poate face dovada că provin de la un antrepozitar autorizat, de la un operator înregistrat, de la un operator neînregistrat sau de la un importator.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 207¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 4. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 208: Codul fiscal:

Art. 168: Producerea și deținerea în regim suspensiv

(1) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică pentru berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 208 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 5. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 208¹: Norme metodologice:

4. _

(1) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri și băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, au obligația să se înregistreze la administrația finanțelor publice în raza căreia își au domiciliul. Înregistrarea se face pe baza declarației prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Prin gospodăria individuală menționată la alin. (1) se înțelege gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 208¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 5. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 208^I: Codul fiscal:

Art. 169: Bere

[...]

(3) Fiecare antrepozitar autorizat ca producător de bere are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind capacitățile de producție pe care le deține, conform prevederilor din norme.

[...]

(5) În situația în care antrepozitarul autorizat pentru producția de bere, care beneficiază de nivelul redus al accizelor, își mărește capacitatea de producție, prin achiziționarea de noi capacități sau extinderea celor existente, acesta va înștiința în scris autoritatea fiscală competentă, despre modificările produse, va calcula și va vărsa la bugetul de stat accizele, în cuantumul corespunzător noii capacități de producție, începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc punerea în funcțiune a acesteia, potrivit prevederilor din norme.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 208^I modificat de Art. I, alin. (G), punctul 6. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 208^{I^1}: Norme metodologice:

4¹. _

(1) Obligația depunerii declarației pe propria răspundere privind capacitățile de producție instalate, pe care le dețin, revine numai antrepozitarilor autorizați ca mici producători de bere.

(2) Mărirea capacității de producție ca urmare a achiziționării de noi capacități sau a extinderii celor existente, va fi notificată atât la autoritatea fiscală teritorială, cât și la autoritatea fiscală centrală în termen de 5 zile de la producerea acesteia.

(3) În situația în care noua capacitate de producție depășește limita de 200.000 de hl pe an, antrepozitarul autorizat este obligat să calculeze și să vireze la bugetul de stat accizele aferente capacității totale de producție, calculate cu cota standard, începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc punerea în funcțiune.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 208^{I^1} modificat de Art. I, alin. (G), punctul 6. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 208^{II}: Codul fiscal:

Art. 173: Alcool etilic

[...]

(2) Țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs pentru fiecare gospodărie individuală/an, cu concentrația alcoolică de 100% în volum, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicată alcoolului etilic, potrivit prevederilor din norme.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilării, a căror producție nu depășește 10 hl alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilării care sunt independente din punct de vedere juridic și economic de orice altă distilerie, nu funcționează sub licența de produs a unei alte distilării și care îndeplinesc condițiile prevăzute de norme.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 208^{II} modificat de Art. I, alin. (G), punctul 7. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 208^{II^1}: Norme metodologice:

4². _

(1) Gospodăria individuală care deține în proprietate livezi de pomi fructiferi și suprafețe viticole poate să producă pentru consum propriu din propria recoltă țuică și rachiuri din fructe, rachiuri din vin sau rachiuri din subproduse de vinificație, denumite în continuare țuică și rachiuri, numai dacă deține în proprietate instalații corespunzătoare condițiilor minime stabilite de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și avizate de Ministerul Sănătății Publice. Instalațiile trebuie să fie de tip alambic.

(2) Gospodăria individuală este gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție de țuică și rachiuri este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.

(3) Toate gospodăriile individuale care dețin în proprietate instalații de producție de țuică și rachiuri au obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială prin administrația finanțelor publice în raza căreia își au domiciliul, iar cele care realizează astfel de produse pentru consumul propriu au obligația de a înscrie în declarație și cantitățile estimate a fi obținute la nivelul unui an, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. I.

(4) Instalațiile de producție deținute de către gospodăriile individuale înregistrate potrivit alin. (3), vor purta obligatoriu sigiliile aplicate de către administrația finanțelor publice în raza căreia își au domiciliul, pe toată perioada de nefuncționare.

(5) Administrațiile finanțelor publice vor înregistra într-un registru special, gospodăriile individuale prevăzute la alin. (3). Registrul special va cuprinde date cu privire la numele și adresa gospodăriei individuale, instalațiile de producție deținute și capacitatea acestora, precum și rubrici aferente operațiunilor de desigilare și resigilare a instalațiilor.

(6) Atunci când gospodăria individuală intenționează să producă țuică și rachiuri din recolta proprie, aceasta va solicita în scris administrației finanțelor publice în raza căreia își are domiciliul desigilarea instalației, menționând totodată cantitatea și tipul de materie primă ce urmează a se prelucra, perioada în care instalația va funcționa, precum și cantitatea de produs estimată a se obține. În acest caz producătorul trebuie să dețină și mijloacele legale necesare pentru măsurarea cantității și a concentrației alcoolice a produselor obținute.

(7) În prima zi lucrătoare după expirarea perioadei de funcționare a instalației de producție de țuică și rachiuri, administrația finanțelor publice care a desigilat instalația, va proceda la resigilarea acesteia - dacă producătorul nu a solicitat modificarea

perioadei de funcționare a instalației declarată inițial -, precum și la calculul accizei datorate. În acest caz acciza devine exigibilă la momentul resigilării instalațiilor de producție iar termenul de plată este până la 25 a lunii imediat următoare celei în care acciza a devenit exigibilă.

(8) Pentru cantitatea de 50 de litri de produs destinată consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicată alcoolului etilic, respectiv 375 euro/hl alcool pur.

(9) Producția de țuică și rachiu pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, gospodărie care nu deține în proprietate instalații de producție, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de țuică și rachiu.

(10) În cazul prevăzut la alin. (9), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă următoarele informații: numele gospodăriei individuale, cantitatea de materii prime dată spre prelucrare, cantitatea de produs finit rezultat, cantitatea de produs finit preluat, din care pentru consum propriu, data preluării și semnătura persoanei care a preluat.

(11) Pentru țuica și rachiurile destinate consumului propriu al gospodăriei individuale realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal de producție, acciza datorată bugetului de stat va deveni exigibilă la momentul preluării produselor din antrepozitul fiscal de producție. Beneficiarul prestației, va plăti prestatorului pe lângă tariful de prestare și acciza aferentă cantității de țuică și rachiu preluată. Pentru cantitatea de 50 de litri de produs destinată consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicată alcoolului etilic, respectiv 375 euro/hl alcool pur. Pentru cantitatea de produs care depășește limita prevăzută de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru consumul propriu, nivelul accizei datorate este nivelul standard al accizei pentru alcoolul etilic, respectiv 750 euro/hl alcool pur.

(12) Prin mică distilerie, în înțelesul prezentelor norme metodologice, se înțelege mica distilerie care aparține unei persoane fizice sau juridice care realizează o producție de alcool etilic și/sau distilate, inclusiv țuică și rachiu, de până la 10 hl alcool pur pe an - exclusiv cantitățile realizate în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale - și este autorizată ca antrepozit fiscal de producție în condițiile prevăzute la pct. 9¹.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 208^{II} modificat de Art. I, alin. (G), punctul 7. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 208^{II}^a: Codul fiscal

Tutun prelucrat

Art. 174

[...]

(4) Se consideră tutun de fumat:

- tutunul tăiat sau fărâmițat într-un alt mod, răsucit sau presat în bucați, și care poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară;
- deșeurile de tutun prelucrate pentru vânzarea cu amănuntul, care nu sunt prevăzute la alin. (2) și (3);
- orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dacă produsul respectă criteriile de la lit. a) sau b).

PARTEA 208^{II}^a¹: Norme metodologice:

4.2.1. _

(1) Pentru asigurarea aplicării corecte și perceperii accizelor la tutunurile prelucrate, se stabilesc următoarele reguli privind comercializarea și transportul tutunului brut și al tutunului parțial prelucrat:

- Operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat pot desfășura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea fiscală unde sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe/autoritatea vamală teritorială.
- Tutunul brut sau tutunul parțial prelucrat nu pot fi comercializate decât către un alt operator economic comerciant deținător al unei autorizații prevăzute la pct. 1 sau către un antrepozit fiscal din domeniul tutunului prelucrat.
- Deplasarea tutunului brut sau a tutunului parțial prelucrat între operatorii economici comercianți prevăzuți la pct. 1 sau între un astfel de operator și un antrepozit fiscal trebuie să fie însoțită de un document comercial, în care va fi înscris numărul autorizației operatorului economic expeditor.
- În cazul livrării produselor prevăzute la pct. 1 către alți operatori economici decât cei prevăzuți la pct. 2, intervine plata accizelor calculate la nivelul accizelor datorate pentru alte tutunuri de fumat.

(2) Procedura de eliberare a autorizației prevăzute la alin. (1) pct. 1 se va stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

↳(la data 28-Dec-2007 partea 208^{II}¹ completat de Art. I, alin. (G), punctul 3. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 208^{III}: Codul fiscal

Art. 175: Produse energetice

[...]

(2) Intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 4-a și a 5-a ale cap. I din prezentul titlu doar următoarele produse energetice:

[...]

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, prevederile secțiunii a 5-a se vor aplica numai circulației comerciale în vrac;

PARTEA 208^{III}¹: Norme metodologice

4³. În înțelesul prezentelor norme, prin circulație comercială în vrac se înțelege transportul produsului în stare vărsată fie prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport - camion-cisternă, vagon-cisternă, nave petroliere etc. -, fie prin tancuri ISO. De asemenea, circulația comercială în vrac include și transportul produselor în stare vărsată efectuat prin alte containere mai mari de 210 litri în volum.

↳(la data 02-Mar-2007 partea 208^{III}¹ completat de Art. I, litera C., punctul 2. din [Hotărîrea 213/2007](#))

PARTEA 209: Codul fiscal:

Art. 175: Produse energetice

[...]

(4) Produsele energetice, altele decât cele de la alin. (3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(5) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice alt produs, cu excepția turbei, destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat pentru încălzire, este accizat cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 209 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 8. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 209¹: Norme metodologice:

5. _

(1) Produsele energetice, altele decât cele de la alin. (3) al art. 175 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt supuse unei accize, atunci când:

- produsele sunt realizate în scopul de a fi utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
- produsele sunt puse în vânzare drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
- produsele sunt utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Orice operator economic aflat în una din situațiile prevăzute la alin. (1), este obligat ca înainte de producție, de vânzare sau de utilizare a produselor energetice, să adreseze o solicitare la Ministerul Finanțelor Publice - Comisia cu atribuții în autorizarea antrepozitelor fiscale, pentru încadrarea produselor respective din punct de vedere al accizelor. Solicitarea va fi însoțită obligatoriu de buletinul de analiză al produsului respectiv, emis de un laborator agreat, de încadrarea tarifară a produsului efectuată de Autoritatea Națională a Vămilelor și de avizul Ministerului Economiei și Comerțului referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs echivalent pentru care sunt stabilite accize.

(3) Principiile stabilite la alin. (2) se aplică și în cazul produselor reglementate la alin. (5) și (6) ale art. 175 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru produsele aflate într-una din situațiile prevăzute la alineatele (4), (5) și (6) ale art. 175 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru care operatorul economic nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alin. (2) și (3), în cazul combustibilului pentru motor și al aditivilor se datorează o acciză egală cu acciza prevăzută pentru benzina cu plumb, iar în cazul combustibilului pentru încălzire acciza datorată este cea prevăzută pentru motorină.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 209^1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 8. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 209^I: Codul fiscal

Gaz natural

Art. 175¹

[...]

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul gazului natural au obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 209^1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 9. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 209^{I^1}: Norme metodologice

5¹. _

(1) Înregistrarea operatorilor economici autorizați în domeniul gazelor naturale se face la autoritatea fiscală centrală. Această obligație revine operatorilor economici licențiați de autoritatea competentă în domeniul să distribuie sau să furnizeze gaz natural direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prezentate în anexa nr. 2.

(2) În cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinat a fi eliberat în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală în calitate sa de reprezentant al furnizorului extern.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 209^I^1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 9. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 209^A: Codul fiscal

Art. 175²: Cărbune și cocs

[...]

(2) Companiile de extracție a cărbunelui și cele de producție a cocsului, în calitate de operatori cu produse accizabile, au obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

PARTEA 209^{A^1}: Norme metodologice:

5.1.1. Operatorii economici autorizați pentru extracția cărbunelui și operatorii economici producători de cocs se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile, la autoritatea fiscală centrală. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Intră sub incidența prevederilor alin. (1) și operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare sau importă astfel de produse, exigibilitatea accizelor luând naștere la momentul livrării produselor respective către beneficiari.

↳(la data 02-Mar-2007 subpunctul 5.1.1.. din partea 209^A^1 completat de Art. I, litera C., punctul 3. din Hotărîrea 213/2007)

PARTEA 209^B: Codul fiscal:

Energie electrică

Art. 175³

[...]

(3) Nu sunt considerate ca fiind eliberare pentru consum consumul de electricitate destinat producției de energie electrică, producției combinate de energie electrică și termică, precum și consumul utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta și de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice, au obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

PARTEA 209^{B^1}: Norme metodologice:

5.1.2. _

(1) Nu se consideră eliberare pentru consum - în cazul operatorilor economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei - consumul de electricitate înregistrat pentru producția de energie electrică, pentru producția combinată de energie electrică și termică, pentru menținerea capacității de a produce energie electrică, precum și consumul înregistrat pentru operațiuni de transport și distribuție de energie electrică, în limitele stabilite pentru aceste operațiuni de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală. Această obligație revine operatorilor economici autorizați care furnizează energie electrică direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 2.

(3) În cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinată a fi eliberată în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală în calitate sa de reprezentant al furnizorului extern.

PARTEA 209^C: Codul fiscal:

Excepții

Art. 175⁴

(1) Prevederile privind accizarea nu se vor aplica pentru:

[...]

2. următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea duală a produselor energetice.

[...]

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din norme;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din norme.

(2) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidental mici cantități de produse energetice, potrivit prevederilor din norme;
▶(la data 02-Mar-2007 Art. 175⁴ din partea 209^C modificat de Art. I, litera C., punctul 4. din [Hotărîrea 213/2007](#))

PARTEA 209^C¹: Norme metodologice:

▶(la data 30-Jul-2007 subpunctul 5.1.3.. din partea 209^C¹ a fost reglementat de [Precizari din 2007](#))

▶(la data 11-Apr-2007 subpunctul 5.1.3.. din partea 209^C¹ a fost reglementat de [Precizari din 2007](#))

5.1.3. _

▶(la data 09-Mar-2009 subpunctul 5.1.3.. din partea 209^C¹ a fost reglementat de [Hotărîrea 192/2009](#))

(1) Achiziționarea produselor energetice de natura celor prevăzute la art. 175 alin. (2) din [Codul fiscal](#), în vederea utilizării în unul dintre scopurile prevăzute la art. 175⁴ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din [Codul fiscal](#), se poate efectua în regim de exceptare de la plata accizelor numai de operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final.

(2) Autorizațiile de utilizator final se eliberează de autoritatea fiscală teritorială, la cererea scrisă a operatorilor economici, modelul autorizațiilor fiind prevăzut în anexa nr. 20.

(3) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 30 și va fi însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta.

(4) Autoritatea fiscală competentă eliberează autorizația de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate certificatul constatator, eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția, producția și comercializarea produselor, precum și o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;

b) solicitantul nu are datorii înscrise în certificatul de atestare fiscală;

c) solicitantul nu are înscrise date în cazierul fiscal;

d) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

e) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile în proprietate, în baza contractului de închiriere sau a contractului de leasing;

f) solicitantul depune copii ale licențelor, autorizațiilor sau avizelor cu privire la desfășurarea activității, după caz;

g) solicitantul fundamentează cantitățile de produse energetice ce urmează a fi achiziționate, pentru fiecare produs, identificat prin codul NC, în funcție de capacitatea de producție, de depozitare și de caracteristicile procesului de fabricație;

h) solicitantul a utilizat produsele energetice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(5) Obligația prevăzută în cererea de autorizare privind înscrierea produselor realizate de utilizatorul final pe coduri și poziții tarifare intervine începând cu data de 1 iulie 2009.

(6) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal la utilizatorul final va fi însoțită de documentul administrativ de însoțire, potrivit procedurii prevăzute la pct. 14 și 14².

(7) Atunci când produsele energetice sunt achiziționate de utilizatorul final prin operațiuni proprii de import, deplasarea acestor produse de la biroul vamal de intrare în teritoriul comunitar va fi însoțită de documentul administrativ unic, potrivit procedurii prevăzute la pct. 15.

(8) Operatorii economici care achiziționează produse energetice, altele decât cele prevăzute la art. 175 alin. (2) din [Codul fiscal](#), în vederea utilizării în unul dintre scopurile prevăzute la art. 175⁴ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e), se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială prin depunerea unei declarații pe propria răspundere, în care se menționează: elementele de identificare ale operatorului economic, numele și prenumele administratorului, cantitățile de produse energetice ce urmează a fi achiziționate în intervalul de 12 luni consecutive de la data înregistrării declarației, codul NC al produselor și scopul în care acestea vor fi utilizate. Declarația pe proprie răspundere se întocmește în 3 exemplare, înregistrate la autoritatea fiscală teritorială, dintre care unul se păstrează de către beneficiar, altul de către furnizor, iar al treilea de către autoritatea fiscală.

(9) Intră sub incidența prevederilor alin. (1) și (8) și operatorii economici care achiziționează în vederea comercializării ca atare către utilizatorii finali produse energetice care în mod evident nu pot fi utilizate drept combustibil pentru motor sau drept combustibil pentru încălzire ori sunt achiziționate în alte ambalaje decât cele aferente circulației în vrac. În acest caz, obligația deținerii autorizației de utilizator final revine atât operatorului economic comerciant, cât și utilizatorului final, iar depunerea declarației pe proprie răspundere revine operatorului economic comerciant.

(10) Eliberarea autorizației de utilizator final este condiționată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanții, al cărei cuantum se va stabili după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 175 alin. (3) și, respectiv, în anexa nr. 1 la titlul VII din [Codul fiscal](#), garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea accizelor aferente cantității de produse aprobate;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 175 alin. (2), altele decât cele de la alin. (3) al aceluiași articol, din [Codul fiscal](#), garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea calculată pe baza accizei aferente motorinei, aplicată asupra cantității de produse aprobate.

▶(la data 09-Mar-2009 subpunctul 5.1.3., alin. (10) din partea 209^C¹ modificat de Art. I, subpunctul I., punctul 1. din [Hotărîrea 192/2009](#))

(10¹) Garanția stabilită în conformitate cu prevederile alin. (10) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic își desfășoară activitatea cu produse energetice accizabile în ultimii 2 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 2 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic își desfășoară activitatea cu produse energetice accizabile în ultimii 3 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 3 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

c) cu 100%, în cazul marilor contribuabili care își desfășoară activitatea cu produse energetice accizabile în ultimul an, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și au respectat, în ultimul an, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizația de utilizator final anterioară.

▶(la data 09-Mar-2009 subpunctul 5.1.3., alin. (10) din partea 209^C¹ completat de Art. I, subpunctul I., punctul 1. din [Hotărîrea 192/2009](#))

(11) Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, cu respectarea prevederilor pct. 20 alin. (6) și (7).

(12) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorității fiscale teritoriale, pe măsură ce operatorul economic face dovada utilizării produselor în scopul pentru care acestea au fost achiziționate.

(13) Garanția poate fi executată atunci când se constată că produsele achiziționate în regim de exceptare de la plata accizelor au fost folosite în alt scop decât cel pentru care se acordă exceptarea și acciza aferentă acestor produse nu a fost plătită.

(14) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrise într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(15) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității fiscale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziționate, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate și destinatarul produselor. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage revocarea autorizației de utilizator final.

(16) Autoritatea fiscală teritorială poate revoca autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind [Codul de procedură fiscală](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de produse energetice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

- (17) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.
- (18) Autoritatea fiscală teritorială poate anula autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.
- (19) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.
- (20) Procedura prin care se execută garanția și cea de revocare sau de anulare a autorizației se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice. Ordinul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
- (21) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.
- (22) O nouă cerere de obținere a autorizației de utilizator final va putea fi depusă după 6 luni de la data revocării sau anulării autorizației și cu condiția plății obligațiilor fiscale rezultate din aplicarea măsurii de revocare sau de anulare a autorizației.
- (23) Atât în cazul autorizației de utilizator final, cât și al declarației pe propria răspundere, autoritatea fiscală teritorială atribuie și înscrie pe aceste documente codul operatorului economic utilizator, cod similar codului de accize.
- (24) Atunci când operatorii economici efectuează achiziții de produse energetice de la antrepozite fiscale din alte state membre, aceștia se vor autoriza ca operatori înregistrați sau operatori neînregistrați, cărora li se va atribui cod de accize.
- (25) Autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici prevăzuți la alin. (1) și (8) prin înscriserea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.
- (26) În înțelesul prezentelor norme, prin costul unui produs se înțelege suma tuturor achizițiilor de bunuri și servicii la care se adaugă cheltuielile de personal și consumul de capital fix la nivelul unei activități, așa cum este definită la pct. 5^{1.4}. Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate. În înțelesul prezentelor norme, prin costul energiei electrice se înțelege prețul efectiv de cumpărare al energiei electrice sau costul de producție al energiei electrice, dacă este realizată în activitate.
- (27) În înțelesul prezentelor norme, prin procese mineralogice se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN sub codul DI 26 «fabricarea altor produse din minerale nemetalice», în conformitate cu Regulamentul Consiliului nr. 3.037/90 din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană.
- (28) În înțelesul prezentelor norme nu se consideră producție de produse energetice operațiunile pe durată cărora sunt obținute mici cantități de produse energetice.

↳(la data 22-Dec-2008 subpunctul 5.1.3.. din partea 209^C^1 modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 3. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

PARTEA 209^D: Codul fiscal:

Nivelul accizelor

Art. 176

(1) Nivelul accizelor armonizate în perioada 2007 - 2010 este cel prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu.

PARTEA 209^{D^1}: Norme metodologice:

5.1.4. _

- (1) În cazul produselor energetice și al electricității, utilizare în scop comercial reprezintă utilizarea de către un operator economic - consumator final, care, în mod independent, realizează, în orice loc, furnizarea de bunuri și servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatele unor astfel de activități economice.
- (2) Activitățile economice cuprind toate activitățile producătorilor, comercianților și persoanelor care furnizează servicii, inclusiv activitățile agricole și de minerit și activitățile profesiilor libere sau asimilate.
- (3) Autoritățile guvernamentale și locale și alte instituții publice nu vor fi considerate ca efectuând activități economice, în cazul activităților sau tranzacțiilor în care se angajează în calitate de autorități publice.
- (4) În înțelesul prezentelor norme, nu se consideră a fi operator economic o parte a unei societăți sau a unui organism juridic care din punct de vedere organizațional constituie o organizație independentă, capabilă să funcționeze prin mijloacele sale proprii.
- (5) Utilizarea energiei electrice pentru iluminatul public se consideră utilizare în scop comercial.
- (6) Când are loc o utilizare combinată între utilizarea în scop comercial și utilizarea în scop necomercial, accizarea se va aplica proporțional cu fiecare tip de utilizare corespunzător.
- (7) Pentru semestrul I al anului 2007, structura accizei la țigarete este 16,28 euro/1000 țigarete + 29% aplicat la prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 209^I^1 completat de Art. I, alin. (G), punctul 10. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 209^{II}: Codul fiscal

Calculul accizei pentru țigarete

Art. 177

[...]

(1¹) Semestrial, prin ordin al ministrului, Ministerul Finanțelor Publice va stabili nivelul accizei minime în funcție de evoluția accizei aferentă țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 209^II^1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 11. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 209^{II^1}: Norme metodologice

5². _

- (1) În vederea determinării accizei aferentă țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută, antrepozitarii autorizați, operatorii înregistrați/destinatarii înregistrați și importatorii autorizați de astfel de produse sunt obligați să prezinte lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, situația livrărilor de țigarete efectuate în luna de raportare. Această situație va cuprinde informații referitoare la cantitățile livrate în luna de raportare, exprimate în 1000 de bucăți țigarete, aferente fiecărei categorii de preț practicate și valoarea accizei corespunzătoare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3.
- (2) Situația prevăzută la alin. (1) se întocmește în 3 exemplare, cu următoarele destinații: primul exemplar rămâne operatorului economic, exemplarul al doilea se transmite autorității vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre, iar exemplarul al treilea se transmite autorității fiscale centrale - direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 5^2. din partea 209^II^1 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 210: Codul fiscal:

Art. 177: Calculul accizei pentru țigarete

(5) Prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de țigarete se stabilește de către persoana care produce țigaretetele în România sau care importă țigaretetele și este adus la cunoștință publică în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

PARTEA 210¹: Norme metodologice:

6. _

(1) Prețurile maxime de vânzare cu amănuntul pentru țigarete se stabilesc de antrepozitarul autorizat pentru producție, de antrepozitarul autorizat pentru depozitare pentru țigaretetele achiziționate, cu excepția celor pentru care prețurile se declară de producătorul intern, de operatorul înregistrat/destinatarul înregistrat sau de importatorul de astfel de produse și se notifică la autoritatea fiscală centrală - direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.

- (2) Înregistrarea de către autoritatea fiscală centrală a prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul se face pe baza declarației scrise a antrepozitarului autorizat, a operatorului înregistrat/destinatarului înregistrat sau a importatorului, modelul-tip al acesteia fiind prevăzut în anexa nr. 4.
- (3) Declarația se va întocmi în 3 exemplare, care se vor înregistra la autoritatea fiscală centrală - direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor. După înregistrare, un exemplar rămâne la autoritatea fiscală centrală, exemplarul al doilea rămâne la persoana care a întocmit-o, iar exemplarul al treilea se va transmite autorității vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre.
- (4) Declarația, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practica prețurile maxime, va fi depusă la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile înainte de data practicării acestor prețuri.
- (5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând prețurile maxime de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală, va fi publicată, prin grija antrepozitarului autorizat, a operatorului înregistrat/destinatarului înregistrat sau a importatorului, în două cotidiane de mare tiraj. Câte un exemplar din cele două cotidiane va fi depus la autoritatea fiscală centrală în ziua publicării.
- (6) Ori de câte ori se intenționează modificări ale prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul, antrepozitarul autorizat, operatorul înregistrat/destinatarul înregistrat sau importatorul are obligația să redeclare prețurile pentru toate sortimentele de țigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente. Redecararea se face pe baza aceluiași model de declarație prevăzut la alin. (2) și cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) și (5).
- (7) După primirea declarațiilor privind prețurile maxime de vânzare cu amănuntul și după publicarea acestora în două cotidiane de mare tiraj, autoritatea fiscală centrală va publica aceste liste pe site-ul propriu.
- (8) Antrepozitarul autorizat, operatorul înregistrat/destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat de astfel de produse, care renunță la comercializarea pe piața internă a unui anumit sortiment de țigarete, are obligația de a comunica acest fapt autorității fiscale centrale și de a înscrie în continuare prețurile aferente acestor sortimente în declarația prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul, pe perioada de până la epuizare, dar nu mai puțin de 3 luni.
- (9) În situația destinatarului înregistrat care achiziționează doar ocazional țigarete dintr-un alt stat membru, acesta va urma procedura prevăzută la alin. (1)-(6).
- (10) În situațiile în care nu se pot identifica prețurile de vânzare cu amănuntul maxim declarate pentru țigaretile provenite din confiscări sau pentru cele care nu au fost identificate ca fiind comercializate în regim duty-free, calculul accizelor se face pe baza accizei totale prevăzute în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal.
- (11) Prețul de vânzare al țigaretelor practicat de orice persoană nu poate depăși prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat în vigoare la momentul vânzării.

⤵(la data 01-Jan-2010 punctul 6. din partea 210¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 2. din Hotărîrea 1620/2009)

PARTEA 211: Codul fiscal:

Reguli generale

Art. 178

[...]

- (1) Producția și/sau depozitarea produselor accizabile, acolo unde acciza nu a fost plătită, poate avea loc numai într-un antrepozit fiscal.
- (2) Un antrepozit fiscal poate fi folosit numai pentru producerea și/sau depozitarea de produse accizabile.
- (3) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.
- (4) Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada plății accizelor, atrage plata acestora.
- (5) Fac excepție de la prevederile alin. (3) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către avioane și nave sau furnizează produse accizabile din magazinele duty free, în condițiile prevăzute în norme.
- (6) Fac excepție de la prevederile alin. (1) micii producători de vinuri liniștite care produc în medie mai puțin de 200 hl de vin pe an.

⤵(la data 01-Jan-2007 partea 211 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 13. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 211¹: Norme metodologice:

⤵(la data 04-Jul-2005 punctul 7., alin. (2) din partea 211¹ abrogat de Art. I, alin. (E), punctul 5. din Hotărîrea 610/2005)

7. _

- (1) Într-un antrepozit fiscal de producție și depozitare se pot produce și depozita numai produsele accizabile aparținând uneia din următoarele grupe de produse:
- a) alcool etilic și băuturi alcoolice prevăzute la art. 162 lit. a)-e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- b) tutun prelucrat;
- c) produse energetice
- (1¹) Intră sub incidența regimului de antrepozitare producția și/sau depozitarea de arome alimentare; extracte și concentrate alcoolice care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum.
- ⤵(la data 02-Mar-2007 punctul 7., alin. (1) din partea 211¹ completat de Art. I, litera C., punctul 5. din Hotărîrea 213/2007)
- (2) Nu intră sub incidența regimului de antrepozitare micii producători de vinuri liniștite care produc în medie mai puțin de 200 hl de vin pe an, precum și gospodăriile individuale prevăzute în Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care produc pentru consumul propriu.
- (3) În înțelesul prezentelor norme, prin mici producători de vinuri liniștite se înțelege operatorii economici producători de vin liniștit, care din punct de vedere juridic și economic sunt independenți față de orice alt operator economic producător de vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin și nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de vin.
- (4) În cazul în care prin circuitul economic nu se poate face dovada că produsele accizabile deținute în scopuri comerciale provin de la un antrepozit fiscal, operator înregistrat, operator neînregistrat sau de la un importator, acciza se datorează de către persoana la care se întrerupe acest circuit, în termen de cinci zile de la data la care s-a făcut constatarea.
- (5) Nu se consideră vânzare cu amănuntul:
- a) livrările de produse energetice către avioane și nave;
- b) livrările de produse accizabile din magazinele duty free;
- c) acele livrări care indiferent de tipul destinatarului - consumator final sau nu -, se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrată din mijlocul de transport care efectuează livrarea.
- d) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 175⁴ alin. (1) pct. 2 din Codul fiscal.
- ⤵(la data 02-Mar-2007 punctul 7., alin. (5) din partea 211¹ completat de Art. I, litera C., punctul 6. din Hotărîrea 213/2007)
- (6) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate exclusiv pentru producția de vinuri liniștite și/sau spumoase, nu se consideră vânzare cu amănuntul vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expozițiile din interiorul antrepozitului.
- (7) Magazinele autorizate potrivit legii să comercializeze produse în regim duty-free sunt asimilate antrepozitelor fiscale de depozitare în care pot fi depozitate atât băuturi alcoolice cât și tutunuri prelucrate. Aceste magazine primesc produse accizabile în regim suspensiv în baza autorizațiilor de duty-free și pentru aceste produse nu se datorează accize atunci când sunt achiziționate de persoane care se deplasează în afara spațiului comunitar.
- (8) Producătorii de vinuri liniștite care intenționează să producă în vederea comercializării o cantitate medie anuală mai mică de 200 hl de vin, trebuie să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială prin administrația finanțelor publice în raza căreia își au sediul/domiciliul și să depună trimestrial o declarație privind cantitatea de vin liniștit produsă și comercializată în luna de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 5.

(9) În cazul în care în timpul anului, producătorul înregistrează o producție mai mare de 200 hl de vin și dacă dorește să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile de la data înregistrării să depună cerere de autorizare ca antrepozitar autorizat. Până la obținerea autorizației, producătorul poate desfășura numai activitate de producție, dar nu și de comercializare. După obținerea autorizației de antrepozit fiscal, indiferent de producția realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniștite.

(10) În situația în care cererea de autorizare este respinsă, activitatea de producție încetează iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea autorității fiscale teritoriale, sub supraveghere fiscală.

(11) În situația în care producătorul de vinuri liniștite nu respectă prevederile alin. (8) se consideră că producția de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activității și aplicarea pedepselor prevăzute de lege.

(12) Micii producători pot comercializa în vrac vinuri liniștite, în sistem angro, către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unități de alimentație publică sau către antrepozite fiscale.

(13) În situația în care micii producători de vinuri liniștite fac tranzacții intracomunitare, acestora le revine obligația de a informa autoritatea fiscală centrală - în vederea atribuirii codului de acciză - și se vor supune cerințelor prevăzute la pct. 14.

⚡(la data 01-Jan-2007 partea 211¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 13. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(14) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de produse energetice, inclusiv pentru producția de bio-ETBE (bio etil terț butil eter), bio-TAEE (bio terț amil etil eter) și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol, pot primi în regim suspensiv bioetanol pentru prelucrare în vederea obținerii de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol ori în vederea amestecului cu benzină.

(15) Bioetanolul reprezintă alcoolul etilic realizat în antrepozitele fiscale de producție a alcoolului etilic, produs destinat utilizării în producția de produse energetice.

(16) Pentru aplicarea prevederilor alin. (14) și (15), la solicitarea antrepozitarului autorizat, autorizația de antrepozit fiscal se va completa în mod corespunzător, după cum urmează:

a) pentru producția de alcool etilic, cu producție de bioetanol;

b) pentru producția de produse energetice, cu:

b¹) producție de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol; și/sau

b²) depozitare de bioetanol denaturat sau nendenaturat în vederea prelucrării sau a amestecului cu benzină.

⚡(la data 22-Dec-2008 punctul 7. din partea 211¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 5. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

PARTEA 212: Codul fiscal:

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 179

(1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile emisă de autoritatea fiscală competentă.

(2) În vederea obținerii autorizației pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală competentă în modul și sub forma prevăzute în norme.

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

a) amplasarea și natura locului;

b) tipurile și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;

c) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

d) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 183.

(4) Prevederile alineatului (3) se vor adapta potrivit specificului de activitate ce urmează a se desfășura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din norme.

(5) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea fiscală competentă o singură cerere. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute de prezentul titlu, aferente fiecărei locații.

⚡(la data 01-Jan-2007 partea 212 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 14. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 212¹: Norme metodologice:

8. _

(1) Un antrepozit fiscal poate funcționa doar în baza unei autorizații emise de autoritatea fiscală centrală, prin comisia instituită în acest scop prin ordin al ministrului finanțelor publice, denumită în continuare Comisie.

(2) Pentru a obține o autorizație de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală teritorială.

(3) Cererea privind acordarea autorizației de antrepozit fiscal trebuie să fie întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 6 și să fie însoțită de documentele specificate în această anexă. În cazul activității de producție, cererea va fi însoțită și de manualul de procedură, care va cuprinde fluxurile operaționale, precum și randamentul utilajelor și instalațiilor.

⚡(la data 22-Dec-2008 punctul 8., alin. (3) din partea 212¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 6. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(4) Persoanele, care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producție sau depozitare de produse accizabile, trebuie să dețină în proprietate sau să aibă drept de folosință a clădirilor și a terenurilor. Documentele care atestă deținerea în proprietate sau în folosință a clădirilor și a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepție, atunci când acestea au fost construite în regie proprie sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală.

(5) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile, trebuie să dețină în proprietate sau să dețină contracte de leasing pentru instalațiile și echipamentele care contribuie direct la producția de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(5¹) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de depozitare și care efectuează operațiuni exclusive de îmbuteliere băuturi spirtoase trebuie să dețină în proprietate sau să dețină contracte de leasing pentru instalațiile de îmbuteliere.

⚡(la data 02-Mar-2007 punctul 8., alin. (5) din partea 212¹ completat de Art. I, litera C., punctul 7. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(6) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (4) și (5) unitățile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Sisești", cu modificările și completările ulterioare.

(6¹) În cazul producției de alcool etilic, de băuturi alcoolice, amestecuri de băuturi alcoolice și amestecuri de băuturi alcoolice cu băuturi nealcoolice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună documentația întocmită conform prevederilor prezentelor norme metodologice, care va cuprinde și lista tipurilor de produse ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal, compoziția detaliată a acestora care să permită încadrarea într-una din grupele de produse accizabile definite la art. 169-173 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(6²) Antrepozitarii autorizați propuși prevăzuți la alin. (6¹) pot desfășura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorității fiscale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile de la întocmirea referatului favorabil de către această autoritate.

(6³) În perioada de probe tehnologice, antrepozitarul autorizat propus are obligația să obțină încadrarea tarifară a produselor finite efectuată de către Autoritatea Națională a Vămilor pe baza analizelor de laborator. Analizele de laborator se realizează de

unitățile Autorității Naționale a Vămilor în laboratoarele proprii sau, la cererea acestor unități, în laboratoarele altor instituții autorizate. Rezultatele analizelor de laborator și codul tarifar atribuit, împreună cu punctul de vedere al autorității vamale referitor la încadrarea într-una din grupele de produse accizabile, vor fi transmise autorității fiscale teritoriale pentru completarea documentației care va fi transmisă ulterior autorității fiscale centrale în vederea obținerii autorizației.

(6⁴) În perioada de probe tehnologice, produsele finite obținute nu pot părăsi locul propus a fi autorizat ca antrepozit fiscal.

↳ (la data 28-Dec-2007 punctul 8., alin. (6) din partea 212¹ completat de Art. I, alin. (G), punctul 5. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(7) În cazul producției de produse energetice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună documentația conform prevederilor prezentei norme metodologice, care va cuprinde și lista cu semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație, domeniul de utilizare al acestora și acciza aferentă fiecărui produs. Procedura prevăzută la alin.

(6¹)-(6⁴) se va aplica și antrepozitarilor autorizați propuși pentru producția de produse energetice.

↳ (la data 28-Dec-2007 punctul 8., alin. (7) din partea 212¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 6. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(8) Prevederile alin. (7) vor fi aplicate oricărui nou produs intrat în nomenclatorul de fabricație.

(9) Autoritatea fiscală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de antrepozitarul autorizat propus. Se au în vedere în special îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 180 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a îndeplini condițiile prevăzute la art. 183 alin. (1) lit. b), c) și d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia. (11) În acțiunea de verificare, autoritatea fiscală poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control și, după caz, al Ministerului Administrației și Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(12) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor, documentațiile vor fi înaintate autorității fiscale centrale, însoțite de un referat care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității emiterii autorizației de antrepozit autorizat și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat propus. Aceste referate vor purta semnătura și ștampila autorității fiscale teritoriale.

(13) Autoritatea fiscală centrală poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

- amplasarea și natura antrepozitului fiscal propus;
- tipurile și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;
- identitatea antrepozitarului autorizat propus;
- capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanția.

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 212¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 14. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 213: Codul fiscal:

Condiții de autorizare

Art. 180

(1) Autoritatea fiscală competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- locul urmează a fi folosit pentru producerea, îmbutelierea, ambalarea, primirea, deținerea, depozitarea și/sau expedierea produselor accizabile. în cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, cantitatea de produse accizabile depozitată trebuie să fie mai mare decât cantitatea prevăzută în norme, diferențiată în funcție de grupa de produse depozitate și de accizele potențial aferente;

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 213 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 15. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 213¹: Norme metodologice:

— bere	75.000 litri;
— vinuri spumoase	12.000 litri;
— băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri	12.000 litri.

9. _

(1) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când cantitatea depozitată în acesta corespunde unui volum mediu trimestrial al ieșirilor de produse accizabile înregistrate în ultimul an calendaristic, care depășește limitele prevăzute mai jos:

- bere -150.000 litri;
- vin și băuturi fermentate - 150.000 litri;
- produse intermediare - 150.000 litri;
- băuturi spirtoase - 25.000 litri de alcool pur;
- alcool etilic - 400.000 litri de alcool pur;
- băuturi alcoolice în general - 30.000 litri de alcool pur;
- țigăre - o cantitate a cărei valoare la prețul maxim de vânzare cu amănuntul să nu fie mai mică de 2.500.000 euro;
- produse energetice - 2.500.000 kg. Această cantitate minimă nu este obligatorie în cazul antrepozitelor fiscale de depozitare destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor și, respectiv, a navelor și a ambarcațiunilor.

↳ (la data 02-Mar-2007 punctul 9., alin. (1), litera H. din partea 213¹ modificat de Art. I, litera C., punctul 8. din [Hotărîrea 213/2007](#))

i) arome alimentare, extracte și concentrate alcoolice - 1.500 litri de alcool pur.

↳ (la data 02-Mar-2007 punctul 9., alin. (1) din partea 213¹ completat de Art. I, litera C., punctul 9. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(2) În situația unui antrepozit fiscal nou autorizat pentru depozitare, cantitatea minimă prevăzută la alin. (1) va fi estimată.

(3) În situația unui antrepozit autorizat de depozitare, care pe durata unei perioade continue de 6 luni nu respectă prevederile alin. (1), autorizația se revocă. Revocarea autorizației se face de către autoritatea fiscală centrală.

↳ (la data 02-Mar-2007 punctul 9., alin. (3) din partea 213¹ modificat de Art. I, litera C., punctul 10. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(4) Limitele prevăzute la alin. (1) nu sunt obligatorii pentru:

- antrepozitele fiscale autorizate în exclusivitate pentru a efectua operațiuni de distribuție a băuturilor alcoolice și de tutunuri prelucrate destinate consumului sau vânzării la bordul navelor și aeronavelor;
- antrepozitele fiscale de depozitare de băuturi alcoolice și tutunuri prelucrate situate în porturi și aeroporturi și care funcționează în exclusivitate în regim duty free;
- rezerva de stat și de mobilizare.

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 213¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 15. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(5) Antrepozitarii autorizați pentru depozitare vor înregistra în evidențele proprii toate operațiunile efectuate privind achizițiile și livrările de produse accizabile și vor depune lunar la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își au domiciliul fiscal câte o situație centralizatoare a acestor operațiuni, până pe data de 15 a lunii următoare celei la care se referă situația. Modelul situației centralizatoare este similar celui prevăzut în anexa nr. 14.

↳ (la data 02-Mar-2007 punctul 9., alin. (4) din partea 213¹ completat de Art. I, litera C., punctul 11. din [Hotărîrea 213/2007](#))

PARTEA 213¹: Codul fiscal:

Condiții de autorizare

Art. 180

(1) [...]

- locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să se prevină scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din norme;

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile și categorii de antrepozitari, conform precizărilor din norme.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 213^I modificat de Art. I, alin. (G), punctul 16. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 213^I¹: Norme metodologice:

9¹. _

(1) Locul trebuie să fie strict delimitat - acces propriu, împrejmuire -, iar activitatea ce se desfășoară în acest loc să fie independentă de alte activități desfășurate de societatea care solicită autorizarea ca antrepozit fiscal.

(1¹) Fac excepție de la prevederile alin. (1) privind delimitarea strictă și împrejmuirea tancurile plutitoare destinate depozitării produselor energetice în perimetrul zonelor portuare, în vederea aprovizionării navelor.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 9¹., alin. (1) din partea 213^I completat de Art. I, alin. (G), punctul 7. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(2) Locurile destinate producției de alcool etilic și de distilate ca materie primă și locurile destinate producției de băuturi alcoolice obținute exclusiv din prelucrarea alcoolului și a distilatelor, trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentrației alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(3) În cazul antrepozitelor fiscale de producție de alcool și de distilate, coloanele de distilare, rafinare, trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantității de produse obținute, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale - mici distilerii - care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic, acestea trebuie să fie dotate cu vase filtrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(5) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin. (4), pe perioada de nefuncționare se va aplica procedura de sigilare și desigilare, prevăzută la pct. 4².

(6) Locurile destinate producției de alcool etilic și distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele și rezervoarele de alcool și distilate, precum și a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 30 de zile. Sistemul de supraveghere trebuie să funcționeze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncționare a antrepozitului, chiar și în condițiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la rețeaua de distribuție. Nu intră sub incidența acestor prevederi micile distilerii.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 9¹., alin. (6) din partea 213^I modificat de Art. I, alin. (B), punctul 7. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(7) Într-un antrepozit fiscal de depozitare se pot depozita produse din grupa băuturilor alcoolice, în stare îmbuteliată, în locuri compartimentate distinct, respectiv bere, vinuri, băuturi fermentate altele decât bere și vinuri, produse intermediare, băuturi spirtoase.

(8) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare de alcool etilic și de distilate în stare vărsată numai dacă deține în proprietate rezervoare calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(9) În vederea înregistrării producției de bere obținute, fiecare antrepozitar autorizat pentru producție este obligat:

a) să înregistreze producția de bere rezultată la sfârșitul procesului tehnologic, prin aparatura adecvată de măsurare a butoaielor, sticlelor, navetelor, paleților sau a berii filtrate la vasele de depozitare, și să înscrie aceste date în rapoartele de producție și gestionare, cu specificarea capacității ambalajelor și a cantității de bere exprimată în litri;

b) să determine concentrația zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentrației exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociația de Standardizare din România, și să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realității concentrației zaharometrice a sortimentelor de bere se va avea în vedere concentrația înscrisă în specificația tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(10) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare produse energetice numai dacă este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare tip de produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(10¹) Obligatorietatea calibrării rezervoarelor plutitoare pentru depozitarea produselor energetice intervine potrivit reglementărilor specifice ale Biroului Român de Metrologie Legală.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 9¹., alin. (10) din partea 213^I completat de Art. I, alin. (B), punctul 8. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(11) Locurile destinate producției de produse energetice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

(12) Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care se datorează accize numai în euro/tonă sau euro/1000 kg, locurile destinate producerii combustibililor al căror cod tarifar se încadrează la art. 175 alin. (3) lit. g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și locurile destinate îmbutelirii gazului petrolifer lichefiat vor fi dotate cu mijloace de măsurare a masei.

(13) Orice ieșire în regim suspensiv a alcoolului și distilatelor în stare vărsată, precum și a produselor energetice din rezervoarele antrepozitului fiscal va fi comunicată înainte de producerea acestora autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul respectiv, pe baza unei proceduri stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 213^I modificat de Art. I, alin. (G), punctul 16. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(14) Un antrepozit vamal în care sunt plasate produse supuse accizelor armonizate, provenite din import, poate fi autorizat și ca antrepozit fiscal, la cererea operatorului economic importator, întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 6 și depusă la comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale. În această situație nivelul garanției va fi actualizat cu garanția aferentă produselor accizabile, stabilită potrivit procedurii de la pct. 20.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 9¹., alin. (14) din partea 213^I modificat de Art. I, alin. (B), punctul 9. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

PARTEA 123^{II}: Codul fiscal:

Art. 180

[...]

(3) Locurile aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din norme.

PARTEA 123^{II}¹: Norme metodologice:

9². _

(1) Rezerva de stat și rezerva de mobilizare va fi autorizată ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deține.

(2) Pentru obținerea autorizației, instituțiile care gestionează rezerva de stat și rezerva de mobilizare vor depune o cerere la autoritatea fiscală centrală, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 6.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 213^I completat de Art. I, alin. (G), punctul 17. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 214: Codul fiscal:

Art. 181: Autorizarea ca antrepozit fiscal

(1) Autoritatea fiscală competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

PARTEA 214¹: Norme metodologice:

10. _

(1) Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice emite decizii de aprobare sau de respingere a cererii antrepozitarului autorizat propus, după analizarea documentațiilor complete depuse de solicitant.

(2) La lucrările comisiei va fi invitat, după caz, câte un reprezentant din partea Ministerului Administrației și Internelor, a Ministerului Economiei și Comerțului și a Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, precum și câte un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal înființate.

(3) Autorizația pentru un antrepozit fiscal are ca dată de emiteră data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată de către comisie

cererea de autorizare.

(3¹) În cazul antrepozitelor fiscale de producție, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitului fiscal vor fi înscrise atât materiile prime accizabile care pot fi achiziționate în regim suspensiv, cât și produsele finite ce se realizează în antrepozitul fiscal.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 10., alin. (3) din partea 214¹ completat de Art. 1, alin. (B), punctul 10. din [Hotarirea 1618/2008](#))

(4) În cazul pierderii autorizației de antrepozit fiscal, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III -a.

(5) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial, autoritatea fiscală emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 10. din partea 214¹ completat de Art. 1, alin. (G), punctul 18. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 214¹: Codul fiscal:

Art. 181

[...]

(2) Autorizația va conține următoarele:

[...]

f) perioada de valabilitate a autorizației;

[...]

(3) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru depozitare, capacitatea maximă de depozitare a antrepozitului fiscal propus va fi determinată de comun acord cu autoritatea fiscală competentă, în conformitate cu precizările din norme.

[...]

(6) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorității fiscale competente modificarea autorizației în condițiile prevăzute în norme.

PARTEA 214¹: Norme metodologice:

10¹. _

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 10¹., alin. (1) din partea 214¹ abrogat de Art. 1, alin. (G), punctul 9. din [Hotarirea 1579/2007](#))

(2) În cazul antrepozitarului propus care îndeplinește condițiile pentru autorizare ca antrepozit fiscal de depozitare și se încadrează în limitele prevăzute la pct. 9, acesta va prezenta și o declarație privind capacitatea maximă de depozitare.

(3) Antrepozitarii autorizați pot solicita autorității fiscale centrale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației de antrepozit fiscal sau în alte situații în care se justifică acest fapt.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 214¹ completat de Art. 1, alin. (G), punctul 19. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 215: Codul fiscal:

Obligațiile antrepozitarului autorizat

Art. 183

(1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să depună la autoritatea fiscală competentă, dacă se consideră necesar, o garanție, în cazul producției, transformării și deținerii de produse accizabile, precum și o garanție obligatorie pentru circulația acestor produse, în condițiile stabilite prin norme;

▶(la data 01-Jan-2007 partea 215 modificat de Art. 1, alin. (G), punctul 20. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 215¹: Norme metodologice:

11. _

(1) Garanția pentru circulația produselor accizabile se constituie pentru produsele deplasate în regim suspensiv și este valabilă pe întreg teritoriul Comunității Europene.

(2) Nu sunt supuse obligației de a constitui garanție produsele energetice supuse accizelor care sunt transportate în interiorul comunității exclusiv pe mare sau prin conducte.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 215¹ modificat de Art. 1, alin. (G), punctul 20. din [Hotarirea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 partea 215¹ abrogat de Art. 1, alin. (G), punctul 21. din [Hotarirea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 partea 215¹ abrogat de Art. 1, alin. (G), punctul 21. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 216: Codul fiscal:

Art. 183

(1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe: [...]

l) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin norme.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 216 modificat de Art. 1, alin. (G), punctul 22. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 216¹: Norme metodologice:

12. _

(1) Antrepozitarii autorizați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieșite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum și a accizelor aferente acestor categorii de produse. În cazul antrepozitelor fiscale de producție pentru alcool etilic și distilate ca materie primă, sistemul trebuie să asigure și evidența materiilor prime introduse în fabricație, precum și a semifabricatelor aflate pe linia de fabricație.

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1) antrepozitele fiscale - mici distilării -, care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 12., alin. (3) din partea 216¹ abrogat de Art. 1, litera C., punctul 13. din [Hotarirea 213/2007](#))

PARTEA 216¹: Codul fiscal:

Anularea, revocarea și suspendarea autorizației

Art. 185

[...]

(12) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația și care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării sau anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai cu acordul autorității fiscale competente, în condițiile prevăzute de norme.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 216¹ modificat de Art. 1, alin. (G), punctul 23. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 216¹: Norme metodologice:

12¹. _

(1) Măsura suspendării - cu excepția cazului de la alin. (4) -, a revocării sau a anulării autorizațiilor se va dispune de către Comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 12¹., alin. (1) din partea 216¹ modificat de Art. 1, litera C., punctul 14. din [Hotarirea 213/2007](#))

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), temeinic justificate, vor fi înaintate, în termen de 2 zile lucrătoare de la finalizare, comisiei instituită în cadrul autorității fiscale centrale, care va analiza propunerea organului de control și va dispune în consecință.

(3) Decizia comisiei instituită în cadrul autorității fiscale centrale va fi adusă la cunoștință antrepozitarului autorizat sancționat și organului fiscal teritorial.

(4) În situația neplății accizelor la termenele prevăzute de lege, măsura suspendării autorizațiilor se va dispune la momentul

constatării, de către autoritatea fiscală teritorială.

(5) Atunci când deficiențele care atrag măsura revocării nu au consecințe fiscale și sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control de către organele cu atribuții în acest sens, acestea vor comunica operativ comisiei înstituite în cadrul autorității fiscale centrale faptul că deficiențele au fost remediate, situație în care această comisie nu va mai dispune măsura de revocare.

⚡(la data 02-Mar-2007 punctul 12¹, alin. (5) din partea 216^I modificat de Art. I, litera C., punctul 14. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(5¹) Încetarea suspendării autorizației pentru un antrepozit fiscal - cu excepția cazului prevăzut la alin. (4) - va fi dispusă de comisia înstituită în cadrul autorității fiscale centrale, în baza referatului emis în acest sens de Direcția tehnici de vămire și tarife vamale din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor.

⚡(la data 22-Dec-2008 punctul 12¹, alin. (5) din partea 216^I completat de Art. I, alin. (B), punctul 11. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

⚡(la data 02-Mar-2007 punctul 12¹, alin. (6) din partea 216^I abrogat de Art. I, litera C., punctul 15. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(7) În toate situațiile privind suspendarea, revocarea sau anularea autorizației, aceasta atrage suspendarea activității și, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, operațiune care va fi efectuată de autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitarul autorizat.

⚡(la data 02-Mar-2007 punctul 12¹, alin. (7) din partea 216^I modificat de Art. I, litera C., punctul 14. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(8) Antrepozitarii autorizați a căror autorizație a fost suspendată, revocată sau anulată pot să valorifice produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai cu acordul autorității fiscale teritoriale responsabile cu administrarea din punct de vedere fiscal a antrepozitarului autorizat, prin emiterea unei decizii în acest sens.

⚡(la data 28-Dec-2007 punctul 12¹, alin. (8) din partea 216^I modificat de Art. I, alin. (G), punctul 10. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(9) În cazul suspendării sau în cazul revocării autorizației de antrepozit fiscal - până la data când aceasta își produce efecte -, valorificarea produselor înregistrate în stoc se efectuează sub supraveghere fiscală, astfel:

a) fie către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize;

b) fie către alți operatori economici, la prețuri cu accize.

⚡(la data 28-Dec-2007 punctul 12¹, alin. (9) din partea 216^I modificat de Art. I, alin. (G), punctul 10. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(10) În cazul anulării sau revocării autorizației, cererea pentru o nouă autorizație poate fi depusă numai după o perioadă de 5 ani, respectiv 6 luni de la data la care decizia de anulare sau revocare a autorizației devine definitivă în sistemul celorlalte servicii administrative de atac sau de la data hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(11) Cererea de renunțare la un antrepozit fiscal, în care se vor menționa și motivele acesteia, se depune la organul fiscal teritorial. Organul fiscal teritorial are obligația de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deține stocuri de produse accizabile și dacă au fost respectate prevederile legale în materie. După verificare, cererea de renunțare, însoțită de actul de verificare, va fi transmisă autorității fiscale centrale.

⚡(la data 02-Mar-2007 punctul 12¹, alin. (11) din partea 216^I completat de Art. I, litera C., punctul 16. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(12) Cererea de renunțare la autorizația emisă pentru un antrepozit fiscal, în cazul în care aceasta a fost revocată sau anulată, după caz, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare sau de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

⚡(la data 28-Dec-2007 punctul 12¹, alin. (11) din partea 216^I completat de Art. I, alin. (G), punctul 11. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 216^{II}: Codul fiscal

Operatorul înregistrat

Art. 185¹

(1) Operatorul înregistrat, înainte de primirea produselor trebuie să fie înregistrat la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme.

PARTEA 216^{II}¹: Norme metodologice:

12². _

(1) Operatorul înregistrat este persoana fizică sau juridică autorizată în exercitarea activității acesteia, să primească produse supuse accizelor în regim suspensiv provenite de la antrepozitari autorizați alții decât cei de pe teritoriul României.

(2) Operatorul înregistrat poate funcționa numai în baza autorizației emise de autoritatea fiscală centrală prin Comisie.

(3) În vederea obținerii autorizației de operator înregistrat, persoana care intenționează să fie operator înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală teritorială.

(4) Cererea trebuie să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele prevăzute în anexa nr. 7. Pentru a fi autorizat, fiecare operator înregistrat propus trebuie să aibă declarată cel puțin o locație în care urmează să realizeze recepția de produse supuse accizelor provenite de la antrepozitari autorizați din alte state membre.

(5) În situația în care recepția produselor supuse accizelor se realizează în mai multe locații, cererea va fi însoțită de o declarație privind locațiile în care urmează a se realiza recepția produselor accizabile.

(6) Cererea care nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (4) și (5) se consideră a fi nulă.

(7) Autoritatea fiscală teritorială poate să solicite operatorului înregistrat propus orice informații și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea operatorului înregistrat propus;

b) amplasarea și capacitatea maximă de depozitare a locurilor unde se recepționează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;

d) capacitatea operatorului înregistrat propus de a asigura garanția conform prevederilor pct. 20.

(8) În acțiunea de verificare, autoritatea fiscală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(9) Atunci când în termen de 30 de zile de la depunerea documentației, autoritatea fiscală teritorială, după verificarea realității datelor și informațiilor prezentate de operatorul înregistrat propus, constată că acesta nu îndeplinește condițiile pentru a fi autorizat, va comunica în scris, operatorului înregistrat propus decizia de respingere a cererii, cu motivația corespunzătoare.

(10) Nu va fi autorizată ca operator înregistrat, persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracțiune dintre cele reglementate de legislația vamală sau fiscală.

(11) Operatorul înregistrat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(12) Autoritatea fiscală teritorială, are obligația ca în termen de 30 de zile de la depunerea cererii și a documentației complete, să transmită Comisiei dosarul însoțit de un referat privind oportunitatea emiterii autorizației de operator înregistrat.

(13) Comisia va comunica în scris solicitantului, decizia de autorizare ca operator înregistrat, sau, după caz, decizia de respingere a cererii. De asemenea, Comisia, va înștiința autoritatea fiscală teritorială despre modul de soluționare a cererii.

(14) În cazul autorizării ca operator înregistrat, Comisia va emite autorizația care va conține următoarele elemente: codul de accize, elementele de identificare ale operatorului înregistrat, tipul produselor supuse accizelor care urmează a fi recepționate, nivelul și forma garanției, precum și perioada de valabilitate a autorizației.

(15) Autorizația de operator înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea fiscală centrală.

⚡(la data 28-Dec-2007 punctul 12², alin. (15) din partea 216^{II} modificat de Art. I, alin. (G), punctul 12. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(16) În situația în care interven modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, operatorul înregistrat are obligația de a solicita Comisiei modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse supuse accizelor, operatorul înregistrat va depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială, însoțită de declarația prevăzută la alin. (5), cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția

produselor.

(17) Operatorul înregistrat nu poate realiza recepția de produse supuse accizelor, într-o locație dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe și nu are atribuit codul de accize. Autoritatea fiscală teritorială va transmite în termen de 5 zile lucrătoare o copie a declarației pentru noua locație la Comisie în vederea atribuirii codului de accize.

(18) După atribuirea codului de accize, în termen de 3 zile lucrătoare, o copie a declarației pe care este înscris acest cod se va transmite autorității fiscale a operatorului înregistrat în vederea aducerii atât la cunoștința acestuia cât și la cunoștința autorității fiscale teritoriale în raza căreia se află noua locație, după caz.

(19) Produsele supuse accizelor, primite în regim suspensiv de către operatorul înregistrat sunt însoțite de documentul administrativ de însoțire, conform procedurii prevăzute la pct. 14.

(20) Autorizația de operator înregistrat poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu respectă una din condițiile prevăzute la art. 185 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(21) Autorizația de operator înregistrat poate fi revocată și în situația în care operatorul înregistrat autorizat săvârșește o infracțiune la reglementările vamale sau fiscale.

(22) Decizia de revocare se comunică operatorului înregistrat și își produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștință acestuia.

(23) În cazuri excepționale când interesele legitime ale operatorului înregistrat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(24) Operatorul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de a revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(25) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de operator înregistrat, suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(26) În cazul în care operatorul înregistrat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație își produce efecte.

PARTEA 216^{III}: Codul fiscal:

Operatorul neînregistrat

Art. 185²

Operatorul neînregistrat are următoarele obligații:

a) să dea o declarație la autoritatea fiscală competentă, înainte de expedierea produselor de către antrepozitarul autorizat și să garanteze plata accizelor, în condițiile prevăzute în norme;

PARTEA 216^{III}¹: Norme metodologice:

12³. _

(1) Operatorul neînregistrat este persoana fizică sau juridică autorizată în exercitarea profesiei sale, să primească cu titlu ocazional produse supuse accizelor în regim suspensiv provenite de la antrepozitari autorizați, alții decât cei de pe teritoriul României.

(2) Operatorul neînregistrat nu poate deține sau expedia produse supuse accizelor în regim suspensiv.

(3) Un operator neînregistrat poate efectua achiziții intracomunitare de produse supuse accizelor numai în baza autorizației emise de autoritatea fiscală teritorială la care acesta este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, prin compartimentul cu atribuții în domeniul autorizării.

(4) În vederea obținerii autorizației de operator neînregistrat, persoana care intenționează să fie un astfel de operator trebuie să depună o declarație la autoritatea fiscală teritorială.

(5) Declarația trebuie să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele prevăzute în anexa nr. 8.

(6) Declarația care nu conține toate informațiile solicitate se consideră a fi nulă.

(7) Înainte de înregistrarea declarației, operatorul neînregistrat trebuie să constituie o garanție la nivelul cuantumului accizelor aferente produselor ce urmează a fi recepționate, în contul Ministerului Finanțelor Publice și să o aducă la cunoștința autorității fiscale teritoriale.

(8) Autorizația de operator neînregistrat se emite pentru fiecare operațiune de achiziționare de produse accizabile în regim suspensiv, potrivit prevederilor alin. (1), inclusiv în situația în care operațiunea de transport se realizează prin intermediul mai multor mijloace de transport. Autoritatea fiscală emitentă atribuie și înscrie în această autorizație un cod similar codului de acciză.

↳(la data 22-Dec-2008 punctul 12³, alin. (8) din partea 216^{III}¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 12. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(9) În vederea emiterii autorizației, autoritatea fiscală teritorială poate să solicite operatorului neînregistrat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea operatorului neînregistrat propus;

b) locul unde se recepționează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate.

(10) Autorizația de operator neînregistrat va fi emisă în termen de maxim 5 zile lucrătoare de la depunerea documentației complete, în două exemplare.

(11) Un exemplar al autorizației rămâne la autoritatea fiscală emitentă iar cel de-al doilea exemplar se eliberează operatorului neînregistrat. Pentru fiecare operațiune în parte o copie a autorizației se transmite antrepozitorului fiscal expeditor și va însoți transportul până la destinație, fiind anexat documentului administrativ de însoțire.

(12) Nu va primi calitatea de operator neînregistrat, persoana care a comis o infracțiune gravă sau infracțiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

(13) Operatorul neînregistrat are obligația să țină evidențe distincte privind cantitățile de produse recepționate în regim suspensiv. Informațiile privind produsele vor fi înregistrate într-un registru special în care se vor menționa următoarele informații: țara și denumirea antrepozitorului fiscal expeditor, denumirea produselor, unitatea de măsură, cantitatea recepționată, numărul de înregistrare al autorizației, numărul documentului administrativ de însoțire aferent, cuantumul accizelor plătite și numărul documentului de plată.

(14) Produsele supuse accizelor, primite în regim suspensiv de către operatorul neînregistrat sunt însoțite de documentul administrativ de însoțire, conform procedurii prevăzute la pct. 14.

(15) Operatorul neînregistrat este obligat ca la primirea produselor accizabile să anunțe autoritatea fiscală în raza căreia au fost primite produsele și să păstreze produsele accizabile în locul de recepție cel puțin 48 de ore, în vederea verificării acestora și a certificării documentului administrativ de însoțire de către reprezentantul acestei autorități.

(16) În cazul în care recepția produselor accizabile se face într-un loc situat în raza teritorială a altei autorități fiscale decât cea care i-a eliberat autorizația, autoritatea fiscală de la locul primirii produselor va informa operativ autoritatea fiscală emitentă a autorizației despre acest fapt.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 216^I¹ completat de Art. I, alin. (G), punctul 24. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 217: Codul fiscal:

SECȚIUNEA 5: Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 186: Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

[...]

(2) Pe durata deplasării unui produs accizabil, acciza se suspendă, dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe:

[...]

d) containerul în care este deplasat produsul este sigilat corespunzător, conform prevederilor din norme;

↳(la data 01-Jan-2007 partea 217 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 25. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 217¹: Norme metodologice:

13. _

(1) Containerele în care sunt deplasate produsele accizabile în regim suspensiv trebuie să poarte sigiliile antrepozitului fiscal expeditor.

(2) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin container se înțelege orice recipient care servește la transportul în cantități angro al produselor accizabile sau în cazul circulației comerciale în vrac, orice cisternă aferentă camioanelor, vagoanelor, navelor sau altor mijloace de transport, ori o cisternă ISO.

(3) În cazul deplasării în regim suspensiv a produselor accizabile dintr-un antrepozit fiscal din România către un stat membru, inclusiv în cazul deplasării către un birou vamal de ieșire din teritoriul comunitar, containerele în care se deplasează produsele respective trebuie să poarte și sigiliile aplicate de reprezentantul desemnat de autoritatea fiscală teritorială din raza căreia pleacă produsul sau de autoritatea competentă dintr-un alt stat membru, în situațiile în care se impun desigilarea și resigilarea containerelor. În situația în care vămuirea se efectuează la un birou vamal din teritoriul comunitar, sigiliile aplicate de reprezentantul autorității fiscale vor fi înlocuite, după caz, cu sigiliile vamale.

↳(la data 02-Mar-2007 punctul 13., alin. (3) din partea 217¹ modificat de Art. I, litera C., punctul 18. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(4) În cazul deplasării produselor accizabile între un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar și un antrepozit fiscal din România, containerele în care se află produsele trebuie să poarte și sigiliile biroului vamal sau ale autorității competente din statul membru, în situația în care se impune desigilarea și resigilarea containerelor.

(5) Sigiliile prevăzute la alin. (3) și (4) sunt de unică folosință și trebuie să poarte însemnele celor care le aplică.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 217¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 25. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(6) Prevederile alin. (2) al art. 186 din Codul fiscal se aplică și circulației intracomunitare a produselor supuse accizelor cu o cotă zero care nu au fost eliberate în consum.

↳(la data 02-Mar-2007 punctul 13. din partea 217¹ completat de Art. I, litera C., punctul 19. din [Hotărîrea 213/2007](#))

*) Prin excepție de la prevederile alin. (4), unde se menționează că începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 7-30 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind [Codul fiscal](#), până la 31 decembrie 2010, prevederile pct. 13-15 se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize către statele membre care nu au adoptat sistemul informatizat.

↳(la data 31-Dec-2009 partea 217¹ reglementat de Art. II, alin. (5) din [Hotărîrea 1620/2009](#))

*) Prin excepție de la prevederile alin. (4), unde se menționează că începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 7-30 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind [Codul fiscal](#), prevederile pct. 13-15 se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize inițiate înainte de 1 aprilie 2010.

↳(la data 31-Dec-2009 partea 217¹ reglementat de Art. II, alin. (6) din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 218: Codul fiscal:

Documentul administrativ de însoțire

Art. 187

(1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisă numai atunci când este însoțită de documentul administrativ de însoțire. Modelul documentului administrativ de însoțire va fi prevăzut în norme.

(2) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, acest document se întocmește în 5 exemplare, utilizate după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;

b) exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului însoțesc produsele accizabile pe parcursul mișcării până la antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat. La sosirea produselor la locul de destinație, acestea trebuie să fie completate de către primitor și să fie certificate de către autoritatea fiscală competentă în raza căreia își desfășoară activitatea primitorul, cu excepțiile prevăzute în norme. După certificare, exemplarul 2 al documentului administrativ de însoțire se păstrează de către acesta, exemplarul 3 se transmite expeditorului, iar exemplarul 4 se transmite și rămâne la autoritatea fiscală competentă a primitorului;

c) exemplarul 5 se transmite de către expeditor, la momentul expedierii produselor, autorității fiscale competente în raza căreia acesta își desfășoară activitatea.

(3) Antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat are obligația de a transmite antrepozitului fiscal expeditor exemplarul 3 al documentului administrativ de însoțire, în conformitate cu legislația statului membru al expeditorului.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 218 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 26. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 218¹: Norme metodologice:

14. _

(1) Documentul administrativ de însoțire este un instrument de verificare a originii, a livrării, a transportului și a admiterii produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de la un antrepozit fiscal către un alt antrepozit fiscal sau către un operator înregistrat ori un operator neînregistrat.

(2) Modelul documentului administrativ de însoțire este în conformitate cu Regulamentul CE nr. 2719/1992 cu privire la documentul administrativ de însoțire aferent circulației în regim suspensiv a produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare, și este prevăzut în anexa nr. 9.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 14., alin. (2) din partea 218¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 13. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(3) Documentul administrativ de însoțire, potrivit legislației comunitare, se întocmește de regulă în 4 exemplare, din care:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;

b) exemplarele 2, 3 și 4 însoțesc obligatoriu produsul accizabil pe parcursul deplasării până la antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 14., alin. (3) din partea 218¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 13. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(4) În cazul României, documentul administrativ de însoțire se întocmește în 5 exemplare. Exemplarul 5 se transmite de către antrepozitul fiscal expeditor către autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, în format electronic la momentul expedierii produsului, iar pe suport de hârtie în ziua lucrătoare imediat următoare expedierii produselor.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 14., alin. (4) din partea 218¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 13. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(5) La sosirea produsului în antrepozitul fiscal primitor, la operatorul înregistrat sau la operatorul neînregistrat, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire la rubricile aferente primitorului. Înainte de desigilarea și descărcarea produsului, primitorul va înștiința autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, în vederea asigurării unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore de la înștiințare va verifica și va certifica datele înscrise în documentul administrativ de însoțire.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 14., alin. (5) din partea 218¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 13. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(6) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorității fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de antrepozitul fiscal primitor, de operatorul înregistrat sau de operatorul neînregistrat la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorității fiscale în raza căreia își desfășoară activitatea primitorul. Exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal primitor, la operatorul înregistrat sau la operatorul neînregistrat, după caz.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 14., alin. (6) din partea 218¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 13. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(7) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producția de alcool etilic și pentru prelucrarea acestuia, toate cele 5 exemplare ale documentului administrativ de însoțire vor fi vizate la rubrica aferentă autorității fiscale de expediere de către reprezentantul fiscal desemnat de aceasta autoritate. În situația în care antrepozitele fiscale de producție pentru alcool etilic și de prelucrare a acestuia se află în localități diferite, trebuie să se procedeze ca la alin. (4), (5) și (6).

(8) Prin excepție, atunci când antrepozitele fiscale de producție de alcool etilic și de prelucrare a acestuia se află în același loc, documentul administrativ de însoțire se întocmește în 3 exemplare, din care primul exemplar se păstrează la antrepozitul fiscal de producție, exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal de prelucrare, iar exemplarul 3 se transmite la autoritatea fiscală

teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea. În această situație, exemplarele 2 și 3 se completează de către antrepozitul fiscal de prelucrare ca antrepozit fiscal primitor, iar certificarea se face de către reprezentantul fiscal.

(9) În cadrul livrărilor intracomunitare în regim suspensiv, antrepozitarul autorizat expeditor, sau reprezentantul său, poate să modifice conținutul căsuțelor 4, 7, 7a, 13, 14 și/sau 17 din documentului administrativ de însoțire pentru a înscrie noul destinatar-antrepozitar autorizat sau operator înregistrat -, precum și noul loc de destinație a livrării. În acest caz, autoritatea fiscală competentă a expeditorului va fi imediat informată iar noul destinatar sau locul de livrare vor fi înscrise pe versoul documentului administrativ de însoțire.

(10) La emiterea documentului de însoțire în cadrul circulației intracomunitare a produselor energetice pe cale maritimă sau fluvială, antrepozitarul autorizat expeditor poate să nu completeze căsuțele 4, 7, 7a, 13, 14 și/sau 17 ale acestuia, dacă la momentul expedierii produselor, nu cunoaște destinatarul, dar numai cu condiția ca:

- a) autoritatea fiscală teritorială să autorizeze antrepozitul fiscal expeditor, ca înaintea livrării produselor să nu completeze căsuțele respective;
- b) antrepozitul fiscal expeditor să comunice autorității fiscale teritoriale informațiile corespunzătoare cu privire la denumirea și adresa primitorului, codul de accize al acestuia și statul membru de destinație, imediat ce acestea sunt cunoscute sau cel târziu atunci când produsele ajung la destinație.

(11) În cazul circulației intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv, antrepozitul fiscal expeditor dintr-un stat membru poate utiliza în locul documentului administrativ de însoțire un document comercial prevăzut în legislația aceluiași stat membru, care să conțină aceleași informații cu cele din documentul administrativ de însoțire.

(la data 01-Jan-2007 partea 218^I modificat de Art. I, alin. (G), punctul 26. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(12) Prevederile alin. (1) al art. 187 din Codul fiscal nu sunt aplicabile în cazul prevăzut la alin. (2) și (3) ale pct. 2².

(13) Circulația intracomunitară a produselor accizabile supuse marcării potrivit prevederilor art. 202 din Codul fiscal, dintr-un alt stat membru către România, produse care sunt destinate vânzării în România, va fi însoțită de documentul administrativ de însoțire.

(la data 02-Mar-2007 punctul 14. din partea 218^I completat de Art. I, litera C., punctul 20. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(14) În cazul în care primitorul produselor accizabile, după certificarea exemplarelor 2, 3 și 4, constată pierderea exemplarului 3 al documentului administrativ de însoțire, acesta poate transmite expeditorului o copie a exemplarului 4 al documentului administrativ de însoțire.

(la data 28-Dec-2007 punctul 14., alin. (13) din partea 218^I completat de Art. I, alin. (G), punctul 14. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

***** Prin excepție de la prevederile alin. (4), unde se menționează că începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 7-30 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind [Codul fiscal](#), până la 31 decembrie 2010, prevederile pct. 13-15 se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize către statele membre care nu au adoptat sistemul informatizat.

(la data 31-Dec-2009 partea 218^I reglementat de Art. II, alin. (5) din [Hotărîrea 1620/2009](#))

***** Prin excepție de la prevederile alin. (4), unde se menționează că începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 7-30 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind [Codul fiscal](#), prevederile pct. 13-15 se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize inițiate înainte de 1 aprilie 2010.

(la data 31-Dec-2009 partea 218^I reglementat de Art. II, alin. (6) din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 218^I: Codul fiscal

Primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 188

Pentru un produs în regim suspensiv care este deplasat, acciza continuă să fie suspendată la primirea produsului în antrepozitul fiscal, dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe:

[...]

c) antrepozitul fiscal primitor trebuie să obțină de la autoritatea fiscală competentă certificarea documentului administrativ de însoțire a produselor accizabile primite, cu excepțiile prevăzute în norme;

PARTEA 218^I¹: Norme metodologice

14¹. Obligația certificării documentului administrativ de însoțire de către autoritatea fiscală competentă nu este aplicabilă în cazul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv prin conducte fixe.

(la data 18-Nov-2004 partea 218^I completat de Art. I, subpunctul VI., punctul 3. din [Hotărîrea 1840/2004](#))

***** Prin excepție de la prevederile alin. (4), unde se menționează că începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 7-30 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind [Codul fiscal](#), până la 31 decembrie 2010, prevederile pct. 13-15 se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize către statele membre care nu au adoptat sistemul informatizat.

(la data 31-Dec-2009 partea 218^I¹ reglementat de Art. II, alin. (5) din [Hotărîrea 1620/2009](#))

***** Prin excepție de la prevederile alin. (4), unde se menționează că începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 7-30 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind [Codul fiscal](#), prevederile pct. 13-15 se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize inițiate înainte de 1 aprilie 2010.

(la data 31-Dec-2009 partea 218^I¹ reglementat de Art. II, alin. (6) din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 218^{II}: Codul fiscal:

Descărcarea documentului administrativ de însoțire

Art. 189¹

Dacă o persoană care a expedit un produs accizabil în regim suspensiv nu primește documentul administrativ de însoțire certificat, în termen de 45 de zile de la data expedierii produsului, are datoria de a înștiința în următoarele 5 zile autoritatea fiscală competentă cu privire la acest fapt și de a plăti accizele pentru produsul respectiv, în termen de 7 zile de la data expirării termenului de primire a celui document.

PARTEA 218^{II}¹: Norme metodologice:

14². _

(1) Termenul de primire a documentului administrativ de însoțire certificat, este de 45 de zile lucrătoare de la data expedierii produsului.

(1¹) Obligațiile de a înștiința autoritatea fiscală competentă de neprimirea în termen de către antrepozitul fiscal expeditor a documentului administrativ de însoțire certificat, precum și de a plăti accizele corespunzătoare revin antrepozitarului autorizat.

(la data 02-Mar-2007 punctul 14²., alin. (1) din partea 218^{II}¹ completat de Art. I, litera C., punctul 21. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(2) În situația în care documentul administrativ de însoțire certificat este primit de către expeditor după expirarea termenului prevăzut la alin. (1), acesta poate solicita restituirea accizelor plătite, în termen de 12 luni de la certificarea documentului. În acest caz expeditorul va depune o cerere la autoritatea fiscală la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, cererea fiind însoțită de documentele justificative.

(la data 01-Jan-2007 partea 218^{II}¹ completat de Art. I, alin. (G), punctul 27. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

***** Prin excepție de la prevederile alin. (4), unde se menționează că începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 7-30 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind [Codul fiscal](#), până la 31 decembrie 2010, prevederile pct. 13-15 se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize către statele membre care nu au adoptat sistemul informatizat.

(la data 31-Dec-2009 partea 218^{II}¹ reglementat de Art. II, alin. (5) din [Hotărîrea 1620/2009](#))

***** Prin excepție de la prevederile alin. (4), unde se menționează că începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 7-30 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind [Codul fiscal](#), prevederile pct. 13-15 se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize inițiate înainte de 1 aprilie 2010.

(la data 31-Dec-2009 partea 218^{II}¹ reglementat de Art. II, alin. (6) din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 219: Codul fiscal:

Deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal

Art. 191

(1) În cazul deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal din România și un birou vamal de ieșire din teritoriul comunitar sau între un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar și un antrepozit fiscal din România, acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de norme. Aceste condiții sunt în conformitate cu principiile prevăzute la art. 186 -190.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 219 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 28. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 219¹: Norme metodologice:

15. _

(1) Indiferent de formalitățile din legislația vamală, deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal din România și un birou vamal de ieșire din teritoriul comunitar în vederea exportului este însoțită de documentul administrativ de însoțire. Acest document se întocmește în 5 exemplare.

(2) Pe durata deplasării acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- produsul este însoțit de exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului administrativ de însoțire;
- ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică cu claritate tipul și cantitatea produsului aflat în interior;
- containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pot. 13;
- produsul este însoțit de dovada constituirii unei garanții de către antrepozitul fiscal pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(3) Primul exemplar al documentului administrativ de însoțire rămâne la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 5 se transmite la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia acesta își desfășoară activitatea.

(4) După scoaterea definitivă a produselor de pe teritoriul comunitar și întocmirea documentului administrativ unic prevăzut la alin. (5), exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului administrativ de însoțire se confirmă de biroul vamal de ieșire din teritoriul comunitar. Exemplarul 2 rămâne la biroul vamal iar exemplarele 3 și 4 se transmit de către acesta antrepozitului fiscal expeditor și, respectiv, autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea expeditorul.

(5) În situația deplasării unui produs accizabil între un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar și un antrepozit fiscal din România, acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- produsul accizabil este însoțit de 3 exemplare ale documentului administrativ unic reglementat de legislația vamală, din care unul este o copie a exemplarului 2. Acest document înlocuiește documentul administrativ de însoțire și are același rol ca și acesta;

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 15., alin. (5), litera A. din partea 219¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 15. din [Hotarirea 1579/2007](#))

- ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică cu claritate tipul și cantitatea produsului aflat în interior;
- containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pct. 13;
- produsul este însoțit de dovada constituirii de către antrepozitul fiscal primitor a unei garanții pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(6) Cele 3 exemplare ale documentului administrativ unic însoțesc produsele accizabile până la antrepozitul fiscal primitor.

(7) După certificarea celor 3 exemplare de către antrepozitul fiscal primitor, un exemplar se reține de către acesta, al doilea exemplar este transmis înapoi la biroul vamal de intrare în teritoriul comunitar, iar cel de-al treilea exemplar se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(8) Dovada constituirii garanției de către antrepozitul fiscal pentru plata accizelor aferente produsului deplasat va fi reprezentată de confirmarea scrisă a autorității fiscale teritoriale privind garanția depusă, în conformitate cu prevederile art. 183 alin. (1) lit. a) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(9) În cazurile în care se utilizează documentul administrativ unic, la completarea acestuia se vor avea în vedere următoarele reguli:

- în căsuța 33 a documentului administrativ unic, se va completa codul NC corespunzător;
- în căsuța 44 se va indica clar ca este vorba despre o livrare de produse supuse accizelor;
- o copie a exemplarului 1 al documentului va fi păstrată de către expeditor;
- o copie a exemplarului 5 al documentului vizat va fi restituită expeditorului de către beneficiar.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 219¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 28. din [Hotarirea 1861/2006](#))

***** Prin excepție de la prevederile alin. (4), unde se menționează că începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 7-30 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. [571/2003](#) privind [Codul fiscal](#), până la 31 decembrie 2010, prevederile pct. 13-15 se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize către statele membre care nu au adoptat sistemul informatizat.

↳(la data 31-Dec-2009 partea 219¹ reglementat de Art. II, alin. (5) din [Hotarirea 1620/2009](#))

***** Prin excepție de la prevederile alin. (4), unde se menționează că începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 7-30 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. [571/2003](#) privind [Codul fiscal](#), prevederile pct. 13-15 se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize inițiate înainte de 1 aprilie 2010.

↳(la data 31-Dec-2009 partea 219¹ reglementat de Art. II, alin. (6) din [Hotarirea 1620/2009](#))

↳(la data 01-Jan-2007 partea 219¹ abrogat de Art. I, alin. (G), punctul 29. din [Hotarirea 1861/2006](#))

↳(la data 01-Jan-2007 partea 219¹ abrogat de Art. I, alin. (G), punctul 29. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 220: Codul fiscal:

Art. 192: Momentul exigibilității accizelor

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil.

(4) Prevederea alin. (3) nu se aplică și plata accizei nu se datorează dacă pierderea sau lipsa intervine în perioada în care produsul accizabil se află într-un regim suspensiv și sunt îndeplinite oricare dintre următoarele condiții:

[...]

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului, dar numai în situația în care cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România nu depășește limitele prevăzute în norme.

PARTEA 220¹: Norme metodologice:

16. În cazul pierderilor sau lipsurilor de produse accizabile, acestea se admit ca neimpozabile atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea pierderilor sau lipsurilor;
- se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor; și
- sunt evidențiate și înregistrate în contabilitate.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 16., litera B. din partea 220¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 16. din [Hotarirea 1579/2007](#))

PARTEA 221: Codul fiscal:

Art. 192

[...]

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil.

[...]

(5) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibilă la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea.

(6) În cazul unui produs energetic, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare sau la care este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă ori se anulează autorizația, acciza devine exigibilă la data comunicării revocării sau anulării autorizației pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 221 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 30. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 221¹: Norme metodologice:

17. _

(1) În toate situațiile prevăzute la art. 192 alin. (3), (5), (6) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acciza se plătește în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibilă.

(2) În cazul pierderilor înregistrate într-un antrepozit fiscal autorizat pentru producția și/sau depozitarea de produse accizabile cu nivele diferite de accize, acciza aferentă pierderilor, atunci când acestea nu se încadrează într-una din situațiile prevăzute la art. 192 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se calculează cu cota cea mai mare practică în antrepozitul fiscal respectiv.

(3) În cazul unui produs energetic pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care, prin schimbarea destinației inițiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare, obligația plății accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligația plății accizei revenind utilizatorului.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 221¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 30. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 222: Codul fiscal:

(8) Accizele se calculează în cota și rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibilă.

PARTEA 222¹: Norme metodologice:

18. Rata de schimb pentru calcularea accizelor este cea stabilită potrivit prevederilor art. 218 din Codul fiscal.

PARTEA 222^I: Codul fiscal:

Restituiri de accize

Art. 192¹

(1) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, returnate antrepozitelui fiscal pentru reciclare, accizele plătite vor putea fi restituite în condițiile prevăzute în norme.

(2) Pentru băuturile alcoolice și produsele din tutun retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprie consumului, accizele plătite pot fi restituite în condițiile prevăzute în norme.

(3) Acciza restituită nu poate depăși suma efectiv plătită.

PARTEA 222^{I^1}: Norme metodologice:

18¹. _

(1) Pentru produsele supuse accizelor armonizate, returnate în antrepozitele fiscale de producție în vederea reciclării, recondiționării sau distrugerii, accizele plătite ca urmare a eliberării în consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat care a eliberat pentru consum produsele respective.

(2) Antrepozitarul autorizat care solicită restituirea accizei va depune cererea de restituire la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, înainte ca produsele accizabile să fie returnate în antrepozitul fiscal de producție.

(3) Cererea de restituire va fi însoțită de următoarele documente, vizate de autoritatea vamală teritorială:

a) o notă justificativă privind cauzele și cantitățile de produse accizabile care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal de producție;

b) documentele care justifică faptul că produsele respective au fost realizate de antrepozitul fiscal de producție;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de antrepozitul fiscal care solicită restituirea accizelor.

(4) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depusă de antrepozitul fiscal și va decide asupra restituirii accizelor.

(5) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de un antrepozit fiscal, un operator înregistrat sau un operator neînregistrat și returnate antrepozitelui fiscal din alt stat membru, de unde au fost achiziționate, accizele pot fi restituite la cererea acestuia, cerere care se va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, înainte ca produsele accizabile să fie returnate.

(6) În situația prevăzută la alin. (5) cererea de restituire va fi însoțită de următoarele documente, vizate de autoritatea vamală teritorială:

a) o notă justificativă privind cauzele și cantitățile de produse accizabile care fac obiectul returului;

b) documentele care justifică faptul că produsele respective au fost achiziționate de la antrepozitul fiscal din statul membru în care urmează să fie returnate produsele;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite în România.

(7) Pentru produsele accizabile provenite din operațiuni de import, ce urmează a fi returnate furnizorului extern, operatorul economic importator poate beneficia de restituirea accizelor, cu îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) să depună cererea de restituire la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, înainte ca produsele accizabile să fie returnate furnizorului extern;

b) cererea de restituire, vizată de autoritatea vamală teritorială, să fie însoțită de:

1. o notă justificativă privind cauzele și cantitățile de produse accizabile care fac obiectul returului;

2. documentul care atestă că accizele au fost plătite de importator.

(8) În cazul produselor supuse marcării prin banderole sau timbre, operatorul economic care solicită restituirea accizelor este obligat să întocmească un registru care să conțină următoarele informații:

a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum care fac obiectul restituirii accizelor;

b) data la care produsele au fost eliberate în consum;

c) seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;

d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate în consum;

e) metoda care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiționare, distrugere).

(9) Restituirea accizelor va fi efectuată potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(10) Produsele supuse accizelor, eliberate pentru consum sau importate în România, care fac obiectul returului către furnizorul extern, atunci când urmează a fi distruse, pot fi supuse operațiunii de distrugere în România.

(11) Responsabilitatea distrugerii o are antrepozitul fiscal, operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat sau operatorul economic importator care a eliberat produsele accizabile pentru consum în România.

(12) Distrugerea produselor accizabile poate fi efectuată la cererea operatorului economic, în baza aprobării date de direcția de specialitate din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor cu atribuții în domeniu ori de direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București.

(13) Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

a) un memoriu în care să se justifice cauzele și cantitățile de produse accizabile care fac obiectul distrugerii;

- b) documentele justificative care confirmă cauzele care determină distrugerea produselor;
- c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor.

(14) Pentru produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole, returnate în antrepozitul fiscal de producție din România, în vederea reciclării sau recondiționării, dezlipirea marcajelor se va efectua sub supraveghere fiscală și vor fi consemnate într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale «Imprimeria Națională» - S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala antrepozitului fiscal.

(15) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de returnarea produselor în antrepozitul fiscal de producție din alt stat membru ori producătorului dintr-o țară terță, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supraveghere fiscală și vor fi consemnate într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale «Imprimeria Națională» - SA, operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(16) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1), (5) și (7) produsele supuse accizelor care au fost eliberate pentru consum cu mai mult de 2 ani înainte de data depunerii cererii.

⚡(la data 22-Dec-2008 punctul 18¹. din partea 222^{II}¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 13. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

PARTEA 222^{II}: Codul fiscal:

SECȚIUNEA 51: Lipsuri și nereguli pe parcursul circulației intracomunitare în regim suspensiv a produselor accizabile

Lipsuri pe timpul suspendării

Art. 192²

(1) Antrepozitarii autorizați beneficiază de scutire pentru pierderile de natura celor prevăzute la art. 192 alin. (4), intervenite pe timpul transportului intracomunitar al produselor în regim suspensiv. În acest caz, pierderile trebuie dovedite conform regulilor statului membru de destinație. Aceste scutiri se aplică, de asemenea, și operatorilor înregistrați și neînregistrați pe timpul transportului în regim suspensiv.

(2) Fără a contraveni art. 192³ în cazul lipsurilor, altele decât pierderile la care se referă alin. (1), și în cazul pierderilor pentru care nu sunt acordate scutirile prevăzute la alin. (1), acciza va fi stabilită pe baza cotelor aplicabile în statele membre respective, în momentul în care pierderile - corect stabilite de către autoritățile competente - s-au produs sau, dacă este necesar, la momentul când lipsa a fost înregistrată.

(3) Lipsurile la care se face referire la alin. (2) și pierderile care nu sunt scutite conform prevederilor alin. (1) vor fi, în toate cazurile, indicate de autoritățile fiscale competente pe verso-ul exemplarului documentului administrativ de însoțire care va fi returnat expeditorului, potrivit procedurii stabilite prin norme.

PARTEA 222^{II}¹: Norme metodologice:

18². _

(1) În cazul pierderilor sau lipsurilor de produse intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor supuse accizelor în regim suspensiv, autoritatea competentă a statului membru în care s-au stabilit respectivele pierderi sau lipsuri, trebuie să menționeze despre acestea pe exemplarul de returnat al documentului de însoțire.

(2) La sosirea produselor în statul membru de destinație, autoritatea competentă a respectivului stat membru trebuie să indice dacă acordă scutire parțială sau nu acordă scutire pentru pierderile sau lipsurile stabilite.

(3) În cazurile menționate la alin. (1) și (2) autoritatea competentă a statului membru de destinație, trebuie să specifice baza de calcul a accizei.

(4) Autoritatea competentă a statului membru de destinație trebuie să trimită autorității competente a statului membru în care s-au constatat pierderile sau lipsurile, o copie a exemplarului de returnat al documentului de însoțire.

(5) Acciza datorată se calculează de către autoritatea competentă a statului membru în care s-au stabilit ori s-au constatat pierderile sau lipsurile, pe baza cotelor accizelor aplicabile în acest stat, la momentul în care pierderile s-au produs ori dacă este necesar, când lipsa a fost înregistrată.

PARTEA 22^{II}^A: Codul fiscal

Art. 192⁴: Produse cu accize plătite, utilizate în scopuri comerciale în România

[...]

(3) Acciza este datorată, după caz, de către comerciantul din România sau de persoana care primește produsele pentru utilizare în România.

PARTEA 22^{II}^A¹: Norme metodologice

18^{2.1} _

(1) Pentru aromele alimentare, extractele și concentratele alcoolice, accizele plătite de către comerciantul din România ca urmare a achiziției de la un furnizor dintr-un alt stat membru pot fi restituite la cererea comerciantului care s-a conformat cerințelor prevăzute la alin. (5) al art. 192⁴ din Codul fiscal.

(2) Cererea de restituire va fi însoțită de:

a) documentul care să ateste că acciza a fost plătită; și

b) copia documentelor care atestă că livrarea s-a efectuat către un antrepozit fiscal de producție băuturi alcoolice la prețuri fără accize; sau

c) copia documentelor care atestă că livrarea s-a efectuat către un operator economic producător de băuturi nealcoolice ori produse alimentare, în care să fie înscrisă mențiunea «scutit de accize».

⚡(la data 02-Mar-2007 partea 222^{II}¹ completat de Art. 1, litera C., punctul 22. din [Hotărîrea 213/2007](#))

PARTEA 222^{III}: Codul fiscal

Documentul de însoțire simplificat

Art. 192⁵

(1) Documentul de însoțire simplificat se întocmește de către expeditor în 3 exemplare și se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la expeditor;

b) exemplarele 2 și 3 ale documentului de însoțire simplificat însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit expeditorului cu certificarea recepției și cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al mărfurilor în statul membru de destinație dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în cadrul unei cereri de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoțire simplificat va fi prevăzut în norme.

PARTEA 222^{III}¹: Norme metodologice:

18³. _

(1) Documentul de însoțire simplificat se utilizează în cazul produselor supuse accizelor care au fost eliberate deja în consum într-un stat membru și care circulă între acest stat membru și România pentru a fi utilizate în scop comercial.

(2) Documentul de însoțire simplificat este utilizat și în cazul circulației intracomunitare a alcoolului complet denaturat.

(3) Modelul documentului de însoțire simplificat este în conformitate cu legislația comunitară și este prevăzut în anexa nr. 10.

(4) În cazurile menționate la alin. (1) și (2) pentru produsele accizabile deja eliberate în consum într-un stat membru și care

sunt destinate a fi utilizate în scop comercial în alt stat membru, statele membre pot utiliza un document comercial care să conțină aceleași informații ca și cele din documentul de însoțire simplificat.

PARTEA 222^{IV}: Codul fiscal:

Restituirea accizelor pentru produsele cu accize plătite

Art. 192⁶

(1) Un comerciant în timpul activității sale poate să solicite restituirea accizelor aferente produselor accizabile care au fost eliberate în consum în România, atunci când aceste produse sunt destinate consumului în alt stat membru, cu respectarea următoarelor condiții:

- a) înainte de eliberarea produselor, comerciantul expeditor trebuie să facă o cerere de restituire la autoritatea fiscală competentă și să facă dovada că acciza a fost plătită;
- b) livrarea produselor către statul membru de destinație se face în conformitate cu prevederile art. 192⁴;
- c) comerciantul expeditor trebuie să prezinte autorității fiscale competente copia returnată a documentului prevăzut la art. 192⁵, certificată de către destinatar, care trebuie să fie însoțită de un document care să ateste că acciza a fost plătită în statul membru de destinație. De asemenea, comerciantul expeditor va prezenta adresa biroului autorității fiscale din statul membru de destinație și data de acceptare a declarației destinatarului de către autoritatea fiscală competentă a statului membru de destinație, împreună cu numărul de înregistrare al acestei declarații.

(2) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate și eliberate în consum în România, se pot restitui accizele de către autoritatea fiscală competentă, dacă această autoritate a stabilit că marcajele respective au fost distruse în condițiile prevăzute în norme.

PARTEA 222^{IV^1}: Norme metodologice:

18⁴. _

(1) Înainte de expedierea produselor, comerciantul expeditor va înștiința autoritatea fiscală teritorială despre intenția de a solicita restituirea accizelor pentru produsele ce urmează a fi expediate pentru consum într-un alt stat membru și să facă dovada că pentru acele produse accizele au fost plătite.

(2) După recepția produselor de către destinatar și plata accizei în statul membru de destinație, comerciantul expeditor va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire, al cărei model este prevăzut în anexa nr. II. Cererea de restituire va fi însoțită de documentele prevăzute de Codul fiscal.

(3) Acciza de restituit va fi aferentă cantităților expediate și efectiv recepționate.

(4) Restituirea accizelor se face potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(5) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate și eliberate în consum în România, și care sunt destinate consumului în alt stat membru, accizele se pot restitui de către autoritatea fiscală teritorială numai în limita unei valori corespunzătoare valorii accizelor aferente cantității de produse expediate. Dezlipirea marcajelor se face sub supraveghere fiscală, la solicitarea comerciantului expeditor.

(6) În situația în care un comerciant din România urmează să primească produse supuse accizelor eliberate în consum în alt stat membru, înainte de expedierea produselor de către furnizor acesta va face o declarație cu privire la acest fapt la autoritatea fiscală teritorială. Pe baza acestei declarații, autoritatea fiscală teritorială va lua act de operațiunea care urmează a se desfășura și pentru care exigibilitatea accizelor ia naștere la momentul recepției produselor, termenul de plată fiind prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele.

PARTEA 222^V: Codul fiscal:

Persoane fizice

Art. 192⁷

(1) Pentru produsele supuse accizelor și eliberate în consum în alt stat membru, achiziționate de către persoane fizice pentru nevoile proprii și transportate de ele însele, accizele se datorează în statul membru în care produsele au fost achiziționate.

(2) Produsele achiziționate de persoane fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condițiile și cantitățile prevăzute în norme.

PARTEA 222^{V^1}: Norme metodologice:

18⁵. _

(1) Pentru stabilirea destinației comerciale a produselor accizabile achiziționate dintr-un alt stat membru, de persoanele fizice, se vor avea în vedere următoarele cerințe:

- a) statutul comercial al deținătorului și motivele deținerii produselor;
- b) locul în care se află produsele, sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;
- c) orice alt document cu privire la produsele respective;
- d) natura produselor;
- e) cantitatea de produse.

(2) Se consideră achiziții pentru uz propriu produsele cumpărate și transportate de persoane fizice până în următoarele limite cantitative:

A) Tutunuri prelucrate:

- 1) țigarete - 800 bucăți;
- 2) țigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 bucăți
- 3) țigări de foi - 200 bucăți
- 4) tutun de fumat - 1 kg

B) Băuturi alcoolice

- 1) băuturi spirtoase - 10 litri
- 2) produse intermediare - 20 litri
- 3) vinuri și băuturi fermentate - 90 litri
- 4) bere - 110 litri.

(la data 02-Mar-2007 punctul 18⁵., alin. (2), litera B. din partea 222^{V^1} modificat de Art. I, litera C., punctul 23. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(3) Produsele achiziționate și transportate în cantități superioare limitelor stabilite la alin. (2) se consideră, dacă nu se dovedește contrariul, a fi achiziționate în scopuri comerciale, și pentru acestea se vor respecta prevederile art. 192⁴ din [Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Autoritatea fiscală competentă poate stabili pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1) dacă produsele deținute în cantități inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin.(2) sunt destinate scopurilor comerciale.

PARTEA 222^{VI}: Codul fiscal:

Vânzarea la distanță

Art. 192⁸

(1) Produsele supuse accizelor, cumpărate de către persoane care nu au calitatea de antrepozitar autorizat sau de operator înregistrat ori neînregistrat și care sunt expediate sau transportate direct ori indirect de către vânzător sau în numele acestuia, sunt supuse accizelor în statul membru de destinație. În înțelesul prezentului articol, "statul membru de destinație" este statul membru în care sosește trimiterea sau transportul de produse accizabile.

(2) Livrarea produselor supuse accizelor, eliberate deja în consum într-un stat membru și care sunt expediate sau transportate

direct sau indirect de către vânzător sau în numele acestuia către o persoană prevăzută la alin. (1), stabilită într-un alt stat membru, face ca acciza să fie datorată pentru respectivele produse în statul membru de destinație. În această situație, accizele plătite în statul membru de proveniență a bunurilor vor fi rambursate la cererea vânzătorului, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Acciza statului membru de destinație va fi datorată de vânzător în momentul efectuării livrării.

PARTEA 222^{VI}¹: Norme metodologice:

18⁶. _

(1) Persoana care nu are calitatea de antrepozitar autorizat sau de operator înregistrat sau neînregistrat și care cumpără produse supuse accizelor pentru a le expedia sau transporta direct sau indirect într-un alt stat membru, în alt scop decât cel comercial, trebuie să se înregistreze în acest sens la autoritatea fiscală unde acesta își are sediul.

(2) Persoanele menționate la alin. (1) trebuie să țină o evidență strictă a tuturor livrărilor de produse în cazul vânzării la distanță, în care trebuie să înregistreze pentru fiecare livrare:

- a) numărul de ordine corespunzător livrării;
- b) data livrării;
- c) numărul facturii sau al altui document comercial care înlocuiește factura;
- d) țara de destinație;
- e) datele de identificare ale destinatarului: denumirea, adresa;
- f) grupa de produse expediate, inclusiv codurile NC corespunzătoare;
- g) cantitatea de produse expediate, exprimată în unități de măsură corespunzătoare regulilor de calcul al accizei;
- h) nivelul garanției constituită în statul de destinație;
- i) dovada primirii produselor de către destinatar;
- j) dovada plății accizelor în statul membru de destinație;
- k) cuantumul accizelor pentru care se solicită restituirea;
- l) referire la trimestrul din anul în care se solicită restituirea.

(3) Vânzătorul va solicita autorității fiscale în raza căreia își are sediul, o cerere de rambursare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 12, menționând livrările efectuate în cadrul vânzării la distanță, pentru care s-au plătit accizele pe teritoriul statelor membre de destinație, pe parcursul unui trimestru.

(4) Cererea se va prezenta în primele 20 de zile ale lunii următoare încheierii trimestrului în care au fost plătite accizele în statele membre de destinație și va cuprinde informații referitoare la cantitățile de produse accizabile și numerele de ordine corespunzătoare livrărilor pentru care se solicită rambursarea, precum și suma totală de rambursat.

(5) Operațiunea care generează dreptul de rambursare o constituie momentul plății accizelor în statul membru de destinație.

(6) Vânzătorul are obligația să păstreze la dispoziția autorității fiscale pe o perioadă de 5 ani, facturile și toate documentele care atestă atât plata accizelor pe teritoriul național pentru produsele expediate cât și plata accizelor în statele membre de destinație.

(7) Autoritatea fiscală analizează cererea și documentele prezentate de vânzător și dacă acestea se justifică, va rambursa accizele solicitate.

(8) Valoarea accizelor rambursate nu poate depăși valoarea accizelor plătite prin prețul de achiziție al produselor accizabile.

(9) Atunci când statul membru de destinație este România, acciza se datorează de către vânzător și se achită în România de către vânzător, obligatoriu prin reprezentantul fiscal desemnat de acesta în România.

(10) Termenul de plată al accizelor îl constituie ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a avut loc recepția mărfurilor de către destinatar.

PARTEA 222^{VII}: Codul fiscal:

Reprezentantul fiscal

Art. 192⁹

(1) Pentru produsele supuse accizelor provenite dintr-un alt stat membru, antrepozitarul autorizat expeditor poate desemna un reprezentant fiscal.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România și înregistrat la autoritatea fiscală competentă.

(3) Reprezentantul fiscal trebuie ca în locul și în numele destinatarului, care nu are calitatea de antrepozitar autorizat, să respecte următoarele cerințe: [...]

- b) să plătească accizele la momentul recepționării mărfurilor, conform procedurilor stabilite prin norme; [...]

(4) Pentru situațiile reglementate la art. 192⁸, vânzătorul poate desemna un reprezentant fiscal, în forma și maniera prevăzute la alin. (2) și (3).

PARTEA 222^{VII}¹: Norme metodologice

18⁷. _

(1) Antrepozitarul autorizat expeditor dintr-un alt stat membru poate, înainte de efectuarea unei livrări către un operator înregistrat sau neînregistrat din România, să desemneze un reprezentant fiscal.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România și să fie autorizat de către autoritatea fiscală centrală.

(3) În scopul obținerii autorizației, reprezentantul fiscal va depune la autoritatea fiscală centrală o cerere însoțită de următoarele documente:

- a) actul constitutiv al reprezentantului fiscal, care îi permite desfășurarea acestei activități;
- b) contractul de reprezentare încheiat cu antrepozitarul autorizat expeditor.

(4) Modelul cererii de autorizare a reprezentantului fiscal este prevăzut în anexa nr. 13.

(5) Autorizarea ca reprezentant fiscal, nu poate fi acordată decât persoanelor care oferă garanțiile necesare pentru aplicarea corectă a dispozițiilor legale și pentru care măsurile de urmărire și control necesare pot fi asigurate fără a fi necesare cheltuieli administrative suplimentare.

(6) Cererea de autorizare nu poate fi aprobată în cazul persoanelor care au săvârșit o infracțiune gravă sau încălcări repetate ale reglementărilor vamale sau fiscale.

(7) Decizia de neacordare a autorizației va fi comunicată în scris, odată cu motivele ce au condus la acest fapt.

(8) Autorizația este revocată sau modificată atunci când una sau mai multe condiții prevăzute pentru emiterea acesteia nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite.

(9) Autorizația poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu se conformează unei obligații care îi revine, după caz, din deținerea acestei autorizații.

(10) Autorizația se revocă în cazul în care după emiterea acesteia se săvârșește una din faptele prevăzute la alin. (6).

(11) Revocarea sau modificarea autorizației se aduce la cunoștința titularului acesteia.

(12) Revocarea sau modificarea autorizației produce efecte de la data la care ea a fost adusă la cunoștință. Totuși, în cazuri excepționale și în măsura în care interesele legitime ale titularului autorizației impun aceasta, autoritatea fiscală competentă poate stabili o dată ulterioară pentru producerea efectelor.

(13) Aceeași procedură se aplică și în cazul reprezentantului fiscal desemnat de vânzătorul care efectuează vânzarea la distanță.

(14) Reprezentantul fiscal plătește accizele pentru produsele recepționate, potrivit informațiilor primite de la operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat sau de la vânzătorul la distanță.

(15) Momentul recepționării mărfurilor îl reprezintă data documentului întocmit pentru recepția mărfurilor.

PARTEA 222^{VIII}: Codul fiscal:

Declarații privind achiziții și livrări intracomunitare

Art. 192¹⁰

Operatorii înregistrați și neînregistrați, precum și reprezentanții fiscali au obligația de a transmite autorității fiscale competente o situație lunară privind achizițiile și livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația, în condițiile stabilite prin norme.

PARTEA 222^{VIII^1}: Norme metodologice:

18⁸. _

(1) Operatorii înregistrați și neînregistrați, precum și reprezentanții fiscali vor înregistra în evidențele proprii toate operațiunile efectuate privind achizițiile și livrările de produse accizabile.

(2) Operatorii înregistrați și neînregistrați, precum și reprezentanții fiscali vor depune lunar la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își au sediul social, câte o situație centralizatoare a achizițiilor și livrărilor de produse accizabile, până pe data de 15 a lunii următoare celei la care se referă situația.

(3) Modelul situației centralizatoare prevăzute la alin. (2) este prevăzut în anexa nr. 14.

PARTEA 222^{IX}: Codul fiscal:

Registrul electronic de date

Art. 192¹¹

[...]

(2) Persoanelor autorizate ca antrepozitari și operatori înregistrați, precum și locurilor autorizate ca antrepozite fiscale li se va atribui de către autoritatea fiscală competentă un cod de accize, a cărui configurație se va face conform prevederilor din norme.

PARTEA 222^{IX^1}: Norme metodologice:

18⁹. Antrepozitarilor și operatorilor înregistrați, precum și locurilor autorizate ca antrepozite fiscale li se atribuie de către autoritatea fiscală competentă un cod de accize a cărui configurație este stabilită prin ordin al ministrului finanțelor publice.

»(la data 01-Jan-2007 partea 222^1 completat de Art. I, alin. (G), punctul 31. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 222^{XI}: Codul fiscal:

Depunerea declarațiilor de accize

Art. 194

(1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol are obligația de a depune lunar la autoritatea fiscală competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

PARTEA 222^{XI^1}: Norme metodologice:

»(la data 28-Dec-2007 punctul 18^11. din partea 222^XI^1 abrogat de Art. I, alin. (G), punctul 17. din [Hotarirea 1579/2007](#))

PARTEA 222^X: Codul fiscal:

Plata accizelor la bugetul de stat

Art. 193

(1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), termenul de plată a accizelor este:

- a) în cazul operatorilor înregistrați - ziua lucrătoare imediat următoare celei în care au fost recepționate produsele accizabile;
- b) în cazul furnizorilor autorizați de energie electrică sau de gaz natural - data de 25 a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final.

(3) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1), momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import.

PARTEA 222^{X^1}: Norme metodologice:

18¹⁰. Pentru produsele accizabile pentru care se datorează contribuția pentru sănătate în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, sumele reprezentând contribuția se virează în contul Ministerului Sănătății Publice de către plătitorii de accize: antrepozitarii persoane juridice - autorizați pentru producție ori antrepozitarii autorizați pentru depozitare cărora le-au fost expediate produsele, precum și importatorii autorizați, operatorii înregistrați și operatorii neînregistrați.

»(la data 01-Jan-2007 partea 222^X^1 completat de Art. I, alin. (G), punctul 32. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 223: Codul fiscal:

Documente fiscale

Art. 195

(1) Pentru produsele accizabile, altele decât cele marcate, care sunt transportate sau deținute în afara antrepozitului fiscal sau a unui antrepozit vamal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin norme. Documentul nu poate fi mai vechi de 5 zile. Această prevedere nu este aplicabilă pentru produsele accizabile transportate sau deținute de către alte persoane decât comercianții, în măsura în care aceste produse sunt ambalate în pachete destinate vânzării cu amănuntul.

(2) Toate transporturile de produse accizabile sunt însoțite de un document, astfel:

- a) mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoțită de documentul administrativ de însoțire;
- b) mișcarea produselor accizabile eliberate pentru consum este însoțită de factura ce va reflecta cuantumul accizei, modelul acesteia fiind precizat în norme;
- c) transportul de produse accizabile, când acciza a fost plătită, este însoțit de factură sau aviz de însoțire, precum și de documentul de însoțire simplificat, după caz.

»(la data 01-Jan-2007 partea 223 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 34. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 223¹: Norme metodologice:

19. _

(1) Orice plătitor de acciză, care livrează produse accizabile către o altă persoană, are obligația de a emite către aceasta persoană o factură. Această factură trebuie să conțină toate elementele prevăzute la art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepția livrărilor în regim suspensiv, factura trebuie să cuprindă distinct valoarea accizei pentru fiecare produs sau, dacă nu se datorează accize în urma unei scutiri, mențiunea "scutit de accize".

(3) Pentru livrările de țigarete, factura va cuprinde și o rubrică aferentă prețului maxim de vânzare cu amănuntul declarat de către producător, importator, operator înregistrat sau operator neînregistrat, după caz.

(4) Persoana care emite factura în care se înscrie acciza are obligația de a păstra un exemplar din fiecare factură și de a prezenta acest exemplar la cererea autorităților fiscale.

(5) În cazul produselor accizabile marcate, cu excepția situației în care produsele circulă în regim suspensiv, transportul acestora de la antrepozitul fiscal de producție către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat, sau transportul de la locația de recepție a produselor de către operatorul înregistrat sau neînregistrat către alte locații proprii ale acestora, se va utiliza avizul de însoțire, în care se va înscrie și valoarea accizei aferente cantităților de produse accizabile transferate.

(6) Avizul de însoțire în care acciza se evidențiază distinct se utilizează și în cazul altor produse accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul ieșirii din regimul suspensiv, fără a interveni schimbul de proprietate.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 19., alin. (6) din partea 223^{^1} modificat de Art. I, alin. (G), punctul 18. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(7) În situațiile prevăzute la alin. (5) și (6) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea produselor, dar se vor menționa cuvintele "accize plătite".

(8) Mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoțită întotdeauna de documentul administrativ de însoțire. În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de la un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar către un antrepozit fiscal, acestea trebuie să fie însoțite de documentul administrativ unic emis de acel birou vamal.

(9) Pe parcursul circulației intracomunitare a produselor achiziționate în România, pentru care acciza a fost plătită în statul membru de expediție, documentele care vor însoți transportul sunt factura și documentul de însoțire simplificat reglementat la pct. 18³ sau un alt document comercial care să conțină aceleași informații conținute în documentul de însoțire simplificat.

(10) Documentul administrativ de însoțire și documentul de însoțire simplificat sunt documente cu regim special și se tipăresc de Compania Națională "Imprimeria Națională" - SA.

(11) Documentele prevăzute la alin. (10) se achiziționează contra cost de la autoritatea fiscală teritorială în baza notei de comandă prevăzută în anexa nr. 15. Nota de comandă va fi aprobată numai dacă solicitantul justifică necesitatea achiziționării acestor documente.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 223^{^1} modificat de Art. I, alin. (G), punctul 34. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 223^I: Codul fiscal

Responsabilitățile plătitorilor de accize

Art. 197

[...]

(2) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție sunt obligați să depună la autoritatea fiscală competentă o situație, care să conțină informații cu privire la stocul de materii prime și produse finite la începutul lunii, achizițiile de materii prime, cantitatea fabricată în cursul lunii, stocul de produse finite și materii prime la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse livrate, conform modelului prezentat în norme.

PARTEA 223^{I^1}: Norme metodologice:

19¹. _

(1) În înțelesul prevederilor art. 197 alin. (2) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin noțiunea de materii prime se înțelege materia primă de bază necesară fabricării produsului accizabil iar produsele finite vor fi raportate pe grupe de produse.

(2) Modelul situației prevăzută la art. 197 alin. (2) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare este prevăzută în anexa nr. 16 și va fi întocmit pe grupe de produse.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 223^{^1} completat de Art. I, alin. (G), punctul 35. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 224: Codul fiscal:

Garanții

Art. 198

(1) Antrepozitarul autorizat - după acceptarea condițiilor de autorizare a antrepozitului fiscal -, operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat și reprezentantul fiscal au obligația depunerii la autoritatea fiscală competentă a unei garanții, conform prevederilor din norme, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) Tipul, modul de calcul, valoarea și durata garanției vor fi prevăzute în norme.

(3) Valoarea garanției va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbare în volumul afacerii sau în nivelul de accize datorat.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 224 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 36. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 224¹: Norme metodologice:

Valoarea accizelor potențiale într-o lună	Nivelul garanției
Sub 100.000 euro	25% din valoarea accizelor potențiale într-o lună
între 100.000 și 200.000 euro	20% din valoarea accizelor potențiale într-o lună
între 200.000 și 500.000 euro	15% din valoarea accizelor potențiale într-o lună
între 500.000 și 1 milion euro	10% din valoarea accizelor potențiale într-o lună
între 1 milion și 5 milioane euro	5% din valoarea accizelor potențiale într-o lună
Peste 5 milioane euro	2% din valoarea accizelor potențiale într-o lună

20. _

(1) Orice antrepozitar autorizat trebuie să asigure o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile produse și/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal.

(2) Orice antrepozitar autorizat trebuie să asigure o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv.

(3) Orice operator înregistrat și operator neînregistrat trebuie să asigure o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile achiziționate de la un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru.

(4) Orice reprezentant fiscal desemnat în România trebuie să asigure o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile livrate de către un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru către un operator înregistrat ori un operator neînregistrat sau în cazul unei vânzări la distanță.

(5) Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 20., alin. (5) din partea 224^{^1} modificat de Art. I, litera C., punctul 24. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(6) În cazul unui depozit în numerar se aplică următoarele reguli:

a) se consemnează mijloace bănești la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondat organul fiscal, la nivelul garanției;

b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparține antrepozitarului autorizat.

(7) În cazul garanției personale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară din teritoriul comunitar;

b) să existe o scrisoare de garanție bancară în favoarea autorității fiscale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe și alte contribuții.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 20., alin. (7) din partea 224^{^1} modificat de Art. I, litera C., punctul 24. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(8) Un antrepozitar autorizat pentru producție, transformare și/sau depozitare de produse accizabile, are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 6% din suma accizelor aferente mediei ieșirilor anuale de produse accizabile din antrepozit fiscal, în ultimii 3 ani calendaristici.

(8¹) Prin excepție de la prevederile alin. (8), un antrepozitar autorizat pentru producție, transformare și/sau depozitare de tutunuri prelucrate are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 8,33% din suma accizelor aferente mediei ieșirilor anuale de produse accizabile din antrepozit fiscal, în ultimii 3 ani calendaristici.

(8²) În toate situațiile, inclusiv în cazul țigaretelor, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea cotelor de acciză în vigoare la momentul constituirii garanției, prevăzute în anexa nr. 1 de la titlul VII - Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 20., alin. (8²) din partea 224^{^1} modificat de Art. I, alin. (G), punctul 19. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(8³) În situațiile prevăzute la alin. (8) și (8¹), nivelul garanției se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care Comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale stabilește că în ultimii 3 ani consecutivi de activitate în calitate de antrepozitar autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele;

b) cu 75%, în cazul în care Comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale stabilește că în ultimii 5 ani consecutivi de activitate în calitate de antrepozitar autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 20., alin. (8) din partea 224^1 completat de Art. I, litera C., punctul 25. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(9) Orice antrepozitar autorizat prevăzut la alin. (8) și (8¹) are obligația constituirii unei garanții corespunzătoare unei cote de 2,5% din suma accizelor aferente cantităților de produse accizabile deplasate în regim suspensiv către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanției.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 20., alin. (9) din partea 224^1 modificat de Art. I, litera C., punctul 26. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(10) În situația în care suma garanției constituite potrivit prevederilor alin. (8) și (8¹) este mai mare decât suma garanției constituite potrivit prevederilor alin. (9), aceasta din urmă se va considera deja constituită.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 20., alin. (10) din partea 224^1 modificat de Art. I, litera C., punctul 26. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(11) Orice operator înregistrat are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 6% sau de 8,33% în cazul tutunului prelucrat, din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate în anul anterior.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 20., alin. (11) din partea 224^1 modificat de Art. I, litera C., punctul 26. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(12) în situația unui nou antrepozitar autorizat sau a unui nou operator înregistrat, garanția va reprezenta 6% sau 8,33% în cazul tutunului prelucrat, din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a fi realizate ori achiziționate pe parcursul unui an.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 20., alin. (12) din partea 224^1 modificat de Art. I, litera C., punctul 26. din [Hotărîrea 213/2007](#))

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 20., alin. (13) din partea 224^1 abrogat de Art. I, litera C., punctul 27. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(14) Orice operator neînregistrat și reprezentant fiscal, are obligația de a depune o garanție echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operațiuni privind achiziția de produse accizabile. Garanția va fi constituită înainte de livrarea produselor de către expeditor.

(14¹) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de bioetanol, destinat utilizării în producția de produse energetice, nivelul garanției ce trebuie constituită corespunde unei cote de 0,6% din suma accizelor aferente ieșirilor de astfel de produs din antrepozitul fiscal, estimate la nivelul unui an.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 20., alin. (14) din partea 224^1 completat de Art. I, alin. (F), punctul 3. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

(15) Garanțiile constituite la momentul autorizării sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de organul fiscal la care este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe și alte contribuții, antrepozitarul autorizat și operatorul înregistrat.

(15¹) Garanția poate fi executată atunci când se constată că antrepozitarul autorizat sau operatorul înregistrat nu și-a respectat obligațiile legale privind plata accizei. Executarea garanției atrage suspendarea autorizației până la momentul reînregistrării acesteia. Procedura prin care se execută garanția și cea de suspendare a autorizației pentru neplata accizei se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice. Ordinul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 20., alin. (15) din partea 224^1 completat de Art. I, alin. (B), punctul 15. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(16) în cazul garanțiilor executate, neconstituirea unei noi garanții în termen de 30 zile la nivelul prevăzut în prezentele norme, atrage după sine interzicerea derulării operațiunilor cu produse accizabile în regim suspensiv.

(17) Garanțiile constituite de către antrepozitarul autorizat se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 15 zile de la data când devine valabilă autorizația. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite originalul documentului care atestă constituirea garanției la organul fiscal la care este înregistrat antrepozitarul autorizat ca plătitor de impozite, taxe și alte contribuții, iar o copie a documentului va fi transmisă la autoritatea fiscală care a emis autorizația.

(18) Nivelul garanției se analizează semestrial de către autoritatea fiscală teritorială, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului/operatorului înregistrat sau în nivelul accizei datorate. În acest sens, antrepozitarul autorizat/operatorul înregistrat trebuie să depună semestrial, până la data de 15 a lunii următoare încheierii semestrului, la autoritatea fiscală teritorială, o declarație privind informațiile necesare analizei. Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat/operatorului înregistrat prin decizie emisă de autoritatea fiscală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal. O copie a deciziei se transmite și autorității fiscale centrale. Termenul de constituire a garanției astfel stabilită va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 20., alin. (18) din partea 224^1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 19. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(18¹) Pentru actualizarea garanției prevăzute la alin. (18) se utilizează cursul de schimb leu/euro valabil pentru calculul accizelor la momentul efectuării actualizării.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 20., alin. (18) din partea 224^1 completat de Art. I, alin. (B), punctul 16. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(19) Orice antrepozitar autorizat sau operator înregistrat, poate să asigure, la cerere, o singură garanție care să acopere toate antrepozitele fiscale ale aceluși antrepozitar autorizat, sau toate locurile desemnate de operatorul înregistrat pentru recepția produselor accizabile, precum și garanția aferentă deplasării produselor accizabile. Valoarea garanției totale va fi egală cu suma garanțiilor aferente fiecărui antrepozit fiscal deținut de către antrepozitarul autorizat, inclusiv garanția aferentă deplasării în regim suspensiv a produselor accizabile, sau suma garanțiilor aferente fiecărui loc de recepție desemnat de operatorul înregistrat.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 224^1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 36. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(20) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate în baza autorizației de antrepozit vamal nu intervine obligația constituirii garanției atunci când garanția aferentă antrepozitelui vamal include și valoarea accizelor.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 20., alin. (19) din partea 224^1 completat de Art. I, alin. (G), punctul 20. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 225: Codul fiscal:

Scutiri generale

Art. 199

(1) Produsele accizabile sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt destinate pentru:

a) livrarea în contextul relațiilor consulare sau diplomatice;

b) organizațiile internaționale, recunoscute ca atare de către autoritățile publice ale României, și membrii acestor organizații, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale, care pun bazele acestor organizații, ori prin acorduri încheiate la nivel statal sau guvernamental;

c) forțele armate aparținând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO), cu excepția Forțelor Armate ale României, precum și pentru personalul civil care le însoțește sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor lor;

d) consumul aflat sub incidența unui acord încheiat cu țări ne-membre sau organizații internaționale, cu condiția ca un astfel de acord să fie permis ori autorizat cu privire la scutirea de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

(3) Accizele nu se aplică pentru importul de produse accizabile aflate în bagajul călătorilor și al altor persoane fizice, cu domiciliul în România sau în străinătate, în limitele și în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 225 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 37. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 225¹: Norme metodologice:

▶(la data 17-May-2005 punctul 21. din partea 225^1 a fost reglementat de [Ordinul 559/2005](#))

21. _

▶(la data 11-Jul-2007 punctul 21. din partea 225^1 a fost reglementat de [Procedura din 2007](#))

21.1. _

(1) Scutirile de la plata accizelor prevăzute la art. 199 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se acordă direct atunci când beneficiarul achiziționează produsele accizabile de la un antrepozit fiscal, denumit în continuare furnizor, cu excepția situațiilor prevăzute la pct. 21.2, 21.3 și 21.4.

(2) Beneficiază de scutire și contractanții forțelor armate aparținând oricărui stat-parte la Tratatul Atlanticului de Nord, așa

cum sunt definiți în acordurile speciale (NATO/SOFA), precum și Ministerul Apărării Naționale când achiziționează produse accizabile pentru/sau în numele forțelor NATO.

(3) Pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 199 alin. (1) lit. a), b) și d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiarul scutirii - persoana juridică, se va adresa Ministerului Afacerilor Externe, în vederea stabilirii cantităților de produse accizabile care pot fi achiziționate în regim de scutire, pe grupe de produse, așa cum sunt prevăzute la art. 162 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul scutirii prevăzută la art. 199 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiarul scutirii - persoana juridică, se va adresa Ministerului Apărării Naționale, în vederea determinării cantităților de produse, așa cum sunt prevăzute la art. 162 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Cantitățile solicitate potrivit prevederilor de la alin. (3) și (4) vor reprezenta necesarul estimat la nivelul unui an, sau, după caz, necesarul aferent perioadei de staționare pe teritoriul României atunci când aceasta perioadă este mai mică de un an.

(6) După stabilirea cantităților de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe sau Ministerul Apărării Naționale, după caz, vor transmite autorităților fiscale teritoriale care deservește beneficiarul - persoana juridică, o situație centralizatoare cuprinzând cantitățile stabilite pentru fiecare beneficiar.

(7) Pentru fiecare operațiune de achiziție de pe teritoriul României de produse accizabile în regim de scutire, beneficiarul va utiliza certificatul de scutire al cărui model este prevăzut în anexa nr. 17.

(8) Pentru fiecare operațiune de achiziție intracomunitară de produse accizabile în regim de scutire, beneficiarul va utiliza certificatul de scutire reglementat de Regulamentul Comisiei nr. 31/1996, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 18.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (7) și (8) certificatul de scutire reprezintă actul doveditor pentru antrepozitarul autorizat pentru scutirea de la plata accizelor a bunurilor destinate instituțiilor, conform art. 199 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Certificatul de scutire se întocmește de către destinatar și se certifică de autoritatea competentă a statului membru gazdă al acestuia înainte de expedierea produselor accizabile. În cazul României, autoritatea competentă pentru ștampilarea certificatelor de scutire, este autoritatea fiscală care deservește beneficiarul.

(11) În situația în care beneficiarul scutirii se află pe teritoriul României, certificatul de scutire se întocmește în 2 exemplare:

a) un exemplar se păstrează de către expeditor, ca parte a documentației sale;

b) exemplarul al doilea însoțește transportul de la furnizor la beneficiar și se păstrează de către beneficiarul scutirii.

(12) Antrepozitarul autorizat expeditor are obligația de a înregistra în evidențele sale certificatele de scutire de accize, aferente fiecărei operațiuni în parte.

(13) Transportul produselor accizabile de la furnizor la beneficiar este însoțit, pe lângă certificatul de scutire de accize și de documentul administrativ de însoțire prevăzut la pct. 14.

(14) La sosirea produsului la beneficiar, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire la rubricile aferente primitorului și, înainte de desigilarea și descărcarea produsului, să solicite autorității fiscale care îl deservește, desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea și certificarea datelor înscrise în cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire.

(15) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorității fiscale care deservește beneficiarul, exemplarul 3 se transmite de către beneficiar antrepozitarului fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorității fiscale care deservește beneficiarul. Exemplarul 2 rămâne la beneficiar.

21.2. _

(1) În cazul carburanților auto achiziționați prin stațiile de distribuție, scutirea de la plata accizelor se va acorda prin restituire.

(2) Beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzuți la art. 199 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se vor adresa Ministerului Afacerilor Externe sau, după caz, Ministerului Apărării

Naționale, pentru determinarea cantităților anuale de carburanți, defalcate pe luni, ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de accize, pentru fiecare autoturism și persoană în parte.

(3) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Apărării Naționale vor transmite autorității fiscale ce deservește beneficiarul, lista cuprinzând cantitățile de carburanți determinate potrivit alin. (2).

(4) Cu ocazia fiecărei aprovizionări cu carburanți auto de la stațiile de distribuție, beneficiarul scutirii va solicita bonul fiscal emis prin aparatul de marcat electronic fiscal. Bonul fiscal va fi ștampilat de vânzător, care va înscrie pe verso numărul de înmatriculare al autoturismului și denumirea/numele cumpărătorului.

(5) În vederea restituirii sumelor reprezentând accize, beneficiarii scutirilor - instituții, organizații - vor depune inclusiv pentru personalul angajat, până la finele lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală ce deservește beneficiarul, următoarele documente:

a) cererea de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 19;

b) un centralizator în care vor fi enumerate bonurile fiscale și cantitățile de carburanți achiziționate în luna pentru care se face solicitarea, la care se vor atașa bonurile fiscale certificate în mod corespunzător de vânzător, în copie și în original.

(6) În cazul în care solicitantul scutirii de accize beneficiază și de scutire de taxa pe valoarea adăugată pentru carburanți auto, cererea de restituire de accize se va depune odată cu cererea de restituire a taxei pe valoarea adăugată.

(7) Compartimentul de specialitate din cadrul autorității fiscale care deservește beneficiarul, va verifica informațiile înscrise în cererea de restituire, confruntându-le cu datele din bonurile fiscale, după care va determina suma accizelor de restituit pentru fiecare solicitant în parte.

(8) Restituirea accizelor se efectuează în termen de 45 de zile de la data depunerii documentației complete.

(9) După soluționarea cererii, documentele originale vor fi restituite beneficiarului.

21.3. _

(1) În cazul importului de produse accizabile dintr-o țară terță, regimul de scutire de accize se acordă direct în baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 17.

(2) Certificatul de scutire se întocmește de beneficiar în două exemplare vizate de autoritatea fiscală care deservește beneficiarul, pentru fiecare operațiune în parte.

(3) Un exemplar al certificatului de scutire de accize, împreună cu documentul vamal, însoțesc transportul produselor accizabile de la biroul vamal de intrare în România până la beneficiar și se păstrează de către acesta.

(4) Al doilea exemplar se păstrează de biroul vamal.

(5) În cazul în care importul se realizează printr-un alt birou vamal de intrare în teritoriul comunitar decât cel prevăzut la alineatul (3), transportul produselor accizabile va fi însoțit de documentul vamal și de exemplarul certificatului de scutire al beneficiarului.

(6) Scutirea de la plata accizelor se acordă direct beneficiarilor scutirilor în baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 17 și în cazul produselor accizabile achiziționate de la un importator pentru care accizele au fost plătite de acesta în vamă.

(7) Certificatul de scutire se întocmește de beneficiar în două exemplare vizate de autoritatea fiscală care deservește beneficiarul, pentru fiecare operațiune în parte.

(8) Un exemplar al certificatului de scutire de accize însoțește transportul produselor accizabile de la importator către beneficiar și se păstrează de către acesta, iar al doilea exemplar se păstrează de către importator.

(9) Importatorul livrează beneficiarului scutirii produsele accizabile la prețuri fără accize și va solicita compensarea/restituirea accizelor aferente cantităților astfel livrate, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(10) În vederea restituirii sumelor reprezentând accizele, importatorul va depune până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, următoarele documente:

a) cererea de restituire de accize;

b) copia facturilor de livrare către beneficiarul scutirii, în care este înscrisă mențiunea "scutit de accize";

- c) dovada plății accizelor în vamă;
- d) copia certificatului de scutire, aferent fiecărei operațiuni.

(11) Modelul cererii de restituire a accizei este cel din anexa nr. 19.

»(la data 02-Mar-2007 punctul 21., subpunctul 21.3.. din partea 225[^]1 completat de Art. I, litera C., punctul 28. din [Hotărîrea 213/2007](#))

21.4. _

(1) În cazul electricității și gazului natural, regimul de scutire se acordă în baza certificatului de scutire al cărui model este prevăzut în anexa nr. 17, întocmit de beneficiar și vizat de autoritatea fiscală care deservește beneficiarul.

(2) Certificatul de scutire de accize va avea valabilitate 12 luni consecutive.

(3) Certificatul de scutire de accize se întocmește în doua exemplare. Un exemplar rămâne la beneficiar iar al doilea se va prezenta operatorului economic de gaz natural și de electricitate ce realizează furnizarea direct către beneficiar și va rămâne la acesta.

(4) În baza certificatului de scutire de accize furnizorul de gaz natural și furnizorul de electricitate vor emite beneficiarului facturi la prețuri fără accize.

»(la data 01-Jan-2007 partea 225[^]1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 37. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

21.5. Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 199 alin. (1) lit. d) din [Codul fiscal](#), precum și scutirea de la plata accizelor în cazul carburanților achiziționați prin stațiile de distribuție, pentru care solicitantul beneficiază și de scutire de taxă pe valoarea adăugată, se acordă potrivit procedurii prevăzute pentru scutirea de taxă pe valoarea adăugată.

»(la data 22-Dec-2008 punctul 21. din partea 225[^]1 completat de Art. I, alin. (B), punctul 17. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

PARTEA 225^I: Codul fiscal:

Scutiri generale

Art. 199

[...]-

(3) Accizele nu se aplică pentru importul de produse accizabile aflate în bagajul călătorilor și al altor persoane fizice, cu domiciliul în România sau în străinătate, în limitele și în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

PARTEA 225^{I^1}: Norme metodologice:

21¹. _

(1) Sunt scutite de la plata accizelor la import, produsele accizabile aflate în bagajul personal al călătorilor, provenind din țări terțe, cu condiția ca importul să nu aibă caracter comercial.

(2) Procedura și condițiile pentru acordarea scutirii prevăzută la alin. (1) sunt stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Sunt asimilate produselor accizabile aflate în bagajul personal al călătorilor și loturile mici cu caracter necomercial expediate de către persoane fizice dintr-o țară terță unor persoane fizice din România.

»(la data 01-Jan-2007 partea 225[^]1 completat de Art. I, alin. (G), punctul 38. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 226: Codul fiscal:

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

Art. 200

(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice prevăzute la art. 162, atunci când sunt:

a) complet denaturate, conform prescripțiilor legale;

b) denaturate și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

c) utilizate pentru producerea oțetului cu codul NC 2209;

d) utilizate pentru producerea de medicamente;

e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentrație ce nu depășește 1,2% în volum;

f) utilizate în scop medical în spitale și farmacii;

g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu sau fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depășească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei și 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin norme.

»(la data 01-Jan-2007 partea 226 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 39. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 226¹: Norme metodologice:

22. _

»(la data 11-Jul-2007 punctul 22. din partea 226[^]1 a fost reglementat de [Procedura din 2007](#))

(1) Alcoolul etilic se consideră a fi complet denaturat atunci când denaturarea se face cu denaturanții notificați de către fiecare stat membru la Comisia Europeană și acceptați de către aceasta și celelalte state membre.

(2) În cazul României, produsele admise a fi utilizate pentru denaturarea completă a alcoolului, la un hectolitru de alcool pur, sunt:

a) 1 gram de benzoat de denatoniu,

b) 2 litri de metiletilcetonă (butanonă) și

c) 0,2 grame de albastru de metilen.

(3) În cazul alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanțele admise pentru denaturarea acestuia sunt cel puțin una din următoarele:

a) pentru industria cosmetică

1. Dietilftalat 0,1% în voi.

2. Ulei de mentă 0,15% în voi.

3. Ulei de lavandă 0,15 % în voi.

4. Benzoat de benzil 5,00% în voi.

5. Izopropanol 2,00% în voi.

6. 1,2 propandiol 2,00% în voi.

b) pentru alte industrii

1. Alcoolii superiori 0,4 kg/l 0001

2. Violet de metil 1,0 g/1000 l

3. Benzină extracție 0,6 kg/1000 l

4. Monoetilen glicol 3,5 kg/1000 l

5. Salicilat de etil/metil 0,6 kg/1000 l

6. Fenolftaleină 12 g/1000 l

7. Albastru de metilen 3,5 g/1000 l

(4) Operatorii economici utilizatori de alcool complet denaturat sau parțial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul denaturat cu substanțele prevăzute la alin. (2) și (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanțelor pe care ei le propun. Solicitarea va trebui să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea aceluși denaturant specific și descrierea componentelor de bază ale denaturantului

propus, precum și declarația pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se va utiliza alcoolul denaturat nu intră în reacție cu substanțele propuse ca denaturanți, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic denaturat cu substanțele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul va sta la baza documentației necesare eliberării autorizației de utilizator final.

⚡(la data 28-Dec-2007 punctul 22., alin. (4) din partea 226¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 21. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(4¹) Operatorii economici utilizatori de alcool parțial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unei substanțe de denaturare a alcoolului etilic, alta decât cele prevăzute la alin. (3), pot efectua achiziții de alcool etilic astfel denaturat și de la antrepozite fiscale din alte state membre.

⚡(la data 22-Dec-2008 punctul 22., alin. (4) din partea 226¹ completat de Art. I, alin. (B), punctul 18. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(5) În cazul scutirii prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin consum uman se înțelege consum uman alimentar.

(6) Denaturarea alcoolului etilic se realizează numai în antrepozite fiscale, sub supravegherea autorității fiscale.

⚡(la data 22-Dec-2008 punctul 22., alin. (6) din partea 226¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 19. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(7) Operațiunea de denaturare a alcoolului se poate realiza astfel:

a) fie prin adăugarea succesivă a substanțelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanțele denaturante admise.

(8) Denaturarea alcoolului se realizează potrivit următoarei proceduri:

a) cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de a efectua operațiunea de denaturare, antrepozitul fiscal solicită, în scris, pentru aceasta, acordul autorității fiscale teritoriale;

b) în cererea de solicitare a acordului, antrepozitarul autorizat trebuie să menționeze cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată, denaturantul ce urmează a fi utilizat, procedura de denaturare, data și ora operațiunii de denaturare, destinația alcoolului denaturat justificată prin comenzile primite din partea utilizatorilor și copiile autorizațiilor de utilizatori finali;

c) în funcție de rezultatele verificării datelor cuprinse în documentația depusă, autoritatea fiscală teritorială decide asupra acceptării operațiunii de denaturare și desemnează reprezentantul său care va supraveghea efectuarea acestei operațiuni. În situația în care datele cuprinse în documentația prezentată nu corespund realității, autoritatea fiscală teritorială respinge solicitarea de efectuare a operațiunii de denaturare;

d) operațiunea de denaturare se consemnează într-un registru special, care se păstrează în antrepozitul fiscal, în care se vor înscrie: data efectuării operațiunii, cantitatea denaturată, substanțele și cantitățile utilizate pentru denaturare, precum și numele și semnătura reprezentantului autorității fiscale.

⚡(la data 02-Mar-2007 punctul 22., alin. (8), litera D. din partea 226¹ modificat de Art. I, litera C., punctul 29. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(8¹) Antrepozitarul autorizat poate livra alcool etilic denaturat către operatori economici, alții decât utilizatorii finali, numai dacă alcoolul este îmbuteliat în butelii destinate comercializării cu amănuntul.

(8²) Deplasarea intracomunitară a alcoolului complet denaturat va fi însoțită de documentul de însoțire simplificat.

⚡(la data 28-Dec-2007 punctul 22., alin. (8) din partea 226¹ completat de Art. I, alin. (G), punctul 22. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(9) În cazul scutirii prevăzută la art. 200 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, este scutit numai alcoolul etilic utilizat pentru producția de medicamente așa cum sunt definite în Directivele 2001/82/CEE și 2001/83/CEE.

(10) În toate situațiile prevăzute la art. 200 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal.

(11) Atunci când utilizatorul face achiziții intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. b) - g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să dețină și calitatea de operator înregistrat sau de operator neînregistrat.

(12) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o țară terță în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. b) - g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, importatorul trebuie să fie și utilizatorul materiei prime.

(13) Scutirea se acordă direct:

a) în situațiile prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. d), f) și g) din [Codul fiscal](#);

b) în situațiile prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. a), b), c) și e) din [Codul fiscal](#), pentru antrepozitarii autorizați care funcționează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înțelege utilizarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice de către antrepozitar, pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.

⚡(la data 22-Dec-2008 punctul 22., alin. (13) din partea 226¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 20. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(14) În toate situațiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizației de utilizator final. Această autorizație se eliberează tuturor utilizatorilor care achiziționează produse în regim de scutire de la plata accizelor.

(15) Autorizația de utilizator final se emite de către autoritatea fiscală teritorială în a cărei rază își are sediul solicitantul. Autoritatea fiscală atribuie și înscrie în autorizație codul operatorului economic utilizator, cod similar codului de acciză.

⚡(la data 22-Dec-2008 punctul 22., alin. (15) din partea 226¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 21. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(16) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 20.

(17) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către antrepozitul fiscal furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă.

⚡(la data 28-Dec-2007 punctul 22., alin. (17) din partea 226¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 23. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

⚡(la data 28-Dec-2007 punctul 22., alin. (18), litera C. din partea 226¹ abrogat de Art. I, alin. (G), punctul 24. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(18) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului. Cererea va fi întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 30.

⚡(la data 22-Dec-2008 punctul 22., alin. (18) din partea 226¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 22. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

⚡(la data 28-Dec-2007 punctul 22., alin. (19) din partea 226¹ abrogat de Art. I, alin. (G), punctul 24. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(20) După eliberarea autorizațiilor, autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale ale autorizațiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul alcoolului etilic și produselor alcoolice. De asemenea, vor asigura publicarea pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

⚡(la data 02-Mar-2007 punctul 22., alin. (20) din partea 226¹ modificat de Art. I, litera C., punctul 32. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(21) În toate situațiile de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului administrativ de însoțire, prevăzut la pct. 14.

(22) La sosirea produsului la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire la rubricile aferente primitorului și, înainte de desigilarea și descărcarea produsului, să solicite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea și certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoțire.

(23) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorității fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de operatorul economic utilizator la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia primitorul își desfășoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la operatorul economic utilizator.

(24) În cazul scutirilor directe, dacă în termen de 45 de zile lucrătoare de la expedierea produsului antrepozitul fiscal expeditor nu primește copia documentului administrativ de însoțire certificat, va înștiința despre acest fapt autoritatea fiscală emitentă a autorizației, în termen de 5 zile. Autoritatea fiscală emitentă va verifica în următoarele 3 zile realitatea informației și, în cazul în care aceasta se va dovedi reală, va analiza motivele care au generat acest fapt și va decide asupra obligației de plată a accizelor, după caz.

⚡(la data 22-Dec-2008 punctul 22., alin. (24) din partea 226¹ modificat de Art. I, alin. (B), punctul 23. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(25) În situația în care antrepozitul fiscal expeditor nu comunică neîndeplinirea prevederii de la alin. (24), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(26) Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final de alcool etilic și de alte produse alcoolice, poate fi suplimentată în situații bine justificate în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(26¹) Autoritatea fiscală teritorială emitentă poate anula autorizația de utilizator final în următoarele situații:

- a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de alcool și produse alcoolice achiziționate;
- c) operatorul economic a utilizat alcoolul sau produsul alcoolic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 22., alin. (26) din partea 226¹ completat de Art. 1, alin. (B), punctul 24. din [Hotarirea 1618/2008](#))

(27) Operatorii economici care dețin autorizație de utilizator final au obligația de a transmite autorității fiscale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achizițiile de alcool etilic în regim de scutare directă, care va cuprinde: cantitatea de alcool etilic achiziționată, cantitatea de alcool etilic utilizată în scopul pentru care a fost acordată scutirea, stocul de alcool etilic la sfârșitul lunii cantitatea de produs finit rezultată.

(28) Neprezentarea în termen a situației prevăzute la alin. (27) atrage revocarea autorizației de utilizator final și odată cu aceasta plata accizelor aferente atât cantităților achiziționate și/sau utilizate în perioada de raportare, cât și cantităților aflate în stoc la data la care decizia de revocare produce efecte.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 22., alin. (28) din partea 226¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 25. din [Hotarirea 1618/2008](#))

(29) Autorizația de utilizator final se anulează dacă ea a fost emisă pe baza unor date inexacte sau incomplete și:

- a) dacă solicitantul cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască caracterul inexact sau incomplet; și
- b) dacă autorizația nu a fost emisă pe baza unor elemente exacte și complete.

(30) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând cu data emiterii autorizației.

(30¹) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(30²) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(30³) O nouă cerere de obținere a autorizației de utilizator final va putea fi depusă după 6 luni de la data revocării sau anulării autorizației și cu condiția plății obligațiilor fiscale rezultate din aplicarea măsurii de revocare sau de anulare a autorizației.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 22., alin. (30) din partea 226¹ completat de Art. 1, alin. (B), punctul 26. din [Hotarirea 1618/2008](#))

(31) Nu se eliberează autorizație de utilizator final atunci când persoana a comis o infracțiune gravă sau infracțiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

(32) Autorizația de utilizator final are valabilitate 12 luni consecutive de la data emiterii.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 22., alin. (32) din partea 226¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 27. din [Hotarirea 1618/2008](#))

(33) În situațiile de scutare indirectă, livrarea produselor se face la prețuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori să solicite compensarea/restituirea accizelor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(34) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială, cererea de scutare de accize, însoțită de:

- a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată distinct;
- b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;
- c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a cantităților efectiv utilizate și a documentelor aferente.

(35) Modelul cererii de scutare de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(36) Depozitele farmaceutice achiziționează alcoolul etilic la prețuri cu accize și îl livrează către spitale și farmacii la prețuri fără accize. În aceste condiții, prețul de vânzare al alcoolului etilic va fi stabilit de către depozitul farmaceutic pe baza prețului de achiziție al acestui produs care nu are inclusă acciza, astfel încât spitalele și farmaciile să beneficieze de facilitatea prevăzută de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(37) Pentru cantitățile de alcool etilic livrate la prețuri fără accize spitalelor și farmaciilor, depozitele farmaceutice pot solicita compensarea/ restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice vor depune la autoritatea fiscală teritorială, cererea de scutare de accize, însoțită de:

- a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată distinct;
- b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;
- c) dovada cantității de alcool etilic livrată spitalelor și farmaciilor la prețuri fără accize, constând într-o situație centralizatoare a documentelor aferente cantităților efectiv livrate.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 226¹ modificat de Art. 1, alin. (G), punctul 39. din [Hotarirea 1861/2006](#))

*) La punctul 22, expresia cerere de scutare de accize se înlocuiește cu expresia cerere de restituire de accize.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 22. din partea 226¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 38. din [Hotarirea 1618/2008](#))

PARTEA 226¹: Codul fiscal

Scutiri pentru tutun prelucrat

Art. 200¹

(1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor științifice și celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzută la alin. (1), vor fi reglementate prin norme.

PARTEA 226^{1^1}: Norme metodologice:

22¹. _

(1) Tutunul prelucrat reprezentând țigarete, este scutit de plata accizelor atunci când este destinat unor teste științifice sau unor teste de piață, cu condiția ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării științifice sau cercetării de piață.

(2) Loturile destinate scopului prevăzut la alin. (1) nu pot depăși cantitatea de 200.000 de bucăți țigarete pe semestru.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 226¹ completat de Art. 1, alin. (G), punctul 40. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 227: Codul fiscal:

Scutiri pentru produse energetice și energie electrică

Art. 201

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

- a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru aeronave, altele decât aviația turistică în scop privat. Prin aviație turistică în scop privat se înțelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său sau de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;
- b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor private de agrement. De asemenea, este scutită de la plata accizelor și electricitatea produsă la bordul ambarcațiunilor. Prin ambarcațiune

- privată de agrement se înțelege orice ambarcațiune utilizată de către proprietarul său sau de către persoana fizică ori juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;
- c) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția de energie electrică, precum și energia electrică utilizată pentru menținerea capacității de a produce energie electrică;
- d) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția combinată de energie electrică și energie termică;
- e) produsele energetice - gazul natural, cărbunile și combustibilii solizi -, folosite de gospodăria și/sau organizația de caritate;
- f) combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor;
- g) combustibilii pentru motor utilizați pentru operațiunile de dragare în cursurile de apă navigabile și în porturi;
- h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;
- i) produsele energetice care intră în România dintr-o țară terță, conținute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor destinat utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum și în containere speciale și destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;
- j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;
- k) orice produs energetic achiziționat direct de la operatorii economici producători, importatori sau distribuitori, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilelor de bătrâni, orfelinatelor și altor instituții de asistență socială, instituțiilor de învățământ și lăcașurilor de cult;
- l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt făcute din sau conțin unul ori mai multe din următoarele produse:
- produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518;
 - produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 și de la 3824 90 80 la 3824 90 99 pentru componentele lor produse din biomase;
 - produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 și 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;
 - produse obținute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 și 4402.
- m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;
- n) energia electrică obținută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalațiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staționare de energie electrică în curent continuu, instalațiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la rețeaua electrică și sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 KW;
- o) produsele cuprinse la codul NC 2705, utilizate pentru încălzire.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 227 modificat de Art. 1, alin. (G), punctul 41. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 227¹: Norme metodologice:

23. _

▶(la data 11-Jul-2007 punctul 23. din partea 227¹ a fost reglementat de [Procedura din 2007](#))

▶(la data 04-Jul-2005 punctul 23., alin. (16) din partea 227¹ abrogat de Art. 1, alin. (E), punctul 23. din [Hotărîrea 610/2005](#))

▶(la data 04-Jul-2005 punctul 23., alin. (22) din partea 227¹ abrogat de Art. 1, alin. (E), punctul 25. din [Hotărîrea 610/2005](#))

▶(la data 04-Jul-2005 punctul 23., alin. (23) din partea 227¹ abrogat de Art. 1, alin. (E), punctul 25. din [Hotărîrea 610/2005](#))

23.1. _

▶(la data 11-Apr-2007 punctul 23., subpunctul 23.1. din partea 227¹ a fost reglementat de [Precizari din 2007](#))

(1) În situațiile prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă direct cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru motor pentru aeronave la prețuri de livrare fără accize:

a) operatorii economici care dețin certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile și/sau de contracte de prestări de servicii cu societăți deținătoare de certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile;

b) persoana care deține certificat de autorizare ca operator aerian.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.1., alin. (2) din partea 227¹ modificat de Art. 1, litera C., punctul 33. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(3) Certificatele prevăzute la alin. (2) se eliberează de Regia Autonomă "Autoritatea Aeronautică Civilă Română".

(3¹) Intră sub incidența prevederilor alin. (2) lit. b) și livrările de produse energetice destinate a fi utilizate drept combustibil pentru motor de către aeronavele aflate sub pavilionul altor state membre, pentru altfel de zboruri decât cele turistice în scop privat, fără a fi necesară prezentarea de certificate eliberate de autoritățile aeronautice civile din statele respective.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 23., subpunctul 23.1., alin. (3) din partea 227¹ completat de Art. 1, alin. (B), punctul 28. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(4) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare la prețuri de livrare fără accize:

a) operatorii economici care dețin autorizații ca distribuitori de combustibil pentru motor pentru navigație;

b) persoana care deține certificat de autorizare pentru navigație.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.1., alin. (4) din partea 227¹ modificat de Art. 1, litera C., punctul 33. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) și alin. (4) lit. a) trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare. Această obligație revine operatorilor economici care dispun de spații de depozitare corespunzătoare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil pentru motor a aeronavelor, precum și a navelor și ambarcațiunilor.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.1., alin. (5) din partea 227¹ modificat de Art. 1, litera C., punctul 33. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(5¹) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru motor pentru aeronave, aflate pe alte aeroporturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea aeronavelor, trebuie să fie însoțită de documentul administrativ de însoțire. La rubrica «Primitor» se vor completa tot datele expeditorului. La destinație, documentul administrativ de însoțire va fi certificat în mod corespunzător de autoritatea fiscală în a cărei rază teritorială este situat aeroportul pe care se efectuează operațiunea de alimentare a aeronavei.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 23., subpunctul 23.1., alin. (5) din partea 227¹ completat de Art. 1, alin. (B), punctul 29. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

(6) Zilnic antrepozitele fiscale de producție vor înscris pentru fiecare cantitate de combustibil pentru motor livrate cu destinație utilizării exclusive pentru aeronave, respectiv nave, în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 21,

(7) Jurnalele menționate la alin. (6) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi prezentate în termen de 5 zile de la expirarea lunii, autorității fiscale teritoriale în care își desfășoară activitatea antrepozit fiscal, în vederea înregistrării și vizării de către aceasta.

(8) Operatorii economici prevăzuți la alin. (5) vor înregistra zilnic toate cantitățile intrate și ieșite în jurnalele privind intrările și ieșirile de combustibil pentru motor destinate utilizării exclusive pentru aeronave și nave, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 22.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.1., alin. (8) din partea 227¹ modificat de Art. 1, litera C., punctul 33. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(9) Jurnalele menționate la alin. (8) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi prezentate în termen de 15 zile de la expirarea lunii autorității fiscale teritoriale în care își desfășoară activitatea operatorul economic, în vederea înregistrării și vizării de către aceasta.

(10) Lunar, până la 25 a lunii următoare celei de raportare, autoritățile fiscale teritoriale au obligația să transmită Direcției generale de tehnologie a informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, datele din jurnalele prevăzute la alin. (7) și (9) în vederea centralizării acestora la nivel național.

(11) Direcția generală de tehnologie a informației va transmite lunar, până la sfârșitul lunii următoare, situația centralizatoare pe țară privind cantitățile de combustibil pentru motor utilizate exclusiv pentru aeronave, precum și situația centralizatoare pe

țară privind cantitățile de combustibil pentru motor utilizate exclusiv pentru nave Agenției Naționale de Administrare Fiscală - direcțiilor cu atribuții de control.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 23., subpunctul 23.1., alin. (11) din partea 227[^]1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 25. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(12) Situațiile centralizatoare prevăzute la alin. (1) vor fi verificate lunar de către autoritățile fiscale teritoriale cu atribuții de control.

(13) Verificarea va avea în vedere cantitățile livrate și respectiv aprovizionate, după caz, precum și utilizarea efectivă a acestora în scopul declarat.

(14) Deplasarea combustibilului pentru motor între antrepozite fiscale va fi însoțită obligatoriu de documentul administrativ de însoțire potrivit procedurii prevăzută la pct. 14.

(15) Întră sub incidența prevederilor alin. (1) și instituțiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranța și securitatea națională, care, datorită specificului activității lor, nu dețin certificate eliberate de Autoritatea Aeronautică Civilă Română și, respectiv, de Autoritatea Navală Română pentru aeronavele și navele din dotare.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 23., subpunctul 23.1., alin. (14) din partea 227[^]1 completat de Art. I, alin. (G), punctul 26. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(16) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. a) din [Codul fiscal](#) se acordă și în cazul în care:

a) combustibilul pentru aviație este livrat de un antrepozit fiscal în scopul alimentării aeronavelor prin intermediul unui antrepozit fiscal autorizat pentru depozitare de produse energetice, care alimentează efectiv aeronavele. În această situație, deplasarea combustibilului pentru aviație de la antrepozitul fiscal de depozitare către aeronave va fi însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată aeronava o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmește de antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei, un exemplar al acestui certificat urmând a fi transmis și antrepozitelui fiscal în numele căruia se întocmește factura către aeronave. Antrepozitul fiscal în numele căruia se emit facturile către aeronave va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 21. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 22, o copie a acestui jurnal fiind transmisă primului antrepozit fiscal;

b) combustibilul pentru aviație este facturat de un antrepozit fiscal de produse energetice către un intermediar care administrează contracte cu companii aeriene și care emite, la rândul lui, facturi către acestea, după alimentarea aeronavelor în aceleași condiții cu cele prevăzute la lit. a), fără a avea loc un transfer fizic al produsului de la antrepozitul fiscal către intermediar. Deplasarea combustibilului pentru aviație de la antrepozitul fiscal de depozitare către aeronave va fi însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată aeronava o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmește de către antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei. Primul antrepozit fiscal va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 21. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 22.

(17) Potrivit prevederilor art. 23 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instalațiile plutitoare de tipul macaralelor, cu sau fără propulsie, sunt considerate nave.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 23., subpunctul 23.1., din partea 227[^]1 completat de Art. 1, alin. (B), punctul 30. din [Hotărîrea 1618/2008](#))

23.2. _

(1) În situațiile prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. c), d) și h) din [Codul fiscal](#), scutirea se acordă direct, cu condiția ca energia electrică să provină de la operatorii economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un operator înregistrat, de la un importator, din operațiuni proprii de import, de la companii de extracție a cărbunelui sau alți operatori economici care comercializează acest produs ori de la un distribuitor autorizat, în cazul gazului natural.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.2., alin. (1) din partea 227[^]1 modificat de Art. I, litera C., punctul 34. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producție de energie electrică, ai centralelor combinate de energie electrică și termică, precum și operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. h) din [Codul fiscal](#) vor solicita autorității fiscale teritoriale în raza căreia își au sediul autorizații de utilizator final pentru produse energetice.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.2., alin. (2) din partea 227[^]1 modificat de Art. I, litera C., punctul 34. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) energia electrică și gazul natural.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.2., alin. (3) din partea 227[^]1 modificat de Art. I, litera C., punctul 34. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(4) Autorizațiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoțită de:

a) actul de constituire - în copie și original - din care să rezulte că societatea desfășoară o activitate de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică;

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de plata accizelor.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.2., alin. (4) din partea 227[^]1 modificat de Art. I, litera C., punctul 34. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(5) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea fiscală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 20, și au o valabilitate de 3 ani.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.2., alin. (5) din partea 227[^]1 modificat de Art. I, litera C., punctul 34. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 23., subpunctul 23.2., alin. (6) din partea 227[^]1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 27. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

(7) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor, înscrise într-o autorizație pentru fiecare an de valabilitate a acesteia, vor reprezenta media anuală a cantităților utilizate în ultimii 3 ani. Pentru operatorii economici care nu au activitate de minimum 3 ani, cantitățile vor fi estimate pe baza normelor de consum și a producției preconizate a se realiza.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.2., alin. (7) din partea 227[^]1 modificat de Art. I, litera C., punctul 34. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(8) După eliberarea autorizațiilor, autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență strictă a acestora prin înscrisura în registrele speciale ale autorizațiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul produselor energetice.

(9) Beneficiarii scutirilor vor ține evidențe contabile privind intrările și consumurile efective de produse achiziționate în regim de scutire.

(10) Livrarea produselor energetice și a electricității se face la prețuri fără accize.

(11) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal către operatorul economic utilizator este obligatoriu însoțită de exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului administrativ de însoțire, prevăzut la pct. 14.

(12) La sosirea produsului la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire la rubricile aferente primitorului și, înainte de desigilarea și descărcarea produsului, să solicite autoritățile fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea și certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoțire.

(13) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorității fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de operatorul economic utilizator la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia primitorul își desfășoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la operatorul economic utilizator.

(14) Dacă în termen de 45 de zile lucrătoare de la expedierea produsului antrepozitul fiscal expeditor nu primește copia documentului administrativ de însoțire certificat, va înștiința despre acest fapt autoritatea fiscală emitentă a autorizației în termen de 5 zile. Autoritatea fiscală emitentă va verifica în următoarele 3 zile realitatea informației și în cazul în care aceasta se va dovedi reală, va analiza motivele care au generat acest fapt și va dispune încasarea accizelor aferente cantităților înscrise în document.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.2., alin. (14) din partea 227[^]1 modificat de Art. I, litera C., punctul 34. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(15) În situația în care antrepozitul fiscal expeditor nu comunică neîndeplinirea prevederii de la alin. (14), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(16) Trimestrial, până la data de 15 a lunii imediat următoare trimestrului, deținătorii de autorizații de utilizator final sunt obligați să prezinte autorității fiscale emitente a autorizației, o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui trimestru, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților pentru care se acordă scutirea și stocul de produse energetice rămas neutilizat.

(17) Neprezentarea în termen a situației prevăzute la alin. (16) atrage revocarea autorizației de utilizator final și odată cu aceasta plata accizelor aferente atât cantităților achiziționate și/sau utilizate în perioada de raportare, cât și cantităților aflate în stoc la data la care decizia de revocare produce efecte.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 23., subpunctul 23.2., alin. (17) din partea 227^1 modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 31. din [Hotarirea 1618/2008](#))

(18) Operatorii înregistrați, importatorii sau operatorii economici care achiziționează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică vor livra produsele către aceste centrale la prețuri fără accize și vor solicita autorității fiscale competente restituirea accizelor aferente cantităților livrate cu această destinație, care au fost plătite la momentul recepției, importului sau al achiziției. Nu intră sub incidența acestor prevederi beneficiarii scutirilor care utilizează produse energetice provenite din operațiuni proprii de import, pentru care scutirea se acordă direct.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.2., alin. (18) din partea 227^1 modificat de Art. I, litera C., punctul 34. din [Hotarirea 213/2007](#))

(19) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (18), operatorul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală competentă la care a efectuat plata o cerere de scutire de accize al cărei model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice. Cererea va fi însoțită de copia autorizației de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii și de documentul care atestă plata accizelor de către operatorul înregistrat, importatorul sau operatorul economic.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.2., alin. (19) din partea 227^1 modificat de Art. I, litera C., punctul 34. din [Hotarirea 213/2007](#))

(20) Autorizația de utilizator final se anulează dacă ea a fost emisă pe baza unor date inexacte sau incomplete și:

- a) dacă solicitantul cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască caracterul inexact sau incomplet; și
- b) dacă autorizația nu a fost emisă pe baza unor elemente exacte și complete.

(21) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând cu data emiterii autorizației.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.2., alin. (22) din partea 227^1 abrogat de Art. I, litera C., punctul 35. din [Hotarirea 213/2007](#))

(23) Atunci când în situațiile prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, centralele de producție de energie electrică și centralele de producție combinată de energie electrică și termică, preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea se face în baza autorizației de utilizator final. Atât achiziționarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligației, cât și restituirea efectivă a cantităților astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizației de utilizator final.

23.3. _

(1) În situația prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. e) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă direct, cu condiția ca produsele să fie achiziționate direct de la operatorii economici înregistrați la autoritatea fiscală centrală în calitate de furnizori de produse energetice, ori - în cazul gazului natural provenit dintr-un stat membru - direct de la un distribuitor/furnizor autorizat/licențiat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) Produsele energetice - respectiv gazul natural, cărbunile și combustibilii solizi -, sunt scutite de la plata accizelor, atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum și organizațiilor de caritate.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice organizațiile de caritate sunt organizațiile care au înscrise în obiectul de activitate și care desfășoară efectiv activități caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătății, al protecției mamei și copilului, al protecției bătrânilor, al persoanelor cu handicap, al persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamități naturale.

(4) În cazul organizațiilor de caritate, scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe beneficiarul scutirii, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.3., alin. (4) din partea 227^1 modificat de Art. I, litera C., punctul 36. din [Hotarirea 213/2007](#))

(5) Autorizațiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a organizației de caritate, însoțită de:

- a) actul de constituire - în copie și original - din care să rezulte că societatea desfășoară una din activitățile prevăzute la alin. (3);
- b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;
- c) orice informație și documente pe care autoritatea fiscală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea fiscală teritorială și au o valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii. Modelul autorizației este prevăzut în anexa nr. 20.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 23., subpunctul 23.3., alin. (6) din partea 227^1 modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 32. din [Hotarirea 1618/2008](#))

(7) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

- a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;
- b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 23., subpunctul 23.3., alin. (7) din partea 227^1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 28. din [Hotarirea 1579/2007](#))

(8) După eliberarea autorizațiilor, autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență strictă a acestora prin înscrisura în registrele speciale a autorizațiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul produselor energetice.

(9) Beneficiarii scutirilor vor ține evidențe contabile privind intrările și consumurile efective de produse achiziționate în regim de scutire.

(10) Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final este obligată să prezinte autorității fiscale emitente a autorizației, o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților caritabile și stocul de produse energetice rămas neutilizat.

(11) Neprezentarea în termen a situației prevăzute la alin. (10) atrage revocarea autorizației de utilizator final și odată cu aceasta plata accizelor aferente atât cantităților achiziționate și/sau utilizate în perioada de raportare, cât și cantităților aflate în stoc la data la care decizia de revocare produce efecte.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 23., subpunctul 23.3., alin. (11) din partea 227^1 modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 33. din [Hotarirea 1618/2008](#))

(12) Autorizația de utilizator final se anulează dacă ea a fost emisă pe baza unor date inexacte sau incomplete și:

- a) dacă solicitantul cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască caracterul inexact sau incomplet; și
- b) dacă autorizația nu a fost emisă pe baza unor elemente exacte și complete.

(13) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând cu data emiterii autorizației.

(14) Nu se eliberează autorizație de utilizator final atunci când persoana a comis o infracțiune gravă sau infracțiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

23.4. _

(1) În situațiile prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. f) și g) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă indirect, cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal.

(2) Înainte de fiecare achiziție de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul va face o cerere la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea. Cererea va fi însoțită de un memoriu în care va fi descrisă operațiunea pentru care este necesar consumul de combustibil pentru motor și se vor menționa: perioada de desfășurare a operațiunii, numărul orelor de funcționare ale motoarelor și ale instalațiilor de dragare și consumul normal de combustibil pentru motor.

(3) Trimestrial, operatorii economici pot solicita compensarea/restituirea accizelor potrivit prevederilor Codului de procedură

fiscală

(4) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială, cererea de scutire de accize, însoțită de:

- a) copia facturii de achiziție a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidențiată distinct;
- b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;
- c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând în copia documentului care atestă realizarea operațiunilor de dragare - certificată de autoritatea competentă în acest sens.

(5) Modelul cererii de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) În înțelesul prezentelor norme, combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor înseamnă inclusiv combustibili pentru motor utilizați în domeniul testării și mentenanței motoarelor ce echipază aeronavele și vapoarele.

23.5. În cazul scutirii de la art. 201 alin. (1) lit. i) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în înțelesul prezentelor norme metodologice:

a) "rezervor standard" înseamnă:

- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de același tip ca și vehiculul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie cât și pentru funcționarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule destinate utilizării directe a gazului ca și carburant, precum și rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de același tip ca și containerul în cauză și a cărui montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) "containere speciale" înseamnă orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

23.6. În situația prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. j) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă direct, în baza actelor normative emise pentru gratuități în scop de ajutor umanitar.

23.7. _

(1) în situația prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. k) din Legea nr. [571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă direct atunci când aprovizionarea se efectuează de la un antrepozit fiscal. Scutirea se acordă direct și în cazul furnizării gazului natural.

(2) Scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe beneficiarul scutirii, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

↳(la data 02-Mar-2007 punctul 23., subpunctul 23.7., alin. (2) din partea 227^1 modificat de Art. I, litera C., punctul 37. din [Hotarirea 213/2007](#))

(2¹) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea fiscală teritorială și au o valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii. Modelul autorizației este prevăzut în anexa nr. 20.

↳(la data 22-Dec-2008 punctul 23., subpunctul 23.7., alin. (2) din partea 227^1 completat de Art. 1, alin. (B), punctul 34. din [Hotarirea 1618/2008](#))

(3) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă.

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 23., subpunctul 23.7., alin. (3) din partea 227^1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 29. din [Hotarirea 1579/2007](#))

(4) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor, înscrise în autorizații, vor reprezenta media anuală a cantităților utilizate în ultimii 3 ani. Pentru operatorii economici care nu au activitate de minimum 3 ani, cantitățile vor fi estimate pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire și de parametrii tehnici ai instalațiilor.

(5) După eliberarea autorizațiilor, autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale ale autorizațiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul produselor energetice.

(6) Beneficiarii scutirilor vor ține evidente contabile privind intrările și consumurile efective de produse achiziționate în regim de scutire.

(7) Livrarea produselor energetice se face la prețuri fără accize.

(8) Deplasarea produselor energetice de la antrepozit fiscal către operatorul economic utilizator este obligatoriu însoțită de exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului administrativ de însoțire, prevăzut la pct. 14.

(9) La sosirea produsului la utilizator, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire la rubricile aferente primitorului și, înainte de desigilarea și descărcarea produsului, să solicite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea și certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoțire.

(10) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorității fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de operatorul economic utilizator la antrepozit fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia primitorul își desfășoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la operatorul economic utilizator.

(11) Dacă în termen de 45 de zile lucrătoare de la expedierea produsului, antrepozitul fiscal expeditor nu primește copia documentului administrativ de însoțire certificat, va înștiința despre acest fapt autoritatea fiscală emitentă a autorizației în termen de 5 zile. Autoritatea fiscală emitentă va verifica în următoarele 3 zile realitatea informației și în cazul în care aceasta se va dovedi reală, va analiza motivele care au generat acest fapt și va stabili obligația de plata a accizelor în sarcina utilizatorului.

(12) În situația în care antrepozitul fiscal expeditor nu comunică neîndeplinirea prevederii de la alin. (11), operațiunea respectiva se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(13) În înțelesul prezentelor norme metodologice prin lăcașuri de cult se înțeleg lăcașurile așa cum sunt definite potrivit legislației în domeniul cultelor.

(14) Trimestrial, până la data de 15 a lunii imediat următoare trimestrului, deținătorii de autorizații de utilizator final sunt obligați să prezinte autorității fiscale emitente a autorizației, o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui trimestru, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților pentru care se acordă scutirea și stocul de produse energetice rămas neutilizat.

(15) Neprezentarea în termen a situației prevăzute la alin. (14) atrage revocarea autorizației de utilizator final și odată cu aceasta plata accizelor aferente atât cantităților achiziționate și/sau utilizate în perioada de raportare, cât și cantităților aflate în stoc la data la care decizia de revocare produce efecte.

↳(la data 22-Dec-2008 punctul 23., subpunctul 23.7., alin. (15) din partea 227^1 modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 35. din [Hotarirea 1618/2008](#))

(16) Autorizația de utilizator final se anulează dacă ea a fost emisă pe baza unor date inexacte sau incomplete și:

- a) dacă solicitantul cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască caracterul inexact sau incomplet; și
- b) dacă autorizația nu a fost emisă pe baza unor elemente exacte și complete.

(17) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând cu data emiterii autorizației.

(18) Nu se eliberează autorizație de utilizator final atunci când persoana a comis o infracțiune gravă sau infracțiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

(19) În cazul produselor energetice achiziționate de la importatori sau de la alți operatori economici, scutirea de la plata accizelor se acordă indirect, prin restituire.

(20) Pentru restituirea accizelor, beneficiarul scutirii va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de scutire de accize, însoțită de:

- a) copia facturii de achiziție a produselor energetice;

b) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea. (21) Modelul cererii de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

23.8. _

(1) În situația prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare biocombustibili, scutirea este totală.

(2) În situația prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru motor sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare biocarburanți, scutirea este totală.

(3) Prin biomasă se înțelege fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură - inclusiv substanțe vegetale și animale -, silvicultură și industriile conexe, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane.

(4) Atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire conțin un procent de minimum 5% în volum produse obținute din biomasă, se aplică o acciză redusă. Acciza redusă care se va aplica amestecului va reprezenta acciza aferentă combustibilului pentru încălzire echivalent al amestecului, diminuat cu 5%.

(5) Pentru produsele energetice care conțin un procent de minimum 4% în volum produse obținute din biomasă, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.844/2005 privind promovarea utilizării biocarburanților și a altor carburanți regenerabili pentru transport, cu modificările și completările ulterioare, se aplică o acciză redusă. Acciza redusă care se va aplica amestecului va reprezenta acciza aferentă combustibilului pentru motor echivalent al amestecului, diminuat cu 4%.

(6) Amestecul în vrac dintre biocarburanți și carburanții tradiționali, în conformitate cu legislația specifică, se poate realiza în regim suspensiv numai în antrepozite fiscale, sub supraveghere fiscală.

(7) Amestecul în vrac dintre biocombustibili și combustibilii tradiționali se poate realiza în regim suspensiv numai în antrepozite fiscale, sub supraveghere fiscală.

(8) Prin derogare de la prevederile pct. 2 alin. (1), operațiunea exclusivă de amestec în vrac între biocarburanți și carburanții tradiționali și între biocombustibili și combustibilii tradiționali se poate realiza în regim suspensiv numai în antrepozite fiscale de depozitare, sub supraveghere fiscală.

(9) Atunci când stațiile de distribuție comercializează produse energetice utilizate drept carburant, realizate în totalitate din biomasă, acestea trebuie să se asigure că sunt respectate condițiile prevăzute la art. 175⁴ alin. (2) lit. c) din Codul fiscal. Stațiile de distribuție vor afișa în acest sens avertismente în atenția clienților.

↳(la data 22-Dec-2008 punctul 23., subpunctul 23.8., din partea 227¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 36. din Hotărârea 1618/2008)

23.9. în cazul scutirii de la plata accizelor a energiei electrice prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în înțelesul prezentelor norme metodologice "surse regenerabile de energie" sunt: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro-, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz.

23.10. _

(1) Scutirile de la plata accizelor pentru motorina și kerosenul utilizate drept combustibil pentru motor în situațiile prevăzute la art. 201 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se acordă cu condiția ca aceste produse să fie marcate potrivit prevederilor Directivei nr. 95/60/CE privind marcarea fiscală a motorinei și kerosenului, precum și celor din legislația națională specifică în domeniu.

(2) Marcarea motorinei și a kerosenului se face numai în antrepozite fiscale, sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 23. din partea 227¹ modificat de Art. 1, alin. (G), punctul 41. din Hotărârea 1861/2006)

↳(la data 28-Dec-2007 punctul 23., subpunctul 23.11., alin. (3) din partea 227¹ abrogat de Art. 1, alin. (G), punctul 31. din Hotărârea 1579/2007)

23.11. _

(1) În toate situațiile de acordare a scutirii directe, autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 30.

(2) În toate situațiile în care se acordă autorizație de utilizator final, autoritatea fiscală teritorială emitentă poate anula autorizația de utilizator final în următoarele cazuri:

- operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de produse energetice achiziționate;
- operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(3) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând cu data emiterii autorizației.

(4) În toate situațiile în care se emite decizie de revocare, aceasta se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în decizie.

(5) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(6) O nouă cerere de obținere a autorizației de utilizator final va putea fi depusă după 6 luni de la data revocării sau anulării autorizației și cu condiția plății obligațiilor fiscale rezultate din aplicarea măsurii de revocare sau de anulare a autorizației.

(7) Autoritatea fiscală atribuie și înscrie în autorizația de utilizator final codul operatorului economic utilizator, cod similar codului de acciză.

(8) Autoritățile fiscale teritoriale vor ține o evidență strictă a acestor operatori economici prin înscrierea în registrele speciale a autorizațiilor de utilizator final eliberate în domeniul produselor energetice. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(9) Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final de produse energetice poate fi suplimentată în situații bine justificate în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

↳(la data 22-Dec-2008 punctul 23., subpunctul 23.11., din partea 227¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 37. din Hotărârea 1618/2008)

*) La punctul 23, expresia cerere de scutire de accize se înlocuiește cu expresia cerere de restituire de accize.

↳(la data 22-Dec-2008 punctul 23. din partea 227¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 38. din Hotărârea 1618/2008)

PARTEA 228: Codul fiscal:

SECȚIUNEA 8: Marcarea produselor alcoolice și a produselor din tutun

Art. 202: Reguli generale

(1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

- produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin norme;
- produse din tutun.

PARTEA 228¹: Norme metodologice:

24. _

(1) Nu intră sub incidența sistemului de marcarea:

- alcoool etilic denaturat cu substanțe specifice destinației, alta decât consumul uman, astfel încât să nu poată fi utilizat la obținerea de băuturi alcoolice;
- alcoool etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat și care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară;
- băuturile slab alcoolizate, cu o concentrație alcoolică de până la 10% în volum inclusiv;

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 24., alin. (1), litera C. din partea 228¹ modificat de Art. 1, alin. (F), punctul 4. din Hotărârea 1620/2009)

- d) produsele din producția internă destinate exportului;
- e) produsele de natura celor supuse marcării, provenite din import, aflate în regim de tranzit sau de import temporar.
- f) aromele alimentare, extractele și concentratele alcoolice.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 24., alin. (1) din partea 228¹ completat de Art. I, litera C., punctul 39. din [Hotărîrea 213/2007](#))

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 24., alin. (2) din partea 228¹ abrogat de Art. I, alin. (G), punctul 42. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 229: Codul fiscal:

Responsabilitatea marcării

Art. 203

Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați, operatorilor înregistrați sau importatorilor autorizați, potrivit precizărilor din norme.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 229 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 43. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 229¹: Norme metodologice:

25. _

(1) Autorizația de antrepozit fiscal și de operator înregistrat atestă și dreptul de marcă a produselor supuse acestui regim.

(2) Dreptul de marcă a produselor supuse acestui regim revine importatorului de astfel de produse din țări terțe, precum și operatorului neînregistrat care achiziționează produse supuse marcării din alte state membre, în baza autorizațiilor emise de autoritatea fiscală competentă în vederea realizării acestor achiziții.

(3) Autorizația de importator se acordă de către autoritatea fiscală centrală în conformitate cu prevederile pct. 27, modelul cererii de acordare a acestei autorizații fiind prevăzut în anexa nr. 23.

(4) În vederea realizării achizițiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de operatorii înregistrați sau de operatorii neînregistrați, se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție care urmează să le aplice pe produse.

(5) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de operatorii înregistrați sau de operatorii neînregistrați, se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție sau a unui antrepozit fiscal desemnat de către acesta, care urmează să le aplice pe produse.

(6) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării, timbrele sau banderolele, după caz, procurate de importatori se expediază pe adresa producătorului extern care urmează să le aplice pe produse.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (4), (5) și (6) expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(8) După expirarea termenului de 15 zile, operatorii înregistrați, operatorii neînregistrați sau importatorii autorizați sunt obligați să returneze unității specializate autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neexpediate în termen.

(9) Fiecărui operator economic cu drept de marcă i se atribuie un cod de marcă de 13 caractere. În cazul antrepozitarilor autorizați și al operatorilor înregistrați, codul de marcă este codul de acciză. În cazul importatorilor autorizați și al operatorilor neînregistrați, codul de marcă este format din două caractere alfanumerice aferente codului de țară, conform standardului ISO 3166, din care se face importul sau achiziția intracomunitară, după caz, urmate de codul de identificare fiscală format din 11 caractere alfanumerice. Atunci când codul de identificare fiscală nu conține 11 caractere alfanumerice, acesta va fi precedat de cifra «0», astfel încât numărul total de caractere să fie de 11. Codul de marcă se va regăsi inscripționat pe marcajele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele destinate comercializării pe teritoriul României.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 25., alin. (9) din partea 229¹ modificat de Art. I, litera C., punctul 40. din [Hotărîrea 213/2007](#))

(10) Cu ocazia importului, odată cu documentul vamal de import, se depune un document vamal de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din țară a acestora.

(11) În cazul antrepozitorilor fiscale de depozitare de produse supuse marcării, acestea solicită marcajele, atât în situația în care marcajele se aplică de către producător, cât și în situația în care marcarea se realizează în antrepozitul fiscal de depozitare, dacă a fost autorizat în acest sens.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 229¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 43. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 230: Codul fiscal:

Art. 204: Proceduri de marcă

(1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre, banderole sau etichete.

PARTEA 230¹: Norme metodologice:

▶(la data 01-Jan-2010 partea 230¹ a fost reglementat de [Hotărîrea 1620/2009](#))

▶(la data 20-Apr-2005 punctul 26. din partea 230¹ a fost reglementat de [Ordinul 463/2005](#))

26. _

(1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în anexa nr. 24.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special și se tipăresc de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S. A.

(3) Timbrele pentru marcarea produselor din tutun prelucrat sunt inscripționate cu următoarele elemente:

- a) denumirea operatorului economic cu drept de marcă și codul de marcă atribuit acestuia;
- b) denumirea generică a produsului, respectiv: țigărete, țigări, țigări de foi, tutun de fumat;
- c) seria și numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare și a alcoolului etilic vor avea inscripționate următoarele elemente:

- a) denumirea operatorului economic cu drept de marcă și codul de marcă atribuit acestuia;
- b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate - după caz, băuturi spirtoase, țuică, rachiu din fructe, produse intermediare;
- c) seria și numărul care identifică în mod unic banderola;
- d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conținut;
- e) concentrația alcoolică.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 26., alin. (4) din partea 230¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 5. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

(5) Inscripționarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) și (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziția organelor în drept de către Compania Națională "Imprimeria Națională" S. A., la solicitarea acestora.

(6) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor, cutiilor de tetra pak/tetra brik sau a oricăru alt tip de ambalaj individual, astfel încât prin deschiderea acestora să se asigure distrugerea banderolelor. Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv ambalajele individuale ce depășesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 26., alin. (6) din partea 230¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 5. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

(7) În accepția prezentelor norme metodologice, comercializarea alcoolului etilic și a băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, în butelii sau în cutii ce depășesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 26., alin. (6¹) din partea 230¹ abrogat de Art. I, alin. (F), punctul 6. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

(8) În situația în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirilor operatorilor economici cu drept de marcă, se vor inscripționa prescurtările sau inițialele stabilite de fiecare operator economic în parte, de comun acord cu Compania Națională "Imprimeria Națională" - S. A.

(9) Fiecărui operator economic cu drept de marcă i se atribuie un cod special de 13 caractere care are la bază codul de acciză sau codul de identificare fiscală. Acest cod special se va regăsi inscripționat pe marcajele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele fabricate sau achiziționate din afara României.

(10) În cazul operatorilor economici importatori autorizați care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcajele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va conține indicativul țării din care se face efectiv importul.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 230[^]1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 44. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 231: Codul fiscal:

Art. 205: Eliberarea marcajelor

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

- a) persoanele care importă produsele accizabile prevăzute la art. 202, în baza autorizației de importator. Autorizația de importator se acordă de către autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme;

PARTEA 231¹: Norme metodologice:

27. _

(1) Persoana care intenționează să obțină autorizație de importator depune la autoritatea fiscală centrală o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 17, însoțită de următoarele documente prezentate în fotocopii certificate de autoritatea fiscală teritorială pentru conformitate cu originalul:

- a) documentele legale de constituire ale persoanei, cu toate modificările intervenite până la data solicitării autorizației;
- b) cazierul judiciar ale administratorilor și directorilor executivi, eliberate de instituțiile abilitate din România;
- c) contractele încheiate direct între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declarație a producătorului extern care să ateste relația contractuală dintre acesta și furnizorul extern al deținătorului de autorizație de importator;
- d) scrisoare de bonitate bancară;
- e) declarația solicitantului privind sediul social și orice alte locuri în care urmează să-și desfășoare activitatea de import, precum și adresele acestora;
- f) situația întocmită de autoritatea fiscală teritorială din care să rezulte modul de îndeplinire a obligațiilor fiscale față de bugetul de stat.

(2) În vederea eliberării autorizațiilor de importator, autoritatea fiscală centrală solicită avizul autorității vamale centrale.

(2¹) Orice importator are obligația de a constitui o garanție corespunzătoare unei cote de 6% sau de 8,33%, în cazul tutunului prelucrat, din suma totală a accizelor aferente produselor importate în anul anterior. În situația unui nou importator autorizat, garanția va reprezenta 6% sau 8,33%, în cazul tutunului prelucrat, din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a fi importate pe parcursul unui an. Forma și modul de constituire a garanției sunt cele prevăzute la alin. (5), (6) și (7) de la pct. 20.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 27., alin. (2) din partea 231[^]1 completat de Art. I, litera C., punctul 41. din [Hotarirea 213/2007](#))

(3) Autorizația de importator se eliberează de către autoritatea fiscală centrală în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete.

PARTEA 232: Codul fiscal:

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea fiscală competentă, sub forma și în maniera prevăzute în norme.

PARTEA 232¹: Norme metodologice:

28. _

(1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, antrepozitarul autorizat pentru producție sau depozitare, operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat și importatorul autorizat depun nota de comandă la direcția de specialitate cu atribuții în domeniu din cadrul Autorității Naționale a Vămilor sau la direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale ori a municipiului București.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 28., alin. (1) din partea 232[^]1 modificat de Art. I, alin. (B), punctul 40. din [Hotarirea 1618/2008](#))

(2) Modelul notei de comandă este prevăzut în anexa nr. 25.

(3) În cazul antrepozitarului autorizat, operatorului înregistrat și al importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă - total sau parțial - de autoritatea vamală prevăzută la alin. (1), în funcție de:

- a) datele din situația lunară privind evidența achiziționării, utilizării și returnării marcajelor, prezentată de solicitant la autoritatea vamală competentă cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, potrivit alin. (9);
- b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 6 luni față de data solicitării unei noi note de comandă.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 28., alin. (3) din partea 232[^]1 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 7. din [Hotarirea 1620/2009](#))

(4) În situația în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au generat necesitățile suplimentare.

▶(la data 01-Jan-2010 punctul 28., alin. (4) din partea 232[^]1 modificat de Art. I, alin. (F), punctul 7. din [Hotarirea 1620/2009](#))

(5) În cazul operatorului neînregistrat nota de comandă de marcaje se aprobă de către autoritatea fiscală competentă în baza garanției constituite la un nivel egal cu valoarea accizelor aferente cantităților de produse pentru care s-au comandat marcaje.

(6) Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(7) Notele de comandă se aprobă în termen de 7 zile lucrătoare de la data înregistrării la autoritatea fiscală competentă. După aprobare, cele 3 exemplare ale notelor de comandă au următoarele destinații: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. și al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală competentă care aprobă notele de comandă.

(8) Operatorii economici cu drept de marcă au obligația utilizării marcajelor aprobate prin notele de comandă în termen de 6 luni consecutive de la eliberarea acestora de către Compania Națională "Imprimeria Națională" S.A. După expirarea acestui termen marcajele neutilizate vor fi restituite Companiei Naționale "Imprimeria Națională" S.A., în vederea distrugerii, operațiuni care se va desfășura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic cu drept de marcă.

(8¹) În sensul prevederilor alin. (8), prin utilizarea marcajelor se înțelege aplicarea efectivă a acestora pe ambalajul produsului accizabil. În cazul importatorilor de produse accizabile, dovada marcajelor utilizate este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului extern transmisă importatorului, care va fi anexată semestrial la situația privind evidența marcajelor achiziționate, utilizate și returnate, fără ca termenul de restituire a marcajelor neutilizate să depășească 12 luni consecutive.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 28., alin. (8) din partea 232[^]1 completat de Art. I, alin. (B), punctul 42. din [Hotarirea 1618/2008](#))

(9) Antrepozitarii autorizați, operatorii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse marcării sunt obligați să prezinte lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, autorității fiscale competente cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, situația privind marcajele utilizate în luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. În cazul banderolelor, această situație se va întocmi pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor și caracteristicilor înscrise pe acestea, hi vederea confirmării realității datelor înscrise în documentele justificative privind utilizarea marcajelor pentru import, aceste documente vor fi certificate de către Autoritatea Națională a Vămilor.

(10) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de producție și care nu pot fi recuperate pentru a fi evidențiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(11) Pentru cantitatea de marcaje distruse în procesul de producție peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (10), se datorează accizele aferente cantităților de produse care ar fi putut fi marcate.

(12) hi situația prevăzută la alin. (11) acciza devine exigibilă în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 a lunii imediat următoare.

(13) Antrepozitarii autorizați, operatorii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse marcării vor ține o evidență distinctă a marcajelor distruse, precum și a celor deteriorate, conform modelului prevăzut în anexa nr. 27.

(14) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârșitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 28.

(15) Semestrial, până la data de 15 a lunii următoare semestrului, marcajele deteriorate evidențiate în anexa nr. 28, vor fi distruse de către antrepozitarul autorizat, operatorul înregistrat sau importatorul autorizat, pe cheltuială acestora, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, obligatoriu sub supraveghere fiscală.

(16) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, antrepozitarii autorizați, operatorii înregistrați, operatorii neînregistrați și importatorii autorizați au obligația ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declarației, procesului verbal de constatare sau a

sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariția marcajelor, să anunțe autoritatea fiscală competentă cu aprobarea notelor de comandă de marcaje în vederea stabilirii obligației de plată privind accizele.

(17) În situația depășirii termenului prevăzut la alin. (16), acciza devine exigibilă în ziua imediat următoare depășirii termenului și se va plăti în 3 zile lucrătoare de la data depășirii termenului respectiv.

(La data 01-Jan-2007 partea 232¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 45. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 233: Codul fiscal:

Art. 205

[...]

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea fiscală competentă, potrivit prevederilor din norme.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din norme.

(La data 01-Jan-2007 partea 233 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 46. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 233¹: Norme metodologice:

(La data 18-Feb-2005 punctul 29., alin. (10) din partea 233¹ abrogat de Art. I, alin. (F), punctul 28. din [Hotărîrea 84/2005](#))

29. _

(1) După aprobarea notelor de comandă de marcaje de către autoritatea fiscală competentă, exemplarul 2 al notei de comandă se va transmite de către operatorul economic cu drept de marcăre către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. și va fi însoțit de dovada achitării contravalorii marcajelor comandate în contul acestei companii.

(2) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A..

(3) În cazul importatorilor autorizați, eliberarea marcajelor se face sub supraveghere vamală.

(4) Marcajele se realizează de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod și o serie de emisiune aprobate de către direcția specializată cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii și înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea fiscală competentă.

(6) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. în condiții de deplină securitate.

(7) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) antrepozitarii autorizați, lunar, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor alin. (4) al pct. 1, vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv eliberate în consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără t.v.a.;

b) operatorul înregistrat și neînregistrat, cu ocazia fiecărei operațiuni, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor alin. (4) al pct. 1, vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv recepționate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără t.v.a.;

c) importatorul autorizat, cu ocazia fiecărei operațiuni de import de produse marcate, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor alin. (4) al pct. 1, vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără t.v.a.

(La data 01-Jan-2007 partea 233¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 46. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 234: Codul fiscal:

Confiscarea tutunului prelucrat

Art. 206

[...]

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea acestuia de către antrepozitarii autorizați, operatori înregistrați și importatori, precum și procedura de distrugere se efectuează conform normelor.

(La data 01-Jan-2007 partea 234 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 47. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 234¹: Norme metodologice:

30. _

(1) Repartizarea fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat - altele decât cele din nomenclatoarele operatorilor economici cu drept de marcăre -, către antrepozitarii autorizați se face proporțional cu cota de piață deținută.

(2) Trimestrial, situația privind cotele de piață se comunică de către autoritatea fiscală centrală - prin direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor -, autorităților fiscale teritoriale, direcțiilor cu atribuții de control din subordinea Ministerului Finanțelor Publice, Autorității Naționale a Vămilor și Ministerului Administrației și Internelor.

(3) În toate situațiile prevăzute la art. 206 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, predarea cantităților de produse din tutun prelucrat confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, ce va fi semnat atât de reprezentanții organului care a procedat la confiscarea produselor, cât și de reprezentanții operatorilor economici cu drept de marcăre, care le preiau.

(4) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se va efectua prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componența acestor produse. Distrugerea va avea loc, în baza aprobării date de Agenția Națională de Administrare Fiscală - prin direcția de specialitate cu atribuții de control, la cererea operatorului economic cu drept de marcăre, în prezența unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din aceasta comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliție și un reprezentant al direcției cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Nepreluarea cantităților de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici cu drept de marcăre potrivit prevederilor alin. (3), în termen de 30 de zile de la data înștiințării, atrage suspendarea autorizației care asigură dreptul de marcăre până la încadrarea în prevederile legale.

(La data 01-Jan-2007 partea 234¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 47. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 234¹: Codul fiscal

Nivelul și calculul accizei

Art. 208

[...]

(3) Pentru iahturi și alte nave și ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement, nivelul accizelor poate fi între 0 și 50% și va fi stabilit diferențiat pe baza criteriilor prevăzute în norme.

(4) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (3):

a) bărcile cu sau fără motor cu lungime mai mică de 8 metri și cu motor mai mic de 25 CP;

b) iahturile și alte nave și ambarcațiuni destinate utilizării în sportul de performanță, în condițiile prevăzute în norme.

(5) Pentru motoare cu capacitate de peste 25 CP destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement, nivelul accizelor poate fi între 0 și 50% și va fi stabilit diferențiat pe baza criteriilor prevăzute în norme.

(La data 01-Jan-2007 partea 234¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 48. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 234^{I^1}: Norme metodologice:

30¹. _

(1) Accizele pentru iahturi și alte nave și ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement sunt:

Nr. crt.	Denumire	Acciza (%)
1	Bărci gonflabile, cu lungime cuprinsă între 8 și 12 m	5
2	Bărci gonflabile, cu lungime de peste 12 m	7
3	Nave cu vele, fără motor, cu lungime cuprinsă între 8-12 m	7
4	Nave cu vele, fără motor, cu lungime cuprinsă între 12-16 m	9
5	Nave cu vele, fără motor, cu lungime cuprinsă între 16-24 m	10
6	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsă între 8-12 m	9
7	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsă între 12-16 m	10
8	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsă între 16-24 m	12
9	Nave cu motor, altele decât cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 8-12 m	9
10	Nave cu motor, altele decât cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 12-16 m	10
11	Nave cu motor, altele decât cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 16-24 m	12
12	Alte nave și ambarcațiuni pentru agrement sau pentru sport din care:	
12.1	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 8-12 m	9
12.2	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 12-16 m	10
12.3	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 16-24 m	12
12.4	Skyjet -uri	15

(2) Accizele pentru motoarele cu capacitatea de peste 25 CP destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement sunt:

» (la data 01-Jan-2007 partea 234^{I^1} modificat de Art. I, alin. (G), punctul 48. din [Hotarirea 1861/2006](#))

Nr. crt.	Tipul de motor	Acciza (%)
1	Motoare cu capacitatea între 25 CP și 60 CP	5
2	Motoare cu capacitatea între 60 CP și 120 CP	7
3	Motoare cu capacitatea peste 120 CP	9

(3) Întră sub incidența accizelor și bărcile echipate cu motor care nu îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art. 208 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Acciza se va calcula prin aplicarea cotei legale aferente motorului asupra valorii integrale de achiziție înscrisă în factură, iar suma astfel rezultată se va reduce cu 50%.

» (la data 28-Dec-2007 punctul 30¹. din partea 234^{I^1} completat de Art. I, alin. (G), punctul 32. din [Hotarirea 1579/2007](#))

PARTEA 234^{I^1}: Codul fiscal

Art. 208: Nivelul și calculul accizei

[...]

(7) În cazul produselor prevăzute la alin. (2), (3) și (5), accizele preced taxa pe valoarea adăugată și se calculează o singură dată prin aplicarea cotelor procentuale prevăzute de lege asupra bazei de impozitare, care reprezintă:

- pentru produsele provenite din producția internă - prețul de livrare al producătorului, mai puțin acciza;
- pentru produsele provenite din teritoriul comunitar - prețurile de achiziție;
- pentru produsele provenite din afara teritoriului comunitar - valoarea în vamă, stabilită potrivit legii, la care se adaugă taxele vamale și alte taxe speciale, după caz.

PARTEA 234^{I^1}: Norme metodologice:

30.1.1. _

(1) Pentru produsele din producția internă, baza de impozitare este reprezentată de prețul de livrare, respectiv prețul de vânzare al produselor practicat de producător, mai puțin acciza.

(2) În cazul produselor supuse accizelor nearmonizate pentru care acciza este stabilită în cotă procentuală, provenite din achiziții intracomunitare, transformarea în lei a prețurilor de achiziție exprimate în diverse valute - ca bază de impozitare pentru accize - se efectuează la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, utilizat la înregistrarea în contabilitate, și anume cursul de schimb valabil la data recepției produselor achiziționate.

» (la data 22-Dec-2008 partea 234^{I^1} completat de Art. I, alin. (B), punctul 43. din [Hotarirea 1618/2008](#))

PARTEA 234^{II}: Codul fiscal

Plătitori de accize

Art. 209

[...]

(3) Operatorii economici care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207, înainte de primirea produselor, trebuie să fie înregistrați la autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme, și să respecte următoarele cerințe:

- să garanteze plata accizelor în condițiile fixate de autoritatea fiscală competentă;
- să țină contabilitatea livrărilor de produse;
- să prezinte produsele oricând i se cere aceasta de către organele de control;
- să accepte orice monitorizare sau verificare a stocului.

PARTEA 234^{II^1}: Norme metodologice

30². _

(1) Operatorul economic - persoană fizică sau juridică autorizată -, în exercitarea activității acestuia, poate achiziționa din alte state membre ale Uniunii Europene produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art. 207 din [Codul fiscal](#), cu condiția deținerii unei autorizații pentru achiziții intracomunitare de astfel de produse emise de autoritatea vamală teritorială.

(2) Pentru obținerea autorizației prevăzute la alin. (1) operatorul economic trebuie să depună o cerere care să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele prevăzute în anexa nr. 29.

(3) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite operatorului economic solicitant al autorizației orice informație și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

- identitatea operatorului economic;
- amplasarea locurilor unde se recepționează produsele accizabile;
- tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;
- capacitatea operatorului economic de a asigura garanția financiară.

(4) Nu va fi autorizată pentru achiziții intracomunitare persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracțiune dintre cele reglementate de legislația fiscală.

(5) Autorizația de operator economic pentru achiziții intracomunitare are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii

următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea vamală teritorială. Orice astfel de operator are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate în anul anterior. În cazul unui nou operator, garanția va reprezenta 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziționa pe parcursul unui an. Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, modul de constituire fiind cel prevăzut la pct. 20.

(6) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, operatorul economic are obligația de a solicita autorității vamale teritoriale emitente a autorizației modificarea acesteia, după cum urmează:

- a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse supuse accizelor, cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor;
- b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului economic, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;
- c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția produselor.

(7) Operatorul economic nu poate realiza recepția de produse supuse accizelor într-o locație dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea vamală teritorială.

(8) Produsele supuse accizelor primite de către operatorul economic sunt însoțite de documentul comercial care atestă achiziția intracomunitară,

(9) Autorizația poate fi revocată de autoritatea emitentă a acesteia în situația în care operatorul economic săvârșește o infracțiune la reglementările fiscale.

(10) Decizia de revocare se comunică operatorului economic și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința operatorului economic.

(11) În cazuri excepționale când interesele legitime ale operatorului economic impun aceasta, autoritatea vamală emitentă a autorizației poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(12) Operatorul economic nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de operator economic pentru achiziții intracomunitare suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(14) În cazul în care operatorul economic dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității vamale emitente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

↳ (la data 01-Jan-2010 punctul 30². din partea 234^{II} 1 modificat de Art. 1, alin. (F), punctul 8. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 235: Codul fiscal:

Scutiri

Art. 210

(2) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membru sortimente de cafea, obținute din operațiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziționate direct de către aceștia din alte state membre sau din import, pot solicita autorităților fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor virate la bugetul de stat, aferente cantităților de cafea utilizate ca materie primă pentru cafeaua exportată sau livrată în alt stat membru. Beneficiază de regimul de restituire a accizelor virate bugetului de stat și operatorii economici, pentru cantitățile de cafea achiziționate direct de către aceștia dintr-un stat membru sau din import și returnate furnizorilor.

(2¹) Beneficiază de regimul de restituire a accizelor și operatorii economici care achiziționează direct dintr-un alt stat membru sau din import produse de natura celor prevăzute la art. 207 lit. d)-j) și care sunt ulterior returnate furnizorilor, sunt exportate sau sunt livrate în alt stat membru fără a suporta vreo modificare.

↳ (la data 28-Dec-2007 Art. 210 din partea 235 modificat de Art. 1, alin. (G), punctul 33. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 235¹: Norme metodologice:

31. _

(1) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membru sortimente de cafea obținute din operațiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziționate direct de către aceștia din alte state membre sau din import pot solicita la cerere restituirea accizelor. Intră sub incidența acestor prevederi și sortimentele de cafea rezultate exclusiv din operațiuni de ambalare.

(2) De asemenea, beneficiază la cerere de regimul de restituire și operatorii economici, pentru cantitățile de cafea achiziționate direct de către aceștia dintr-un stat membru sau din import, care ulterior sunt exportate ori sunt livrate în alt stat membru, fără a suporta vreo modificare.

(3) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, în intervalul de până la 3 luni de la data efectuării livrării către un alt stat membru sau a operațiunii de export către o țară terță.

(4) Cererea prevăzută la alin. (3) va conține obligatoriu informații privind cantitatea produselor expediate, statul membru de destinație sau țara terță, valoarea totală a facturii și fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(5) Odată cu cererea de restituire, solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul exportului:

- 1.copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;
- 2.copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;
- 3.copia declarației vamale care reprezintă dovada faptului că produsele au fost exportate;

b) în cazul livrării către un stat membru:

- 1.copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;
- 2.copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;
- 3.copia facturii către cumpărătorul din statul membru de destinație.

(6) În situația în care intervine reducerea nivelului accizei, pentru cererile de restituire care sunt prezentate în intervalul de 3 luni de la reducere, restituirea este acordată la nivelul accizei în vigoare la momentul depunerii cererii, dacă nu se face dovada că pentru produsele expediate s-au plătit accizele la nivelul aplicabil anterior reducerii.

(7) Operatorii economici pot beneficia la cerere de restituirea accizelor și în cazul cantităților de produse prevăzute la alin. (1) și (2) achiziționate direct din alte state membre sau din import și returnate furnizorilor fără a suporta vreo modificare.

(8) Pentru cazul prevăzut la alin. (7) cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, în intervalul de până la 30 de zile de la data achiziționării produselor.

(9) Cererea prevăzută la alin. (8) va conține obligatoriu informații privind cantitatea de produse accizate achiziționate, statul membru de achiziție sau țara terță, valoarea totală a facturii de achiziție, motivația returului de produse accizate și fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(10) Odată cu cererea de restituire prevăzută la alin. (8), solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul returnării la export:

- 1.copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;
- 2.copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;
- 3.copia declarației vamale care reprezintă dovada că produsele au fost returnate la export;

b) în cazul returnării produselor accizate către furnizorul dintr-un stat membru:

- 1.copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;
- 2.copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru,

confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3.copia documentului comercial care atestă că produsele au fost returnate furnizorului dintr-un alt stat membru.

(11) În toate situațiile, după verificarea de către autoritatea fiscală a corectitudinii informațiilor prezentate de solicitant, se va proceda la restituirea accizelor în termen de până la 45 de zile de la depunerea cererii.

(12) Restituirea accizelor se efectuează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

↳(la data 01-Jan-2010 punctul 31. din partea 235^{^1} modificat de Art. I, alin. (F), punctul 9. din [Hotarirea 1620/2009](#))

PARTEA 31^A: Codul fiscal

Art. 211: Exigibilitatea

[...]

(3) În cazul persoanelor fizice care achiziționează produse de natura celor prevăzute la art. 207 lit. h), exigibilitatea ia naștere la momentul înregistrării la autoritățile competente, potrivit legii.

PARTEA 31^{A^1}: Norme metodologice

31^a. Persoanele fizice care achiziționează din teritoriul comunitar arme de natura celor prevăzute la art. 207 lit. h) din Codul fiscal efectuează plata accizelor la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul unităților fiscale în raza cărora își au domiciliul, iar în cazul importului, la organul vamal sau la unitatea Trezoreriei Statului în raza căreia funcționează primul birou vamal de intrare în țară.

↳(la data 02-Mar-2007 partea 235^{^1} completat de Art. I, litera C., punctul 44. din [Hotarirea 213/2007](#))

PARTEA 235^I: Codul fiscal

Nivelul taxei speciale

Art. 214

(1) Intră sub incidența taxei speciale autoturismele și autovehiculele, inclusiv comerciale, cu excepția celor special echipate pentru persoanele cu handicap.

[...]

(5) Vechimea autoturismului/autovehiculului rulat se calculează în funcție de data fabricării acestuia.

↳(la data 01-Jul-2008 partea 235^{^I^1} abrogat de Art. 2 din [Hotarirea 686/2008](#))

PARTEA 235^{II}: Codul fiscal:

Exigibilitatea și plata taxei speciale la bugetul de stat

Art. 214²

Taxele speciale se plătesc cu ocazia primei înmatriculări în România.

↳(la data 01-Jul-2008 partea 235^{^II^1} abrogat de Art. 2 din [Hotarirea 686/2008](#))

PARTEA 236: Codul fiscal:

CAPITOLUL III: Impozitul la țigetele și la gazele naturale din producția internă

Art. 215: Dispoziții generale

(5) Momentul exigibilității impozitului la țigetele și la gazele naturale din producția internă intervine la data efectuării livrării.

PARTEA 236¹: Norme metodologice:

32. Impozitul la țigetele din producția internă se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care impozitul devine exigibil.

↳(la data 02-Mar-2007 punctul 32. din partea 236^{^1} modificat de Art. I, litera C., punctul 46. din [Hotarirea 213/2007](#))

PARTEA 236^I: Codul fiscal

Art. 218

Valoarea în lei a accizelor, a taxei speciale pentru autoturisme/autovehicule și a impozitului la țigetele din producția internă, datorate bugetului de stat, stabilite potrivit prezentului titlu în echivalent euro, pe unitatea de măsură, se determină prin transformarea sumelor exprimate în echivalent euro, pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

PARTEA 236^{I^1}: Norme metodologice

32¹. Pentru asigurarea aplicării corecte a cursului de schimb valutar pentru calculul accizelor, acesta va fi comunicat pe site-ul Ministerului Economiei și Finanțelor în termen de 15 zile de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, curs care se va utiliza pe toată durata anului următor.

↳(la data 28-Dec-2007 partea 236^{^1} completat de Art. I, alin. (G), punctul 34. din [Hotarirea 1579/2007](#))

PARTEA 237: Codul fiscal:

Obligațiile plătitorilor

Art. 219

[...]

(3) Plătitorii au obligația să țină evidența accizelor și a impozitului la țigetele din producția internă, după caz, conform prevederilor din norme, și să depună anual deconturile privind accizele și impozitul la țigetele din producția internă, conform dispozițiilor legale privind obligațiile de plată, la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie a anului următor celui de raportare.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 237 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 53. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 237¹: Norme metodologice:

—contul-20-14-01-01	"Accize încasate din vânzarea uleiurilor minerale"- accizele datorate pentru uleiuri minerale
—contul-20-14-01-02	"Accize încasate din vânzarea de alcool, distilate și băuturi alcoolice": accizele datorate pentru alcool, distilate, băuturi alcoolice, vinuri și bere
—contul-20-14-01-03	"Accize încasate din vânzarea produselor din tutun"- accizele datorate pentru produse din tutun
—contul-20-14-01-04	"Accize încasate din vânzarea de cafea"- accizele datorate pentru cafea
—contul-20-14-01-05	"Accize încasate din vânzarea altor produse"- accizele datorate pentru alte produse și grupe de produse cuprinse la cap. II "Alte produse accizabile" de la titlul VII din Codul fiscal
—contul-20-17-01-24	"Impozitul pe țigetele din producția internă și gazele naturale"- impozitul pentru țigete și pentru gazele naturale din producția internă provenite din zăcăminte de gaze naturale, din zăcăminte de gaze cu condensat și din zăcăminte de țigete
—contul-20-14-01-08	"Accize încasate în vamă din importul uleiurilor minerale"
—contul-20-14-01-09	"Accize încasate în vamă din importul de alcool, distilate și băuturi alcoolice"
—contul-20-14-01-10	"Accize încasate în vamă din importul de produse din tutun"
—contul-20-14-01-11	"Accize încasate în vamă din importul de cafea"
—contul-20-14-01-12	"Accize încasate în vamă din importul altor produse"

33. _

(1) Evidențierea în contabilitate a accizelor și a impozitului la țigetele din producția internă se efectuează conform reglementărilor contabile aplicabile de către operatorii economici.

(1¹) Nu intră sub incidența obligației prevăzute la art. 219 alin. (2) din Codul fiscal operatorii economici care importă sau care achiziționează din alte state membre produse supuse accizelor, pentru care exigibilitatea accizelor a intervenit la momentul întocmirii formalităților vamale de import și, respectiv, la momentul recepției produselor, iar accizele au fost plătite conform termenelor legale.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 33., alin. (1) din partea 237¹ completat de Art. 1, alin. (B), punctul 46. din Hotărârea 1618/2008)

(2) Sumele datorate drept accize și impozit la țigleul din producția internă, se virează de către plătitori în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unitățile trezoreriei statului din cadrul unităților fiscale în a căror evidență aceștia sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe, cu excepția accizelor datorate pentru importuri de produse accizabile care se achită în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unitățile trezoreriei statului în raza cărora funcționează birourile vamale prin care se derulează operațiunile de import. Codurile IBAN aferente conturilor de venituri ale bugetului de stat în care se achită aceste obligații sunt publicate pe pagina de web a Ministerului Finanțelor Publice, la adresa: www.mfinante.ro/Portal/ANAF/Asistenta/contribuabililor.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 33. din partea 237¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 53. din Hotărârea 1861/2006)

34. Pentru produsele scoase din rezerva de stat sau din rezerva de mobilizare, plata accizelor se face de către unitățile deținătoare ale acestor stocuri la livrarea produselor către beneficiari.

35. _

(1) Produsele accizabile deținute de agenții economici care înregistrează obligații fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii, astfel:

a) produsele accizabile destinate utilizării ca materii prime se valorifică în regim suspensiv numai către un antrepozit fiscal de producție. În cazul valorificării produselor accizabile, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directă sau licitație, livrarea se face pe bază de factură fiscală specifică și de document administrativ de însoțire. Documentul administrativ de însoțire se obține de la antrepozitul fiscal beneficiar;

b) produsele accizabile marcate se valorifică la prețuri cu accize către agenții economici comercianți. În cazul valorificării produselor accizabile marcate, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directă sau licitație, livrarea se face pe bază de factură fiscală specifică, în care acciza va fi evidențiată distinct.

▶(la data 18-Nov-2004 punctul 35., alin. (1) din partea 237¹ modificat de Art. I, subpunctul VI., punctul 19. din Hotărârea 1840/2004)

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare potrivit alin. (1) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

PARTEA 238: Codul fiscal:

Art. 220: Decontările între agenții economici

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1):

a) livrările de produse supuse accizelor către agenții economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;

b) livrările de produse supuse accizelor, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligațiilor față de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor, dacă actele normative speciale nu prevăd altfel.

PARTEA 238¹: Norme metodologice:

36. În cadrul sistemului de compensare intră și compensările admise de actele normative, efectuate între agenții economici.

▶(la data 22-Dec-2008 punctul 36., alin. (2) din partea 238¹ abrogat de Art. 1, alin. (B), punctul 47. din Hotărârea 1618/2008)

▶(la data 01-Jan-2007 partea 238¹ abrogat de Art. I, alin. (G), punctul 55. din Hotărârea 1861/2006)

▶(la data 01-Jan-2007 partea 238¹ abrogat de Art. I, alin. (G), punctul 55. din Hotărârea 1861/2006)

PARTEA 239: Codul fiscal:

Derogare pentru produse energetice

Art. 221

Prin derogare de la art. 193, livrarea produselor energetice din antrepozitele fiscale se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se vor regulariza eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal, și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de acesta, în decursul lunii precedente.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 239 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 54. din Hotărârea 1861/2006)

(- Anexa nr. 48.2 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea Județul/Sectorul

Str. Nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

I. Materii prime

Tipul produsului / Cod NC	Stoc inițial (A)		Intrări (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferența (E)	
	Cantitate	Concentrație	Operații interne		U.E.		Import		Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație
			Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație						
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

A - cantitățile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare;

B - cantitățile de materii prime și de produse în curs de fabricație intrate în antrepozit - se va avea în vedere data din documentele de circulație corespunzătoare fiecărei proveniențe/raport de primire;

C - cantitățile de materie primă utilizate pe parcursul lunii la procesul de producție al produselor intermediare;

D - stoc final - cantitățile de materii prime existente în antrepozit la sfârșitul lunii;

E - diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula: stoc inițial + intrări - utilizări - stoc final (E = A + B - C - D).

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malt			Zahăr și glucoza		
Orz			Alte materii de extracție		
Orz și griș			Malt colorat		
Porumb					

II. Produse în curs de fabricație

Tipul produsului / Cod NC	Stoc inițial	Intrări	Ieșiri		Stoc final	Diferența
			Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

Tipul produsului / Cod NC	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri (D)						Stoc final (F)	Diferența (G)
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)					
						Grad Plato mediu	Consum	Regim suspensiv			Operațiuni scutite		
								Teritoriul național	U.E.	Export			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare;

B - cantitățile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii;

C - cantitățile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire;

D - ieșiri cu accize: gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat.

De exemplu: 1.000 hl bere de 12 grade Plato; 2.000 hl bere de 13 grade Plato; 3.000 hl de bere de 14 grade Plato, gradul Plato mediu ponderat = $[(1.000 \times 12) + (2.000 \times 13) + (3.000 \times 14)] / (1.000 + 2.000 + 3.000) = 13,33$

F - stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii;

G - diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $G = A + B + C - D - E - F$.

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal,

..... (semnătura și ștampila)

III. Produse obținute

Tipul produsului / Cod NC	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri (D)				Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferența (G)	
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize	Fără accize						
							Regim suspensiv						
							Teritoriul național	Restul U.E.	Export				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare;

B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei;

C - cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire;

D - ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate pentru consum; ieșiri fără accize - cantitățile fiecăror produse intermediare ieșite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor;

E - cantitățile de produse obținute în antrepozit și care ulterior sunt utilizate ca materie primă în urma unui proces de producție;

F - stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii;

G - diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $G = A + B + C - D - E - F$.

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal,

..... (semnătura și ștampila)

(- Anexa nr. 48.3 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea, Județul/Sectorul

Str. Nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

I. Materii prime

II. Bere fabricată în hectolitri

(- Anexa nr. 48.4 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea Județul/Sectorul

Str. Nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

Tipul produsului / cod NC	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri (D)								Stoc final (F)	Diferența (G)	
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)								
						Valoare	Cantitate	Regim suspensiv			Scutire					
								Teritoriul național	U.E.	Export						
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

În cazul țigaretelor și al țigărilor de foi, cantitățile vor fi exprimate în mii bucăți, iar în cazul tutunurilor de fumat, se vor exprima în kg.

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare;

B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei, care se consideră finite;

C - cantitățile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire;

D - ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate în consum;

E - ieșiri fără accize - cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor;

F - stoc final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii;

G - diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $G = A + B + C - D - E - F$.

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal,

..... (semnătura și ștampila)

(- Anexa nr. 48.5 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea Județul/Sectorul

Str. Nr. ...

Cod poștal

Domiciliul fiscal

Tipul produsului / Cod NC	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Cu accize (D)	Ieșiri				Autoconsum (F)		Stoc final (G)	Diferența (H)
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import		Fără accize (E)				Cu accize	Fără accize		
							Regim suspensiv			Scutiri				
							Teritoriul național	U.E.	Export					
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Cantitățile de produse se vor înscrie în tone sau 1.000 litri potrivit anexei nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare;

B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite;

C - cantitățile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire;

D - ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate în consum;

E - cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor pentru consum;

F - autoconsum - cantitățile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal;

G - stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii;

H - diferența de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $H = A + B + C - D - E - F - G$.

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal,

..... (semnătura și ștampila)

(- Anexa nr. 49 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea județul/sectorul

Str. Nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

Tipul produsului / Cod NC	Stoc inițial (A)	Intrări (B)			Cu accize (C)	Ieșiri				Stoc final (E)	Diferența (F)
		Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import		Fără accize (D)					
						Regim suspensiv			Scutire / exceptare		
						Teritoriul național	U.E.	Export			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Unitățile de măsură pentru produsele depozitate sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal.

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare;

B - cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire;

C - ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate în consum;

D - ieșiri fără accize - cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire/exceptare de la plata accizelor;

E - stoc final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii;

F - diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $F = A + B - C - D - E$.

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal,

..... (semnătura și ștampila)

(- Anexa nr. 50 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

(1) _

Seria nr. (opțional)

1. INSTITUȚIA/PERSOANA BENEFICIARĂ

Denumirea/Numele

Strada și numărul

Codul poștal, locul

Statul membru (gazdă)

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE

(Denumire, adresă și număr de telefon)

.....

3. DECLARAȚIA BENEFICIARULUI

Instituția/Persoana beneficiară⁽¹⁾ declară:a) că produsele prevăzute la căsuța 5 sunt destinate ⁽²⁾ Pentru uzul oficial al: unei misiuni diplomatice străine unei reprezentanțe consulare străine unei organizații internaționale forței armate a unui stat parte la

Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)

 Pentru uzul personal al: unui membru al unei misiuni diplomatice străine

unui membru al unei reprezentanțe consulare străine
 unui membru din conducerea unei organizații internaționale

 (Denumirea instituției) (vezi căsuța 4)
 b) că produsele descrise la căsuța 5 corespund condițiilor și limitelor aplicabile scutirii în statul membru menționat la căsuța 1; și
 c) că informațiile de mai sus sunt reale.
 Instituția sau persoana beneficiară se obligă prin prezenta să achite statului membru de livrare a produselor accizele care s-ar datora în cazul în care aceste produse nu corespund condițiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut.

 Locul, data

 Numele și statutul semnatarului

 Ștampila

4. ȘTAMPILA INSTITUȚIEI (în cazul în scutirii pentru uz personal)

 Locul, data
 ȘTAMPILA

 Numele și statutul semnatarului
 Semnătura

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE
 A. Informații cu privire la antrepozitul fiscal autorizat/furnizorul de gaz natural și electricitate
 1. Numele și adresa
 2. Codul de accize (opțional)
 B. Informații cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliată a produselor ⁽³⁾ (sau referința la formularul de comandă atașat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totală					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU GAZDĂ
 Livrarea produselor descrise la căsuța 5 îndeplinește
 - în totalitate
 - până la cantitatea de (număr) ⁽⁴⁾
 condițiile de scutire de accize

 Locul, data
 ȘTAMPILA

 Numele și statutul semnatarului

 Semnătura

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ȘTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)
 Prin Scrisoarea nr. (referire la dosar) din (data)
 (denumirea instituției beneficiare) i se acordă
 permisiunea de către (denumirea autorității competente) de a
 folosi ștampila în cadrul căsuței 6.
 Locul, data

 ȘTAMPILA
 Numele și statutul semnatarului
 Semnătura

⁽¹⁾Tăiați dacă este cazul.

⁽²⁾Bifați rubrica potrivită.

⁽³⁾Tăiați spațiul care nu este utilizat. Această obligație se aplică și în cazul în care este anexat formularul de comandă.

⁽⁴⁾Bifați produsele care nu sunt scutite de la plata accizelor, de la căsuța 5.

(2) _

INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE LA ANEXA Nr. 50

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituțiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 12 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar.

Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidențele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul său

membru.

2. _

a) Specificațiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizată sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989.

Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele și trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranță maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor;
- un exemplar care însoțește documentul administrativ electronic tipărit.

b) Orice spațiu neutilizat în căsuța 5.B se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugări.

c) Documentul trebuie completat lizibil și într-o manieră care să nu permită ștergerea datelor. Nu sunt permise ștersături sau corecturi. Documentul trebuie completat într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.

d) Dacă descrierea produselor (căsuța 5.B a certificatului) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru gazdă, instituția/persoana beneficiară va trebui să atașeze o traducere.

e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru al antrepozitarului, instituția/persoana beneficiară va anexa o traducere a informațiilor cu privire la produsele din căsuța 5.B.

f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice altă limbă oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declarația din căsuța 3 a certificatului, instituția/persoana beneficiară furnizează informațiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declarația de la căsuța 4 a certificatului, instituția confirmă detaliile în căsuțele 1 și 3 a) ale documentului și certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituției.

5. _

a) Trimiterea la formularul de comandă (căsuța 5.B) trebuie să conțină cel puțin data și numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conțină toate elementele înscrise în căsuța 5 a certificatului. Dacă acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, formularul de comandă va trebui să fie și el vizat.

b) Indicația privind codul de accize al antrepozitarului autorizat.

c) Moneda se indică folosindu-se un cod din 3 litere, potrivit standardului internațional ISODIS 4127, stabilit de Organizația Internațională de Standardizare.

6. Declarația instituției/persoanei beneficiare menționată anterior se autentifică la căsuța 6 prin ștampila autorității competente din statul membru gazdă. Autoritatea respectivă poate condiționa aprobarea de acordul unei alte autorități din statul membru în care se găsește. Obținerea acestui acord depinde de autoritatea competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituția beneficiară de obligația de a solicita ștampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituția beneficiară menționează această dispensă la căsuța 7 din certificat.

(- Anexa nr. 51 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din [Codul fiscal](#))

1. Denumirea solicitantului

.....

2. Adresa din România: localitatea, str. nr., sectorul, codul poștal, codul de identificare fiscală, județul

În conformitate cu prevederile art. 206⁵⁶ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind [Codul fiscal](#), cu modificările și completările ulterioare, prin prezenta cerere solicităm restituirea accizelor aferente cantității de litri de

Solicităm restituirea prin virament în contul, deschis la

Numele și prenumele

Semnătura solicitantului

Data

(- Anexa nr. 52 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din [Codul fiscal](#))

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/depozitare

.....

Sediul:

Județul Sectorul Localitatea

Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap.

Codul poștal Telefon/fax

Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

Nr. crt.	Tipul produsului / Cod NC	U.M.	Beneficiarul livrării								Cantitatea totală livrată (6 + 10)	Destinația produselor (aeronave / nave)
			Antrepozite de depozitare				Alți beneficiari					
			Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL												

Certificată de conducerea antrepozitarului

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

Data

(- Anexa nr. 53 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din [Codul fiscal](#))

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru depozitare

.....

Sediul:

Județul Sectorul Localitatea

Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap.

Codul poștal..... Telefon/fax.....

Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

Nr. crt.	Numărul și data facturii	Tipul produsului / Cod NC	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziția			Beneficiarul livrării			Destinația produselor (aeronave / nave)
				Denumirea	Codul de identificare fiscală	Cantitatea achiziționată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al aeronavei/navei	Cantitatea	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
TOTAL										

Certificată de conducerea antrepozitarului

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

Data

(- Anexa nr. 54 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

a) Timbre pentru marcarea țigaretelor și produselor din tutun

[POZA]

A se vedea actul modificator.

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare și alcoolului etilic

- ambalaje individuale cu capacitatea peste sau egală cu 500 ml:

[POZA]

A se vedea actul modificator.

[POZA]

A se vedea actul modificator.

- ambalaje individuale cu capacitatea sub 500 ml:

[POZA]

A se vedea actul modificator.

[POZA]

A se vedea actul modificator.

- ambalaje individuale cu capacitatea sub 50 ml:

[POZA]

A se vedea actul modificator.

(- Anexa nr. 55 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr. din

Societatea, cu sediul social în, str. nr., înregistrat în registrul comerțului la nr. din data de, codul de identificare fiscală, telefon, fax, e-mail, reprezentată prin, domiciliat în, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul județul, posesorul buletinului/cărții de identitate seria nr., eliberat/ă de, având funcția de, pe baza documentelor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizației de importator/expeditor înregistrat pentru următoarele produse:

1.....

2.....

3.....

Data

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

(- Anexa nr. 56 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

NOTA DE COMANDĂ nr.

pentru timbre/banderole din(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

.....

Codul de identificare fiscală

Codul de accize

Codul de marcare

Sediul:

Județul Sectorul Localitatea

Str. Nr.

Bl. Sc. Et. Ap.

Cod poștal

Telefon/fax

Dimensiunile marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje - buc. -	Prețul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -	Valoarea totală - lei -
TOTAL:	*		*			

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila solicitantului

Data aprobării comenzii

Numărul marcajelor aprobate

Modalitatea de plată

Conducătorul autorității vamale teritoriale

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

(- Anexa nr. 57 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

.....

Sediul: .

Județul Sectorul Localitatea

Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap.

Codul poștal Telefon/fax

Cod de identificare fiscală

Codul de accize Codul de marcare

Nr. crt.		Numărul de timbre	Numărul de banderole
	Pentru producția internă		
1	Stoc la începutul lunii		
2	Cumpărări în cursul lunii		
3	total (rd. 1 + rd. 2)		
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producția internă		
5	Marcaje deteriorate		
6	total marcaje utilizate (rd. 4 + rd. 5)		
7	Stoc la sfârșitul lunii (rd. 3 - rd. 6)		

	Pentru achiziții intracomunitare sau achiziții din import
1	Stoc la începutul lunii (la producător)
2	Stoc la începutul lunii (la antrepozitarul autorizat pentru depozitare/destinatarul înregistrat/importator)
3	Cumpărări în cursul lunii
4	Expediate producătorului
5	total marcaje la producător (rd. 1 + rd. 4)
6	Marcaje reintroduse în țară
7	Marcaje deteriorate în procesul de producție
8	total marcaje utilizate de producător (rd. 6 + rd. 7)
9	Stoc la sfârșitul lunii la producător (rd. 5 - rd. 8)
10	Stoc la sfârșitul lunii la antrepozitarul autorizat pentru depozitare/destinatarul înregistrat/importator (rd. 2 +rd. 3 - rd. 4)

Verificat de

Data

Certificată de conducerea operatorului economic

Data

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

(- Anexa nr. 58 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat:

.....

Sediul:

Judetul Sectorul Localitatea

Str. Nr.

Bl. Sc. Et. Ap. Codul poștal

Telefon/fax

Codul de identificare fiscală

Codul de accize

Codul de marcare

Nr. crt.	Cauzele deteriorării	Numărul de timbre	Numărul de banderole
TOTAL:	X		

Certificată de conducerea operatorului economic

Data

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

Autoritatea vamală teritorială

Verificat de

Semnătura

Data

PARTEA 239¹: Norme metodologice:

37. _

(1) Eliberarea în consum a produselor energetice din antrepozitele fiscale se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată.

(2) Ordinele de plată pentru trezoreria statului care atestă virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată, prezentate de către cumpărătorii antrepozitarilor autorizați, trebuie să fie confirmate prin ștampila și semnătura autorizată a unității bancare care a debitat contul plătitorului cu suma respectivă și copie de pe extrasul de cont.

(3) Accizele aferente produselor energetice livrate din antrepozitele fiscale se achită de către cumpărătorii în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, deschis la unitățile trezoreriei statului în raza cărora își au sediul antrepozitarii autorizați, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor nr. 246/2005 pentru aprobarea normelor metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT).

(4) Livrarea de produse energetice se face numai pe baza de comandă depusă de cumpărător.

(5) Pe baza comenzii depuse de cumpărător, antrepozitarii autorizați emit cumpărătorilor o factură pro-forma (cod 14-4-10/aA) în care vor fi menționate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum și informații cu privire la denumirea și codul de identificare fiscală al antrepozitarului autorizat, în numele căruia se efectuează plata accizelor, precum și cele privind unitatea trezoreriei statului în raza căreia acesta își are sediul.

(6) În cazul în care cantitățile livrate se determină prin cântărire, se solicită comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de +15⁰ C se vor utiliza densitățile aferente temperaturii de +15⁰ C.

(7) În cazul în care livrările se fac în vase calibrate și/sau cantitățile se determină prin metoda volum-densitate, se solicită comenzi exprimate în litri, care să corespundă cu capacitatea din documentul de calibrare.

(8) Cantitatea din comanda, exprimată în litri la temperatura efectivă, se va corecta cu densitatea la temperatura de +15⁰ C, rezultând cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15⁰ C.

(9) Valoarea accizei datorate de cumpărător conform facturii pro-forma va fi cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15⁰ C, determinată potrivit prevederilor alin. (9), înmulțită cu acciza pe litru.

(10) La livrarea efectivă se recalculează acciza conform procedurii de mai sus, iar valoarea obținută va fi evidențiată distinct.

(11) Pentru celelalte tipuri de produse energetice calculul valorii accizei datorate se face pe baza densităților înscrise în registrul de densități în momentul întocmirii facturii pro-forma, recalculate la temperatura de +15⁰ C, după cum urmează:

- acciza (euro/tona): 1.000 = acciza (euro/kg) x densitatea la +15⁰ C (kg/litru) = acciza (euro/litru);

- cantitatea în kg: densitatea la +15⁰ C = cantitatea în litri la +15⁰ C; - valoarea accizei = cantitatea în litri la + 15⁰ C x acciza (euro/litru).

(12) Eventualele diferențe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiar, conform facturii pro-forma, și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de antrepozitarii autorizați, conform facturii fiscale, determinate de variația de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declarației lunare privind obligațiile de plata la bugetul de stat.

(13) Unitățile trezoreriei statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizați, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat în care au fost evidențiate accizele virate în numele acestora, fără de care furnizorul nu poate efectua livrarea.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 37. din partea 239¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 54. din Hotărîrea 1861/2006)

38. _

(1) Toți agenții economici producători de produse accizabile prevăzute la art. 162 din Codul fiscal, deținători de autorizații eliberate în conformitate cu prevederile Legii nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor

produse supuse accizelor, cu valabilitate până la data de 31 decembrie 2003, au obligația ca în termen de 10 zile de la publicarea prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să depună la autoritatea fiscală teritorială listele de inventar ale produselor înregistrate în stoc la data de 31 decembrie 2003.

(2) Listele de inventar se întocmesc în două exemplare care se certifică de autoritatea fiscală teritorială. Primul exemplar astfel certificat se păstrează de către agentul economic, iar cel de-al doilea se păstrează de autoritatea fiscală teritorială.

(3) Listele de inventar vor fi însoțite obligatoriu de declarația agentului economic privind achizițiile de produse accizabile din ultimele două luni, utilizate ca materie primă.

(4) Declarația se întocmește în două exemplare, din care primul exemplar se păstrează de agentul economic, iar al doilea exemplar se păstrează la autoritatea fiscală teritorială împreună cu listele de inventar.

(5) Agenții economici care la data de 31 decembrie 2003 au înregistrat stocuri de produse accizabile, realizate până la această dată, și care nu îndeplinesc condițiile pentru a deveni antrepozitari autorizați potrivit prevederilor titlului VII din Codul fiscal vor putea valorifica produsele din stoc până la data de 31 decembrie 2004 în baza unei aprobări speciale emise de autoritatea fiscală emitentă a autorizației, dată în baza Legii nr. 521/2002, cu plata accizelor, după caz. Regimul privind plata accizelor se stabilește de autoritatea fiscală emitentă a aprobării speciale. Agenții economici producători de alcool etilic și de distilate - ca materii prime - vor vinde aceste produse numai către beneficiarii autorizați în condițiile prevăzute la titlul VII din Codul fiscal. După data de 31 decembrie 2004, cantitățile rămase în stoc nu mai pot fi comercializate.

▶(la data 18-Nov-2004 punctul 38., alin. (5) din partea 239^1 modificat de Art. I, subpunctul VI., punctul 22. din [Hotărârea 1840/2004](#))

(5¹) Cantitățile de produse accizabile provenite din stocul înregistrat la data de 31 decembrie 2004, deținute de agenții economici prevăzuți la alin. (5), care nu mai au dreptul potrivit legii de a fi comercializate, pot fi predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu.

▶(la data 04-Jul-2005 punctul 38., alin. (5) din partea 239^1 completat de Art. I, alin. (E), punctul 32. din [Hotărârea 610/2005](#))

(6) Antrepozitarii autorizați ca producători de produse din grupa alcool etilic, care dețin în stoc alcool etilic și distilate - ca materii prime -, achiziționate la prețuri cu accize, nu mai plătesc accize pentru produsele obținute exclusiv din prelucrarea acestor materii prime și nici pentru astfel de produse înregistrate în stoc la 31 decembrie 2003, cu condiția ca accizele aferente materiilor prime să fi fost plătite furnizorului. Această prevedere se va aplica până la data de 30 iunie 2004, după această dată urmând a se aplica prevederile titlului VII din Codul fiscal.

(7) Pentru produsele accizabile aflate în stoc la data de 31 decembrie 2003 în alte locații decât antrepozitele fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru care acciza nu a fost plătită, acciza devine exigibilă la momentul livrării produselor.

(8) Băuturile slab alcoolizate din grupa alcoolului etilic, a căror concentrație alcoolică depășește 1,2% în volum, nemarcate cu banderole, provenite din stocurile de astfel de produse înregistrate la 31 decembrie 2003, deținute de către antrepozitarii autorizați pentru producție sau de către importatorii autorizați în condițiile Codului fiscal, vor putea fi comercializate fără a fi supuse mărcării numai sub supraveghere fiscală asigurată de autoritatea fiscală unde sunt înregistrați ca plătitori de accize. În acest scop, până la data de 5 a fiecărei luni, agenții economici vor întocmi în două exemplare o situație a livrărilor produselor provenite din stocurile înregistrate la 31 decembrie 2003, efectuate în luna anterioară, din care exemplarul al doilea se va transmite autorității fiscale. Modelul situației este prezentat în anexa nr. 22.

(9) Agenții economici comercianți care dețin băuturi alcoolice de natura celor menționate la alin. (8), nemarcate prin banderole, care provin de la agenți economici producători legali sau importatori legali, pot comercializa aceste băuturi până la epuizarea cantităților de astfel de produse, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2004. După această dată se interzice comercializarea băuturilor alcoolice respective.

(10) Agenții economici autorizați după data de 1 ianuarie 2004 în calitate de antrepozitari autorizați pentru producția de țuică și rachiu din fructe, care obțin astfel de produse din prelucrarea fructelor, marcurilor din fructe sau a altor semifabricate preluate de la persoane fizice în anii 2003 și 2004, pot livra produsele respective persoanelor fizice de la care au preluat materia primă, fără plata accizelor, numai când produsele sunt destinate consumului propriu, în baza declarației pe propria răspundere a persoanelor fizice în cauză. Modelul declarației este prezentat în anexa nr. 23.

(11) În anul 2004 țuica și rachiuurile naturale din fructe pot fi produse în scopul consumului propriu al persoanelor fizice «în sistem de prestări de servicii» fără plata accizelor și de către alți agenți economici - autorizați potrivit prevederilor Legii nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent. Prestarea de servicii, în acest caz, se poate realiza numai în baza confirmării scrise a autorității fiscale teritoriale, potrivit căreia persoana fizică a înștiințat în scris această autoritate despre cantitatea de fructe ce urmează a fi dată pentru prelucrare, cine va efectua prestarea de servicii și a declarat că produsele obținute sunt destinate consumului propriu.

(12) Agenții economici - antrepozitari autorizați pentru producția de produse accizabile, altele decât cele din grupa alcoolului etilic - care dețin stocuri de materii prime provenite din achiziții efectuate până la data de 31 decembrie 2003 la prețuri cu accize, la eliberarea pentru consum din antrepozitul fiscal a produselor accizabile rezultate din prelucrarea acestor stocuri, pot compensa acciza datorată bugetului de stat cu suma reprezentând acciza aferentă cantității de materie primă ce se regăsește în produsul final accizabil. Potrivit Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004, cererea de compensare va fi însoțită de dovada achitării sumelor reprezentând accizele aferente materiilor prime în contul furnizorului de astfel de materii prime. De asemenea, compensarea va fi condiționată de existența agentului economic furnizor. Pot face obiectul compensării numai accizele aferente materiilor prime achiziționate direct de la agenții economici producători interni sau importatori. Accizele aferente materiilor prime pot face obiectul compensării numai în limita accizelor aferente produselor finale livrate.

(13) Agenții economici care dețin stocuri de materii prime provenite din achiziții legale efectuate până la data de 31 decembrie 2003 la prețuri cu accize și care realizează din prelucrarea acestor stocuri produse care nu intră sub incidența accizelor sau produse pentru care acciza este «0» pot solicita compensarea ori restituirea, după caz, a accizelor aferente materiei prime incluse în produsele finale rezultate, potrivit Codului de procedură fiscală, precum și normelor metodologice de aplicare a acestuia. Compensarea sau restituirea se va realiza pe măsura vânzării produselor finale rezultate din prelucrare și numai în baza documentelor care justifică achiziționarea materiei prime la prețuri cu accize, plata acestora în contul furnizorului, prelucrarea materiei prime, precum și vânzarea produselor finale rezultate.

▶(la data 18-Nov-2004 punctul 38., alin. (7) din partea 239^1 completat de Art. I, subpunctul VI., punctul 23. din [Hotărârea 1840/2004](#))

(14) Produsele alcoolice de natura celor definite la art. 169-173 din Codul fiscal și produsele din tutun care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare, deținute de antrepozitarii autorizați pentru producție și/sau depozitare, precum și de către agenții economici comercianți, pot fi predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu. Supravegherea fiscală va fi asigurată de către autoritatea fiscală în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea agentul economic.

▶(la data 04-Jul-2005 punctul 38. din partea 239^1 completat de Art. I, alin. (E), punctul 33. din [Hotărârea 610/2005](#))

39. -

(1) Documentele fiscale aflate în stoc la data de 31 decembrie 2003 se pot utiliza și după această dată.

(2) Toți agenții economici care au avut obligația utilizării documentelor fiscale speciale prevăzute în actele normative privind regimul accizelor, care s-au aplicat până la intrarea în vigoare a Codului fiscal, în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor depune la autoritatea fiscală teritorială o declarație privind stocul de astfel de documente, înregistrat la data de 31 decembrie 2003. Declarația se întocmește în două exemplare, din care primul se păstrează de agenții economici.

40. -

(1) Pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2003, agenții economici producători de țigarete și produse din tutun vor deduce din valoarea accizelor datorate la data de 25 ianuarie 2004 contravaloarea timbrelor determinată pe baza prețului fără taxa pe valoarea adăugată, aferente livrărilor de astfel de produse efectuate în această perioadă. În același timp, agenții economici vor vira în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. contravaloarea timbrelor respective stabilită pe baza prețului cu taxa pe valoarea adăugată.

(2) Agenții economici producători interni de țigarete și produse din tutun, care nu au primit autorizație de antrepozitar autorizat începând cu data de 1 ianuarie 2004, au obligația ca în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să predea spre distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. timbrele neutilizate existente în stoc la data de 31 decembrie 2003. Acești agenți economici au, de asemenea, obligația să vireze contravaloarea acestor timbre în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. Sumele ce urmează a fi virate în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. se stabilesc printr-un act de control încheiat de organul fiscal teritorial în raza căruia își desfășoară activitatea agentul economic în cauză, la solicitarea autorității

fiscale centrale.

(3) Agenții economici producători interni de produse accizabile supuse marcării, altele decât țigăretele și produsele din tutun, care nu au primit autorizație de antrepozitar autorizat începând cu data de 1 ianuarie 2004, sau agenții economici producători de produse care începând cu această dată nu mai intră sub incidența marcării au obligația ca în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să predea spre distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. marcejele neutilizate.

41. _

(1) În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice, antrepozitarii autorizați pentru producție și importatorii de uleiuri minerale sunt obligați să transmită Ministerului Economiei și Comerțului lista cuprinzând semifabricatele și produsele finite din nomenclatorul lor de fabricație sau de import, încadrarea pe poziții tarifare, domeniul de utilizare și acciza propusă pentru acestea. Listele vor fi însoțite de fișele tehnice ale fiecărui produs finit.

(2) După verificarea listelor, Ministerul Economiei și Comerțului, în termen de 10 zile de la primirea acestora, le va transmite în vederea avizării Ministerului Finanțelor Publice - Comisia centrală de autorizare a antrepozitelor fiscale.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) vor fi aplicate oricărui nou produs intrat în nomenclatorul de fabricație sau de import al antrepozitarului autorizat pentru producție sau importatorului de uleiuri minerale.

41¹. Agenții economici care desfășoară activitate de furnizare de energie electrică sunt obligați ca până la data de 30 septembrie 2005 să depună cererile și documentația întocmită în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice, în vederea autorizării ca antrepozitari.

41². _

(1) Un contract de leasing se consideră a fi inițiat la momentul în care beneficiarul contractului de leasing a încheiat prin semnare un contract ferm cu societatea de leasing, în baza căruia urmează să se deruleze operațiunea de leasing.

(2) În cazul contractelor de leasing inițiate înainte de data de 1 aprilie 2005, acciza datorată la încheierea regimului vamal de import se calculează în funcție de starea autoturismelor la momentul introducerii lor în țară și pe baza cotelor de acciză în vigoare la momentul inițierii contractului de leasing, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu aplicabilă până la data de 1 aprilie 2005.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și în cazul altor produse supuse accizelor, cuprinse la art. 208 din Codul fiscal, introduse în țară în baza unor contracte de leasing.

▶(la data 04-Jul-2005 punctul 41. din partea 239¹ completat de Art. I, alin. (E), punctul 34. din [Hotărîrea 610/2005](#))

42. _

(1) Anexele nr. 1, 2, 10,13, 22 și 23 se abrogă.

(2) Anexele nr. 1-29 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(3) Anexele nr. 3, 4, 5, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 și 21 se înlocuiesc cu anexele nr. 4, 6, 9, 15,17, 20, 23, 24, 25, 26, 27 și 28 la prezentele norme metodologice.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 42. din partea 239¹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 239^{1A}: n.n. - Reproducem punctele 57-64 și Anexele 1-3, 5-8, 10-16, 18-19, 22 și 29 din actul modificator

57. Antrepozitarii autorizați pentru producția de produse accizabile supuse marcării și importatorii de astfel de produse, cărora autorizația le-a fost revocată sau anulată, și care la momentul revocării sau anulării autorizației, dețin marceje neutilizate, deteriorate sau înregistrează marceje distruse, sunt obligați să plătească în termen de 15 zile de la data revocării sau anulării, în contul Companiei Naționale "Imprimeria Națională" S.A., contravaloarea tuturor marcajelor achiziționate, precum și a celor executate și aflate în stoc la Compania Națională "Imprimeria Națională S.A.", neachitate până la acea dată. După data achitării, în termen de 15 zile marcejele neutilizate vor fi returnate pentru distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" S.A., iar cheltuielile legate de distrugere vor fi suportate de către operatorii economici în cauză

58. _

(1) Autorizațiile de utilizator final emise în anul 2006, în cazul scutiilor directe de la plata accizelor, cu valabilitate până la data de 31 decembrie 2006, își mențin valabilitatea până la data de 1 martie 2007, exclusiv, în limita unor cantități determinate la nivelul a două luni din cantitatea totală aprobată înscrisă în autorizație.

(2) Începând de la 1 martie 2007, aceste autorizații de utilizator final își pierd valabilitatea, scutirea directă urmând a se acorda potrivit prevederilor pct. 22 și 23.

(3) În cazul scutiilor directe de la plata accizelor, pentru care s-au eliberat autorizații de utilizator final în anul 2006, iar de la data de 1 ianuarie 2007 au intrat sub incidența prevederilor art. 175⁴ alin. (1) pct. 2 lit. a) din Codul fiscal, valabilitatea autorizațiilor fiind prelungită până la data de 1 martie 2007, după această dată se aplică prevederile pct. 5^{1,3}. Beneficiarii regimului de neaccizare care au achiziționat produsele energetice la prețuri cu accize au dreptul la restituirea accizelor plătite către furnizori.

(4) Beneficiarii scutiilor directe de la plata accizelor prevăzuți la pct. 23, care după data de 1 ianuarie 2007 și până la data obținerii autorizației de utilizator final au achiziționat produse energetice la prețuri cu accize, pot solicita restituirea accizelor plătite către furnizori. De asemenea, pot solicita restituirea accizelor și operatorii economici care au achiziționat după data de 1 ianuarie 2007 produse energetice la prețuri cu accize pe care le-au livrat la prețuri fără accize, până la obținerea autorizației de utilizator final de către beneficiarul scutirii.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (4), restituirea accizelor se face potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, în baza unei cereri depuse la autoritatea fiscală teritorială, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a produselor energetice în care acciza este evidențiată distinct, dovada plății accizelor către furnizor și, după caz, copia facturii de livrare a produselor respective la prețuri fără accize;

sau

b) documentul de plată a accizelor la momentul importului și copia facturilor de livrare a produselor energetice la prețuri fără accize.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 58. din partea 239^{1A} completat de Art. I, litera C., punctul 47. din [Hotărîrea 213/2007](#))

59. Toate gospodăriile individuale, producătoare de țuică, rachiuri de fructe, rachiuri de vin și rachiuri din subproduse de vinificație, care la data de 1 ianuarie 2007 dețin stocuri de astfel de produse destinate consumului propriu, vor declara aceste stocuri la autoritatea fiscală teritorială prin administrația finanțelor publice în raza căreia își au domiciliul, odată cu înregistrarea instalațiilor deținute pentru producerea de astfel de produse.

60. Documentele administrative de însoțire înregistrate în stoc la data de 1 ianuarie 2007 atât la antrepozitarii autorizați cât și la C.N. Imprimeria Națională" S.A. pot fi utilizate în continuare până la epuizarea acestora, dar numai pentru mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv pe teritoriul României.

61. _

(1) Toți antrepozitarii autorizați până la data de 31 decembrie 2006, care dețin autorizații valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligația ca până la data de 31 martie 2007, inclusiv, să comunice Comisiei instituite în cadrul autorității fiscale centrale nivelul garanției determinate potrivit alin. (8) și (8¹) ale pct. 20 și datele care au stat la baza stabilirii acestui nivel, în vederea actualizării garanțiilor deja constituite. Comisia va stabili pentru fiecare antrepozitar autorizat nivelul garanției actualizate și, după caz, al garanției reduse, precum și diferența de constituit ce va fi comunicată antrepozitarului. Diferența de garanție astfel stabilită va fi constituită de antrepozitarul autorizat în termen de 30 de zile de la data aducerii la cunoștința acestuia de către Comisie.

(2) Importatorii autorizați de produse accizabile supuse marcării, care dețin autorizații valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligația ca până la data de 31 martie 2007, inclusiv, să comunice Comisiei instituite în cadrul autorității fiscale centrale nivelul garanției determinate potrivit alin. (2¹) al pct. 27 și datele care au stat la baza calculului acestui nivel, în vederea stabilirii nivelului garanției de constituit. Garanția stabilită va fi constituită de importatorul autorizat în termen de 30 de zile de la data aducerii la cunoștința acestuia de către Comisie.

(3) Antrepoziții autorizate până la data de 31 decembrie 2006, exclusiv pentru activitatea de îmbuteliere a băuturilor alcoolice, care dețin autorizații valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligația de a se conforma prevederilor alin. (3) al pct. 2 până la data de 30 septembrie 2007.

(4) Toți antrepoziții autorizate până la data de 31 decembrie 2006, care dețin autorizații valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligația de a se conforma prevederilor pct. 8 alin. (5) și (5¹) până la data de 30 septembrie 2007.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 61. din partea 239^1^A modificat de Art. I, litera C., punctul 48. din [Hotărîrea 213/2007](#))

62. _

(1) Pentru acele tranzacții cu produse accizabile cu statele membre care au început înainte de data de 1 ianuarie 2007 și care sunt terminate după această dată, se vor aplica reglementările în vigoare la data începerii tranzacției.

(2) Mișcarea produselor accizabile care a început și care se află intrate în birourile vamale de ieșire din Comunitate înainte de 1 ianuarie 2007 și sunt supuse regimului vamal comunitar așa cum este stabilit la art. 5 al Directivei 92/12/CEE la data aderării, va continua să fie supusă aceluși regim până la încheierea lui în Comunitatea lărgită.

(3) Pentru operațiunile de import de produse accizabile supuse marcării, care au început înainte de data de 1 ianuarie 2007, care sunt terminate după această dată și pentru care accizele au fost deja plătite, se vor aplica reglementările în vigoare la data începerii operațiunii de import.

(4) Marcajele achiziționate de la Compania Națională «Imprimeria Națională» - S.A. de către antrepoziții autorizate și importatorii autorizați pentru produse accizabile supuse marcării, în baza notelor de comandă aprobate de autoritatea fiscală competentă în anul 2006, vor putea fi utilizate până la epuizare, dar nu mai târziu de 30 iunie 2007. Întră sub incidența acestor prevederi și banderolele destinate marcării buteliilor sau cutiilor cu o capacitate ce depășește 3 litri și, implicit, comercializarea de către producători și importatori a băuturilor alcoolice astfel marcate. După această dată se interzice comercializarea de către producători și importatori a băuturilor alcoolice astfel marcate, iar banderolele neutilizate vor fi predate către Compania Națională «Imprimeria Națională» - S.A. în vederea distrugerii. Cheltuielile legate de distrugere se suportă de către antrepozițarul autorizat sau importatorul autorizat.

(5) Antrepoziții autorizate pentru producție de băuturi alcoolice, precum și importatorii de astfel de produse, care la data intrării în vigoare a prezentelor norme dețin în stoc banderole neutilizate sau au expediate către furnizorul extern banderole destinate marcării buteliilor ori cutiilor cu o capacitate ce depășește 3 litri, au obligația ca în termen de 15 zile de la această dată să prezinte autorității fiscale teritoriale la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe o situație care să cuprindă numărul de banderole neutilizate/expediate, precum și stocul de produse marcate și îmbuteliat în butelii mai mari de 3 litri înregistrat de către producător/importator, inclusiv cel existent la furnizorul extern.

▶(la data 02-Mar-2007 punctul 62. din partea 239^1^A completat de Art. I, litera C., punctul 49. din [Hotărîrea 213/2007](#))

63. Operatorii economici producători de produse supuse accizelor armonizate, pentru care începând cu data de 1 ianuarie 2007 intervine obligația autorizării locului de producție ca antrepozit fiscal, pot desfășura în continuare activitatea de producție până la autorizarea locului respectiv ca antrepozit fiscal de producție, dar nu mai târziu de 31 martie 2007.

64. Condiția prevăzută la pct. 23.10 devine obligatorie începând cu data de 1 septembrie 2007.

65. Pentru locurile de depozitare de produse energetice ale unui antrepozițar autorizat pentru producție de astfel de produse, care la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice sunt autorizate ca antrepozite fiscale de producție, preschimbarea autorizațiilor pentru calitatea de antrepozite fiscale de depozitare se va face la cererea antrepozițarului autorizat. Cererea se depune la autoritatea fiscală centrală și va cuprinde informații privind îndeplinirea condițiilor legale pentru calitatea de antrepozit fiscal de depozitare. Dacă autoritatea fiscală centrală consideră necesar, poate solicita informații suplimentare de la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia se află locul ce urmează a fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare.

66. Antrepoziții autorizate pentru producția de produse accizabile din grupele prevăzute la art. 169-173 din Codul fiscal, care la data de 1 ianuarie 2008 dețin autorizații valabile, au obligația de a îndeplini cerințele prevăzute la alin. (61) și (63) ale pct. 8, în ceea ce privește obținerea încadrării pe poziții și coduri tarifare a produselor finite efectuate de Autoritatea Națională a Vămilor, până la 30 aprilie 2008.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 64. din partea 239^1^A modificat de Art. I, alin. (G), punctul 36. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

- ANEXA Nr. 1 (- Anexa nr. 20 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Autoritatea fiscală teritorială

AUTORIZAȚIE DE UTILIZATOR FINAL

Nr. / (ZZ) / (LL) / (AA)

....., cu sediul în....., str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., tel./fax, înregistrată la registrul comerțului cu nr., având codul de identificare fiscală, se autorizează ca utilizator final de produse accizabile.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 64. din partea 239^1^A modificat de Art. I, alin. (G), punctul 36. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

Această autorizație permite achiziționarea în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. alin. lit., a următoarelor produse:

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 64. din partea 239^1^A modificat de Art. I, alin. (G), punctul 36. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

- denumire produs, cod NC și cantitate

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 64. din partea 239^1^A modificat de Art. I, alin. (G), punctul 36. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

- denumire produs, cod NC și cantitate

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 64. din partea 239^1^A modificat de Art. I, alin. (G), punctul 36. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

- denumire produs, cod NC și cantitate

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 64. din partea 239^1^A modificat de Art. I, alin. (G), punctul 36. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

Autorizația este valabilă începând cu data de

Conducătorul autorității fiscale,

.....

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 64. din partea 239^1^A modificat de Art. I, alin. (G), punctul 36. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

- Anexa nr. 2: CERERE privind înregistrarea operatorului economic autorizat: furnizor de gaz natural/ pentru extracția cărbunelui/ pentru producție de cocs/ furnizor de energie electrică

Nr. înregistrare.....	Data.....
-----------------------	-----------

1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc Scara. Etaj Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activității economice desfășurate în România	☐ Furnizare ☐ Extracție ☐ Producție cocs ☐ Furnizare energie electrică gaz natural cărbune
9. Anexați copia legalizată a autorizației eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu	
10. Anexați confirmarea autorității fiscale cu privire la calitatea de plătitor de accize	

Conștient de dispozițiile art. 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....
 Semnătura solicitantului sau a reprezentantului fiscal
 Data

- Anexa nr. 3: SITUAȚIA livrărilor de țigarete în luna anul

Denumirea
 antrepozitarului autorizat pentru producție/
 antrepozitarului autorizat pentru depozitare/
 operatorului înregistrat/
 importatorului autorizat

Sediul:
 Județul Sectorul Localitatea
 Strada Nr. Blocul Scara Etaj Ap.
 Codul poștal Telefon/fax
 Cod de accize
 Cod de identificare fiscală

Nr. crt.	Sortimentul	Prețul maxim de vânzare cu amănuntul	Cantitatea livrată (mii buc.)	Acciza (RON)	Acciza (EUR)
0	1	2	3	4	5
	TOTAL				

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/
 operatorului autorizat/importatorului autorizat

Data
 Semnătura

- Anexa nr. 5: DECLARAȚIE privind producția de vinuri liniștite realizată în calitate de mic producător trimestrul anul

Nr. înregistrare Data

1. Numele persoanei juridice/ persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal.....
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală/ Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizată în trimestrul de raportare (în litri):	
6. Cantitatea realizată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în trimestrul de raportare, către:	
7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor	
7.2. unități de alimentație publică	
7.3. antrepozite fiscale	
8. Total cantitate livrată în trimestrul de raportare	

Cunoscând dispozițiile art. 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....
 Semnătura declarantului,
 Data,

- Anexa nr. 6: CERERE privind acordarea autorizației de antrepozit fiscal

Nr. înregistrare Data

(atașați numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informațiile complete)

I. INFORMAȚII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUȘ	
1. Numele	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Activitățile economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și codul fiscal al persoanelor afiliate cu antrepozitarul	
10. Dacă antrepozitarul este persoană juridică: numele, adresa și codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa și cazierul judiciar ale administratorilor	
11. Arătați dacă antrepozitarul (sau în cazul în care antrepozitarul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală _ Da _ Nu	
12. Anexați certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscale la bugetul de stat, precum și cazierul fiscal al antrepozitarului	

13. Anexați copia situațiilor financiare anuale (bilanț) din ultimii doi ani.	
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	
15. Anexați un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare	
II INFORMAȚII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit fiscal se depune separat câte o parte a II-a precum și orice alte informații necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal
2. Descrierea activităților ce urmează a se desfășura în antrepozitul fiscal (inclusiv natura activităților și tipurile de produse accizabile)	
3. Arătați dacă anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizație de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumerați tipurile și cantitățile de produse accizabile produse și/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul), precum și tipurile și cantitățile estimate pentru fiecare din următoarele 12 luni. Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcție de acciza unitară pe produs.	
Codificarea tipurilor de produse	Tip produs (denumire produs)..... - (cod și subcod)..... Tip produs (denumire produs)..... - (cod și subcod)..... Tip produs (denumire produs)..... - (cod și subcod).....
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificați capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv)	
6. Anexați un plan de amplasare a antrepozitului fiscal.	
7. Anexați copiile licențelor, autorizațiilor sau avizelor privind desfășurarea activităților din antrepozitul fiscal	
8. Dacă locul se află în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexați copia actelor de proprietate.	
9. Dacă locul se află în proprietatea altei persoane, anexați următoarele: Copia contractului de leasing sau dovada deținerii sub orice formă legală. O declarație semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuții de control.	
III. INFORMAȚII PRIVIND GARANȚIA	
1. Tipul de garanție propusă	
2. Suma propusă pentru garanția pentru fiecare antrepozit fiscal (și descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit în bani, anexați scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanții bancare, anexați următoarele: Numele, adresa și telefonul garantului propus. Declarația garantului propus cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și perioada de timp specificată. (Scrisoare de garanție bancară).	

Cunoscând dispozițiile art. 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....
Semnătura solicitantului sau a reprezentantului fiscal Data

- Anexa nr. 7

▶ (la data 11-Apr-2007 punctul 64. din partea 239^1^A a fost reglementat de [Precizari din 2007](#))

CERERE DE AUTORIZARE OPERĂTOR ÎNREGISTRAT (casetă rezervată autorității fiscale teritoriale)		Nr.
1. Nume și prenume sau denumirea societății și adresa exactă	Codul unic de înregistrare	
	Număr de identificare TVA	
	Număr de telefon	
	Număr de fax	
	Adresa de e-mail	
2. În cazul persoanelor juridice, se va înscrie numele, adresa și codul numeric personal al fiecărui administrator:		
3 Adresa locației/locațiilor de recepție a produselor:		
4. Natura produselor și cantitatea medie lunară de produse estimate a fi recepționată într-un an, după caz:		
* băuturi alcoolice: ☐ bere litri ☐ vin liniștit litri ☐ vin spumos litri ☐ produse intermediare litri ☐ băuturi fermentate liniștite litri ☐ băuturi fermentate spumoase litri ☐ băuturi alcoolice spirtoase litri	* produse energetice ☐ combustibili litri ☐ carburanți litri * tutun prelucrat ☐ țigarete bucăți ☐ țigări și țigări de fol bucăți ☐ tutun de fumat kg	
5 Dacă sunteți deja titularul unei autorizații eliberată de autoritatea fiscală competentă, vă rugăm să indicați data și obiectul autorizației: Număr din Număr din		
6 În cazul în care anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizație de operator înregistrat, precizați acest fapt:		
7 Documente de anexat: ☐ certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscale la bugetul de stat, precum și cazierul fiscal al solicitantului ☐ cazierul judiciar ale administratorilor ☐ bilanțul pe ultimii doi ani ☐ confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize ☐ certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția produselor accizabile, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare ☐ copia contractelor încheiate direct între operatorul înregistrat propus și persoana autorizată din alt stat membru ☐ lista cantităților de produse accizabile recepționate în fiecare luna din anul precedent ☐ scrisoarea de bonitate bancară, în cazul în care garanția se constituie prin consignarea de mijloace bănești la Trezoreria statului ☐ numele, adresa și telefonul garantului propus, precum și declarația garantului cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și o perioadă de timp specificată (scrisoarea de garanție bancară), atunci când se constituie o garanție bancară		
Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete		

Prevăzut pentru validarea semnăturii responsabilului societății	Data, numele și calitatea acestuia (proprietar, asociat)
---	---

- Anexa nr. 8: DECLARAȚIE pentru obținerea autorizației de operator neînregistrat

Nr. înregistrare	Data
------------------------	------------

1. Denumirea societății	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal
3. Telefon/Fax	
4. Codul de identificare fiscală	
5. Numărul de TVA	
6. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
7. Perioada în care urmează a se realiza operațiunea	
8. Anexați copiile licențelor, autorizațiilor sau avizelor cu privire la desfășurarea activității	
9. Precizați adresa la care urmează să fie primite produsele accizabile	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal.....
10. Denumirea și adresa antrepozitului fiscal furnizor	
11. Categoria și cantitatea de produse accizabile	
12. Nivelul garanției constituite Anexați scrisoare de bonitate bancară	

Cunoscând dispozițiile art. 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....
Semnătura declarantului	Data

- Anexa nr. 10: DOCUMENT DE ÎNSOTIRE SIMPLIFICAT pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum
- fata -

1. Expedito	nr. de TVA	2. Numar de referinta al operatiunii
(Nume si adresa)		
4. Primito	nr. de TVA	3. Autoritatea competenta a statului de destinatie
(Nume si adresa)		(Nume si adresa)
5. Transportator/mijloace de transport		6. Numarul de referinta si data declaratiei
7. Locul livrării		
8. Marci si numar de identificare, nr. si tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (codul NC)	
	10. Cantitate	11. Greutatea bruta (kg)
		12. Greutatea neta (kg)
	13. Pretul de facturare/valoarea comerciala	
	mici fabrici de bere, mici distilerii)	
14. Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)		
A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă	15. Casutele 1-13 corect completate	
	Restituirea exemplarului 3	
	solicitata Da ☐ Nu ☐ (*)	
	Societatea semnatara si numarul de telefon	
	Numele semnatarului	
	Locul si data	
	Semnatura	

Continuarea pe verso (exemplarele 2 si 3)

(*) Bifati casuta corespunzatoare**INSTRUCTIUNI DE COMPLETARE****(verso-ul exemplarului 1)**

Circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

1.Observatii generale

1.1.Documentul de însoțire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 7 din Directiva Consiliului nr. 92/12/CEE, din 25 februarie 1992

1.2.Documentul trebuie completat în mod lizibil în așa fel încât înscrisurile sa nu poată fi șterse. Informațiile pot fi pretipărite. Nu sunt permise ștersături sau tăieturi.

1.3.Caracteristicile generale ale documentului și dimensiunile casutelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989 pagina 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele și să aibă formatul 210 mm pe 297 mm; este admisă o toleranță maximă de 5mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

1.4.Orice spațiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

1.5.Documentul de însoțire constă în 3 exemplare: exemplarul 1 trebuie păstrat de expeditor exemplarul 2 însoțește produsele și trebuie păstrat de primitor; exemplarul 3 însoțește produsele și trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menționată la casuta 4 dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor;

2.Rubrici

Casuta 1. Expedito: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produse într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Casuta 2. Numar de referinta al operatiunii: numarul de referinta comunicat de persoana care livreaza produsele si care va identifica miscarea cu inregistrările sale comerciale. În mod normal; acesta va fi numărul și data facturii.

Casuta 3. Autoritatea competentă a statului de destinație: numele și adresa autorității din statul membru de destinație, careia i-a fost declarată anticipat expeditia

Casuta 4. Primito: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primește produsele. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Casuta 5. Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele și adresa persoanei responsabile cu prima expediție, dacă este diferită de persoanele indicate în casuta 1 sau casuta 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.

Casuta 6. Numar de referinta si data declaratiei:

Declaratia si/sau autorizatia care trebuie data de autoritatea competenta din statul membru de destinatie înainte de începerea

expeditiei.

Casuta 7. Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din casuta 4.

Casuta 8. Descrierea completă a produselor, marcaje și numere și tipul ambalajelor marcaje și numerele exterioare ale pachetelor, ex. containere; numărul pachetelor din interior, ex. cartoane; și descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată atasată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop. Pentru alcoolul și bauturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să se precizeze concentrația alcoolică (procent în volum la 20°C). Pentru bere, concentrația alcoolică va fi menționată fie în grade Plato, fie procente în volum la 20°C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinație și a statului membru de expediție. Pentru uleiuri minerale se va menționa densitatea la 15°C.

Casuta 9 Codul produsului: codul NC.

Casuta 10. Cantitate: numărul, greutatea sau volumul, după caz, în funcție de accizele din statul membru de destinație, de exemplu:

- țigarete, numărul de bucăți, exprimat în mii,
- țigări și țigări de foi, greutatea netă,
- alcool și bauturi alcoolice, litri la temperatura de 20°C cu două zecimale,
- produse energetice cu excepția pacurei, litri la temperatura de 15°C.

Casuta 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Casuta 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Casuta 13. Pretul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include și acciza. În cazul în care circulația nu are nici o legătură cu vânzarea, trebuie introdusă și valoarea comercială. În acest caz se adaugă mențiunea "nu în scop de vânzare".

Casuta 14. Certificate: acest spațiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se considera necesar, certificatul referitor la originea și calitatea produselor, conform legislației comunitare.

2. În cazul anumitor bauturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producție, conform legislației comunitare.

3. În cazul berii produsă de mici producători independenți conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și bauturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producție a anului anterior de hectolitri de bere.

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și bauturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producție a anului anterior de hectolitri de alcool pur.

Casuta 15. Societatea semnatarului, etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulația produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepție, acesta va fi menționat.

Casuta A Mențiuni privind verificarea: autoritățile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 și 3 controalele efectuate. Toate observațiile trebuie să fie semnate, datate și stampilate de către funcționarul responsabil

Casuta B Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor și trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îi solicită expres în scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOTIRE SIMPLIFICAT pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- fata -

2	EXEMPLAR PENTRU PRIMITOR		
	1. Expeditor (Nume și adresă)	nr. de TVA	2. Număr de referință al operațiunii
	4. Primitor (Nume și adresă)	nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresă)
	5. Transportator/mijloace de transport		6. Numărul de referință și data declarației
	7. Locul livrării		
	8. Marci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (codul NC)	10. Cantitate
			11. Greutate brută (kg)
			12. Greutate netă (kg)
			13. Pretul de facturare/valoarea comercială
	14. Certificate (pentru unele vinuri și bauturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilării)		
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă		15. Casutele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da _ Nu _ (*) Societatea semnatară și numărul de telefon Numele semnatarului Locul și data Semnatura
	Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)		

(*) Bifati casuta corespunzătoare

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI

Produse recepționate de primitor

Data..... Locul..... Numărul de referință

Accizele au fost plătite (*)/declarat pentru plata autorității competente

Data..... Numărul de referință

Alte observații ale primitorului:

Locul/Data..... Numele semnatarului

..... Semnatura

(*) Taiati mențiunea inutilă

A. Mențiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOTIRE SIMPLIFICAT pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- fata -

3	EXEMPLAR PENTRU PRIMITOR		
	1. Expeditor (Nume și adresă)	nr. de TVA	2. Număr de referință al operațiunii
	4. Primitor (Nume și adresă)	nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresă)
	5. Transportator/mijloace de transport		6. Numărul de referință și data declarației
	7. Locul livrării		
	8. Marci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (codul NC)	10. Cantitate
			11. Greutate brută (kg)
			12. Greutate netă (kg)
			13. Pretul de facturare/valoarea comercială
	14. Certificate (pentru unele vinuri și bauturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilării)		
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă		15. Casutele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da _ Nu _ (*)

Societatea semnatară și numărul de telefon
 Numele semnatarului
 Locul și data
 Semnatura

Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)

**(*) Bifati casuta corespunzatoare
 - verso -**

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI		
Produce recepționate de primitor		
Data.....	Locul.....	Numarul de referința
Accizele au fost plătite (*)/declarată pentru plata autorității competente		
Data.....	Numarul de referința	
Alte observații ale primitorului:		
Locul/Data.....	Numele semnatarului	
	Semnatura	
(*) Taiati mențiunea inutilă		
A. Mențiuni privind verificarea (continuare)		

**- Anexa nr. 11:
 Denumirea operatorului economic**

Sediul:
Județul **Sectorul** **Localitatea**
Strada **Nr.** **Blocul** **Scara** **Etaj** **Ap.**
Codul postal **Telefon/fax**
Codul de identificare fiscală
CERERE de restituire a accizelor în luna anul.....

Nr. crt.	Numarul documentului de însoțire simplificat	Simbolul statului membru de destinație	Denumirea destinatarului și codul de identificare fiscală	Descrierea produselor expediate			Data recepției produselor	Cantitatea recepționată	Date privind plata accizelor în statul membru de destinație		Suma de restituit
				Codul NC al produsului	Cantitatea*)	Nivelul accizei**)			Data plății	Numarul și documentul care atestă plata	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
TOTAL											

*) Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15°C; pentru alcool și băuturi alcoolice volumul se stabilește la 20°C; în cazul țigaretelor se va menționa pe un rând numărul de pachete de țigaretă și pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singur număr de ordine și fără a repeta datele comune.

**) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinație

.....
 Semnatura și stampila

.....
 Data

**- Anexa nr. 12:
 Denumirea operatorului economic**

Sediul:
Județul **Sectorul** **Localitatea**
Strada **Nr.** **Blocul** **Scara** **Etaj** **Ap.**
Codul postal **Telefon/fax**
Codul de identificare fiscală
CERERE de rambursare a accizelor în cazul vânzării la distanță în trimestrul anul

Nr. crt.	Statul membru de destinație	Numarul de ordine corespunzător livrării	PRODUSE		
			Codul NC al produsului	Cantitatea*)	Suma solicitată a fi rambursată**)
0	1	2	3	4	5
TOTAL					

*) Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15°C; pentru alcool și băuturi alcoolice volumul se stabilește la 20°C; în cazul țigaretelor se va menționa pe un rând numărul de pachete de țigaretă și pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singur număr de ordine și fără a repeta datele comune.

**) Se va consemna suma efectiv suportată. În cazul în care aceasta nu se poate determina cu exactitate, se va calcula prin aplicarea nivelului accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare de la data plății în statul membru de destinație

.....
 Semnatura și stampila

.....
 Data

- Anexa nr. 13

Nr. înregistrare Data.....

CERERE privind acordarea autorizației de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Județul
	Sectorul
	Localitatea
	Strada.....
	Nr. Bloc

	Scara Etaj..... Ap. Cod postal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscala	
7. Numele si numarul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activitatilor economice desfasurate în România	
9. Numele, adresa si codul fiscal al persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Daca solicitantul este persoana juridica, numele, adresa si codul numeric personal al fiecarui administrator; se vor anexa si cazierile judiciare ale administratorilor	
11. Aratati daca solicitantul (sau în cazul în care solicitantul este persoana juridica, oricare dintre administratorii sai) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infractiunile prevazute în legislatia fiscala	[] Da [] Nu
12. Anexati actul constitutiv al societatii care ii permite desfasurarea activitatii de reprezentant fiscal	
13. Anexati copia contractului de reprezentare încheiat cu antrepozitarul autorizat expeditor.	
14. Anexati confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de platitor de accize	
15. Nivelul garantiei Anexati scrisoarea de bonitate bancara	

Cunoscând dispozitiile art.474 privind falsul în declaratii, din Codul penal, declar ca datele inrise în acest formular sunt corecte si complete.

Semnatura solicitantului sau a reprezentantului fiscal Data

- ANEXA nr. 14

Denumirea operatorului înregistrat/ operatorului neinregistrat/ reprezentantului fiscal Autoritatea fiscala teritoriala

Cod accize/Cod identificare fiscala

Localitatea judetul/sector.....

Strada..... Nr.

Bloc. Scara Etaj Ap.

Cod postal

SITUATIE CENTRALIZATOARE PRIVIND ACHIZITIILE SI LIVRARILE DE PRODUSE ACCIZABILE în luna..... anul.....

Document		Achizitie/ Livrare		Provenienta/ Destinatie (3)	Cod accize expeditor/ Cod identif. fiscala destinatar	Codul NC al produsului	Starea produsului (vrac/ imbuteliat) (V/I)	Densitate la 15°C Kg/l (4)	Concentratie grad alcoolic/grad plato (5)	Recipienti (5)		Cantitate	Acciza datorata
Tip (1)	Numar	Tip (2)	Data							Capacitate nominala	nr.		

(1)DAI, DAS, factura, (2) Pentru achizitii se va înscrie "A"; pentru livrari se va înscrie "L", (3) Se va înscrie codul tarii în cazul provenientei/destinatiei U.E.(RO în cazul livrarilor nationale), se va indica "EX" în cazul livrarilor în afara U.E., (4) Se va completa numai în cazul produselor energetice, (5) Se va completa numai în cazul alcoolului si bauturilor alcoolice

RECAPITULAREA PERIOADEI								
Codul NC al produsului	Vrac/Imbuteliat (V/I)	Stoc la inceputul lunii U.M.	Cantitatea intrata U.M.	Surplus pe parcursul lunii U.M.	Cantitate iesita U.M.	Pierderi U.M.	Stoc efectiv U.M.	Diferenta (+)sau(-) U.M.

.....
Semnatura si stampila operatorului Data

- Anexa nr. 15:

Autoritatea fiscala teritoriala
NOTA DE COMANDA pentru documente fiscale speciale numarul din data de
Denumire
Cod de identificare fiscala
Localitatea judetul/sectorul.....
Cod postal Sector.....
Domiciliul fiscal
Telefon/fax

Codul documentului	Cantitatea solicitata	Unitatea de masura	Pret unitar	Valoare (lei)	T.VA. (lei)	Valoare totala inclusiv T.VA. (lei)
0	1	2	3	4	5	6

Autoritatea fiscala teritoriala
 Data aprobarii comenzii
 Numarul documentelor aprobate
 Modalitatea de plata

(semnatura si stampila solicitantului)

(semnatura si stampila)

- Anexa nr. 16.1:

Autoritatea fiscalii teritoriale

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea judetul/sectorul

Strada Nr.

Domiciliul fiscal

Situatia privind operatiunile desfasurate in antrepozitul fiscal de productie de alcool si bauturi spirtoase in luna anul

I.Materii prime (exprimate in hectolitri alcool nur)

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Intrari (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferenta (E)
		Operatii interne		U.E.	Import			
		Din productie proprie	Alte achizitii					
0	1	2	3	4	5	6	7	8

II.Livrari (exprimate in hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Cu accize	Iesiri (D)				Utilizate in activitatea proprie (E)	Stoc final (P)	Diferenta (G)	
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import		Fara accize							
							Regim suspensiv							
							Teritoriul national	U.E.	Export	Scutire				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	

I.(A)Stocul initial: cantitatea de materii prime existente la inceputul perioadei trebuie sa coincida cu stocul final al perioadei anterioare; **(B) Intrari:** Cantitatile de materii prime intrate trebuie sa corespunda cu cele inscrise in documentele de circulatie corespunzatoare fiecarei proveniente, aferente perioadei de raportare;**(C) Cantitatile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, in perioada de raportare;** **(D) Cantitatile de materii prime existente la finalul perioadei de raportare;** **(E) Diferente:**Cantitatea rezultata pentru fiecare materie prima, dupa formula urmatoare: **Stoc initial + intrari - utilizat - stoc final E=A+B-C-D**

II.Cantitatile de alcool se exprima in hectolitri, cu doua zecimale. Datele aferente (A),(B),(C), (D)si(E) sunt corespunzatoare operatiunilor desfasurate in perioada de raportare; Diferenta (G) - A+B+C-D-E-F Diferenta = stoc initial + (cantitati produse) + intrari - iesiri - stoc final

Data.....	Conducatorul antrepozitului fiscal
	Semnatura si stampila

- Anexa nr. 16.2:

Autoritatea fiscala teritoriala

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea judetul/sectorul

Strada Nr.

Cod postal

Domiciliul fiscal

Situatia privind operatiunile desfasurate in antrepozitul fiscal de productie de vinuri/bauturi fermentate/produse intermediare in luna anul.....

I.Materii prime

Tipul produsului	Stoc initial (A)		Intrari (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferenta (E)	
			Operatii interne		U.E.		Import							
	Cantitatea	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

A - cantitatile de materii prime existente in antrepozit la inceputul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatile de materii prime si de produse in curs de fabricatie intrate in antrepozit - se va avea in vedere data receptiei inscrise in DAI; C - cantitati de materie prima utilizate pe parcursul lunii in procesul de productie al produselor intermediare; D - Stoc final - cantitatile de materii prime existente in antrepozit la sfarsitul lunii; G - Diferenta = cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula: stoc initial + intrari - utilizari - stoc final (E = A+B-C-D)

II.Produse in curs de fabricatie

Tip produs	Stoc initial	Intrari	Iesiri		Stoc final	Diferenta
			Catre alte depozite	Pentru prelucrare finala		

III.Produse obtinute

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Cu accize	Iesiri (D)				Utilizate in operatiuni proprii (E)	Stoc Final (P)	Diferenta (G)	
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import		Fara accize							
							Regim suspensiv							
							Teritoriul national	Restul U.E.	Export	Scutire				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	

A - cantitatile de produse existente in antrepozit la inceputul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate in antrepozit pe parcursul perioadei; C - Cantitatile de produse

intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data de receptie înscrisa pe D.A.I.; D - Iesiri cu accize - cantitatile de produse eliberate în consum; Iesiri fara accize - cantitatile fiecarui produse intermediare iesite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; E - cantitatea de produse obtinute în antrepozit si care ulterior sunt utilizate ca materie prima în noul proces de productie. F - Stocul final - cantitatile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G - Diferenta - cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare $G = A+B+C-D-E-F$

- Anexa nr. 16.3.: Situatia privind operatiunile desfasurate în antrepozitul fiscal de productie de bere luna anul

Autoritatea fiscala teritoriala

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea..... judetul/sectorul.....
Strada..... Nr.
Cod postal.....
Domiciliul fiscal.....

I.Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malt			Zahar si glucoza		
Orz			Alte materii de extractie		
Orez si gris			Malt colorat		
Porumb					

II.Bere fabricata în hectolitri

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri					Stoc final (E)	Diferenta (F)	
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fara accize					
						Grad Plato mediu	Consum	Regim suspensiv		Operatiuni scutite			
							Teritorial national	U.E.	Export				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A - cantitatile de bere existente în antrepozit la începutul lunii trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii; C - Cantitatile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data de receptie înscrisa pe D.A.I.; D - Iesiri cu accize: Gradul Plato mediu - daca berea eliberata în consum prezinta diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat.

Ex 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl de bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato

X

F - Stocul final - cantitatile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G - Diferenta - cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare $F = A+B+C-D-E$

Data..... Conducatorul antrepozitului fiscal
Semnatura si stampila

- Anexa nr. 16.4.: Situatia privind operatiunile desfasurate în antrepozitul fiscal de productie de tutunuri prelucrate în luna..... anul.....

Autoritatea fiscala teritoriala

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea..... judetul/sectorul.....
Strada..... Nr.
Cod postal.....
Domiciliul fiscal.....

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri								Stoc final (F)	Diferenta (G)	
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fara accize (E)								
						Valoare	Cantitate	Regim suspensiv			Scutire					
			Teritorial national	U.E.	Export											
Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate											
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

În cazul tigaretelor, al tigarilor si tigarilor de foi cantitatile vor fi exprimate în mii bucati, iar în cazul tutunurilor de fumat se vor exprima în kg.

A - cantitatile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se considera finite; C - Cantitatile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data de receptie înscrisa pe D.A.I.; D - Iesiri cu accize - cantitatile de produse eliberate în consum; E - Iesiri fara accize - cantitatile fiecarui produs iesit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Stocul final - cantitatile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G - Diferenta - cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare $G = A+B+C-D-E-F$

Data..... Conducatorul antrepozitului fiscal
Semnatura si stampila

- Anexa nr. 16.5.: Situatia privind operatiunile desfasurate în antrepozitul fiscal de productie de produse energetice în luna..... anul.....

Autoritatea fiscala teritoriala

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea..... judetul/sectorul.....
Strada..... Nr.
Cod postal.....

Domiciliul fiscal.....

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri				Autoconsum (F)		Stoc final (G)	Diferenta (H)		
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize (D)	Fara accize (E)			Cu accize	Fara accize				
							Regim suspensiv								
							Teritoriul national	U.E.	Export						
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	

Cantitatile de produse se vor înscrie în tone sau 1000 litri, potrivit anexei de la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.

A - cantitatile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se considera finite; C - Cantitatile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere dala de receptie înscrisa pe D.A.I.; D - Iesiri cu accize - cantitatile de produse eliberate în consum; E - Iesiri fara accize - cantitatile fiecărui produs iesit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Autoconsum - cantitatile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; Stocul final - cantitatile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G - Diferenta - cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare $H = A+D+C-D-E-F-G$

Data	Conducatorul antrepozitului fiscal
	Semnatura si stampila

- Anexa nr. 18: CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE
[Regulamentul Comisiei nr. 96/31/CEE]

Seria nr. (opțional)

1. INSTITUȚIA/PERSOANA BENEFICIARĂ
Denumirea/numele

Strada și numărul

Codul poștal, locul

Statul membru (gazdă)

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE
(Denumire, adresa și numărul de telefon)

3. DECLARAȚIA BENEFICIARULUI
Instituția/persoana beneficiară ⁽¹⁾ declară:

(a) că produsele prevăzute la căsuța 5 sunt destinate ⁽²⁾:

☐ Pentru uzul oficial al:	Pentru uzul personal al:
☐ Unei misiuni diplomatice străine	☐ Unui membru al unei misiuni diplomatice Străine
☐ Unei reprezentanțe consulare străine	☐ Unui membru al unei reprezentanțe consulare străine
☐ Unei organizații internaționale	☐ Unui membru din conducerea unei organizații internaționale
☐ Forței armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)	(Denumirea instituției) (vezi căsuța 4)

(b) că produsele descrise la căsuța 5 corespund condițiilor și limitelor aplicabile scutirii în statul membru menționat la căsuța 1, și

(c) că informațiile de mai sus sunt reale. Instituția sau persoana beneficiară se obligă prin prezenta să achite statului membru de livrare a produselor, accizele care s-ar datora în cazul în care aceste produse nu corespund condițiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut.

.....

Locul, data

Numele și statutul semnatarului

Ștampila

4. ȘTAMPILA INSTITUȚIEI (în cazul scutirii pentru uz personal)

Locul, data

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE

A. Informații cu privire la antrepozitarul autorizat/furnizorul de gaz natural și electricitate

(1) Numele și adresa

(2) Statul membru

(3) Codul de accize

B. Informații cu privire la produse:

Nr.	Descrierea detaliată a produselor ⁽³⁾ (sau referința la formularul de comandă atașat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totală					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU GAZDĂ

Livrarea produselor descrise la căsuța 5 îndeplinește

- în totalitate

- până la cantitatea de (număr) ⁽⁴⁾
condițiile de scutire de accize

.....

Locul, data

ȘTAMPILA

.....

Numele și statutul semnatarului

Semnătura

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ȘTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)

Prin scrisoarea nr. (referire la dosar) din

(data) (denumirea instituției beneficiare) i se

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție

Sediul:
 Județul Sectorul Localitatea
 Strada Nr. Blocul Scara Etaj Ap.
 Codul poștal Telefon/fax
 Codul de accize/Codul de identificare fiscală

Nr. crt.	Numărul și data facturii	Tipul produsului	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziția			Beneficiarul livrării			Destinația produselor (aeronaive/vapoare)
				Denumirea	Codul de identificare fiscală	Cantitatea achiziționată	Denumirea companiei	Nr. de înmatriculare al aeronavei/vaporului	Cantitatea	
0	1	2	3	4	5	6	7:	8	9	10

Certificată de conducerea antrepozitarului
 Data

Ștampila

- Anexa nr. 29: CERERE privind acordarea autorizației de operator economic cu produse supuse accizelor nearmonizate

Nr. înregistrare.....	Data.....
-----------------------	-----------

(atașați numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informațiile complete)

1. Numele	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activităților economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Dacă operatorul economic este persoană juridică, numele, adresa și codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa și cazierul judiciar ale administratorilor	
11. Arătați dacă operatorul economic (sau în cazul în care operatorul economic este persoana juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală	Da [] Nu []
12. Anexați certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscale la bugetul de stat, precum și cazierul fiscal al operatorului economic	
13. Anexați copia situațiilor financiare anuale (bilanț) din ultimii doi ani.	
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	
15. Anexați un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare	
II. INFORMAȚII DESPRE LOCUL UNDE URMEAZĂ. SĂ FIE RECEPȚIONATE PRODUSELE (pentru fiecare locație se depune separat câte o parte a II-a)	
1. Adresa locului unde se recepționează produsele	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal.....
2. Enumerați tipurile de produse accizabile ce urmează a fi achiziționate și tarife de proveniență	
III. INFORMAȚII PRIVIND GARANȚIA	
1. Tipul de garanție propusă	
2. Suma propusă pentru garanție	
3. În cazul unui depozit în bani, anexați scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanții bancare, anexați următoarele: Numele, adresa și telefonul garantului propus. Declarația garantului propus cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și perioadă de timp specificată. (Scrisoare de garanție bancară).	

Cunoscând dispozițiile art. 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 239^1 reglementat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din **Hotarirea 1861/2006**)

Semnătura solicitantului Data

67._

(1)Antrepozitarii autorizați pentru producția de produse accizabile din grupele prevăzute la art. 169-173 din Codul fiscal, care dețin autorizații valabile, eliberate înainte de 1 ianuarie 2008, și care nu s-au încadrat în prevederile pct. 66, au obligația de a depune la Autoritatea Națională a Vămilor, până la data de 31 ianuarie 2009 inclusiv, în vederea obținerii clasificării tarifare, următoarele documente:

- a)lista tipurilor de produse finite realizate în antrepozitul fiscal;
- b)specificația tehnică sau alte documente certificate pentru conformitate, din care să rezulte compoziția cantitativă pentru fiecare produs, lista cantitativă completă a materiilor prime utilizate, natura și compoziția fiecărei materii prime, procesul tehnologic de fabricație a produsului;

c) certificate de analiză emise conform prevederilor legale în vigoare, care să conțină determinările necesare stabilirii clasificării tarifare, sau, până la obținerea acestor certificate de analiză, dovada solicitării analizelor de laborator asupra probelor de produse.

(2) Antrepozitarii autorizați au obligația de a depune rezultatele analizelor de laborator la Autoritatea Națională a Vămirilor, în termen de 15 zile de la data primirii acestora.

(3) Antrepozitarii autorizați care nu respectă termenul prevăzut la alin. (1) și (2) se sancționează cu revocarea autorizației, în conformitate cu prevederile art. 183 alin. (1) lit. l) și art. 185 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal.

(4) Autoritățile vamale teritoriale vor verifica informațiile privind încadrarea tarifară și nivelul accizelor corespunzător produselor accizabile rezultate, în baza analizelor de laborator, comparativ cu informațiile înscrise în autorizația de antrepozit fiscal.

(5) Atunci când în urma verificării rezultă o altă încadrare tarifară și/sau un alt nivel de acciză, autoritatea vamală va înștiința Comisia de autorizare pentru modificarea corespunzătoare a elementelor din autorizația de antrepozit fiscal, respectiv cea de antrepozit autorizat.

68. Autorizațiile de utilizator final emise potrivit prevederilor pct. 23.3, cu valabilitate de 3 ani, vor fi prezentate autorității fiscale emitente în vederea preschimbării până la data de 31 martie 2009. După această dată, autorizațiile respective își pierd valabilitatea.

69. Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final potrivit prevederilor pct. 5^{1.3} sunt obligați să constituie garanția aferentă cantității de produse accizabile rămase de achiziționat sau de utilizat din cantitatea aprobată, în termen de 60 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I.

70. _

(1) Antrepozitarii autorizați care dețin autorizații valabile au obligația ca până la data de 31 martie 2009 să actualizeze documentația potrivit prevederilor pct. 8 alin. (3), după caz.

(2) Toți antrepozitarii autorizați pentru producție de produse accizabile, care dețin autorizații valabile, au obligația de a prezenta aceste autorizații la autoritatea competentă privind emiterea lor, până la 31 martie 2009, în vederea completării autorizațiilor cu materiile prime accizabile care se achiziționează în regim suspensiv și sunt necesare desfășurării activității de producție de produse accizabile, după caz.

(3) Antrepozitarii autorizați care nu respectă termenul prevăzut la alin. (1) și (2) se sancționează cu revocarea autorizației, în conformitate cu prevederile art. 183 alin. (1) lit. l) și art. 185 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal.

↳ (la data 22-Dec-2008 punctul 64. din partea 239^1^A completat de Art. 1, alin. (B), punctul 48. din Hotărîrea 1618/2008)

Nr. înregistrare		Data	
1. Numele și prenumele			
2. Adresa			
3. Telefon			
4. Codul numeric personal			
5. Arătați dacă solicitantul a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală			Da ☐ Nu ☐
6. Se anexează cazierul judiciar al solicitantului			
7. Anexați extrasul de rol privind obligațiile fiscale			
8. Descrierea activității ce urmează a se desfășura și perioada de timp aferentă			
9. Menționați cantitatea (în litri) estimată a fi obținută la nivelul unui an, pentru:			
9.1. țuica			
9.2. rachiu din fructe			
9.3. vinuri			
9.4. bere			
9.5. băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri			
10. Perioada de desfășurare a activității			
11. Anexați copiile autorizațiilor sau avizelor privind desfășurarea activității (avizul de mediu este obligatoriu)			

.....
Semnătura solicitantului

.....
Data

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 239^2 abrogat de Art. 1, alin. (G), punctul 56. din Hotărîrea 1861/2006)

Nr. înregistrare		Data	
1. Numele și prenumele			
2. Adresa			
3. Telefon			
4. Codul numeric personal			
5. Cantitatea (în litri) estimată a se obține la nivelul unui an:			
5.1. țuica			
5.2. rachiu din fructe			
6. Perioada în care se desfășoară activitatea			

.....
Semnătura declarantului

.....
Data

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 239^3 abrogat de Art. 1, alin. (G), punctul 56. din Hotărîrea 1861/2006)

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numărul țigaretelor/pachet	Prețul maxim de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3
-	-	-	-
-	-	-	-

.....
Director general;

.....
Director economic;

PARTEA 239⁴: Anexa nr. 3 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

- ANEXA nr. 1: SITUAȚIA livrărilor de țigaretă în luna.....anul....

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/operatorului înregistrat / destinatarului înregistrat importatorului autorizat

.....

Sediul:

Județul Sectorul Localitatea Str. ... Nr. Bl. Sc. Et. Ap. Codul poștal Telefon/fax

Cod de accize

Cod identificare fiscală

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Prețul maxim de vânzare cu amănuntul	Cantitate livrată (mii buc.)	Acciza (lei)	Acciza (euro)	Cursul de schimb
-	-	-	-	-	-	-

- ANEXA Nr. 2: DECLARAȚIE privind prețurile maxime de vânzare cu amănuntul pe sortimente de țigarete
**Denumirea antrepozitarului autorizat/operatorului înregistrat/
destinatarului înregistrat/importatorului autorizat**

.....

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul..

Județul Sectorul

Localitatea

Str. Nr. Bl.

Sc. Et. Ap. Cod poștal

Codul de identificare fiscală

Codul de accize

Începând cu data de prețurile maxime de vânzare cu amănuntul, practicate pe sortimente, vor fi următoarele:

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numărul țigaretelor/pachet	Prețul maxim de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director general,

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

Director economic,

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

»(la data 01-Jan-2010 partea 239⁶ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 11. din [Hotărîrea 1620/2009](#))

PARTEA 239⁶: ANEXA Nr. 5 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE	
Exemplar pentru expeditor	1-Expeditor	Cod-unic-de înregistrare	2-Cod acciză expeditor
			3-Nr. referință
			4-Cod acciză primitor
			5-Nr. factură
			6-Data facturii
	7-Primitor	Cod-unic-de înregistrare	8-Autoritatea competentă a locului de expediere
	7-a-Locul livrării		
	9-Transportator		10-Garanția
			12-Țara de expediție
			13-Țara de primire
	11- Alte informații privind transportul		14-Reprezentantul fiscal
1	15-Locul de expediere	16-Data expedierii	17-Durata transportului
10a Descrierea produselor; numere de identificare; cantitatea și tipul ambalajelor			19a-Codul produsului (cod-NC)
	20a Cantitate	21a-Greutate brută (kg)	
		22a-Greutate netă (kg)	
10b Descrierea produselor; numere de identificare; cantitatea și tipul ambalajelor			19b-Codul produsului (cod-NC)
	20b Cantitate	21b-Greutate brută (kg)	
		22b-Greutate netă (kg)	
10c Descrierea produselor; numere de identificare; cantitatea și tipul ambalajelor			19c-Codul produsului (cod-NC)
	20c Cantitate	21c-Greutate brută (kg)	
		22c-Greutate netă (kg)	
23-Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, mici berării și distilierii)			
	A-Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea fiscală competentă:		24-Căsuțele 1-22 corect completate
			Societatea semnatară și nr. de telefon
			Numele semnatarului
			Locul și data
Continuă pe-verso (exemplarele 2, 3 și 4)		Semnătura	

Căsuța 1: Expeditor: numele și adresa, complete

Căsuța 2: Codul de acciză al expeditorului: numărul de înregistrare atribuit expeditorului de către autoritatea fiscală competentă

Căsuța 3: Nr. referință: seria și numărul facturii

Căsuța 4: Codul de acciză al primitorului: numărul de înregistrare în cazul unui antrepozit autorizat sau al unui operator înregistrat.

Căsuța 5: Nr. factură: numărul facturii aferentă produselor (dacă este cunoscut). Dacă nu, numărul avizului de însoțire sau al documentului de transport.

Căsuța 6: Data facturii: data emiterii documentului indicat la Căsuța nr. 5

Căsuța 7: Primitor: numele și adresa complete, iar în cazul în care primitorul este un operator neînregistrat, numărul de identificare TVA. În cazul mărfurilor exportate, trebuie indicat numele persoanei delegate de expeditor la locul exportului.

Căsuța 7a: Locul livrării: locul unde se livrează efectiv produsele, dacă produsele nu sunt livrate la adresa indicată la Căsuța 7.

În cazul produselor exportate se va menționa "Export" și locul unde se exportă.

Căsuța 8: Autoritatea competentă a locului de expediere: numele și adresa autorității fiscale competente

responsabile cu controlul privind accizele la locul de expediere

Căsuța 9: Transportator: numele și adresa persoanei responsabile cu primul transport (dacă ea este alta decât

expeditorul)

Căsuța 10: Garanția: se va indica numele celui care garantează

- Căsuța 11:** Alte informații privind transportul: numele transportatorului, mijlocul de transport, numărul de înmatriculare al vehiculului, numărul, tipul și identificarea mijloacelor atașate și altele
- Căsuța 12:** Țara de expediție: nu este cazul
- Căsuța 13:** Țara de primire: țara de destinație
- Căsuța 14:** Reprezentantul fiscal: numele reprezentantului fiscal dacă expeditorul are desemnată o astfel de persoană
- Căsuța 15:** Locul de expediere: numărul de înregistrare al antrepozitului (dacă există)
- Căsuța 16:** Data expediției: data expediției și ora la care mărfurile părăsesc antrepozitul expeditorului
- Căsuța 17:** Durata transportului: perioada de timp normală, necesară pentru a efectua traseul, având în vedere mijlocul de transport și distanța
- Căsuța 18a:** Descrierea produselor și ambalajelor: denumirea comercială a produselor, însemnele și numărul pachetelor (ex. container: nr. de pachete conținute, baxuri)
La descrierea produselor alcoolice — alcool și băuturi alcoolice, altele decât berea —, va fi menționată concentrația alcoolică (procent în volum la 20°C). Pentru bere, concentrația alcoolică va fi menționată fie în grade Plato, fie procente în volum la 20°C, ori amândouă.
Pentru uleiuri minerale se va menționa densitatea produsului la 15°C.
- Căsuța 19a:** Codul produsului: codul NC
- Căsuța 20:** Cantitatea:
— numărul produselor exprimate în mii (tigarete, țigări și țigări de foi)
— numărul de litri la temperatura de 20°C cu două zecimale (pentru bere, vinuri, alcool și alte produse alcoolice)
— numărul de litri la temperatura de 15°C (uleiuri minerale)
- Căsuța 21a:** Greutate brută: greutatea brută a transportului
- Căsuța 22a:** Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor accizabile în cazul berii, vinurilor, alcoolului și altor produse alcoolice, al uleiurilor minerale și al tuturor produselor din tutun cu excepția țigaretelor
- Căsuța 23:** Certificate: acest spațiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pentru exemplarul 2
1. În cazul anumitor vinuri, certificatul referitor la originea și calitatea produselor, atunci când se consideră necesar
2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producție (certificatul de marcă)
3. Altele
- Căsuța 24:** Societatea semnatară: documentul se completează de către, sau în numele expeditorului. Societatea semnatară trebuie să fie identificată
- Căsuțele** 18b-22b și 18c-22c se vor completa atunci când transportul conține alte produse decât cele descrise în căsuțele 18a-22a
- Căsuța A** Mențiuni privind verificarea: Autoritatea competentă menționează controalele efectuate asupra exemplarelor 2, 3 și 4. Dacă spațiul de pe fața documentului este insuficient, se poate continua pe verso-ul documentului. Foarte observațiile trebuie să fie semnate, datate și autentificate prin ștampila funcționarului responsabil.
- Căsuța B** Dacă în timpul transportului se schimbă destinația produselor față de cea menționată la căsuțele 7 sau 7a, expeditorul sau agentul sau de livrare trebuie să indice la Căsuța B noul loc de livrare. În plus, expeditorul trebuie să notifice imediat la autoritatea fiscală competentă schimbarea locului de livrare.
- Căsuța C** Certificarea recepției: se completează de către destinatar. Atunci când recepția produselor într-un antrepozit este supusă unui control fiscal sau atunci când produsele sunt exportate, autoritatea fiscală competentă sau biroul vamal, după caz, va elibera certificatul pentru conformitate

PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE	
Exemplar pentru primitor	1-Expeditor	Cod unic de înregistrare	2-Cod acciză expeditor 3-Nr. referință
	7-Primitor	Cod unic de înregistrare	4-Cod acciză primitor 5-Nr. factură
	7-a-Locul livrării		6-Data facturii
	9-Transportator		8-Autoritatea competentă a locului de expediere
	11-Alte informații privind transportul		10-Garanția
1	15-Locul de expediere	16-Data expediției	12-Țara de expediție 13-Țara de primire
			14-Reprezentantul fiscal
18a Descrierea produselor; numere de identificare; cantitatea și tipul ambalajelor		19a-Codul produsului (cod-NC)	
		20a Cantitate	21a-Greutate brută (kg) 22a-Greutate netă (kg)
18b Descrierea produselor; numere de identificare; cantitatea și tipul ambalajelor		19b-Codul produsului (cod-NC)	
		20b Cantitate	21b-Greutate brută (kg) 22b-Greutate netă (kg)
18c Descrierea produselor; numere de identificare; cantitatea și tipul ambalajelor		19c-Codul produsului (cod-NC)	
		20c Cantitate	21c-Greutate brută (kg) 22c-Greutate netă (kg)
-	23-Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, mici berării și distilierii)		
-	A-Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea fiscală competentă. Continuu pe verso (exemplarele 2, 3 și 4)	24-Căsuțele 1-22 corect completate Societatea semnatară și nr. de telefon Numele semnatarului Locul și data Semnătura	

B-AUTORIZARE PENTRU SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII		
Noua adresă		Autorizată de (autoritatea competentă):
Cerută de: nume/adresa societății		Nr. referință
Numele semnatarului		Semnătura și ștampila
Locul și data	Semnătura	
C-CERTIFICAREA RECEPȚIEI SAU EXPORTULUI*		
Produse primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referință
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
Transport verificat		
Produse exportate		
Data		Mijloc de transport
Numele semnatarului		Locul și data

Societatea semnatarului		Semnătura	
☐ Autoritatea fiscală sau biroul vamal		Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal	
Nume			
Adresa			
* nu sunt admise ștersături			
A-Mențiuni privind verificarea (continuare)			
PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE	
3	1-Expeditor	Cod unic de înregistrare	2-Cod acciză expeditor
			3-Nr. referință
			4-Cod acciză primitor
			5-Nr. factură
			6-Data facturii
Exemplar de returnat expeditorului	7-Primitor	Cod unic de înregistrare	8-Autoritatea competentă a locului de expediere
	7a-Locul livrării		10-Garanția
	9-Transportator		12-Țara de expediție
			13-Țara de primire
	11-Alte informații privind transportul		14-Reprezentantul fiscal
3	15-Locul de expediere	16-Data expedierii	17-Durata transportului
19a Descrierea produselor; numere de identificare; cantitatea și tipul ambalajelor		19a-Codul produsului (cod-NC)	
		20a Cantitate	21a-Greutate brută (kg)
			22a-Greutate netă (kg)
19b Descrierea produselor; numere de identificare; cantitatea și tipul ambalajelor		19b-Codul produsului (cod-NC)	
		20b Cantitate	21b-Greutate brută (kg)
			22b-Greutate netă (kg)
19c Descrierea produselor; numere de identificare; cantitatea și tipul ambalajelor		19c-Codul produsului (cod-NC)	
		20c Cantitate	21c-Greutate brută (kg)
			22c-Greutate netă (kg)
23-Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, mici berării și distilierii)			
A-Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea fiscală competentă.		24-Căsuțele 1-22 corect completate	
		Societatea semnatară și nr. de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul și data	
Continuă pe-verso (exemplarele 2, 3 și 4)		Semnătura	

B-AUTORIZARE PENTRU SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII	
Noua adresă	Autorizată de (autoritatea competentă):
Gerută de: nume/adresa societății	Nr. referință
Numele semnatarului	Semnătura și ștampila
Locul și data	Semnătura
C-CERTIFICAREA RECEPȚIEI SAU EXPORTULUI*	
☐ Produse primite de destinatar	
Data	Locul
Descrierea produselor	Plusuri
☐ Transport verificat	Minusuri
☐ Produse exportate	Mijloc de transport
Data	
☐ Numele semnatarului	Locul și data
Societatea semnatarului	Semnătura
☐ Autoritatea fiscală sau biroul vamal	Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal
Nume	
Adresa	
* nu sunt admise ștersături	
A-Mențiuni privind verificarea (continuare)	

PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE	
4	1-Expeditor	Cod unic de înregistrare	2-Cod acciză expeditor
			3-Nr. referință
			4-Cod acciză primitor
			5-Nr. factură
			6-Data facturii
Exemplar pentru autoritatea fiscală a primitorului	7-Primitor	Cod unic de înregistrare	8-Autoritatea competentă a locului de expediere
	7a-Locul livrării		10-Garanția
	9-Transportator		12-Țara de expediție
			13-Țara de primire
	11-Alte informații privind transportul		14-Reprezentantul fiscal
4	15-Locul de expediere	16-Data expedierii	17-Durata transportului
19a Descrierea produselor; numere de identificare; cantitatea și tipul ambalajelor		19a-Codul produsului (cod-NC)	
		20a Cantitate	21a-Greutate brută (kg)
			22a-Greutate netă (kg)
19b Descrierea produselor; numere de identificare; cantitatea și tipul ambalajelor		19b-Codul produsului (cod-NC)	
		20b Cantitate	21b-Greutate brută (kg)
			22b-Greutate netă (kg)
19c Descrierea produselor; numere de		19c-Codul produsului (cod-NC)	
		20c Cantitate	21c-Greutate brută (kg)

Identificare, cantitatea și tipul ambalajelor		22c Greutate netă (kg)
-	23 Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, mici berării și distilerii)	
A-Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea fiscală competentă.	24 Căsuțele 1-22 corect completate	
	Societatea semnatară și nr. de telefon	
	Numele semnatarului	
	Locul și data	
Continuă pe verso (exemplarele 2, 3 și 4)	Semnătura	

B-AUTORIZARE PENTRU SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII		
Noua adresă	Autorizată de (autoritatea competentă):	
Cerută de: nume/adresa societății	Nr. referință	
Numele semnatarului	Semnătura și ștampila	
Locul și data	Semnătura	

C-CERTIFICAREA RECEPȚIEI SAU EXPORTULUI*		
☐ Produse primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referință
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
☐ Transport verificat		
☐ Produse exportate		Mijloc de transport
Data	Locul și data	
☐ Numele semnatarului		Semnătura
Societatea semnatarului		Semnătura
☐ Autoritatea fiscală sau biroul vamal		Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal
Nume		
Adresa		
* nu sunt admise gresături		
A-Mențiuni privind verificarea (continuare)		

PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE	
5 Exemplar pentru autoritatea fiscală a expeditorului	1-Expeditor	Cod unic de înregistrare	2-Cod acciză expeditor
	7-Primitor	Cod unic de înregistrare	3-Nr. referință
	7a-Locul livrării		4-Cod acciză primitor
	9-Transportator		5-Nr. factură
	11-Alte informații privind transportul		6-Data facturii
5	15-Locul de expediere	16-Data expedierii	8-Autoritatea competentă a locului de expediere
10a-Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea și tipul ambalajelor		19a-Codul produsului (cod NC)	10-Garanția
10b-Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea și tipul ambalajelor		20a-Cantitate	12-Tara de expediție
10c-Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea și tipul ambalajelor		21a-Greutate brută (kg)	13-Tara de primire
-	23-Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, mici berării și distilerii)	22a-Greutate netă (kg)	14-Reprezentantul fiscal
-	A-Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea fiscală competentă.	20b-Cantitate	17-Durata transportului
-	24-Căsuțele 1-22 corect completate	21b-Greutate brută (kg)	
-	Societatea semnatară și nr. de telefon	22b-Greutate netă (kg)	
-	Numele semnatarului	19c-Codul produsului (cod NC)	
-	Locul și data	20c-Cantitate	
-	Semnătura	21c-Greutate brută (kg)	
-		22c-Greutate netă (kg)	

1 EXEMPLAR PENTRU EXPEDITOR

PRODUSE ACCIZABILE

- 1 Expeditor
- | |
- 7 Primitor
- 7a Locul livrării
- 9 Transportator
- 11 Alte informații privind transportul

15 Locul de expediere

16 Data expedierii

17 Durata transportului

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE

- 2 Cod accize expeditor
- 3 Nr. referința
- 4 Cod accize primitor
- 5 Nr. factura
- 6 Data facturii
- 8 Autoritatea competentă a locului de expediere
- 10 Garanția
- 12 Tara de expediție
- 13 Tara de primire
- 14 Reprezentantul fiscal

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea și tipul ambalajelor

19a Codul produsului (cod NC)

| | | | |

20a Cantitate

21a Greutate brută (kg)

22a Greutate netă (kg)

18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea ambalajelor

19b Codul produsului (Cod NC)

| | | | |

20b Cantitate

21b Greutate brută (kg)

22b Greutate netă (kg)

18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea ambalajelor

19c Codul produsului (cod NC)

| | | | |

20c Cantitate

21c Greutate brută (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii) A Înregistrarea controalelor. Se completeaza de autoritatile competente.	22c Greutate neta (kg) 24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte Societatea semnatara si nr. de telefon Numele semnatarului Locul si data Semnatura
Continua pe verso (exemplarele 2, 3 si 4)	

Instructiuni de completare**1.Observatii generale**

1.1.Documentul administrativ de însoțire este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 18 și 19 din Directiva Consiliului nr. 92/12/CEE, din 25 februarie 1992

1.2.Documentul trebuie completat în mod lizibil în așa fel încât înscrisurile să nu poată fi șterse. Informațiile pot fi pretipărite. Nu sunt permise ștersături sau tăieturi.

1.3.Characteristicile generale ale documentului și dimensiunile casutelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1.07.1989 pag. 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele și să aibă formatul 210 x 297 mm; este admisă o toleranță maximă de 5mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

1.4.Orice spațiu neutilizat în casutele 18a-22c va fi bătut, astfel încât să nu mai poată fi adăugiri. În document, pot fi introduse trei descrieri distincte ale produselor, care trebuie să fie din aceeași categorie de accize. Aceste categorii sunt produse energetice, produse din tutun și alcool/băuturi alcoolice.

1.5.Documentul de însoțire constă în 5 exemplare:

exemplarul 1 trebuie păstrat de expeditor;

exemplarul 2 trebuie păstrat de primitor;

exemplarul 3 trebuie returnat expeditorului pentru descarcare a operațiunii împreună cu certificatul sau aprobarea autorității fiscale competente din Statul membru de destinație, dacă este necesar;

exemplarul 4 trebuie prezentat de către primitor autorității competente a Statului membru de destinație;

exemplarul 5 trebuie transmis de către expeditor autorității sale fiscale, la momentul expediției produselor.

1.6.Exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului trebuie să însoțească produsele pe parcursul transportului.

1.7.În situațiile în care acest document este utilizat pentru circulația prin conducte fixe, exemplarele 2, 3 și 4 se transmit primitorului prin mijloacele cele mai rapide de care dispune antrepozitarul expeditor. În toate cazurile, documentul trebuie să sosească la locul livrării în termen de 24 de ore de la primirea produselor la care se referă.

2.Rubrici

Casuta 1. Expeditor: numele și adresa, complete.

Casuta 2. Codul de acciza al expeditorului: codul de înregistrare pentru accize atribuit expeditorului de către autoritatea fiscală competentă.

Casuta 3. Nr. referință: numărul de referință care identifică expediția în înregistrările expeditorului (ex. nr. facturii poate fi utilizat în acest sens).

Casuta 4. Codul de acciza al primitorului: în cazul unui antrepozitar sau operator înregistrat, codul de înregistrare al accizei. În cazul unui operator neînregistrat se va indica numărul de autorizare al expediției atribuit de către autoritatea sa fiscală.

Casuta 5. Nr. factura: numărul facturii aferente produselor. Dacă nu, numărul avizului de expediție sau orice alt document de transport.

Casuta 6. Data facturii: data emiterii documentului indicat la casuta nr. 5.

Casuta 7. Primitor: numele și adresa complete iar în cazul în care destinatarul este un operator neînregistrat, numărul de identificare TVA. În cazul marfurilor exportate, trebuie indicat numele persoanei care acționează la contul expeditorului la locul exportului

Casuta 7a. Locul livrării: locul unde se livrează efectiv produsele, dacă produsele nu sunt livrate la adresa indicată, la casuta 7.

În cazul produselor exportate se va menționa "EXPORT ÎN AFARA COMUNITĂȚII" și locul de export. Pentru produsele care urmează să fie plasate într-o procedură vamală comunitară (altă decât punerea în liberă circulație), se va înscrie mențiunea "ÎN PROCEDURA VAMALĂ" precum și locul în care produsele vor fi supuse unui control vamal.

Casuta 8. Autoritatea competentă a locului de expediție: numele și adresa autorității fiscale competente responsabile cu controlul privind accizele la locul de expediție.

Casuta 9. Transportator: numele și adresa persoanei responsabile cu primul transport, dacă ea este altă decât expeditorul.

Casuta 10. Garanția: datele de identificare a părții sau părților responsabile pentru garanție.

Se va indica numai "expeditor", "transportator" sau "primitor".

Casuta 11. Alte informații privind transportul: numele transportatorului, mijlocul de transport, numărul de înmatriculare al vehiculului, numărul, tipul și identificarea eventualelor sigilii comerciale.

Casuta 12. Țara de expediție. Statul membru din care pleacă transportul. Se utilizează o abreviere:

BE Belgia	LU Luxemburg
BG Bulgaria	HU Ungaria
CZ Cehia	MT Malta
DK Danemarca	NL Olanda
DE Germania	AT Austria
EE Estonia	PL Polonia
GR Grecia	Portugalia
ES Spania	RO România
FR Franța	SI Slovenia
IE Irlanda	SK Slovacia
IT Italia	FI Finlanda
CY Cipru	SE Suedia
LV Letonia	GB Regatul Unit al Marii Britanii.
LT Lituania	

Casuta 13. Țara de primire: statul membru în care se încheie transportul. Se vor utiliza aceleași abrevieri prevăzute la casuta 12.

Casuta 14. Reprezentant fiscal: dacă expeditorul a desemnat un reprezentant fiscal în statul membru de destinație, se va înscrie în casuta numele sau, adresa, numărul de identificare TVA și codul de acciza (dacă este cazul).

Casuta 15. Locul de expediție: numărul de înregistrare al antrepozitarului (dacă există).

Casuta 16. Data expediției: data, și dacă se solicită de autoritățile fiscale ale statului de plecare, ora la care produsele părăsesc antrepozitul expeditorului.

Casuta 17. Durata transportului: perioada de timp normală, necesară pentru a efectua traseul, având în vedere mijlocul de transport și distanța.

Casuta 18a. Colete și descrierea produselor: numere de identificare și numărul de colete (ex. containere); numărul de ambalaje din interiorul coletelor (ex. canoane) și descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată atașată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop. Alcoolul și băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să aibă o concentrație alcoolică prevăzută (procent în volum de 20°C). Pentru bere, concentrația alcoolică va fi menționată fie în grade Plato, fie în procente în volum la 20°C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinație și a statului membru de expediție. Pentru uleiuri minerale se va menționa densitatea la 15°C.

Casuta 19a. Codul produsului: caidul NC.

Casuta 20a. Cantitatea:

- numarul produselor exprimate în mii (tigarete)
- greutatea neta (tigari si tigari de foi)
- litri de produs la (temperatura de 20°C cu doua zecimale (alcool si bauturi alcoolice)
- litri la temperatura de 15°C (uleiuri minerale cu exceptia pacurii).

Casuta 21a. Greutatea bruta: greutatea bruta a transportului.

Casuta 22a. Greutate neta: se va indica greutatea fara ambalaje a produselor accizabile în cazul alcoolului si bauturilor alcoolice, uleiurilor minerale si în cazul produselor din tutun cu exceptia tigaretelor. Casutele 18b-22b sa 18c-22c se utilizeaza daca transportul contine produse diferite de cele descrise la casutele 18a-22a.

Casuta 23. Certificate: acest spatiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se considera necesar, certificatul referitor la originea si calitatea produselor, conform legislatiei comuniune.

2. În cazul anumitor bauturi spirtoase, certificatul referitor la locul de productie, conform legislatiei comunitare.

3. În cazul berii produsa de micii producatori independenti conform definitiei din directiva specifica a Comisiei privind structura accizelor la alcool si bauturi alcoolice, pentru care se intentioneaza solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinatie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifica faptul ca produsul descris a fost fabricat de o mica berarie independenta cu o productie a anului anterior de hectolitri de bere.

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mica distilerie, conform definitiei din directiva specifica a Comisiei privind structura accizelor la alcool si bauturi alcoolice, pentru care se intentioneaza solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinatie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifica faptul ca produsul descris a fost fabricat de o mica distilerie cu o productie a anului anterior de hectolitri de alcool pur.

Casuta 24. Societatea semnatarului, etc.: documentul se completeaza de catre, sau în numele expeditorului. Societatea semnatarului documentului trebuie sa fie identificata. Documentul trebuie semnat, cu exceptia cazului în care expeditorul a fost autorizat sa înlocuiasca semnatura cu o stampila speciala. În acest caz se face mentiunea "DISPENSA DE SEMNATURA".

Casuta A Înregistrarea contractelor: autoritatile competente înregistreaza controalele efectuate pe exemplarele 2, 3 si 4. Daca spatiul este insuficient pe fata documentului, înregistrările pot continua pe verso. Toate mentiunile trebuie semnate, datate si stampilate de functionarul competent.

Daca produsele sunt supuse unui regim vamal, controalele efectuate trebuie înregistrate de functionarul competent. În cazul în care a fost autorizata o dispensa de semnatura, stampila speciala se aplica, de asemenea, în coltul din dreapta sus al casutei A.

Casuta B Daca, pe parcursul transportului se modifica destinatia produselor fata de cea mentionata la casutele 7 sau 7a, expeditorul sau agentul sau de livrare trebuie sa indice la Casuta B noul loc de livrare. În plus, expeditorul trebuie sa notifice imediat la autoritatea fiscala competenta, schimbarea locului de livrare.

Casuta C Certificat de receptie, acest certificat trebuie emis de catre destinatar. Atunci când receptia produselor într-un antrepozit este supusa unui control fiscal sau atunci când produsele sunt exportate sau plasate într-un regim vamal comunitar (altul decât punerea în libera circulatie), autoritatea fiscala sau biroul vamal, dupa caz, va elibera certificatul pentru conformitate. Se recomanda ca receptia produselor sa fie, de asemenea, certificata pe verso-ul exemplarului 2, care urmeaza a se pastra de catre destinatar. Astfel, în cazul pierderii exemplarului 3 cu ocazia retransmiterii catre expeditor, acesta din urma poate solicita închiderea transportului, prin intermediul unei copii a certificarii de pe exemplarul 2.

2	EXEMPLAR PENTRU PRIMITOR PRODUSE ACCIZABILE 1 Expeditor Cod unic de înregistrare _	DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOTIRE 2 Cod accize 3 Nr. referinta expeditor 4 Cod accize primitor 5 Nr. factura 6 Data facturii 8 Autoritatea competenta a locului de expediere 10 Garantie 12 Tara de 13 Tara de primire expeditie 14 Reprezentantul fiscal
	7 Primitor Cod unic de înregistrare 7a Locul livrării	
	9 Transportator	
	11 Alte informatii privind transportul	
	15 Locul de expediere	16 Data expedierii
		17 Durata transportului
	18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor	19a Codul produsului (cod NC) _ _ _ _ _ _ _
	18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor	20a Cantitate
	18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor	21a Greutate bruta (kg) 22a Greutate neta (kg)
		21 b Greutate bruta (kg) 22b Greutate neta (kg)
		21c Greutate bruta (kg) 22c Greutate neta (kg)
	23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii) A Înregistrarea controalelor. Se completeaza de autoritatile competente.	24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte Societatea semnatarului si nr. de telefon Numele semnatarului Locul si data Semnatura
	Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)	

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII Noua adresa		Trebuie informată imediat autoritatea indicată la casuta 8
Numele semnatarului Locul si data	Semnatura	
C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI _ _ Produse primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referinta
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
_ _ Transport verificat		
_ _ Produse exportate*/ plasate într-o procedura vamala comunitara (alta decât punerea în libera circulatie)*		Mijloc de transport

Data.....	
☐ Numele semnatarului Societatea semnatarului	Locul si data
Semnatura	
☐ Autoritatea fiscala sau biroul vamal Nume Adresa	Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal
* taiati varianta care nu se aplica	
A Înregistrarea controalelor (continuare)	

3	EXEMPLAR DE RETURNAT EXPEDITORULUI PRODUSE ACCIZABILE 1 Expeditor Cod unic de înregistrare ☐	DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOTIRE 2 Cod accize 3 Nr. referinta expeditor 4 Cod accize primitor 5 Nr. factura 6 Data facturii 8 Autoritatea competenta a locului de expediere 10 Garantie 12 Tara de 13 Tara de primire expeditie 14 Reprezentantul fiscal
	7 Primitor Cod unic de înregistrare 7a Locul livrării	
	9 Transportator	
	11 Alte informatii privind transportul	
	15 Locul de expediere	16 Data expedierii
		17 Durata transportului
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor	19a Codul produsului (cod NC) _ _ _ _ _ _ _ _	21a Greutate bruta (kg) 22a Greutate neta (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor	19b Codul produsului (Cod NC) _ _ _ _ _ _ _ _	21 b Greutate bruta (kg) 22b Greutate neta (kg)
18C Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor	19c Codul produsului (cod NC) _ _ _ _ _ _ _ _	21c Greutate bruta (kg) 22c Greutate neta (kg)
	20a Cantitate	
	20b Cantitate	
	20c Cantitate	
	23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii) A Înregistrarea controalelor. Se completeaza de autoritatile competente.	24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte Societatea semnatarului si nr. de telefon Numele semnatarului Locul si data Semnatura
Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)		

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII Noua adresa		Trebuie informată imediat autoritatea indicată la casuta 8
Numele semnatarului Locul si data	Semnatura	
C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI ☐ Produse primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referinta
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
☐ Transport verificat		
☐ Produse exportate*/ plasate într-o procedura vamală comunitară (altă decât punerea în liberă circulație)*		Mijloc de transport
Data.....		
☐ Numele semnatarului Societatea semnatarului	Locul si data	
Semnatura		
☐ Autoritatea fiscala sau biroul vamal Nume Adresa	Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal	
* taiati varianta care nu se aplica		
A Înregistrarea controalelor (continuare)		

4	EXEMPLAR PENTRU AUTORITATEA FISCALA A PRIMITORULUI PRODUSE ACCIZABILE 1 Expeditor Cod unic de înregistrare ☐	DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOTIRE 2 Cod accize 3 Nr. referinta expeditor 4 Cod accize primitor 5 Nr. factura 6 Data facturii 8 Autoritatea competenta a locului de expediere 10 Garantie 12 Tara de 13 Tara de primire expeditie 14 Reprezentantul fiscal
	7 Primitor Cod unic de înregistrare 7a Locul livrării	
	9 Transportator	
	11 Alte informatii privind transportul	
	15 Locul de expediere	16 Data expedierii
		17 Durata transportului

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor
 18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor
 18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor

19a Codul produsului (cod NC) |____|____|____|
 20a Cantitate
 19b Codul produsului (Cod NC) |____|____|____|
 20b Cantitate
 19c Codul produsului (cod NC) |____|____|____|
 20c Cantitate

21a Greutate bruta (kg)
 22a Greutate neta (kg)
 21 b Greutate bruta (kg)
 22b Greutate neta (kg)
 21c Greutate bruta (kg)
 22c Greutate neta (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilierii)
 A Înregistrarea controalelor. Se completeaza de autoritatile competente.

24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte
 Societatea semnatarului si nr. de telefon
 Numele semnatarului
 Locul si data
 Semnatura

Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII Noua adresa		Trebuie informată imediat autoritatea indicată la casuta 8
Numele semnatarului Locul si data	Semnatura	
C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI ☐ Produce primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referinta
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
☐ Transport verificat		
☐ Produce exportate*/ plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decât punerea în libera circulatie)*		Mijloc de transport
Data.....		
☐ Numele semnatarului Societatea semnatarului		Locul si data
		Semnatura
☐ Autoritatea fiscala sau biroul vamal Nume Adresa		Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal
* taiati varianta care nu se aplica		
A Înregistrarea controalelor (continuare)		

5 EXEMPLAR PENTRU AUTORITATEA FISCALA A EXPEDITORULUI

PRODUSE ACCIZABILE DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOTIRE

1 Expeditor Cod unic de înregistrare

2 Cod accize 3 Nr. referinta expeditor

4 Cod accize primitor 5 Nr. factura
 6 Data facturii

7 Primitor Cod unic de înregistrare
 7a Locul livrării

8 Autoritatea competenta a locului de expediere

10 Garantie

12 Tara de expeditie 13 Tara de primire

11 Alte informatii privind transportul 14 Reprezentantul fiscal

15 Locul de expediere 16 Data expedierii 17 Durata transportului

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor
 18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor
 18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor

19a Codul produsului (cod NC) |____|____|____|
 20a Cantitate
 19b Codul produsului (Cod NC) |____|____|____|
 20b Cantitate
 19c Codul produsului (cod NC) |____|____|____|
 20c Cantitate

21a Greutate bruta (kg)
 22a Greutate neta (kg)
 21 b Greutate bruta (kg)
 22b Greutate neta (kg)
 21c Greutate bruta (kg)
 22c Greutate neta (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilierii)
 A Înregistrarea controalelor. Se completeaza de autoritatile competente.

24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte
 Societatea semnatarului si nr. de telefon
 Numele semnatarului
 Locul si data
 Semnatura

Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)

►(la data 01-Jan-2007 partea 239^6 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din **Hotarirea 1861/2006**)

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII Noua adresa		Trebuie informată imediat autoritatea indicată la casuta 8
Numele semnatarului Locul si data	Semnatura	

C CERTIFICAREA RECEPȚIEI SAU EXPORTULUI
 Produse primite de destinatar

Data	Locul	Nr. referința
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri

Transport verificat

Produse exportate*/ plasate într-o procedură vamală comunitară (altă decât punerea în liberă circulație)*

Data.....

Mijloc de transport

Numele semnatarului

Societatea semnatarului

Locul și data

Semnatura

Autoritatea fiscală sau biroul vamal

Nume

Adresa

Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal

* taiati varianta care nu se aplica

A Înregistrarea controalelor (continuare)

Seria	Nr:	IN
Furnizor	FACTURA FISCALĂ	Cumpărător:
În calitate de	Nr. facturii	În calitate de
Cod unic de înregistrare:	Data (ziua, luna, anul) ...	Cod unic de înregistrare:
Cod fiscal	Nr. aviz de însoțire a	Cod fiscal
Sediul:	mărfii	Sediul:
Județul:	(dacă este cazul)	Județul:
Contul:		Contul:
Banca:		Banca:
Autorizația nr. din		Autorizația nr. din
Cota T.V.A.%		

Nr. crt.	Denumirea produselor	U.M.	Cantitatea	Prețul unitar (fără T.V.A.) -lei-	Valoarea -lei-	Valoarea T.V.A. -lei-
0	1	2	3	4	5(3x4)	6
-	-	-	-	-	-	-

Semnătura și ștampila furnizorului	Date privind expediția	Total din care: accize	-
	Numele delegatului		-
Semnătura și ștampila cumpărătorului	Buletinul/cartea de identitate	Semnătura și ștampila supraveghetor fiscal	-
	Seria nr. eliberat(ă)		x
	Mijlocul de transport nr.		Total de plată (col. 5 + col. 6)
	Expedierea s-a efectuat în prezența noastră la data de ora		
Semnăturile			

▶(la data 18-Feb-2005 partea 239^7 abrogat de Art. I, alin. (F), punctul 29, din [Hotărîrea 84/2005](#))

Seria	Nr:	IN
Furnizor	FACTURA FISCALĂ	Cumpărător:
În calitate de	Nr. facturii	În calitate de
Cod unic de înregistrare:	Data (ziua, luna, anul) ...	Cod unic de înregistrare:
Cod fiscal	Nr. aviz de însoțire a	Cod fiscal
Sediul:	mărfii	Sediul:
Județul:	(dacă este cazul)	Județul:
Contul:		Contul:
Banca:		Banca:
Autorizația nr. din		Autorizația nr. din
Cota T.V.A.%		

Nr. crt.	Denumirea produselor	U.M.	Cantitatea	Prețul unitar (fără T.V.A.) -lei-	Valoarea -lei-	Valoarea T.V.A. -lei-
0	1	2	3	4	5(3x4)	6
-	-	-	-	-	-	-

Semnătura și ștampila furnizorului	Date privind expediția	Total din care: accize	-
	Numele delegatului		-
Semnătura și ștampila cumpărătorului	Buletinul/cartea de identitate	Semnătura și ștampila supraveghetor fiscal	-
	Seria nr. eliberat(ă)		x
	Mijlocul de transport nr.		Total de plată (col. 5 + col. 6)
	Expedierea s-a efectuat în prezența noastră la data de ora		
Semnăturile			

▶(la data 18-Feb-2005 partea 239^8 abrogat de Art. I, alin. (F), punctul 29, din [Hotărîrea 84/2005](#))

Seria	Nr:	IN
Furnizor	FACTURA FISCALĂ	Cumpărător:
În calitate de	Nr. facturii	În calitate de
Cod unic de înregistrare:	Data (ziua, luna, anul) ...	Cod unic de înregistrare:
Cod fiscal	Nr. aviz de însoțire a	Cod fiscal
Sediul:	mărfii	Sediul:
Județul:	(dacă este cazul)	Județul:
Contul:		Contul:
Banca:		Banca:
Autorizația nr. din		Autorizația nr. din
Cota T.V.A.%		

--	--	--	--	--	--	--	--

D.G.F.P. a județului
Data aprobării comenzii
Numărul documentelor aprobate
Modalitatea de plată

▶(la data 18-Feb-2005 partea 239¹³ înlocuit de anexa 1 din **Hotărîrea 84/2005**)

(semnătura și ștampila solicitantului) (semnătura și ștampila)

ROMÂNIA
MFP Evidența achiziționării și utilizării documentelor fiscale
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE în luna anul
C.U.I.: -
Denumire -
Județul -
Localitatea - Cod poștal Sector
Strada - Numărul
Blocul Scara Etajul Apartamentul
Telefon - Fax

		Stoc la începutul lunii	Achiziții în cursul lunii	Total I (col. 1 + col. 2)	Cantitatea utilizată în cursul lunii	Cantitatea anulată în cursul lunii	Total II (col. 4 + col. 5)	Stoc la sfârșitul lunii (col. 3 - col. 6)
		0	1	2	3	4	5	6
1- Documente administrative de însoțire	Nr. documente	-	-	-	-	-	-	-
2- Alcool; alcool sanitar și distilat	Nr. facturi fiscale	-	-	-	-	-	-	-
	Nr. avize de însoțire a mărfii	-	-	-	-	-	-	-
3- Băuturi alcoolice	Nr. facturi fiscale	-	-	-	-	-	-	-
	Nr. avize de însoțire a mărfii	-	-	-	-	-	-	-
4- Produse din tutun, țigarete	Nr. facturi fiscale	-	-	-	-	-	-	-
5- Uleiuri minerale	Nr. facturi fiscale	-	-	-	-	-	-	-
	Nr. avize de însoțire a mărfii	-	-	-	-	-	-	-

Verificat de organul fiscal
Semnătura
Data

Certificată de conducerea agentului economic
Semnătura
Data

▶(la data 01-Jan-2007 partea 239¹⁴ abrogat de Art. 1, alin. (G), punctul 56. din **Hotărîrea 1861/2006**)

PARTEA 239¹⁵: ANEXA Nr. 14 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Data	Cantitatea expedită	Semnătura conducerii antrepozitului fiscal expeditor și ștampila	Cantitatea recepționată	Semnătura reprezentantului organului fiscal, pentru certificare
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-

Seria nr. (opțional)

1. INSTITUȚIA/PERSOANA BENEFICIARĂ
Denumirea/numele
Strada și numărul
Codul poștal, locul

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE
(Denumire, adresă și număr de telefon)

3. DECLARAȚIA BENEFICIARULUI
Instituția/persoana beneficiara (1) declară:
(a) că produsele prevăzute la căsuța 5 sunt destinate (2):

☐ Pentru uzul oficial al: ☐ Unei misiuni diplomatice străine ☐ Unei reprezentanțe consulare străine ☐ Unei organizații internaționale ☐ Forței armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)	☐ Pentru uzul personal al: ☐ Unui membru al unei misiuni diplomatice străine ☐ Unui membru al unei reprezentanțe consulare străine ☐ Unui membru din conducerea unei organizații internaționale (Denumirea instituției) (vezi căsuța 4) ițiilor și limitelor aplicabile scutirii, și se obliga ca în cazul în care produsele nu corespund iu fost utilizate în scopul prevăzut. Numele și statutul semnatarului Ștampila
--	--

(b) că produsele descrise la căsuța 5 corespund condițiilor și limitelor aplicabile scutirii, și
(c) că informațiile de mai sus sunt reale.
Prin prezenta, instituția sau persoana beneficiară se obligă ca în cazul în care produsele nu corespund condițiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut prin prezenta să achite accizele care s-ar datora în

..... Locul, data Numele și statutul semnatarului Ștampila
4. ȘTAMPILA INSTITUȚIEI (în cazul scutirii pentru uz personal) Locul, data	ȘTAMPILA (continua pe verso) Numele și statutul semnatarului Semnătura

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE
A. Informații cu privire la antrepozitarul autorizat/furnizorul de gaz natural și electricitate
(1) Numele și adresa
(2) Codul de accize (opțional)
B. Informații cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliată a produselor) ⁽³⁾ (sau referința la formularul de comandă atașat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totală					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ

Livrarea produselor descrise la căsuța 5 îndeplinește
- în totalitate
- până la cantitatea de (număr) ⁽⁴⁾
condițiile de scutire de accize

..... Locul, data	ȘTAMPILA Numele și statutul semnatarului Semnătura
----------------------	----------	--

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ȘTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)

Prin scrisoarea nr. (referire la dosar) din (data)
(denumirea instituției beneficiare) i se acordă permisiunea de către (denumirea autorității competente) de a folosi ștampila în cadrul căsuței 6

..... Locul, data	ȘTAMPILA Numele și statutul semnatarului Semnătura
----------------------	----------	--

⁽¹⁾Tăiați dacă este cazul

⁽²⁾Bifați rubrica potrivită

⁽³⁾Tăiați spațiul care nu este utilizat. Aceasta obligație se aplică și în cazul în care este anexat formularul de comandă.

⁽⁴⁾Bifați bunurile care nu sunt scutite la căsuța 5

Instrucțiuni de completare la Anexa nr. 17

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituțiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 199 al Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidențele proprii.

2. (a) Hârtia trebuie să fie alba pentru toate exemplarele și trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranță maximă de 5 mm în minus sau 8 milimetri în plus în ceea ce privește lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor,
- un exemplar care însoțește transportul.

(b) Orice spațiu neutilizat în căsuța 5.B. se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugiri

(c) Documentul trebuie completat ligibil și într-o manieră care să nu permită ștergerea datelor. Nu sunt permise ștersături sau corecturi. Documentul trebuie completat în limba română.

3. Prin declarația din căsuța 3 a certificatului, instituția/persoana beneficiară furnizează informațiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire.

4. Prin declarația de la căsuța 4 a certificatului, instituția confirmă detaliile în căsuțele 1 și 3 (a) ale documentului și certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituției.

5. (a) Trimiterea la formularul de comanda (căsuța 5.B) trebuie să conțină cel puțin data și numărul comenzii. Formularul de comanda trebuie să conțină toate elementele înscrise în căsuța 5 a certificatului, și să fie și el vizat de autoritatea competentă.

(b) Indicația privind codul de accize al antrepozitarului autorizat

(c) Moneda se indică folosind un cod din 2 litere.

6. Declarația instituției/persoanei beneficiare menționată anterior se autentifică la căsuța 6 prin ștampila autorității competente a acesteia. Autoritatea respectiva poate condiționa aprobarea de acordul unei alte autorități. Obținerea acestui acord depinde de autoritatea fiscală competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituția beneficiară de obligația de a solicita ștampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituția beneficiară menționează această dispensă la căsuța 7 a certificatului.

»(la data 01-Jan-2007 partea 239¹⁵ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 239¹⁶: ANEXA Nr. 15 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Data	Cantitatea expedită	Semnătura conducerii antrepozitului fiscal expeditor și ștampila	Cantitatea recepționată	Semnătura reprezentantului organului fiscal, pentru certificare
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscală teritorială
.....

AUTORIZAȚIE DE UTILIZATOR FINAL nr. / (ZZ)/(LL)/(AA)

..... cu sediul în str. nr. bl. sc. .. et. ap. tel/fax....., înregistrată la registrul comerțului cu nr. având codul de identificare fiscală se autorizează ca utilizator final de produse accizabile.

Această autorizație permite achiziționarea de la*) în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. alin. lit., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC și cantitate
 - denumire produs, cod NC și cantitate
 - denumire produs, cod NC și cantitate
- Autorizația este valabilă începând cu data de

Conducătorul autorității fiscale,
.....

***) se vor înscrie numele și adresa furnizorului, respectiv antrepozit fiscal expeditor, sau importator**
 »(la data 01-Jan-2007 partea 239¹⁶ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 239¹⁷: ANEXA Nr. 16 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

MACHETELE timbrelor și banderolelor

a) Timbre pentru marcarea țigaretelor și produselor din tutun prelucrat

[POZA]

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare și alcoolului etilic

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., peste sau egale cu 500 ml:

* aplicare în formă de "U

[POZA]

* aplicare în formă de "L

[POZA]

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub 500 ml:

* aplicare în formă de "U

[POZA]

* aplicare în formă de "L

[POZA]

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub sau egale cu 50 ml:

* aplicare în formă de "U

[POZA]

* aplicare în formă de "L

[POZA]

»(la data 01-Jan-2007 partea 239¹⁷ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 239¹⁸: ANEXA Nr. 17 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

CERERE privind acordarea autorizației de importator

Nr. din

Societatea importatoare....., cu sediul social în..... str.

..... nr., înregistrat în registrul comerțului la nr. din data de....., codul de identificare

fiscală..... telefon....., fax....., e-mail....., reprezentată

prin....., domiciliat în....., nr., bl., sc. ..., et.

....., ap. ..., sectorul....., județul....., posesorul buletinului/cărții de identitate seria..... nr., eliberat/ă

de....., având funcția de....., pe baza pieselor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizației

de importator pentru următoarele produse:

1.....

2.....

3.....

»(la data 01-Jan-2007 partea 239¹⁸ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din Hotărîrea 1861/2006)

Data.....

Semnătura și ștampila

PARTEA 239¹⁹: ANEXA Nr. 18 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Tipul-marcajului	Cantitatea	U.M.	Prețul-unitar	T.V.A.	Valoarea-totală
-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-

Semnătura și ștampila solicitantului

.....

Data aprobării comenzii

Numărul marcajelor aprobate

Modalitatea de plată

NOTĂ DE COMANDĂ Nr. pentru timbre și banderole din (ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului

înregistrat/operatorului neînregistrat/ importatorului autorizat

Codul de identificare fiscală

Codul de accize

Codul de marcare

Sediul:

Județul Sectorul Localitatea

StradaNr.

Bloc ScaraEtaj Ap.

Cod poștal

Telefon/fax

Tipul marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje	U.M.	Prețul unitar	T.V.A.	Valoarea totală

▶(la data 01-Jan-2007 partea 239¹⁹ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din **Hotărîrea 1861/2006**)

Semnătura și ștampila solicitantului
.....

Data aprobării comenzii
Numărul marcajelor aprobate
Modalitatea de plată

PARTEA 239²⁰: ANEXA Nr. 19 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Nr. crt.		Numărul de timbre	Numărul de banderole	Numărul de etichete
1	Stoc la începutul lunii	-	-	-
2	Cumpărări în cursul lunii	-	-	-
3	TOTAL (rd.1+rd.2)	-	-	-
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producția internă	-	-	-
5	Marcaje expediate producătorilor din străinătate	-	-	-
6	Marcaje deteriorate	-	-	-
7	TOTAL MARCAJE UTILIZATE (rd.4+rd.5+rd.6)	-	-	-
8	Stoc la sfârșitul lunii (rd.3-rd.7)	-	-	-

Organul fiscal

Verificat de

Semnătura

Data

EVIDENȚA achiziționării, utilizării și returnării marcajelor în luna anul.....

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului înregistrat/importatorului autorizat

Sediul:

Județul..... Sectorul..... Localitatea.....

Strada.....Nr. Blocul...Scara...Etaj... Ap.....

Codul poștalTelefon/fax

Codul de identificare fiscală

Codul de accize Codul de marcare

Nr. crt.		Numărul de timbre	Numărul de banderole
	Pentru producția internă		
1	Stoc la începutul lunii		
2	Cumpărări în cursul lunii		
3	TOTAL (rd.1+rd.2)		
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producția internă		
5	Marcaje deteriorate		
6	TOTAL MARCAJE UTILIZATE (rd.4+rd.5)		
7	Stoc la sfârșitul lunii (rd.3 - rd.6)		
	Pentru achiziții intracomunitare sau achiziții din import		
1	Stoc la începutul lunii (la producător)		
2	Stoc la începutul lunii (la operator/importator)		
3	Cumpărări în cursul lunii, din care:		
3.1	expediate producătorului		
3.2	rămase de expedit		
4	TOTAL marcaje la producător (rd.2+rd.3.1)		
5	Marcaje reintroduse în țară		
6	Marcaje deteriorate în procesul de producție		
7	TOTAL MARCAJE UTILIZATE de producător (rd.5+rd.6)		
8	Stoc la producător la sfârșitul lunii (rd.4 - rd.7)		
9	Stoc la operator/importator la sfârșitul lunii (rd.2 + rd.3.2.)		

▶(la data 01-Jan-2007 partea 239²⁰ modificat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din **Hotărîrea 1861/2006**)

Verificat de.....

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/ operatorului

Data.....

autorizat/importatorului autorizat

Data

Semnătura

Nr. crt.	Cauzele deteriorării	Numărul de timbre	Numărul de banderole	Numărul de etichete
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-
TOTAL	X	-	-	-

Organul fiscal

Verificat de

Semnătura

Data

PARTEA 239²¹: Anexa nr. 20 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Autoritatea fiscală competentă

AUTORIZAȚIE DE UTILIZATOR FINAL

Nr. din data

Cod de accize utilizator final

....., cu sediul în, str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., cod poștal, județul, telefon/fax, înregistrată la registrul comerțului cu nr., având codul de identificare fiscală, se autorizează ca utilizator final de produse accizabile pentru punctul de lucru având cod de accize, situat în, str. nr., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., cod poștal, județul, telefon/fax

Această autorizație permite achiziționarea în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de **Codul fiscal** la art. alin. lit., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC și cantitate

- denumire produs, cod NC și cantitate

- denumire produs, cod NC și cantitate

Nivelul garanției

Autorizația este valabilă începând cu data de

Conducătorul autorității fiscale,

.....
 ▶(la data 22-Dec-2008 partea 239²¹ modificat de Art. 1, alin. (B), punctul 49. din **Hotarirea 1618/2008**)

PARTEA 239²²: ANEXA Nr. 21 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

-	-	-
-	-	-
-	Loc pentru lipire	-
-	-	-

Numele și prenumele persoanei care le-a utilizat

Semnătura șefului de secție

.....
 Semnătura

MARCAJE DETERIORATE

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/ antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului înregistrat/ importatorului autorizat

	Loc pentru lipire	

▶(la data 01-Jan-2007 partea 239²² modificat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din **Hotarirea 1861/2006**)

Numele și prenumele persoanei care le-a utilizat

Semnătura șefului de secție

.....
 Semnătura

PARTEA 239²⁵: Anexa nr. 22 - CERERE privind acordarea autorizației de operator economic cu produse supuse accizelor nearmonizate (Anexa 29)

	Nr. înregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

(atașați numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informațiile complete)

1. Numele		
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. ... Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal	
3. Telefon		
4. Fax		
5. Adresa e-mail		
6. Codul de identificare fiscală		
7. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact		
8. Descrierea activităților economice desfășurate în România		
9. Numele, adresa și codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic		
10. Dacă operatorul economic este persoană juridică, numele, adresa și codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa și cazierile judiciare ale administratorilor		
11. Arătați dacă operatorul economic (sau în cazul în care operatorul economic este persoana juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală	Da _ Nu _	
12. Anexați certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscale la bugetul de stat, precum și cazierul fiscal al operatorului economic		
13. Anexați copia situațiilor financiare anuale (bilanț) din ultimii doi ani.		
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize		
15. Anexați un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare		
II. INFORMAȚII DESPRE LOCUL UNDE URMEAZĂ. SĂ FIE RECEPȚIONATE PRODUSELE (pentru fiecare locație se depune separat câte o parte a II-a)		
1. Adresa locului unde se recepționează produsele	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal.....	
2. Enumerați tipurile de produse accizabile ce urmează a fi achiziționate și tarile de proveniență		
III. INFORMAȚII PRIVIND GARANȚIA		
1. Tipul de garanție propusă		
2. Suma propusă pentru garanție		
3. În cazul unui depozit în bani, anexați scrisoarea de bonitate bancară		
4. În cazul unei garanții bancare, anexați următoarele: Numele, adresa și telefonul garantului propus. Declarația garantului propus cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și perioadă de timp specificată. (Scrisoare de garanție bancară).		

Cunoscând dispozițiile art. 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 239²² modificat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din **Hotarirea 1861/2006**)

Semnătura solicitantului

Data

PARTEA 239²⁶: Anexa nr. 23 (Anexa 30) la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal**CERERE pentru acordarea autorizației de utilizator final**

1. Denumirea operatorului economic	
2. Adresă/Număr de identificare TVA	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal Număr de identificare TVA
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele, numărul de telefon, codul numeric personal al reprezentantului legal	
8. Codul CAEN și denumirea activității economice în care se utilizează produse accizabile	
9. Numele, adresa și codul de identificare fiscală al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Locul primirii produselor accizabile	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal
11. Capacitatea de depozitare	

12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor și cantitatea anuală estimată ¹⁾							
Denumire comercială	Cod NC ²⁾	Cantitatea anuală estimată	UM	Baza legală care justifică solicitarea autorizării (art. ..., alin. ..., lit. ...din Codul fiscal)	Destinația produsului		
					Producție	Consum propriu	Comercializare către utilizator final

13. Produse ce urmează a fi obținute					
Nr. crt.	Tip produs	Cod NC	Destinația produsului obținut		
			Comercializare	Consum propriu	

14. Sunteți titularul unei alte autorizații eliberate de autoritatea fiscală competentă: Da ☐ Nu ☐	Tip autorizație ³⁾	Număr/dată	Validă/invalidă
---	-------------------------------	------------	-----------------

15. Documente de anexat:

- certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția, producția și comercializarea produselor, precum și copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;
- certificatul de atestare fiscală;
- cazierul fiscal al solicitantului;
- cazierul judiciar al administratorului;
- copii ale documentelor care atestă forma de deținere a terenurilor și clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing);
- copii ale licențelor, autorizațiilor sau avizelor cu privire la desfășurarea activității, după caz;
- fundamentarea cantității pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziționat în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor la nivelul unui an.

Data

Numele și prenumele administratorului

Semnătura și ștampila

¹⁾ Prin cantitatea anuală estimată se înțelege cantitatea necesară pentru 12 luni consecutive.
²⁾ Codul NC va fi completat în mod obligatoriu la nivel de 8 cifre.
³⁾ Rubrica Tip autorizație se va completa cu toate tipurile de autorizații emise anterior sau în derulare.

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular, precum și în documentele anexate sunt corecte și complete.

»(la data 22-Dec-2008 partea 239²⁵ completat de Art. 1, alin. (B), punctul 49. din **Hotărîrea 1618/2008**)

PARTEA 239²⁷ : DECLARAȚIE pentru înregistrarea gospodăriei individuale care realizează băuturi alcoolice destinate consumului propriu**PARTEA 239²⁸: CERERE privind înregistrarea operatorului economic autorizat pentru producție/achiziții intracomunitare/import/furnizare de: cărbune/lignit/cocs/gaz natural/energie electrică**

(- Anexa nr. 32 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din **Codul fiscal**)

Nr. înregistrare Data

1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activității economice desfășurate în România	☐ Furnizare gaz natural ☐ Extracție cărbune și lignit ☐ Producție cocs ☐ Furnizare energie electrică

☐	Achiziție intracomunitară cărbune/cocs/lignit
☐	Import cărbune/ cocs/lignit
9. Anexați copia legalizată a autorizației eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu.	
10. Anexați confirmarea autorității fiscale cu privire la calitatea de plătitor de accize.	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele solicitantului sau ale reprezentantului furnizorului extern

Semnătura și ștampila

Data

PARTEA 239²⁹: CERERE privind acordarea autorizației de utilizator final

(- Anexa nr. 33 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

1. Denumirea operatorului economic							
2. Adresă/Număr de identificare TVA		Județul Sectorul Localitatea Str. Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal Număr de identificare TVA					
3. Telefon							
4. Fax							
5. Adresa de e-mail							
6. Codul unic de identificare							
7. Numele, numărul de telefon, codul numeric personal ale reprezentantului legal							
8. Codul CAEN și denumirea activității economice în care se utilizează produsele accizabile							
9. Numele, adresa și <u>Codul fiscal</u> ale persoanelor afiliate cu operatorul economic							
10. Locul primirii produselor accizabile		Județul Sectorul Localitatea Str. Cod poștal					
11. Capacitatea de depozitare							
12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor și cantitatea estimată							
Denumire comercială	Cod NC ¹⁾	Cantitatea estimată ²⁾ pentru un an/3 ani	UM	Baza legală pentru care se solicită autorizarea (art. alin. pct. lit. din <u>Codul fiscal</u>)	Destinația produsului		
					Producție	Consum propriu	Comercializare către utilizatorul final
13. Produse ce urmează a fi obținute							
Nr. crt.	Tip produs	Cod NC	Destinația produsului obținut				
			Comercializare		Consum propriu		
14. Sunteți titularul unei alte autorizații eliberate de autoritatea vamală competentă?		Tip autorizație ³⁾	Număr/dată	Validă/invalidă			
Da ☐							
Nu ☐							
¹⁾ Codul NC va fi completat în mod obligatoriu la nivel de 8 cifre. ²⁾ Prin cantitatea estimată pentru un an se înțelege cantitatea necesară pentru 12 luni consecutive, iar prin cantitatea estimată pentru 3 ani se înțelege cantitatea necesară pentru 36 de luni consecutive. ³⁾ Rubrica "Tip autorizație" se va completa cu toate tipurile de autorizații emise anterior sau în derulare.							
15. Documente de anexat:							
- certificatul constatator, eliberatele oficiului registrului comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția, producția și comercializarea produselor, precum și copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;							
- certificatul de atestare fiscală;							
- cazierul fiscal al solicitantului;							
- cazierul judiciar al administratorului;							
- copii ale documentelor care atestă forma de deținere a utilajelor, terenurilor și clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing);							
- copii ale licențelor, autorizațiilor sau avizelor cu privire la desfășurarea activității, după caz;							
- fundamentarea cantității pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziționat în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor.							
Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular, precum și documentele anexate sunt corecte și complete.							
Data							
Numele și prenumele administratorului							
Semnătura și ștampila							

PARTEA 239³⁰: AUTORIZAȚIE DE UTILIZATOR FINAL Nr. din data

(- Anexa nr. 34 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Autoritatea vamală teritorială

.....

Cod utilizator final.....

....., cu sediul în, str. nr., bl., sc., et., ap., cod poștal, județul, telefon/fax, înregistrată la registrul comerțului cu nr., având codul de identificare fiscală, se autorizează ca utilizator final de produse accizabile pentru punctul de lucru având cod de utilizator, situat în, str. nr., bl., sc., et., ap., cod poștal, județul, telefon/fax

Această autorizație permite achiziționarea în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. alin. pct. lit., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC și cantitate

- denumire produs, cod NC și cantitate

- denumire produs, cod NC și cantitate

Nivelul garanției

Autorizația este valabilă începând cu data de

Conducătorul autorității vamale teritoriale,
.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

PARTEA 239³¹: SITUAȚIE CENTRALIZATOARE privind achizițiile/utilizările de produse accizabile și livrările de produse finite rezultate în luna anul

(- Anexa nr. 35 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea utilizatorului final /cod utilizator

(Cod utilizator punct de lucru

Localitatea/ județul/sector

Strada Nr.

Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal

Domiciliul fiscal

Temei legal aferent facilității fiscale solicitate:

1. cf. art. ... alin. lit. Cod fiscal autorizație nr.
2. cf. art. ... alin. lit. Cod fiscal autorizație nr.
3. cf. art. ... alin. lit. Cod fiscal autorizație nr.
.....

1. ACHIZIȚII / LIVRĂRI PRODUSE ACCIZABILE													
Document		Achiziție /livrare		Furnizor / Beneficiar	Cod accize expeditor/ Cod identificare fiscală destinatar	Cod NC al produsului	Starea produsului	Densitate la 15 ⁰ C Kg/l	Concentrație / Grade Dall Grade Plato	Recipienți		Cantitate	
Tip	Nr. /serie /ARC	Tip	Data							Capacitate nominală	Nr.	Kg.	litri
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

(1)Factura DAI DIS: (3) Pt. achiziții se va înscrie "A", pentru livrări se va înscrie "L"; (6) În cazul utilizatorului final care comercializează produsele accizabile către alt utilizator final, se va înscrie codul de acciză al utilizatorului final. (8) Se va menționa V - produse în vrac sau I Îmbuteliat ; (9) Se completează numai în cazul produselor energetice; (10) Se va completa numai în cazul alcoolului și băuturilor alcoolice;

[POZA]

A se vedea actul modificator.

(16)Se va menționa V - produse în vrac sau I Îmbuteliat; (23), (24) - cantitatea consumată în scopul pentru care a obținut autorizația; (25), (26) - cantitatea comercializată în cazul utilizatorului final autorizat să comercializeze produsele către un utilizator final;(27), (28) - cantitatea utilizată în alte scopuri pentru care datorează accize;

[POZA]

A se vedea actul modificator.

* Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizațiilor de utilizator final cf. art. 206⁵⁸ din Codul fiscal;

[POZA]

A se vedea actul modificator.

* Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizațiilor de utilizator final cf. art. 206⁵⁸ din Codul fiscal;

(45)Se va înscrie codul țării în cazul destinației UE, EX în cazul exporturilor și codul de identificare fiscală al destinatarului în cazul livrărilor naționale

PARTEA 239³²: DECLARAȚIE privind producția de vinuri liniștite realizată și comercializată în calitate de mic producător semestrul anul

(- Anexa nr. 36 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr. înregistrare Data

1. Numele persoanei juridice/persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	JudețulSectorul Localitatea Str. Nr. Bl.Sc.Et. Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală/Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizată în perioada de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către:
7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor
7.2. unități de alimentație publică
7.3. antrepozite fiscale
8. Cantitate livrată cumulată de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete:

Numele și prenumele:

.....

.....Semnătura declarantului

Data

PARTEA 239³³: DECLARAȚIE privind achizițiile/livrările intracomuniare de vinuri liniștite efectuate în calitate de mic producător semestrul anul

(- Anexa nr. 37 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr. înregistrare Data

--	--

1. Numele persoanei juridice/persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală/ Codul numeric personal	
5. Cantitatea achiziționată în perioada de raportare (în litri), total: din care: din (statul membru)
6. Cantitatea achiziționată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către: (statul membru)
8. Cantitate livrată cumulată de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete:

Numele și prenumele:

.....

..... **Semnătura declarantului**

Data

PARTEA 239³⁴: CERERE pentru acordarea autorizației de antrepozit fiscal
(- Anexa nr. 38 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr. înregistrare..... Data.....

(atașați numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informațiile complete)

I. INFORMAȚII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUȘ	
1. Numele	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc..... Scara Etj. Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Activitățile economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și codul de identificare fiscală al persoanei afiliate cu antrepozitarul	
10. Dacă antrepozitarul autorizat este persoană juridică: numele, adresa și codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa și cazierul judiciar ale administratorilor	
11. Arătați dacă antrepozitarul (sau în cazul în care antrepozitarul este persoană juridică, oricare dintre administratori săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală	Da ☐ Nu ☐
12. Anexați certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscale la bugetul de stat, precum și cazierul fiscal al antrepozitarului	
13. Anexați copia situațiilor financiare anuale (bilanț) din ultimii doi ani	
14. Anexați confirmarea orcanului fiscal cu privire la calitatea plătilor de accize	
15. Anexați un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare	
II. INFORMAȚII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit Usca) se depune separat ca o parte a 11-a precum și alte informații necesare)	
J. Adresa antrepozitului fiscal	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc... Scara Etaj Ap. Cod poștal.....
2. Descrierea activităților ce urmează a se desfășura în antrepozitul fiscal (inclusiv natura activităților și tipurile de produse accizabile)	
3. Arătați dacă anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizație de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumerați tipurile și cantitățile de produse accizabile produse și/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul), precum și tipurile și cantitățile estimate pentru fiecare din următoarele 12 luni Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcție de acciza unitară pe produs Codificarea tipurilor de produse	Tip produs (denumire produs) - (cod și subcod) Tip produs (denumire produs) - (cod și subcod) Tip produs (denumire produs) - (cod și subcod)
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificați capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv)	
6. Anexați un plan de amplasare a antrepozitului fiscal.	
7. Anexați copiile licențelor, autorizațiilor sau avizelor privind desfășurarea activităților din antrepozitul fiscal	
8. Dacă locul se află în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexați copia actelor de proprietate.	
9. Dacă locul se află în proprietatea altei persoane, anexați următoarele: - Copia contractului de leasing sau deținerii sub orice formă legală; - O declarație semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuții de control	
III. INFORMAȚII PRIVIND GARANȚIA	
1. Tipul de garanție propus	

1. Suma propusă pentru garanția pentru fiecare antrepozit fiscal (și descrierea metodei de calcul)
3. În cazul unui depozit de bani, anexați scrisoarea de bonitate bancară
4. În cazul unei garanții bancare, anexați următoarele: Numele, adresa și telefonul garantului propus. Declarația garantului propus cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și perioadă de timp specificată (Scrisoare de garanție bancară).
5. În cazul ipotecii anexați următoarele: Descriere detaliată a bunului imobil ipotecat. Dovada deținerii proprietății bunului, contractul de ipotecă și polița de asigurare. Declarația privind inexistența altei ipotecii în legătură cu bunul imobil ipotecat. Dovada valorii bunului imobil ipotecat (evaluare recentă efectuată de un expert autorizat și independent sau document de achiziție recent).

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații, din codul penal declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete

Numele și prenumele:

.....

..... **Semnătura declarantului**

Data

PARTEA 239³⁵:

(- Anexa nr. 39 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din [Codul fiscal](#))

[POZA]

A se vedea actul modificator.

[POZA]

A se vedea actul modificator.

PARTEA 239³⁶ 1:

(- Anexa nr. 40.1 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din [Codul fiscal](#))

[POZA]

A se vedea actul modificator.

PARTEA 239³⁷:

(- Anexa nr. 40.2 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din [Codul fiscal](#))

[POZA]

A se vedea actul modificator.

PARTEA 239³⁸: RAPORT DE PRIMIRE

(- Anexa nr. 41 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din [Codul fiscal](#))

[POZA]

A se vedea actul modificator.

PARTEA 239³⁹: RAPORT DE EXPORT

(- Anexa nr. 42 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din [Codul fiscal](#))

[POZA]

A se vedea actul modificator.

PARTEA 239⁴⁰: CERERE de restituire a accizelor în luna anul

(- Anexa nr. 43 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din [Codul fiscal](#))

Denumirea operatorului economic

Sediul: Județul Sectorul Localitatea
Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap.
Cod poștal Telefon/Fax
Cod de identificare fiscală

Nr. crt.	Numărul documentului de însoțire	Indicativul statului membru de destinație	Denumirea destinatarului și codul de identificare fiscală	Descrierea produselor expediate			Data recepției produselor	Cantitatea recepționată	Datele privind plata accizelor în statul membru de destinație		Suma de restituit
				Codul NC al produsului	Cantitatea*)	Nivelul accizei**)			Data plății	Numărul și documentul care atestă plata	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
TOTAL											

*) Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15°C; pentru alcool și băuturi alcoolice volumul se stabilește la 20°C; în cazul țigaretelor se va menționa pe un rând numărul de pachete de țigaretete și pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singur număr de ordine și fără a repeta datele comune.

**) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinație.

Numele și prenumele

..... (semnătura și ștampila)

Data

PARTEA 239⁴¹:

(- Anexa nr. 44 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din [Codul fiscal](#))

(1) DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- față -

[POZA]

A se vedea actul modificator.

(*) Bifați căsuța corespunzătoare.

I. INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE (versoul exemplarului 1) circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

1. Observații generale

1.1. Documentul de însoțire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 7 din Directiva 92/12/CEE din 25 februarie 1992

1.2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în așa fel încât înscrisurile să nu poată fi șterse. Informațiile pot fi prețipărite. Nu sunt admise ștersături sau tăieturi.

1.3. Caracteristicile generale ale documentului și dimensiunile căsuțelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989 pagina 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele și să aibă formatul 210 mm pe 297 mm. Este admisă o toleranță maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

1.4. Orice spațiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

1.5. Documentul de însoțire simplificat constă în 3 exemplare:

- exemplarul 1 trebuie păstrat de expeditor;
- exemplarul 2 însoțește produsele și este păstrat de primitor;
- exemplarul 3 însoțește produsele și trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menționată la căsuța 4 dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor.

2. Rubrici

Căsuța 1. Expeditor: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuța 2. Numărul de referință al operațiunii: numărul de referință comunicat de persoana care livrează produsele și care va identifica mișcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul și data facturii.

Căsuța 3. Autoritatea incompetentă a statului de destinație: numele și adresa autorității din statul membru de destinație, căruia i-a fost declarată anticipat expediția.

Căsuța 4. Primitor: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primește produsele. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuța 5. Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele și adresa persoanei responsabile cu prima expediție, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuța 1 sau căsuța 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.

Căsuța 6. Număr de referință și data declarației:

Declarația și/sau autorizația care trebuie dată de autoritatea competentă din statul membru de destinație înainte de începerea expediției.

Căsuța 7. Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuța 4.

Căsuța 8. Descrierea completă a produselor, marcaje și numere și tipul ambalajelor: marcaje și numerele exterioare ale pachetelor, de exemplu: containere; numărul pachetelor din interior, de exemplu: cartoane; și descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată atașată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.

Pentru alcoolul și băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să se precizeze concentrația alcoolică (procent în volum la 20 grade C).

Pentru bere, concentrația alcoolică va fi menționată fie în grade Plato, fie procente în volum la 20 grade C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinație și a statului membru de expediție.

Pentru uleiuri minerale se va menționa densitatea la 15 grade C.

Căsuța 9. Codul produsului: codul NC.

Căsuța 10. Cantitate: numărul, greutatea sau volumul, după caz, în funcție de accizele din statul membru de destinație, de exemplu:

- țigarete, numărul de bucăți, exprimat în mii;
- țigări și țigări de foi, greutatea netă;
- alcool și băuturi alcoolice, litri la temperatura de 20 grade C cu două zecimale;
- produse energetice cu excepția păcurii, litri la temperatura de 15 grade C.

Căsuța 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Căsuța 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Căsuța 13. Prețul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include și acciza. În cazul în care circulația nu are nicio legătură cu vânzarea, trebuie introdusă și valoarea comercială. În acest caz se adaugă mențiunea "nu în scop de vânzare".

Căsuța 14. Certificate: acest spațiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se consideră necesar, certificatul referitor la originea și calitatea produselor, conform legislației comunitare.

2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producție, conform legislației comunitare.

3. În cazul berii produse de micii producători independenți conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producție a anului anterior de hectolitri de bere.

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producție a anului anterior de hectolitri de alcool pur.

Căsuța 15. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulația produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepție, acesta va fi menționat.

Căsuța A. Mențiuni privind verificarea: autoritățile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 și 3 controalele efectuate. Toate observațiile trebuie să fie semnate, datate și ștampilate de către funcționarul responsabil.

Căsuța B. Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor și trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

(2) DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- față _

[POZA]

A se vedea actul modificator.

(*) Bifați căsuța corespunzătoare.

- verso

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI
Produce recepționate de primitor
Data
Locul
Numărul de referință.....
Accizele au fost plătite (*)/declarate pentru plată autorității competente.
Data
Numărul de referință
Alte observații ale primitorului:
Locul/Data
Numele semnatarului
Semnătura
(*) Tăiați mențiunea inutilă.
A. Mențiuni privind verificarea (continuare)

(3) DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- față _
[POZA]

A se vedea actul modificator.

(*) Bifați căsuța corespunzătoare.

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI	
Produce recepționate de primitor	
Data	
Locul	
Numărul de referință	
Accizele au fost plătite (*)/declarat pentru plată autorității competente.	
Data	
Numărul de referință	
Alte observații ale primitorului:	
Locul/Data	
Numele semnatarului	
Semnătura	
(*) Tăiați mențiunea inutilă.	
A. Mențiuni privind verificarea (continuare)	

PARTEA 239⁴²: CERERE privind acordarea autorizației de reprezentant fiscal

(- Anexa nr. 45 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr. înregistrare Data

1. Numele	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea..... Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităților economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și <u>Codul fiscal</u> ale persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Dacă solicitantul este persoană juridică, numele, adresa și codul numeric personal ale fiecărui administrator; se vor anexa și cazierile judiciare ale administratorilor	
11. Arătați dacă solicitantul (sau, în cazul în care solicitantul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală.	Da ☐ Nu ☐
12. Anexați actul constitutiv al societății care îi permite desfășurarea activității de reprezentant fiscal	
13. Anexați copia actului de reprezentare încheiat cu vânzătorul.	
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize.	
15. Nivelul garanției	
Anexați scrisoarea de bonitate bancară.	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele

.....

Semnătura solicitantului

.....

Data

.....

PARTEA 239⁴³: CERERE de restituire a accizelor în cazul vânzării la distanță în trimestrul anul

(- Anexa nr. 46 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea operatorului economic

.....

Sediul:

Județul.....	Sectorul.....	Localitatea.....	Nr. Bl. Sc. Et. Ap. ...
Str.		Cod poștal	
Cod de identificare fiscală		Telefon/Fax	

Nr. crt.	Statul membru de destinație	Numărul de ordine corespunzător livrării	Descrierea produselor expediate			
			Codul NC al produsului	U.M.	Cantitatea	Suma solicitată a fi restituită ^{*)}
0	1	2	3	4	5	6

***) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinație.**

Numele și prenumele

.....

Semnătura solicitantului

.....

Data

.....

PARTEA 239⁴⁴: SITUAȚIE CENTRALIZATOARE privind achizițiile și livrările de produse accizabile în luna anul

(- Anexa nr. 47 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea destinatarului înregistrat/reprezentantului fiscal

.....

Cod accize/Cod identificare fiscală
 Localitatea Județul/Sector
 Str. Nr.
 Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal

Document Tip (1)	Achiziție / Livrare		Proveniența / Destinația (3)	Cod accize expeditor / Cod identificare fiscală destinatar	Codul NC al produsului	Starea produsului (vrac/ îmbuteliat) (V/I)	Densitate la 15° Ckg/l (4)	Concentrație grad alcoolic /grad Plato (5)	Recipienți (5)		Cantitate			Acciza datorată - mii lei -
	Tip (2)	Data							Capacitate nominală	nr.	kg	litri	mii bucăți	

(1) eDA, DI, factura; (2) Pentru achiziții se va înscrie "A"; pentru livrări se va înscrie "L"; (3) Se va înscrie indicativul țării în cazul provenienței/destinației U.E. (RO în cazul livrărilor naționale); se va indica "EX" în cazul livrărilor în afara U.E.; (4) Se va completa numai în cazul produselor energetice; (5) Se va completa numai în cazul alcoolului și băuturilor alcoolice.

RECAPITULAREA PERIOADEI								
Codul NC al produsului	Vrac/Îmbuteliat (V/I)	Stoc la începutul lunii U.M.	Cantitatea intrată U.M.	Surplus pe parcursul lunii U.M.	Cantitatea ieșită U.M.	Pierderi U.M.	Stoc efectiv U.M.	Diferența (+)sau(-) U.M.

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila operatorului

Data

PARTEA 239⁴⁵ SITUAȚIA privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție de alcool și băuturi spirtoase în luna anul

(- Anexa nr. 48.1 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea Județul/Sectorul

Str. Nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

I. Materii prime (exprimate în tone/hectolitri alcool pur, după caz)

Tipul produsului / Cod NC	Stoc inițial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferența (E)
		Operații interne		U.E.	Import			
		Din producție proprie	Alte achiziții					
0	1	2	3	4	5	6	7	8

II. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Cu accize	Ieșiri (D)				Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferența (G)	
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import		Fără accize							
							Regim suspensiv	Scutire	Teritoriul național					Export
									U.E.	U.E.				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	

I.(A)stocul inițial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare;

(B)intrări: cantitățile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documente de circulație corespunzătoare fiecărei proveniențe, aferente perioadei de raportare;

(C)cantitățile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare;

(D)cantitățile de materii prime existente în finalul perioadei de raportare;

(E)diferențe: cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: stoc inițial + intrări - utilizat - stoc final E = A + B - C - D.

II.Cantitățile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) și (E) sunt corespunzătoare operațiunilor desfășurate în perioada de raportare; diferența (G) = A + B + C - D - E - F.

Diferența = stoc inițial + (cantități produse) + intrări - ieșiri - stoc final

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal,
 (semnătura și ștampila)

PARTEA 239₄₆: SITUAȚIA privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare în luna anul

PARTEA 239₄₇: SITUAȚIA privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție de bere în luna anul

PARTEA 239₄₈: SITUAȚIA privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție tutunuri prelucrate în luna anul

PARTEA 239₄₉: SITUAȚIA privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție de produse energetice în luna anul

PARTEA 239₅₀: SITUAȚIA privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de depozitare în luna..... anul.....

PARTEA 239₅₁: CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE

PARTEA 239₅₂: CERERE de restituire a accizei în baza prevederilor art. 206⁵⁶ din Codul fiscal

PARTEA 239₅₃: JURNAL privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviație/navigație în luna anul

PARTEA 239₅₄: JURNAL privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviație/navigație în luna anul

PARTEA 239₅₅: MACHETELE timbrelor și banderolelor

PARTEA 239₅₆: CERERE privind acordarea autorizației de importator/expeditor înregistrat

PARTEA 239₅₇:

PARTEA 239₅₈: EVIDENȚA achiziționării, utilizării și returnării marcajelor în luna anul.

PARTEA 239₅₉: EVIDENȚA marcajelor deteriorate și a celor distruse în luna anul

PARTEA 239⁶⁰: MARCAJE DETERIORATE

(- Anexa nr. 59 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

.....

Loc pentru lipire

Numele și prenumele persoanei care le-a utilizat

.....

Semnătura

Semnătura șefului de secție

.....

▶(la data 01-Jan-2010 partea 239²⁶ completat de Art. I, alin. (F), punctul 11. din Hotărîrea 1620/2009)

▶(la data 01-Jan-2007 partea 239²³ abrogat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din Hotărîrea 1861/2006)

▶(la data 01-Jan-2007 partea 239²⁴ abrogat de Art. I, alin. (G), punctul 56. din Hotărîrea 1861/2006)

PARTEA 240: Codul fiscal:

TITLUL VIII: Măsuri speciale privind supravegherea producției, importului și circulației unor produse accizabile

CAPITOLUL I: Sistemul de supraveghere a producției de alcool etilic

Art. 222: Sfera de aplicare

Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic nenedaturat și distilate.

PARTEA 240¹: Norme metodologice:

1. Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic nenedaturat și de distilate, utilizate ca materii prime.

PARTEA 240^I: Codul fiscal:

Art. 223: Supraveghetorii fiscali

[...]

(2) Antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic și de distilate vor întocmi și vor depune la autoritatea fiscală competentă, o dată cu cererea de autorizare, un program de lucru defalcat pe luni, care să prevadă cantitatea estimată a se obține într-un an, în funcție de capacitatea instalată.

PARTEA 240^{I^1}: Norme metodologice:

1¹. _

(1) Programul de lucru pentru producția de alcool etilic și de distilate va acoperi o perioadă de 12 luni și va putea fi modificat numai la solicitarea antrepozitarului autorizat.

(2) Modelul declarației privind programul de lucru și procedura de verificare a realității datelor cuprinse în program, precum și modul de respectare a prevederilor programului de lucru vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) În perioada de nefuncționare, stabilită prin programul de lucru, instalația de fabricare a alcoolului și distilatelor va fi sigilată de supraveghetorul fiscal.

(4) Funcționarea instalației de fabricare a alcoolului/distilatelor în afara programului de lucru aprobat se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală.

▶(la data 18-Feb-2005 partea 240¹ completat de Art. I, alin. (G), punctul 1. din Hotărîrea 84/2005)

PARTEA 241: Codul fiscal:

CAPITOLUL II: Sistemul de supraveghere a circulației alcoolului etilic și a distilatelor în vrac din producția internă sau din import

Art. 232: Condiții de livrare

[...]

(5) Comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic și a distilatelor cu concentrația alcoolică sub 96,0 % în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

PARTEA 241¹: Norme metodologice:

2. În noțiunea de "distilate", în accepțiunea acestei prevederi, intră numai distilatele din cereale.

PARTEA 242: Codul fiscal:

CAPITOLUL IV: Sistemul de supraveghere a importurilor de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase, în vrac

Art. 236: Procedura de supraveghere

[...]

(9) Operațiunea de prelevare se încheie prin întocmirea unui proces-verbal de prelevare, conform modelului prezentat în norme.

[...]

(15) Cantitățile de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac, provenite din import, vor fi sigilate de către organul vamal de frontieră și în situația în care marfa este tranzitată către o vamă de interior în vederea efectuării operațiunii vamale de import. Marfa astfel sigilată, împreună cu documentul de însoțire a mărfii, eliberat de autoritatea vamală de frontieră, în care se menționează cantitatea de alcool, de distilate sau de băuturi spirtoase importată, în modul și sub forma prevăzută în norme, are liber de circulație până la punctul vamal unde au loc operațiunea vamală de import și prelevarea de probe, potrivit alin. (2).

[...]

(18) Importatorul are obligația să evidențieze într-un registru special, conform modelului prezentat în norme, vizat de reprezentantul organului fiscal teritorial în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea, toate cantitățile de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac - în litri și în grade - pe tipuri de produs și pe destinații ale acestora.

PARTEA 242¹: Norme metodologice:

3. _

- (1)** Modelul procesului-verbal de prelevare a unor probe de alcool, distilate și băuturi spirtoase, în vrac, este redat în anexa nr. 1.
- (2)** Modelul documentului de liberă circulație a alcoolului, distilatelor și băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import, este cel prezentat în anexa nr. 2.
- (3)** Toate cantitățile de alcool, distilate și băuturi spirtoase, în vrac, provenite din import, vor fi evidențiate într-un registru special, în conformitate cu modelul din anexa nr. 3.

PARTEA 243: Codul fiscal:

CAPITOLUL V: Dispoziții comune de supraveghere aplicate producției și importului de alcool, distilate și băuturi spirtoase

Art. 237: Situații privind modul de valorificare

(1) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție și importatorii de alcool și de distilate vor depune la organele fiscale teritoriale o situație conținând informații privind modul de valorificare a acestor produse prin vânzare sau prelucrare, și anume: destinația, denumirea și adresa beneficiarului, numărul și data facturii, cantitățile, prețul unitar și valoarea totală, din care, după caz, valoarea accizei, conform modelului prezentat în norme.

[...]

(2) Lunar, până în ultima zi a lunii, pentru luna precedentă, organele fiscale teritoriale vor transmite Ministerului Finanțelor Publice - Direcția generală a tehnologiei informației situația centralizatoare pentru fiecare județ privind modul de valorificare a alcoolului și a distilatelor, conform modelului prezentat în norme.

PARTEA 243¹: Norme metodologice:

4. _

- (1)** Situația privind modul de valorificare a alcoolului și a distilatelor va fi întocmită de către antrepozitarii autorizați și importatorii de astfel de produse, conform modelului prezentat în anexa nr. 4.
 - (2)** Organele fiscale teritoriale vor întocmi lunar situația centralizatoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.
- 5.** Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal.

PARTEA 244: Codul fiscal:

CAPITOLUL VI: Măsuri speciale privind producția, importul și circulația uleiurilor minerale

Art. 239: Restricții

Se interzice orice operațiune comercială cu uleiuri minerale care nu provin din antrepozite fiscale de producție.

PARTEA 244¹: Norme metodologice:

6. (1) Sunt permise numai operațiunile comerciale cu uleiuri minerale a căror proveniență pe tot circuitul economic poate fi dovedită ca fiind de la un antrepozitar autorizat pentru producție sau importator.

(2) Toate reziduurile de uleiuri minerale rezultate din exploatare - scurgeri, spălări, curățări, decantări, contaminări - în alte locații decât antrepozitele fiscale de producție pot fi vândute sau cedate numai în vederea prelucrării și numai către un antrepozit fiscal de producție. Vânzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factură și, respectiv, aviz de însoțire, vizate de reprezentantul organului fiscal teritorial în a cărui rază își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal. Colectarea și prelucrarea reziduurilor petroliere pot fi efectuate numai de către un antrepozit fiscal de producție de uleiuri minerale.

Colectarea uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc. se face de către agenții economici autorizați în acest sens, iar prelucrarea uleiurilor respective se poate face numai în antrepozite fiscale de producție de uleiuri minerale.

▶(la data 04-Jul-2005 punctul 6., alin. (2) din partea 244¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 1. din [Hotărîrea 610/2005](#))

(2¹) În situația în care nici un antrepozit fiscal de producție nu acceptă cumpărarea sau preluarea reziduurilor de uleiuri minerale, atunci deținătorii reziduurilor de uleiuri minerale pot preda aceste produse sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu.

▶(la data 04-Jul-2005 punctul 6., alin. (2) din partea 244¹ completat de Art. I, alin. (F), punctul 2. din [Hotărîrea 610/2005](#))

(3) Pentru importatorii de uleiuri minerale, autorizarea potrivit titlului VII intervine atunci când aceștia dețin antrepozite fiscale de producție.

PARTEA 245: Codul fiscal:

Art. 240: Condiții de comercializare

(1) Uleiurile minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85°C, se vor comercializa direct către utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial. În caz contrar, antrepozitarul autorizat va vira la bugetul de stat accizele aferente, calculate la nivelul accizelor datorate pentru benzinele cu plumb. În categoria utilizatorilor finali nu sunt incluși comercianții în sistem angro.

(2) Se interzice comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor și motorinelor auto, care corespund standardelor naționale de calitate.

PARTEA 245¹: Norme metodologice:

7. _

(1) Utilizatorii finali care achiziționează uleiuri minerale neaccizabile în baza autorizației de utilizator final și care ulterior schimbă destinația inițială a produselor devin plătitori de accize calculate la nivelul accizelor aferente benzinei cu plumb.

(2) Petrolul lampant folosit drept combustibil pentru încălzit de către persoanele fizice poate fi achiziționat din stațiile de distribuție dacă acestea sunt dotate cu pompe distincte pentru petrol lampant. În această situație, nu este necesară deținerea autorizației de utilizator final.

(3) În noțiunea scop industrial menționată la art. 240 alin. (1) din Codul fiscal se includ activitatea privind utilizarea uleiurilor minerale ca materie primă pentru obținerea altor produse, care se regăsesc în produsul final rezultat din procesul de producție, precum și celele activități cu caracter industrial care se regăsesc încadrate în Clasificarea activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărîrea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare.

▶(la data 04-Jul-2005 alin. (3) din partea 245¹ modificat de Art. I, alin. (F), punctul 3. din [Hotărîrea 610/2005](#))

▶(la data 18-Feb-2005 partea 245¹ abrogat de Art. I, alin. (G), punctul 3. din [Hotărîrea 84/2005](#))

▶(la data 18-Feb-2005 partea 245¹ abrogat de Art. I, alin. (G), punctul 3. din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 245^{II}: Codul fiscal

Întârzieri la plata accizelor

Art. 244

Întârzierea la plată a accizelor cu mai mult de 30 de zile de la termenul legal atrage revocarea autorizației antrepozitarului autorizat și încetarea activității până la plata sumelor restante.

PARTEA 245^{II}¹: Norme metodologice:

7². _

(1) Intră sub incidența art. 244 din Codul fiscal accizele datorate bugetului de stat de către antrepozitarul autorizat după

obținerea autorizației de antrepozit fiscal.

(2) Neîndeplinirea obligației de plată a accizelor cu mai mult de 5 zile calendaristice de la termenul legal atrage suspendarea autorizației/autorizațiilor de antrepozit fiscal emise antrepozitarului autorizat și închiderea activității acestuia până la data plății sumelor restante inclusiv.

(3) Suspendarea autorizației și închiderea activității își produc efectele începând cu a 6-a zi de la termenul legal de plată a accizei.

(4) Organele fiscale teritoriale au obligația să informeze operativ comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale cu privire la antrepozitarii autorizată aflați în situația prevăzută la alin. (2).

⚡(la data 18-Feb-2005 punctul 7[^]2. din partea 245[^]II[^]1 modificat de Art. I, alin. (G), punctul 4. din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 245^{III}: Codul fiscal:

Art. 244¹: Alte măsuri

(1) Agenții economici care doresc să distribuie și să comercializeze angro băuturi alcoolice și produse din tutun sunt obligați ca până la data de 31 martie 2005 să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială și să îndeplinească următoarele condiții:

- să dețină spații de depozitare corespunzătoare, în proprietate, cu chirie, contract de comodat sau cu orice titlu legal;
- să aibă înscrise în obiectul de activitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, activitatea de comercializare și distribuție angro a băuturilor alcoolice sau activitatea de comercializare și distribuție angro a produselor din tutun;
- să se doteze cu mijloacele necesare depistării marcajelor false sau contrafăcute, în cazul comercializării de produse supuse marcării potrivit titlului VII.

(2) Băuturile alcoolice livrate de agenții economici producători către agenții economici distribuitori sau comercianți angro vor fi însoțite și de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparține.

(3) Agenții economici distribuitori și comercianții angro de băuturi alcoolice și produse din tutun răspund pentru proveniența nelegală a produselor deținute și sunt obligați să verifice autenticitatea facturilor permise.

PARTEA 245^{III}¹: Norme metodologice:

7³. _

(1) Agenții economici care distribuie și comercializează în sistem angro băuturi alcoolice și produse din tutun sunt obligați să declare această activitate la autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite, taxe și contribuții. Declarația va fi însoțită de copii ale documentelor care să ateste îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 244¹ din Codul fiscal.

(2) Agenții economici care la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice distribuie și comercializează în sistem angro băuturi alcoolice și produse din tutun sunt obligați să declare această activitate și să depună copiile documentelor care să ateste îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 244¹ din Codul fiscal, până la data de 31 martie 2005.

(3) Agenții economici vor procura contra cost mijloacele necesare depistării facturilor și marcajelor false sau contrafăcute de la Compania Națională «Imprimeria Națională» - S.A.

⚡(la data 18-Feb-2005 partea 245[^]II[^]1 completat de Art. I, alin. (G), punctul 5. din [Hotărîrea 84/2005](#))

(4) Intră sub incidența prevederilor art. 244¹ alin. (2) din Codul fiscal toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate - altele decât bere și vinuri -, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic. Pentru băuturile alcoolice realizate de către agenții economici producători care dețin certificat de marcă sau adeverință eliberată de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, livrările vor fi însoțite de o copie a acestor documente.

(5) Pentru realizarea băuturilor alcoolice sub licență, se va obține în prealabil avizul autorității fiscale emitente a autorizației de antrepozit fiscal. Activitatea desfășurată fără acest aviz se consideră a fi activitate în afara antrepozitului fiscal. Livrările vor fi însoțite de un document legal din care să rezulte dreptul producătorului de a utiliza marca în cursul duratei de protecție a mărcii. Documentul legal poate fi contract de licență, cesiune, consimțământ scris din partea titularului mărcii sau declarația producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în declarație, în baza contractelor de licență.

(6) Pentru vinurile realizate de agenții economici producători, livrările vor fi însoțite de o copie a buletinului de analiză fizico-chimică și caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.

⚡(la data 04-Jul-2005 punctul 7[^]3. din partea 245[^]III[^]1 completat de Art. I, alin. (F), punctul 4. din [Hotărîrea 610/2005](#))

*) Pentru antrepozitarii care deja produc băuturi alcoolice sub licență, avizul autorității emitente a autorizației de antrepozit fiscal se va obține în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

⚡(la data 04-Jul-2005 punctul 7[^]3. din partea 245[^]III[^]1 reglementat de Art. II din [Hotărîrea 610/2005](#))

PARTEA 246: Codul fiscal:

CAPITOLUL VIII: Sancțiuni

Art. 245: Infracțiuni

(1) Constituie infracțiuni următoarele fapte săvârșite de administratorul, directorul sau reprezentantul legal al antrepozitarului autorizat sau al societății:

[...]

b) achiziționarea de alcool etilic și de distilate de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau importatorii autorizați de astfel de produse, potrivit titlului VII;

[...]

d) achiziționarea de uleiuri minerale rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau importatorii autorizați potrivit titlului VII.

PARTEA 246¹: Norme metodologice:

8. Intră sub incidența acestor prevederi alcoolul etilic, distilatele și uleiurile minerale utilizate ca materie primă pentru obținerea altor produse.

PARTEA 246²: ANEXA Nr. 1 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

PROCES-VERBAL DE PRELEVARE Nr./.....

Încheiat astăzi,, la sediul, dată la care s-a procedat, în baza comenzii (nr. și emitent), la prelevarea a trei eșantioane de în greutate netă totală de (sau volum net total) kg (l) din lotul cu factura nr.

Cele trei eșantioane au următoarea destinație:

- un eșantion este destinat laboratorului, în scopul eliberării certificatului de expertiză;
- un eșantion este destinat antrepozitarului autorizat/importatorului și se va transmite cu proces-verbal;
- un eșantion este destinat biroului vamal la care se efectuează vămuirea.

Eșantioanele au fost prelevate conform normativelor în vigoare în România, și anume:

Eșantioanele au fost ambalate, etichetate și sigilate cu sigiliul (sigiliile) nr.

Prezentul proces-verbal a fost încheiat în 4 exemplare, câte unul pentru fiecare parte semnatară.

Partea semnatară	Numele și prenumele	Delegația sau împuternicirea	Semnătura
Reprezentantul antrepozitarului autorizat/importatorului			
Împuternicitul laboratorului agreat			
Autoritatea vamală			
Delegatul Oficiului pentru Protecția			

Consumatorului

PARTEA 246³: ANEXA Nr. 2 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea Națională a Vămirilor

Biroul vamal

DOCUMENT de libera circulație a alcoolului, distilatelor și a băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului

Codul unic de înregistrare

Adresa

Data intrării în vamă

Furnizorul extern și țara de proveniență

Numărul și data facturii externe

Denumirea produselor și concentrația alcoolică exprimată în procente de volum

Cantitate importată

Destinația

Conducerea biroului vamal,

.....

Data

PARTEA 246⁴: ANEXA Nr. 3 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului

Codul unic de înregistrare

Sediul

REGISTRU privind situația importurilor de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac și destinațiile acestora

Importuri realizate						Modul de valorificare
Nr. crt.	D.V.I. (număr și data)	Tipul produsului	Cantitatea (litri alcool pur)	Valoarea accizelor (lei)	Documentul de plată a accizelor	Cantitățile utilizate în producția proprie (litri alcool pur)
0	1	2	3	4	5	6

PARTEA 246⁵: ANEXA Nr. 4 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului

Codul unic de înregistrare

Sediul

SITUAȚIA privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor în luna anul

Factura/Aviz	Cantitate - litri alcool pur -				Denumirea beneficiarului	Codul unic de înregistrare al beneficiarului	Autorizația de antrepozit fiscal		Cantități livrate/prelucrate - litri alcool pur -	Prețul unitar - lei/UM -	Valoarea - lei -	Acciza - lei -
	număr	data	prelucrată	vândută în regim suspensiv			vândută în afara regimului suspensiv	număr				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL	X					X	X	X		X		

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,

.....

PARTEA 246⁶: ANEXA Nr. 5 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea fiscală teritorială

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor în luna anul

Nr. crt.	Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului	Cantitatea - litri alcool pur -				Valoarea - lei -	Acciza - lei -
		realizată	prelucrată	vândută în regim suspensiv	vândută în afara regimului suspensiv		
0	1	2	3	4	5	6	7
TOTAL							

Conducătorul autorității fiscale teritoriale,

.....

Data

PARTEA 247: Codul fiscal:**TITLUL IX: Impozite și taxe locale****CAPITOLUL I: Dispoziții generale****Art. 247: Definiții**

În înțelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) rangul unei localități - rangul atribuit unei localități conform legii;**b)** zone din cadrul localității - zone stabilite de consiliul local, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, conform documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, registrelor agricole, evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidențe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

PARTEA 247¹: Norme metodologice:

1. Pentru identificarea localităților și încadrarea acestora pe ranguri de localități se au în vedere, cumulativ, prevederile:

a) Legii nr. **2/1968** privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. **2/1968**;

b) Legii nr. **351/2001** privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a - Rețeaua de localități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. **351/2001**.

2. Ierarhizarea funcțională a localităților urbane și rurale, potrivit prevederilor Legii nr. **351/2001**, este următoarea:

a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanță europeană;

b) rangul I - municipii de importanță națională, cu influență potențială la nivel european;

c) rangul II - municipii de importanță interjudețeană, județeană sau cu rol de echilibru în rețeaua de localități;

d) rangul III - orașe;

e) rangul IV - sate reședință de comune;

f) rangul V - sate componente ale comunelor și sate aparținând municipiilor și orașelor.

3. În aplicarea prezentului titlu, localităților componente ale orașelor și municipiilor li se atribuie aceleași ranguri cu cele ale orașelor și ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se află, potrivit prevederilor Legii nr. **2/1968**.

4. -

(1) Delimitarea zonelor și stabilirea numărului acestora, atât în intravilanul, cât și în extravilanul localităților, se stabilesc prin hotărârile adoptate de către consiliile locale potrivit art. 247 lit. b) din Codul fiscal, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, pe baza documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, a registrelor agricole, a evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilatar sau a oricăror alte evidențe agricole sau cadastrale.

(2) Numărul zonelor din intravilanul localităților poate fi egal sau diferit de numărul zonelor din extravilanul localităților.

5. Identificarea zonelor atât în intravilanul, cât și în extravilanul localităților se face prin literele: A, B, C și D.

6. -

(1) În cazul în care la nivelul unității administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în acest sens numai în cursul lunii mai pentru anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor în cursul lunii mai corespunde opțiunii consiliilor locale respective de menținere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(2) Dacă în cursul anului fiscal se modifică rangul localităților ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, precum și impozitul pe teren, atât în cazul persoanelor fizice, cât și al celor juridice, se modifică potrivit noii ierarhizări a localității sau noii delimitări a intravilanului/extravilanului, după caz, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), impozitul pe clădiri și impozitul pe teren datorate se determină, din oficiu, de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, fără a se mai depune o nouă declarație fiscală, după ce în prealabil le-a fost adusă la cunoștință contribuabililor modificarea rangului localității sau a limitelor intravilanului/extravilanului, după caz.

7. În cazul municipiului București, atribuțiile prevăzute la pct. 4-6 alin. (1) se îndeplinesc de către Consiliul General al Municipiului București.

8. Pentru asigurarea unei stabilități în ceea ce privește delimitarea zonelor, se recomandă ca aceasta să aibă caracter multianual.

9. -

(1) În cazul în care numărul de zone din intravilan este același cu numărul de zone din extravilan, se utilizează următoarea corespondență:

a) zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan;

b) zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan;

c) zona C din intravilan are corespondent zona C din extravilan;

d) zona D din intravilan are corespondent zona D din extravilan.

(2) La unitățile administrativ-teritoriale în cazul cărora elementele specifice permit delimitarea a mai puțin de 4 zone, consiliile locale pot face aceasta, numai după cum urmează:

a) în cazul în care delimitează 3 zone, acestea sunt: zona A, zona B și zona C;

b) în cazul în care delimitează 2 zone, acestea sunt: zona A și zona B;

c) în cazul în care delimitează o singură zonă, aceasta este zona A.

(3) În cazurile în care numărul de zone din intravilan este diferit de numărul de zone din extravilan, corespondența dintre zone se face după cum urmează:

a) în intravilan se delimitează doar zona A, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C și D; pentru acest caz, oricare zonă din extravilan are corespondent numai zona A din intravilan;

b) în intravilan se delimitează zonele: A și B, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C și D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, iar oricare dintre zonele: B, C și D din extravilan au corespondent numai zona B din intravilan;

c) în intravilan se delimitează zonele: A, B și C, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C și D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, zona B din extravilan are corespondent zona B din intravilan, iar oricare dintre zonele C și D din extravilan au corespondent numai zona C din intravilan;

d) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C și D, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B și C; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan, iar oricare dintre zonele C și D din intravilan au corespondent numai zona C din extravilan;

e) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C și D, iar în extravilan se delimitează zonele A și B; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, iar oricare dintre zonele B, C și D din intravilan au corespondent numai zona B din extravilan;

f) în intravilan se delimitează zonele A, B, C și D, iar în extravilan se delimitează doar zona A; pentru acest caz, oricare dintre zonele din intravilan au corespondent numai zona A din extravilan.

(4) Pentru aplicarea prevederilor art. 258 alin. (4) din Codul fiscal, zonele identificate prin cifre romane au următoarele echivalențe: zona I = zona A, zona II = zona B, zona III = zona C și zona IV = zona D. Aceste echivalențe se utilizează și pentru zonele din extravilanul localităților stabilite în anul 2003 pentru anul 2004.

(5) Prevederile alin. (3) sunt sistematizate în formă tabelară, după cum urmează:

	INTRAVILAN		Correspondența zonelor în cazul în care nr. zonelor din intravilan este diferit de nr. zonelor din extravilan	EXTRAVILAN			INTRAVILAN		Correspondența zonelor în cazul în care nr. zonelor din intravilan este diferit de nr. zonelor din extravilan	EXTRAVILAN	
	OPTIUNEA	ZONA		ZONA	OPTIUNEA		OPTIUNEA	ZONA		ZONA	OPTIUNEA
lit.a)	X	A	←	A	X	lit.d)	X	A	→	A	X
		B		B	X		X	B		B	X
		C		C	X		X	C		C	X
		D		D	X		X	D		D	
lit.b)	X	A	←	A	X	lit.e)	X	A	→	A	X
	X	B		B	X		X	B		B	X
		C		C	X		X	C		C	
		D		D	X		X	D		D	
lit.c)	X	A	←	A	X	lit.f)	X	A	→	A	X
	X	B		B	X		X	B		B	
	X	C		C	X		X	C		C	
		D		D	X		X	D		D	

10. Dicționarul cuprinzând semnificația unor termeni și noțiuni utilizate în activitatea de stabilire, control și colectare a impozitelor și taxelor va fi aprobat prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor.

PARTEA 248: Codul fiscal

Art. 248

Impozitele și taxele locale sunt după cum urmează:

- impozitul și taxa pe clădiri
- impozitul și taxa pe teren
- impozitul pe mijloacele de transport
- taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- impozitul pe spectacole;
- taxa hotelieră;
- taxe speciale;
- alte taxe locale.

»(la data 01-Jan-2007 partea 248 modificat de Art. I, alin. (H) din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 248¹: Norme metodologice:

11. _

I. Constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București sau județelor, după caz, următoarele resurse financiare:

(A) impozitele și taxele locale, instituite prin prezentul titlu, respectiv:

a) impozitul și taxa pe clădiri

»(la data 01-Jan-2007 punctul 11., subpunctul I., alin. (A), litera A. din partea 248¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

b) impozitul și taxa pe teren

»(la data 01-Jan-2007 punctul 11., subpunctul I., alin. (A), litera B. din partea 248¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

c) impozitul pe mijloacele de transport

»(la data 01-Jan-2007 punctul 11., subpunctul I., alin. (A), litera C. din partea 248¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 1. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hotelieră;

h) taxele speciale;

i) alte taxe locale;

(B) amenziile și penalitățile aferente impozitelor și taxelor locale prevăzute la lit. A;

(C) dobânzile pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale prevăzute la lit. A;

(D) impozitele și taxele instituite prin:

»(la data 01-Jan-2007 punctul 11., subpunctul I., alin. (D) din partea 248¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 2. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

a) Legea nr. **146/1997** privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. **146/1997**;

b) Impozitul stabilit în condițiile art. 77 alin. (1) și (3) se distribuie în cotă de 50% la bugetul unităților administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării;

»(la data 01-Jan-2007 punctul 11., subpunctul I., alin. (D), litera B. din partea 248¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 3. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

c) Legea nr. **117/1999** privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. **117/1999**.

II. Comuna, orașul, municipiul, sectorul municipiului București și județul sunt titulare ale codului de înregistrare fiscală, precum și ale conturilor deschise la unitățile teritoriale de trezorerie și contabilitate publică, prin reprezentantul legal al acestora, în calitate de ordonator principal de credite.

III. Tabloul cuprinzând valorile impozabile, impozitele și taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum și amenziile care se indexează/ajustează/actualizează anual prin hotărâre a Guvernului reprezintă anexă la prezentele norme metodologice, având în structura sa:

a) valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal;

b) impozitele și taxele locale, inclusiv taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din Codul fiscal, care constau într-o anumită sumă în lei;

c) amenziile prevăzute la art. 294 alin. (3) și (4) din Codul fiscal.

12. _

(1) Persoanele fizice și persoanele juridice prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, precum și de prezentele norme metodologice, în calitate de contribuabili, au obligația să contribuie prin impozitele și taxele locale stabilite de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului București sau de consiliile județene, după caz, între limitele și în condițiile legii, la cheltuielile publice locale.

(2) Contribuabilii, persoane fizice, care desfășoară activități economice pe baza liberei inițiative, precum și cei care exercită în mod autonom sau prin asociere orice profesie liberă sunt:

- a) persoanele fizice care exercită activități independente în mod autonom sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea realizării de activități, cum sunt: asociațiile familiale, asociațiile agricole sau altele asemenea și care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică;
- b) persoanele fizice care exercită orice profesii, cum sunt cele: medicale, de avocatură, notariale, de expertiză contabilă, de expertiză tehnică, de consultanță fiscală, de contabil autorizat, de consultant de plasament în valori imobiliare, de arhitectură, de executare judecătorească, cele autorizate să execute lucrări de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei sau alte profesii asemănătoare desfășurate în mod autonom, în condițiile legii, și care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică.
- (3) În categoria comercianților, contribuabili - persoane juridice, se cuprind: regiile autonome, societățile și companiile naționale, societățile bancare și orice alte societăți comerciale care se organizează și își desfășoară activitatea în oricare dintre domeniile specifice producției, prestărilor de servicii, desfacerii produselor sau altor activități economice, cooperativele meșteșugărești, cooperativele de consum, cooperativele aparținând acestor persoane juridice care desfășoară activități în oricare dintre domeniile prevăzute la alin. (3).
- (4) În categoria unităților economice ale persoanelor juridice de drept public, ale organizațiilor politice, sindicale, profesionale, patronale și cooperatiste, instituțiilor publice, asociațiilor, fundațiilor, federațiilor, cultelor religioase și altora asemenea se cuprind numai acele unități aparținând acestor persoane juridice care desfășoară activități în oricare dintre domeniile prevăzute la alin. (3).
- (5) Comunicarea datelor din evidența populației ce privesc starea civilă, domiciliul sau reședința persoanelor fizice, precum și actualizarea acestor date în sistem informatic se asigură de către structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei, la cererea autorităților administrației publice locale, fără plată.
13. Resursele financiare prevăzute la pct. 11 alin. (1) sunt întrebuințate în întregime de către autoritățile administrației publice locale pentru executarea atribuțiilor și responsabilităților acestora, în condițiile legii.

14. _

(1) La stabilirea impozitelor și taxelor locale se va avea în vedere respectarea următoarelor principii:

- a) principiul transparenței - autoritățile administrației publice locale au obligația să își desfășoare activitatea într-o manieră deschisă față de public;
- b) principiul aplicării unitare - autoritățile administrației publice locale asigură organizarea executării și executarea în concret, în mod unitar, a prevederilor titlului IX din Codul fiscal și ale prezentelor norme metodologice, fiindu-le interzisă instituirea altor impozite sau taxe locale în afara celor prevăzute de titlul IX din Codul fiscal; taxele speciale, instituite pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, se încasează numai de la acestea, potrivit regulamentului aprobat de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului București sau de consiliile județene, după caz, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. [45/2003](#) privind finanțele publice locale;
- c) principiul autonomiei locale - consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile județene stabilesc impozitele și taxele locale între limitele și în condițiile titlului IX din Codul fiscal și ale prezentelor norme metodologice; acest principiu corespunde Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificată prin Legea nr. [199/1997](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.
- (2) Potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Codul fiscal, dispozițiile referitoare la impozitele și taxele locale prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile titlului IX din Codul fiscal.

15. _

- (1) Impozitele și taxele locale anuale se calculează prin rotunjire, în sensul că fracțiunile sub 500 lei inclusiv se neglijează, iar ceea ce depășește 500 lei se întregeste la 1.000 lei, prin adaos.
- (2) Pentru orice calcule intermediare privind impozitele și taxele locale, altele decât cele prevăzute la alin. (1), rotunjirea se face la leu, în sensul că orice fracțiune din acesta se întregeste la un leu, prin adaos.
- (3) Prin sintagma calcule intermediare privind impozitele și taxele locale prevăzută la alin. (2) se înțelege:
- a) calculul pentru perioade mai mici de un an;
- b) calculul bonificației prevăzute la art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) și art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;
- c) determinarea nivelurilor/valorilor ca efect al aplicării unor coeficienți de corecție sau cote de impozitare;
- d) determinarea ratelor pe termene de plată;
- e) determinarea nivelurilor impozitelor și taxelor locale care constau într-o anumită sumă în lei, ca efect al majorării anuale prevăzute la art. 287 din Codul fiscal;
- f) orice alte calcule neprevăzute la lit. a)-e) și care nu privesc cuantumul impozitelor și taxelor locale determinate pentru un an fiscal.
- (4) Ori de câte ori, din acte, din măsurători sau din calcule, după caz, suprafața pentru determinarea impozitelor și taxelor locale are o mărime exprimată în fracțiuni de m², aceasta nu se rotunjește.
- (5) Pentru calculul termenelor se au în vedere prevederile art. 101 din Codul de procedură civilă, respectiv:
- a) termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul;
- b) termenele stabilite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare;
- c) termenul care începe la data de 29, 30 sau 31 a lunii și se sfârșește într-o lună care nu are o asemenea zi se va considera împlinit în cea din urmă zi a lunii;
- d) termenele stabilite pe ani se sfârșesc în ziua anului corespunzător zilei de plecare;
- e) termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare; nu se consideră zile de lucru cele care corespund repausului săptămânal.
- (6) Potrivit prevederilor alin. (5), în cazul în care termenul de plată a oricăror impozite și taxe locale expiră într-o zi de sărbătoare legală, de repaus săptămânal sau când serviciul este suspendat, în condițiile legii, plata se consideră în termen dacă este efectuată până la sfârșitul primei zile de lucru următoare. Data în funcție de care se acordă bonificația pentru plata cu anticipație reprezintă termen de plată.

PARTEA 249: Codul fiscal

CAPITOLUL II: Impozitul și taxa pe clădiri

Art. 249: Reguli generale

- (1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.
- (2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum și taxa pe clădiri prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.
- (3) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, persoanelor juridice, se stabilește taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.
- (4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.
- (5) În înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 249 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 4. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 249¹: Norme metodologice:

16. Impozitul pe clădiri se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este situată clădirea.

17. _

(1) Contribuabili, în cazul impozitului pe clădiri, sunt proprietarii acestora, indiferent de clădire și de locul unde sunt situate în România. Contribuabilii datorează impozitul pe clădiri și în situația în care clădirea este administrată sau folosită de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate și pentru care locatarul sau concesionarul datorează chirie ori redevență în baza unui contract de închiriere, locațiune sau concesiune, după caz.

(2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, se stabilește taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală doar pentru persoanele juridice, concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 17., alin. (2) din partea 249¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 4. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(3) Contribuabilii prevăzuți la alin. (2) vor anexa la declarația fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii respective. În situația în care în acest act nu sunt înscrise valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanei juridice care a hotărât concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii, precum și data înregistrării în contabilitate a clădirii respective, iar în cazul efectuării unor reevaluări, data ultimei reevaluări, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către proprietari, prin care se confirmă realitatea mențiunilor respective.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 17. din partea 249¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 1. din [Hotărîrea 84/2005](#))

18. _

(1) Identificarea proprietăților atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, situate în intravilanul localităților rurale și urbane, precum și identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Ordonanței Guvernului nr. [92/2003](#) privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 18., alin. (1) din partea 249¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 5. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(2) Fiecare proprietate situată în intravilanul localităților se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii și a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stângă a străzii se începe cu numărul 1 și se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;

b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 și se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(3) În cazul blocurilor de locuințe, precum și în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiași curți - lot de teren, care au un sistem constructiv și arhitectonic unitar și în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reședință/sediul cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 18., alin. (3) din partea 249¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 2. din [Hotărîrea 84/2005](#))

(4) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1)-(3), după cum urmează:

a) clădirile distanțate spațial de celelalte clădiri amplasate în aceeași curte - lot de teren, precum și clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive și arhitectonice diferite - fațade și materiale de construcție pentru pereții exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină - și nu au legături interioare.

(5) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, precum și în orice alte evidențe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(6) La elaborarea și aprobarea nomenclurii stradale se au în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. [63/2002](#) privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 30 august 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. [48/2003](#).

(7) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităților, atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 19. din partea 249¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 3. din [Hotărîrea 84/2005](#))

20. Pentru aplicarea prevederilor art. 249 alin. (4) din Codul fiscal se identifică următoarele situații:

a) clădire aflată în proprietate comună, dar fiecare dintre contribuabili au determinate cotele-părți din clădire, caz în care impozitul pe clădiri se datorează de fiecare contribuabil proporțional cu partea din clădire corespunzătoare cotelor-părți respective;

b) clădire aflată în proprietate comună, dar fără să aibă stabilite cotele-părți din clădire pe fiecare contribuabil, caz în care impozitul pe clădiri se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceștia datorând în mod egal partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

PARTEA 250: Codul fiscal

Art. 250

(1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt după cum urmează:

1. clădirile proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a oricăror instituții publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

2. clădirile care potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

3. clădirile care prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România și componentelor locale ale acestora, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

4. clădirile care constituie patrimoniul unităților și instituțiilor de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

5. clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice și nucleare-electrice, stațiilor și posturilor de transformare, precum și stațiilor de conexiuni;

7. clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

8. clădirile funerare din cimitire și crematorii;

9. clădirile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

10. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. [10/2001](#) privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

11. clădirile care constituie patrimoniul Academiei Române, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

12. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. [94/2000](#) privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

13. clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. [83/1999](#) privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată;

14. clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare și de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum și clădirile din porturi și cele afectate canalelor navigabile și stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

15. clădirile care prin natura lor fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje și tuneluri și care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

16. construcțiile speciale situate în subteran, indiferent de folosința acestora și turnurile de extracție;

17. clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadnițe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau păture pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

18. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;

19. clădirile utilizate pentru activități social umanitare, de către asociații, fundații și culte, potrivit hotărârii consiliului local.

(2) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri construcțiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

(3) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 10-13 se aplică pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afecțianța de interes public.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 250 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 6. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 250¹: Norme metodologice:

21. Noțiunea instituții publice, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 1 din Codul fiscal, reprezintă o denumire generică ce include: Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituții publice autonome, unitățile administrative-teritoriale, precum și instituțiile și serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanțare.

22. _

(1) Prin sintagma "încăperilor care sunt folosite pentru activități economice", menționată la art. 250 alin. (1) pct. 1 - 5, 7, 11,14, 15, și 17 din Codul fiscal, se înțelege spațiile utilizate pentru realizarea oricăror fapte de comerț, astfel cum sunt definite în Codul comercial, altele decât destinațiile specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 22. din partea 250¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 6. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

23. _

(1) Prin sintagma clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 3, se înțelege bisericile - locașurile de închinăciune, casele de rugăciuni - și anexele acestora. Termenul lăcaș este variantă a termenului locaș.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea oricărui cult recunoscut oficial în România, cum ar fi: clopotnița, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, casa parohială cu dependențele sale, destinată ca locuință a preotului/preoților slujitori/personalului deservent, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troița, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, așezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfășurarea activităților cu caracter administrativ-bisericesc, reședința chiriarhului, precum și altele asemenea; prin așezământ cu caracter social-caritabil se înțelege căminul de copii, azilul de bătrâni, cantina socială sau orice altă incintă destinată unei activități asemănătoare.

(3) Culte religioase recunoscute oficial în România, organizate potrivit statutelor proprii, sunt persoane juridice. Pot fi persoane juridice și componentele locale ale acestora, precum și așezămintele, asociațiile, ordinele și congregațiile prevăzute în statutele lor de organizare și funcționare, dacă acestea au elementele constitutive ale persoanelor juridice, potrivit prevederilor Decretului nr. [177/1948](#) pentru regimul general al cultelor religioase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 4 august 1948, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Cultele religioase recunoscute oficial în România sunt:

- a) Biserica Ortodoxă Română;
- b) Biserica Romano-Catolică;
- c) Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică);
- d) Biserica Reformată (Calvină);
- e) Biserica Evanghelică Lutherană de Confesiune Augustană (CA.);
- f) Biserica Evanghelică Lutherană Sinodo-Presbiterială (S.P.);
- g) Biserica Unitariană;
- h) Biserica Armeană;
- i) Cultul Creștin de Rit Vechi;
- j) Biserica Creștină Baptistă;
- k) Cultul Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică;
- l) Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea;
- m) Cultul Creștin după Evanghelie;
- n) Biserica Evanghelică Română;
- o) Cultul Musulman;
- p) Cultul Mozaic;
- r) Organizația Religioasă "Martorii lui Iehova";
- s) alte culte religioase recunoscute oficial în România.

24. _

(1) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri, construcțiile care nu întrunesc elementele constitutive ale unei clădiri, prevăzute de art. 249 alin. (5).

(2) Construcțiile care până la data de 1 ianuarie 2007 au fost avizate prin hotărârile adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București ca fiind de natură similară construcțiilor speciale, pentru care nu s-a datorat impozitul pe clădiri pe durata existenței construcției și care nu au elementele constitutive ale unei clădiri, sunt scutite până la data când intervin modificări care determină datorarea de impozit. În această ultimă situație, contribuabilii în cauză au obligația ca în termen de 30 de zile calendaristice de la data apariției modificării să depună declarația fiscală.

(3) În cazul construcțiilor care până la data de 1 ianuarie 2007 aveau elementele constitutive ale clădirii și pentru care, prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București adoptată până la această dată s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datorează impozitul pe clădiri în condițiile Titlului IX din Codul fiscal.

(4) Clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», atribuite conform legii, prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, sunt cele ce intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. [60/2005](#) privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», cu modificările și completările ulterioare.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 24., alin. (4) din partea 250¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 1. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 24., alin. (5) din partea 250¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 2. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 25. din partea 250¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 8. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 26. din partea 250¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 8. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

27. Atât persoanele fizice cât și persoanele juridice, inclusiv instituțiile publice, pentru clădirile pe care le dobândesc, construiesc sau înstrăinează au obligația să depună declarațiile fiscale, conform art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale ale comunelor, orașelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului București, în a căror rază se află clădirile, chiar dacă, potrivit prevederilor Codului fiscal, pentru acestea nu datorează impozit pe clădiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 27. din partea 250¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 9. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 251: Codul fiscal:

Tipul clădirii	Clădire cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (lei/m ²) [condiții cumulative]	Clădire fără instalații de apă, canalizare, electrice sau încălzire (lei/m ²)
1. Clădiri cu pereți sau cadre din beton armat, cărămidă arsă, piatră naturală sau alte materiale asemănătoare	5.300.000	3.100.000
2. Clădiri cu pereți din lemn, cărămidă nearsă, paieantă, vălătuci, șipci sau alte materiale asemănătoare	1.400.000	900.000
3. Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereți din beton, cărămidă arsă, piatră sau alte materiale asemănătoare	900.000	800.000
4. Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereți din lemn, cărămidă nearsă, vălătuci, șipci sau alte	500.000	300.000

materiale asemănătoare			
5. Subsol, demisol sau mansardă utilizată ca locuință		75-% din suma care s-ar aplica clădirii	75-% din suma care s-ar aplica clădirii
6. Subsol, demisol sau mansardă utilizată cu alte scopuri decât cel de locuință		50-% din suma care s-ar aplica clădirii	50-% din suma care s-ar aplica clădirii

Zona în cadrul localității	Rangul localității					
	0	I	II	III	IV	V
A	1,30	1,25	1,20	1,15	1,10	1,05
B	1,25	1,20	1,15	1,10	1,05	1,00
C	1,20	1,15	1,10	1,05	1,00	0,95
D	1,15	1,10	1,05	1,00	0,95	0,90

Art. 251: Calculul impozitului pentru persoane fizice

(1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (3), valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

(3) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/m², din tabelul următor:

Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/m ² -	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire
0	1	2
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	669	397
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	182	114
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	114	102
D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	68	45
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(4) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, loggiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință și suprafețele scârilor și teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localității	Rangul localității					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	1,00
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	1,00

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(6), se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 20% pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 10% pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

(8) În cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depășește 150 de metri pătrați, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceștia.

(8¹) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 251 modificat de Art. 1, alin. (H), punctul 10. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 251¹: Norme metodologice:

28. Impozitul pe clădiri în cazul contribuabililor persoane fizice, se determină pe bază de cotă de impozitare, indiferent de locul în care se află situată clădirea, respectiv, în mediul urban sau mediul rural, prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

↳ (la data 01-Jan-2007 punctul 28. din partea 251¹ modificat de Art. 1, alin. (H), punctul 10. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

29. _

(1) Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor și normelor de evaluare prevăzute de art. 251 alin. (3) din

Codul fiscal, se au în vedere instalațiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

- a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana 1 acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalații de apă, de canalizare, electrice și de încălzire, după cum urmează:**
b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a doua, acele clădiri care nu se regăsesc în contextul menționat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalații sau au una, două ori trei astfel de instalații.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 29., alin. (1), litera B. din partea 251[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 12. din **Hotărîrea 1861/2006**)

(2) Mențiunea cu privire la existența/inexistența instalațiilor se face prin declarația fiscală, model stabilit potrivit pct. 256.

(3) În situația în care, pe parcursul anului fiscal, clădirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/m²)" din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana 1-a, ca efect al dotării cu toate cele patru instalații, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a apărut această situație, necesită depunerea unei noi declarații fiscale. În mod similar se procedează și în situația în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalații, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalații, prevăzute la alin. (1) lit. a), pe bază de autorizație de desființare eliberată în condițiile legii.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 29., alin. (3) din partea 251[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 13. din **Hotărîrea 1861/2006**)

30. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localități și zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cât și pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la pct. 1-9.

31. _

(1) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri, ce stă la baza calculului impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar în lipsa acestora, din schița/fișa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor sale, inclusiv suprafețele balcoanelor, ale loggiilor și ale celor situate la subsol. În calcul nu se cuprind suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință, precum și cele ale scăriilor și teraselor neacoperite.

(3) Pentru calculul impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, în cazul în care dimensiunile exterioare ale clădirii nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, suprafața construită desfășurată se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu coeficientul de transformare de 1,20 prevăzut la art. 251 alin. (9) din Codul fiscal. Coeficientul de transformare servește la stabilirea relației dintre suprafața utilă, potrivit dimensiunilor interioare dintre pereți, și suprafața construită desfășurată determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii.

(4) La stabilirea coeficientului de transformare menționat la alin. (3) s-a avut în vedere potențiala diferență dintre suprafața construită desfășurată și suprafața utilă a clădirii; prin potențiala diferență se cuantifică suprafața secțiunii pereților, a balcoanelor, a loggiilor, precum și a cotei-părți din eventualele incinte de deservire comună, acolo unde este cazul.

(5) Dacă în documente este înscrisă suprafața construită desfășurată a clădirii, determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafața utilă și, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

(6) În sensul prezentelor norme metodologice, termenii și noțiunile de mai sus au următoarele înțelesuri:

a) acoperiș - partea de deasupra care acoperă și protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planșeul este asimilat acoperișului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi/incinte;

b) balcon - platformă cu balustradă pe perețele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uși;

c) clădire finalizată - construcție care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

1. servește la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații și de altele asemenea;

2. are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereți și acoperiș;

3. are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizația de construire și nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizație de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul numai suprafața construită desfășurată care are elementele de la pct. 2.

d) incintă de deservire comună - spațiu închis în interiorul unei clădiri, proprietatea comună a celor care dețin apartamente în aceasta, afectat scăriilor, lifturilor, uscătoriilor sau oricăror alte utilități asemănătoare;

e) loggie - galerie exterioară încorporată unei clădiri, acoperită și deschisă către exterior printr-un șir de arcade sprijinite pe coloane sau pe stâlpi;

f) nivel - fiecare dintre părțile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe același plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălțime deasupra solului;

g) perete - element de construcție așezat vertical sau puțin înclinat, făcut din beton armat, din cărămidă arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vălătuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior și care susține planșeele, etajele și acoperișul;

h) suprafața secțiunii unui nivel - suprafața unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereților, inclusiv suprafața balcoanelor și a loggiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereților, suprafața secțiunii unui nivel reprezintă suma suprafețelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafețelor balcoanelor și a loggiilor și a suprafețelor secțiunilor pereților, toate aceste suprafețe fiind situate la același nivel, la suprafețele utile ale încăperilor/incintelor adunând și suprafețele incintelor de deservire comună.

32. În categoria clădirilor supuse impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) construcțiile utilizate ca locuință, respectiv unitățile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la același nivel sau la niveluri diferite, inclusiv la subsol sau la mezanin, prevăzute, după caz, cu dependențe și/sau alte spații de deservire;

b) construcțiile menționate la lit. a), dezafectate și utilizate pentru desfășurarea de profesii libere;

c) construcțiile anexe situate în afara corpului principal de clădire, cum sunt: bucătăriile, cămărilor, pivnițele, grajdurile, magaziele, garajele și altele asemenea;

d) construcțiile gospodărești, cum sunt: pătulele, hambarele pentru cereale, surele, fânăriile, remizele, șoproanele și altele asemenea;

e) orice alte construcții proprietatea contribuabililor, neprevăzute la lit. a)-d), care au elementele constitutive ale clădirii.

33. Pentru calculul impozitului pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localității unde se află situată clădirea;

b) teritoriul unde se află:

1. în intravilan; sau

2. în extravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b);

d) suprafața construită desfășurată a clădirii, respectiv:

1. cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau

2. în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafața utilă a clădirii se înmulțește cu coeficientul de transformare de 1,20;

e) tipul clădirii și instalațiile cu care este dotată aceasta;

f) în cazul apartamentului, dacă acesta se află amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;

g) data finalizării clădirii, respectiv, pentru:

1) clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

2) clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 33., litera G. din partea 251[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 14. din **Hotărîrea 1861/2006**)

h) în cazul celor care au în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea în care a fost dobândită clădirea, precum și care dintre aceste clădiri sunt închiriate, în vederea majorării impozitului datorat de contribuabilii care intră sub incidența art. 252 din Codul fiscal;

h¹) majorarea stabilită în condițiile art. 251 alin. (8) din Codul fiscal;

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 33., litera H. din partea 251[^]1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 15. din **Hotărîrea 1861/2006**)

i) majorarea stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe clădiri.

33¹. Pentru aplicarea prevederilor art. 251 alin. (7), în cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 33. din partea 251¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 16. din [Hotarirea 1861/2006](#))

34. _

I. Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui abator, proprietatea unei persoane fizice:

(A) Date despre clădire, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

- a) rangul satului Amnaș care aparține orașului Săliște, unde este situat abatorul: V;
- b) teritoriul unde se află: în extravilan;
- c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b): C;
- d) suprafața construită desfășurată: 368,23 m²;
- e) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă și dotată cu toate cele patru instalații menționate la pct. 29 alin. (1) lit. a);
- f) nu este cazul;
- g) data finalizării: 1 ianuarie 1951;
- h) nu este cazul;

i) **Consiliul Local al Comunei Săliște a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, stabilirea în intravilanul satului Amnaș, a unei singure zone, respectiv zona A, iar în extravilan a 4 zone, respectiv zona I, zona a II-a, zona a III-a și zona a IV-a, precum și majorarea impozitului pe clădiri cu 20 %.**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 34., subpunctul I., alin. (A), litera I. din partea 251¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 17. din [Hotarirea 1861/2006](#))

(B) Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251 din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața construită desfășurată a clădirii: este cea determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii, respectiv de: 368,23 m².

2. Se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

2.1. suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulțește cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)", corespunzător rândului 1 și coloanei 2, astfel: 368,23 m² x 669 lei/m² = 246.345,87 lei;

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 34., subpunctul I., alin. (B) din partea 251¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 18. din [Hotarirea 1861/2006](#))

2.2. se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A și rangului V, respectiv 1,05; deoarece numărul zonelor din intravilan este diferit de numărul zonelor din extravilan, având în vedere prevederile pct. 9 alin. (3) lit. a) și alin. (4) și ale pct. 30, pentru identificarea coeficientului de corecție în tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, zona a III-a din extravilan, potrivit delimitării efectuate în anul 2006 pentru anul 2007, are echivalență zona C căreia îi corespunde zona A;

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 34., subpunctul I., alin. (B) din partea 251¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 18. din [Hotarirea 1861/2006](#))

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 2.2, respectiv: 246.345,87 lei x 1,05 = 258.663,16 lei;

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 34., subpunctul I., alin. (B) din partea 251¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 18. din [Hotarirea 1861/2006](#))

2.4. abatorul fiind finalizat la data 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu 10%, sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,90, respectiv: 258.663,16 lei x 0,90 = 232.796,84 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,84 lei se întregeste la un leu prin adaos, iar valoarea impozabilă astfel calculată se rotunjește la 232.797 lei.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 34., subpunctul I., alin. (B) din partea 251¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 18. din [Hotarirea 1861/2006](#))

3. Se determină impozitul pe clădiri anual:

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 34., subpunctul I., alin. (B) din partea 251¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 19. din [Hotarirea 1861/2006](#))

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a clădirii determinate la subpct. 2.4 se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1%, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,001, respectiv: 232.797 lei x 0,001 = 232,797 lei;

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 34., subpunctul I., alin. (B) din partea 251¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 19. din [Hotarirea 1861/2006](#))

3.2. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece în anul 2006 pentru anul 2007, Consiliul Local al Comunei Săliște a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20 %, impozitul determinat la subpct. 3.1 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,20 respectiv: 232,797 lei x 1,20 = 279,35 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0,35 fiind sub 50 de bani inclusiv, se neglijează, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește la 279 lei.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 34., subpunctul I., alin. (B) din partea 251¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 19. din [Hotarirea 1861/2006](#))

(C) _

1) Pentru aplicarea prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depășește 150 de metri pătrați, se are în vedere că valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceștia care depășesc cei 150 m.

2) Exemplu de calcul al impozitului pe clădiri pentru anul 2007, în cazul unei locuințe cu pereți exteriori din cărămidă arsă, ce are toate instalațiile, construită în anul 2000, situată într-o localitate de rangul III, zona B, pentru care consiliul local nu a hotărât majorarea impozitelor și taxelor locale conform art. 287 din Codul fiscal:

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 34., subpunctul I., alin. (B) din partea 251¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 20. din [Hotarirea 1861/2006](#))

Suprafața construită desfășurată mp	Impozit datorat în anul fiscal 2007 lei/an
150 mp inclusiv calcul pentru 150 mp	$150 \text{ m}^2 \times 669 \text{ RON/m}^2 \times 2,20 \text{ (coeficientul de corecție)} \times 0,1 \% = 221 \text{ RON}$
cuprinsă între 151 mp - 200 mp, inclusiv calcul pentru 175 mp	$175 \text{ m}^2 \times 669 \text{ RON/m}^2 \times 2,20 \times 105\% \times 0,1\% = 270 \text{ RON}$
cuprinsă între 201 mp - 250 mp, inclusiv calcul pentru 225 mp	$225 \text{ m}^2 \times 669 \text{ RON/m}^2 \times 2,20 \times 110\% \times 0,1\% = 364 \text{ RON}$
Cuprinsă între 251 mp - 300 mp inclusiv calcul pentru 275 mp	$275 \text{ m}^2 \times 669 \text{ RON/m}^2 \times 2,20 \times 115\% \times 0,1\% = 465 \text{ RON}$
În continuare, în funcție de mărimea suprafeței locuinței, se are în vedere că pentru fiecare 50 de metri pătrați sau fracțiune din aceștia care depășesc 150 mp, valoarea impozabilă a clădirii se majorează cu câte 5%.	X

(2) În luna mai 2006, când s-au adoptat hotărârile prin care s-au stabilit impozitele și taxele locale pentru anul 2004, autoritatea deliberativă se intitula Consiliul Local al Comunei Săliște. Prin Legea nr. 336/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 10 iulie 2006, comuna Săliște, județul Sibiu, a fost declarată oraș, astfel că, potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2), începând cu data de 1 ianuarie 2007, impozitul pe clădiri în cazul persoanelor fizice, se determină potrivit noii ierarhizări.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 34., subpunctul I., alin. (2) din partea 251¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 19. din [Hotarirea 1861/2006](#))

1. clădirea se considera dotată cu instalație de apa dacă alimentarea cu apa se face prin conducte, dintr-un sistem de aducțiune

din rețele publice sau direct dintr-o sursa naturala - put, fântâna sau izvor - în sistem propriu;

2. clădirea se considera ca are instalație de canalizare daca este dotata cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în rețeaua publica;

3. clădirea se considera ca are instalație electrica daca este dotata cu cablaje interioare racordate la rețeaua publica sau la o sursa de energie electrica - grup electrogen, microcentrala, instalații eoliene sau microhidrocentrala;

4. clădirea se consideră că are instalație de încălzire daca aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apa caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locala sau centrale termice proprii - și îl transmite în sistemul de distribuție în interiorul clădirii, constituit din conducte și radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum și prin intermediul sobelor încălzite cu gaze/convectoarelor;

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 29., alin. (1), litera A. din partea 251¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 11. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 252: Codul fiscal:

Art. 252

(1) Dacă o persoană fizică are în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, care nu sunt închiriate unei alte persoane, impozitul pe clădiri se majorează după cum urmează:

a) cu 15% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

b) cu 50% pentru cea de-a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

c) cu 75% pentru cea de-a treia clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

d) cu 100% pentru cea de-a patra clădire și următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(1¹) Nu intră sub incidența alin. (1) persoanele fizice care dețin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală.

(2) În cazul deținerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcție de ordinea în care proprietățile au fost dobândite, așa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligația să depună o declarație specială la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora își au domiciliul, precum și la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declarației speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 252 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 21. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 252¹: Norme metodologice:

35. Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care dețin în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, se majorează conform prevederilor art. 252 alin. (1) și (2) din Codul fiscal.

36. Sunt considerate ca fiind închiriate numai acele clădiri utilizate ca locuință pentru care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) proprietarul, în calitate de locatar, are contract de închiriere încheiat în formă scrisă;

b) contractul prevăzut la lit. a) este înregistrat la organul fiscal competent în scopul stabilirii veniturilor din cedarea dreptului de folosință a bunurilor, în condițiile legii;

c) locatarul nu poate fi membru al familiei locatorului; prin familie, în sensul prezentei litere, se desemnează soțul, soția și copiii lor necăsătoriți. Această condiție nu se urmărește în cazul în care clădirea utilizată ca locuință se închiriază unei persoane juridice.

37. Impozitul pe clădiri majorat în condițiile art. 252 alin. (1) din Codul fiscal se aplică după cum urmează:

a) pentru acele clădiri pentru care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la pct. 36, precum și pentru partea de clădire pentru care nu se face dovada îndeplinirii acestor condiții;

b) proporțional cu perioada pentru care nu sunt îndeplinite condițiile de la pct. 36, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care nu sunt îndeplinite aceste condiții.

38. _

I. O persoană fizică ce deține în proprietate două clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115 % sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15.

II. Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui apartament utilizat ca locuință, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, proprietatea unei persoane fizice:

(A) Date despre apartament, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul localității unde este situat apartamentul: 0;

b) teritoriul unde se află: în intravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b): A;

d) suprafața utilă a apartamentului: 107,44 m²;

e) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă și dotată cu toate cele patru instalații menționate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;

g) data finalizării: 31 decembrie 1950;

h) prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu și nu este închiriată;

i) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe clădiri cu 48,7 %.

(B) Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251, 252 și 287 din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața construită desfășurată a apartamentului: deoarece dimensiunile exterioare ale apartamentului nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, acesta având pereți comuni cu apartamentele învecinate, potrivit prevederilor art. 251 alin. (9) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 31 din prezentele norme metodologice, suprafața construită desfășurată se determină prin înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,20, respectiv: 107,44 m² x 1,20 = 128,928 m².

2. Se determină valoarea impozabilă a acestui apartament:

2.1. suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulțește cu valoarea corespunzătoare clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații, respectiv cea care se regăsește în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)", corespunzător rândului 1 și coloanei 3, astfel: 128,928 m² x 5.900.000 lei/m² = 760.675.200 lei;

2.2. se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A și rangului 0, respectiv 1,30; deoarece apartamentul este amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, potrivit prevederilor art. 251 alin. (6) din Codul fiscal, acest coeficient de corecție se reduce cu 0,10, determinând astfel coeficientul de corecție specific acestui apartament: 1,30 - 0,10 = 1,20;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 2.2, respectiv: 760.675.200 lei x 1,20 = 912.810.240 lei;

2.4. apartamentul fiind finalizat înainte de 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (7) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu 15 % sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,85, respectiv: 912.810.240 lei x 0,85 = 775.888.704 lei.

3. Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a apartamentului, determinată la subpct. 2.4, se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,2 % specifică mediului urban sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,002, respectiv: 775.888.704 lei x 0,002 = 1.551.777,408 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c) fracțiunea de 0,408 lei se întregeste la un leu, prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjește la 1.551.778 lei;

3.2. deoarece apartamentul este prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, impozitul pe clădiri determinat la subpct. 3.1 se majorează cu 15 % sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,15, respectiv: 1.551.778 lei x 1,15 = 1.784.544,70 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c) fracțiunea de 0,70 lei se

întregește la un leu, prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjește la 1.784.545 lei;

3.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul 2003 pentru anul 2004, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 48,7 %, impozitul determinat la subpct. 3.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,487, respectiv: $1.784.545 \text{ lei} \times 1,487 = 2.653.618,415 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) fracțiunea de 618,415 lei depășind 500 lei se majorează la 1.000 lei, impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește la 2.654.000 lei.

39. O persoană fizică ce deține în proprietate trei clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115 % sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150 % sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,50.

40. O persoană fizică ce deține în proprietate patru clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115 % sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150 % sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 175 % sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,75.

41. _

(1) O persoană fizică ce deține în proprietate cinci clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 251 din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu 115 % sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150 % sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 175 % sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,75 %;

e) pentru cea de-a cincea clădire, care este a patra în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 200 % sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 2,00.

(2) În cazul persoanelor fizice care dețin în proprietate mai mult de cinci clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru fiecare dintre acestea, se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 200 % sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 2,00.

42. _

(1) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii având determinate cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte proporțional cotelor-părți respective, iar asupra acestuia se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

(2) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii neavând stabilite cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte la numărul de coproprietari, iar asupra părții din impozit rezultate în urma împărțirii se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

43. În situațiile în care consiliile locale sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, a aprobat majorarea anuală a impozitului pe clădiri, în condițiile art. 287 din Codul fiscal, această majorare se aplică asupra impozitului pe clădiri determinat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal și celor ale pct. 38-42.

↳ (la data 18-Feb-2005 punctul 43. din partea 252^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 6. din [Hotărîrea 84/2005](#))

44. Prevederile pct. 35-43 se aplică în mod corespunzător persoanelor care beneficiază de facilități fiscale la plata impozitului pe clădiri.

45. _

(1) Majorarea impozitului pe clădiri, conform art. 287 din Codul fiscal, se calculează și în cazul persoanelor fizice străine care dețin pe teritoriul României mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea acestora fiind determinată de succesiunea în timp a dobândirii lor, cu obligativitatea depunerii declarației speciale.

(2) În cazul în care în același bloc o persoană fizică deține în proprietate mai multe apartamente, pentru calculul impozitului pe clădiri, majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, fiecare apartament este asimilat unei clădiri.

↳ (la data 18-Feb-2005 punctul 45. din partea 252^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 7. din [Hotărîrea 84/2005](#))

(3) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care dețin în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuință, dobândite prin succesiune legală nu se majorează.

↳ (la data 01-Jan-2007 punctul 45. din partea 252^1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 22. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

46. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, ordinea în care proprietățile au fost dobândite se determină în funcție de anul dobândirii clădirii, indiferent sub ce formă, rezultat din documentele care atestă calitatea de proprietar.

47. În cazul în care în același an se dobândesc mai mult clădiri utilizate ca locuință, ordinea este determinată de data dobândirii.

48. În cazul în care la aceeași dată se dobândesc mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.

49. În cazul persoanei fizice care deține în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuință, iar domiciliul sau reședința sa nu corespunde cu adresa nici uneia dintre aceste clădiri, prima clădire dobândită în ordinea stabilită potrivit prevederilor pct. 41 alin. (1)-(3) este asimilată clădirii de la adresa de domiciliu.

50. _

(1) Declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice deținătoare a mai multor clădiri utilizate ca locuință, corespunde modelului prevăzut la pct. 256.

(2) Declarația fiscală, conform modelului stabilit potrivit pct. 256, se depune separat pentru fiecare clădire la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale unde sunt situate clădirile.

(3) În cazul contribuabililor care dobândesc clădiri care intră sub incidența prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, declarația fiscală se depune în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(4) Pentru veridicitatea datelor înscrise în declarațiile prevăzute la alin. (2) întreaga răspundere juridică o poartă contribuabilul atât în cazul în care este semnatar al declarației respective, cât și în cazul în care semnatar al declarației este o persoană mandatată în acest sens de contribuabil.

51. Clădirile distincte utilizate ca locuință, situate la aceeași adresă, proprietatea aceleiași persoane fizice, nu intră sub incidența prevederilor art. 252 din Codul fiscal.

PARTEA 253: Codul fiscal

Art. 253

(1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabilește prin hotărâre a consiliului local și poate fi cuprinsă între 0,25% și 1,50% inclusiv. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(3¹) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, de către locatar, din punct de vedere fiscal, acesta are obligația să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declarații fiscale, în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată, conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădiri este valoarea contabilă rezultată în urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică.

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, cota impozitului pe clădiri se stabilește de consiliul local/Consiliul General al Municipiului București între 5% și 10% și se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârșitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepție clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).

(7) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea din contract a clădirii, așa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului, conform prevederilor legale în vigoare;

c) în cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe clădiri este datorat de locator.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deținută de o persoană juridică aflată în funcțiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 253 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 23. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 253¹: Norme metodologice:

52. _

(1) Prin sintagma valoarea de inventar a clădirii, în scopul determinării impozitului pe clădiri, se înțelege valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, și care, după caz, poate fi:

a) costul de achiziție, pentru clădirile dobândite cu titlu oneros;

b) costul de producție, pentru clădirile construite de persoana juridică;

c) valoarea actuală, estimată la înscrierea lor în activ, ținându-se seama de valoarea clădirilor cu caracteristici tehnice și economice similare sau apropiate, pentru clădirile obținute cu titlu gratuit;

d) valoarea de aport pentru clădirile intrate în patrimoniu în cazul asocierii/fuziunii, determinată prin expertiză, potrivit legii;

e) valoarea rezultată în urma reevaluării, pentru clădirile reevaluate în baza unei dispoziții legale.

f) în cazul persoanelor juridice care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva a IV-a a CEE și cu Standardele Internaționale de Contabilitate, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii. Potrivit alin. (3) al art. 253 din Codul fiscal, valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului, valoarea care nu se diminuează cu amortizarea calculată potrivit legii, cu excepția clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, pentru care legea prevede că valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 52., alin. (1) din partea 253¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 23. din [Hotărârea 1861/2006](#))

(2) La determinarea valorii de inventar a clădirii se are în vedere însumarea valorilor tuturor elementelor și instalațiilor funcționale ale acesteia, cum sunt: terasele, scările, ascensoarele, instalațiile de iluminat, instalațiile sanitare, instalațiile de încălzire, instalațiile de telecomunicații prin fir și altele asemenea; aparatele individuale de climatizare nu fac parte din categoria elementelor și instalațiilor funcționale ale clădirii.

53. Pentru anul fiscal 2007, în termen de până la 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. III alin (2) din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea cotei pe baza căreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, în condițiile legii. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 53. din partea 253¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 24. din [Hotărârea 1861/2006](#))

54. _

(1) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au efectuat reevaluarea în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință se calculează pe baza cotei stabilite între 5 % și 10 %, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârșitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Prin prima reevaluare se înțelege reevaluarea cea mai apropiată de anul fiscal 2002.

(2) În cazul clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, potrivit prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 31 mai 1999, cu modificările și completările ulterioare, impozitul pe clădiri se calculează pe baza cotei stabilite între 0,25% și 1,50% inclusiv, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, redusă cu 15%.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 54., alin. (2) din partea 253¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 25. din [Hotărârea 1861/2006](#))

(3) Cotele prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc de consiliile locale prin hotărâre, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

↳(la data 18-Feb-2005 punctul 54. din partea 253¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 9. din [Hotărârea 84/2005](#))

(4) În cazul clădirilor care fac obiectul contractelor de concesiune sau de închiriere, valoarea lucrărilor executate de către locatar, de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, prevăzută de art. 253 alin. (3) din Codul fiscal, este valoarea reală declarată a lucrărilor pentru regularizarea taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

(5) Din punct de vedere fiscal, locatorul depune o nouă declarație fiscală în termen de 30 de zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepție, după cum acesta este persoană fizică sau juridică, după caz.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 54. din partea 253¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 26. din [Hotărârea 1861/2006](#))

55. Pentru executarea prevederilor art. 253 alin. (6) din Codul fiscal se au în vedere următoarele:

a) în cazul contribuabililor care nu au efectuat nici o reevaluare a clădirilor în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 54 alin. (1) asupra valorii de inventar a clădirii;

b) În cazul clădirii care a fost reevaluată conform prevederilor legale în vigoare, valoarea de inventar a clădirii este valoarea înregistrată în contabilitatea proprietarului. După reevaluare, dacă în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal prin procesul verbal încheiat în urma ședinței Consiliului de Administrație s-a aprobat noua valoare a clădirii ca urmare a efectuării reevaluării și aceasta a fost înregistrată în contabilitate, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de inventar a clădirii. Sunt considerate ca fiind reevaluate și clădirile la care s-au executat lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, cu aprobarea Consiliului de Administrație.

⤴(la data 01-Jan-2007 punctul 55., litera B. din partea 253[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 27. din [Hotarirea 1861/2006](#))

- c) în cazul clădirilor dobândite în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință precum și pe parcursul acestuia, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de intrare în patrimoniu;
- d) în cazul clădirii a cărei valoare nu a fost recuperată integral pe calea amortizării și la care s-au efectuat lucrări de modernizare, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează în contabilitate reevaluarea în urma lucrărilor de modernizare;
- e) pentru clădirea prevăzută la lit. d), dar la care nu a fost efectuată reevaluarea în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 54 alin. (1) asupra valorii rezultate din însumarea valorii de inventar a clădirii și a valorii lucrărilor de modernizare.

⤴(la data 18-Feb-2005 punctul 55. din partea 253[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 10. din [Hotarirea 84/2005](#))

56. Pentru clădirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe clădiri se datorează de locatar.

⤴(la data 01-Jan-2007 punctul 56. din partea 253[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 28. din [Hotarirea 1861/2006](#))

57. _

⤴(la data 18-Nov-2004 punctul 57., alin. (2) din partea 253[^]1 abrogat de Art. I, subpunctul VIII., punctul 2. din [Hotarirea 1840/2004](#))

(1) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice pe perioada de leasing financiar se determină pe baza valorii negociate între părți, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, și înscrise în contract, așa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului. în cazul contractelor în care valoarea negociată este în valută, plata impozitului pe clădiri se face în lei la cursul Băncii Naționale a României din data efectuării plății.

(2) Pentru persoanele juridice, în cazul în care ulterior recunoașterii inițiale ca activ a clădirii, valoarea este determinată pe baza reevaluării, valoarea rezultată din reevaluare va sta la baza calculării impozitului pe clădiri.

(3) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe clădiri este datorat de locator, iar impozitul pe clădiri se determină pe baza valorii înregistrată în contabilitate.

(4) Pentru contractele încheiate până la data de 31 decembrie 2006, locatorul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică are obligația depunerii declarației fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, până la data de 31 ianuarie 2007, însoțită de o copie a contractului de leasing.

⤴(la data 01-Jan-2007 punctul 57. din partea 253[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 29. din [Hotarirea 1861/2006](#))

58. În cazul clădirilor proprietate a persoanelor juridice și a căror valoare de inventar a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă a clădirilor respective se reduce cu 15 %.

⤴(la data 18-Feb-2005 punctul 58. din partea 253[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 11. din [Hotarirea 84/2005](#))

59. Impozitul pe clădiri este datorat de persoana juridică atât pentru clădirile aflate în funcțiune, în rezervă sau în conservare, cât și pentru cele aflate în funcțiune și a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării.

60. Pentru aplicarea prevederilor art. 253 alin. (8) din Codul fiscal se au în vedere reglementările legale privind reevaluarea imobilizărilor corporale.

PARTEA 254: Codul fiscal

Art. 254: Dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

(1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demolată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătățirii, distrugerii parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândește, construiește sau înstrăinează o clădire are obligația de a depune o declarație fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, înstrăinării sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătățește, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligația să depună o declarație în acest sens la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

(7) Înstrăinarea unei clădiri, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra clădirii respective nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este amplasată clădirea sau al celei unde își are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează clădiri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

⤴(la data 01-Jan-2007 partea 254 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 31. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 254¹: Norme metodologice

61. _

(1) Prin expresia clădire dobândită se înțelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice.

(2) În cazul clădirilor dobândite/instrăinate prin acte între vii, translativale ale dreptului de proprietate, data dobândirii/instrăinării este cea menționată în actul respectiv.

(2¹) În cazul persoanelor juridice, în mod obligatoriu, în orice acte prin care se dobândește/instrăinează dreptul de proprietate asupra unei clădiri se menționează valoarea de achiziție a acesteia, precum și suprafața construită la sol a clădirii.

⤴(la data 18-Feb-2005 punctul 61., alin. (2) din partea 254[^]1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 12. din [Hotarirea 84/2005](#))

(3) În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătorești, data dobândirii este data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.

(4) Impozitul pe clădiri, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a clădirii, reprezintă sarcina fiscală a părții care înstrăinează. În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului în original privind stingerea obligațiilor respective.

62. _

(1) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile executate potrivit Legii nr.

⤴(la data 18-Feb-2005 punctul 62., alin. (1) din partea 254[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 13. din [Hotarirea 84/2005](#))

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul-verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport de care se stabilește impozitul pe clădiri.

(2) Prin grija structurilor de specialitate cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de

construcții din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, denumite în continuare structuri de specialitate, se întocmesc procesele-verbale menționate la alin. (1) care servesc la înregistrarea în evidențele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidențe cadastrale, după caz, precum și la determinarea impozitului pe clădiri.

63. _

(1) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit mențiunii prevăzute la pct. 62, determină concomitent, în condițiile Codului fiscal și ale prezentelor norme metodologice, următoarele:

- a) datorarea impozitului pe clădiri;
- b) diminuarea suprafeței de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafața construită la sol a clădirii respective.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice se stabilește pe baza datelor extrase din actele care atestă dreptul de proprietate.

64. Pentru clădirile dobândite/construite, înstrăinate, demolate, distruse sau cărora li s-au adus modificări de natura extinderii, îmbunătățirii ori distrugerii parțiale a celei existente, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădiri se recalculează de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită/construită, înstrăinată, demolată, distrusă sau finalizată modificarea.

65. _

(1) Impozitul pe clădiri se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute la art. 254 alin. (2) din Codul fiscal, se face după cum urmează:

- a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;
- b) proporțional cu partea de clădire supusă unei astfel de situații;
- c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

66. _

(1) Contribuabilii sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe clădiri la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază se află clădirile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 254 alin. (5) și ale art. 290 din Codul fiscal.

(2) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă și contribuabililor care înstrăinează clădiri.

67. Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

- a) interven schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;
- b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe clădiri datorat;
- c) interven schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe clădiri.
- d) **interven schimbări privind numele și prenumele, în cazul contribuabilului - persoană fizică sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoană juridică.**

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 67, din partea 254^1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 14. din [Hotărîrea 84/2005](#))

68. Contribuabilii persoane fizice care dețin mai multe clădiri utilizate ca locuință sunt obligați să depună și declarația specială, model stabilit conform pct. 256, în condițiile prevăzute la art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, atât la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază își au domiciliul, cât și la cele în a căror rază sunt situate clădirile respective.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 69, din partea 254^1 abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 30. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

70. _

(1) **Contribuabilii persoane fizice și persoane juridice sunt obligați să depună declarațiile fiscale în condițiile prevăzute la pct. 66-68, chiar dacă aceștia beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit pe clădiri**

(2) **Actele de transfer a dreptului de proprietate asupra imobilelor trebuie să fie însoțite de un certificat de atestare fiscală emis de organele fiscale locale în a căror rază teritorială se află înregistrat fiscal imobilul. Prin certificatul de atestare fiscală se atestă achitarea la zi a tuturor obligațiilor bugetare locale scadente la data de întâi a lunii următoare înstrăinării. În certificatul de atestare fiscală nu se cuprind creanțele bugetare aflate în litigiu, în schimb se va menționa despre faptul că sunt în litigiu creanțe în cuantum de...lei.**

(3) **Înstrăinarea imobilelor fără respectarea prevederilor alin. (2) conduce la nulitatea actelor de înstrăinare a dreptului de proprietate. Nulitatea se sesizează de orice persoană interesată la instanța de judecată competentă. Declararea nulității actului de înstrăinare se comunică organului fiscal, contribuabililor implicați și unităților teritoriale ale Agenției de Cadastru și Publicitate Imobiliară în vederea rectificării situației fiscale și cadastrale.**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 70, din partea 254^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 31. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 255: Codul fiscal

Art. 255

(1) Impozitul/taxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabilii, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Impozitul anual pe clădiri, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice sau juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe clădiri cumulat

▶(la data 01-Jan-2007 partea 255 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 32. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 255¹: Norme metodologice

71. _

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	470.750 lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	470.750 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei;
a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	313.837 lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	470.750 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei;
a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	156.920 lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	470.750 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei;
a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	-lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	470.750 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei;
a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	-lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	313.836 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei;
a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	-lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	156.919 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei;
a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	-lei;

b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	-lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.752 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei;
a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	-lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	-lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	313.835 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei;
a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	-lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	-lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	159.918 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei;
a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	-lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	-lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	-lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.751 lei;
a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	-lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	-lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	-lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	313.834 lei;

(1) Impozitul/taxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv, și
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

(2) Calculul impozitului pe clădiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face după cum urmează:

- a) impozitul anual determinat se împarte la 12, respectiv la numărul de luni dintr-un an fiscal;
b) suma rezultată în urma împărțirii prevăzute la lit. a) se înmulțește cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Pentru clădirile dobândite în cursul anului, impozitul pe clădiri, datorat de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită și până la sfârșitul anului respectiv, se repartizează la termenele de plată rămase, iar ratele scadente se determină pentru impozitul anual, proporțional cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(4) Exemple de calcul privind determinarea ratelor, la termene de plată, în cazul impozitului pe clădiri:

Exemplul I. Considerând că un contribuabil datorează impozitul pe clădiri anual de 188 lei, potrivit prevederilor art. 255 alin.

- (1) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 71 alin. (1) din prezentele norme metodologice, acesta se plătește în două rate egale, astfel:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv, și
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

iar impozitul pe clădiri aferent unei luni se determină, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), prin împărțirea impozitului anual la numărul de luni dintr-un an fiscal, respectiv: 188 lei: 12 luni = 15,66 lei, impozital astfel calculat, potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. a), se rotunjește la 16 lei, în sensul că fracțiunea de 0,66 lei se întregeste la un leu, prin adaos.

Exemplul II. Dreptul de proprietate se dobândește în luna ianuarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 februarie, respectiv 16 lei lei/lună x 11 luni = 176 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv 80 lei
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul III. Dreptul de proprietate se dobândește în luna februarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 martie, respectiv: 16 lei lei/lună x 10 luni = 160 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv 64 lei
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul IV. Dreptul de proprietate se dobândește în luna martie. A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 aprilie, respectiv: 16 lei lei/lună x 9 luni = 144 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 144 lei

Exemplul V. Dreptul de proprietate se dobândește în luna aprilie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 mai, respectiv: 16 lei lei/lună x 8 luni = 128 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 128 lei

Exemplul VI. Dreptul de proprietate se dobândește în luna mai.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 iunie, respectiv: 16 lei lei/lună x 7 luni = 112 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

Exemplul VIII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna iulie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 august, respectiv: 16 lei lei/lună x 5 luni = 80 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 80 lei

Exemplul IX. Dreptul de proprietate se dobândește în luna august.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 septembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 4 luni = 64 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 64 lei

Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobândește între 1 și 30 septembrie inclusiv.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la

sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 octombrie, respectiv: 16 lei/lună x 3 luni = 48 lei.

B.Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x
- b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 48 lei

Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobândește în luna octombrie.

A.Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: 16 lei/lună x 2 luni = 32 lei.

B.Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x
- b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 32 lei

C.Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depășit, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plătește până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna noiembrie.

A.Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 decembrie, respectiv: 16 lei/lună x 1 lună = 16 lei.

B.Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depășit, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plătește până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XIII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna decembrie.

Având în vedere că impozitul pe clădiri se datorează cu data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită, adică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor, pentru anul curent nu se datorează impozit pe clădiri.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 71. din partea 255¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 32. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

72. _

(1) Prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiași buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie inclusiv. Prevederile pot. 15 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(2) În situația în care contribuabilul a plătit cu anticipație până la data de 31 martie inclusiv, impozitul pe clădiri pentru care a beneficiat de bonificație, iar în cursul aceluiași an fiscal înstrăinează clădirea, scăderea se face proporțional cu perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat înstrăinarea și sfârșitul anului fiscal, luându-se în calcul suma efectiv încasată la bugetul local.

(3) Consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea bonificației de până la 10% în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. La nivelul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

(4) Exemplu privind calculul restituirii de sume în cazul unui contribuabil care a plătit cu anticipație impozitul pe clădiri:

- a) un contribuabil persoană fizică a avut stabilit pentru un an fiscal impozit pe clădiri în sumă de 214 lei;
- b) în unitatea administrativ-teritorială în care se află situată clădirea, consiliul local a stabilit prin hotărâre acordarea unei bonificații de 7% pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri;
- c) la data de 24 ianuarie contribuabilul a plătit integral impozitul pe clădiri datorat, respectiv: 199 lei, acordându-i-se o bonificație de 15 lei;
- d) la data de 1 mai înstrăinează clădirea;
- e) potrivit datelor prevăzute la lit. a)-d), având în vedere prevederile alin. (2), acestui contribuabil trebuie să i se restituie următoarea sumă: 199 lei: 12 luni = 16 lei/lună x 7 luni = 112 lei, unde "7" reprezintă numărul de luni începând cu data de 1 iunie și până la 31 decembrie;
- f) restituirea către contribuabil se face în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 72. din partea 255¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 33. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 256: Codul fiscal

CAPITOLUL III: Impozitul și taxa pe teren Reguli generale

Art. 256

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum și taxa pe teren prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.

(4) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

(5) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar.

(6) În cazul în care contractul de leasing încetează, altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren este datorat de locator.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 256 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 34. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 256¹: Norme metodologice

73. _

(1) Impozitul pe teren se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este situat terenul.

(2) Contribuabilii, în cazul impozitului pe teren, sunt proprietarii terenurilor, oriunde ar fi situate acestea în România și indiferent de categoria de folosință a lor, atât pentru cele din intravilan, cât și pentru cele din extravilan.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 73., alin. (2) din partea 256¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 34. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(2¹) Pentru terenurile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar. Pentru contractele încheiate până la data de 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică are obligația de a depune declarația fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află terenul, până la data de 31 ianuarie 2007 însoțită de o copie a contractului de leasing.

(2²) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren este datorat de locator.

(2³) În cazul terenurilor proprietate publică și privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosință persoanelor fizice sau persoanelor juridice, se stabilește taxa pe teren în sarcina concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

⚡(la data 01-Jan-2007 punctul 73., alin. (2) din partea 256[^]1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 35. din [Hotarirea 1861/2006](#))

(3) Contribuabilii prevăzuți la alin. (2) vor anexa la declarația fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii respective. În situația în care în act nu sunt înscrise suprafața terenului, categoria de folosință și suprafața construită la sol a clădirilor, acolo unde sunt amplasate clădiri, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către persoana juridică care a transmis aceste date, prin care se confirmă realitatea mențiunilor respective.

⚡(la data 18-Feb-2005 punctul 73. din partea 256[^]1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 17. din [Hotarirea 84/2005](#))

74. Se consideră proprietari de terenuri și acei contribuabili cărora, în condițiile Legii fondului funciar nr. [18/1991](#), republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. [18/1991](#), și ale Legii nr. [1/2000](#) pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. [18/1991](#) și ale Legii nr. [169/1997](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fișe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

75. În cazul în care terenul, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 73 alin. (2¹).

⚡(la data 01-Jan-2007 punctul 75. din partea 256[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 36. din [Hotarirea 1861/2006](#))

76. _

(1) Pentru identificarea terenurilor, precum și a proprietarilor acestora, se au în vedere prevederile pct. 18 alin. (1), (2), (5) și (7).

(2) Pentru aplicarea prevederilor art. 256 alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 20.

PARTEA 257: Codul fiscal

Art. 257: Scutiri

Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

- a) teren aferent unei clădiri, pentru suprafața de teren care este acoperită de o clădire;
- b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege și al unei unități locale a acestuia, cu personalitate juridică;
- c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;
- d) orice teren al unei instituții de învățământ preuniversitar și universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;
- e) orice teren al unei unități sanitare de interes național care nu a trecut în patrimoniul autorităților locale;
- f) orice teren deținut, administrat sau folosit de către o instituție publică, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;
- g) orice teren proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a altor instituții publice, aferent unei clădiri al cărei titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptând suprafețele acestuia folosite pentru activități economice;
- h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;
- i) terenurile care prin natura lor și nu prin destinația dată sunt improprii pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de iazuri, bălți, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;
- j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru și publicitate imobiliară;
- k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;
- l) terenurile parcurilor industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;
- m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;
- n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 6 și 7, cu excepția celor folosite pentru activități economice.
- o) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. [10/2001](#) pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afecțarea de interes public;
- p) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. [94/2000](#) pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afecțarea de interes public;
- r) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. [83/1999](#) pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afecțarea de interes public

⚡(la data 01-Jan-2007 partea 257 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 37. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 257¹: Norme metodologice

77. _

(1) Prin sintagma suprafața de teren care este acoperită de o clădire, prevăzută la art. 257 lit. a) din Codul fiscal, se înțelege suprafața construită la sol a clădirilor.

⚡(la data 18-Feb-2005 punctul 77., alin. (1) din partea 257[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 19. din [Hotarirea 84/2005](#))

(1¹) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate clădiri, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință «terenuri cu construcții» se scade suprafața construită la sol a clădirilor respective.

(1²) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate orice alte construcții care nu sunt de natura clădirilor, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință «terenuri cu construcții» nu se scade suprafața ocupată de construcțiile respective.

⚡(la data 18-Feb-2005 punctul 77., alin. (1) din partea 257[^]1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 20. din [Hotarirea 84/2005](#))

(2) Termenul unitățile, prevăzut la art. 257 lit. b) din Codul fiscal, corespunde termenului componente din cuprinsul pct. 23 alin. (3).

(2¹) În cazul terenurilor prevăzute la art. 257 lit. f) și g) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului pe teren, în situația în care pe acesta se află amplasată o clădire cu încăperi care sunt folosite pentru activități economice din cele prevăzute la art. 250 alin.

(1) pct. 1, 3, 4 și 6 din Codul fiscal, se vor efectua următoarele operațiuni:

- a) din suprafața terenului se scade suprafața construită la sol a clădirii respective;
- b) suprafața prevăzută la lit. a), determinată în urma scăderii, se înmulțește cu cota procentuală prevăzută la pct. 22 alin. (2) lit. c), rezultând astfel suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice
- e) se determină impozitul pe teren pentru suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea suprafeței determinate la lit. b) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor art. 258 din Codul fiscal

⚡(la data 01-Jan-2007 punctul 77., alin. (2[^]1) din partea 257[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 37. din [Hotarirea 1861/2006](#))

(3) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 257 lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele reglementări:

- a) Ordonanța Guvernului nr. [81/1998](#) privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 27 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. [107/1999](#);
- b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, precum și componența, funcționarea și atribuțiile comisiilor de specialiști constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. [786/1993](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 24 februarie 1994.

(4) Terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, potrivit prevederilor art. 257 lit. i) din Codul fiscal, numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului București.

(5) Pentru încadrarea terenurilor parcurilor industriale, prevăzute la art. 257 lit. l) din Codul fiscal, se vor avea în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. **65/2001** privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. **490/2002**, precum și hotărârile Guvernului României de constituire a parcurilor industriale.

(6) Pentru terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, nu se datorează impozit pe teren, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilul depune cerere în acest sens, la care anexează avizul conform privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru și publicitate imobiliară. Prin sintagma infrastructură portuară se înțelege ansamblul construcțiilor destinate adăpostirii, acostării și operării navelor și protecției porturilor, precum și totalitatea căilor de comunicație pentru activitățile industriale și comerciale.

(*) (la data 18-Feb-2005 punctul 77., alin. (6) din partea 257^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 22. din **Hotărârea 84/2005**)

(7) Pentru încadrarea terenurilor prevăzute la art. 257 lit. n) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 22.

PARTEA 258: Codul fiscal

Zona din cadrul localității	Rangul localității (lei/m ²)					
	0	I	II	III	IV	V
A	5.900	4.900	4.300	3.700	500	400
B	4.900	3.700	3.000	2.500	400	300
C	3.700	2.500	1.900	1.200	300	200
D	2.500	1.200	1.000	700	200	100

Nr. crt.	Categorica de folosință	Zona (lei/m ²)			
		I	II	III	IV
1.	Teren arabil	15	12	10	8
2.	Pășune	12	10	8	6
3.	Fâneață	12	10	8	6
4.	Vie	25	20	15	10
5.	Livadă	30	25	20	15
6.	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	15	12	10	8
7.	Teren cu apă	8	6	4	X
8.	Drumuri și căi ferate	X	X	X	X
9.	Teren neproductiv	X	X	X	X

Rangul localității	Coeficientul de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

Art. 258: Calculul impozitului

(1) Impozitul pe teren se stabilește luând în calcul numărul de metri pătrați de teren, rangul localității în care este amplasat terenul și zona și/sau categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Zona în cadrul localității	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localități lei/ha					
	0	I	II	III	IV	V
A	7.404	6.148	5.401	4.681	636	509
B	6.148	4.683	3.768	3.180	509	382
C	4.648	3.180	2.385	1.511	382	254
D	3.180	1.511	1.261	880	249	127

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor:

Nr. crt.		Zona (lei/ha)			
		A	B	C	D
1	Teren arabil	20	15	13	11
2	Pășune	15	13	11	9
3	Fâneață	15	13	11	9
4	Vie	33	25	20	13
5	Livadă	38	33	25	20
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	20	15	13	11
7	Teren cu apă	11	9	6	X
8	Drumuri și căi ferate	X	X	X	X
9	Teren neproductiv	X	X	X	X

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localității	Coeficientul de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(5¹) Ca excepție de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan,

înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3)-(5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultura;

b) au înregistrate în evidența contabilă venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(5²) În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unității administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2).

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulțită cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la art. 251 alin. (5):

Nr. crt.	Categorია de folosință	ZONA LEI(RON)/HA			
		A	B	C	D
0					
1.	Teren cu construcții	22	20	18	16
2	Arabil	36	34	32	30
3	Pășune	20	18	16	14
4	Fâneată	20	18	16	14
5	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	40	38	36	34
5.1	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1 40 38 36 34	X	X	X	X
6	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	40	38	36	34
6.1	Livadă până la intrarea pe rod	X	X	X	X
7	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră, cu excepția celui prevăzut la nr. crt. 7.1	12	10	8	6
7.1	Pădure în vârstă de până la 20 de ani și pădure cu rol de protecție	X	X	X	X
8	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	4	3	2	1
8.1	Teren cu amenajări piscicole	24	22	20	18
9	Drumuri și căi ferate	X	X	X	X
10	Drumuri și căi ferate	X	X	X	X

(7) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile și terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum și schimbarea categoriei de folosință se pot face numai pe bază de documente, anexate la declarația făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, potrivit normelor prevăzute la art. 293, sub sancțiunea nulității.

(8) Atât în cazul clădirilor, cât și al terenurilor, dacă se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Datele rezultate din lucrările tehnice de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar modificarea sarcinilor fiscale operează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează la compartimentul de specialitate lucrarea respectivă, ca anexă la declarația fiscală.

⚡ (la data 01-Jan-2007 partea 258 modificat de Art. 1, alin. (H), punctul 38. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 258¹: Norme metodologice

78. _

(1) Impozitul pe teren se stabilește anual în sumă fixă, în lei pe metru pătrat de teren, în mod diferențiat, în intravilanul și extravilanul localităților, după cum urmează:

a) în intravilan:

- pe ranguri de localități, identificate prin cifrele romane: 0, I, II, III, IV și V;
- pe zone, identificate prin literele: A, B, C și D;
- pe categorii de folosință, astfel cum sunt evidențiate în tabloul prevăzut la pct. 80;
- prin aplicarea nivelurilor și a coeficienților de corecție prevăzuți la art. 258 alin. (2), (4) și (5) din Codul fiscal;

b) în extravilan, în funcție de categoria de folosință, de zone, identificate prin literele: A, B, C și D, prin aplicarea nivelurilor prevăzute la art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, înmulțite cu coeficienții de corecție corespunzători prevăzuți la art. 251 alin. (5);

⚡ (la data 01-Jan-2007 punctul 78., alin. (1), litera B. din partea 258¹ modificat de Art. 1, alin. (H), punctul 38. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(2) Pentru stabilirea impozitului pe teren, prevederile pct. 1-9, pct. 11 alin. (3), pct. 15 și 18 se aplică în mod corespunzător.

79. Pentru terenurile din intravilanul localităților, înregistrate în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se determină prin înmulțirea nivelurilor prevăzute la art. 258 alin. (4) din Codul fiscal cu coeficienții de corecție de la alin. (5) al aceluiași articol, diferențiați pe ranguri de localități.

80. La încadrarea terenurilor pe categorii de folosință, în funcție de subcategoria de folosință, se are în vedere tabloul următor:

Categoria de folosință	Subcategoria de folosință	Simbol (cod)
1. Terenuri cu construcții	- construcții	C
	- curți și construcții	CC
	- diguri	CD
	- cariere	CA
	- parcuri	CP
	- cimitire	CI
	- terenuri de sport	CS
	- piețe și târguri	CT
	- pajști și ștranduri	CPJ
	- taluzuri pietruite	CTZ
	- fâșie de frontieră	CFF
	- exploatari miniere și petroliere	CMP
	- alte terenuri cu construcții	CAT
	2. Arabil	- arabil propriu-zis
- pajști cultivate		AP
- grădini de legume		AG
- orezării		AO
- sere		AS
- solarii și răsadnițe		ASO
- căpșunării		AC
- alte culturi perene		AD
3. Pășuni		- pășuni curate
	- pășuni împădurite	PP
	- pășuni cu pomi fructiferi	PL
	- pășuni cu tufărișuri și mărăcișiș	PT

4. Fânețe	- fânețe curate	F
	- fânețe cu pomi fructiferi	FL
	- fânețe împădurite	FPF
	- fânețe cu tufărișuri și mărăcișiș	T
5. Vii	- vii nobile	VN
	- vii hibride	VH
	- plantații hamei	VHA
	- pepiniere viticole	P
6. Livezi	- livezi clasice	L
	- livezi intensive și superintensive	LI
	- livezi plantații arbuști	LF
	- plantații dud	LD
	- pepiniere pomicele	LP
7. Păduri și alte terenuri de vegetație forestieră	- păduri	PD
	- perdele de protecție	PDP
	- tufărișuri și mărăcișișuri	PDT
	- răchitării	PDR
	- pepiniere silvice	PDPS
8. Terenuri cu ape	- ape curgătoare	HR
	- lacuri și bălți naturale	HB
	- lacuri de acumulare	HA
	- amenajări piscicole	HP
	- ape cu stuf	HS
	- canale	HC
	- marea teritorială	HM
9. Drumuri și căi ferate	- autostrăzi	DA
	- drumuri naționale	DN
	- drumuri județene	DJ
	- drumuri comunale	DC
	- străzi și ulițe	DS
	- drumuri de exploatare (agricole, silvice, petroliere, industriale etc.)	DE
	- drumuri și poteci turistice	DT
	- căi ferate	DF
10. Terenuri neproductive	- nisipuri zburătoare	NN
	- bolovănișuri, stâncării, pietrișuri	NB
	- râpe, ravene, torenți	NR
	- sărături cu crustă	NS
	- mocirle și smărcuri	NM
	- gropi împrumut, deponii	NG
	- halde	NH

81. _

(1) Pentru calculul impozitului aferent terenurilor situate în intravilanul localităților, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

- rangul localității unde se află situat terenul;
- zona în cadrul localității prevăzute la lit. a);
- categoria de folosință;
- suprafața terenului;
- în cazul terenului încadrat la categoria de folosință "terenuri cu construcții", suprafața construită la sol a clădirilor;
- majorarea stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

(2) Pentru calculul impozitului pentru terenurile situate în extravilanul localităților, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

- suprafața terenului;
- în cazul terenului încadrat la categoria de folosință "terenuri cu construcții", suprafața construită la sol a clădirilor;
- majorarea stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

82. _

(1) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosință "terenuri cu construcții":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

- rangul localității unde este situat terenul: 0;
- zona în cadrul localității: A;
- categoria de folosință: terenuri cu construcții;
- suprafața terenului: 598 m²;
- suprafața construită la sol a clădirilor: 56 m²;

f) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafața terenului deținut în proprietate se scade suprafața construită la sol, respectiv: 598 m² - 56 m² = 542 m²;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcții, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren amplasat în zona A din localitatea care are rangul 0, respectiv: 7404 lei/ha, respectiv 0,7404 lei/m²;

2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 542 m² x 0,7404 lei/ha = 401,296 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19 %, impozitul determinat la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe teren se înmulțește cu 1,19, respectiv: lei 401,296 x 1,19 = 477,54 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea depășind 50 de bani se majorează la 1 leu, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 478 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosință "fânețe":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

- rangul localității unde este situat terenul: 0;

- b) zona în cadrul localității: C;
 - c) categoria de folosință: fâneată;
 - d) suprafața terenului: 1.214 m²;
 - e) suprafața construită la sol a clădirilor: 0 m²;
 - f) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19 %.
- B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (3)-(5) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: este efectiv suprafața terenului, respectiv: 1.214 m²;
2. Se determină impozitul pe teren:
 - 2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - orice altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren având categoria de folosință "fâneată", amplasat în zona C, respectiv: 11 lei/ha, respectiv 0,0011 lei/m²;
 - 2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 1.214 m² x 0,0011 lei/m² = 13,354 lei;
 - 2.3. suma stabilită la subpct. 2.2 se înmulțește cu coeficientul de corecție 8,00 din tabelul prevăzut la art. 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localității unde este amplasat terenul, respectiv: 13,354 lei x 8,00 = 106,832 lei;
 - 2.4. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19 %, suma determinată la subpct. 2.3 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,19, respectiv: 106,832 lei x 1,19 = 127,13 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0, fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 127 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în extravilan:

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (2):

- a) suprafața terenului arabil, zona A, în București, 0,0607 ha;
 - b) suprafața construită la sol a clădirilor: 245 m²;
 - c) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19 %.
- 2.1. suprafața prevăzută la pct. 1, potrivit art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, se înmulțește cu 36 lei/ha sau, pentru ușurarea calculului, 362 m² se împarte la 10.000, respectiv: 0,362 ha x 36 lei/ha = 1,303 lei;
↳ (la data 28-Dec-2007 punctul 82., alin. (3) din partea 258¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 3. din [Hotărîrea 1579/2007](#))
 - 2.2. suma stabilită la subpct. 2.1 se înmulțește cu coeficientul de corecție 2,60 corespunzător prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localității unde este amplasat terenul, respectiv: 1,303 lei x 2,60 = 3,38 lei;
↳ (la data 28-Dec-2007 punctul 82., alin. (3) din partea 258¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 3. din [Hotărîrea 1579/2007](#))
 - 2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19%, suma determinată la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,19, respectiv: 3,38 lei x 1,19 = 4,03 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0,03 lei fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 4 lei.
↳ (la data 28-Dec-2007 punctul 82., alin. (3) din partea 258¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 3. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (6) din Codul fiscal:

↳ (la data 28-Dec-2007 punctul 82., alin. (3) din partea 258¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 3. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafața terenului deținut în proprietate se scade suprafața construită la sol, respectiv: 607 m² - 245 m² = 362 m².

↳ (la data 28-Dec-2007 punctul 82., alin. (3) din partea 258¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 3. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

2. Se determină impozitul pe teren:

↳ (la data 28-Dec-2007 punctul 82., alin. (3) din partea 258¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 3. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 259: Codul fiscal

Art. 259: Dobândiri și transferuri de teren, precum și alte modificări aduse terenului

(1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează de la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operațiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de poziție și categorie de folosință se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifică rangul unei localități, impozitul pe teren se modifică pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii încadrări a localității, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(6) Orice persoană care dobândește teren are obligația de a depune o declarație privind achiziția terenului la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziției.

(6¹) Înstrăinarea unui teren, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra terenului respectiv nu are stins orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, convenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este amplasat terenul sau al celei unde își are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează terenuri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

(7) Orice persoană care modifică folosința terenului are obligația de a depune o declarație privind modificarea folosinței acestuia la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinței.

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 259 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 40. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 259¹: Norme metodologice

83. _

(1) Referitor la circulația juridică a terenurilor se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. [54/1998](#) privind circulația juridică a terenurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998, cu modificările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. [226/2000](#) privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. [66/2002](#).

(2) Impozitul pe teren, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează. În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligațiilor bugetare locale datorate.

84. _

(1) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile, la clădirile, la mijloacele de transport sau la orice alte bunuri deținute în proprietate sau în folosință, după caz, de natură să conducă la modificarea oricăror impozite și taxe locale prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, funcționarii publici cu atribuții privind completarea, ținerea la zi și centralizarea datelor în registrele agricole au obligația de a comunica aceste modificări funcționarilor publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.

(2) Referitor la registrele agricole se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

- a) Legea nr. **68/1991** privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 28 noiembrie 1991;
- b) Ordonanța Guvernului nr. **1/1992** privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 7 aprilie 1992;
- c) Hotărârea Guvernului nr. **269/2001** privind registrul agricol pentru perioada 2001-2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 7 martie 2001;
- d) Normele tehnice privind completarea Registrului agricol pentru perioada 2001-2005, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrului finanțelor publice, ministrului administrației publice și al ministrului dezvoltării și prognozei nr. **95.136/282/712/10/806/21/2001**, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 28 mai 2001.

85. _

(1) În cazul în care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate și pentru care locatarul, concesionarul ori arendașul datorează chirie, redevență sau arendă în baza unui contract de închiriere, locațiune, concesiune sau arendare, după caz, impozitul/ taxa pe teren se datorează de către proprietar, în măsura în care:

- a) proprietarul nu este scutit de această obligație; sau
- b) pentru terenul respectiv nu se datorează impozit/ taxa, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal.

(2) Actele de transfer a dreptului de proprietate asupra imobilelor trebuie să fie însoțite de un certificat de atestare fiscală emis de organele fiscale locale în a căror rază teritorială se află înregistrat fiscal imobilul. Prin certificatul de atestare fiscală se atestă achitarea la zi a tuturor obligațiilor bugetare locale scadente la data de întâi a lunii următoare înstrăinării. În certificatul de atestare fiscală nu se cuprind creanțele bugetare aflate în litigiu, în schimb se va menționa despre faptul că sunt în litigiu creanțe în cuantum de...lei.

(3) Înstrăinarea imobilelor fără respectarea prevederilor alin. (2) conduce la nulitatea actelor de înstrăinare a dreptului de proprietate. Nulitatea se sesizează de orice persoană interesată la instanța de judecată competentă. Declararea nulității actului de înstrăinare se comunică organului fiscal, contribuabililor implicați și unităților teritoriale ale Agenției de Cadastru și Publicitate Imobiliară în vederea rectificării situației fiscale și cadastrale.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 85. din partea 259^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 40. din [Hotărârea 1861/2006](#))

86. În situațiile în care terenul se află în proprietate comună, impozitul pe teren se datorează după cum urmează:

- a) în cazul în care fiecare dintre contribuabili are determinate cotele-părți, impozitul se datorează de fiecare dintre contribuabili, proporțional cu partea de teren corespunzătoare cotelor-părți respective;
- b) în cazul în care contribuabilii nu au stabilite cotele-părți din teren pe fiecare contribuabil, impozitul se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceștia datorând, în mod egal, partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

87. _

(1) Impozitul pe teren se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

- a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;
- b) proporțional cu partea de teren supusă unei astfel de situații;
- c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

88. În situația în care pe parcursul anului fiscal apar schimbări ale categoriei de folosință, în condițiile legii, impozitul pe teren se modifică de la data de întâi a lunii următoare celei în care se prezintă un act/acte prin care se atestă schimbarea respectivă.

↳(la data 18-Feb-2005 punctul 88. din partea 259^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 23. din [Hotărârea 84/2005](#))

89. _

(1) Contribuabilii care achiziționează terenuri sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora se află terenurile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 259 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă și contribuabililor care înstrăinează teren.

(3) Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

- a) interven schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;
- b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;
- c) interven schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.

PARTEA 260: Codul fiscal

Art. 260: Plata impozitului

(1) Impozitul/taxa pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Impozitul anual pe teren, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. în cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe teren cumulativ

↳(la data 01-Jan-2007 partea 260 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 41. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 260¹: Norme metodologice:

90. Procedura de calcul pentru determinarea impozitului/taxei pe teren, datorat proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, este similară cu cea pentru impozitul/taxa pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 71.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 90. din partea 260^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 41. din [Hotărârea 1861/2006](#))

91. Procedura de calcul în cazul bonificației pentru plata cu anticipație a impozitului/taxei pe teren este similară cu cea pentru impozitul/taxei pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 72.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 91. din partea 260^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 42. din [Hotărârea 1861/2006](#))

92. Declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, în cazul persoanelor fizice, și, respectiv, declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor juridice, sunt modelele stabilite potrivit pct. 256.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 92. din partea 260^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 43. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 261: Codul fiscal

CAPITOLUL IV: Taxa asupra mijloacelor de transport

Art. 261: Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat în România datorează o taxă anuală pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1), denumită în continuare taxa asupra mijloacelor de transport, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de locator.

PARTEA 261¹: Norme metodologice

93. Impozitul pe mijloacele de transport se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde are domiciliul fiscal proprietarul.

94. _

(1) Contribuabilii care dețin în proprietate mijloace de transport care trebuie înmatriculate în România datorează impozitul pe mijloacele de transport în condițiile titlului IX din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma mijloc de transport care trebuie înmatriculat, prevăzută la art. 261 alin. (1) din Codul fiscal, se înțelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, și care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării.

95. În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice străine, solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, aceștia au obligația să achite integral impozitul datorat, pentru întreaga perioadă pentru care solicită înmatricularea, la data luării în evidență de către compartimentele de specialitate ale autorității administrației publice locale.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 261¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 44. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

95¹. În cazul mijloacelor de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar încheiat până la data de 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică, are obligația depunerii unei declarații fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru, până la data de 31 ianuarie 2007, însoțită de o copie a contractului de leasing. Pentru contractele de leasing încheiate după data de întâi ianuarie 2007, locatarul are obligația depunerii unei declarații fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale competente, însoțită de o copie a contractului de leasing, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 261¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 44. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(2) Documentele ce trebuie să însoțească declarația fiscală a contribuabililor ce utilizează mijloace de transport în calitate de locatar sunt:

A.pentru mijloacele de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar, încheiate până la data de 31 decembrie 2006:

a) copie a contractului de leasing;

b) copie a certificatului de înmatriculare a vehiculului;

c) documentul de atribuire a codului de identificare fiscală, potrivit art. 69 din Ordonanța Guvernului nr. [92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare (copie a actului de identitate/certificat de înregistrare/certificat de înregistrare fiscală, după caz);

B.pentru mijloacele de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar, încheiate după data de 1 ianuarie 2007:

a) copie a contractului de leasing;

b) copie a procesului-verbal de predare-primire a mijlocului de transport;

c) documentul de atribuire a codului de identificare fiscală, potrivit art. 69 din Ordonanța Guvernului nr. [92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare (copie a actului de identitate/certificat de înregistrare/certificat de înregistrare fiscală, după caz).

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 95¹. din partea 261¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 4. din [Hotărîrea 1579/2007](#))

PARTEA 262: Codul fiscal

Art. 262: Scutiri

Impozitul pe mijloacele de transport nu se aplică pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu ataș și mototriciclurile care aparțin persoanelor cu handicap locomotor și care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței;

c) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul

de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public.

e) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 262 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 48. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 262¹: Norme metodologice:

96. Contribuabilii care se află în situația prevăzută la art. 262 lit. a) din Codul fiscal au obligația să prezinte compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială își au domiciliul fotocopia documentului oficial care atestă situația respectivă, precum și documentele care atestă că mijlocul de transport este adaptat handicapului acestora.

97. Obligația de a depune declarația fiscală, în condițiile art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, revine și persoanelor fizice care intră sub incidența art. 262 lit. a) din Codul fiscal, prin care se acordă scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică.

*** La punctul 97 și 98, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 97. din partea 262¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 45. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

98. Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilii interesați prezintă compartimentelor de specialitate ale administrației publice locale documentele prin care atestă situațiile, prevăzute de lege, pentru care sunt scutiți.

*** La punctul 97 și 98, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 98. din partea 262¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 45. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

99. Intră sub incidența prevederilor art. 262 lit. b) atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor și luntrelor folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unitățile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței.

100. _

(1) Unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 99 se stabilesc prin ordine ale prefecților județelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefecților se aduc la cunoștință publică, vor fi comunicate autorităților administrației publice locale interesate, în condițiile Legii administrației publice locale nr. [215/2001](#), cu modificările și completările ulterioare, și vor fi publicate în monitorul oficial al județului respectiv, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. [75/2003](#) privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de editare a monitorului oficial ale unităților administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. [534/2003](#), denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. [75/2003](#).

101. Navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport în condițiile titlului IX din Codul fiscal. Pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (7) pct. 8 din Codul fiscal.

*** La punctul 101 sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 101. din partea 262¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 46. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

102. Prin sintagma folosite pentru transportul persoanelor fizice, prevăzută la art. 262 lit. b) din Codul fiscal, se înțelege folosirea atât pentru activități ce privesc necesitățile familiale, cât și pentru activități recreativ-distractive.

103. Prevederile pct. 97 se aplică deopotrivă persoanelor fizice și persoanelor juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor și luntrelor care nu sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport.

104. Intră sub incidența prevederilor art. 262 lit. d) din Codul fiscal operatorii de transport public local de călători a căror activitate este

reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. **86/2001** privind serviciile regulate de transport public local de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. **284/2002**, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. **86/2001**.

105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiți de la plata taxei asupra mijloacelor de transport numai pentru autobuze, autocare și microbuze, prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 3 din Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condițiile Ordonanței Guvernului nr. **86/2001**.

***) La punctul 105, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 105. din partea 262^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 47. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

106. Contribuabilii care au ca obiect al activității producția și/sau comerțul cu mijloace de transport nu datorează taxa prevăzută la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport înregistrate în contabilitate ca stocuri.

106¹. Prin vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare, se au în vedere vehiculele definite prin Reglementările privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România - RNR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. **211/2003**, cu modificările și completările ulterioare.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 106. din partea 262^1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 48. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 263: Codul fiscal

Mijloc de transport	Valoarea taxei lei/500-cm ³ sau fracțiune
1. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 2.000-cm ³ inclusiv	50.000
2. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 2.000-cm ³	72.000
3. Autobuze, autocare, microbuze	117.000
4. Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	126.000
5. Tractoare înmatriculate	78.000
6. Motociclete, motorete și scutere	29.000

-	Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Taxa (lei)	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I:	Vehicule cu două axe	-	-
-	1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	1.000.000	1.100.000
-	2. Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.100.000	1.200.000
-	3. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	1.200.000	1.400.000
-	4. Masa peste 15 tone	1.400.000	2.000.000
II:	Vehicule cu trei axe	-	-
-	1. Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	1.100.000	1.200.000
-	2. Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	1.200.000	1.300.000
-	3. Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	1.300.000	1.600.000
-	4. Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.600.000	2.500.000
-	5. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	2.500.000	3.000.000
-	6. Masa peste 25 tone	2.500.000	3.000.000
III:	Vehicule cu patru axe	-	-
-	1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	1.700.000
-	2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	1.700.000	2.500.000
-	3. Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.500.000	4.000.000
-	4. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	4.000.000	6.000.000
-	5. Masa peste 31 tone	4.000.000	6.000.000

-	Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Taxa (lei)	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I:	Vehicule cu 2+1 axe	-	-
-	1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.000.000	1.100.000
-	2. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	1.100.000	1.200.000
-	3. Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	1.200.000	1.300.000
-	4. Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	1.300.000	1.400.000
-	5. Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	1.400.000	1.500.000
-	6. Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.500.000	1.600.000
-	7. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	2.000.000
-	8. Masa peste 25 tone	2.000.000	3.400.000
II:	Vehicule cu 2+2 axe	-	-
-	1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.200.000	1.300.000
-	2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	1.300.000	1.600.000
-	3. Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	1.600.000	2.000.000
-	4. Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.000.000	2.300.000
-	5. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	2.300.000	3.700.000
-	6. Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	3.700.000	5.200.000
-	7. Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	5.200.000	7.900.000
-	8. Masa peste 36 tone	5.200.000	7.900.000
III:	Vehicule cu 2+3 axe	-	-
-	1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	4.200.000	5.700.000
-	2. Masa peste 38 tone	5.700.000	8.000.000
IV:	Vehicule cu 3+2 axe	-	-
-	1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	3.500.000	5.000.000
-	2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	5.000.000	7.000.000
-	3. Masa peste 40 tone	7.000.000	7.900.000
V:	Vehicule cu 3+3 axe	-	-
-	1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	2.800.000	3.100.000
-	2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	3.100.000	3.700.000
-	3. Masa peste 40 tone	3.700.000	7.500.000

Masa totală maximă autorizată	Taxa (lei)

a) Până la 1 tonă inclusiv	59.000
b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	194.000
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	292.000
d) Peste 5 tone	370.000

Mijlocul de transport pe apă	Taxa (lei)
1. Luntre, bărci fără motor, scutere de apă, folosite pentru uz și agrement personal	100.000
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	300.000
3. Bărci cu motor	600.000
4. Bacuri, poduri plutitoare	5.000.000
5. Salupe	3.000.000
6. Iahturi	15.000.000
7. Remorcheri și împingătoare	-
a) Până la 500 CP inclusiv	3.000.000
b) Peste 500 CP, dar nu peste 2.000 CP	5.000.000
c) Peste 2.000 CP, dar nu peste 4.000 CP	8.000.000
d) Peste 4.000 CP	12.000.000
8. Vapoare – pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din acesta	1.000.000
9. Ceamuri, șleपुरi și barje fluviale:	-
a) Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv	1.000.000
b) Cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone, dar nu peste 3.000 tone	1.500.000
c) Cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	2.500.000

Art. 263: Calculul taxei

(1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 de cm sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	Tipuri de autovehicule	Suma, în lei, pentru fiecare grupă de 200 cm ³ sau fracțiune din aceasta
	Motorete, scutere, motocicleti și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cm ³ inclusiv	7
	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 160 cm ³ și 2000 cm ³ inclusiv	15
	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cm ³ și 2600 cm ³ inclusiv	30
	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cm ³ și 3000 cm ³ inclusiv	60
	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm ³	120
	Autobuze, autocare, microbuze	20
	Alte autovehicule cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv, precum și autoturismele de teren din producție internă	25
	Tractoare înmatriculate	15

(3) În cazul unui ataș, impozitul pe mijloacele de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motorele și scuterele respective.

» (la data 21-Dec-2007 Art. 263, alin. (4) din partea 263 abrogat de Art. III din [Ordonanța urgentă 155/2007](#))

» (la data 21-Dec-2007 Art. 263, alin. (5) din partea 263 abrogat de Art. III din [Ordonanța urgentă 155/2007](#))

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin.

(5), impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

MASA totală maximă autorizată | Impozitul (lei)

- a) Până la 1 tonă inclusiv - 7
- b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone - 24
- c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone - 37
- d) Peste 5 tone - 46

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijlocul de transport pe apă	Impozitul lei
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit și uz personal	15
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	40
3. Bărci cu motor	150
4. Nave de sport și agrement *)	între 0 și 800
5. Scutere de apă	150
6. Remorcheri și împingătoare:	X
a) până la 500 CP inclusiv	400
b) peste 500 CP și până la 2.000 CP, inclusiv	650
c) peste 2.000 CP și până la 4.000 CP, inclusiv	1.000
d) peste 4.000 CP	1.600
7. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din acesta	130
8. Ceamuri, șleपुरi și barje fluviale:	x
a) cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone, inclusiv	130
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone și până la 3.000 tone, inclusiv	200
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	350

*) Criteriile de stabilire a cuantumului impozitului vor fi prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentului cod.

(8) În înțelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar

» (la data 01-Jan-2007 partea 263 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 49. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 263¹: Norme metodologice:

107. Impozitul pe mijloacele de transport cu tracțiune mecanică este anual și se stabilește în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport prevăzut la art. 263 din Codul fiscal, pentru fiecare 200 cm sau fracțiune din aceasta.

» (la data 01-Jan-2007 punctul 107. din partea 263¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 49. din [Hotărârea 1861/2006](#))

(2) Fiecare vehicul care are date de identificare proprii, din punct de vedere fiscal, constituie un obiect impozabil.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 107. din partea 263^1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 5. din [Hotarirea 1579/2007](#))

108. Taxa asupra mijloacelor de transport, datorată potrivit pct. 5 din tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se stabilește numai pentru tractoarele înmatriculate.

***) La punctul 108, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 108. din partea 263^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 50. din [Hotarirea 1861/2006](#))

109. _

(1) Prin sintagma "document similar", prevăzută la art. 263 alin. (8) din Codul fiscal, se înțelege adeverința eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 1500 cm³:

A) Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1500 cm³.

B) Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă textul art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 200 cm³: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm³, respectiv: 1.500 cm³: 200 cm³ = 7,5; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,5 din 200 cm³ la nivel de unitate, rezultă 8 fracțiuni.

2. Se determină impozitul pe mijloacele de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 263, alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cm³ inclusiv, respectiv 7 lei/200 cm³;

2.2. numărul de fracțiuni prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 8 x 7 lei/200 cm³ = 56 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal și considerând că în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului pe mijloacele de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,15, respectiv: 56 lei x 1,15 = 64,40 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) din prezentele norme metodologice, fracțiunea de 0,40 lei fiind sub 500 lei se neglijează, impozitului pe mijloacele de transport se rotunjește la 64 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 2.500 cm³:

A) Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.500 cm³

B) Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă din 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 200 cm³: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm³, respectiv: 2.500 cm³: 200 cm³ = 12,50; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,50 la nivel de unitate, rezultă 13 fracțiuni;

2. Se determină taxa asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 263, alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică între 2001 cm³ și 2600 cm³ inclusiv v, respectiv: 301lei/200 cm³

2.2. numărul de unități prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 13 x 301lei/200 cm³ = 390 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal și considerând că, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului asupra mijloacelor de transport cu 20%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,20, respectiv: 390 lei x 1,20 = 468 lei.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 109. din partea 263^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 51. din [Hotarirea 1861/2006](#))

110. Stabilitatea, constatarea, controlul, urmărirea și încasarea taxei asupra mijloacelor de transport se efectuează de către compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la nivelul comunei, al orașului, al municipiului sau al sectorului municipiului București, după caz, în a căror rază de competență se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

***) La punctul 110 - 115, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 110. din partea 263^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 52. din [Hotarirea 1861/2006](#))

111. _

(1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal, taxa anuală se stabilește în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată și de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totală maximă autorizată se înțelege masa totală a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor și masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea taxei, sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 și, respectiv, rândul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informație suplimentară, deținătorii vor prezenta o adeverință eliberată în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Român".

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcție atât transportului de persoane, cât și de bunuri, pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 4 din tabelul de la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la art. 263 alin. (4) pct. I, II și III din Codul fiscal. Intră sub incidența acestui alineat automobilele mixte și automobilele specializate/autospecializate, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

***) La punctul 110 - 115, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 111. din partea 263^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 52. din [Hotarirea 1861/2006](#))

112. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, taxa asupra mijloacelor de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

***) La punctul 110 - 115, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 112. din partea 263^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 52. din [Hotarirea 1861/2006](#))

113. Pentru remorci, semiremorci și rulote taxa anuală este stabilită în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de masa totală maximă autorizată a acestora.

***) La punctul 110 - 115, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 113. din partea 263^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 52. din [Hotarirea 1861/2006](#))

114. Nu intră sub incidența prevederilor pct. 113, mijloacele de transport care fac parte din combinațiile de autovehicule - autovehicule articulate sau trenuri rutiere - de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal.

***) La punctul 110 - 115, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 114. din partea 263^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 52. din [Hotarirea 1861/2006](#))

115. Taxa asupra mijloacelor de transport se stabilește pentru fiecare mijloc de transport cu tracțiune mecanică, precum și pentru fiecare remorcă, semiremorcă și rulotă care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circulă în combinație.

***) La punctul 110 - 115, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 115. din partea 263[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 52. din [Hotarirea 1861/2006](#))

115¹. Sub incidența prevederilor de la art. 263 alin. (7), rândul 4 din tabel, respectiv, nave de sport și agrement, se include orice ambarcațiune, indiferent de tip și de modul de propulsie, al cărei corp are lungimea de 2,5 m până la 24 m, măsurată conform standardelor armonizate aplicabile și care este destinată utilizării în scopuri sportive și recreative definite de art. (2) alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. [2195/2004](#) privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și/sau punere în funcțiune a ambarcațiunilor de agrement.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 115. din partea 263[^]1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 53. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 264: Codul fiscal

Art. 264: Dobândiri și transferuri ale mijloacelor de transport

(1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de persoană de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidența fiscală a compartimentului de specialitate al autorității de administrație publică locală, taxa asupra mijlocului de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidența fiscală.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), taxa asupra mijloacelor de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Orice persoană care dobândește/transferă un mijloc de transport sau își schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligația de a depune o declarație cu privire la mijlocul de transport la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru în termen de 30 de zile inclusiv, de la modificarea survenită.

(5) Înstrăinarea unui mijloc de transport, prin oricare modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport respectiv nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, convenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este înregistrat mijlocul de transport, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează mijloace de transport cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 264 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 55. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 264¹: Norme metodologice

116. _

(1) Taxa asupra mijloacelor de transport, precum și obligațiile de plată accesorii acesteia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a mijlocului de transport, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează.

(1¹) La înstrăinarea unui mijloc de transport, proprietarul acestuia, potrivit art. 10 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. [78/2000](#) privind omologarea, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere, în vederea înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. [230/2003](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 30 august 2000, cu modificările și completările ulterioare, va transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, precum și certificatul fiscal prin care se atestă că are achitat impozitul aferent, până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate, ca anexă la contractul de vânzare-cumpărare.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 116., alin. (1[^]1) din partea 264[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 6. din [Hotarirea 1579/2007](#))

(2) În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligațiilor bugetare respective.

(3) Taxa asupra mijloacelor de transport se datorează până la data de la care se face scăderea.

(4) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

- a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;
- b) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

***) La punctul 116 - 119, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 116. din partea 264[^]1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 54. din [Hotarirea 1861/2006](#))

117. _

(1) Sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport numai vehiculele ce intră sub incidența cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, respectiv:

- a) mijloacele de transport cu tracțiune mecanică, prevăzute la art. 263 alin. (2) și (3) din Codul fiscal;
- b) autovehiculele de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal;
- c) combinațiile de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal;
- d) remorcile, semiremorcile și rulotele, prevăzute la art. 263 alin. (6) din Codul fiscal;
- e) mijloacele de transport pe apă, prevăzute la art. 263 alin. (7) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor art. 263 alin. (3) din Codul fiscal, pentru determinarea taxei asupra mijloacelor de transport în cazul motocicletelor, motorelor și scuterelor prevăzute cu ataș, nivelurile din tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal se majorează cu 50 %.

***) La punctul 116 - 119, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 117. din partea 264[^]1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 54. din [Hotarirea 1861/2006](#))

118. Pentru aplicarea unitară a prevederilor art. 264 din Codul fiscal, referitoare la dobândire, înstrăinare și radiere/scoatere din evidențe, se fac următoarele precizări:

a) **impozitul pe mijloacele de transport se datorează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite; în situațiile în care contribuabilii - persoane fizice sau persoane juridice - dobândesc în străinătate dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport, oricare dintre cele prevăzute la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, data dobândirii se consideră:**

1. data emiterii de către autoritatea vamală română a primului document în care se face referire la mijlocul de transport în cauză, în cazul persoanelor care le dobândesc din alte state decât cele membre ale Uniunii Europene;
2. data înscrisă în documentele care atestă dobândirea din statele membre ale Uniunii Europene, pentru cele dobândite după data de 1 ianuarie 2007.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 118., litera A. din partea 264[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 7. din [Hotarirea 1579/2007](#))

b) taxa asupra mijloacelor de transport se dă la scădere începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a avut loc înstrăinarea sau radierea;

c) înstrăinarea privește pierderea proprietății pe oricare dintre următoarele căi:

1. transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege;
2. furtul mijlocului de transport respectiv, furt înregistrat la autoritățile competente în condițiile legii și pentru care acestea eliberează o adeverință în acest sens, până la data restituirii mijlocului de transport furat către proprietarul de drept, în situația în care vehiculul este recuperat, ori definitiv, în situația în care bunul furat nu poate fi recuperat;

d) radierea, în înțelesul art. 264 alin. (2) din Codul fiscal, precum și al prezentelor norme metodologice, constă în scoaterea din evidențele

fiscale ale compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport care intră sub incidența pct. 122 alin. (2).

***) La punctul 116 - 119, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 118. din partea 264¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 54. din [Hotărârea 1861/2006](#))

119. În conformitate cu prevederile art. 264 din Codul fiscal, coroborate cu precizările de la pct. 118 din prezentele norme metodologice, se stabilesc următoarele două acțiuni corelative dreptului de proprietate, în raport cu care se datorează ori se dă la scădere taxa asupra mijloacelor de transport, respectiv:

a) dobândirea mijlocului de transport, potrivit celor prevăzute la pct. 118 lit. a), care generează datorarea taxei asupra mijloacelor de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite;

b) înstrăinarea mijlocului de transport, potrivit celor menționate la pct. 118 lit. c) din prezentele norme metodologice, care generează scăderea taxei asupra mijloacelor de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost înstrăinate.

***) La punctul 116 - 119, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 119. din partea 264¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 54. din [Hotărârea 1861/2006](#))

120. _

(1) **Prezentele norme metodologice, în cazul mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 21 noiembrie 2006.**

(2) **Pentru definirea categoriilor de folosință ale vehiculelor rutiere se vor avea în vedere prevederile Ordinului Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România - RNTR 2, cu modificările și completările ulterioare.**

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 120. din partea 264¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 8. din [Hotărârea 1579/2007](#))

121. _

(1) Potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. [610/1992](#), cartea de identitate a vehiculului este documentul care atestă, pentru persoana care o deține, dreptul de proprietate numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la alin. (3).

(1) **Potrivit art. 10 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările și completările ulterioare, cartea de identitate a vehiculului este documentul care conține date despre vehicul și proprietarii pe numele cărora acesta a fost înmatriculat succesiv, numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la alin. (3).**

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 121., alin. (2) din partea 264¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 9. din [Hotărârea 1579/2007](#))

(3) La declarația fiscală prevăzută la alin. (2) se anexează o fotocopie de pe cartea de identitate, precum și fotocopia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donație, certificatul de moștenitor etc.), hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau orice alt document similar.

122. _

(1) Pentru mijloacele de transport scăderea taxei se poate face atât în cazurile înstrăinării acestora, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c), cât și în cazurile în care mijloacele de transport respective sunt scoase din funcțiune.

(2) **Mijlocul de transport scos din funcțiune corespunde mijlocului de transport cu grad avansat de uzură fizică, deteriorat sau care are piese lipsă, fiind impropriu îndeplinirii funcțiilor pentru care a fost creat.**

Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenței fizice, scăderea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se face prin prezentarea unui document din care să reiasă că mijlocul de transport a fost dezmembrat, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. [82/2000](#) privind autorizarea agenților economici care desfășoară activități de reparații, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum și de dezmembrare a vehiculelor uzate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. [222/2003](#), cu modificările ulterioare.

În lipsa documentului prevăzut mai sus, contribuabilul care nu mai poate face dovada existenței fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidențele compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale va prezenta o declarație pe propria răspundere din care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului și a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 122., alin. (2) din partea 264¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 25. din [Hotărârea 84/2005](#))

(3) Taxa asupra mijloacelor de transport nu se dă la scădere pentru perioada în care acestea se află în reparații curente, reparații capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din rețeaua comercială sau de la unitățile de reparații de profil.

(4) **Structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor nu pot să radieze din evidențele proprii mijloacele de transport cu tracțiune mecanică, potrivit art. 47 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. [195/2002](#) privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. [35/2003](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 31 ianuarie 2003, cu modificările ulterioare, dacă proprietarul nu prezintă certificatul de atestare fiscală prin care se atestă că are achitat impozitul pe mijloacele de transport aferent până la data de întâi a lunii următoare celei în care îndeplinește condițiile de scădere din evidențele fiscale:**

a) în cazul înstrăinării mijlocului de transport; sau

b) în cazul în care mijlocul de transport respectiv este scos din funcțiune; și

c) numai dacă proprietarul care solicită radierea prezintă certificatul de atestare fiscală prin care atestă că are achitat impozitul aferent până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate al mijlocului de transport respectiv.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 122., alin. (4) din partea 264¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 10. din [Hotărârea 1579/2007](#))

(5) **Structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor au obligația ca la înmatricularea autovehiculelor dobândite prin acte juridice între vii să solicite certificatul de atestare fiscală prin care se atestă că persoana care a înstrăinat mijlocul de transport respectiv are achitată taxa aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate.**

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 122., alin. (5) din partea 264¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 11. din [Hotărârea 1579/2007](#))

(6) **Înstrăinarea mijloacelor de transport fără respectarea prevederilor alin. (5) conduce la nulitatea actelor de înstrăinare a dreptului de proprietate. Declararea nulității actului de înstrăinare se comunică organului fiscal, contribuabililor implicați și unităților teritoriale ale Direcției Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor în vederea rectificării situației fiscale și evidenței privind înmatriculările auto.**

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 122., alin. (6) din partea 264¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 12. din [Hotărârea 1579/2007](#))

(7) **Mijloacele de transport noi, care nu au fost înmatriculate niciodată, înregistrate ca marfă în contabilitatea producătorilor sau dealerilor nu intră sub incidența prevederilor alin. (5) și (6).**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 122., alin. (5) din partea 264¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 56. din [Hotărârea 1861/2006](#))

***) La punctele 122-127, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport", sintagma "certificatul fiscal" se înlocuiește cu sintagma "certificatul de atestare fiscală", iar "Direcția Generală de Evidență Informatică a Persoanei" se înlocuiește cu sintagma "Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor"**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 122. din partea 264¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 56. din [Hotărârea 1861/2006](#))

123. _

(1) Deținerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

(2) În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabilește o nouă taxă, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

***) La punctele 122-127, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de**

transport", sintagma "certificatul fiscal" se înclocuiește cu sintagma "certificatul de atestare fiscală", iar "Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei" se înclocuiește cu sintagma "Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor"

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 123. din partea 264[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 56. din [Hotarirea 1861/2006](#))

124. Contribuabilii care datorează taxa asupra mijloacelor de transport sunt datori să îndeplinească obligațiile prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, atât în ceea ce privește declararea dobândirii sau înstrăinării, după caz, a mijlocului de transport, cât și în ceea ce privește schimbările intervenite ulterior declarării, referitoare la adresa domiciliului/sediului/punctului de lucru, sau alte situații care determină modificarea cuantumului taxei, sub sancțiunile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

***) La punctele 122-127, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înclocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport", sintagma "certificatul fiscal" se înclocuiește cu sintagma "certificatul de atestare fiscală", iar "Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei" se înclocuiește cu sintagma "Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor"**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 124. din partea 264[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 56. din [Hotarirea 1861/2006](#))

125. _

(1) În cazul schimbării domiciliului, a sediului sau a punctului de lucru, pe teritoriul României, contribuabilii proprietari de mijloace de transport: supuse taxei au obligația să declare, conform art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza administra-tiv-teritorială unde sunt înregistrate aceste mijloace de transport, data schimbării și noua adresă.

(2) În baza declarației fiscale prevăzute la alin. (1), compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale transmite dosarul în vederea impunerii, în termen de 15 zile, compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, specificând că, în baza confirmării primirii, va da la scădere taxa cu începere de la data de întâi a lunii în care s-a schimbat domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, urmând ca impunerea să se stabilească cu începere de la aceeași dată la noua adresă.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică pe teren, înainte de confirmarea primirii dosarului, exactitatea datelor privind noua adresă, confirmând preluarea debitului în termenul prevăzut de lege.

***) La punctele 122-127, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înclocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport", sintagma "certificatul fiscal" se înclocuiește cu sintagma "certificatul de atestare fiscală", iar "Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei" se înclocuiește cu sintagma "Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor"**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 125. din partea 264[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 56. din [Hotarirea 1861/2006](#))

126. _

(1) În cazul înstrăinării mijloacelor de transport, taxa stabilită în sarcina fostului proprietar se dă la scădere pe baza actului de înstrăinare, cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a făcut înstrăinarea sau, după caz, radierea, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c).

(1¹) În cazul în care contractele de leasing financiar ce au ca obiect mijloace de transport încetează, ca urmare a rezilierii din vina locatorului, acesta va solicita radierea autovehiculelor din rolul fiscal deschis pe numele său și va transmite locatorului o copie a certificatului fiscal. Locatorul în termen de 30 de zile va depune declarația fiscală la autoritatea fiscală prevăzută de lege.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 126., alin. (1) din partea 264[^]1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 13. din [Hotarirea 1579/2007](#))

(2) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale va proceda la scăderea taxei și va comunica, în termen de 15 zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială noul proprietar, în calitate sa de dobânditor, își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, numele sau denumirea acestuia, adresa lui și data de la care s-a acordat scăderea din sarcina vechiului proprietar.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială dobânditorul își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, este obligat să confirme primirea datelor respective în termen de 30 de zile și să ia măsuri pentru impunerea acestuia.

(4) În ceea ce privește înscrierea sau radierea din evidențele autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport, dispozițiile prezentelor norme metodologice se complinesc cu cele ale instrucțiunilor menționate la pct. 120.

***) La punctele 122-127, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înclocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport", sintagma "certificatul fiscal" se înclocuiește cu sintagma "certificatul de atestare fiscală", iar "Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei" se înclocuiește cu sintagma "Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor"**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 126. din partea 264[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 56. din [Hotarirea 1861/2006](#))

127. _

(1) În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse taxei, plecați din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoștințeze despre modificările intervenite, taxele aferente se debitează în evidențele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriți la plată, potrivit reglementărilor legale.

(2) În cazul în care prin cercetările întreprinse se identifică noua adresă, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în evidența cărora se află mijloacele de transport respective vor transmite debitele la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din raza administrativ-teritorială unde contribuabilii și-au stabilit noua adresă, în condițiile legii.

***) La punctele 122-127, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înclocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport", sintagma "certificatul fiscal" se înclocuiește cu sintagma "certificatul de atestare fiscală", iar "Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei" se înclocuiește cu sintagma "Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor"**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 127. din partea 264[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 56. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 265: Codul fiscal

Art. 265: Plata taxei

(1) Taxa asupra mijlocului de transport se plătește anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a taxei auto, datorată pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10 %, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(3) În cazul unui mijloc de transport deținut de un nerezident, taxa asupra mijlocului de transport se plătește integral în momentul înregistrării mijlocului de transport la compartimentul de specialitate al autorității de administrație publică locală.

PARTEA 265¹: Norme metodologice

128. Prevederile pct. 71 și 72 se aplică în mod corespunzător și în cazul taxei asupra mijloacelor de transport.

***) La punctele 128 și 129 sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înclocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 128. din partea 265[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 57. din [Hotarirea 1861/2006](#))

129. _

(1) Deținătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România în condițiile art. 35 din regulamentul prevăzut la pct. 122 alin. (4), au obligația să achite integral, la data solicitării, taxa datorată pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează și până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

(2) În situația în care înmatricularea privește o perioadă care depășește data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deținătorii prevăzuți la alin. (1) au obligația să achite integral taxa asupra mijloacelor de transport până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea privește un an fiscal, taxa anuală;

b) în cazul în care înmatricularea privește o perioadă care se sfârșește înainte de data de 1 decembrie a aceluiași an, taxa aferentă perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie și data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

***) La punctele 128 și 129 sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înclocuiește cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 129. din partea 265[^]1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 57. din [Hotarirea 1861/2006](#))

PARTEA 266: Codul fiscal

CAPITOLUL V: Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

Art. 266: Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, aviz sau altă autorizație prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menționată în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

PARTEA 266¹: Norme metodologice:

130. Taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor se achită anticipat eliberării acestora.

PARTEA 267: Codul fiscal

Art. 267: Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize asemănătoare

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediu urban, este egală cu suma stabilită de consiliul local, Consiliul General al Municipiului București sau consiliul județean, după caz, în limitele prevăzute în tabelul următor:

▶(la data 18-Feb-2005 Art. 267, alin. (1) din partea 267 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 26. din [Hotărîrea 84/2005](#))

Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	Taxa (lei)
a) Până la 150 m ² inclusiv	25.000-35.000
b) Între 151 m ² și 250 m ² inclusiv	37.000-47.000
c) Între 251 m ² și 500 m ² inclusiv	48.000-60.000
d) Între 501 m ² și 750 m ² inclusiv	61.000-72.000
e) Între 751 m ² și 1.000 m ² inclusiv	73.000-85.000
f) Peste 1.000 m ²	85.000 + 130 pentru fiecare m ² care depășește 1.000 m ²

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50 % din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizații de construire pentru o clădire care urmează a fi folosită ca locuință sau anexă la locuință este egală cu 0,5 % din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(4) **Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze și petrol, precum și altor exploatări se calculează înmulțind numărul de metri pătrați de teren afectat de foraj sau de excavație cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 6 lei.**

▶(la data 01-Jan-2007 Art. 267, alin. (4) din partea 267 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 58. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(5) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3 % din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de șantier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2 % din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, precum și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și reclamelor este de până la 50.000 lei pentru fiecare metru pătrat de suprafață ocupată de construcție.

(8) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru orice altă construcție decât cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egală cu 1 % din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv instalațiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială, a unei construcții este egală cu 0,1 % din valoarea impozabilă a construcției, stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri. În cazul desființării parțiale a unei construcții, taxa pentru eliberarea autorizației se modifică astfel încât să reflecte porțiunea din construcție care urmează a fi demolată.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizații de construire este egală cu 30 % din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se stabilește de consiliul local și este de până la 75.000 lei pentru fiecare racord.

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean se stabilește de consiliul local în sumă de până la 100.000 lei.

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește de către consiliile locale în sumă de până la 60.000 lei.

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție, se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabilește pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită avizul și se plătește înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcție, compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice sumă suplimentară datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice sumă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

(15) În cazul unei autorizații de construire emise pentru o persoană fizică, valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 251.

PARTEA 267¹: Norme metodologice

131. _

(1) **Pentru eliberarea certificatelor de urbanism, în condițiile legii, prin hotărâri ale consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului București sau consiliilor județene, după caz, se stabilesc nivelurile taxelor, între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, taxe care se plătesc anticipat, în funcție de suprafața terenului pentru care se solicită certificatul.**

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 131., alin. (1) din partea 267¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 26. din [Hotărîrea 84/2005](#))

(2) Taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, indiferent dacă certificatul de urbanism se eliberează de la nivelul consiliului județean. La nivelul municipiului București, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

132. _

(1) În mediul rural, consiliile locale stabilesc taxa între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, reduse cu 50 %. Mediul urban corespunde localităților de rangul 0-III, iar mediul rural corespunde localităților de rangul IV și V.

(2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclaturii stradale, suprafața de teren la care se raportează calculul taxei este suprafața întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situație solicitantul individualizează o anumită suprafață din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

133. _

(1) Pentru clădirile utilizate ca locuință, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, precum și pentru anexele la locuință taxele pentru eliberarea autorizației de construire se reduc cu 50 %.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) Prin expresia anexe la locuință se înțelege: grajdurile, păturele, magaziiile, hambarele pentru cereale, surele, fânăriile, remizele, șoproanele,

garajele, precum și altele asemenea.

134. _

(1) Autorizația de foraje și excavări, model stabilit potrivit pct. 256, se eliberează de către primarii în a căror rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile: studii geotehnice, ridicări topografice, exploatarea de carieră, balastiere, sonde de gaze și petrol, precum și oricare alte exploatarea, la cererea scrisă a beneficiarului acesteia, potrivit modelului prevăzut la același punct.

(2) Autorizația nu este de natura autorizației de construire și nici nu o înlocuiește pe aceasta, iar plata taxei nu îl scutește pe titularul autorizației de orice alte obligații fiscale legale, în măsura în care acestea îi sunt aplicabile.

»(la data 01-Jan-2007 punctul 134., alin. (2) din partea 267^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 58. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(3) Cererea pentru eliberarea autorizației de foraje și excavări are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile prevăzute la art. 267 alin. (4) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii operațiunilor.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizației prevăzute la alin. (1) se plătește anticipat și se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat de oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

»(la data 01-Jan-2007 punctul 134., alin. (4) din partea 267^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 58. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(5) Pentru operațiunile în curs la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, beneficiarii au obligația să depună cererile pentru eliberarea autorizațiilor în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice.

135. În cazurile în care lucrările specifice organizării de șantier nu au fost autorizate o dată cu lucrările pentru investiția de bază, taxa pentru eliberarea autorizației de construire este de 3 % și se aplică la cheltuielile cu organizarea de șantier.

136. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri, prevăzută la art. 267 alin. (6) din Codul fiscal, se calculează prin aplicarea unei cote de 2 % asupra valorii autorizate a lucrării sau a construcției.

137. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și a reclamelor se stabilește de consiliul local și se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat acestor lucrări.

138. _

(1) Pentru eliberarea autorizației de construire, atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 1 % din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației, în conformitate cu proiectul prezentat, în condițiile Legii nr. [50/1991](#), inclusiv instalațiile aferente.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației de construire este mai mică decât valoarea impozabilă determinată în condițiile art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 1 % sau reduse cu 50 %, după caz, asupra valorii impozabile.

(4) Pentru orice alte lucrări supuse autorizării, în afara lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, stabilirea taxei se face cu respectarea prevederilor alin. (1).

139. _

(1) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1 %, în cazul persoanelor fizice, asupra valorii impozabile a clădirii, iar în cazul persoanelor juridice, asupra valorii de inventar a clădirii.

»(la data 18-Feb-2005 punctul 139., alin. (1) din partea 267^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 27. din [Hotărîrea 84/2005](#))

(2) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a oricăror construcții și amenajări care nu sunt de natura clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1 % asupra valorii reale a construcțiilor sau amenajării supuse desființării, declarată de beneficiarul autorizației.

»(la data 18-Feb-2005 punctul 139., alin. (2) din partea 267^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 27. din [Hotărîrea 84/2005](#))

(3) În cazul desființării parțiale cuantumul taxei se calculează proporțional cu suprafața construită desfășurată a clădirii supuse desființării, iar pentru celelalte construcții și amenajări care nu sunt de natura clădirilor, taxa se calculează proporțional cu valoarea reală a construcțiilor sau amenajărilor supuse desființării.

(3¹) Prin grija structurilor de specialitate, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desființare, se întocmește procesul-verbal de recepție, model stabilit potrivit pct. 256, în care se menționează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului și a autorizației de desființare, data de la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri și/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcțiilor/amenajărilor supuse desființării, precum și elementele care determină modificările respective, cum ar fi: suprafața construită la sol a clădirilor, suprafața construită desfășurată a clădirilor, suprafața terenului, valoarea impozabilă a clădirilor și altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

»(la data 18-Feb-2005 punctul 139., alin. (3) din partea 267^1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 28. din [Hotărîrea 84/2005](#))

(4) Prin termenul desființare se înțelege demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parțială sau totală a construcției și a instalațiilor aferente, precum și a oricăror altor amenajări.

(5) Prin termenul dezafectare se înțelege schimbarea destinației unui imobil.

140. _

(1) Pentru prelungirea valabilității certificatului de urbanism sau autorizației de construire se stabilește o taxă reprezentând 30 % din taxa inițială.

(2) Cu cel puțin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de urbanism sau autorizației de construire se recomandă ca structura specializată să înștiințeze beneficiarul acestora despre necesitatea prelungirii valabilității în cazul în care lucrările de construire nu se finalizează până la termen.

(3) În cazul în care lucrările de construire nu au fost executate integral până la data expirării termenului de valabilitate a autorizației de construire și nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia, la data regularizării taxei se stabilește separat și taxa prevăzută la art. 267 alin. (10) din Codul fiscal.

141. _

(1) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor privind lucrările de racorduri și bransament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalație/beneficiar. Această autorizație nu este de natura autorizației de construire și nici nu o înlocuiește pe aceasta în situația în care este necesară emiterea autorizației de construire.

(2) Autorizația prevăzută la acest punct, model stabilit potrivit pct. 256, se emite numai de către primari, în funcție de raza de competență.

(3) Furnizorii serviciilor nu pot efectua lucrările de racorduri sau bransamente decât după obținerea autorizației, în condițiile prezentelor norme metodologice, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(4) Autorizația privind lucrările de racorduri și bransament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se eliberează la cererea scrisă a furnizorilor de servicii, potrivit modelului stabilit la pct. 256.

(5) Cererea pentru eliberarea autorizației privind lucrările de racorduri și bransament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre racorduri sau bransamente, prevăzute la art. 267 alin. (11) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii lucrărilor.

142. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean, prevăzută la art. 267 alin. (12) din Codul fiscal, se stabilește, prin hotărâre, de către consiliile locale și se face venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, unde se află amplasat terenul pentru care se emite certificatul de urbanism. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

143. _

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condițiile Ordonanței Guvernului nr. [33/2002](#) privind reglementarea eliberării certificatelor și adevărințelor de către autoritățile publice centrale și locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. [223/2002](#), prin care se confirmă realitatea existenței domiciliului/reședinței persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit

nomenclaturii stradale aprobate la nivelul localității.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește, prin hotărâre, de către consiliile locale și se face venit: la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(3) Cererea pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă, precum și Certificatul de nomenclatură stradală și adresă reprezintă modelele stabilite potrivit pct. 256.

(4) Pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală nu se datorează și taxa extrajudiciară de timbru.

144. _

(1) Taxa datorată pentru eliberarea autorizației de construire, atât în cazul persoanelor fizice, cât și al persoanelor juridice, se stabilește pe baza valorii de proiect declarate de solicitant, care corespunde înregistrărilor din cererea pentru eliberarea autorizației respective, și se plătește anticipat eliberării acesteia.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 144., alin. (1) din partea 267¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 29. din [Hotărârea 84/2005](#))

(2) În situația în care se apreciază că valoarea reală declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza de competență unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligația să efectueze cel puțin inspecția fiscală parțială, în condițiile Codului de procedură fiscală, pentru verificarea concordanței dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei și înregistrările efectuate în evidența contabilă.

(3) Termenul de plată a diferenței rezultate în urma regularizării taxei pentru eliberarea autorizației de construire este de 15 zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data expirării valabilității autorizației de construire.

(4) În cazul în care în urma regularizării taxei de autorizare beneficiarului autorizației de construire i se cuvine restituirea unei sume, iar acesta înregistrează obligații bugetare restante, regularizarea se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(5) Noțiunea situația finală, prevăzută la art. 267 alin. (14) lit. c) din Codul fiscal, corespunde procesului-verbal de recepție, model stabilit potrivit pct. 256.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 144., alin. (5) din partea 267¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 29. din [Hotărârea 84/2005](#))

(6) Procesul-verbal de recepție potrivit modelului stabilit este un formular de natură fiscală.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 144. din partea 267¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 14. din [Hotărârea 1579/2007](#))

145. În cazul persoanelor fizice beneficiare ale autorizației de construire pentru clădiri, dacă valoarea reală declarată a lucrărilor de construcție este mai mică decât valoarea imposibilă stabilită în condițiile art. 251 din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urmă valoare.

146. Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la acest capitol se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile județene, după caz, între limitele și în condițiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 146. din partea 267¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 30. din [Hotărârea 84/2005](#))

PARTEA 268: Codul fiscal

Art. 268

(1) Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice este stabilită de către consiliul local în sumă de până la 11 lei, în mediul rural și de până la 57 lei, în mediul urban.

(1¹) Autorizațiile prevăzute la alin. (1) se vizează anual, până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viză reprezintă 50% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

(2) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare se stabilește de consiliul local și este de până la 14 lei.

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale, se stabilește de către consiliul local și este de până la 23 lei.

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabilește de către consiliile locale și este de până la 57 lei.

(5) Comercianții a căror activitate se desfășoară potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN. aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997. cu modificările ulterioare, în clasa 5530 - restaurante și 5540 - baruri, datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică, stabilită de către consiliile locale în sumă de până la 3.000 lei. La nivelul municipiului București, această taxă se stabilește de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(6) Autorizația privind desfășurarea activității de alimentație publică, în cazul în care comerciantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 268 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 59. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 268¹: Norme metodologice

147. Taxele prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal vizează numai persoanele fizice și asociațiile familiale prevăzute de Legea nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 147. din partea 268¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 31. din [Hotărârea 84/2005](#))

148. Autorizațiile prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal corespund autorizării pentru desfășurarea de către persoanele fizice a unor activități economice în mod independent, precum și celor pentru înființarea și funcționarea asociațiilor familiale.

149. _

(1) Taxele pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfășurarea unei activități economice sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, și se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

▶(la data 18-Nov-2004 punctul 149., alin. (2) din partea 268¹ abrogat de Art. I, subpunctul VIII., punctul 3. din [Hotărârea 1840/2004](#))

(3) Mențiunea privind plata acestor taxe se face pe verso-ul autorizațiilor.

150. Taxa pentru eliberarea autorizației pentru desfășurarea unei activități economice nu se restituie chiar dacă autorizația de funcționare a fost suspendată sau anulată, după caz.

151. În cazul pierderii ori degradării autorizației de funcționare, eliberarea alteia se face numai după achitarea taxei în condițiile prevăzute la pct. 149 alin. (1).

152. În cazul pierderii autorizației pentru desfășurarea unei activități economice, titularul său are obligația să publice pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Dovada publicării se depune la cererea pentru eliberarea noii autorizații de funcționare.

153. Pentru efectuarea de modificări în autorizația pentru desfășurarea unei activități economice, potrivit prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 58/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 20 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, la cererea titularului său, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Taxa de viză prevăzută la art. 268 alin. (1¹) din Codul fiscal se face venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz,

(3) Taxa pentru eliberarea autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică se stabilește prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal și se achită integral, anticipat eliberării acesteia, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 153. din partea 268¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 59. din [Hotărârea 1861/2006](#))

154. Taxele pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal, sunt anuale și se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv și se fac venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului București, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

►(la data 01-Jan-2007 punctul 154. din partea 268¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 60. din [Hotărârea 1861/2006](#))

155. _

(1) Taxele prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal :

a) se referă la autorizațiile sanitare de funcționare eliberate de direcțiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. [100/1998](#) privind asistența de sănătate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 1 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare;

►(la data 01-Jan-2007 punctul 155., alin. (1), litera B. din partea 268¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 61. din [Hotărârea 1861/2006](#))

c) se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal;

d) nu se restituie chiar dacă autorizația a fost retrasă temporar sau definitiv.

(2) **La eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, direcțiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizațiilor respective dovada efectuării plății taxelor, în contul unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.**

►(la data 01-Jan-2007 punctul 155., alin. (2) din partea 268¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 62. din [Hotărârea 1861/2006](#))

156. _

(1) Taxa prevăzută la art. 268 alin. (3) din Codul fiscal, pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deținute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene se datorează de persoanele fizice și persoanele juridice beneficiare.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se stabilește, în lei/m² sau fracțiune de m², prin hotărâri ale autorităților deliberative, în condițiile art. 288 alin. (1).

157. Taxa prevăzută la pct. 156 se achită integral, anticipat eliberării copiilor heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri și se face venit la bugetul local administrat de către autoritatea deliberativă care deține planurile respective.

►(la data 01-Jan-2007 punctul 157. din partea 268¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 63. din [Hotărârea 1861/2006](#))

158. _

(1) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător, prevăzută la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal :

a) se încasează de la persoanele fizice producători care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. [661/2001](#) privind procedura de eliberare a certificatului de producător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 august 2001, denumită în continuare Hotărârea Guvernului nr. [661/2001](#);

b) se achită anticipat eliberării certificatului de producător;

c) se face venit la bugetele locale ale căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective;

d) nu se restituie chiar dacă certificatul de producător a fost anulat.

(2) Certificatul de producător se eliberează la cerere, al cărui model este stabilit potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. [661/2001](#).

(3) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabilește prin hotărâri adoptate de consiliile locale, în condițiile prevederilor art. 268 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului București, această taxă se stabilește prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului București.

(4) **Autoritățile deliberative pot stabili taxe pentru eliberarea certificatelor de producător, între limitele din tabloul prevăzut în normele metodologice la pct. 11 alin. (3), diferențiate pe produse.**

►(la data 01-Jan-2007 punctul 158., alin. (4) din partea 268¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 64. din [Hotărârea 1861/2006](#))

159. Potrivit prevederilor art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. [661/2001](#), contravaloarea certificatelor de producător se suportă din taxele menționate la pct. 158 alin. (4) și pe cale de consecință autoritățile deliberative nu pot institui alte taxe pentru eliberarea certificatelor de producător în afara acestora.

159¹. _

(1) **Taxa pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică, prevăzută la art. 268 alin. (5) se datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrative se află amplasată unitatea sau standul de comercializare. Autorizația se emite de către primarul în a cărui rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.**

(2) **Taxele pentru eliberarea privind desfășurarea de activități de alimentație publică, sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile art. 268 alin. (5) și art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, și se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv.**

►(la data 01-Jan-2007 punctul 159. din partea 268¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 65. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 269: Codul fiscal

Art. 269: Scutiri

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor nu se datorează pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru lăcaș de cult sau construcție anexă;

b) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului;

c) certificat de urbanism sau autorizație de construire, pentru lucrările de interes public județean sau local;

d) certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție publică;

e) autorizație de construire pentru autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

PARTEA 269¹: Norme metodologice

160. Taxele pentru eliberarea atât a certificatului de urbanism, cât și a autorizației de construire, prevăzute la art. 269 din Codul fiscal, nu se datorează în următoarele cazuri:

a) pentru oricare categorie de lucrări referitoare la locașuri de cult, inclusiv pentru construcțiile-anexe ale acestora, cu condiția ca acel cult religios să fie recunoscut oficial în România;

b) pentru lucrările de dezvoltare, modernizare sau reabilitare a infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului, indiferent de solicitant;

c) pentru lucrările de interes public județean sau local;

d) pentru lucrările privind construcțiile ai căror beneficiari sunt instituțiile publice, indiferent de solicitantul autorizației;

e) pentru lucrările privind autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. [30/1995](#) privind regimul de concesionare a construirii și exploatarea unor tronșoane de căi de comunicații terestre - autostrăzi și căi ferate, aprobată cu modificări prin Legea nr. [136/1996](#), cu modificările ulterioare.

161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrări de interes public se înțelege orice lucrări de construcții și reparații finanțate de la bugetul local, bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, credite externe sau sume alocate pe bază de parteneriat, efectuate pentru a deservi colectivitățile locale.

PARTEA 270: Codul fiscal

CAPITOLUL VI: Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate

Art. 270: Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate

(1) Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

(3) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă și publicitate.

(4) Cota taxei se stabilește de consiliul local, fiind cuprinsă între 1 % și 3 %.

(5) Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se varsă la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă și publicitate.

PARTEA 270¹: Norme metodologice

162. Beneficiarii serviciilor de reclamă și publicitate realizate în baza unui contract sau a unei altfel de înțelegeri încheiate cu oricare altă persoană datorează taxa, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana respectivă prestează aceste servicii de reclamă și publicitate.

163. _

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate, se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 1 % și 3 %, inclusiv, asupra valorii serviciilor de reclamă și publicitate, prevăzută în contract, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(2) Nivelul cotei se stabilește de către consiliile locale în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, potrivit art. 288 alin. (1) din Codul fiscal.

164. _

(1) Taxa se plătește lunar de către prestatorul serviciului de reclamă și publicitate, pe toată durata desfășurării contractului, până la data de 10 a lunii următoare datorării taxei.

(2) Taxa se datorează de la data intrării în vigoare a contractului.

PARTEA 271: Codul fiscal

Art. 271: Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate

(1) Orice persoană care utilizează un panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate într-un loc public datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al autorității administrației publice locale în raza căreia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual, prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afișajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de până la 200.000 lei;

b) în cazul oricărui alt panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, suma este de până la 150.000 lei.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, anticipat sau trimestrial, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate să depună o declarație anuală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

PARTEA 271¹: Norme metodologice

165. _

(1) Pentru utilizarea unui panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate într-un loc public, care nu are la bază un contract de publicitate, consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, pe metru pătrat de afișaj, plătită de utilizator la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj.

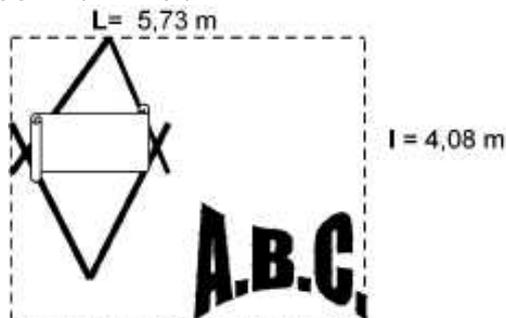
(2) În cazul în care panoul, afișajul sau structura de afișaj este închiriată unei alte persoane, utilizatorul final va datora taxa în condițiile art. 270 sau art. 271 din Codul fiscal, după caz.

166. Taxa datorată se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a afișajului cu taxa stabilită de autoritatea deliberativă.

167. _

(1) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate este determinată de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afișul, panoul sau firma, după caz.

(2) Exemplu de afiș, panou sau firmă:

(3) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, potrivit exemplului de la alin. (2), se determină prin înmulțirea $L \times I$, respectiv $5,73 \text{ m} \times 4,08 \text{ m} = 23,38 \text{ m}^2$.

(4) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afișului.

168. _

(1) În sensul prevederilor art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, se fac următoarele precizări:

a) se consideră că taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, anticipat, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, înainte de data de 15 martie, inclusiv, a aceluiași an fiscal;

b) se consideră că taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește trimestrial, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Taxa se calculează pentru un an fiscal sau pentru numărul de luni și zile rămase până la sfârșitul anului fiscal și se plătește de către utilizatorul panoului, afișajului sau structurii de afișaj, potrivit prevederilor alin. (1).

169. Consiliile locale, prin hotărârile adoptate în condițiile pct. 165 alin. (1), pot stabili obligația ca persoanele care datorează această taxă să depună o declarație fiscală, model stabilit conform pct. 256. În cazul în care autoritățile deliberative optează pentru obligația depunerii declarației fiscale, aceasta va fi depusă la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj, sub sancțiunile prevăzute la art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data amplasării.

PARTEA 272: Codul fiscal

Art. 272: Scutiri

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclamă unor activități economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afișajul sau structura de afișaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 270 fiind plătită de această ultimă

persoană.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru afișele, panourile sau alte mijloace de reclamă și publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum și alte informații de utilitate publică și educaționale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate pentru afișajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclamă și publicitate.

PARTEA 272¹: Norme metodologice

170. Intră sub incidența prevederilor art. 272 alin. (3) din Codul fiscal și afișele expuse în exteriorul clădirii, prin care se fac publice spectacolele de natura celor prevăzute la art. 273 din Codul fiscal, dar numai cele de la sediul organizatorului și/sau locul desfășurării spectacolului, fiind asimilate celor amplasate în interiorul clădirilor.

PARTEA 273: Codul fiscal

CAPITOLUL VII: Impozitul pe spectacole

Art. 273: Reguli generale

(1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiție sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligația de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

PARTEA 273¹: Norme metodologice

171. Persoanele fizice și persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiții sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și biletelor de intrare sau, după caz, în sumă fixă, în funcție de suprafața incintei, în cazul videotecilor și discotecilor.

172. Impozitul pe spectacole se plătește lunar, până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care se organizează spectacolul, la bugetele locale ale comunelor, ale orașelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competență se desfășoară spectacolele. La nivelul municipiului București impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competență se desfășoară spectacolele.

PARTEA 274: Codul fiscal

Art. 274: Calculul impozitului

(1) Cu excepțiile prevăzute la art. 275, impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare și a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determină după cum urmează:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesă de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograful, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională, cota de impozit este egală cu 2 %;

b) în cazul oricărei alte manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egală cu 5 %.

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:

a) a înregistra biletele de intrare și/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care își exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum și în orice alt loc în care se vând bilete de intrare și/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare și/sau abonamente și de a nu încasa sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare și/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, documentele justificative privind calculul și plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror alte cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii și Cultelor și Agenția Națională pentru Sport.

PARTEA 274¹: Norme metodologice

173. Organizatorii de manifestări artistice cinematografice, teatrale, muzicale și folclorice datorează impozit pe spectacole, în condițiile prezentelor norme metodologice, calculat asupra încasărilor din vânzarea biletelor de intrare/abonamentelor, din care se scade valoarea timbrelor cinematografice, teatrale, muzicale, folclorice sau de divertisment, după caz, determinată potrivit prevederilor:

a) Legii nr. **35/1994** privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 14 iunie 1994, cu modificările și completările ulterioare;

b) Normelor metodologice emise de Ministerul Finanțelor nr. **48.211/1994** privind perceperea, încasarea, virarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric și al artelor plastice, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 17 octombrie 1994, cu modificările și completările ulterioare.

174. Pentru manifestările artistice și competițiile sportive impozitul pe spectacole se stabilește asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și a biletelor de intrare, prin aplicarea următoarelor cote:

a) 2 % pentru manifestări artistice de teatru, de operă, de operetă, de filarmonică, cinematografice, muzicale, de circ, precum și pentru competițiile sportive interne și internaționale;

b) 5 % pentru manifestările artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestări artistice ori distractive care au un caracter ocazional.

175. Contribuabililor care desfășoară activități sau servicii de natura celor menționate la art. 274 alin. (2) din Codul fiscal le revine obligația de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială își au domiciliul sau sediul, după caz, atât abonamentele, cât și biletele de intrare și de a afișa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum și la locul de desfășurare a spectacolelor, interzicându-li-se să încaseze sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente.

176. În cazul în care contribuabilii prevăzuți la pct. 175 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competență a altor autorități ale administrației publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligația de a viza abonamentele și biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară spectacolele.

177. _

(1) Normele privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor se elaborează în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii și Cultelor și de Agenția Națională pentru Sport.

(2) Formularele tipizate aflate în stoc până la data publicării normelor prevăzute la alin. (1) vor putea fi utilizate până la epuizare, în condițiile adaptării corespunzătoare.

PARTEA 275: Codul fiscal

Art. 275: Reguli speciale pentru videoteci și discoteci

(1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activități distractive care are loc într-o videotecă sau discotecă, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeței incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabilește pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă, prin înmulțirea numărului de

metri pătrați ai suprafeței incintei videotecii sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

- a) în cazul videotecilor, suma este de până la 1.000;
b) în cazul discotecilor, suma este de până la 2.000 lei.

(3) Impozitul pe spectacole se ajustează prin înmulțirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corecție corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localității	Coeficient de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declarația se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

PARTEA 275¹: Norme metodologice

178. _

(1) Prin discotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege activitatea artistică și distractivă desfășurată într-o incintă prevăzută cu instalații electronice speciale de lumini, precum și de redare și audiție de muzică, unde se dansează, indiferent cum este denumită ori de felul cum este organizată ca activitate, respectiv:

- a) integrată sau conexă activităților comerciale de natura celor ce intră sub incidența diviziunii 55 sau a activităților de spectacole specifice grupei 923 din CAEN-rev.1;
b) integrată sau conexă oricăror alte activități nemenționate la lit. a);
c) individuală;
d) cu sau fără disc-jockey.

(2) Nu sunt de natura discotecilor activitățile prilejuite de organizarea de nunți, de botezuri și de revelioane.

(3) Prin videotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege activitatea artistică și distractivă desfășurată într-o incintă prevăzută cu instalații electronice speciale de redare și vizionare de filme; nu este de natura videoteicii activitatea care intră sub incidența clasei 9213 din CAEN-rev.1.

(4) În cazul videotecilor și discotecilor nu se aplică prevederile referitoare la tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor.

179. _

(1) Pentru determinarea impozitului pe spectacole, în cazul videotecilor și discotecilor, prin incintă se înțelege spațiul închis în interiorul unei clădiri, suprafața teraselor sau suprafața de teren afectată pentru organizarea acestor activități artistice și distractive.

(2) Pentru dimensionarea suprafeței incintei în funcție de care se stabilește impozitul pe spectacole se însumează suprafețele utile afectate acestor activități, precum și, acolo unde este cazul, suprafața utilă a incintelor în care se consumă băuturi alcoolice, băuturi răcoritoare sau cafea, indiferent dacă participanții stau în picioare sau pe scaune, precum și suprafața utilă a oricăror alte incinte în care se desfășoară o activitate distractivă conexă programelor de videotecă sau discotecă.

(3) Prin zi de funcționare, pentru determinarea impozitului pe spectacole, se înțelege intervalul de timp de 24 de ore, precum și orice fracțiune din acesta înăuntrul căruia se desfășoară activitatea de videotecă sau discotecă, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

180. _

(1) Cuantumul impozitului, prevăzut în sumă fixă la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal, se stabilește de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București, în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, astfel:

I. se stabilește o valoare cuprinsă între limitele prevăzute la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal;

II. asupra valorii stabilite potrivit mențiunii de la lit. a) se aplică coeficientul de corecție ce corespunde rangului localității respective, astfel:

- a) localități urbane de rangul 0 8,00;
b) localități urbane de rangul I 5,00;
c) localități urbane de rangul II 4,00;
d) localități urbane de rangul III 3,00;
e) localități rurale de rangul IV 1,10;
f) localități rurale de rangul V 1,00;

III. asupra valorii rezultate potrivit mențiunii de la lit. b) se poate aplica majorarea anuală, hotărâtă de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București, cu până la 20 %, prevăzută de art. 287 din Codul fiscal, reprezentând impozitul pe spectacole, în lei/m² zi, ce se percepe pentru activitatea de videotecă sau discotecă.

(2) Contribuabilii care intră sub incidența art. 275 alin. (1) din Codul fiscal au obligația să prezinte releveul suprafeței incintei o dată cu depunerea declarației fiscale și ori de câte ori intervine o modificare a acestei suprafețe, ținând seama de prevederile pct. 179 alin. (1) și (2).

181. _

(1) În cazul contribuabililor care organizează activități artistice și distractive de videotecă și discotecă, impozitul pe spectacole se determină pe baza suprafeței incintei afectate pentru organizarea acestor activități, nefiind necesare bilete sau abonamente.

(2) Contribuabilii care organizează activități artistice și distractive de videotecă și discotecă, în calitatea lor de plătitori de impozit pe spectacole, au obligația de a depune Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului pe spectacole, în cazul activităților artistice și distractive de videotecă și discotecă, stabilită potrivit pct. 256, până cel târziu la data de 15 inclusiv, pentru luna următoare.

PARTEA 276: Codul fiscal

Art. 276: Scutiri

Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare.

PARTEA 276¹: Norme metodologice

182. Contractele încheiate între contribuabilii organizatori de spectacole și beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară spectacolul, prealabil organizării acestuia. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

183. Contractele care intră sub incidența prevederilor art. 276 din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. [32/1994](#) privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările și completările ulterioare.

PARTEA 277: Codul fiscal

Art. 277: Plata impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

PARTEA 277¹: Norme metodologice

184. Impozitul pe spectacole se plătește lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei în care se realizează venitul, la bugetele locale, potrivit destinațiilor prevăzute la pct. 172.

PARTEA 278: Codul fiscal

CAPITOLUL VIII: Taxa hotelieră

Art. 278: Reguli generale

- (1) Consiliul local poate institui o taxă pentru șederea într-o unitate de cazare, într-o localitate asupra căreia consiliul local își exercită autoritatea, dar numai dacă taxa se aplică conform prezentului capitol.
- (2) Taxa pentru șederea într-o unitate de cazare, denumită în continuare taxa hotelieră, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidență a persoanelor cazate.
- (3) Unitatea de cazare are obligația de a vărsa taxa colectată în conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată aceasta.

PARTEA 278¹: Norme metodologice

185. _

(1) Instituirea taxei hoteliere constituie atribuția opțională a consiliilor locale ale comunelor, ale orașelor sau ale municipiilor, după caz. La nivelul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul lunii mai și se aplică în anul fiscal următor, în condițiile prezentelor norme metodologice. Neadoptarea hotărârii până la data de 31 mai a fiecărui an fiscal corespunde opțiunii autorității deliberative de a nu institui taxa hotelieră pentru anul fiscal următor.

186. Persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea au obligația ca în documentele utilizate pentru încasarea tarifelor de cazare să evidențieze distinct taxa hotelieră încasată determinată în funcție de cota și, după caz, de numărul de zile stabilite de către autoritățile deliberative.

187. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, în a cărei rază de competență se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare. La nivelul municipiului București această taxă se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază de competență se află unitatea de cazare.

PARTEA 279: Codul fiscal

Art. 279: Calculul taxei

- (1) Taxa hotelieră se calculează prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unitățile de cazare.
- (2) Cota taxei se stabilește de consiliul local și este cuprinsă între 0,5 % și 5 %. În cazul unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, cota taxei poate varia în funcție de către autoritățile deliberative respective;
- (3) Taxa hotelieră se datorează pentru întreaga perioadă de ședere, cu excepția cazului unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, atunci când taxa se datorează numai pentru o singură noapte, indiferent de perioada reală de cazare.

PARTEA 279¹: Norme metodologice

188. _

(1) În cazul în care autoritățile prevăzute la pct. 185 optează pentru instituirea taxei hoteliere, cota se stabilește între 0,5 % și 5 % inclusiv și se aplică după cum urmează:

- a) pentru șederea în municipii, orașe sau comune, altele decât cele declarate, conform legii, stațiuni turistice, taxa hotelieră se aplică la tarifele de cazare practicate de unitățile hoteliere pentru fiecare persoană care datorează această taxă; numărul de zile pentru care se datorează taxa hotelieră se stabilește de către autoritățile deliberative respective;
- b) pentru șederea în stațiunile turistice, atât cele de interes național, cât și cele de interes local, declarate ca atare prin hotărâre a Guvernului, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. [58/1998](#) privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. [755/2001](#), cu modificările și completările ulterioare, taxa hotelieră se aplică la tarifele de cazare practicate de unitățile de cazare numai pentru o noapte de cazare, pentru fiecare persoană care datorează această taxă, indiferent de perioada reală de cazare.
- (2) Prin perioada reală de cazare se înțelege perioada neîntreruptă în care o persoană fizică este cazată într-o unitate de cazare; perioada poate fi de una sau de mai multe zile.

PARTEA 280: Codul fiscal

Art. 280: Scutiri

Taxa hotelieră nu se aplică pentru:

- a) persoanele fizice în vârstă de până la 18 ani inclusiv;
- b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;
- c) pensionarii sau studenții;
- d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;
- e) veteranii de război;
- f) văduvele de război sau văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit;
- g) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. [118/1990](#) privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;
- h) soțul sau soția uneia dintre persoanele fizice menționate la lit. b)-g), care este cazat/cazată împreună cu o persoană menționată la lit. b)-g).

PARTEA 280¹: Norme metodologice

189. Pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei hoteliere, persoanele interesate trebuie să facă dovada cu: certificatul de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap, cuponul de pensie, carnetul de student sau orice alt document similar, însoțit de actul de identitate. În cazul persoanelor în vârstă de până la 14 ani, actul de identitate este certificatul de naștere sau alte documente care atestă situația respectivă.

PARTEA 281: Codul fiscal

Art. 281: Plata taxei

- (1) Unitățile de cazare au obligația de a vărsa taxa hotelieră la bugetul local, lunar, până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care s-a colectat taxa hotelieră de la persoanele care au plătit cazarea.
- (2) Unitățile de cazare au obligația de a depune lunar o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

PARTEA 281¹: Norme metodologice

190. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunelor/orașelor/municipiilor/sectoarelor municipiului București, după caz, în a căror rază de competență se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare.

191. La virarea sumelor reprezentând taxa hotelieră, unitățile de cazare, persoane juridice, prin intermediul cărora se realizează cazarea, vor depune la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale respective o declarație-decont, model prevăzut la pct. 256 din prezentele norme metodologice, care să cuprindă sumele încasate și virate pentru luna de referință. Virarea sumelor se face în primele 10 zile ale fiecărei luni pentru luna precedentă.

PARTEA 282: Codul fiscal

CAPITOLUL IX: Taxe speciale

Art. 282

- (1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale.
 - (2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale.
 - (3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția/serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare a acesteia/acestuiia, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.
 - (4) Consiliile locale, județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, nu pot institui taxe speciale concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existența pe domeniul public/privat al administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport și distribuție a energiei electrice și a gazelor naturale.
- ▶(la data 01-Jan-2007 partea 282 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 66. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 282¹: Norme metodologice

- 192.** Consiliile locale, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, prin regulamentul aprobat, vor stabili condițiile și sectoarele de activitate în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, precum și modul de organizare și funcționare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective și modalitățile de consultare și de obținere a acordului persoanelor fizice și juridice beneficiare ale serviciilor respective.
- 193.** Hotărârile adoptate de către autoritățile prevăzute la pct. 192, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice și juridice plătitoare, vor fi afișate la sediul autorităților administrației publice locale și vor fi publicate, potrivit legii.
- 194.** Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestație în termen de 15 zile de la afișarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen autoritatea deliberativă care a adoptat hotărârea se întrunește și deliberază asupra contestațiilor primite.
- 195.** _

- (1) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

▶(la data 24-Feb-2004 punctul 195., alin. (2) din partea 282¹ rectificat de punctul 1. din [Rectificare din 2004](#))

- (3) Taxe speciale nu se pot institui concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existența pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport și distribuite a energiei electrice și a gazelor naturale.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 195. din partea 282¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 66. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

- 196.** Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 282 din Codul fiscal, se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate, iar contul de execuție al acestora se aprobă de consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz.

PARTEA 283: Codul fiscal

CAPITOLUL X: Alte taxe locale

Art. 283: Alte taxe locale

- (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, după caz, pot institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice și pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură și arheologice și altele asemenea.
- (2) Consiliile locale pot institui taxe pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor și utilajelor destinate obținerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală, pe raza localității unde acestea sunt utilizate, precum și taxe pentru activitățile cu impact asupra mediului înconjurător.
- (3) Taxele prevăzute la alin. (1) și (2) se calculează și se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autoritățile deliberative interesate.

▶(la data 18-Feb-2005 Art. 283 din partea 283, capitolul X modificat de Art. I, alin. (H), punctul 33. din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 283¹: Norme metodologice

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 197. din partea 283¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 32. din [Hotărîrea 84/2005](#))

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 198. din partea 283¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 32. din [Hotărîrea 84/2005](#))

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 199. din partea 283¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 32. din [Hotărîrea 84/2005](#))

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 200. din partea 283¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 32. din [Hotărîrea 84/2005](#))

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 201. din partea 283¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 32. din [Hotărîrea 84/2005](#))

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 202. din partea 283¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 32. din [Hotărîrea 84/2005](#))

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 203. din partea 283¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 32. din [Hotărîrea 84/2005](#))

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 204. din partea 283¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 32. din [Hotărîrea 84/2005](#))

- 205.** Procedurile prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal vor fi aprobate de autoritățile deliberative interesate pentru anul fiscal următor, în termenul prevăzut la art. 288 din Codul fiscal.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 205. din partea 283¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 33. din [Hotărîrea 84/2005](#))

PARTEA 284: Codul fiscal

CAPITOLUL XI: Facilități comune. Facilități pentru persoane fizice

Art. 284

- (1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și art. 283 nu se aplică pentru:
 - a) veteranii de război;
 - b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori considerate în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte legi.
- (2) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, nu datorează:
 - a) impozitul pe clădiri pentru locuința situată la adresa de domiciliu;
 - b) impozitul pe teren aferent clădirii prevăzute la lit. a);
 - c) taxa asupra mijloacelor de transport aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui motociclet.
- (3) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren nu se aplică văduvelor de război și văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.
- (4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren și taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat și de persoanele încadrate în gradul I de invaliditate.
- (5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deținut în comun de o persoană fizică prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplică integral pentru proprietățile deținute în comun de soți.
- (6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplică doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).
- (7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică doar terenului aferent clădirii utilizate ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7¹) Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se aplică doar pentru un singur mijloc de transport, la alegerea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1) și (2).

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice și/sau juridice române care reabilitează sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le dețin în proprietate, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent și stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică, precum și de taxele pentru eliberarea autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și 283 se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază și trăiesc în localitățile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

(13) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice, dacă:

a) clădirea este o locuință nouă, realizată în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare.

(14) Scutirile de impozit prevăzute la alin. (13) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 284 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 69. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 284¹: Norme metodologice

206. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, de taxele speciale adoptate de consiliile locale, precum și de alte taxe locale stabilite conform art. 283 din Codul fiscal se acordă pentru:

a) veteranul de război;

b) persoana fizică, cetățean român, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuții din motive etnice, după cum urmează:

- 1.a fost deportată în ghetouri și lagăre de concentrare din străinătate;
- 2.a fost privată de libertate în locuri de detenție sau în lagăre de concentrare;
- 3.a fost strămutată în altă localitate decât cea de domiciliu;
- 4.a făcut parte din detașamentele de muncă forțată;
- 5.a fost supraviețuitoare a trenului morții;
- 6.este soțul/soția persoanei asasinată sau executată din motive etnice, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

c) persoana care, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

- 1.a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;
- 2.a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;
- 3.a fost internată în spitale de psihiatrie;
- 4.a avut stabilit domiciliu obligatoriu;
- 5.a fost strămutată într-o altă localitate;

d) soțul/soția celui decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, strămutați, deportați în străinătate sau prizonieri, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

e) soțul/soția celui decedat după ieșirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din strămutare, din deportare sau din prizonierat, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

f) soțul/soția celui decedat în condițiile prevăzute la alineatele precedente și care, din motive de supraviețuire, a fost nevoit să divorțeze de cel închis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier sau strămutat, dacă nu s-a recăsătorit și dacă poate face dovada că a conviețuit cu victima până la decesul acesteia;

g) persoana care a fost deportată în străinătate după 23 august 1944;

h) persoana care a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistițiului.

207. De drepturile prevăzute la art. 284 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal beneficiază și persoanele care au calitatea de luptător în rezistența anticomunistă, precum și cele din rezistența armată care au participat la acțiuni de împotrivire cu arma și de răsturnare prin forță a regimului comunist, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările și completările ulterioare.

208. Scutirea de la plata:

1. impozitului pe clădiri pentru locuința situată la adresa de domiciliu;

2. impozitului pe teren aferent clădirii prevăzute la pct. 1;

3. taxei asupra mijloacelor de transport, aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu, se acordă pentru persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, respectiv celor care au calitatea de:

a) luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989:

a¹) luptător rănit - atribuit celor care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 sau în legătură cu aceasta;

a²) luptător reținut - atribuit celor care au fost reținuți de forțele de represiune ca urmare a participării la acțiunile pentru victoria Revoluției din decembrie 1989;

a³) luptător remarcat prin fapte deosebite - atribuit celor care, în perioada 14-25 decembrie 1989, au mobilizat și au condus grupuri sau mulțimi de oameni, au construit și au menținut baricade împotriva forțelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanță vitală pentru rezistența regimului totalitar și le-au apărat până la data judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului și însemnelor comunismului între 14-22 decembrie 1989;

b) urmaș de erou-martir, și anume: soțul supraviețuitor, părinții celui decedat și fiecare dintre copiii acestuia.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 208. din partea 284¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 34. din [Hotărârea 84/2005](#))

209. Categoriile de persoane prevăzute la art. 284 alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de scutirile prevăzute de acesta, trebuie să prezinte certificate doveditoare, potrivit Legii nr. 341/2004.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 209. din partea 284¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 35. din [Hotărârea 84/2005](#))

210. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren și taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare pentru desfășurarea unei activități economice se acordă pentru:

- a) persoanele cu handicap grav;**
- b) persoanele cu handicap accentuat;**
- c) persoanele invalide de gradul I;**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 210., litera D. din partea 284¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 67. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

211. Scutirile prevăzute la art. 284 alin. (1)-(4) din Codul fiscal se acordă în proporție de 100 % pentru bunurile proprii și pentru bunurile comune ale soților, stabilite potrivit Codului familiei.

212. Scutirea de la plata impozitelor și taxelor locale prevăzute de art. 284 din Codul fiscal se acordă persoanelor în cauză pe baza cererii acestora, proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului, începând cu luna următoare celei în care persoanele în cauză prezintă actele prin care se atestă situația respectivă. Copia actului rămâne ca document oficial la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, care îl certifică pentru conformitate.

213. Dacă au intervenit schimbări care conduc la modificarea condițiilor în care se acordă scutirile prevăzute la art. 284 din Codul fiscal, persoanele în cauză trebuie să depună noi declarații fiscale în termen de 30 de zile de la apariția schimbărilor.

214. Pentru a beneficia de scutirea de impozitul pe clădiri prevăzută la art. 284 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele fizice sau juridice române care dețin în proprietate clădirile în cauză trebuie să depună la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale o cerere însoțită de copii de pe autorizația de construire pentru lucrările de reabilitare termică și de pe documentele din care reiese perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică. Scutirea se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care persoanele au depus cererea respectivă.

215. _

(1) Potrivit prevederilor art. 651 din [Codul civil](#), succesiunile se deschid prin moarte.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 215., alin. (2) din partea 284¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 68. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 215., alin. (3) din partea 284¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 68. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 215., alin. (4) din partea 284¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 68. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(5) În aplicarea prevederilor art. 68 din [Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare [Legea nr. 36/1995](#), și ale art. 75 din regulamentul prevăzut la pct. 275, secretarul unității administrativ-teritoriale/secretarul sectorului municipiului București, denumit în continuare secretar, din raza localității în care defunctul a avut ultimul domiciliu, atunci când are cunoștință că moștenirea cuprinde bunuri imobiliare, procedând la verificarea datelor înregistrate în registrul agricol, îi revine obligația să trimită sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale notarului public care ține opusul de evidență a procedurii succesorale, cu menționarea datelor prevăzute la art. 72 din acest regulament, în cel mult 30 de zile calendaristice de la data decesului, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(6) Sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale se întocmește obligatoriu în 3 exemplare, din care unul se înaintează notarului public, unul compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale pentru cunoașterea datelor de identitate a succesorilor, iar cel de-al treilea rămâne la secretar, ca unic document care stă la baza înregistrărilor din registrul prevăzut la alin. (7).

(7) Pentru urmărirea realizării atribuției prevăzute la alin. (6) secretarii au obligația conducerii unui registru de evidență a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale, care conține următoarele coloane: numărul curent, numele și prenumele defunctului, data decesului, numărul actului de deces, numărul și data înregistrării sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la nivelul autorităților administrației publice locale respective, rolul nominal unic, volumul/poziția nr. din registrul agricol, numărul și data confirmării primirii de către notarul public și observații.

(8) Registrul prevăzut la alin. (7), al cărui model se stabilește potrivit prevederilor pct. 256, va fi numerotat, șnruit, sigilat și înregistrat în registrul general pentru înregistrarea corespondenței, prin grija secretarului, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) În registrul de evidență a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale se trec și defuncții cu ultimul domiciliu în localitatea din raza de competență a secretarului respectiv, cu precizarea că nu se mai înaintează la notarul public sesizarea respectivă, iar la rubrica "observații" se face mențiunea "fără bunuri imobiliare".

(10) Prealabil înaintării către notarul public a sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale, secretarul va solicita compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale să cerceteze poziția din rolul nominal unic al defunctului, în ceea ce privește impunerea pentru cei 5 ani din urmă.

(11) Când se constată că defunctul - autor al succesiunii, în calitate de contribuabil, a fost omis sau insuficient impus pentru anul decesului sau pentru oricare alt an din cei 5 ani anteriori decesului, se va proceda la consemnarea în sesizare a creanțelor bugetare datorate, acestea socotindu-se ca o sarcină succesorală, făcând parte din pasivul succesoral, iar moștenitorii răspund solidar în ceea ce privește plata creanțelor bugetare respective.

(12) Cercetarea prevăzută la alin. (11) se face atât asupra înregistrărilor din registrul de rol nominal unic, cât și asupra celor din registrul agricol.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 215., alin. (13) din partea 284¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 68. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

215¹. _

(1) Potrivit art. 10 alin. 2 din [Legea locuinței nr. 114/1996](#), republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare [Legea locuinței nr. 114/1996](#), pentru contribuabilii persoane fizice, titulari ai contractelor de construire a unei locuințe cu credit sau ai contractelor de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuințelor noi care se realizează în condițiile art. 7-9 din [legea menționată mai sus](#), scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe timp de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(2) Beneficiarii de credite, în condițiile prevederilor [Ordonanței Guvernului nr. 19/1994](#) privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 82/1995](#), cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare [Ordonanța Guvernului nr. 19/1994](#), sunt scutiți de la plata impozitului pe clădiri pe o perioadă de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(3) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobândit locuințe, în condițiile [Ordonanței Guvernului nr. 19/1994](#), beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri începând cu această dată și până la împlinirea termenului de 10 ani, calculat începând cu data dobândirii locuințelor.

215². _

(1) Pentru a putea beneficia de scutirile prevăzute la pct. 215 persoanele în cauză vor prezenta o cerere la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, împreună cu originalul și copia actelor care le atestă această calitate, respectiv contractul de construire a unei locuințe cu credit, contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței sau contractul de dobândire a locuinței, după caz, și procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuinței în cauză, numai pentru o clădire.

Aceste scutiri se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care prezintă cererea și documentele conexe acesteia, numai până la expirarea perioadei de 10 ani de la data dobândirii locuinței.

(2) În cazul înstrăinării locuințelor dobândite în temeiul [Ordonanței Guvernului nr. 19/1994](#) și al [Legii nr. 114/1996](#), noii proprietari nu mai beneficiază de scutire de la plata impozitului pe clădiri.

(3) Declarațiile fiscale pentru cazurile care intră sub incidența alin. (2) se depun la compartimentele de specialitate ale administrației publice locale în a căror rază de competență sunt situate clădirile, în termen de 30 de zile de la data înstrăinării/dobândirii acestora sau de la data de la care au intervenit schimbări care conduc la modificarea impozitului pe clădiri datorat atât de către contribuabilul care înstrăinează, cât și de către cel care dobândește.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 215. din partea 284¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 69. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 285: Codul fiscal

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe locale precizate la art. 282 și art. 283 nu se aplică:

a) oricărei instituții sau unități care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu excepția incintelor folosite pentru activități economice;
b) fundațiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;
c) organizațiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii."

(2) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren se reduce cu 50% pentru acele clădiri și terenul aferent deținute de persoane juridice, care sunt utilizate exclusiv pentru prestarea de servicii turistice pe o perioadă de maximum 5 luni pe durata unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou construite deținute de cooperatiile de consum sau meșteșugărești, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziției clădirii.

(4) Nu se datorează impozit pe teren pentru terenurile forestiere administrate de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, cu excepția celor folosite în scop economic.

⚡(la data 01-Jan-2007 partea 285 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 70. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 285¹: Norme metodologice:

216. Sub incidența art. 285 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se regăsește Fundația Menachem Elias a cărei legatară universală este Academia Română.

217. Sunt scutite de impozit pe clădiri, impozit pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor și de alte taxe locale prevăzute la art. 282 și 283 din Codul fiscal organizațiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate.

⚡(la data 01-Jan-2007 punctul 217. din partea 285¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 70. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

218. Prin servicii turistice în contextul art. 285 alin. (2) din Codul fiscal se înțelege numai combinația oricăroră dintre activitățile: 5510 - Hoteluri, 552 - Campinguri și alte facilități pentru cazare de scurtă durată, 5522 - Campinguri, inclusiv parcuri pentru rulote și 5523 - Alte mijloace de cazare, pe de o parte, și oricare dintre activitățile: 5530 - Restaurante, 5540 - Baruri, 5551 - Cantine, 5552 - Alte unități de preparare a hranei, pe de altă parte, astfel cum sunt prevăzute de Clasificarea activităților din economia națională - CAEN, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. [601/2002](#), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 13 decembrie 2002.

219. _

(1) Obiectivele nou-construite care aparțin cooperăției de consum sau meșteșugărești sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri în proporție de 50 % pe o perioadă de 5 ani de la data achiziției clădirii.

(2) Scutirea se acordă cu data de întâi a lunii următoare celei în care se depune o cerere în acest sens și numai pentru clădirile realizate cu respectarea autorizației de construire.

PARTEA 285¹: Codul fiscal:

Art. 285¹: Scutiri și facilități pentru persoane juridice

Elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, precum și terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren și a taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

PARTEA 285^{1^1}: Norme metodologice:

219¹. Potrivit prevederilor art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. [12/1998](#) privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, coroborate cu cele ale art. 285¹ din Codul fiscal, elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate și terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren și a taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

⚡(la data 18-Feb-2005 partea 285^{1^1} completat de Art. I, alin. (H), punctul 37. din [Hotărîrea 84/2005](#))

219². _

(1) Având în vedere și prevederile Ordonanței Guvernului nr. [96/1998](#) privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, pentru terenurile forestiere proprietate publică a statului administrat potrivit Codului silvic de către Regia Națională a Pădurilor, nu se datorează impozit pe teren.

(2) În categoria terenurilor folosite în scop economic de către Regia Națională a Pădurilor, se încadrează următoarele terenuri:

- a) răchitării, cod EFF-PDs;
- b) arbuști fructiferi, cod PSz;
- c) păstrăvării, cod PSp;
- d) fazanerii, cod PSf;
- e) crescătorii animale cu blană fină, cod PSb;
- f) centre fructe de pădure, cod PSD;
- e) puncte achiziție fructe, ciuperci, cod Pcu;
- f) ateliere împletituri, cod Psi;
- g) secții și puncte apicole, cod Psa;
- h) uscătorii și depozite de semințe, cod PSs;
- i) ciupercării, cod PSc;
- i) depozite forestiere, cod Paz.

⚡(la data 01-Jan-2007 partea 285^{1^1} completat de Art. I, alin. (H), punctul 71. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 286: Codul fiscal

Art. 286: Scutiri și facilități stabilite de consiliile locale

(1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe țară ori constau în exclusivitate din indemnizație de șomaj sau ajutor social.

(4) În cazul unei calamități naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum și a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Consiliul local poate acorda scutiri de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren, datorate de către persoanele juridice care efectuează investiții de peste 500.000 euro pe o perioadă de până la 5 ani inclusiv, astfel:

- a) scutirea de impozit pe clădiri, de la data de întâi a lunii următoare finalizării clădirii;
- b) scutirea de impozit pe teren, de la data de întâi a lunii următoare eliberării autorizației de construire.

(7) În cazul investițiilor de peste 500.000 euro, finalizate și puse în funcțiune la data intrării în vigoare a prezentei legi, consiliul local poate stabili cota de 0,25% la calculul impozitului pe clădiri, pe o perioadă de 3 ani inclusiv.

⚡(la data 01-Jan-2007 partea 286 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 73. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 286¹: Norme metodologice

220. _

(1) Facilitățile prevăzute la art. 286 alin. (1)-(4) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea.

(2) La acordarea scutiților sau reducerilor, după caz, prevăzute la art. 286 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, numai în cazul persoanelor fizice, autoritățile deliberative pot avea în vedere facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice prin reglementări neprevăzute în titlul IX din Codul fiscal.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 221. din partea 286¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 72. din [Hotărârea 1861/2006](#))

221¹. _

(1) În vederea respectării legislației comunitare în domeniul ajutorului de stat, consiliile locale vor elabora scheme de ajutor de stat cu obiectiv dezvoltarea regională, destinate finanțării realizării de investiții.

(2) Schemele de ajutor de stat vor avea în vedere criteriile și condițiile prevăzute în Regulamentul Comisiei Europene nr. 1.628/2006 din 24 octombrie 2006 de aplicare a articolelor 87 și 88 din Tratatul ajutoarelor naționale pentru investițiile cu finalitate regională și în Liniile directe ale Comisiei Europene privind ajutorul regional pentru perioada 2007-2013. Pentru schemele de ajutor de stat ce urmează a fi elaborate vor fi parcurse procedurile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

▶(la data 28-Dec-2007 punctul 221¹. din partea 286¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 15. din [Hotărârea 1579/2007](#))

PARTEA 287: Codul fiscal

CAPITOLUL XII: Alte dispoziții comune

Art. 287: Majorarea impozitelor și taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene

Nivelul impozitelor și taxelor locale prevăzute în prezentul titlu poate fi majorat anual cu până la 20% de consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, cu excepția taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) și la art. 295 alin. (II) lit. b)-d).

▶(la data 01-Jan-2007 partea 287 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 74. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 287¹: Norme metodologice

222. _

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, după caz, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, pot majora anual impozitele și taxele locale prevăzute de Codul fiscal, în funcție de condițiile specifice zonei, fără discriminare între categoriile de contribuabili, cu excepția taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) și la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din același act normativ, cu până la 20%.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 222., alin. (1) din partea 287¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 74. din [Hotărârea 1861/2006](#))

(2) Hotărârile adoptate au la bază nivelurile impozitelor și taxelor locale stabilite în sumă fixă conform prevederilor Codului fiscal, precum și impozitele și taxele locale determinate pe bază de cotă procentuală, potrivit dispozițiilor acestuia. Hotărârile de majorare se aplică numai pentru anul fiscal pentru care s-a aprobat. În anul fiscal următor se vor avea în vedere impozitele și taxele locale actualizate cu rata inflației conform prevederilor art. 292 din Codul fiscal coroborate cu cele din prezentele norme metodologice.

223. În anul 2007, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor și taxelor locale are la bază hotărârile privind majorarea anuală cu până la 20% adoptate în anul 2006 pentru anul fiscal 2007.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 223. din partea 287¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 75. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 288: Codul fiscal

Art. 288: Hotărârile consiliilor locale și județene privind impozitele și taxele locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile județene adoptă hotărâri privind impozitele și taxele locale pentru anul fiscal următor în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292.

(2) Primarii, primarul general și președinții consiliilor județene asigură publicarea corespunzătoare a oricărei hotărâri în materie de impozite și taxe locale adoptate de autoritățile deliberative respective.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 288 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 76. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 288¹: Norme metodologice

224. _

(1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene adoptă, în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292 din Codul fiscal, a fiecărui an, pentru anul fiscal următor, hotărâri privind stabilirea impozitelor și taxelor locale referitoare la:

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 224., alin. (1) din partea 288¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 40. din [Hotărârea 84/2005](#))

a) stabilirea cotei impozitelor sau taxelor locale, după caz, când acestea se determină pe bază de cotă procentuală, iar prin Codul fiscal sunt prevăzute limite minime și maxime;

b) stabilirea cuantumului impozitelor și taxelor locale, când acestea sunt prevăzute în sumă fixă, în limitele prevăzute de Codul fiscal ori de hotărârile Guvernului prin care nivelurile impozitelor și taxelor locale se indexează/ajustează/actualizează în condițiile art. 292 din Codul fiscal;

c) instituirea taxelor locale prevăzute la art. 283 din Codul fiscal;

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 224., alin. (1), litera C. din partea 288¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 40. din [Hotărârea 84/2005](#))

d) stabilirea nivelului bonificației de până la 10 %, conform prevederilor art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) și art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

e) majorarea, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, a impozitelor și taxelor locale, conform art. 287 din Codul fiscal;

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 224., alin. (1), litera E. din partea 288¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 40. din [Hotărârea 84/2005](#))

f) delimitarea zonelor, atât în intravilan, cât și în extravilan, avându-se în vedere prevederile pct. 9;

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 224., alin. (1), litera F. din partea 288¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 40. din [Hotărârea 84/2005](#))

g) procedura de acordare a facilităților fiscale categoriilor de persoane fizice prevăzute la art. 286 din Codul fiscal;

h) adoptarea oricăror alte hotărâri în aplicarea Codului fiscal și a prezentelor norme metodologice;

i) procedurile de calcul și de plată a taxelor prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 224., alin. (1), litera I. din partea 288¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 40. din [Hotărârea 84/2005](#))

(2) Termenul de hotărâri din cuprinsul art. 288 alin. (1) din Codul fiscal constituie actele de autoritate pe care le adoptă consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene în exercitarea atribuțiilor acestora, prevăzute de lege.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 224., alin. (2) din partea 288¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 76. din [Hotărârea 1861/2006](#))

(3) Hotărârile privind stabilirea impozitelor, a taxelor locale și a taxelor speciale, inclusiv a celor prin care se aprobă modificări sau completări la acestea, precum și hotărârile prin care se acordă facilități fiscale se publică:

a) în mod obligatoriu, în monitorul oficial al județului/municipiului București, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 75/2003, chiar dacă publicarea se face și potrivit prevederilor lit. b);

b) în monitoroarele oficiale ale celorlalte unități administrativ-teritoriale, acolo unde acestea se editează, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 75/2003;

c) prin oricare alte modalități prevăzute de lege.

(4) Modelul-cadru al hotărârii privind stabilirea impozitelor și taxelor locale, care se adoptă în condițiile alin. (1), este stabilit potrivit prevederilor pct. 256.

225. În termen de până la 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. III alin. (1), din Legea nr. 343/2006, autoritățile deliberative ale administrației publice locale adoptă hotărâri privind impozitele și taxele locale aplicabile în anul fiscal 2007, în condițiile acesteia.

»(la data 01-Jan-2007 punctul 225. din partea 288^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 77. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

226. În timpul anului fiscal consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene, după caz, pot hotărî, potrivit prevederilor art. 286 alin. (4) din Codul fiscal, atât pentru persoanele fizice, cât și pentru persoanele juridice, în cazul calamităților naturale, scutirea de la plata sau reducerea:

- a) impozitului pe clădiri;
- b) impozitului pe teren;
- c) taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism;
- d) taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

227. Compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale vor efectua inventarierea materiei impozabile generate de aplicarea Codului fiscal, în fiecare an, până la data de 15 mai, astfel încât proiectele bugetelor locale depuse în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 să cuprindă impozitele și taxele locale aferente materiei impozabile respective.

228. Inventarierea materiei impozabile se realizează, în mod obligatoriu, înaintea elaborării proiectelor bugetelor locale, în scopul fundamentării părții de venituri a acestora, fapt pentru care autoritățile administrației publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, au în vedere următoarele:

- a) identificarea actelor normative prin care sunt instituite impozite și taxe locale, inclusiv a hotărârilor consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului București sau ale consiliilor județene, după caz, prin care s-au instituit/stabilit impozite și taxe locale, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent;
- b) identificarea actelor normative în temeiul cărora s-au acordat, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent ori se pot acorda facilități fiscale;
- c) planul de amenajare a teritoriului, planul urbanistic general, planurile urbanistice zonale, nomenclatura stradală sau orice alte documente asemănătoare, precum și evidențele specifice cadastrului imobiliar-edilitar, acolo unde acestea sunt realizate, care stau la baza fundamentării proiectelor de hotărâri privind delimitarea zonelor în cadrul fiecărei unități administrativ-teritoriale;
- d) întocmirea și ținerea la zi a registrului agricol care constituie sursă de date privind contribuabilii și totodată obiectele acestora impozabile sau taxabile, după caz, din unitatea administrativ-teritorială respectivă;
- e) verificarea, pe perioada de valabilitate a autorizației de construire, a gradului de realizare a lucrărilor, în scopul identificării datei de la care clădirile sunt supuse impozitării;
- f) analiza menținerii stării de insolvabilitate a contribuabililor înregistrați în evidența separată și, pe cale de consecință, identificarea sumelor din evidența separată, ce pot fi colectate în anul de referință;
- g) întocmirea:

1. matricolei pentru evidența centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren și a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor fizice, model stabilit potrivit pct. 256;

2. matricolei pentru evidența centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, a taxei pe teren și a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor juridice, stabilită potrivit pct. 256;

h) întocmirea și ținerea la zi a registrului de rol nominal unic, model stabilit potrivit pct. 256;

i) orice alte documente necuprinse la lit. a)-h), în care sunt consemnate elemente specifice materiei impozabile.

229. Rolul nominal unic reprezintă fișa unică a contribuabilului care conține elementele de identificare, precum și creanțele bugetare ale acestuia la nivelul comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București, individualizată printr-un număr de rol, începând cu nr. 1 și până la numărul care asigură înregistrarea tuturor contribuabililor. Se recomandă, în special, la unitățile administrativ-teritoriale cu un număr mare de contribuabili să se deschidă registre de rol nominal unic pentru persoane fizice și registre de rol nominal unic pentru persoane juridice.

230. Contribuabililor coindivizari li se deschide rolul nominal unic după cum urmează:

a) în cazul moștenitorilor aflați în indiviziune, pe numele autorului succesiunii;

b) în cazul celorlalți coindivizari, în următoarea ordine:

1. pe numele celui care efectuează declarația fiscală;
2. pe numele celui care are domiciliul în unitatea administrativ-teritorială respectivă;
3. pe numele celui care are reședința în unitatea administrativ-teritorială respectivă;
4. pe numele primului înscris în actul prin care se atestă dreptul de proprietate.

231. Este interzisă atribuirea de două sau mai multe numere de rol aceluiași contribuabil la nivelul aceleiași comune, aceluiași oraș, municipiu sau sector al municipiului București, după caz.

232. În cazul în care pe seama contribuabilului respectiv se stabilesc numai debite de natura amenzilor, imputațiilor, despăgubirilor etc., înregistrarea acestora se poate face în registrele de rol alte venituri, model stabilit potrivit pct. 256.

233. Pentru urmărirea creanțelor fiscale la domiciliul sau sediul contribuabililor, după caz, în funcție de condițiile specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale sau fiecărui sector al municipiului București, se utilizează extrasul de rol, model stabilit potrivit pct. 256, în care se înregistrează date din registrul de rol nominal unic.

234. Registrele prevăzute la pct. 229, 232 și 233 se numerotează, se șnuiesc, se sigilează și se înregistrează în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la nivelul autorităților administrației publice locale respective, prin grija conducătorului compartimentului de specialitate al acestora.

235. Registrul de rol nominal unic se deschide pe o perioadă de 5 ani, având realizată, în mod obligatoriu, corespondența la nivelul aceleiași autorități a administrației publice locale atât cu rolul nominal unic pentru perioada anterioară, cât și cu cel al poziției din registrul agricol ce îl privește pe contribuabilul respectiv.

236. În situația în care în perioada anterioară contribuabilul în cauză nu a avut deschis rol nominal unic, se face mențiunea "rol nou".

237. Codul de identificare fiscală - codul numeric personal/numărul de identificare fiscală/codul de înregistrare fiscală/codul unic de înregistrare și adresa domiciliului fiscal, precum și a clădirilor și terenurilor deținute în proprietate/administrare/folosință, potrivit pct. 18, reprezintă elemente de identificare a contribuabilului, care se înscriu, în mod obligatoriu, în orice act translativ al dreptului de proprietate, în registrul de rol nominal unic, în registrul agricol, în matricole, în declarațiile fiscale, în procesele-verbale pentru stabilirea impozitelor și taxelor locale, în certificatele fiscale, în chitanțele pentru creanțe ale bugetelor locale, în actele de control, precum și în orice alte documente asemănătoare.

»(la data 18-Feb-2005 punctul 237. din partea 288^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 41. din [Hotărîrea 84/2005](#))

238. _

(1) Prevederile pct. 228 lit. g), 229, 232 și 233 se aplică în mod corespunzător și în cazul programelor informatice.

(2) Programele informatice de administrare a impozitelor și taxelor locale vor asigura, în mod obligatoriu, următoarele:

a) utilizarea numai a termenilor și noțiunilor prevăzute de titlul IX al Codului fiscal și de prezentele norme metodologice; acolo unde se impune o anumită abreviere, aceasta va fi cuprinsă într-o legendă;

b) editarea oricăror documente, inclusiv a formularelor tipizate, potrivit structurii și informațiilor corespunzătoare acestora, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie specifice limbii române, inclusiv semnele diacritice conexe acesteia, ținând seama de prevederile Legii nr. 500/2004 privind folosirea limbii române în locuri, relații și instituții publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.067 din 17 noiembrie 2004.

»(la data 18-Feb-2005 punctul 238., alin. (2), litera B. din partea 288^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 42. din [Hotărîrea 84/2005](#))

(3) Beneficiarii programelor informatice de administrare a impozitelor și taxelor locale vor avea, în mod obligatoriu, manuale de utilizare care vor conține toate informațiile necesare unei cât mai facile exploatare chiar și de cei cu minime cunoștințe în domeniu, ce vor fi puse la dispoziție organelor de control.

PARTEA 289: Codul fiscal

Art. 289: Accesul la informații privind impozitele și taxele locale

Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura accesul gratuit la informații privind impozitele și taxele locale.

PARTEA 289¹: Norme metodologice

239. Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să asigure accesul neîngrădit, în condițiile Legii nr. [544/2001](#) privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. [544/2001](#) privind liberul acces la informațiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. [123/2002](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 8 martie 2002, al oricăror persoane interesate la informațiile privind nivelurile impozitelor și taxelor locale stabilite conform hotărârilor adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene, după caz, modul de calcul al acestora, contribuabilii care beneficiază de facilități fiscale, precum și la informațiile care privesc aplicarea oricăror alte prevederi ale prezentului titlu.

PARTEA 290: Codul fiscal

Art. 290: Depunerea declarațiilor de persoanele juridice

Orice persoană juridică care datorează plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren sau a taxei asupra mijloacelor de transport are obligația de a calcula impozitul sau taxa respectivă și de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului calendaristic pentru care se calculează impozitul sau taxa.

PARTEA 290¹: Norme metodologice

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 240. din partea 290¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 78. din [Hotărârea 1861/2006](#))

241. Contribuabilii persoane fizice și persoane juridice, inclusiv instituțiile publice, sunt obligați să depună declarațiile prevăzute de prezentele norme metodologice ori de câte ori se modifică situația juridică a contribuabililor, precum și a materiei impozabile a acestora, în condițiile prevăzute de lege.

242. Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite și taxe locale, precum și de accesorii ale acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanță de urgență/ordonanță/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorității deliberative a administrației publice locale, compartimentele de specialitate au obligația să întocmească borderouri de scăderi.

243. Declaraarea clădirilor în vederea impunerii și înscrierea acestora în evidențele autorităților administrației publice locale reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.

244. Declaraarea clădirilor în vederea impunerii nu exonerează persoana respectivă de aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege pentru încălcarea disciplinei în construcții.

245. Persoanele fizice nu depun noi declarații fiscale pentru bunurile impozabile sau taxabile existente în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

▶(la data 18-Nov-2004 punctul 245. din partea 290¹ modificat de Art. I, subpunctul VIII., punctul 5. din [Hotărârea 1840/2004](#))

PARTEA 291: Codul fiscal

Art. 291: Controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale

Autoritățile administrației publice locale și organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale, precum și a amenzilor și penalizărilor aferente.

PARTEA 291¹: Norme metodologice

246. Stabilirea, constatarea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale se efectuează de către autoritățile administrației publice locale sau prin compartimentele de specialitate ale acestora, după caz, ținându-se seama de atribuțiile specifice, potrivit legii.

247. Termenul organelor speciale, din cuprinsul art. 291 din Codul fiscal, corespunde compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

248. În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri și impozitul pe teren se calculează de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află situate aceste imobile, pe baza declarației fiscale depuse de către proprietar sau de către împuternicitul acestuia, la care se anexează o copie de pe actul de dobândire, precum și schița de plan a clădirii sau a terenului, după caz.

249. _

(1) Declaraarea clădirilor și a terenurilor pentru stabilirea impozitelor aferente nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător atât persoanelor fizice, cât și persoanelor juridice.

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 249. din partea 291¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 43. din [Hotărârea 84/2005](#))

250. Pe baza declarației fiscale și a declarației speciale de impunere, pentru fiecare contribuabil, la nivelul fiecărui compartiment de specialitate al autorităților administrației publice locale, se întocmește Procesul-verbal - înștiințare de plată pentru impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice, model stabilit potrivit pct. 256.

251. Pentru nerespectarea dispozițiilor referitoare la depunerea declarațiilor speciale, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află situate clădirile ce intră sub incidența art. 252 din Codul fiscal aplică sancțiunile stabilite de lege.

252. Verificarea modului de completare a declarației fiscale se face după cum urmează:

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 252. din partea 291¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 44. din [Hotărârea 84/2005](#))

a) compartimentul de specialitate va verifica modul de completare a declarației depuse de contribuabil;

b) în cazul în care în declarația depusă de contribuabil se poate identifica tipul erorii, respectiv eroare de calcul, de completare sau eroare de aplicare a cotelor de impozitare/taxare, stabilirea obligației de plată se va face prin corectarea erorii și prin înscrierea sumelor corecte, avându-se în vedere următoarele:

1. aplicarea corectă a cotelor stabilite, potrivit Codului fiscal;

2. înscrierea corectă a sumelor reprezentând impozitele/taxele locale datorate, rezultate din înmulțirea cotei legale de impozitare/taxare cu baza impozabilă/taxabilă;

3. înscrierea corectă a sumelor în rubricile prevăzute de formular și anularea celor înscrise eronat în alte rubrici;

4. corectarea calculelor aritmetice care au avut drept rezultat înscrierea în declarație a unor sume eronate;

5. dacă în declarația depusă se constată erori a căror cauză nu se poate stabili sau se constată elemente lipsă, importante pentru stabilirea creanței bugetare, compartimentul de specialitate va solicita, în scris, contribuabilului să se prezinte la sediul autorității administrației publice locale pentru efectuarea corecturilor necesare.

253. Exercițarea activității de inspecție fiscală se realizează de către autoritățile administrației publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală și ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.

254. În îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu funcționarii publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale se vor identifica prin prezentarea legitimației care le atestă această calitate, a delegației semnate de conducătorul compartimentului respectiv, precum și a actului de identitate. Legitimația are modelul stabilit potrivit pct. 256.

PARTEA 292: Codul fiscal

Art. 292: Indexarea impozitelor și taxelor locale

(1) În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează o dată la 3 ani, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare.

(2) Sumele indexate se inițiază în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, emisă până la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecărui an.

(3) În perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2005 și 1 ianuarie 2011, nivelul taxei asupra mijloacelor de transport, prevăzut la art. 263 alin. (4) și (5), se majorează prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu angajamentele asumate de România în procesul de negociere cu Uniunea Europeană, la Capitolul 9 - Politica în domeniul transporturilor, în luna aprilie a fiecărui an cuprins în perioadă, la propunerea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Administrației și Internelor.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 292 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 79. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 292¹: Norme metodologice:

255. _

(1) O dată la 3 ani, până la data de 30 aprilie a anului în cauză, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice și a Ministerului Administrației și Internelor, prin hotărâre a Guvernului, impozitele și taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei, sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume în lei se indexează/ajustează/actualizează, cu excepția taxei prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 255., alin. (1) din partea 292¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 79. din [Hotărârea 1861/2006](#))

(2) Limitele amenzilor prevăzute la art. 294 alin. (3) și (4) din Codul fiscal se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

PARTEA 293: Codul fiscal

Art. 293: Elaborarea normelor

Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

▶(la data 01-Jan-2007 partea 293 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 80. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 293¹: Norme metodologice:

256. _

(1) Modelele formularelor tipizate pentru stabilirea, constatarea, controlul, încasarea și urmărirea impozitelor și taxelor locale și a altor venituri ale bugetelor locale vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor.

(2) Formularele tipizate, aflate în stoc la nivelul autorităților administrației publice locale, la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi utilizate până la epuizare, adaptându-se în mod corespunzător, în măsura în care aceasta este posibil.

(3) Formularele cu regim special, întocmite manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, utilizate la colectarea veniturilor convenite bugetelor locale, se execută pe hârtie autocopiativă securizată și sunt cuprinse în Lista formularelor cu regim special care se aprobă în condițiile prevăzute la alin. (1).

(4) Autoritățile administrației publice locale pot solicita executarea formularelor cu regim special având imprimare elementele de identificare proprii, inclusiv stema unității administrativ-teritoriale, aprobată în condițiile legii, prin transmiterea unei comenzi ferme la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., în condițiile suportării eventualelor diferențe de preț.

(5) Formularele cu regim special, prevăzute la alin. (3), intră sub incidența prevederilor:

a) Hotărârii Guvernului nr. [831/1997](#) pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 19 decembrie 1997;

b) Ordinului ministrului finanțelor publice nr. [989/2002](#) privind tipărirea, înscrierea și numerotarea formularelor cu regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002.

c) **Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului administrației și internelor nr. [1993/461/2004](#) privind aprobarea modelelor formularelor cu regim special în domeniul creanțelor bugetare locale publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 69 din 20/01/2005.**

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 256., alin. (5) din partea 293¹ completat de Art. I, alin. (H), punctul 80. din [Hotărârea 1861/2006](#))

257. _

(1) La elaborarea deciziilor prevăzute la alin. (2) și a ordinelor comune prevăzute la pct. 256 alin. (1), la pct. 286 și la pct. 289 alin. (3), potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. [215/2001](#), vor fi consultate următoarele structuri asociative:

a) Asociația Comunelor din România;

b) Asociația Orașelor din România;

c) Asociația Municipiilor din România;

d) Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România.

(2) La elaborarea deciziilor de către Comisia fiscală centrală cu privire la aplicarea unitară a titlului IX din Codul fiscal participă și reprezentantul Ministerului Administrației și Internelor.

PARTEA 294: Codul fiscal

CAPITOLUL XIII: Sancțiuni

Art. 294: Sancțiuni

(1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) și (6), art. 259 alin. (6) și (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) și art. 290;

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) și (6), art. 259 alin. (6) și (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) și art. 290.

(3) Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, iar cea de la lit. b) cu amendă de la 1.000.000 lei la 3.000.000 lei.

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei.

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari și persoane împuternicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorității administrației publice locale.

(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime și maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se majorează cu 300 %.

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(8) Contravențiilor prevăzute la alin. (2), (3) și (4) li se aplică dispozițiile legii.

PARTEA 294¹: Norme metodologice

▶(la data 18-Feb-2005 punctul 258. din partea 294¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 46. din [Hotărârea 84/2005](#))

259. Pentru spectacolele organizate în deplasare sau în turnee, inspecția fiscală se exercită de către autoritățile administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială au loc spectacolele, care verifică obligațiile prevăzute la art. 274 alin. (4) din Codul fiscal.

260. În cazul în care se apreciază de către agenții constatatori că faptele comise de contribuabili sunt de gravitate redusă, se poate aplica drept sancțiune contravențională avertismentul, în condițiile prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. a), art. 6 alin. (1), art. 7 și la art. 38 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. [2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. [180/2002](#), cu modificările ulterioare.

PARTEA 295: Codul fiscal

CAPITOLUL XIV: Dispoziții finale. Implicații bugetare ale impozitelor și taxelor locale

Art. 295

(1) Impozitele și taxele locale, precum și amenzile și penalitățile aferente acestora constituie integral venituri la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepțiile prevăzute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum și amenziile și penalitățile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilită în concordanță cu prevederile art. 263 alin. (4) și (5), precum și amenziile și penalizările aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene, din care 60% constituie venituri la bugetul local și 40% constituie venituri la bugetul județean. În cazul municipiului București, taxa constituie venituri în proporție de 60% la bugetele sectoarelor și 40% la bugetul municipiului București.

(6) Taxele locale prevăzute la capitolul V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire de către președinții consiliilor județene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporție de 50% la bugetul local al comunelor și de 50% la bugetul local al consiliului județean.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, precum și amenziile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclamă și publicitate. Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, precum și amenziile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat afișajul, panoul sau structura pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum și amenziile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Taxa hotelieră, precum și amenziile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 283, precum și amenziile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) dobânda pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale;

b) taxele judiciare de timbru prevăzute de lege;

c) impozitul stabilit în condițiile alin. (1) și (3) ale art. 77¹ se distribuie în cotă de 50% la bugetul unităților administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării;

d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege.

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajustează pentru a reflecta rata inflației în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Art. 295¹

În vederea clarificării și stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații și documente cu relevanță fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocații, executorii judecătorești, organele de poliție, organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere și înmatricularea a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pașapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și orice altă entitate care deține informații sau documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligația furnizării acestora fără plată.

↳ (la data 01-Jan-2007 partea 295 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 81. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 295¹: Norme metodologice:

261. Penalitățile de întârziere datorate și calculate în condițiile Codului de procedură fiscală, aferente veniturilor bugetelor locale, constituie venituri proprii ale acestor bugete și se înregistrează la capitolul și subcapitolul corespunzătoare categoriei de venit la care se referă. În acest sens se au în vedere și prevederile art. 295 din Codul fiscal.

262. Nedepunerea sumelor încasate reprezentând taxe pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate, impozit pe spectacole, taxe hoteliere, taxe judiciare de timbru, taxe extrajudiciare de timbru, încasate de persoane care prin atribuțiile pe care le au de îndeplinit efectuează astfel de încasări, altele decât cele din structura compartimentelor de specialitate, precum și cele rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenele prevăzute de lege sau de prezentele norme metodologice, se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate și reținute la sursă.

↳ (la data 01-Jan-2007 punctul 262. din partea 295¹ modificat de Art. I, alin. (H), punctul 81. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

263. La unitățile teritoriale de trezorerie și contabilitate publică unde unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele municipiului București au deschis conturile de venituri ale bugetelor locale se deschid conturi distincte pentru încasarea taxelor asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone.

264. Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale al nivelului comunelor/orașelor/municipiilor/sectoarelor municipiului București, după caz, virează cota de 40 % din taxele asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, către bugetele județene și, respectiv, către bugetul local al municipiului București, lunar, până cel târziu la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă.

265. În situația în care sumele ce urmează a fi restituite din taxele ce fac obiectul divizării în cotele de 60 % și, respectiv, 40 %, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal, către contribuabilii care solicită aceasta în condițiile legii sunt mai mari decât cele constituite din cota de 40 % până la data solicitării restituirii, compartimentul de specialitate menționat la pct. 264 solicită, în scris, compartimentului de specialitate al consiliului județean și, respectiv, al Consiliului General al Municipiului București să vireze suma necesară restituirii din cota de 40 % încasată, iar acesta din urmă are obligația virării sumei în cel mult 10 zile de la data solicitării.

266. Dobânzile și penalitățile de întârziere stabilite în condițiile Codului de procedură fiscală, aferente taxei asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, urmează regula divizării în proporție de 60 % și, respectiv, de 40 %, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal.

267. Resursele financiare constituite din taxa asupra mijloacelor de transport prevăzută la art. 263 alin. (4) și (5) din Codul fiscal se pot utiliza în exclusivitate pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene.

268. Taxele instituite prin Legea nr. [146/1997](#) privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. [146/1997](#), constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului București, după caz, în funcție de sediul autorităților publice care soluționează cererile ce intră sub incidența aplicării reglementărilor privind taxele judiciare de timbru.

269. La nivelul municipiului București, taxa judiciară de timbru se încasează direct la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcție de raza teritorială unde se află autoritățile publice care soluționează acțiunile și cererile ce intră sub incidența Legii nr. [146/1997](#).

↳ (la data 01-Jan-2007 punctul 270. din partea 295¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 82. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

↳ (la data 01-Jan-2007 punctul 271. din partea 295¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 82. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

↳ (la data 01-Jan-2007 punctul 272. din partea 295¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 82. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

↳ (la data 01-Jan-2007 punctul 273. din partea 295¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 82. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

↳ (la data 01-Jan-2007 punctul 274. din partea 295¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 82. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

↳ (la data 01-Jan-2007 punctul 275. din partea 295¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 82. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

↳ (la data 01-Jan-2007 punctul 276. din partea 295¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 82. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

↳ (la data 01-Jan-2007 punctul 277. din partea 295¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 82. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

↳ (la data 01-Jan-2007 punctul 278. din partea 295¹ abrogat de Art. I, alin. (H), punctul 82. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

279. Taxele instituite prin Legea nr. [117/1999](#) privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. [117/1999](#), constituie venituri ale bugetelor locale.

280. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. I, II și III din anexa la Legea nr. [117/1999](#) se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului (cu excepția municipiului București) sau sectorului municipiului București, după caz, în funcție de sediul prestatorului de servicii.

281. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. IV din anexa la Legea nr. [117/1999](#) se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului (cu excepția municipiului București) sau sectorului municipiului București, după caz, în funcție de domiciliul persoanei fizice sau de sediul persoanei juridice beneficiare a serviciului prestat, după caz.

282. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. [117/1999](#) se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului (cu excepția municipiului București) sau sectorului municipiului București, după caz, în funcție de sediul comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar care a inițiat procedura eliberării titlurilor de proprietate pentru care se plătește taxa respectivă.

(2) Potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. [105/2004](#) privind unele măsuri pentru eliberarea și înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, taxele extrajudiciare de timbru, prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. [117/1999](#) privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare, nu se mai datorează.

↳(la data 18-Feb-2005 punctul 282. din partea 295^1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 48. din [Hotărârea 84/2005](#))

283. _

(1) Taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului, după caz, în a cărei/cărui rază administrativ-teritorială se află amplasată unitatea care vinde timbre fiscale.

(2) Pentru determinarea destinației sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile, unitatea, în înțelesul alin. (1), se identifică după adresa la care se află situat punctul propriu-zis prin care se vând timbrele.

(3) Unitățile care vând aceste timbre au obligația să depună contravaloarea timbrelor fiscale la bugetele locale beneficiare până la cel târziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedentă.

(4) Nedepunerea sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenul prevăzut la alin. (3) se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate și reținute la sursă.

284. La nivelul municipiului București taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se virează direct de către unitățile care vând aceste timbre la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcție de raza teritorială în care se află amplasate unitățile respective.

285. Taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b) și d) din Codul fiscal nu intră sub incidența prevederilor art. 287 din Codul fiscal.

↳(la data 01-Jan-2007 punctul 285. din partea 295^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 83. din [Hotărârea 1861/2006](#))

286. Formularele tipizate utilizate de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în activitatea de colectare a veniturilor convenite bugetelor locale în condițiile prezentului titlu se vor aproba prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor.

287. _

(1) Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite și taxe locale, precum și de obligații de plată accesorii acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanță de urgență/ordonanță/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorității deliberative a administrației publice locale, compartimentele de specialitate au obligația să întocmească borderouri de scăderi.

(2) Anual, într-o anexă la hotărârea privind aprobarea contului de încheiere a exercițiului bugetar se vor înscrie, în mod obligatoriu:

a) facilitățile fiscale acordate în anul fiscal de referință, pe fiecare din impozitele și taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum și pe fiecare din reglementările care au stat la baza acordării facilităților respective;

b) sumele înregistrate în evidența separată a insolabililor la data de 31 decembrie a anului fiscal de referință, pe fiecare din impozitele și taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum și pe fiecare an fiscal din cei 5 ani anteriori anului fiscal de referință;

c) sumele înregistrate în lista de rămășiță la data de 31 decembrie a anului fiscal de referință, pe fiecare din impozitele și taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum și pe fiecare alt venit propriu al bugetului local respectiv.

(3) Prin sintagma anul fiscal de referință se înțelege anul fiscal pentru care se adoptă hotărârea prevăzută la alin. (2).

PARTEA 296: Codul fiscal

Art. 296: Dispoziții tranzitorii

(1) Până la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor și taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepția taxelor prevăzute la art. 267, 268 și art. 271.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la art. 267, 268 și 271 va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicării prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. 258 alin. (6) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile art. 287, începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor art. 282, îi încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului cod.

↳(la data 01-Jan-2007 partea 296 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 84. din [Hotărârea 1861/2006](#))

PARTEA 296¹: Norme metodologice:

288. _

(1) Pentru anul 2004, impozitele și taxele locale, precum și taxele asimilate acestora se datorează după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, pe baza valorilor impozabile prevăzute la cap. II în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 și în ceea ce privește acordarea bonificației pentru plata cu anticipație, precum și a facilităților fiscale;

b) impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor juridice, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

c) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în intravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 și în ceea ce privește acordarea bonificației pentru plata cu anticipație, în cazul persoanelor fizice;

d) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în extravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere prevederile art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, precum și pe cele ale hotărârilor consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 în ceea ce privește acordarea bonificației pentru plata cu anticipație, în cazul persoanelor fizice, și a facilităților fiscale;

e) taxa asupra mijloacelor de transport, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. IV în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

f) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, prevăzute la art. 267 și 268 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. V în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

g) taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

h) taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, prevăzută la art. 271 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VI în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

i) impozitul pe spectacole, în cazul videotecilor și discotecilor, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VII în coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - art. 275 alin (2) coroborat cu art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

j) taxa hotelieră, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

k) alte taxe locale, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. X în coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - art. 283 coroborat cu art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

l) taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la pct. II-IV din anexa la prezentele norme metodologice, în coloana "Nivelurile actualizate pentru anul 2004".

(2) În anul 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor și taxelor locale are la bază hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004.

(3) Pentru anul 2005, majorarea anuală, stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal, poate fi adoptată prin hotărâri ale autorităților deliberative până la data de 31 mai 2004 și va fi aplicată începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) În anul 2004, se aplică scutițiile prevăzute la art. 284 alin. (4) din Codul fiscal, ca excepție de la prevederile alin. (1) lit. a) și c).

289. _

(1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București adoptă hotărârile prevăzute la pct. 288 alin. (1) lit. f) și h) potrivit prevederilor art. 296 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Facilitățile fiscale acordate prin alte acte normative decât cele prevăzute în Codul fiscal își încetează aplicabilitatea începând cu anul 2004.

(3) Prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor se vor aproba normele metodologice pentru punerea în aplicare a reglementărilor privind taxele judiciare de timbru și taxele extrajudiciare.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 289., alin. (3) din partea 296^1 modificat de Art. I, alin. (H), punctul 84. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

(4) Nivelurile impozitelor și taxelor locale pentru anul 2005 se vor stabili avându-se în vedere nivelurile stabilite pentru anul 2004, prevăzute în anexa la prezentele norme metodologice, indexate/ajustate/actualizate prin hotărâre a Guvernului, potrivit prevederilor art. 292 din Codul fiscal, pentru a reflecta rata estimată a inflației pentru anul 2005, exclusiv majorarea anuală prevăzută la art. 287 din Codul fiscal.

(5) Bonificația pentru plata cu anticipație a taxei asupra mijloacelor de transport, potrivit prevederilor art. 265 alin. (2) din Codul fiscal, se va stabili în luna mai a anului 2004, cu aplicabilitate în anul 2005.

290. Impozitele și taxele locale înlocuite prin reglementări anterioare intrării în vigoare a Codului fiscal se urmăresc pe perioada de prescripție, avându-se în vedere reglementările respective.

290¹. _

(1) Nivelurile impozitelor și taxelor locale pentru anii 2007, 2008 și 2009 se vor stabili avându-se în vedere nivelurile stabilite pentru anul 2007, în anexa la hotărârea Guvernului adoptată în condițiile art. III din Legea nr. 343/2006.

(2) Pentru anii fiscali 2008 și 2009, Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București adoptă hotărâri privind stabilirea impozitelor și taxelor locale, până la data de 31 mai a anului precedent și vor fi aplicate începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

▶(la data 01-Jan-2007 punctul 290. din partea 296^1 completat de Art. I, alin. (H), punctul 85. din [Hotărîrea 1861/2006](#))

PARTEA 296²: ANEXA la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal

Tipul clădirii	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL		NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 ART. 296 ALIN.(1)	
	Valoarea impozabilă - lei/m ² -		Valoarea impozabilă - lei/m ² -	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire
0	1	2	3	4
1- Clădiri cu pereți sau cadre din beton armat, din cărămidă arsă, piatră naturală sau alte materiale asemănătoare	5.300.000	3.100.000	5.900.000	3.500.000
2- Clădiri cu pereți din lemn, cărămidă nearsă, piatră, vălătuci, gips sau alte materiale asemănătoare	1.400.000	900.000	1.600.000	1.000.000
3- Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereții din beton, cărămidă arsă, piatră sau alte materiale asemănătoare	900.000	800.000	1.000.000	900.000
4- Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereții din lemn, cărămidă nearsă, vălătuci, gips sau alte materiale asemănătoare	500.000	300.000	600.000	400.000

Zona în cadrul localității	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL						NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 ART. 296 ALIN.(1)					
	Nivelurile impozitului, pe ranguri de localități						Nivelurile impozitului, pe ranguri de localități					
	0	I	II	III	IV	V	0	I	II	III	IV	V
A	5.900	4.900	4.300	3.700	500	400	6.525	5.420	4.760	4.095	555	445
B	4.900	3.700	3.000	2.500	400	300	5.420	4.095	3.320	2.765	445	335
C	3.700	2.500	1.900	1.200	300	200	4.095	2.765	2.100	1.330	335	225
D	2.500	1.200	1.000	700	200	100	2.765	1.330	1.110	775	220	110

Nr. crt.	Categoriza de folosință	Zona							
		NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL				NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 ART. 296 ALIN.(1)			
		Zona-A	Zona-B	Zona-C	Zona-D	Zona-A	Zona-B	Zona-C	Zona-D
1	Feren-arabil	15	12	10	8	17	13	11	9
2	Pășune	12	10	8	6	13	11	9	7
3	Fâneetă	12	10	8	6	13	11	9	7
4	Vie	25	20	15	10	20	22	17	11
5	Livadă	30	25	20	15	33	20	22	17
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	15	12	10	8	17	13	11	9
7	Feren-cu ape	8	6	4	*	9	7	5	*
8	Drumuri și căi ferate	*	*	*	*	*	*	*	*
9	Neproductiv	*	*	*	*	*	*	*	*

Terenul	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004
Indiferent de rangul localității, categoria de folosință și zona unde este situat	10.000	10.000

Mijloc de transport	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 ART. 296 ALIN.(1)
	valoarea taxei - lei/500 cm ³ sau fracțiune -	valoarea taxei - lei/500 cm ³ sau fracțiune -
Autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cm ³ inclusiv	58.000	65.000
Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cm ³	72.000	80.000
Autobuze, autocare, microbuze	117.000	130.000
Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	126.000	140.000

Fractoare înmatriculate	76.000	87.000		
Motociclete, motorete și scutere	29.000	33.000		
Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL		NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 - ART. 296 ALIN.(1)	
	Taxa (lei)		Taxa (lei)	
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu două axe	x	x	x	x
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	1.000.000	1.100.000	1.106.000	1.217.000
2. Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.100.000	1.200.000	1.217.000	1.327.000
3. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	1.200.000	1.400.000	1.327.000	1.548.000
4. Masa peste 15 tone	1.400.000	2.000.000	1.548.000	3.097.000
II. Vehicule cu trei axe	x	x	x	x
1. Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	1.100.000	1.200.000	1.217.000	1.327.000
2. Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	1.200.000	1.300.000	1.327.000	1.438.000
3. Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	1.300.000	1.600.000	1.438.000	1.770.000
4. Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.600.000	2.500.000	1.770.000	2.765.000
5. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	2.500.000	3.000.000	2.765.000	4.203.000
6. Masa peste 25 tone	2.500.000	3.000.000	2.765.000	4.203.000
III. Vehicule cu patru axe	x	x	x	x
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	1.700.000	1.770.000	1.880.000
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	1.700.000	2.500.000	1.880.000	2.765.000
3. Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.500.000	4.000.000	2.765.000	4.424.000
4. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	4.000.000	6.000.000	4.424.000	6.636.000
5. Masa peste 31 tone	4.000.000	6.000.000	4.424.000	6.636.000
Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL		NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 - ART. 296 ALIN.(1)	
	Taxa (lei)		Taxa (lei)	
	Axă/axe motoare cu suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Axă/axe motoare cu alt sistem de suspensie	Axă/axe motoare cu suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Axă/axe motoare cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu 2+1 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.000.000	1.100.000	1.106.000	1.217.000
2. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	1.100.000	1.200.000	1.217.000	1.327.000
3. Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	1.200.000	1.300.000	1.327.000	1.438.000
4. Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	1.300.000	1.400.000	1.438.000	1.548.000
5. Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	1.400.000	1.500.000	1.548.000	1.659.000
6. Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.500.000	1.600.000	1.659.000	1.770.000
7. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	2.000.000	1.770.000	2.212.000
8. Masa peste 25 tone	2.000.000	3.400.000	2.212.000	3.760.000
II. Vehicule cu 2+2 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.200.000	1.300.000	1.327.000	1.438.000
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	1.300.000	1.600.000	1.438.000	1.770.000
3. Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	1.600.000	2.000.000	1.770.000	2.212.000
4. Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.000.000	2.300.000	2.212.000	2.544.000
5. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	2.300.000	3.700.000	2.544.000	4.092.000
6. Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	3.700.000	5.200.000	4.092.000	5.751.000
7. Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	5.200.000	7.900.000	5.751.000	8.737.000
8. Masa peste 36 tone	5.200.000	7.900.000	5.751.000	8.737.000
III. Vehicule cu 2+3 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	4.200.000	5.700.000	4.645.000	6.304.000
2. Masa peste 38 tone	5.700.000	8.000.000	6.304.000	8.048.000
IV. Vehicule cu 3+2 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	3.500.000	5.000.000	3.871.000	5.530.000
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	5.000.000	7.000.000	5.530.000	7.742.000
3. Masa peste 40 tone	7.000.000	7.900.000	7.742.000	8.737.000
V. Vehicule cu 3+3	x	x	x	x
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	2.800.000	3.100.000	3.097.000	3.429.000
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	3.100.000	3.700.000	3.429.000	4.092.000
3. Masa peste 40 tone	3.700.000	7.500.000	4.092.000	8.295.000
Masa totală maximă autorizată	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL		NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 - ART. 296 ALIN.(1)	
	Taxa (lei)		Taxa (lei)	
a. Până la 1 tonă inclusiv	59.000		65.000	
b. Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	194.000		215.000	
c. Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	292.000		323.000	
d. Peste 5 tone	370.000		409.000	
1. Luntre, bărci fără motor, scutere de apă, folosite pentru uz și agrement personal	100.000		111.000	
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	300.000		332.000	
3. Bărci cu motor	600.000		664.000	
4. Bacuri, poduri plutitoare	5.000.000		5.530.000	
5. Șalupe	3.000.000		3.318.000	
6. Iahturi	15.000.000		16.590.000	
7. Remorhere și împingătoare:	-		-	
a) Până la 500 CP inclusiv	3.000.000		3.318.000	
b) Peste 500 CP, dar nu peste 2.000 CP	5.000.000		5.530.000	
c) Peste 2.000 CP, dar nu peste 4.000 CP	8.000.000		8.648.000	

d) Peste 4.000 CP	12.000.000	13.272.000
8- Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din aceste	1.000.000	1.106.000
9- Ceamuri, glepuri și barje fluviale:	X	X
a) Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv	1.000.000	1.106.000
b) Cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone, dar nu peste 3.000 tone	1.500.000	1.659.000
c) Cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	2.500.000	2.765.000

Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004
	Taxa (lei)	Taxa (lei)
- Art. 267 alin. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban		
a) Până la 150 m ² inclusiv	25.000-35.000	25.000-35.000
b) între 151 și 250 m ² inclusiv	37.000-47.000	37.000-47.000
c) între 251 și 500 m ² inclusiv	48.000-60.000	48.000-60.000
d) între 501 și 750 m ² inclusiv	61.000-72.000	61.000-72.000
e) între 751 și 1.000 m ² inclusiv	73.000-85.000	73.000-85.000
f) Peste 1.000 m ²	05.000 + 130 lei/m ² pentru fiecare m ² care depășește 1.000 m ²	05.000 + 130 lei/m ² pentru fiecare m ² care depășește 1.000 m ²
Art. 267 alin. (4) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări	între 0 și 50.000 inclusiv, pentru fiecare m ² afectat	între 0 și 50.000 inclusiv, pentru fiecare m ² afectat
Art. 267 alin. (7) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, precum și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și reclamelor	între 0 și 50.000 inclusiv, pentru fiecare m ² de suprafață ocupată de construcție	între 0 și 50.000 inclusiv, pentru fiecare m ² de suprafață ocupată de construcție
Art. 267 alin. (11) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu	între 0 și 75.000 inclusiv, pentru fiecare racord	între 0 și 75.000 inclusiv, pentru fiecare racord
Art. 267 alin. (12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean	între 0 și 100.000 inclusiv	între 0 și 100.000 inclusiv
Art. 267 alin. (13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă	între 0 și 60.000 inclusiv	între 0 și 60.000 inclusiv

- Art. 268 alin. (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice:		
1. în mediul rural	între 0 și 100.000 inclusiv	între 0 și 100.000 inclusiv
2. în mediul urban	între 0 și 500.000 inclusiv	între 0 și 500.000 inclusiv
Art. 268 alin. (2) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare	între 0 și 120.000 inclusiv	între 0 și 120.000 inclusiv
Art. 268 alin. (3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale	între 0 și 200.000 inclusiv, pentru fiecare m ² sau fracțiune de m ²	între 0 și 200.000 inclusiv, pentru fiecare m ² sau fracțiune de m ²
Art. 268 alin. (4) Taxa pentru eliberarea certificatului de producător	între 0 și 500.000 inclusiv	între 0 și 500.000 inclusiv

	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004
	- lei/m ² sau fracțiune de m ²	- lei/m ² sau fracțiune de m ²
a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică	între 0 și 200.000 inclusiv	între 0 și 200.000 inclusiv
b) în cazul oricărui alt panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate	între 0 și 150.000 inclusiv	între 0 și 150.000 inclusiv

	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004 - ART. 275 ALIN. (2) COROBORAT CU ART. 296 ALIN. (1)
	- lei/m ²	- lei/m ²
a) în cazul videoteclilor	între 0 și 1.000 inclusiv	între 0 și 1.100 inclusiv
b) în cazul discotecilor	între 0 și 2.000 inclusiv	între 0 și 2.200 inclusiv

	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004 - ART. 283 COROBORAT CU ART. 296 ALIN. (1)
	Art. 283 alin. (1) Taxa zilnică pentru utilizarea temporară a locurilor publice și pentru vizitarea muzeelor, a caselor memoriale sau a monumentelor istorice, de arhitectură și arheologie	între 0 lei/zi și 100.000 lei/zi inclusiv
Art. 283 alin. (2) Taxa zilnică pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obținerii de venit	între 0 lei/zi și 100.000 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi și 111.000 lei/zi inclusiv
Art. 283 alin. (3) Taxa anuală pentru vehicule lente	între 0 lei/an și 300.000 lei/an inclusiv	între 0 lei/an și 300.000 lei/an inclusiv

	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004
	Art. 294 alin. (3) Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la ¹⁾ lei la ²⁾ lei, iar cea de la lit. b) cu amendă de la ³⁾ lei la ⁴⁾ lei	500.000 ¹⁾ 1.000.000 ²⁾ 1.000.000 ³⁾ 3.000.000 ⁴⁾
Art. 294 alin. (4) încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea; după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la ¹⁾ lei la ²⁾ lei	2.000.000 ¹⁾ 10.000.000 ²⁾	2.000.000 ¹⁾ 10.000.000 ²⁾

Extras din norma juridică	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2003	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2004
	- lei -	- lei -
Art. 2. (1) Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la	X	X

instanțele judecătorești, se taxează astfel:		
a) până la valoarea de 342.000 lei – plafon valoric pentru anul 2003	17.000	17.000
a) până la valoarea de 370.000 lei – plafon valoric pentru anul 2004		
b) între 342.001 lei și 3.420.000 lei – plafon valoric pentru anul 2003	17.000 lei + 10% pentru ce depășește 342.000 lei	17.000 lei + 10% pentru ce depășește 342.000 lei
b) între 370.001 lei și 3.702.000 lei – plafon valoric pentru anul 2004		
c) între 3.420.001 lei și 34.200.000 lei – plafon valoric pentru anul 2003	325.000 lei + 0% pentru ce depășește 3.420.000 lei	325.000 lei + 0% pentru ce depășește 3.420.000 lei
c) între 3.702.001 lei și 37.025.000 lei – plafon valoric pentru anul 2004		
d) între 34.200.001 lei și 171.000.000 lei – plafon valoric pentru anul 2003	2.707.000 lei + 6% pentru ce depășește 34.200.000 lei	2.707.000 lei + 6% pentru ce depășește 34.200.000 lei
d) între 37.025.001 lei și 109.126.000 lei – plafon valoric pentru anul 2004		
e) între 171.000.001 lei și 342.000.000 lei – plafon valoric pentru anul 2003	10.995.000 lei + 4%	10.995.000 lei + 4%
e) între 109.126.001 lei și 370.252.000 lei – plafon valoric pentru anul 2004	pentru ce depășește 171.000.000 lei	pentru ce depășește 171.000.000 lei
f) între 342.000.001 lei și 1.710.000.000 lei – plafon valoric pentru anul 2003	17.035.000 lei + 2% pentru ce depășește 342.000.000 lei	17.035.000 lei + 2% pentru ce depășește 342.000.000 lei
f) între 370.252.001 lei și 1.091.260.000 lei – plafon valoric pentru anul 2004		
g) peste 1.710.000.001 lei – plafon valoric pentru anul 2003	45.195.000 lei + 1% pentru ce depășește 1.710.000.000 lei	45.195.000 lei + 1% pentru ce depășește 1.710.000.000 lei
g) peste 1.091.260.001 lei – plafon valoric pentru anul 2004		
(2) Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de ³⁾), indiferent de valoarea contestată	1.710.000. ³⁾	1.710.000. ³⁾
Art. 3. Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel:	*	*
a) cereri pentru constatarea existenței sau neexistenței unui drept, făcute în cadrul art. 111 din Codul de procedură civilă	171.000	171.000
a) ³⁾ cereri în anulare sau declararea nulității unui act juridic	103.000	103.000
b) cereri care privesc dreptul de folosință a locuințelor sau a unor încăperi, nelegate de plata anumitor sume de bani, precum și cereri de ordonanță președințială al căror obiect nu este evaluabil în bani	85.000	85.000
c) cereri pentru stabilirea calității de moștenitor, a masei succesoriale, cereri de raport, cereri de reducere a liberalităților și cereri de partaj	171.000	171.000
d) cereri de recuzare în materie civilă	34.000	34.000
e) cereri de suspendare a executării silite, inclusiv a executării vremelnice, precum și cereri în legătură cu măsurile asigurătorii	85.000	85.000
f) cereri de perimare și cereri pentru eliberarea ordonanței de adjudecare	85.000	85.000
g) contestații în anulare	85.000	85.000
h) cereri de revizuire	85.000	85.000
i) acțiuni de grănituire, în cazul în care nu cuprind și revendicarea unei porțiuni de teren	171.000	171.000
j) acțiuni posesorii și cereri care au ca obiect servituti	171.000	171.000
k) cereri de strămutare în materie civilă	34.000	34.000
l) cereri pentru investirea cu formulă executorie a hotărârilor judecătorești pronunțate în țară sau în alte țări și a oricăror alte hotărâri sau înscrisuri prevăzute de lege, care nu sunt executorii potrivit legii	34.000	34.000
m) cereri introduse de cei vătămați în drepturile lor printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autorități administrative de a le rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege:	*	*
– cererea pentru anularea actului sau, după caz, recunoașterea dreptului pretins, precum și pentru eliberarea unui certificat, unei adeverințe sau oricărui alt înscris	34.000	34.000
– cererea cu caracter patrimonial, prin care se solicită și repararea pagubelor suferite – 10% din valoarea pretinsă, dar nu mai mult de	342.000	342.000
n) cereri pentru refacerea înscrisurilor și a hotărârilor dispărute, precum și cereri de repunere în termen	34.000	34.000
o) cereri pentru încuviințarea executării silite	85.000	85.000
o) ³⁾ cereri pentru emiterea somației de plată	342.000	342.000
p) cereri privind instituirea de măsură asigurătorii asupra navelor și aeronavelor	3.420.000	3.420.000
r) cereri de asistență judiciară, formulate de autoritățile străine, dacă prin convenții internaționale sau pe bază de reciprocitate nu s-a stabilit că asistența judiciară internațională se efectuează gratuit:	*	*
– înmânarea de acte judiciare sau extrajudiciare	342.000	342.000
– efectuarea de comisii rogatorii	604.000	604.000
s) cereri de înființare a poprii	85.000	85.000
t) cereri pentru eliberarea de către instanțele judecătorești de copii de pe hotărârile judecătorești, cu mențiunea că sunt definitive sau irevocabile	17.000	17.000
t) cereri pentru legalizarea de copii de pe înscrisurile aflate la dosar, pentru fiecare exemplar de copie în parte	7.000/pagină	7.000/pagină
t) ³⁾ cereri pentru eliberarea oricăror alte certificate prin care se atestă fapte sau situații rezultate din evidențele instanțelor de judecată sau cu privire la dosarele aflate în arhiva acestora	7.000	7.000
u) notificările și somațiile comunicate prin executorii judecătorești, de fiecare comunicare	34.000	34.000
v) cereri adresate Ministerului Justiției pentru supralegalizarea înscrisurilor sau copiilor de pe înscrisuri, destinate a fi utilizate în străinătate	7.000	7.000
x) cereri adresate Ministerului Justiției pentru autorizarea traducătorilor și interpreților	171.000	171.000
Art. 4. Cereri pentru acordarea personalității juridice, pentru autorizarea funcționării	*	*
a) cereri pentru înregistrarea partidelor politice	342.000	342.000
b) cereri pentru acordarea personalității juridice asociațiilor fără scop lucrativ, fundațiilor, uniunilor și federațiilor de persoane juridice fără scop lucrativ, precum și pentru modificarea actelor constitutive ale acestora	171.000	171.000
Art. 5. Cererile formulate în domeniul drepturilor de autor și de inventator se taxează după cum urmează:	*	*

a) cereri pentru recunoaşterea dreptului de autor şi a celor conexe, pentru constatarea încălcării acestora şi repararea prejudiciilor, inclusiv plata drepturilor de autor şi a sumelor cuvenite pentru opere de artă, precum şi pentru luarea de măsuri în scopul prevenirii producerii unor pagube iminente sau pentru asigurarea reparării acestora	342.000	342.000
b) cereri pentru recunoaşterea calităţii de inventator, de titular de brevet, a drepturilor născute din brevetul de invenţie, din contractele de cesiune şi licenţă, inclusiv drepturile patrimoniale ale inventatorului	342.000	342.000
Art. 6. În materie comercială, se taxează următoarele cereri:	*	*
a) cereri pentru înregistrarea sau autorizarea societăţilor comerciale, precum şi pentru modificarea actelor constitutive ale acestora, cereri pentru excluderea unui asociat, precum şi cereri de dizolvare şi lichidare a unei societăţi comerciale	342.000	342.000
b) cereri pentru lichidarea poziţiei dominante a unui agent economic	342.000	342.000
c) acţiuni, cereri şi contestaţii introduse în temeiul Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare şi a falimentului şi al Legii nr. 83/1996 privind procedura falimentului băncilor	342.000	342.000
d) cereri pentru contestarea devizului lucrărilor reglementate de art. 67 alin. 3 din Legea nr. 26/1996 (Codul silvic)	171.000	171.000
Art. 7. Taxele judiciare de timbru pentru unele acţiuni şi cereri referitoare la raporturile de familie sunt următoarele	*	*
a) pentru cererea de divorţ întemeiată pe art. 30 alin. 1 şi 2 din Codul familiei	342.000	342.000
b) pentru cererea de divorţ întemeiată pe art. 30 alin. 3 din Codul familiei, precum şi în cazul în care reclamantul nu realizează venituri sau acestea sunt inferioare salariului minim brut pe ţară	60.000	60.000
c) pentru cererile de stabilire a locuinţei minorilor, formulate potrivit art. 100 alin. 3 din Codul familiei, pentru cererea de încredinţare a copiilor minori, introdusă separat de acţiunea de divorţ, pentru cererile de reîncredinţare a copiilor minori ulterior divorţului, pentru acţiunea introdusă de un părinte care a recunoscut unul sau mai mulţi copii, în scopul purtării numelui său, precum şi pentru cererile de încredinţare a copiilor minori din afara căsătoriei, formulate potrivit art. 65 din Codul familiei	51.000	51.000
Art. 8. (1) Cererile formulate potrivit Legii notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995 se taxează după cum urmează:	*	*
a) cereri pentru soluţionarea conflictelor de competenţă dintre birourile notarilor publici	60.000	60.000
b) plângeri împotriva încheierii de respingere a cererii de îndeplinire a unui act notarial	60.000	60.000
c) cereri pentru supralegalizarea semnăturii şi a sigiliului notarului public de către Ministerul Justiţiei	34.000	34.000
Art. 8 ¹ . (2) După plata taxelor succesoriale, eliberarea de noi copii de pe hotărârile judecătoreşti prevăzute la alin. (1) se taxează cu	17.000 ⁻³⁾	17.000 ⁻³⁾
Art. 8 ² . Cererile formulate potrivit Legii nr. 160/2000 privind executorii judecătoreşti, cu modificările şi completările ulterioare, se taxează după cum urmează:	*	*
a) cereri pentru soluţionarea conflictelor de competenţă între birourile executorilor judecătoreşti	60.000	60.000
b) plângeri împotriva refuzului executorului judecătoresc de a îndeplini un act sau de a efectua o executare silită	60.000	60.000
c) cereri pentru supralegalizarea semnăturii şi a ştampilei executorului judecătoresc	34.000	34.000
Art. 9. (1) Transcrierea sau, după caz, întobulirea în registrele de publicitate a înstrăinărilor de imobile, pe bază de acte sub semnătură privată, şi a ordonanţelor de adjudecare se taxează în funcţie de valoarea declarată de părţi în act, dar nu mai puţin decât valoarea terenurilor şi construcţiilor, avută în vedere la stabilirea impozitelor, astfel:	*	*
a) până la 3.420.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	4%, dar nu mai puţin de 34.000 lei	4%, dar nu mai puţin de 34.000 lei
a) până la 3.782.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
b) de la 3.420.001 lei la 17.100.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	137.000 lei + 3% pentru suma ce depăşeşte 3.420.000 lei	137.000 lei + 3% pentru suma ce depăşeşte 3.420.000 lei
b) de la 3.782.001 lei la 18.913.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
c) de la 17.100.001 lei la 34.200.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	547.000 lei + 2% pentru suma ce depăşeşte 17.100.000 lei	547.000 lei + 2% pentru suma ce depăşeşte 17.100.000 lei
c) de la 18.913.001 lei la 37.800.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
d) de la 34.200.001 lei la 51.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	809.000 lei + 1,5% pentru suma ce depăşeşte 34.200.000 lei	809.000 lei + 1,5% pentru suma ce depăşeşte 34.200.000 lei
d) de la 37.800.001 lei la 56.406.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
e) peste 51.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	1.197.000 lei + 1% pentru suma ce depăşeşte 51.000.000 lei	1.197.000 lei + 1% pentru suma ce depăşeşte 51.000.000 lei
e) peste 56.406.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
(4) Înscrisura drepturilor reale de garanţie (ga), ipotecă, privilegii, fidejusiuni reale) se taxează cu 1,5% la cuantumul din creanţă garantat, dar nu mai mult de	342.000	342.000
(5) Orice alte transcrieri, înscrieri sau notări în registrele de publicitate a situaţiei juridice a imobilelor, inclusiv radierea drepturilor reale de garanţie	34.000	34.000
(6) Acţiunile şi cererile prevăzute de Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispoziţiilor privitoare la cărţile funciare şi de Legea cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, altele decât cererile de efectuare a operaţiunilor de publicitate	60.000	60.000
(7) Eliberarea certificatelor de sarcini în urma cercetării registrelor de transcripţiuni şi înscripţiuni şi, după caz, a extraselor sau copiilor de carte funciară	17.000	17.000
Art. 11 (2) Se timbrează cu ⁻³⁾ cererile pentru exercitarea apelului sau recursului împotriva următoarelor hotărâri judecătoreşti:	34.000 ⁻³⁾	34.000 ⁻³⁾
Art. 12. Cererile în vederea declarării recursului în anulare în cauze civile, adresate Ministerului Justiţiei sau Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie	60.000	60.000
Art. 13 Toate celelalte acţiuni şi cereri neevaluabile în bani, cu excepţia celor scutite de plata taxei judiciare de timbru potrivit legii	60.000	60.000
	NIVELURILE	NIVELURILE

Extras din norma juridică	ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2003 -lei-	ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2004 -lei-
1- Autentificarea actelor între-vii, translativ-ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale ce au ca obiect bunuri imobiliare, inclusiv actele ce au ca obiect constituirea ca aport la capitalul social al dreptului de proprietate sau al altui drept real asupra bunurilor imobiliare se taxează la valoarea stabilită potrivit art. 4 alin.(1), după cum urmează:	*	*
a) până la 128.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	3% dar nu mai puțin de 257.000 lei	3% dar nu mai puțin de 257.000 lei
a) până la 141.568.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
b) de la 128.000.001 lei la 257.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	3.850.000 lei + 2% pentru suma ce depășește 128.000.000 lei	3.850.000 lei + 2% pentru suma ce depășește 128.000.000 lei
b) de la 141.568.001 lei la 284.242.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
c) de la 257.000.001 lei la 513.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	6.420.000 lei + 1,5% pentru suma ce depășește 257.000.000 lei	6.420.000 lei + 1,5% pentru suma ce depășește 257.000.000 lei
c) de la 284.242.001 lei la 567.378.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
d) de la 513.000.001 lei la 2.566.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	10.260.000 lei + 1% pentru suma ce depășește 513.000.000 lei	10.260.000 lei + 1% pentru suma ce depășește 513.000.000 lei
d) de la 567.378.001 lei la 2.837.996.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
e) de la 2.566.000.001 lei la 5.133.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	30.790.000 lei + 0,75% pentru suma ce depășește 2.566.000.000 lei	30.790.000 lei + 0,75% pentru suma ce depășește 2.566.000.000 lei
e) de la 2.837.996.001 lei la 5.677.098.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
f) peste 5.133.000.001 lei - plafon valoric pentru anul 2003	50.050.000 lei + 0,5% pentru suma ce depășește 5.133.000.000 lei	50.050.000 lei + 0,5% pentru suma ce depășește 5.133.000.000 lei
f) peste 5.677.098.001 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
2- Autentificarea testamentelor	77.000	77.000
3- Autentificarea actelor de partaj	257.000	257.000
4- Autentificarea actelor de lotizare (parcelare)	77.000	77.000
5- Autentificarea actelor de garanție, inclusiv a contractelor de ipotecă	103.000	103.000
7- Autentificarea contractelor de comodat și închiriere de bunuri	0,5% din valoarea bunurilor declarate de părți sau, după caz, din cuantumului chiriei declarate de părți, dar nu mai puțin de 128.000 lei	0,5% din valoarea bunurilor declarate de părți sau, după caz, din cuantumului chiriei declarate de părți, dar nu mai puțin de 128.000 lei
8- Autentificarea procurilor	51.000	51.000
9- Autentificarea oricăror alte acte al căror obiect este evaluabil în bani, necuprinse la pct. 1-8	0,5% din valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 128.000 lei	0,5% din valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 128.000 lei
10- Autentificarea actelor constitutive ale societăților comerciale, precum și a actelor de modificare a acestora	257.000	257.000
11- Autentificarea actelor constitutive ale societăților agricole, precum și a actelor de modificare a acestora	103.000	103.000
12- Autentificarea actelor de constituire și a statutelor asociațiilor fără scop patrimonial și ale fundațiilor, inclusiv a actelor de modificare	103.000	103.000
13- Autentificarea oricăror alte acte al căror obiect este neevaluabil în bani	15.000	15.000
14- Întocmirea actelor de protest al cambiiilor, cecurilor și al altor titluri la ordin	257.000	257.000
15- Legalizarea semnăturilor, a specimenelor de semnătură și a sigiliilor, dare de dată certă, certificarea unor fapte, pentru fiecare act	51.000	51.000
16- Legalizarea de copii de pe înscrisurile prezentate de părți sau din arhiva notarului public, pentru fiecare copie	15.000	15.000
17- Legalizarea traducerii de către notarul public autorizat sau legalizarea semnăturii traducătorului, pentru fiecare exemplar	26.000	26.000
18- Primirea în depozit a înscrisurilor și documentelor pe timp de un an sau fracțiune de un an, pentru fiecare exemplar	15.000	15.000
19- Eliberări de duplicate de pe actele notariale și reconstituiri de acte originale	26.000	26.000
20- Taxa asupra succesiunilor, după valoarea acestora, se stabilește astfel:	*	*
a) până la 51.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	3% dar nu mai puțin de 51.000 lei pentru fiecare moștenitor	3% dar nu mai puțin de 51.000 lei pentru fiecare moștenitor
a) până la 56.406.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
b) de la 51.000.001 lei la 257.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	1.540.000 lei + 2% pentru suma ce depășește 51.000.000 lei	1.540.000 lei + 2% pentru suma ce depășește 51.000.000 lei
b) de la 56.406.001 lei la 284.242.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
c) de la 257.000.001 lei la 513.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003	5.650.000 lei + 1% pentru suma ce depășește 257.000.000 lei	5.650.000 lei + 1% pentru suma ce depășește 257.000.000 lei
c) de la 284.242.001 lei la 567.378.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
d) peste 513.000.001 lei - plafon valoric pentru anul 2003	8.213.000 lei + 0,5% pentru suma ce depășește 513.000.000 lei	8.213.000 lei + 0,5% pentru suma ce depășește 513.000.000 lei
d) peste 567.378.001 lei - plafon valoric pentru anul 2004		
21- Efectuarea oricăror alte acte notariale necuprinse la pct. 11-19, pentru fiecare act	15.000	15.000
Extras din norma juridică	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2003 -lei-	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2004 -lei-
GAP- 1- Taxe pentru eliberarea certificatelor de orice fel, altele decât cele eliberate de instanțe, Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și de notarii-publici, precum și pentru alte servicii prestate de unele instituții publice	*	*
1- Eliberarea de către organele administrației publice centrale și locale, de alte autorități publice, precum și de instituții de stat, care, în exercitarea atribuțiilor lor, sunt în drept să certifice anumite situații de fapt, a certificatelor, adeverințelor și a oricăror alte	2.000	2.000

înscrisuri prin care se atestă un fapt sau o situație, cu excepția actelor acte pentru care se plătește o altă taxă extrajudiciară de timbru mai mare		
2- Eliberarea certificatelor de proprietate asupra animalelor, pe cap de animal:	*	*
- pentru animale sub 2 ani	2.000	2.000
- pentru animale peste 2 ani	5.000	6.000
3- Certificarea (transcrierea) transmisiunii proprietății asupra animalelor, pe cap de animal, în bilete de proprietate:	*	*
- pentru animale sub 2 ani	9.000	10.000
- pentru animale peste 2 ani	25.000	28.000
4- Eliberarea certificatelor de înregistrare fiscală	31.000	35.000
5- Eliberarea, la cerere, a certificatelor medico-legale și a altor certificate medicale folosite în justiție	9.000	10.000
6- Eliberarea, la cerere, a certificatelor de cazier judiciar	6.000	7.000
7- Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civilă a schimbării numelui și a sexului	84.000	93.000
8- Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civilă a desfacerii căsătoriei	5.000	6.000
9- Transcrierea, la cerere, în registrele de stare civilă române, a actelor de stare civilă întocmite de autoritățile străine	5.000	6.000
10- Reconstituirea și întocmirea ulterioară, la cerere, a actelor de stare civilă	5.000	6.000
11- Eliberarea altor certificate de stare civilă în locul celor pierdute, sustrase, distruse sau deteriorate	5.000	6.000
CAP. 2. Taxe pentru eliberarea sau preschimbarea actelor de identitate și înscrierea mențiunilor în acestea, precum și pentru eliberarea permiselor de vânatoare și de pescuit	*	*
1- Acte de identitate:	*	*
a) eliberarea sau preschimbarea cărților de identitate (inclusiv a celor provizorii) și a buletinelor de identitate pentru cetățenii români, eliberarea carnetelor de identitate, precum și eliberarea sau prelungirea valabilității legitimațiilor provizorii pentru cetățenii străini și persoanele fără cetățenie	2.000	2.000
b) înscrierea mențiunilor privind schimbarea domiciliului sau a reședinței	2.000	2.000
c) viza anuală a carnetelor de identitate ale cetățenilor străini și ale persoanelor fără cetățenie	32.000	35.000
d) eliberarea unor noi cărți, buletine, carne de identitate și legitimații provizorii în locul celor pierdute, furate sau deteriorate	34.000	38.000
2- Înregistrarea cererilor persoanelor fizice și juridice privind furnizarea unor date din Registrul permanent de evidență a populației	2.000	2.000
3- Eliberarea sau viza anuală a permiselor de vânatoare	13.000	14.000
4- Eliberarea sau viza anuală a permiselor de pescuit	6.000	7.000
CAP. 3. Taxe pentru examinarea conducătorilor de autovehicule în vederea obținerii permiselor de conducere	*	*
1- Taxe pentru examinarea candidaților care au absolvit o școală de conducători de autovehicule:	*	*
a) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din subcategoria A1	20.000	22.000
b) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoria A	32.000	35.000
c) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparținând uneia dintre categoriile sau subcategoriile B, B1, B+E	40.000	44.000
d) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparținând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1, D1, Tr	70.000	86.000
e) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparținând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1+E, D1+E, C, D, Tb, Tv	98.000	108.000
f) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoriile C+E, D+E	110.000	131.000
2- Taxe pentru examinarea persoanelor care nu au absolvit o școală de conducători de autovehicule, cu excepția celor prevăzute la pct. 3	de 5 ori taxele prevăzute la pct. 1 corespunzător fiecărei categorii și subcategorii de autovehicule	de 5 ori taxele prevăzute la pct. 1 corespunzător fiecărei categorii și subcategorii de autovehicule
3- Taxe pentru examinarea persoanelor cărora le-a fost anulat permisul de conducere, pentru categoriile cuprinse în permisul anulat	dublul taxelor prevăzute la pct. 1	dublul taxelor prevăzute la pct. 1
4- Taxe pentru examinarea persoanelor care au fost respinse de trei ori la examenul pentru obținerea aceleiași categorii a permisului de conducere	de 3 ori taxele prevăzute la pct. 1 ori, după caz, la pct. 2 sau 3	de 3 ori taxele prevăzute la pct. 1 ori, după caz, la pct. 2 sau 3
CAP. 4. Taxe de înmatriculare a autovehiculelor și remorcilor; autorizare provizorie de circulație și autorizare de circulație pentru probe	*	*
1- Taxe de înmatriculare permanentă sau temporară a autovehiculelor și remorcilor:	*	*
a) autovehicule și remorci cu masa totală maximă autorizată de până la 750 kg inclusiv	208.000	230.000
b) autovehicule și remorci cu masa totală maximă autorizată cuprinsă între 750 kg inclusiv și 3.500 kg inclusiv	412.000	456.000
c) autovehicule și remorci cu masa totală maximă autorizată mai mare de 3.500 kg	823.000	910.000
2- Taxe de autorizare provizorie a circulației autovehiculelor și remorcilor neînmatriculate permanent sau temporar	59.000	65.000
3- Taxe de autorizare a circulației pentru probe a autovehiculelor și remorcilor	2.359.000	2.609.000
CAP. 5. Taxe pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor dobândite în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991	84.000 lei/hectar sau fracțiune de hectar	93.000 lei/hectar sau fracțiune de hectar

TABLOUL cuprinzând valorile impozabile, impozitele și taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum și amenzile aplicabile începând cu anul fiscal 2010

I. Codul fiscal - titlul IX "Impozite și taxe locale

Valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3), impozitele și taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei și care se indexează /ajustează anual, în condițiile art. 292, și, respectiv, art. 295 alin. (12), precum și amenzile care se actualizează potrivit art. 294 alin. (7)

CAPITOLUL II: Impozitul și taxa pe clădiri		
VALORILE IMPOZABILE pe metru pătrat de suprafață construită desfășurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice Art. 251 alin. (3)		
Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/m ² -	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	806	478
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	219	137
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	137	123
D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	82	54
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

CAPITOLUL III: Impozitul și taxa pe teren						
Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcții						
Art. 258 alin. (2)						
Zona în cadrul localității	Nivelurile impozitului / taxei, pe ranguri de localități					
	0	I	II	III	IV	V
A	8.921	7.408	6.508	5.640	766	613
B	7.408	5.600	4.540	3.832	613	460
C	5.600	3.832	2.874	1.821	460	306
D	3.832	1.821	1.519	1.060	300	153

Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în intravilan - orice altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții -						
Art. 258 alin. (4)						
- lei/ha -						
Nr. crt.	Categoria de folosință	Zona	A	B	C	D
1.	Teren arabil		24	18	16	13
2.	Pășune		18	16	13	11
3.	Fâneată		18	16	13	11
4.	Vie		40	30	24	16
5.	Livadă		46	40	30	24
6.	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră		24	18	16	13
7.	Teren cu ape		13	11	7	X
8.	Drumuri și căi ferate		X	X	X	X
9.	Teren neproductiv		X	X	X	X

Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în extravilan						
Art. 258 alin. (6)						
- lei/ha -						

Nr. crt.	Categoria de folosință	Zona	A	B	C	D
1.	Teren cu construcții		27	24	22	19
2.	Teren arabil		43	41	39	36
3.	Pășune		24	22	19	17
4.	Fâneată		24	22	19	17
5.	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1		48	46	43	41
5.1.	Vie până la intrarea pe rod		X	X	X	X
6.	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1		48	46	43	41
6.1.	Livadă până la intrarea pe rod		X	X	X	X
7.	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră, cu excepția celui prevăzută la nr. crt. 7.1		14	12	10	7
7.1.	Pădure în vârstă de până la 20 de ani și pădure cu rol de protecție		X	X	X	X
8.	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole		5	4	2	1
8.1.	Teren cu amenajări piscicole		29	27	24	22
9.	Drumuri și căi ferate		X	X	X	X
10.	Teren neproductiv		X	X	X	X

CAPITOLUL IV: Impozitul pe mijloacele de transport		
Art. 263 alin. (2)		
Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracțiune mecanică	- lei / 200 cm ³ sau fracțiune din aceasta -
1.	Motorete, scutere, motociclete și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cm ³ inclusiv	8
2.	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1.601 cm ³ și 2.000 cm ³ inclusiv	18
3.	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm ³ și 2.600 cm ³ inclusiv	36

4.	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cm ³ și 3.000 cm ³ inclusiv	72
5.	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm ³	145
6.	Autobuze, autocare, microbuze	24
7.	Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	30
8.	Tractoare înmatriculate	18

Art. 263 alin. (4) Autovehicule de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone ¹⁾					
Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate exclusiv în operațiunile de transport intern		Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate în operațiunile de transport intern și internațional		
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	
I. Vehicule cu două axe					
1. Masa nu mai puțin de 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	0	102	0	127	
2. Masa nu mai puțin de 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	102	282	127	352	
3. Masa nu mai puțin de 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	282	396	352	495	
4. Masa nu mai puțin de 15 tone, dar nu mai mult de 18 tone	396	897	495	1.121	
II. Vehicule cu 3 axe					
1. Masa nu mai puțin de 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	102	177	127	221	
2. Masa nu mai puțin de 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	177	364	221	454	
3. Masa nu mai puțin de 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	364	472	454	589	
4. Masa nu mai puțin de 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	472	727	589	908	
5. Masa nu mai puțin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	727	1.129	908	1.412	
6. Masa nu mai puțin de 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	727	1.129	908	1.412	
III. Vehicule cu 4 axe					
1. Masa nu mai puțin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	472	478	589	598	
2. Masa nu mai puțin de 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	478	747	598	933	
3. Masa nu mai puțin de 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	747	1.185	933	1.481	
4. Masa nu mai puțin de 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	1.185	1.758	1.481	2.197	
5. Masa nu mai puțin de 31 tone, dar nu mai mult de 32 tone	1.185	1.758	1.481	2.197	

¹⁾ Sume estimative, calculate pe baza cursului mediu de schimb de 4,09 lei/euro, prognozat pentru anul 2010 de Comisia Națională de Prognoză. Conform art. 10 alin. (1) din Directiva 1999/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, aceste valori vor fi recalulate pentru a fi aplicate în anul 2010 luându-se în considerare rata de schimb între euro și leu în vigoare la 1 octombrie 2009, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Art. 263 alin. (5) Combinatii de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone ²⁾					
Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate exclusiv în operațiunile de transport intern		Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate în operațiunile de transport intern și internațional		
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	
I. Vehicule cu 2+1 axe					
1. Masa nu mai puțin de 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	0	0	0	0	
2. Masa nu mai puțin de 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	0	0	0	0	
3. Masa nu mai puțin de 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	0	46	0	58	
4. Masa nu mai puțin de 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	46	105	58	131	
5. Masa nu mai puțin de 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	105	246	131	307	
6. Masa nu mai puțin de 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	246	318	307	397	
7. Masa nu mai puțin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	318	573	397	716	
8. Masa nu mai puțin de 25 tone, dar nu mai mult de 28 tone	573	1.005	716	1.256	
II. Vehicule cu 2+2 axe					
1. Masa nu mai puțin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	99	230	123	287	
2. Masa nu mai puțin de 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	230	377	287	471	
3. Masa nu mai puțin de 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	377	553	471	692	
4. Masa nu mai puțin de 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	553	668	692	835	
5. Masa nu mai puțin de 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	668	1.097	835	1.371	
6. Masa nu mai puțin de 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	1.097	1.522	1.371	1.902	
7. Masa nu mai puțin de 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	1.522	2.311	1.902	2.888	
8. Masa nu mai puțin de 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	1.522	2.311	1.902	2.888	
III. Vehicule cu 2+3 axe					
1. Masa nu mai puțin de 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	1.211	1.686	1.514	2.107	

	2.	Masa nu mai puțin de 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	1.686	2.291	2.107	2.863
IV. Vehicule cu 3+2 axe						
	1.	Masa nu mai puțin de 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	1.070	1.486	1.338	1.857
	2.	Masa nu mai puțin de 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	1.486	2.055	1.857	2.569
	3.	Masa nu mai puțin de 40 tone, dar nu mai mult de 44 tone	2.055	3.040	2.569	3.800
V. Vehicule cu 3+3 axe						
	1.	Masa nu mai puțin de 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	609	737	761	921
	2.	Masa nu mai puțin de 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	737	1.100	921	1.375
	3.	Masa nu mai puțin de 40 tone, dar nu mai mult de 44 tone	1.100	1.751	1.375	2.189

2) Sume estimative, calculate pe baza cursului mediu de schimb de 4,09 lei/euro, prognozată pentru anul 2010 de Comisia Națională de Prognoză. Conform art. 10 alin. (1) din Directiva 1999/62/CE, aceste valori vor fi recalculate pentru a fi aplicate în anul 2010 luându-se în considerare rata de schimb între euro și leu în vigoare la 1 octombrie 2009, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Art. 263 alin. (6)		
Remorci, semiremorci sau rulote		
	Masa totală maximă autorizată	Impozit
		- lei -
a)	Până la 1 tonă inclusiv	8
b)	Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	29
c)	Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	45
d)	Peste 5 tone	55
Art. 263 alin. (7)		
Mijloace de transport pe apă		
1.	Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit și uz personal	18
2.	Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	48
3.	Bărci cu motor	181
4.	Nave de sport și agrement*)	Între 0 și 964
5.	Scutere de apă	181
6.	Remorcare și împingătoare:	X
a)	până la 500 CP inclusiv	482
b)	peste 500 CP și până la 2.000 CP inclusiv	783
c)	peste 2.000 CP și până la 4.000 CP inclusiv	1.205
d)	peste 4.000 CP	1.928
7.	Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din acesta	157
8.	Ceamuri, șleपुरi și barje fluviale:	X
a)	cu capacitatea de încărcare până la 1.500 de tone inclusiv	157
b)	cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 de tone și până la 3.000 de tone inclusiv	241
c)	cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 de tone	422

CAPITOLUL V: Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor	
Art. 267 alin. (1)	
Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism în mediul urban	
Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	
a)	până la 150 m ² inclusiv
b)	între 151 și 250 m ² inclusiv
c)	între 251 și 500 m ² inclusiv
d)	între 501 și 750 m ² inclusiv
e)	între 751 și 1.000 m ² inclusiv
f)	peste 1.000 m ²
	12 + 0,01 lei/m ² pentru fiecare m ² care depășește 1.000 m ²
Art. 267 alin. (4)	
Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări	
	Între 0 și 7 lei inclusiv pentru fiecare m ² afectat
Art. 267 alin. (7)	
Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, precum și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și reclamelor	
	Între 0 și 7 lei inclusiv pentru fiecare m ² de suprafață ocupată de construcție
Art. 267 alin. (11)	
Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu	
	Între 0 și 11 lei inclusiv pentru fiecare racord
Art. 267 alin. (12)	
Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean	
	Între 0 și 13 lei inclusiv
Art. 267 alin. (13)	
Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă	
	Între 0 și 8 lei inclusiv
Art. 268 alin. (1)	
Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice	
1.	în mediul rural
2.	în mediul urban
	Între 0 și 13 lei inclusiv
	Între 0 și 69 lei inclusiv
Art. 268 alin. (2)	
Taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare	
	Între 0 și 17 lei inclusiv
Art. 268 alin. (3)	
Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale	
	Între 0 și 28 lei inclusiv pentru fiecare m ² sau fracțiune de m ²
Art. 268 alin. (4)	
Taxa pentru eliberarea certificatului de producător	
	Între 0 și 69 lei inclusiv
Art. 268 alin. (5)	
Taxa pentru eliberarea /vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică	
	Între 0 și 3.615 lei inclusiv

CAPITOLUL VI: Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate	
Art. 271 alin. (2)	Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate:
	- lei/m ² sau fracțiune de

		m ² -
	a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică	Între 0 și 28 inclusiv
	b) în cazul oricărui alt panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate	Între 0 și 20 inclusiv
CAPITOLUL VII: Impozitul pe spectacole		
Art. 275 alin. (2)	Manifestarea artistică sau activitatea distractivă:	- lei/m ² -
	a) în cazul videotecilor	Între 0 și 2 inclusiv
	b) în cazul discotecilor	Între 0 și 3 inclusiv

CAPITOLUL XIII: Sancțiuni		
Limitele minime și maxime ale amenzilor în cazul persoanelor fizice		
Art. 294 alin. (3)	Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 60 lei la 240 lei, iar cele de la lit. b)- d), cu amendă de la 240 lei la 600 lei	
Art. 294 alin. (4)	Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 280 lei la 1.360 lei.	
Limitele minime și maxime ale amenzilor în cazul persoanelor juridice		
Art. 294 alin. (6)	(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime și maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se majorează cu 300%, respectiv: - contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 240 lei la 960 lei, iar cele de la lit. b)- d), cu amendă de la 960 lei la 2400 lei. Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.100 lei la 5.450 lei.	

II. Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare

Anexa: Lista cuprinzând taxele extrajudiciare de timbru		
Nr. crt.	Extras din norma juridică	- lei -
CAPITOLUL I: Taxe pentru eliberarea certificatelor de orice fel, altele decât cele eliberate de instanțe, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de notarii publici, precum și pentru alte servicii prestate de unele instituții publice		
1.	Eliberarea de către organele administrației publice centrale și locale, de alte autorități publice, precum și de instituții de stat, care, în exercitarea atribuțiilor lor, sunt în drept să certifice anumite situații de fapt, a certificatelor, adeverințelor și a oricăror altor înscrisuri prin care se atestă un fapt sau o situație, cu excepția actelor pentru care se plătește o altă taxă extrajudiciară de timbru mai mare	2
2.	Eliberarea certificatului de producător	Punct abrogat prin art. 80 lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele și taxele locale
3.	Eliberarea certificatelor de proprietate asupra animalelor, pe cap de animal: - pentru animale sub 2 ani - pentru animale peste 2 ani	X 2 2
4.	Certificarea (transcrierea) transmisiunii proprietății asupra animalelor, pe cap de animal, în bilete de proprietate: - pentru animale sub 2 ani - pentru animale peste 2 ani	X 2 4
5.	Eliberarea certificatelor de atestare fiscală	Punct abrogat prin art. 1 pct. 144 din Legea nr. 174/2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală
6.	Eliberarea, la cerere, a certificatelor medico-legale și a altor certificate medicale folosite în justiție	2
7.	Eliberarea, la cerere, a certificatelor de cazier judiciar	2
8.	Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civilă a schimbării numelui și sexului	13
9.	Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civilă a desfacerii căsătoriei	2
10.	Transcrierea, la cerere, în registrele de stare civilă române a actelor de stare civilă întocmite de autoritățile străine	2
11.	Reconstituirea și întocmirea ulterioară, la cerere, a actelor de stare civilă	2
12.	Eliberarea altor certificate de stare civilă în locul celor pierdute, sustrase, distruse sau deteriorate	2
CAPITOLUL II Taxe pentru eliberarea sau preschimbarea actelor de identitate și înscrierea mențiunilor în acestea, precum și pentru eliberarea permiselor de vânătoare și de pescuit		
1.	Acte de identitate: a) eliberarea sau preschimbarea actelor de identitate pentru cetățenii români, eliberarea sau prelungirea valabilității actelor de identitate pentru cetățenii străini și pentru persoanele fără cetățenie, precum și înscrierea mențiunilor privind schimbarea domiciliului sau a reședinței cetățenilor români b) înscrierea mențiunilor privind schimbarea domiciliului sau a reședinței c) viza anuală a carnetelor de identitate ale cetățenilor străini și ale persoanelor fără cetățenie d) eliberarea unor noi cărți, buletine, carne de identitate și legitimații provizorii în locul celor pierdute, furate sau deteriorate	X 4 Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2009 5 Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2009
2.	Înregistrarea cererilor persoanelor fizice și juridice privind furnizarea unor date din Registrul permanent de evidență a populației	Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2009
3.	Eliberarea sau viza anuală a permiselor de vânătoare	3
4.	Eliberarea sau viza anuală a permiselor de pescuit	2
CAPITOLUL III: Taxe pentru examinarea conducătorilor de autovehicule în vederea obținerii permiselor de conducere		
1.	Taxe pentru examinarea candidaților care au absolvit o școală de conducători de autovehicule: a) obținerea permisului de conducere pentru autovehicule din categoriile și subcategoriile A, A1, B, B1 și B+E b) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoria A c) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparținând uneia dintre categoriile sau subcategoriile B, B1, B+E d) obținerea permisului de conducere pentru autovehicule din categoriile și subcategoriile C, C1, Tr, D, D1, C+E, D+E, C1+E, D1+E, Tb și Tv e) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparținând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1+E, D1+E, C, D,	X 5 Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2009 Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2009 24 Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2009

	Tb, Tv	
	f) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehiculele din categoriile C+E, D+E	Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2009
2.	Taxe pentru examinarea persoanelor cărora le-a fost anulat permisul de conducere, pentru categoriile cuprinse în permisul anulat, precum și a persoanelor care au fost respinse de 3 ori la examenul pentru obținerea aceleiași categorii a permisului de conducere, precum și pentru persoanele care nu au absolvit o școală de conducători de autovehicule, cu excepția celor pentru categoriile B, B1, B+E	72
3.	Taxe pentru examinarea persoanelor cărora le-a fost anulat permisul de conducere, pentru categoriile cuprinse în permisul anulat	Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2009
4.	Taxe pentru examinarea persoanelor care au fost respinse de 3 ori la examenul pentru obținerea aceleiași categorii a permisului de conducere	Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2009
CAPITOLUL IV: Taxe de înmatriculare a autovehiculelor și remorcilor, autorizare provizorie de circulație și autorizare de circulație pentru probe		
1.	Taxe de înmatriculare permanentă sau temporară a autovehiculelor și remorcilor:	X
	a) autovehicule și remorci cu masa totală maximă autorizată de până la 3.500 kg inclusiv	52
	b) autovehicule și remorci cu masă totală maximă autorizată cuprinsă între 750 kg și 3.500 kg inclusiv	Abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2009
	c) autovehicule și remorci cu masă totală maximă autorizată mai mare de 3.500 kg	125
2.	Taxă de autorizare provizorie a circulației autovehiculelor și remorcilor neînmatriculate permanent sau temporar	8
3.	Taxe de autorizare a circulației pentru probe a autovehiculelor și remorcilor	357
CAPITOLUL IV ¹ : Taxă pentru furnizare date		
1.	Înregistrarea cererilor persoanelor fizice și juridice privind furnizarea unor date din Registrul național de evidență a persoanelor, precum și din Registrul național de evidență a permiselor de conducere și certificatelor de înmatriculare și din registrele județene și al municipiului București de evidență a permiselor de conducere și certificatelor de înmatriculare	4
CAPITOLUL V: Taxe pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor dobândite în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991 , republicată, cu modificările și completările ulterioare		
1.	Taxe pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor dobândite în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991 , republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția celor pentru terenurile agricole și forestiere ³⁾	13

³⁾ **Potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. [105/2004](#) privind unele măsuri pentru eliberarea și înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, aprobată prin Legea nr. [34/2005](#), în scopul finalizării eliberării titlurilor de proprietate, eliberarea și înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere se fac gratuit.**

»(la data 01-Jan-2010 partea 296^2 modificat de Art. 4, alin. (1) din [Hotărîrea 956/2009](#))

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 112 din data de 6 februarie 2004

Forma sintetică la data 13-Jan-2010. Acest act a fost creat utilizând tehnologia SintAct®-Acte Sintetice. SintAct® și tehnologia Acte Sintetice sunt mărci înregistrate ale Wolters Kluwer.